

责任编辑：李 鹏
封面设计：远望

قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى

تۇنجى قەدەم

ئادىلجان سادىر سەپرائىي
阿迪力江·萨德尔 著

قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى

ئادىلجان سادىر سەپرائىي

中国出版集团
现代出版社

中国出版集团
现代出版社

定价：300.00元

南京远望书局
投稿热线：025-51939999
E-mail: y499999@126.com

قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى

تۇنجى قەدەم

ئادىلجان سادىر سەپرائى

阿迪力江·萨德尔 著

中国出版集团

现代出版社

图书在版编目 (CIP) 数据

古道传奇 / 阿迪力江·萨德尔著.

-- 北京 : 现代出版社, 2016.1

ISBN 978-7-5143-4623-7

I. ①古… II. ①阿… III. ①长篇小说—中国—当代
IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2016) 第 017613 号

古道传奇

著 者 阿迪力江·萨德尔

组稿统筹 南京远东书局

责任编辑 李 鹏

出版发行 中国出版集团 现代出版社

地 址 北京市安定门外安华里 504 号

邮政编码 100011

电 话 010-64267325 010-64245264 (兼传真)

网 址 www.1980xd.com

电子信箱 xiandai@cnpitc.com

印 刷 廊坊飞腾印刷包装有限公司

开 本 700×1000 1/16

印 张 28.5

字 数 440 千字

版 次 2016 年 1 月第 1 版 2016 年 1 月第 1 次印刷

书 号 ISBN 978-7-5143-4623-7

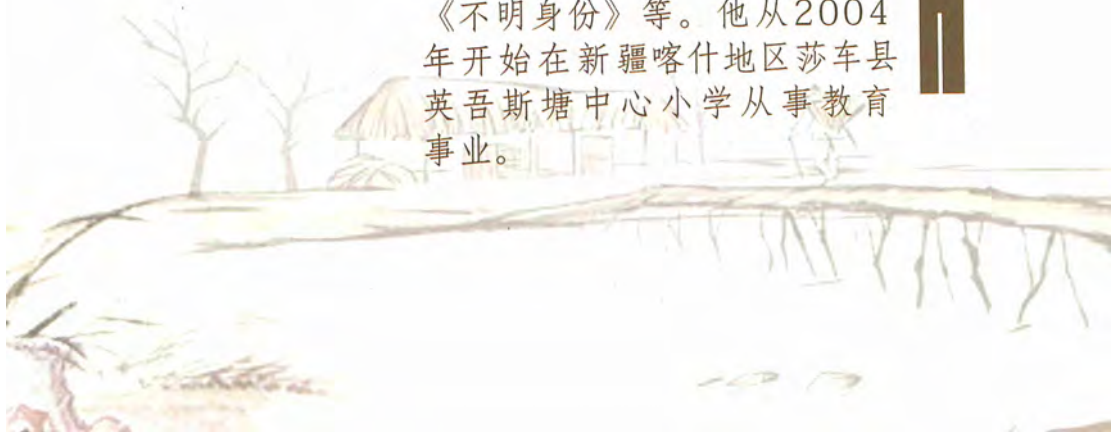
定 价 300.00 元

版权所有, 翻印必究; 未经许可, 不得转载

阿迪力江·萨德尔，男，维吾尔族，中共党员。1983年生于新疆喀什市。从2000年开始在网上写作。是当代维吾尔族网络作家里的先锋。代表作品有《寻墓记系列》，《路》，《不明身份》等。他从2004年开始在新疆喀什地区莎车县英吾斯塘中心小学从事教育事业。

作者简介

قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى
ئاپتۇرى: ئادىلجان سادىر سەپرائىي

رەتلىگۈچى: نەنجىڭ يۈەندۇڭ كىتابچىلىقى

مەسئۇل مۇھەررىر: لى پىڭ

نەشىر قىلغۇچى: جۇڭگو نەشىر گورۇھى ھازىرقى زامان نەشىرىياتى

ئادرىسى: بېيجىڭ شەھىرى ئەندىڭ مەن ۋەي ئەن لى خۇا 504 - قورو

پوچتا نۇمۇرى: 100011

تېلېفۇن: 010_64267325

تور ئادرىسى: www.1980xd.com

ئىلخەت ئادرىسى: xiandai@cnpitc.com

كىتاب باسقان ئورۇن: لاڭفاڭ فېيتىڭ مەتبەئە تېچىلىك چەكلىك شىركىتى

فۇرماتى: 700×1000 1/16

باسما تاۋىقى: 28.5

كىتاب نۇمۇرى: ISBN 978_7_5143_4623_7

باھاسى: 300.00 يۈەن

2016 - يىلى 1 - ئايدا تۇنجى نەشىر قىلىندى، 2016 - يىلى 1 - ئايدا تۇنجى

بېسىلدى.

قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى

تۇنجى قەدەم

ئاپتۇرى: ئادىلجان سادىر سەپرائى

كىرىش سۆز

ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ، بىرقانچە يىل بىكار يۈرگەن خىيالچان ياش ئەغزەمجاننىڭ تاساددىبىي بىر پۇرسەت بىلەن، ۋەتەنپەرۋەر، مىللەتپەرۋەر قەدىمىي يادىكارلىقلار مۇتەخخەسسى ئەينىدىن غوجا بىلەن تونۇشۇش ئارقىلىق، ئۆزىگە نەچچە مىڭ يىللىق سىرلارنى يوشۇرۇپ ياتقان تەكلىماكان قۇملىقىغا قىلغان سەپىرى ۋە سەپەر جەريانىدىكى خىلمۇخىل قورقۇنۇچلۇق، كومىدىيەلىك ۋە قەلەر تەسۋىرلەنگەن بۇ رومان، مىنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئىزدىنىشىم ۋە تەپەككۈرۈمنىڭ مەھسۇلىدۇر.

بۇ رومان، قەشقەر-خوتەندىكى كەڭ دائىرىلىك تارقالغان تەكلىماكان ھەققىدىكى رىۋايەتلەر ۋە تار دائىرىدە ساقلىنىپ قالغان بايانلار ئاساس قىلىنىپ يىزىلغان بولۇپ، ئەسەر تىلى جەھەتتە بىرىنچى شەخس تىلىدا، خوتەن قەشقەرنىڭ يەرلىك شىۋىسى ئىشلىتىلگەن بولۇپ، ئۇيغۇر تىلىنىڭ سېھرى كۈچى نامايەندە قىلىنىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، تۇرمۇشقا يېقىن، ئارتۇق بايان-تەسۋىرلەردىن خالىي بولۇش قاتارلىق ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئوقۇرمەنلەرنىڭ قىزىقىشىنى قوزغايدۇ.

ئاخىرىدا مىنى ئىزچىل قوللاپ كەلگەن بارلىق قېرىنداشلارغا چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، سەمىمى تەكلىپ-پىكىرلەرنى بېرىپ، ئەسەرنىڭ كىيىنكى قىسىملىرىنىڭ تېخىمۇ ياخشى چىقىشى ئۈچۈن ياردەم قىلىشىنى چىن كۆڭلۈمدىن ئۈمۈد قىلىمەن!

مۇندەرىجە

- 1-باپ تەڭگىدىن باشلانغان سەپەر..... 1-بەت
- 2-باپ تۇنجى قەدەم..... 19-بەت
- 3-باپ ئوڭۇشسىزلىق..... 37-بەت
- 4-باپ كەچمىشلەر ۋە رىۋايەتلەر..... 49-بەت
- 5-باپ قەشقەردىكى كۈنلەر..... 60-بەت
- 6-باپ ئايغون ۋە قارا كۆينەك..... 72-بەت
- 7-باپ ئۇ ياقىتىكى ئىشلار..... 83-بەت
- 8-باپ تاشنىڭ رىۋايىتى..... 96-بەت
- 9-باپ ئەخمەقلىق ماڭىلا خاس..... 110-بەت
- 10-باپ يېڭى بايقاش..... 121-بەت
- 11-باپ كۆمۈلگەن ئۈمىد..... 134-بەت
- 12-باپ قۇملۇق ھەققىدە..... 147-بەت
- 13-باپ ئوڭۇشسىزلىق..... 163-بەت
- 14-باپ مەن نەدە؟..... 180-بەت
- 15-باپ بۇ چۈش ئەمەس..... 195-بەت
- 16-باپ دوختۇرخانىدا..... 212-بەت
- 17-باپ قەشقەرگە قايتىش..... 228-بەت
- 18-باپ ئۆيدىن قېچىش..... 241-بەت
- 19-باپ ئەپلىشىش..... 254-بەت
- 20-باپ خەتەردىن كىيىنكى خېجىللىق..... 268-بەت
- 21-باپ مىنىڭ كۆزۈم..... 282-بەت
- 22-باپ قەبرىگە قەدەم بېسىش..... 302-بەت
- 23-باپ ھارام تاياق..... 317-بەت
- 24-باپ ئۆز-ئۆزىنى تەھلىل قىلىش..... 331-بەت

- 25-باپ كىلىشمە سىلىك.....344-بەت
- 26-باپ ئاھ...! بىگىم.....358-بەت
- 27-باپ خەيىرخوش، مازار مۇشۇكى!371-بەت
- 28-باپ ئۇ كىلىپ كەتتى.....385-بەت
- 29-باپ بىگىم كەلدى، غوجام كەتتى.....400-بەت
- 30-باپ ئەينىدىننىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى.....414-بەت
- 31-باپ بىگىمنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى.....425-بەت
- 32-باپ خىزمەت ۋە ئارخىپ.....435-بەت

1- باب تەڭگىدىن باشلانغان سەپەر

مىنىڭ ئىسىمىم ئەغزەمجان. سائەت تاقاش، گالىستوك ئېسىش بىلەن زىنھار خوشى يوق، خىيال سۈرۈشكە دەرىجىدىن تاشقىرى ئامراق، سەپەر مېجەز ئەغزەمجان.

مەن ئۆكۈنىمەن، ئاتا-ئانامنىڭ ئىقتىسادىنى ۋە ۋاقتىمنى ئىسراپ قىلىپ ئالىي مەكتەپتە ئوقۇغۇنىمغا ئۆكۈنىمەن. كىچىكىمدىن باشلاپ بىرەر ھۈنەرنىڭ پېشىنى تۇتۇپ ئۈگىنىپ، ئوقۇشقا كەتكەن پۇللارنى دەسمىي سالغان بولسام، بۈگۈنكىدەك خىزمەت ئىزدەپ نەچچە يىل يۈرگۈچە، كىچىك دۇكاندىن بىرنى ئېچىپ، ھۈنەرۋەنلىك قىلمايمىز؟! بېرىدىغان ئىمتىھاننىڭ ھەرقاندىغىنى بىرىپ باقتىم، مەن ئۆتكىنىمگە ئاتا-ئانام قوشۇلمىدى، ئاتا-ئانام تەلەپ قىلغىنىغا مەن ئۆتەلمىدىم، مانا ئەمدى مەن ئۇلارنىڭ كۆزىگە سەت كۆرىنىپ، ئۇلار مىنىڭ كۆزۈمگە سەت كۆرۈنۈپ يۈرگىلى ئۇزۇن بولدى، ھەتتا مەھەللىدىكى بىكارچى بالىلارمۇ مىنى مەسخىرە قىلىپ: «ئەغزەمكو، يانا ئىمتىھان بەمىدىڭما؟» دېيىشىپ چىشىغا تىگەتتى.

بەزىدە تىلۋىزىيە پروگراممىلىرىدىكى قۇرۇق قول بېيىپ كەتكەن، تاساددىپىيلا يول تىپىپ قالغان، كىچىك سېتىقچىلىقتىن مىليونىر بولۇپ كەتكەن، مەلۇم كىتاپنى ئوقۇپ تىجارەتتە مۆجىزە ياراتقان... دىگەندەكلەرنىڭ چىنلىقىدىن گۇمانلىنىپ قالغىمەن. مىنىڭچە ئۇنداق بېيىشتىن لاتارىيە ئېلىپ مۇكاپات چىقىپ بېيىپ كىتىش ئاسانراق. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر نۇرغۇن پروگراممىلارنىڭ ئەپتى-بەشىرىسى ئېچىلىشقا باشلىدى. «ئاسانلا مۇۋاپىقىيەت قازىنالايسىز» ، «پالانچىنىڭ تىجارەت ئېڭى سىزنى مىليونىر قىلىۋىتىدۇ» ، «مەنمۇ ئەسلى بەك نامرات ئىدىم، مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن بېيىپ كەتتىم» دىگەندەكلەرنىڭ ھەممىسى قۇرۇق گەپ، ئۇنىڭ ھەممىسى بېيىپ بولغانلارنىڭ دەپ قويغان سەپسەتسى! خىزمەت تېپىش تەس، ماۋاشى

يۇقىرى خىزمەت تېپىش تېخىمۇ تەس، ئورنى ھەم مائاشى يۇقىرى خىزمەت تېپىش ئاساسەن مۇمكىن ئەمەس. ئەگەر كىچىك ئىشلاردىن بېيىپ كىتىش مۇمكىن بولىدىغان ئىش بولسا مىنىڭ 9 ياش ۋاقتىدىن باشلاپ موزدۇزلۇق قىلىۋاتقان ئاغىنەم قارى كىچىك بىلەن دائىم بىلگايىتىسىنىڭ، ئىكسىۋاينىڭ تىجارەت ئۇسۇللىرىنى ئۈگۈنۈپ يۈرۈۋىدىغان، شۇنچە تېرىشىپ پۇل تاپالمىغاننىڭ ئۈستىگە، ساراڭ بولۇشقا ئازلا قالغان دوستۇم روزى جاپپار بېيىپ كەتكەن بولاتتى!

مەقسەتسىز ھالدا كوچا ئايلىنىۋاتىمەن. پەچەت ماشىنىلارنى ھەيدەپ يۈرگەن گۈيلارغا ھەم ھەۋەس قىلىمەن ھەم ھەسەت قىلىمەن. ھەي... كىم بىلىدۇ، مەن شۇ كۈنگە ئۇلاشقىچە، قېرىپ كىتەمدىمەن تېخى. كىتىۋېتىپ توساتتىن كۆزۈم «ئاسارە-ئەتىقە دۇنياسى» دەپ ھەيۋەتلىك ۋېبۇسكا ئاسقان، ئەمما ئۆزى كىچىككىنە بىردۈككەنغا كۆزۈم چۈشۈپ قالدى. مەن ئەزەلدىن ئاسارە-ئەتىقەگە قىزىقمايمەن ھەم قىزىقىشىمۇ خالىمايمەن، لېكىن بۇ نۇمۇسسۇز دۈككاندارنىڭ 30 كۇۋادىرات مېتىر كەلمەيدىغان بۇ دۈككىنىغا ئۆزىدىن يوغان نام قويۇۋالغىنىغا كۈلگۈم كېلىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىرغىچە ئۇيغۇرلارنىڭ بۇنداق تۈردىكى دۈككانلارنى ئاچقانلىقىنى كۆرۈپ باقمىغاچقا كىرىپ باققۇم كەلدى.

كىرىپلا دۈككاندارغا سەپسالدىم: سىم بۇرۇت قويۇۋالغان، ئۆلچەملىك زىندانچە چاچ پوسونىغا ئىگە، ئاز دىگەندىمۇ 50 دىن ئاشقاندىك كۆرۈنىشىمۇ، چىرايىدا تۈزۈك قورۇق يوق، كۆزلىرى يوغان ھەم نۇرلۇق، سەل پاناق، قارامتۇل كەلگەن بىر كىشى ئىشىك تۈۋىدىكى پۈكەيدە ئولتۇرۇپ تىلفۇندا سۆزلىشىۋاتاتتى. دۈككاننىڭ تىلغا ئالغۇدەك يېرىمۇ يوق، مەن بۇرۇن ئاندا-مۇندا كىرىپ باققان ئاسارە-ئەتىقە دۈككانلىرىدەك پاكىزە ۋە ئازادىمۇ ئەمەس، تامنى بويلاپ تىزىلغان 3 قەۋەتلىك 5 دانە مال ئىشكاۋىغا ئەسكە-تۈسكىلىكلەر تىزىلغان، ئادەمنىڭ تىخىمۇ قوۋغىسىنى ئىگىدىغىنى

شۇكى، ئاشۇ ئەسكىلىكلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۈستىگە ئۆلچەملىك نۇمۇر بەلگىسى سىلىنغان ئىدى.

-قاندا ئەكەك، بىرە نەسە لازىمۇ، ياكى ساتىدىغان گۆخەر بامۇ؟!

تۇيۇقسىز ئارقامدىن پەيدا بولۇپ قالغان دۇككاندارنىڭ زىل ئاۋازى مېنى سەل چۆچىتىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مېنى كىچىك بالىنى ئەركىلەتكەندەك «ئەكەك» دېيىشى مېنىڭ نىرۋامنى قوزغىدى.

-قايدا؟! كۆرەپ باقسام بومامتى! مال ئاسامۇ كۆرەپ بىقىپ ئالمەن!
دۇككاندار مېنىڭ دوق بىلەن ئىيتىلغان سۆزلىرىمنى قىلچە كۆڭلىگە ئالماي، كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ:

-بولدا، خالىغانچە كۆسىلە. لىكىن قىزىل بەلگە سىلىنغانلىرىنى قول بىلەن تۇتۇشقا بوممايدا.

«قول بىلەن تۇتۇشقا بولمىسا پۇت بىلەن ئىلىپ كۆرەمدىمەن، ياكى بۇقېرى مېنى بىرنەرسە ئالمايدۇ دەپ زاڭلىق قىلىپ شۇنداق دەپ قويدىمۇ؟» كۆڭلۈمدە شۇلارنى ئويلىغاچ، راستىنلا بىرنەرسە ئالغىلى كىرگەن ئادەمدەك، ئەسكىلىكلەرگە سەپ سىلىپ قارىدىم. ھەقىقەتەن ئاز بىرقىسىم بويۇملارنىڭ ئۈستىگە قىزىل نۇمۇر بەلگىسى سىلىنغان ئىدى. كۆزۈمنىڭ قۇيرۇقىدا ئۇ قېرىغا قاراپ باقتىم، ئۇ پۈكەيگە بىرىپ ئولتۇرۇپ بولغان ئىدى. چىرايىدىن مېنى مەڭسىتمەسلىك ۋە مەغرۇرلۇق چىقىپ تۇراتتى. «ھۇ ئالدامچى قېرى! ئەخلەتلىرىڭنى ئادەم ئالداپ سېتىشتىن باشقىنى بىلمەيسەن ھەقىچان! جىنىم چىقىپ كەتسىمۇ سىنىڭ ئەخلەتخاناڭدىن بىرەر ئەسكىلىكنى سىتىۋېلىپ، كۆز ئالدىڭدا تاشلىۋەتمەسم!» كۆڭلۈمدىكى ئەسەبلەر يەنە ئۇلغايدى. لىكىن نىمە سىتىۋالسام بولار؟ يېنىمدا 5-6 يۈز سوم پۇل بار. ئەڭ ياخشىسى بىرقانچىنى سىتىۋېلىپ بىراقلا تاشلىۋەتەي!

ماللار ئارىسىدىن ماڭا ناھايىتى تونۇش بولغان بىرنەرسە، يەنى بىرتال كونا تەڭگە چېلىقتى. قەيەردە كۆرگەن بولغىنىم، ھە... بىرچاغدا

خوتەنلىك نەۋرە ئۇكام بەرگەن ھېلىقى تەڭگىگە ئوخشايدىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇتەڭگىنىڭ ئۈستىگە قىزىل بەلگە سىلىنىپتۇ. ،مىنىڭ ئۆيۈمدە تاشلىنىپ ياتقان تەڭگىنى بۇيەردە قىزىل نۇمۇر چاپلاپ ساتقىنىغا قارىغاندا، بۇيەردىكى نەرسىلەرنىڭ تايىنى يوق ئىكەن. بىردىنلا چىرايىمغا مەغرۇرۇلۇق تەپتى.

-ما تەڭگىنى ئالاي! قايدا ساتالا؟

قېرى مېيىغىدا كۈلۈپ قويۇپ بېشىنى چايقىدى.

-مىنى ئالمايدىغان كۆرەپ قاللىما؟

-بۇ تەڭگە سىتىلمايدا.

-نىمىشقا؟!

-قىزىل بەلگە سىلىنغان بويۇملار ئاساسەن سىتىلمايدا، ئۇلارنى مەن بىرژۇسىم موزىخانلىغا ئىجارىگە بىرىمەن.

كالىدامدا بىرخىل چۈشەندۈرۈپ بولمايدىغان سىزىم پەيدا بولدى.

-بۇتەڭگە شۇنچە تۇتىيامۇ؟ مەن ئۆيىنىڭ خالاسىغىمۇ مۇشتا تەڭگىنى

تاشلاپ قويمايمەن ئەمەسمە!

قېرىنىڭ خۇشخۇي چىرايى بىردىنلا ئۆڭۈپ، تاتىرىپ كەتتى، ۋە

ئالدىمغا كىلىپ، مىنى ئۇرىدىغاندەك ئەلپازدا ۋارقىرىدى.

-سىلىنىڭ دادىلىرى ئوباما ئوخشىمامدا؟! سىلىنى تونىماي

قايتىمەن، بۇرۇنراق شۇندا دىگەن بوسىلىرى ئالدىلىرىغا چىقىپ قارشى

ئالدىم ئەمەسمە! چىرايلىرىدىن ئۇيغۇر ئوخشايدۇ دەپ قايتىمە، ھەي

...مىنىڭ بۇ كۆزەم سەل چاتاقكىن!

ئۇنىڭ زەھەردەك گەپلىرى، دادامنى چىشلەپ تارتىشلىرىدىن چىشلىرىم

غۇچۇرلاپ، مۇشتىلىرىم تۈگۈلۈپ كەتتى، لىكىن نىمە دىيىشىمنى

بىلەلمىدىم.

-ماڭا قايلىسا، بۇدىگەن 500 يىل بۇرۇنقى مىللەتلەر ئىشلەتكەن مىتال

تەڭگە! سىلىنىڭ خالاغا تاشلاپ قويىدىغان، بىز كويغا 15 نى بىرىدىغان

پۈچەك تەڭگە ئەمەس، ئۆزلىرىغۇ خىلى ئوقۇغان ئەدەمدەك ئۇرۇلا، لېكىن سەل چاتاق با ئوخشايدا. يانلىرىدا پاچە پۇل بوسا تاكسىغا چىقىپ دوختۇرغانغا بىرىپ باقسا جۇما!

چىدىغۇچىلىكىم قالمدى. دەقىقە ئويلانغاندىن كىيىن ئۆزۈمنى تۇتۇشۇپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا زەردە قىلدىم.

- شۇنداما؟ امەن سىلىنىڭ ئەخلەتخانىدىن گۆھەر تىپ بىلىپ، تۆرىگە تىزىپ قويدىغان مۇتەخخەسس ئىكەنلىكلىرىنى بىلمەپتىمە. مەن ئۆيدىكى خالادىن ئاشۇندا تەڭگىنى ئىلىپ كىلەي، موزىخاندىكى تۇققانلىرىغا دەپ قويسا، بۇدا مىنىڭكىنىمۇ بىللە تىزىپ قويسۇن!

قېرى گەپ قىلماي بىرىپ ئولتۇردى ۋە يىنىدىن تاماكنى چىقىرىپ پۇرقىرىتىپ چەكتى. ئۇنىڭ چىرايىغا بىرقانچە مىنۇت تىكىلىپ تۇردۇم، ئۇنىڭ ھىچ ماڭا قارايدىغان تەلەتى يوق. مەنمۇ گۇرسۇلدەپ دەسسەپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم. توساتتىن ئۇ ئاغزىنىڭ ئۇچىدىلا: «ئىسىم ئەينىدىن، ئەگەر ئۆيلىرىدە شۇندا تەڭگە بوسا ئەكەسە، كۆرەپ باقاي» دىدى. مەن جاۋاپمۇ قايتۇرماي چىقىپ كەتتىم.

ئۆيگە كىلىپلا ھىلىقى تەڭگىنى ئىزدەشكە باشلىدىم. دائىم ئىزدىمىگەندە ئالدىغا پۇتلىشىپ تۇرىدىغان بۇتەڭگە، بۈگۈن ئىزدىگەندە زادىلا تىپىلمايۋاتاتتى. ئۈستەل تارتىمىسى، كارىۋات ئاستى، ساندۇق.... ھىچ يەردە يوق. بولدىلا، يوق بولسا مەيلى، لېكىن ئەينىدىن قېرىنىڭ ئالدىدا مازلىشارمەنمۇ؟ ياق!!! چوقۇم تىپىشىم كىرەك. ئاخىرى دەرىزىدىكى قۇرۇپ قالغان گۈل تەشتىكىنىڭ ئىچىدىن ئۇ قوتا تەڭگىنى تاپتىم. تەڭگىنى قولۇمغا ئىلىپ سىنىچىلاپ قاراپ، دۇككاندىكى تەڭگىگە تامامەن ئوخشاشلىقى كۆرۈپ يۈرىكىم جايىغان چۈشتى.....

ئەتسى ئادىتىمگە مۇخالىپ ھالدا سەھەر تۇرۇپ، ئەينىدىن قېرىنىڭ دۇككىنىغا قاراپ ماڭدىم. كاللامدا ئۇنىڭغا نىمە دىيىش، تەڭگىنى ئالدىغا قانداق تاشلاش توغرىسىدا ھەرخىل خىياللارنى قىلىپ ماڭدىم.

1) كىرىپلا ھىچنېمە دېمەستىن تەڭگىنى ئۇنىڭ ئالدىغا تاشلايمەن ۋە سوقۇشتا يەڭگەن خورازدەك گىدىيىپ تۇرۇپ «مۇشتا تەڭگە شۇدۇ!مانى ئەمدى نەگە تىزىپ قويىلا؟!» دەپ ئەڭ سەت ئاۋازىم بىلەن قاقاھلاپ كۈلمەن.

2) تەڭگىنى قولۇمغا ئېلىپ ئۇيان-بۇيان چۆرۈپ ئۇنىڭغا كۆز-كۆز قىلىپ بولۇپ، ئۇنىڭغا تۇتقۇزماي چىقىپ كىتىمەن. ئۇ چاقىرىپ قالسا «بىزنىڭ ئۆيىنىڭ خالاسىغا باسا!ئاشەدە بەك جىق!» دەپ ئارقىمغىمۇ قارىماي چىقىپ كىتىمەن.

3) كىرىپلا «مانا تەڭگە، سىلىگە ساتاي، قانچە پۇلغا ئالىلا؟» دەيمەن.

4) كىرىپلا «بەك چوڭ سۆزلەۋاتىتىلە، مۇشۇ تەڭگە شۇدۇ؟500!يىللىق تارىخقا ئىگە، پەقەت ئوبامادىلام با تەڭگە!» دەيمەن.

دۇككان ئالدىغا كەلگەندە كىيىملىرىمنى تۈزەشتۈرۈپ، چىرايىمنى قەستەن جىددىي تۈسكە كىرگۈزۈپ، بىردەم تۇرىۋالدىم. ئاندىن مەغرۇر قەدەم بىلەن دۇككانغا كىردىم.

ئەينىدىن قېرى پۈكەيدە ئولتۇرۇپ بىر كونا كىتاپنى قېتىرقىنىپ كۆرۈۋاتاتتى. مېنىڭ كىرگەنلىكىمنى كۆرۈپ، چىرايىنى ئۆزگەرتمەستىن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئالدىمغا كىلىپ قول تەڭلىدى. ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنى ئويلايمۇ باقمىغان مەن، گاڭگىراپ تۇرۇپ قولۇمنى تەڭلەپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشتۈم. بايام ئويلىغان پىلانلىرىم بىراقلا غايىپ بولدى ۋە ئىختىيارسىز ھالدا يانچۇقۇمدىن تەڭگىنى ئېلىپ ئۇنىڭغا بەردىم. ئۇ خۇددى ناھايىتى موھىم ھەم نازۇك بىرنەرسىنى ئالغاندەك ناھايىتى ئاۋايلاپ پۈكەينىڭ ئۈستىدىكى گىزىت ئۈستىگە تەڭگىنى قويدى. ئاندىن تارتىمىدىن دىربۇندەك بىرنەرسىنى ئېلىپ تەڭگىگە سىنچىلاپ قاراشقا باشلىدى. ئۇنىڭ چىرايى بارغانسېرى قىزىرىشقا، نەپىسى بارغانسېرى تىزلىشىشكە باشلىدى. ئالاھەزەل 10 مىنۇتتىن كىيىن ئۇ بىشىنى كۆتۈرۈپ بىردەم ماڭا بىردەم تەڭگىگە قاراپ مېنى ئوڭايىسىزلاندۇرۇپ قويدى. «بۇ

قېرى مېنى ئوغرى دەپ ئويلاپ قالدۇمۇ نېمە؟» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە
-بۇ...بۇ تەڭگىدىن يەنە باما؟ نەدىن تاپقان؟ قاچان، چىم بەرگەن؟...!
ئۇ تىتىرەك ئاۋازى بىلەن مەندىن بىر يوللا نۇرغۇن سۇئاللارنى
سورىۋەتتى. بىردىنلا ئۇنىڭ مېنى سوراق قىلىشى مېنىڭ غەزىۋىمنى يەنە
قوزغاپ قويدى.

-نېمە؟! مېنى سوراق قىلاي دەتاملما؟! بۇندا تەڭگە دىگەن مېنىڭ
تۆيەمنىڭ خالاسىدا بەك جىق. ئۇنىڭ ئۈستىگە...
-چاچقانى قويسا ئۇكام!

ئۇ گېپىمنى بۆلۈپلا، ئەستايىدىل قىياپەتتە ماڭا تىكىلدى.
-بۇ تارىخى ئەھمىيىتى ناھايىتى يۇقىرى قەدىمىي بويۇم، بۇنداق
تەڭگىدىن ھازىرغىچە تېپىلغىنى جەمئىي 5 تال. مەندە 2 تال با، قاغىنى
رايۇنلۇق موزىيخاندا. بۇ تەڭگە ئارقىلىق ئاز دىگەندە 500 يىل بۇرۇنقى
تارىخ نىشانىنى، مىللەتنىڭ ئىزناسىنى، دەۋىر كۆرۈنىشىنى تەكشۈرۈپ
بىلىۋالغىلى بولىدا....

ئۇنىڭ يەنە نىمىلەرنى دىگىنى كاللامغا چۈشمىدى. بىردىنلا بۇ تەڭگە
ئاتاقلىق يازغۇچى مەمەتئىمىنكام يازغان «قۇم باسقان شەھەر» دىگەن
روماندا تەسۋىرلەنگەن رىۋايەتلەردىكى ھىلىقى تەڭگە شۇمۇ نېمە دەپ
ئويلىنىپ قالدۇم. كىيىن يەنە ئىنكار قىلىۋەتتىم. چۈنكى رىۋايەتلەردىكى
ئۇ تەڭگىدە ياللىڭاچ ئايالنىڭ سۈرىتى بار ئىدى. مەندىكى بۇ تەڭگىدە
بولسا گۈل نەقىش ۋە چۈشنىكىسىز بىرقاتار خەتلەرلا بار ئىدى.
-دىمەكچىلىك بۇ تەڭگە مېنىڭ يۇقارقى بايانىمدىنمۇ چوڭ ئەھمىيەتكە
ئىگە. شۇڭا بايامقى گەپلىرىمنى كۆڭەللىرىگە ئامماي، تەپسىلاتىنى دەپ
بەسىلىرى بولايلىتىكىن.

نېمە دىسەم بولار، ئەپسانىۋى رىۋايەتتىن بىرنى توقۇپ، بۇقېرنى
ھەيران قالدۇرۇۋەتەيمۇ ياكى راست گەپ قىلايمۇ؟ ئۇنىڭ گېپىنىڭ
ۋەزىنىگە قارىغاندا بۇ تەڭگە تارىخى ئەھمىيەتكە، يۈكسەك تەتقىقات

قىممىتىگە ئىگە ئىكەن، كەلگۈسىدە بىرەر ساھەدە نامم قىلىش مۇمكىنچىلىكىنى ئويلاپ يەنىلا راست گەپ قىلىشنى توغرا تاپتىم. ئۇ بۇ تەڭگىنى مەن-1999 يىلى خوتەنگە ئوينىغىلى بارغاندا، مەندىن 2 ياش كىچىك چىقىدىغان نەۋرە ئىنىم ئەلى بەرگەنلىكىنى، ئۇنىڭ قايسىدۇر بىر قۇملۇق ئارىسىدىكى قەبرىدىن تىپۋالغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن ناھايىتى ھاياجانلاندى.

-ئو...ياخشى، ياخشى! ئۇ ئىنىلىرى ھازىرمۇ خوتەندىمما؟
-شۇندا.

ئەينىدىن تاغا بىردەم سۈكۈتكە چۆمگەندىن كىيىن، ماڭا ئۆزى بىلەن بىللە خوتەنگە بىللە بىرىپ تەڭگىنىڭ ئىز-دېرىكىنى قىلىشقا خالاش-خالماسلىقىمنى سورىدى. مەن ئۆزۈم تۈزۈك تونمايدىغان بۇ قېرى بىلەن سەۋەپسىزلا تەڭگە ئىزدەيمەن دەپ خوتەنگە بىرىشنى خالىمىدىم. ئەمما تۆۋەندىكى بىرقانچە سەۋەپ مېنىڭ دەرھال ئېرىشتى (بولۇپمۇ 2-3 سەۋەپ).

(1) ئەينىدىن ئەپەندىم ئۆزىنىڭ كىملىكىنى ۋە بۇرۇنقى خىزمەت كىنىشكىسىنى كۆرسەتتى (ئەينىدىن خوجا، 63 ياش، قەشقەر شەھىرىدىن. رايۇنلۇق قەدىمىي يادىكارلىقلارنى قېدىرىپ تەكشۈرۈش ئورنىدىن پىنسىيگە چىققان). دىمەك بۇ ئادەم ئىشەنچلىك.

(2) ئۇ مېنىڭ بۈتەڭگەمگە 50 مىڭ يۈەن نەق پۇل بىرىپ سىتىۋالدى. خوتەنگە بىللە بىرىپ قىممىتى بار يىپ ئۇچى بىلەن تەمىنلىسەم، يەنە 50 مىڭ يۈەن تاپان ھەققى بىرىدۇ 50 مىڭ يۈەن!

(3) بىرىپ-كىلىش، يىتىپ-قوپۇش، يىمەك-ئىچمەك قاتارلىق بارلىق خىراجەتنى ئۆزى چىقىرىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ خىزمىتىگە ماسلىشىپ نەتىجە ياراتسام، مېنى بىۋاستە ياخشى خىزمەت ئورنى بىلەن تەمىنلەيدۇ.

(4) ئۆزۈمنىڭمۇ ئۆيدىكىلەرنىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنگىچە ساياھەت قىلىپ كەلگۈم بار.

5) كىم بىلىدۇ تىخى، خوتەنگە بىرىپ ئەلنىڭ يارىمىدە يۈنە مۇشۇنداق تەڭگىدىن ئەللىك-ئاتمىشنى تىپىۋالسام، خا!خا....

-ھە، بولىدۇ، مىنىڭمۇ تارىخى بىر ئىش قىغۇم باتى بوممىسا، لىكىننەزە....
-چۈشەندىم، سەل ساقلىسىلا.

ئەينىدىن تاغا دىققەت قىلمىسا پۈكەيلەر ئارىسىدا پەرق ئەتكىلى بولمايدىغان بىر كىچىك ئىشىكتىن كىرىپ كىتىپ، ھايال ئۆتمەي بىر توقام پۇلنى ئېلىپ پۇل ساناش ئۈسكىنىسىگە سالىدى. پۇلغا قاراپ شۆلگەيلىرىمۇ ئېقىپ كەتتى. ئۇنىڭدىن پۇلنى ئېلىپ، ئۆيگە بىرىپ ئاتا-ئانامنى خاتىرجەم قىلىپ قويۇپ، ئەتىسى مېڭىشقا پۈتۈشۈپ ھاياجان بىلەن ئۆيگە قاراپ يول ئالدىم.

ئۆيگە كەلگەندىن كىيىن، ئاتا-ئانامنى نىمە دەپ قايىل قىلىش ئۈچۈن كۆپ ئويلىنىدىم. ئەگەر ئۇلارنىڭ ئالدىغا پۇلنى قويۇپ راست گەپ قىلساممۇ، ئۇلار مېنى چوقۇم «خىروئىن سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ» دەپ ئويلىشى ئىنىق. «خىزمەت ئىزدەيمەن» دىگەن گەپنى ئېغىزىمغا ئالمايمەن، چۈنكى بۇ گەپ ئۆيدىكىلەرنىڭ ھەممىسىگە رىئاكسىيە قىلىدۇ. ئەڭ ياخشىسى «ساۋاقدىشىمنىڭ تويىغا بارمەن» دەپ قويۇپ، ئاندىن خوتەندە ئۇزاقراق تۇرۇپ قالدىغان ئىش بولسا، «خىزمەت تاپتىم» دەپ ئۇلارنى خاتىرجەم قىلىش قارارىغا كەلدىم.

ئۆيدىكىلەرنى تەستە قايىل قىلدىم. تۆۋەندىكى مەن مېڭىشتىن بۇرۇنقى ئاتا-ئام بىلەن مىنىڭ ئوتتۇرامدا بولۇشقان سۆزلەر:

-خوتەنلىك بىز ساۋاقدىشىمنىڭ تويى بولىدىكىن ئەتە، شۇڭا مەن بىرىپ كىلەي دىگەن.

-بولاپتۇ، بىرىپ كەل، ساۋاقدىشىڭ يامان بالىكىن، خىزمەتكە چىقىپ بولاشنىڭ سىرتىدا تىخى تويۇمۇ قىمماقچىكىن.

دادامنىڭ ماڭا دارىتىملاپ دىگەن گەپلىرى مېنى بەكمۇ خىجىل قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ھەرھالدا قوشۇلغانلىقىدىن بىرئاز ئەمىن

تاپتىم. كۆڭلۈمدە: «دادا، سىنىڭ ئوغلۇڭ ئۈنچە يارامسىز لاردىنمۇ ئەمەس، قاراپ تۇر، بىركۈنى شان قۇچۇپ قايتىپ كىلىپ، باققان ئەجرىڭگە ياخشى جاۋاپ قايتۇرىمەن» دىگەنلەرنى ئويلىدىم.

- يولغا چىقىش ئالدىدىكى تولا بالىنىڭ كۆڭلىگە ئازار ۋە مەيلى! بالانىڭمۇ رىزىقىغا پۈتۈلگىنى بادۇ! داداڭنىڭ گىپىگە قۇلاق سالماي، خۇشال-خۇرام ئويناپ كەل بالام، ئالە! ما مىڭكويىنى ئىلىپ با، يەتمەي قاسا تىلپۇن قىلاسه.

- شۇندا، شۇندا، رىسقىغا پۈتۈلگىنى بادۇ، لىكىن زە.... مەن كۆرەممەي كىتىپ قىلىشتىن ئەنسىرەيمەن ئەغزەمجاننىڭ ئاشۇ رىسقىنى!

- بولا، بولا جىما ئەمدى! قايدا قىلىتىلە بالغا بىسىم قىلىپ؟! بىزدىن قاسا ئىگەم تاشلاپ قويما!

ئاپام دادامغا بىر ئالىيىپ قويۇپ، قولۇمغا پۇلنى زورلاپ تۇتقۇزۇپ قويدى. ئۇنىڭ سۆزلىرى يۈرىكىمنى ۋىزىدە ئېچىشتۇرۇپ ئۆتتى، بىردىنلا كۆزۈمگە ياش كەلدى. داداممۇ كىلىپ بىشىمنى سىلاپ قويۇپ، بىرھازا تۇرغاندىن كىيىن «خۇدايىمغا ئامانەت!» دەپ قويۇپ چىقىپ كەتتى.... ئەتسى پۈتۈشكىنىمىز بويىچە ئەينىدىن تاغنىڭ دۈككىنىغا كەلدىم. ئۇمۇ تەييار بولۇپ تۇرغان ئىكەن. قىسقا سالام-سائەتتىن كىيىن بىر ماشىنىنى كىرا قىلىپ ماڭدۇق، لىكىن ماشىنا بىكەتكە ئەمەس، باشقا تەرەپكە كىتىۋاتاتتى.

- يەنە بىرەيلەن باتى ئىلىۋالدىغان.. ئۇنى ئىلىۋىلىپ ماڭىلى.
ئەينىدىن تاغا گەپنى قىلىپ بولىشىغا، ماشىنا «پارلاق روھى ساغلاملىق مەركىزى» نىڭ ئالدىغا كىلىپ توختىدى. «بۇ ساراڭلارنى داۋالايدىغان جايغۇ؟ بۇ قېرى ساراڭدىن بىرنى ئىلىپ ماڭمايدىغاندۇ؟!» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە. ماشىنىدىن چۈشۈپ، ئۇنىڭ «ساقلاپ تۇسا» دىگەن گىپىگە ئۇنىماستىن، ئۇنىڭ بىلەن بىللە دوختۇرخانىغا كىردىم.

- ئوھوي، كەسە، كەسە! يوقاپ كەتتە ئەينىدىن، بۇدۇنيادا بامۇيا، ھىج

تىلفۇنمۇ قىممايلا، توختاپ قاغان كامۇيا؟....

چاچلىرىغا ئاق كىرگەن دوختۇرخانا باشلىقى، سالامنىڭ ئورنىغا
 ئابدۇكەرەمكامنىڭ قوشىقىغا ئوخشاپ قالىدىغان بىرقاتار قوشاق ئوقۇپ
 ئۇنى قۇچاقلاپ كۆرۈشتى.

-ھاھا، كەلدۇق، كەلدۇق! يوقاپ كەتسەم مەن ئەگەر، مېنى ئىزدەپ
 سورالا، تىلىپۇنۇم توختاپ قاسا، پۇلىنى تۆلەپ قويالا....

بېشىغا ئاق كىرگەن ئىككى قېرىنىڭ بۇ قوشاقلرىدىن غىدىقىم
 قىلىپ، قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم. «توۋا، ساراڭلارنى داۋالايدىغان
 دوختۇرلارمۇ ئۇزۇن ئىشلىسە ساراڭ بولۇپ قالىدۇ دەپ ئاڭلىغان، بۇ
 دوختۇرخانا باشلىقىمۇ ئاز قاپتۇ» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە.
 -بىگىمنىڭ ھالى قانداراق!؟

-قەدىرئەۋال، قەدىرئەۋال. يانىلا تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىۋاتىدا.

-ھە... مەن بۇ قىتىم ئۇنى تەكلىپ قىغىلى كەلدىم.

-ئو... ياخشى بوپتا، مەن ئۇنى چاقىرتاي ئەمىسە.

دوختۇرخانا باشلىقى چىقىپ كىتىپ، ھايات ئۆتمەي ئىشخانغا، -45
 50ياشلار چامىسىدىكى، ناھايىتى بەستىلىك، چاچ-ساقاللىرى ئۆسۈپ
 كەتكەن، قاشلىرى قويۇق، كىلىشكەن، لىكىن توختىماي بۇرنىنى كوچىلاپ
 تۇرىدىغان، بىمارلار كىيىمى كىيىۋالغان بىرەيلەن كىرىپ كەلدى. «خۇدايا
 توۋا، بۇقېرى راستىنلا بىر ساراڭنى ئىلىپ ماڭماقچىكەندە، ئەمدى قانداق
 قىلارمەن» دەپ ئويلىدىم. خىيالىمنى داۋاملاشتۇرغىچە ئەينىدىن تاغىنىڭ
 قوشىقى يەنە باشلاندى.

-بۇ كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى ئەسلى ئۇ بىر رەڭ، ئۆز تۇرمۇشۇڭغا زىنھار،
 ئۆزۈڭ سالغىن زەڭ!

-زەڭ سالساڭ بۇ تۇرمۇشنىڭ يولى بولۇر كەڭ، زەڭ سالمىساڭ
 گەرتۇرمۇش، دوزاق بىلەن تەڭ!

ۋاھ! ساپ شىئىر-قوشاق ئوقۇپ ساراڭ بولۇپ كەتكەن نىمىلەرمۇ

بۇ؟! ئۇلارنىڭ پاساھەتلىك شېئىرلىرىدىن ھەيران قالدىم.
ئەينىدىن تاغا ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندىن
كېيىن، مېنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇردى.

-ئەغزەمجان، يېڭى ژىپ ئۇچى بىلەن تەمىنلىگۈچى. بۇقىتىمى
تەكشۈرۈش خىزمىتىنىڭ يولباشچىسى! بۇياق، مېنىڭ كونا
قەدىنىسىم، تەققىقاتچى، ئالىم، بىلال سەردار بىگىم!
ئۇنىڭ بايىلا بۇرنىنى كولىغان قولىنى تۇتقۇم كەلمىگەن
بولسىمۇ، ئەدەپ يۈزىدىن ئۇنىڭ بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتۈم. «ھىم!
تەققىقاتچى، ئالىمىش تېخى، ئىنىقلا داۋاللىنىۋاتقان ساراڭخۇ!؛ چىرايىمدا
كۈلكە بولسىمۇ ئىچىمدە ئېغىر مەنىستەمەسلىك تۇيغۇسى بار ئىدى.
مەن بۇيەدە پەقەت تەققىقات بىلەن شۇغۇللىنىۋاتىمەن، دوستۇم
نامان (دوختۇرخانا باشلىقى) مېنىڭ سالامەتلىكىمدىن ئەنسىرەپ بۇيەگە
ئەكىلىۋاغان!

بىلالنىڭ سۆزى مېنىڭ قەلبىمنى كۆرىۋالغاندەك ئىيتىلغاچقا قىزىرىپ
كەتتىم. ئۇ قولىنى يەنە ماڭا تەڭلەپ ئۆزىنى تونۇشتۇردى.
-كەمىنە، بىلال سەردار بىگىم بولمەن، ئادەتتە بىگىم دەپ چاقىرسىلا
بولۇۋىرىد!

مەن ئۇنىڭ بۇرنىنى كۈچىلىغان قولىنى يەنە بىرقىتىم سىقىشقا
مەجبۇر بولدۇم. ئۇ تەييارلىق قىلغىلى كىرىپ كەتكەن پۇرسەتتىن
پايدىلىنىپ، كۆڭلۈمدە «بۇ ساراڭنى مەن تېخى بىگىم دەپ
چاقىرامدىمەن؟! يولدا تونۇشلار كۆرۈپ قالسا قانداق قىلارمەن دەپ تۇرسام
تېخى!» دېگەنلەرنى ئويلىۋالدىم. ئالاھىزەل 10 مىنۇتلاردىن كېيىن بىلال
بىرقۇر پادىچىلار كىيىمى ۋە ساياھەت قالىپىغىنى كىيىپ، يوغان سومكىنى
مۇرىسىگە يۇدۇپ ئالدىمىزدا پەيدا بولدى. خىلىلا ئىسكەت كىرىپ قالغان
بولسىمۇ، ئۇنىڭ بۇرنىنى كولاپ تۇرىشى توختىمىغان ئىدى.
دوختۇرخانا ماشىنا توختىتىش مەيدانىدىكى «يەر يولۋىسى» ماركىلىق

دالا ماشىنىسىنى ھەيدەپ يولغا چىقتۇق. ماشىنىنى ئەينىدىن تاغا ھەيدەپ ماڭدى. مەن بىلال بىلەن بىللە ئارقا ئورۇندا ئولتۇردۇق. ماشىنا تىز سۈرئەتلىك تاشيولغا چىققۇچە بىر ئېغىز مۇ پاراڭ سىلىشىمىدۇق. ئەينىدىن تاغا ئۆزىدىن باشقا ھىچكىم بىلمەيدىغان بىر غەزەلگە غىگىشىپ ماشىنا ھەيداۋاتاتتى.

مەن قەدرىڭگە يەتمەسم، سىنى ئىزلەپ بارارمەنمۇ؟!

ئۇپۇق يارغان تاغلاردا، قۇم-بوران قازارمەنمۇ....

بىلال بولسا كېرىلىپ ئولتۇرۇپ، ئۇخلاپ قالغاندەك قىلاتتى. سۈكۈتتىن

بىزار بولۇپ ئەينىدىن تاغنى گەپكە سالماقچى بولدۇم.

-بىز مۇشتالام يولغا چىقامدۇق؟!

-قايدا دەيلا؟

-ھىلىقى... قازغۇچ، زەھەردىن مۇداپىئەلىنىش قاپقىقى، ئورۇن

بەلگىلىگۈچ دىگەندەك نەسلىنى ئىلىۋالمامدۇق دەيمە.

-ھا-ھا....! ئۇكام، سىلە توردىكى ھىكايىلەرنى بەك جىق ئوقۇپ

كىتىپلا، فانتازىيەلىك فىلىملىنى بەك كۆرەپ كىتىپلا، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز

كىپەن ئوغرىسى ياكى ئەتكەسچى ئەمەس، سىلە دىگەن ئۇ نەسلىنى ھازىر

مەدىكا كىپەن ئوغرىلىرىمۇ ئىشلەتمەيدى!

ئەينىدىن تاغا گىپىنى قىلىپ بولۇپ يەنە خۇددى بىرى قىچىقلىغاندەك

قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇ كۈلگەنسىرى خۇددى مېنى زاڭلىق

ئىتىۋاتقان دەك بىلىنىۋاتاتتى.

-ئۇندا بوسا بىز ئاۋىياماتكا، تانكا ئاتار، لازىر نۇرلۇق ئەسۋاپ

ئىشلىتىدىغان ئوخشىمامدۇق!

زەردەم بىلەن ئۇنىڭغا دوق قىلدىم. ئۇ پەرۋايىغا ئالماي، تەمكىنلىك

بىلەن ئارقىغا بىر قاراپ قويۇپ:

-سىلە خاتىرجەم بوسا، بىزدە ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى ئەسۋاپلار با. ئۇنىڭ

ئۈستىگە «بىز» ئىشلەتمەيمىز، بىگىم بىلەن مەن ئىشلىتىمەن، سىلە

پەقەت ژىپ ئۇچى تىپىپ، بىزگە ھەمراھ بولاپ بەسلىرىلام بولىدا- دىدى.
-كەمىنە بىلال بىگىم ۋە ئەينىدىن غوجا بار يەردە سىلىنى ھەرگىز
ئارتۇق ئاۋارە قىلمايمىز.

بىلالنىڭ توساتتىن چىققان ئاۋازى مىنى چۆچىتىۋەتتى. قاچانلاردا
ئويغاندىكى بۇساراك! ئۇلارنىڭ ھەر بىر سۆزىدىن مىنى مازاق قىلغانلىقى
چىقىپ تۇراتتى.

-شۇنداق! بىرلىرى غوجا، بىرلىرى بىگىم، مەن مالاي!

سەپرايم يەنە ئۆرلەپ قالدى. بىر ھازا سۈكۈتتىن كىيىن ئەينىدىن قېرى
«ئۇكام، بۇ بىزنىڭ فامىلە مەسىلىسى، ئۇندا خاتا چۈشەنمىسىلە، ئالدىمىزدا
جاپا، خەتەر كۆپ بولۇشى مۇمكىن. سىلىنىڭ مىنى ژىپ ئۇچى بىلەن
تەمىنلىگەنلىكلىرى ئەڭ چوڭ خىزمەت، قاغىنىنى باشقا كەگەندە كۆرەمىز»
دەپ كەيپىياتنى ئوڭشىغان بولدى.

ئۇلارغا گەپ قىلىشتىن رايم يىنىپ يالغاندىن ئۇخلىغان بولۇپ
كۆزۈمنى يۇمىۋالدىم. لىكىن ئىچىمدە ئۇلارنى يۈزمىڭنى قارغىغاندىن باشقا
ماۋۇ يىنىمدىكى ساراك بىگىمنىڭ تۇيۇقسىز كىسىلى تۇتۇپ مىنى بوغۇپ
قويىشىدىنمۇ ئەنسىرەيتتىم.

كۆزۈم يۇمۇقلۇق. ماشىنا ناھايىتى سىلىق كىتىۋاتاتتى. كاللامدا نۇرغۇن
خىيال. مەشھۇر يازغۇچىمىز مەمەت ئىمىن ھوشۇر ئاكىنىڭ «قۇم باسقان
شەھەر» رومانى، داڭلىق تور يازغۇچىلىرىدىن جەنۇبى مەزھەپ ئۈچىنچى
تاغىنىڭ «كىپەن ئوغرىسى» خاتىرىسى، جاك مۇيەنىڭ «جىن ئۆچۈرگەن
شام» دىگەندەك ئەسەرلىرىنىڭ مەزمۇنى.... خىيالىمنى چىرمىۋالغان
ئىدى. كىم بىلىدۇ مەنمۇ شۇنداق ئاجايىپ-غارايىپ
ۋەقەلەرگە، ئويلىمىغان بايلىقلارغا ئىگە بولۇپ قالامدىمەن تىخى. خىيال
سۈرگەنسىرى كەيپىم كۆتۈرۈلۈپ، مەۋھۇم دۇنيانىڭ ئىچىگە باشچىلاپ
كىرىپ كەتتىم.

1. بىز قۇملۇقتا چۆرگىلەپ يۈرۈپ رىۋايەتلەردىكى بىغەملەر شەھرىنى

تىپۋالىمىز. ئاقكۆڭۈل ساددا يەرلىك خەلىق بىزگە ھىلىقى ئۈگىمەن تەڭگە چىقىدىغان كۈمۈزەكنى سوۋغات قىلىدۇ، مەن ساناپ بولالماي تەجە قېتىم ھوشۇمدىن كىتىمەن. پەقەت مەن ئالغان تەڭگىلا ھەقىقىي تەڭگە بولىدۇ، ئەينىدىن بىلەن بىلال ساراڭ ئالغان تەڭگىلەر قەشقەرگە بارغاندا تېزەككە ئايلىنىپ قالىدۇ. مەن ئۇلارنى بىرلىكتە روھىي كىسەللىكلەر دوختۇرخانىسىغا ئاپتۇرىتىپ، تەڭگىلەرنى پۇلغا ئايلاندۇرۇپ، بىر كېچىدە مىليادىغا ئايلىنىپ كىتىمەن.

2. مەن «كىپەن ئوغرىسى» رومانىدىكى باش پىرسۇناژ ۋۇشىيەن. ئەينىدىن مېنىڭ مۇشاۋىرىم. بىلال مېنىڭ قوغدىغۇچىم. بىز بىرلىكتە تەكلىماكاننىڭ قوينىغا سىڭىپ كىرىپ، كىشىلەر بايقىمىغان سىرلارنى بايقايمىز، نۇرغۇن بايلىق ۋە يوشۇرۇن قوغدىنىش ئەسلىھەلىرى ئورنىتىلغان قەبرىلەرنى تاپىمىز. بەلكىم غەيرى مەخلۇق ياكى ئالۋاستىلارغىمۇ يولۇقىشىمىز مۇمكىن. شۇنداقتىمۇ بىز يەنىلا بارلىق سىرلارنى يېشىپ چىقىمىز، بارلىق بايلىقلارنى ئېلىپ كىتىمىز. چۈنكى بىلال ئەسلى يالغان ساراڭ بولۇۋالغان ئەزىمەت پالۋان، ئەينىدىن بولسا قەبرە قىزىش مۇتەخەسسسى. شۇنىڭدىن كىيىن نۇرغۇن شەخىسلەر ۋە ئورگانلار مېنى قەبرە ئىزدەشكە تەكلىپ قىلىدۇ. مېنىڭ تەۋەككۈلچىلىك ھاياتىم باشلىنىپ، مەن بىر رىۋايەتكە ئايلىنىمەن.

3. مەن «جىن ئۆچۈرگەن شام» رومانىدىكى باش پىرسۇناژ خۇ بايى. ئەينىدىن بىلىملىك قىدىرىپ تەكشۈرۈش ئالىمى. بىلا بولسا ماھىر كىپەن ئوغرىسى. بىز بىرلىكتە رىۋايەتلەردىكى كىرورەن شەھىرىنى تىپىپ چىقىمىز. ئۇيەردە ھىچكىم كۆرۈپ باقمىغان غەيرى ئۆسۈملۈك، جانلىقلار بار. بىز مېنىڭ يىتەكچىلىكىمدە ئۇيەرنى توغرا، بىخەتەر قېزىپ چىقىمىز. يولدا بىزگە يەنە بىر تۈركۈم نامدا قىدىرىپ تەكشۈرۈش، ئەمەلىيەتتە بايلىق ئىزدەش مەقسىتىدە ماڭغان قوشۇن ئۇچرايدۇ. ئۇلار بىز بىلەن يوشۇرۇن جەڭ قىلىدۇ، بىزگە سۈيقەست

قىلىشنى ئويلايدۇ. ئەمما ئۇلارنى بىز ئەقىل-پاراستىمىزگە تايىنىپ يىغىمىز. قايتىپ كەلگەندىن كىيىن مەن بىشىمدىن ئۆتكۈزگەن جەرياننى رومان قىلىپ يېزىپ، يەرشارىدىكى ئەڭ بازار تاپقان يازغۇچى بولىمەن.

4. مەن يەنە قايسدۇر بىر روماندىكى باش پىرسۇناژ، ئەينىدىن بولسا ئەتكەسچى، بىلال بولسا داڭلىق ئىكسىپىدنتسىيەچى. بىز ئوخشىمىغان مەقسەت، ئوخشاش بىر نىشاننى كۆزلەپ ماڭىمىز. يولدا بىزگە نۇرغۇن تالاپەتلەر ئۇچرايدۇ. مەن تەمكىنلىك بىلەن ھەممىنى قىيىنچىلىقلاردىن غالىپ كىلىمەن. كۆزلىگەن نىشانغا كەلگەندە بارلىق يوشۇرۇن ئىشىك، ئازگال-خەندەكلەرنى پەقەت مەنلا تىپىپ ئاچالايمەن. ھىكايىنىڭ تەرەققىياتى بويىچە بولغاندا بىز ئۇيەرگە يىتىپ بارغاندا، يەنە بىر توپ قوشۇنلار ئۇيەرگە بىزدىن بۇرۇن يىتىپ بارغان بولىدۇ. بىز ئۇلار بىلەن قاتتىق تىركىشىمىز، ئۇلارنىڭ باشلىقى گۈزەل بىر قىز، ئۇ مىنىڭ سالاپىتىمگە ۋە ئەقىل-پاراستىمگە قايىل بولۇپ بىزگە قوشۇلۇپ كىتىدۇ. بىز بىرلىكتە بايلىقنى ئىلىپ كىتىمىز.

5. مەن جۇۋ دېدۇڭنىڭ «لوپنۇر كۆلىنىڭ سىرى» رومانىدىكى باش پىرسۇناژ. بىز تەكلىماكانغا سىڭىپ كىرىپ، ئۇقۇشماي ۋاقىت تونىلىغا كىرىپ قالىمىز. ئۇيەردە نۇرغۇن ئويلىمىغان كىشىلەر ۋە ۋەقەلەرنى ئۇچرىتىمىز. مەلۇم دۆلەتتە غايىپ بولغان ئايىرۇپىلانمۇ ۋاقىت تونىلىغا كىرىپ قىلىپ، مۇشۇ يەرگە قونغان بولىدۇ. مەن بارلىق يولوچىلارنى يىتەكلەپ، ئۇلارنىڭ مەنىۋى داھىيىسى بولۇپ، قۇتقۇزۇش ئەترىتىنىڭ كىلىشنى كۈتىمىز. مەن ئاچارچىلىققا ۋە ئۇسسۇزلۇققا چىداپ، يىمەك-ئىچمەكنى باشقىلارغا ئۆتۈنۈپ بىرىمەن. نۇرغۇن كىشىلەر ماڭا قاتتىق قايىل بولۇپ، بىر ئۆمۈر ماڭا ئەگىشىشنى قارار قىلىدۇ، نۇرغۇن قىزلار ماڭا ئاشىق بولۇپ قالىدۇ، مەن قانداق تاللاشنى بىلەلمەي، تەڭقىسلىقتا قالىمەن. ئاخىرى بارلىق كىشىلەر مىنىڭ

يىتەكچىلىكىدە قۇتقۇزۇش ئەترىتى بىلەن تېپىشىپ، ئامان-ئېسەن قايتىمىز. دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى مەتبۇئات ۋاسىتىلىرىمنى قوغلىشىپ يۈرۈپ زىيارەت قىلىدۇ. داڭلىق ژورناللار-گېزىتلەرنىڭ باش بىتىگە مېنىڭ سۈرىتىم بېسىلدى.

6. بىز خوتەندىكى نەۋرە ئىنىمنىڭ يول باشلىشى بىلەن ئانچە قىينالمايلا ھېلىقى تەڭگىدىن سان-ساناقسىز تاپىمىز. ئەينىدىن بىلەن بىلال ئۈچىمىز تەڭ بۆلىشىمىز. مەن مىليادىر بولۇپ كىتىمەن. خىزمەت ئىزدەش، ئىمتىھان بىرىش دېگەنلەردىن مەڭگۈلۈك خوشلىشىمەن. ئاتا-ئانامغا جۇڭگونىڭ ئەڭ گۈزەل يېرىدىن، ئەڭ پۇزۇر داچا ئېلىپ بېرىپ، 100 نەپەر خىزمەتكار ياللاپ، بىر ئۆمۈر ئۇلارنىڭ شاھ-خاننىلاردەك ئۆتىشىگە كاپالەتلىك قىلىمەن. قىرىنداشلىرىمغا نىمىنى خالىسا شۇنى ئېلىپ بېرىمەن. تويۇمدا داڭلىق ناخشا چولپانلىرىنى ناخشا ئوقۇتىمەن، مېنى رەت قىلغان ھېلىقى سۇغۇق تەلەت باشلىقلارنىڭ ئالدىدىن ئەڭ ياخشى ماشىنىدا ئولتۇرۇپ، توپا توزۇتۇپ ئۆتۈپ كىتىمەن. داڭلىق چولپانلار بىلەن قۇچاقلىشىپ رەسىمگە چۈشمەن، ئۆتكەندە ھاجەتخانا تاپالماي قىينالغان كۈچىغا ھەقسىز ھاجەتخانىدىن 10 نى سالدۇرىمەن. مېنى تازا كولدۇرلاتقان ھېلىقى قىزىنىڭ تېلفۇن نۇمۇرىنى ئۆچۈرۈۋىتىمەن، ئالدىمغا كېلىپ يالۋۇرسا «كەچۈرسىلە! سۆيگۈنىڭمۇ ئۆچىدىغان، كۆچىدىغان چاغللىرى بولىدىكەن، مەن توي قىلىپ بولدۇم» دەپ قويۇپ، ئارقىمغىمۇ قارىماي كىتىپ قالدىمەن. رەت-رەت ئىگىز قەۋەتلىك بىنالارنى سېلىپ، بىر كىۋادىرات مېتىرنى 500 يۈەندىن سېتىپ، ئۆي باھاسىنى مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە تۆۋەنلىتىپ، ئۆي غېمىدە يۈرگەنلەرنى خوش قىلىپ، جازانىخور ئۆي-مۈلۈك سودىگەرلىرىنى بىنادىن سەكرەشكە مەجبۇر قىلىمەن. يەنە تىخى.....

مەن ئۆز خىياللىرىمىدىن سۆيۈنۈپ ھوزۇرلىنىۋاتقان پەيتتە، پۇچۇق

قاياقتىن سۇ تۆكۈلگەندەك بىر ئاۋازمۇ كۈلىۋاتاتتى. كۆزۈمنى ئېچىپ شىرىن خىيالىمنى بۇزغان ئاۋازنىڭ ئىگىسىنى تاپتىم. بىلال ساراڭ! ئۇ ئاغزىنى بىر چەتكە قىيسايىتىپ، كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ، خۇددى تولىمۇ كۈلكىلىك بىر ئىشنى كۆرۈپ قالغان ئادەمدەك قاتتىق كۈلىۋاتاتتى.. كەيپىم يەنە ئۇچتى. ئۇمنى زاڭلىق قىلىپ كۈلمىگەندۇ؟ ئۇ ھەرقانچە يامان بولسىمۇ خىياللىرىمنىمۇ بىلىۋالمىغاندۇ؟! بىزگە قانداق ھەمراھ قوشۇلدى؟ ئۇ زادى قانداق ئادەم؟ ئادەمنىڭ كۆڭلۈمدىكىنى، خىيالىمنىمۇ بىلەلمەمدۇ؟! ياق، بەلكىم ئۇ بىر چۈش كۆرگەندۇ، ياكى ساراڭ بولغاندىكىن ئاشۇنداق ئۆزىچىلا كۈلۈپ كىتىغاندۇ. ئۆزۈمنى بەزلەپ تۇرسام، ئۇ كۆزىنى لايىپىدە ئېچىپ قويۇپ، ئاندىن كۆزىنى يۇمۇپ يەنە ئاشۇنداق يىقىمسىز كۈلۈشكە باشلىدى. ياق! ئۇ ئۇخلىماپتۇ. ئۇ ساراڭ منى زاڭلىق ئىتىۋىتىپتۇ. بولدىلا، نىمىلەرنى ئويلاپ كەتتىم مەن! ئۇ بىر ساراڭ خالاس. يەنە خىيالىمنى داۋاملاشتۇرۇشنى ئويلىغان بولساممۇ، قەتئىي بايامقىدەك ھېسسىياتقا كىلەلمىدىم. غۇم، گۇمان ئارىلاش تۇيغۇلار ئىچىدە ئۇيقۇغا كىتىپتىمەن.

2- باب تۇنجى قەدەم

كەلدۇق! ئويغانسا ئەمدى!

ئەينىدىننىڭ يېنىك سىلكىشى بىلەن ئويغۇنۇپ كەتتىم. كۆزۈمنى ئاچقاندا بىز خوتەن شەھرىگە يېتىپ كېلىپ بولغان ئىدۇق. ئەينىدىن بىلەن بىلال ماڭا چالا ھېجىيىپ ماشىنا سىرتىدا تۇراتتى. بۇ ئوغرىلار مەن ئۇخلاپ قالغاندىكى شۆلگەيلىرىم ئىقىپ قالغان ھالىتىمنى كۆرگەنمىدۇ؟! ياكى ئۇيقۇچىلىقتا ئوسورۇپ سالدىمۇ؟! ياكى تۇرۇپ-تۇرۇپ چۆلۈيدىغان كىسىلم تۇتۇپ قالغان بولسا تاققا-تۇققا سۆزلىرىمنى ئاڭلاپ قالغانمىدۇ؟!... ئىشىقىمۇ ئۇخلاپ قالغاندىمەن دېسە! ماشىنا ئەينىكىگە قاراپ چاپلىشىپ كەتكەن چاچلىرىمنى تۈزەشتۈرگەچ، شۆلگىيىمنى چاندۇرماي سۈرتىۋالدىم، ئاندىن ماشىنىدىن چۈشۈپ، ئىككىسىگە بىر ئالايىپ قويۇپ نەۋرە ئىنىم ئەلىگە تېلپۇن قىلدىم.

20 مىنۇتتىن كېيىن ئۇ ئالدىمىزغا پەيدا بولدى، ئاندىن بىر ئۇلارغا بىر ماڭا قاراپ تۇرۇپ كەتكەندىن كېيىن سالاملىشىپ بىز بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى. ئادەمنىڭ ئىناۋىتىنى مەنتەڭ قىلىپ، ھىلىقى بىلال ساراڭ يەنىلا ماڭقىسىنى كوچىلاپ تۇرغىنى تۇرغان. ئەلى ئۇنىڭ بىلەن ناھايىتى تەستە قول ئېلىشقاندىن كېيىن، ماڭا ئەلەملىك قاراپ قويدى. مەن كۆرمەسكە سىلىپ باشقا ياققا قارىۋالدىم.

- قىنى، ئاكا! ھېرىپ كەلدىڭلار ھەقىچان، ئۆيگە مېھمانلارنى باشلاپ ماڭايلى ئەمىسە! (ئەلى گەرچە خوتەندە تۇغۇلغان بولسىمۇ ئۇ يەرلىك شىۋىدە سۆزلىمەيتتى) - دېدى ئەلى.

- سىلەرنى ئاۋارە قىلساق قاندا بولىدا، بىز مېھمانخانىدا ياتلىي، ئەگەر ۋاقىتلىرى بوسا بىرگە تاماقلانساق قايدا؟

ئەينىدىن تاغا ئەلىنىڭ تەكلىۋىنى چىرايلىق رەت قىلدى. مېنىڭچە بولغاندىمۇ ئانچە تونۇشمايدىغان، تولۇق بىلىشمەيدىغان، نېرۋىسىنىڭ نورماللىقىدىن گۇمانىم بار بولغان بۇ ئىككىيلەننى تاغانىڭ ئۆيىگە

باشلىغۇم يوق ئىدى، ئەمما خوتەنلىك جاھىل، ئادەمگەرچىلىكى كۈچلۈك نەۋرە ئىنىم ئەلنىڭ جاھىللىقى تۇتۇپ قالدى.

-ئۇندا دېيىشىپ كەتمىسە! بىز يولدىن ئۆتۈپ كىتىۋېتىپ «ئەسسالام» دەپ قويغان كىشىنىمۇ ئۆيگە باشلايدىغان خەلق بىز! ھەرقايسىلىرى مىنىڭ ئاكامنىڭ دوستلىرى ياق، (ئۇ ئۈچىمىزنىڭ ياش پەرقىمىزنىڭ بەك چوڭلىقىنى كۆرۈپ گىپىنى ئۆزگەرتتى) تونۇشلىرىمىزگە نىلا، خوتەنگە كىلىپ بىزنىڭ ئۆيگە كىرىشىمىزگە، بىزنى كۆزگە ئېلىشىمىزغا بولىشىلا!

ئەلى مىنىڭ كۆز چىمچىقلىتىشىمغا پەرۋا قىلماستىن ئۇلارنى ئۆيگە زورلىدى. نۇمۇسىز ئەينىدىن ماڭا بىر قاراپ قويۇپ «ئەدەم ئەتكەنگە، تازىم ئەت دەپتىكىن، ماڭىلى!» دەپ ئەلنى ماشىنىغا باشلىدى، مەنمۇ ئامالسىز ئۇلارغا ئەگىشىپ ماشىنىغا چىقتىم. يولدا ماڭغىچە «ئەگەر تاغامنىڭ ئۆيدىكىلەر مەندىن نىمىگە كەلگەن دىسغۇ، توپغا كەلگەن دەرمەن، بۇلار كىم دىسە نىمە دەپ تونۇشتۇرارمەن؟! ماشىنىدا غەپلەت ئۇيقۇسىنى ئۇخلاپ ماڭغۇچە ئەلگە ئەھۋالنى چۈشەندۈرۈپ، كىلىشىۋالسام بولماسمىدى؟!» دىگەنلەرنى ئويلاپ بىشىمنىڭ ئىچىمۇ، تېشىمۇ قېتىپ كەتتى.

تاغامنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق، تاغام ئىشىك ئالدىدا بىزنى كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن. سالام-سائەتتىن كىيىن، ئۆيگە كىردۇق. ئۇلار خىلى راۋۇرۇس تەييارلىق قىلغان ئىكەن. نىمە دەپ تونۇشتۇرۇشنى بىلىمەي تۇرغىنىمدا، بىلال ساراڭ دۇئادىن كىيىن، تونۇشتۇرۇشنى باشلىۋەتتى.

-بىز قەشقەر ۋىلايەتلىك قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزىدىن، ئەغزەمجاننىڭ كەلگۈسىدىكى خىزمەتداشلىرى، ھازىر ئۇ ماڭا ئەگىشىپ پاراكتىكا قىلىۋاتىدا. ئىسىم بىلال سەردار بىگىم، ئادەتتە بىگىم دەپ چاقىرساڭلار بولاۋىرىدا، بۇياق ئەينىدىن خوجا، بىز خىزمەت ئىشى بىلەن بۇياققا ئۆتىشىمىز، ھەقاسىلىرىنى بىسەرەمجان قىپ قويدۇق!

ئۇنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ قان قۇسئۈەتكىلى تاسلا قالدىم. مەن تىخى مۇشۇ ساراڭغا ئەگىشىۋاتقان پاراكتىكانتىمىشەن. بولدىلا، قانداقلا بولمىسۇن بۇساراڭ منى تونۇشتۇرۇش غېمىدىن خالاس قىلدى، ساددا تاغام ئۇلارغا ھۆرمەت نەزىرى بىلەن قاراپ:

- يوغىسۇ، يوغىسۇ، بىگىمنىڭ بۇگىپى بولمىدى، ھەر قايىسىلىرى ئەغزەمجان بانىسى بىلەن كەلمىسىلە، بۇياققا ئۇنۇشلىرى تەس، ھىلىمۇ خەۋەرسىز قىلىپ، لايىقىدا تەييارلىق قىلالمىدۇق - دەپ مەزەگە شەرەتلىدى. ئىسىت بىچارە تاغام، مۇشۇ ساراڭنى بىگىم دىمىگەن بولسىچۇ! بىلال كۆزىنىڭ قۇيرىقىدا ماڭا مەسخىرىلىك قاراپ قويۇپ، تاماققا ھوجۇمنى باشلىدى. مەن تاماقنى ناھايىتى تەستە يىدىم. تاماقتىن كىيىن، بىز ئەينىدىن قەشقەردە تۇرۇپ ئىلىپ قويغان مېھمانخانا ياتىقىغا كىرىپ، مەسلىھەتنى باشلىدۇق.

مەن ئەلگە ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى سۆزلەپ بەردىم (ئەلۋەتتە تەڭگىنى 50 مىڭ يۈەنگە ساتقانلىقىمنى ئىيتىمدىم، بولمىسا ئۇ يېرىمنى ماڭا بەر دىيىشى، ھەتتاكى تەڭگىنىڭ ئۇچۇرىنى يوشۇرۇپ، ئۆزىلا سېتىشى مۇمكىن!). ئەلى بىرھازا ئويلاندى. قايسى ۋاقىتتا ماڭا قانداق تەڭگە بەرگەنلىكى ئۇنىڭ ئىسىگە كەلمەيۋاتاتتى. ئەينىدىن ئاپىراتىدىكى سۈرەتنى كۆرسەتكەندىن كىيىن، ئاندىن تەستە ئېسىگە ئالدى.

- ۋاي بۇ 6-7 يىل بۇرۇنقى ئىشلارغۇ! ئۇ قەبرىلارنى قۇم بىسىپ كەتكەن بولشى مۇمكىن، قۇم بىسىپ كەتمىگەن تەقدىردىمۇ ئۇنداق بويۇملارنى خەقلەر جايلاپ بولدى.

ئەلنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ مەن قاتتىق ئۈمۈدسىزلەندىم. لىكىن ئەينىدىن چىرايىنى ئۆزگەرتمەستىن:

- مەيلى ئۇنداق تەڭگە بولامدۇ - بولامدۇ موھىم ئەمەس، موھىمى ئۇ قەبرىنىڭ ئورنى -! دىدى.

- ئۇ قەبرە خوتەن شەھىرىدە ئەمەس، ئۇيتوپا يېزىسىدا.

-ئۇنداقتا بۈگەن ئارامنى ياخشى ئېلىپ، ئەتە يولغا چىقىلى. سىلىمۇ ئۆيگە قايتىپ ئارام ئاغاچ قەبرىنىڭ ئورنىنى ياخشىراق ئويلاپ باقسىلا، سىلىنمۇ ياخشى رازى قىلىمىز.

-نېمە؟ رازى قىلىمىز؟! ئاكاڭلار، مەن ئەلىمەن! تۇققىنىمنىڭ ئىشى ئۈچۈن قان ئالسام ئالىمەن، پۇل ئالمايمەن، خوش!

ئەلى گۈرسۈلدىتىپ دەسسەپ چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ خۇيى تۇتۇپ قالغان ئىدى. دۆت، تەييار پۇل بىرىمەن دېسە خاپا بولسۇناتقىنىنى! راستلا ئىقتىساد ئېڭى يوق بۇ ئۇكامنىڭ!

-رەسمى ئەكەك تۈكى با بالىكەن جىما بۇ، ئەغزەمجانغا پەقەت ئوخشىمايدىكەن!

-راس، ئۇيغۇرلارنىڭ نوچىسى خوتەندىن چىقىدۇ ئەمەسمۇ!
ئىككىسىنىڭ مىنى كەمسىتىپ قىلغان سۆزلىرى قۇلىقىمغا يىڭنە سانجىلغاندەك ئاڭلانغان بولسىمۇ، يەنە زورىغا ئۆزۈمنى بىسۋالدىم.

-شۇندا، ماڭا پەقەت ئوخشىمايدا، ھەقاسلىرىغا بىكىرىغا ئىشلەپ بىرىدىغان ئەدەم بوسا چىرايلىق كۆرۈنىد! خىياللىرىنى خام ئەيلەشمىسە، ئۇنىڭ ھەققىنى كەمىنە ئەغزەم تۆرە (بۇ تەخەللۇسنى مەن بىرقانچە سائەت ئويلىنىپ، ئۇ ئىككىسىنىڭ غۇجا، بىگىم دېگەن ئىسىملارنى بىسىپ چۈشۈش ئۈچۈن تاپقان) ئالىدۇ!

-تۆرەم؟! سىلە قايداسىگە تۆرەم بولاپ قالالا ئەمدى؟
-ماڭىمۇ دادام ئاشتا ئەكىلەتمە ئىسىم قويغان، بۇمۇ فامىلە مەسىلىسى! شۇڭا بۇدا مىنى تۆرەم دەپ چاقىرساڭلار بولاۋىرىد!

ئۇلار ماڭا دەقىقە تىكىلىپ تۇرۇپ قالدى دە، ئۆز ياتاقلىرىغا كىرىپ كىتىشتى. كۆڭلۈمدە ئۇلارنى يەڭگەنلىكىمدىن خۇرسەن بولۇپ ياتاققا مەغرۇر كىرىپ كەتتىم.

كېچىچە ناھايىتى ياخشى ئۇخلايتىمەن. كەيپىمۇ بەك ياخشى قوپۇپتىمەن. مەن ئورنۇمدىن قوپقان چاغدا، ئەلى كىلىپ بولغان ئىكەن. بىز

ئاددىلا ناشتا قىلغاندىن كىيىن، ئۇيتوپا يىزىسىغا قاراپ يولغا چىقتۇق. مەنزىلگە يىتىپ بارغاندىن كىيىن يول بويى سۈرگەن خىياللىرىم كۆپۈكتەكلا غايىپ بولدى. نەدە مەن ئويلىغاندەك سىرلىق ھەم گۈزەل قۇملۇق؟ نەدە مەن ئويلىغاندەك تىلىسىم توزاقلار؟ كۆز ئالدىمدا نامايەن بولغىنى بولسا يول بويى قاتار ئۆسكەن تىرەكلىك، ئاندىن تىرەكلەر بارغانسىرى ئازىيىپ توغراقلىق، ئاندىن يىرىمى قۇملۇققا تۇتىشىپ كىتىدىغان قۇمساغۇ تۇپراق....

بىز ئۇ يەرگە يىتىپ كەلگەندە، ئەلى ئالدىمىزدىكى قۇملۇقنى كۆرسىتىپ مۇرىنى قىسىپ قويدى. دىمەك ئۇ قەبرىنى ھەقىقەتەن قۇم بىسىپ كەتكەن ئىدى. بارلىق ئۈمۈد-ئارزۇلىرىم كۆپۈككە ئايلاندى ھىسىياتقا كەلدىم.

-ئېنىق جەزىمەشتۈرەلمەيلا؟- ئەينىدىن قۇملۇق تەرەپكە قاراپ تۇرۇپ ئەلىدىن سورىدى.

-بەك ئىنىق دەيمۇ كىتەلمەيمەن، لىكىن ئاساسەن مۇشۇ يەرغۇ دەيمەن.
-سىلە بۇ يەرگە نىمە دەپ كەگەن؟ ئاشۇ ۋاقىتتا دەيمەن.
-تولۇق ئوتتۇرىدىكى بىر ساۋاقدىشىمنىڭكىگە ئويىنغىلى كىلىپ، تاساددىبىي ئۇچراپ قالغان.

-ھىم.... ئۇ ساۋاقداشلىرىنى تاپقىلى بولما؟

-بولدۇ، مەن ئۇنى ئىزدەپ كىلەي.

-ياق، بىز بىللە ئۇنىڭ ئۆيىگىلا بارايلى!

ئەينىدىن كۆڭلىگە نىمىلەرنىدۇر پۈككەن بولسا كىرەك، بىزنى ئىلىپ، ئەلىنىڭ يول باشلىشى بىلەن ئۇنىڭ ساۋاقدىشىنى ئىزدەپ ماڭدۇق. بىز ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە، ساۋاقدىشى ئۆيدە يوق بولۇپ چىقتى، لىكىن ئۇنىڭ دادىسى ئەلىنى تونىۋالدى. بىز ئۇ ئاكىنىڭ زورىغا ئۇنىماي، ئىشىك ئالدىدىكى كىچىك سۇپىدىلا ئولتۇردۇق. ئەينىدىن بىلەن بىلال توختىماي ئۇ كىشىدىن بىرنىمىلەرنى سورىۋاتاتتى، مەن ئۇلارنىڭ

گىپىگە قۇلاق سالماي، ئەلى بىلەن بولۇپ كەتتىم.

-ئۇكام، سەندە ھىلىقىدەك تەڭگە يانا باما؟

-ياقەي! ئاشۇ بىرتاللا، قانداق سوراپ قالدىڭغۇ؟

-ياق دەيمىنا ئەمدى. باشقا مېتال، تۇچ بويۇملار بوسىمۇ

مەيلىتى، بامۇيا؟

-يوق. سەن زادى قانداق قىلسە ئاشتاق كونا لاپىغىلارنى.

-ھېي! سەن بىلمەيسە دەيمە، ئالىملار ئاشۇ كونا بويۇملار

ئارقىلىق، نۇرغۇن تارىخى شاھىتلارنى دەلىللەيدۇ. قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ

ئىزناسىنى تاپىدۇ.....

ئەينى چاغدا ئەينىدىننىڭ ماڭا دىگەن دەپدەبىلىك سۆزلىرىنىڭ

ئىسمىدە قالغىنىنى ئەلىگە ئاغزىمنىڭ شالىنى چاپرىتىپ تۇرۇپ سۆزلەپ

كەتتىم. ئەلى خىلى ئۇزاق تۇرۇپ كىتىپ، ئاندىن بىشىنى يەنىلا «يوق»

دىگەن مەنىدە چايقىدى، ئىسىت، بېيىشتىن ئۇمۇدۇمنى ساپ ئۇزدۇم ۋە

ئەينىدىن بىلەن بىلالنىڭ قىشىغا باردىم. ئۇلار يەنىلا ھېلىقى ئاكا بىلەن

سۆزلىشىۋاتاتتى.

-بۇيەردە مازار مۇشىكى مەتسىلىم دەپ بىرى بار، ئاشۇنىڭدىن

سورساڭلار قۇملۇق دەمدۇ، خارابىلىق دەمدۇ، قەبرە دەمدۇ ھەممىنى

بىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۆيى-3 "كەنت-6 مەھەللىدە، سورساڭلار ھەممەيلەن

تونۇيدۇ. لىكىن ئۆزى بەك قۇۋ، ئاچكۆز ئادەم. ئاسان-ماسان بىركىمگە

بىرنەرسە دەپبەرمەيدۇ.

-ئوھوي! ماندا ئەدەم با دەيلى! رەھمەت سىلىگە ئاكا!

ئۇلار تىزلا خوشلىشىپ بىزنى ئىلىپ مەتسىلىم دىگەن ئادەمنى ئىزدەپ

ماڭدى. ئۆچۈپ كەتكەن ئۇمۇدۇم يەنە ئوت ئىلىشقا باشلىدى. بىز يىتىپ

بارغاندا مەتسىلىم دىگەن ئادەم ھويلىسىدا رەسىم سىزىپ ئولتۇرغان

ئىكەن. بويى بىر مېتىر ئاتمىشمۇ چىقمايدىغان، قارا رەڭلىك ئىشتان-چاپان

كىيىۋالغان، يوغان شاپ بۇرۇتلۇق، پىشانىسى ئالدىغا خىلىلا بۆرتۈپ

چىققان، كۆزلىرى يۇمۇقراق، شاپاق دوپپىنى پاتۇرۇپ كىيىۋالغان قاپقارا بۇ ئادەمنىڭ رەسىم سىزلايدىغانلىقىغا ئەقلىم ھەيران قالدى. بلال ئۇ ئادەمنىڭ دىققىتىنى بۆلمەستىن رەسىمگە قاراپ تۇرۇپ كەتتى، ئۇنىڭ نۇرلۇق كۆزلىرى يەنىمۇ نۇرلىنىپ كەتكەندەك بىلىندى، ئاندىن ئەينىدىنكى مەنىلىك قاراپ قويدى. ئەينىدىن بېشىنى لىڭشىتىپ ماقۇللۇق بىلدۈرگەندىن كىيىن، بلال يىنىڭ يۆتىلىپ قويدى. مەتسىلىم ئورنىدىن تۇرۇپ بىزگە بىرقۇر سەپسالغاندىن كىيىن بىز بىلەن قولىنىڭ ئۇچىدىلا كۆرىشىپ قويدى ۋە نىمە گەپتى دىگەندەك قىلىپ قولىنى قورسىقىنىڭ ئۈستىگە جۈپلەپ قويۇپ، ئىگىلىپ تۇردى.

- بىز قۇملۇقتىكى بىرقەبرىنى ئىزدەپ كەگەن!

- ئۇيەرگە بارغىلى بوممايتۇ!

- نىمىشقا؟

- جىن با دىتۇ!

- سىلە بىز دىگەن قەبرىنىڭ قاسى ئىكەنلىكىنى بىلمەي تۇرۇپ نىمىشقا شۇنچە كەسكىن جىن با دەپ ھۆكۈم چىقىرىلا؟

- ھەممىسىدە جىن بار!

- ماندا ئىش ۋا دەپىلى، مەيىلى! سىلە بىزنى باشلاپ ئاپىرىپ قويسىلىرىلام بولدى، ئاندىن قايتىپ كەتسىلە.

مەتسىلىم بېشىنى قەتئىيلىك بىلەن چايقاپ رەت قىلدى. مىنىڭ خۇيۇم تۇتۇپ كەتتى، گەپ قىلاي دەپ تۇرىشىمغا، بلال ساراڭ يىنىدىن بىر باغلام پۇلنى (پەرىزىمچە بەش مىڭ يۈەن چىقىدۇ) مەتسىلىمنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى. مەتسىلىمنىڭ پۇلنى ئېلىپ يۈگۈرۈپ ئىچكىرىدىكى ئۆيگە كىرىپ كەتتى، ھەممىمىز نىمە ئىش بولغانلىقىنى بىلەلمەي قالدۇق، ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۇ تۈلكە ئوغرى خەلق ئەسكەرلىرى كىيىدىغان مەشىق كىيىمىدىن بىرنى كىيىپ ئالدىمىزغا پەيدا بولدى.

- ماڭىلى ئەمەسە ئاينا، كەچ كىرسە تاپقىلى بولمايتۇ!

ئاغزىغا ئەمدى ئالغان مىنىرال سۈنى پۈركۈپ چىقىرىۋەتتىم. يو پانا !
مەندىنمۇ پۇلغا ئامراق ئادەملەر باركەن ئەمەسمۇ، ھازىر تىخى «جىن
بار، بارغىلى بولمايدۇ» دەۋەتاتتى، پۇلنى كۆرۈپ جىندىنمۇ قورقىمىدى
دەسە! ئەلىمۇ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. شۇنداق قىلىپ بىز قەبرە ئىزدەپ
يولغا چىقتۇق.

دىگەندەك بىز يەنە ئەلى باشلىغان ھىلىقى يېرىمى قۇملۇققا تۇتىشىپ
كىتىدىغان جايغا كەلدۇق، مەتسىلىم ئەينىدىننىڭ يىنىدا ئولتۇرۇپ يول
باشلاۋاتاتتى. ئەلى «قايتىپ كەت!» دىگىنىمگە ئۇنىماي بىز بىلەن
ئارقىدا ئولتۇرۇپ بىللە ماڭدى. قۇملۇققا خىلى ئىچكىرلەپ ماڭغاندىن
كىيىن، مەتسىلىم دومباق بىرىرنىڭ ئالدىدا ئەينىدىننى توختاتتى، ئاندىن
ئۇ دۆڭنىڭ ئارقىغا ئۆتۈپ بىزنى شەرەتلىدى. مەن ھەيران قالدىم، قەبرىنى
شۇنچە ئاسانلا تىپىۋالدۇقمۇ؟ تىخى بەلگىسى شۇنچە ئىنىق
بىرىردىن؟ بۇنداق قەبرىدە بىرنەرسە تۇرامدۇ؟! مەتسىلىم دىگەن بۇ
قاقباش پۇلنى ئېلىۋېلىپ بىزنى قۇرۇق قەبرىگە باشلاپ قويۇپ
قۇتۇلماقچى ھەقىچان. قاپاقلىرىم بارغانسىرى تۈرۈلۈشكە باشلىدى. چۈنكى
دۆڭنىڭ كەينىدە تاشلار بىلەن قورشالغان كىچىك بىر ئازگال
تۇراتتى. ئەينىدىن سۇئال نەزىرى بىلەن مەتسىلىمگە قارىدى، مەتسىلىم
سەزگۈرلۈك ھەم قەتئىيلىك بىلەن بىشىنى لىگىشتى. بۇ كۆرۈنۈشلە
كۆرگەنلا كىشى ئۇلارنىڭ «مۇشۇ يەر راس شۇمۇ؟» دىسە، «ئىللا-بىللا
خاتاسى يوق» دەپ جاۋاپ بەرگەنلىكىنى بىلىۋالالايتى. لىكىن مەن
بىللىنىڭ پۇلىنىڭ قۇدۇققا چۈشكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ بولغان
ئىدىم. ئەينىدىن بولسا سومكىسىدىن بىر خاتىرە ئېلىپ، يەنە بىر قولىدا
كىچىك ئورۇن ئۆلچىگۈچنى ئېلىپ، خاتىرىسىگە بىرنىمىلەرنى
يازدى. بىرىپ كۆرۈپ باقتىم. ئۇ خاتىرىسىگە «20100801، مىردىئان 14.
69 گىرادۇس، ئېغىز تەخمىنەن 1. 7....» دىگەندەك ئەخەت بىرنىمىلەرنى
يازغان ئىدى. بىرھازادىن كىيىن ھەممەيلەننى بىرىرگە يىغىپ

ئەستايىدىل ھالدا تۆۋەندىكىلەرنى ئورۇنلاشتۇردى.

1. بىلال ئاۋال چۈشۈپ ئەھۋال ئىگەللەيدۇ، مەتسىلىم قوشۇلسا بىلالە چۈشسە بولىدۇ.

2. ئەلى بىلەن مەن يۈك-تاقا ساقلايمەن.

3. ئەينىدىننىڭ ئولتۇرۇپ قىلىدىغان باشقا موھىم ئىشى بارمىش!

4. بىلال چىقىمغۇچە ھىچكىم، ھىچ يەرگە كەتسە بولمايمىش!

گەرچە كۆڭلۈمدە بارلىق بايلىقنى بىلالنىڭ ئىلىۋېلىشىدىن ئەندىشە قىلساممۇ، لىكىن قانداق خەۋپ-خەتەر يوشۇرۇنغانلىقىنى بىلگىلى بولمايدىغان ئازگال ئىچىگە كىرىشتىن تىخىمۇ قورۇقتۇم. تىلىفۇنۇمدىكى «ئەركىشى بولساڭ 100 دىن ئۆتۈپ باق» دىگەن ئويۇنۇمنى باشلىۋەتتىم....

بىرچاغ بولغاندا بىلال بىلەن مەتسىلىم يىنىپ چىقتى. ئاندىن ئەينىدىننىڭ يىنىغا كىلىپ ئەھۋالنى چۈشەندۈردى.

-بۇ قەبرىنىڭ ئوچۇق تۇغىنىغا ئۇزۇن بولاپ كىتىپتە، ھىچقاندا زەھەرلىك ئىس، خەتەرلىك ئەۋاللار يوقكىن، لىكىن بۇ قەبرىنىڭ ئەسلى

....

بىلالنىڭ ئاۋازى بارغانسېرى پەسلەپ، پەقەت ئەينىدىن ئاڭلىغۇدەكلا ھالەت پەيدا بولدى، مەتسىلىمۇ ئۆزىنى سوراپ يىراقراق كەتتى، مىنىڭ ئۇلارنىڭ زادى نىمە دېيىشكەنلىكىنى بەك ئاڭلىغۇم بولسىمۇ لىكىن ئىناۋىتىمنى ساقلاپ قىلىش ئۈچۈن، يالغاندىن پەرۋاسىز بولىۋېلىپ، تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ، ئۆزۈم ئىجاد قىلغان مەلۇم ناخشىغا غىڭشىپ قويدۇم. ئۇلار بەك ئۇزۇن پاراڭلاشمايلا بىزنىڭ ئالدىمىزغا كەلدى. ئاندىن ئەينىدىن ماشىنىدىن ئىلىپ چۈشكەن قول چىراقلارنى ئەلدىن باشقا ھەممىمىزگە بىردىن تارقاتتى.

-چىرىپ كۆرەپ بىقىشنى خالايدىغانلار بىز بىلەن چىسەڭلا بولىدا، ئەلچان سىلە خاپۇمماي نەسە-كىرەكلىگە قايلاپ قوياملا!؟

ئەينىدىن سۇئال نەزىرى بىلەن ئەلگە قارىدى. ئەلى تىزلا قوشۇلدى. ئۇنىڭ بايلىق ماكانىنى كۆرگۈسى يوقمىكىن تاكا!
- ئورەك ئېغىزى سەل كىچىككىن، لىكىن ئىچى چوڭ، چۈشكەندە دىققەت قىلىشالا جۇما!

بىلال بۈگەپنى ماڭلا قارىتىپ دىگەندەك ماڭا تىكىلىپ قاراپ قويدى. مەن دىمىغىمنى قېقىپ، چىچىمنى يانغا تاراپ قويدۇم. بۇ مىنىڭ «ئاكاڭ قارىغايدا سو يوق!» دىگىنىم ئىدى. بىلال غەيرى بىر كۈلۈپ قويۇپ، باشلامچىلىق بىلەن ئازگالغا چۈشۈپ كەتتى، ئارقىدىن مەتسىلىم، ئارقىدىن ئەينىدىن، ئەڭ ئاخىرىدا مەن چۈشتۈم. راست گەپ قىلسام، ئىچىمدە قىزىقىشتىن بەكرەك قورقۇنۇچ بار ئىدى. كىم بىلىدۇ، ئىچىدە جىن-ئالۋاستى بولمىغان تەقدىردىمۇ يىلان-چايانلار بارمۇ تىخى! ئازگالغا چۈشۈش جەرياننى سۆزلىمەيلا قوياي، ئىشقىلىپ مىنىڭ چۈشۈش قىياپىتىم كۆپچىلىكنىڭ ئارىسىدا ئەڭ ھەجۈيىغۇ دەيمەن، ھەرنىمە بولسا ئىچى قاراڭغۇ ئىكەن. بولمىسا بۇ ساراڭ-قېتىشلارنىڭ كۈلكىسىگە قالار كەنمەن.

ئازگال ئىچى قەبرە شەكلىدە ئەمەس، كىچىك ئۆي شەكلىدە ئىدى، مەن قالايمىقان چىراق تۇتۇپ ھەممە يەرنى كۆزىتىپ باقتىم، سەل دىمىقلىقنى ۋە غەيرى پۇراقنى ھىساپقا ئالمىغاندا، ئادەمنى قورقۇتقۇدەك باشقا ئالاھىدە ئەھۋال يوق ئىدى. ئەينىدىن ھەربىر تاملارغا، تاش-توپىلارغا قاراپ چىراقنى چىشلەپ، خاتىرىسىگە بىرنىمىلەرنى يازماقتا، بىلال مەتسىلىمنىڭ باشلىشى بىلەن يەنىمۇ ئىچكىرلەپ ماڭماقتا ئىدى.

- ۋايىجان! جىن!

مەتسىلىمنىڭ چاشقان دەك چىرقىراق ئاۋازى مىنى ئوڭدامغا ئۇچۇر نەۋەتتى. تەستە ئۆمىلەپ قويۇپ قېچىشقا تەمىشەلدىم، لىكىن مەتسىلىم ۋە مەندىن باشقا ھىچكىم قاچىدىغان دەك ئەمەس. بىلال قويۇق قاشلىرىنى يىمىرىپ، مەتسىلىم «جىن!» دەپ قاچقان تەرەپكە قاراپ

مىڭۋاتاتتى. ئەينىدىن مىنىڭ ھالىتىمگە قاراپ، گۈللىپ قويۇپ ئۇنىڭ ئارقىدىن ئەگەشتى. مەتسىلىم ماڭا قاراپ-قاراپ قويۇپ، بىشنى تاتلىغىنىچە ئۇلارنىڭ كەينىدىن ماڭدى. مەنمۇ چۈشەندۈرگۈسىز خېجىللىقتا ئۇلارغا ئەگەشتىم.

بىر ئادەم بىشنىڭ ئىسكىلىتى، چىشلىرى چۈشۈپ كەتكەن ئېغىزىدىن «شارت-شارت» قىلىپ ئۇزۇن تىلىنى چىقىرۋاتاتتى. مىنىڭ پۇتلىرىم تىتىرەشكە باشلىدى، «ياخۇدا! نىمە كارامەت بۇ؟» دەپ ئويلىدىم. بلال ئىلگىرلەپ بىرىپ، پۇتى بىلەن ئىسكىلىت كالىنى ئاستا تىپىپ ئۆردى. ئىچىدىن بىر كەسلەنچۈككە ئوخشايدىغان جانلىق قىچىپ چىقىپ كۆزدىن غايىپ بولدى. بلال ئاۋال مەتسىلىمغا ئاندىن ماڭا قاراپ ھېجىيىپ قويدى. «ھۇ قوتا مازار مۇشكى، ئاشۇنچىلىك نەرسىدىن قورقۇپ يۈرگەن ھالىڭغا، قانداقمۇ قەبرىمۇ قەبرە، خارابىلىقمۇ خارابىلىق ماربلاپ يۈرەلەيدىغانسەن؟! اسنى مازار مۇشۇكى ئەمەس، مازار توخوسى دىسە مۇۋاپىق بولغۇدەك! ھەجەپمۇ قورقۇتتى مىنى!» ئىچىمدە مەتسىلىمنى يۈزمىڭنى تىللىدىم. ئۇ قېلىن ئوغرى يەرگە قاراپ گەدىنىنى قاشلاپ ھىجىيىپ قويۇپ. يەنە سەپنىڭ ئەڭ ئالدىغا ئۆتتى. بۇ قەبرىگە بىرقانچە قەبرە ئۇلاشتەك تۇراتتى. بەلكىم ئەسلى ئايرىم بولسىمۇ، قۇمغا كۆمۈلگەندىن كىيىن، بايلىق ئىزدەيدىغانلار تىشىپ، ئۇلاپ قويغان بولشىمۇ مۇمكىن! شۇلارنى ئويلاۋاتسام، يەنە «ۋايجان!» دىگەن چىرقىراق ئاۋاز قايتا «سايىردى» نىمىلا بولمىسۇن قاچماي، ئالدىغا بىرىپ بايىقى ئىناۋىتىمنى قايتۇرۇپ كەلمەكچى بولدۇم. ئەمدى ئىككى قەدەم مىڭشىغا، ئاۋال بلال، ئاندىن مەتسىلىم، ئاخىرىدا ئەينىدىن بوراندەك قېچىپ كىلىپ، چىقىش ئېغىزىغا ياماشقىلى تۇردى، بەلكىم ئىشتىنىمغا چىقىرۋەتكەن بولشىمۇ مۇمكىن، قانداق قېچىپ چىققىنىمنى، قانچە قىتىم يىقىلغىنىمنى بىلمەيمەن، ماشىنىغا يۆلىنىپ تىنالمىي ئولتۇرۇپ قالدىم.

بىزنىڭ ئارقىمىزدىن تەخەيدەك كىلىدىغان بىر ياۋا ئىت، ئازگالدىن

چىقتى ۋە بىزگە يىقىنلاشماي تۇرۇپ قاۋاپ خىرىس قىلدى. «ئۇف! ئىتكەنغۇ! گەرچە يوغانراق بولسىمۇ، ئىشقىلىپ ئىت! ما پور كۆتەك ئەينىدىن قېرى ھەجەپ تىز يۈگۈرەيدىكىننا؟ پېشىغا پەقەت ماس كەلمىگەن ھالەتتە تىخى! ماڭا بىر ئېغىز قاچ! دەپ قويماي ئۆز ئالدىغا قېچىۋىرىشىنى بۇ ۋاپاسىزلارنىڭ!» ئۇلارغا نەپرەت بىلەن قاراپ، ئىچىمدە بىر-بىرلەپ تىللاپ چىقتىم. بىلال قولچىراقنى يۇقىرى نۇر ھالىتىگە ئەكىلىپ، ئىتنىڭ كۆزىگە تەڭلىدى، ئىت قاۋىغاچ ئارقىغا داچىپ، قايىقلارغىدۇر قىچىپ كەتتى.

نامازشام ۋاقتى بولاي دەپقالغان ئىدى، ئەينىدىن «ئەتە كىلەيلى!» دەپ ماشىنىغا چىقتى. بىزمۇ ماشىنىغا چىقتۇق، يولدا ماڭغاچ ئۇلارغا قاتتىق كايىپ كەتتىم:

-ئەينىدىن تاغا! سىلنى ياشانغان، تېنى ئاجىز دىسەم، قاچىدىغان چاغدا مەندەكتىن ئوننى قاتلايدىكەنلىيا؟! تىخى مۇمۇ دەپ قويماي! ماۋۇ بىلال بىگىم ئەپەندىمغۇ، ئولىمپىكا قاتناشسا چوقۇم مىدال ئالىدىكىن!

-مەتسىلىمكو، باشقىلا سىلنىڭ خىلى تەرىپلىرىنى قىلىۋاتتى، لىكىن تەرەتلىرى سەل بوشراقمۇ بۈگەن، يا زۇرەكلىرى ئاجىزمۇ؟

مەتسىلىم ئاغزىنى ئۆمەللەپ بىرىنمە دىمەكچى بولدىيۇ، گىپىنى يۈتۈۋەتتى، ئەينىدىن قېرى بولسا گىپىمنى پىسەنتىگە ئالماستىن، كەينىگە قارايمۇ قويماستىن تەنە جاۋاپ بەردى:

-ئەغزەمجان، بوسىغۇ سىلنى زۇدۇپ قاچسام بەك ياخشى بولتى، ئەمدى بايام سىلە دىگەندەك ياش چوڭىيىپ قالدى ئەمەسمە، ئۆزىمىزنى ئاران كۆتۈرىمىز! سىلدىكە ۋاقتىم بوسا چوقۇم ھەممىڭلىنى زۇدۇپ ئاچىقىپ قويىتىم!

ئەلى قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى، غىققىدە بولۇپ گەپ قىلالماي قالدىم. گەپ چۆرگىلەپ يەنە مىنىڭ بىشىمغا كېيىلىپ قالدى. ئەگەر ئەلى ئىنىم بولۇپ قالمىغان بولسا بىرمۇشت بىلەن 32 چىشىنى تولۇق تۈكۈنۈتەتتىم سەت ھىجايغىنىغا!

ئەلنىڭ نوقىشى بىلەن كارىم بولماي، بارلىق دەردىمنى مەتسىلىمدىن ئالدىم.

-ئاشۇ كەسلەنچۈك جىنما؟! ئاشۇ ئىت جىنما؟! ئەدىكى بىنەسىلەردىن قوقاپ، خوتۇن كىشتەك چىقىرايدىكەنلا!

-خاپا بولمىسلا، مەن خاتا كۆرۈپتىمەن يا ئەينا، ئەمما راس جىن بار دىتۇ باشقىلار! بوۋامنىڭ دىيىشىچە....

-ئا.... تولا قۇرۇق گەپ قىمىسا! كەيپىمنى ئۇچۇرۇپ! مەتسىلىم يەنە گەدىنىنى قاشلاپ گەپتىن توختاپ قالدى. ماشىنا قوزغالدى، مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كىيىنمۇ ئۇنىڭغا گەپ ئېيتىپ ئاچچىقىمنى چىقىرىۋالدىم.

ئەتسى سەھەردىلا يولغا چىقتۇق، ئەلنىڭ ئىشى چىقىپ قالغاچقا بىز بىلەن بىللە بارمىدى. يەنە شۇ قۇملۇق، يەنە شۇ ئازگالنىڭ ئىچى . كېچىنىڭ ياقى مەن ئۆز-ئۆزۈمگە ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا، ئەمەلىي ئەھۋالنى كۆرمەي تۇرۇپ قاچماسلىققا، چوڭ سۈپەت بولۇشقا قەسەم قىلغان ھەم ئۆزۈمنى ھەرخىل ئۇلۇغۋار، باتۇر قىياپەتتە تەسەۋۋۇر قىلىپ باققان ئىدىم. ماشىنا توختىغاندىن كىيىن ھەممەيلەن پەسكە چۈشۈپ ئەينىدىننىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىنى ئاڭلايمىز دەپ ئۇنىڭ ئېغىزىغا قاراپ تۇردۇق. ئۇ گېلىنى يىنىك قىرىپ قويۇپ «ئورۇنلاشتۇرۇش» قىلىشنى باشلىدى:

-گەپنى قىسقا قىلاي!

1) ئىچىگە چىگەندىن كىيىن مەيلى قايدا ئەۋالغا يولۇقمايلى چوقۇم تەمكىن بوللى، شىتتىكىلام ئىشتانغا چىقىرىۋىتىدىغان ئەۋال بولاپ قاممىسۇن! (ئۇ بۇگەپنى ماڭا قاراپ دىمىگەن بولسىمۇ، چىرايدىكى مەڭسىتمەسلىك ئىپادىسىدىن ئېنىقلا ماڭا قارىتىپ دىگەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى!)

2) مەيلى قاندا بويۇم ئۇچرىمىسۇن ھىچكىمنىڭ قالايمىقان

ئىلىۋىلىشقا، پۈتكىشىگە بوممايدا، بۇمۇ ھەممىمىزنىڭ بىخەتەرلىكى
ئۈچۈن! گەپ تۈگىدى!

ئۇ گىپىنى قىلىپ بولۇپ بىلال ساراڭغا «سىلىنىڭ گەپلىرى بارمۇ؟»
دىگەن نەزەردە قاراپ قويدى. بىلال ساراڭ بۇرنىنى بىردەم كولىۋەتكەندىن
كىيىن، تاماكا چىكىپ، قاپىغىمنى سۈزۈپ ئولتۇرغان ماڭا بىر
قارۋىتىپ، «ئەڭ ياخشىسى ھىچكىم تىگىدە تاماكا چەكمىسۇن!» دەپ
قويدى. مەن دىمىغىمنى قىقىپ قويۇپ تاماكنى كۈچەپ بىرقانچىنى
تارتىۋېلىپ، ئاندىن تاشلىۋەتتىم. بىز ئاستا ئورەككە چۈشۈشكە باشلىدۇق.
بىز بۇ قەبرىگە ئوخشىمايدىغان قەبرىگە ئىچكىرلەپ
كىرگەنسىرى، ئۆيلەر يوغىناپ كىتىپ بارغاندەك بىلىنىپ
كىتىۋاتاتتى، ئەينىدىن قەدەمدە بىر توختاپ بىرنىمىلەرنى
خاتىرلەيتتى. بىلال بولسا يەردىن تاش، توپا ئىلىپ پۇراپ
بىقىپ، ئەينىدىنكى بىرنىمىلەرنى دەيتتى. مەتسىلىم بولسا بىر نەرسىدىن
قورققان دەك بەك ئەركىن بولالمايۋاتاتتى. مەن بولسام بىلال ساراڭ تاماكا
چىكىشىمگە يول قويغىچقا ئىچىم تىتىلداپ، تۆت ئەتراپقا قاراپ
ماڭاتتىم. بىردەمدىن كىيىن بەك ئىچىم سىقىلىپ، مەتسىلىمگە گەپ
تاشلىدىم.

- بۇيەردە قاندا بويۇملار بولشى مۇمكىندۇ؟

- بىرنەرسە قامىدىيا ھازىر.

- ھەممىنى سىلە جايلاپ بوللىما؟

- ياق ئۇكام، نادا ئاندا ئاسان ئىش باكىنا!

- ئۇندا ۋوسا بىز نەسە يوقلىقنى سىلە نىمە بىلىلا؟

- دىسەم ئىشەنمەيتۇ، بۇيەردە بىرنەرسە بولسىمۇ ئاچىقساق بولمايتۇ.

- نىمىشقا؟

- جىن باريا ئەينا.

- ئاھاي... يەنە شۇگە پىما! نەدە جىن باكىن؟ خىجىل بولماي يەنە شۇندا

دەتلىيا!

-راس ئۇكام، راس! رەمەتلىك بوۋام دىتۇ: «قەبرىدىن نەرسە ئالماڭ، ئالسىڭىز تىرىك قالماڭ!» ، ئىشقىلىپ بۇيەردە راس جىن بار، سىلەر ئىشەنمىسەڭلار مەيلى، ئىشقىلىپ مەن ئىشىنىمەن يا ئەينى! بىرچاغلاردا توردا مودا بولغان بۇ سۆزنىڭ، تەكلىمان ۋادىسىدىكى بىر دېھقاننىڭ ئاغزىدىن چىققانلىقىدىن ھەيران قالدۇم ھەم قاتتىق كۈلگۈم كەلدى.

-ئەمىسە دىسە، قاندا جىن باكمىن؟

-دىسەم بوممايتىيا.

-نىمىشقا؟

-قورقۇپ كىتىلا.

-خا... ھەقانچە قوقانچاق بوساممۇ سىلىدەك ئەمەس، ئاۋال بى

دەپباقمالا؟

مەتسىلىم ئۆزىنىڭ ياش ۋاقتىدا بىر ئاغىنىسى بىلەن بىللە بىر قەبرىگە بارغانلىقى، ئۇ يەردە گىگانىت ئادەمنىڭ ئۇلارنى قوغلىغانلىقى، كىيىن بىرنەرسىنىڭ ئۇلارنىڭ پۇتىدىن تارتىپ قۇتۇلدۇرۇپ قويغانلىقى ھەققىدە سۆزلەپ بەردى. مەتسىلىم داۋامىنى سۆزلەۋاتقاندا، بىلال بىزنى چاقىرىپ قالدى. بىز نىمە ئىش بولغاندۇ دەپ ئۇنىڭ قىشىغا باردۇق.

-ھازىر بىز تۇتاش مازانىڭ موھىم يىرىگە چىرىمىز، بۇيەدە سەل غەيرى پۇراق تۇرىدا، ھازىردىن باشلاپ ھىچكىمنىڭ ھىشقاندا نەرسىنى تۇتۇشىغا بوممايدا، بىز دەك ئەينىدىن خوجىنىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىنى ئاڭلايمىز!

بىلال گىپىنى قىلىپ بولۇپ بىزگە تەكشى قاراپ چىقتى. مىنىڭ «نىمىشقا؟» دەپ سورىغۇم كەلگەن بولسىمۇ، چوڭ سۈپەت بولۇش ۋەدەمنى ئۇنۇتماي، يىنىك باش لىگىشتىپ ماقۇللۇق بىلدۈردۈم. بىلال قۇم بىلەن توسۇلۇپ قالغان ئېغىزنى قولى بىلەن (پەلەي كىيىكىلىك) ئاستا كولاپ چۈشۈردى. ئادەم پانقۇدەك بوشلۇق ئېچىلغاندىن كىيىن، بىشى

ئىچىگە تىقىپ، ئوكسىگىنسىزلىنىپ كەتكەن ئادەمدەك، قاتتىق-قاتتىق پۇرىدى. ئاندىن بىزگە شەرەت بىرىپ، ئۆزى ئىچىگە باشتا كىرىپ كەتتى. بىزمۇ ئاستا-ئاستا ئەگشىپ كىردۇق.

ۋاھ.....! مانا بايلىق دىگەن! گەرچە تەڭگە بولمىسىمۇ ھەرخىل شەكىلدىكى تۇجسىمان بويۇملار، گىردىگە ئوخشاپ قالىدىغان، بىلەيگە ئوخشاپ قالىدىغان، ھورنانغا ئوخشاپ قالىدىغان ھەرخىل شەكىللىك بويۇملار ئۆيەر-بۆيەردە تاشلىنىپ تۇراتتى. ئەمدى ئالدىغا مىڭشىمغا ئەينىدىن قولى بىلەن مىنى توسۇپ قويدى. ئاندىن ماڭا جىددىي ئاۋازى بىلەن (لىكىن مەن ئەينى ۋاقىتتا ئۇ خۇددى قەستەن جىددىي قىياپەتكە كىرىۋالغاندەك ھىس قىلغان ئىدىم) « سىلەر توختاپ تۇرۇڭلار! مەن سۈرەتكە ۋە خاتىرىگە ئىلىۋالاي!» دەپ بىزنى توختىتىپ قويدى.

مەن چوڭ سۈپەت بولۇشقا ئۆزۈمگە ۋەدە بەرگەن بولساممۇ، بۇقىتىمقى چىرايىم چوقۇم يىغلىغاندىنمۇ بەتتەر بولىشى مۇمكىن. «ئۆلگۈر قېرى! بىرنەرسە تاپقاندىمۇ سەن ئاۋال، قاچقاندىمۇ سەن ئاۋال!» دەپ ئىچىمدە قاتتىق رەنجىدىم. مەتسىلىم بولسا ئۇنىڭ مۇشۇ گىپىنى كۈتۈپ تۇرغاندەك دەرھال كەينىگە بىرنەچچە قەدەم داچىدى. ئەينىدىن ھەربىر بويۇمنى بىردىن رەسىمگە تارتىپ، ئاندىن خاتىرىسىگە بىرىنىمىلەرنى يازاتتى، بىلال بولسا يەنىلا ئىتتەك ئۇنى-بۇنى قولغا ئالماي تۇرۇپ ئېڭىشىپ پۇرايىتتى. مەن بىكار قاراپ تۇرىۋىرىپ ئىچىم سىقىلىپ كەتتى، ئارقامغا ئۆرۈلۈپ بىرقانچە قەدەم مىڭىپ ئۇياق-بۇياققا قاراپ باقتىم. مانا! ئوغرىغا مال كەم بولماپتۇ دەپ، بايا بىلال كولىغان كىرىش ئېغىزىنىڭ ئىچ تەرىپىدىلا ياڭاقىتىن سەل يوغانراق بىر پارچە قاشتىشىدەك، ئاتنىڭ شەكلىگە ئوخشاپ قالىدىغان بىرنەرسە كۆزۈمگە چېلىقتى. چاندۇرماي ئىلىپ، قويۇن يانچۇقۇمغا سالدىم. ئاندىن بىرنەرسە كۆزەتكەن قىياپەتكە كىرىۋالدىم. ئىچىمدە چەكسىز خۇشاللىق. ئۇلار يەنىلا ئۆز خىزمىتى بىلەن ئالدىراش....

مەتسىلىم ساقلاپ بولالماي، تامغا يۆلىنىپ مۇگىدەپ قالغان ئىدى. بىلال
 ئۇنى كۆردى بولغاي، قىشىمىزغا بىرىپ، «ئىچىڭلا پۇشۇپ كەتكەن
 بوسا، ماشىنىغا چىقىپ ئارام ئىلىڭلا» دىدى. بۇگەپ ماڭا تازا
 خوشياقتى، مەتسىلىم ئىككىمىز سىرتقا چىقىپ، ماشىنىدا ئولتۇردۇق. مەن
 يەنە تىلفۇن ئويۇنىنى باشلىۋەتتىم. تۇرۇپ-تۇرۇپ چاندۇرماي قويۇن
 يانچۇقۇمدىكى تاشنى سىلاپ قوياتتىم. ۋاقىت ئۆتۈۋەردى، چۈشكە يىقىن
 ئۇلار يىنىپ چىقىپ، يۈز-كۆزلىرىنى چايقاپ چالا-پۇلا بىرنەرسە يەپ يەنە
 ئازگالغا(بىلالنىڭ سۆزى بويىچە ئىيتقاندا تۇتاش مازارغا) كىرىپ كەتتى.
 مەن ئالدىرىماي تاماق يەپ(تاماق = قېتىق + نان)، تىلفۇندا
 ئۇيان-بۇياننى رەسىمگە تارتىپ ۋاقىت ئۆتكۈزدۈم. ئۇ ئىشتىنمۇ
 زىرىكىپ، يەنە ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇردۇم. قاچانلاردا ئۇخلاپ قالدىم
 بىلمەيمەن. بىرچاغدا بەدىنىمنى تىترەك بىسىپ ئويغىنىپ كەتتىم.
 ئەتراپ قاپقاراڭغۇ. ماشىنىدا مەتسىلىم يوق. ئەينەكتىن پەسكە
 قارىدىم. ئۇيەر-بۇيەردە گۈلخان يىقىلغان بولۇپ، ھەربىر گۈلخان
 ئەتراپىدا 10-9 ياش ئۆپچۆرىسىدە بوي-تۇرقى بار توپ-توپ بالىلار
 چۆرگىلەپ ئۇسۇل ئويناۋاتاتتى. ھەيران قالدىم، شۇنچە كىچىدىمۇ بۇ
 بالىلار قۇملۇقتا نىمە ئىش قىلىدىغاندۇ؟! شۇنچە قارىساممۇ ئۇلارنىڭ
 چىرايىنى زادىلا ئىنىق كۆرەلمىدىم. ماشىنىدىن چۈشۈپ بىرقەدەم مېڭىپلا
 بەدىنىمنى تىترەك باستى.

چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى قىزىل كىيىم كىيىۋالغان
 بولۇپ، كىيىملىرىنىڭ يېڭى ساڭگىلاپ تۇراتتى، چاچلىرى يۈزىنى
 يىپىۋالغان ئىدى. ئوتنىڭ رەڭگى يىشىل ئىدى. پۇتۇم قېتىپ قالغاندەك
 زادىلا قىمىرلىيالمىدىم. ئىسىمگە كەلگەن ئايەتنىڭ ھەممىنى ئوقۇپ
 باقتىم، ئەتراپتا ھىچ ئۆزگۈرۈش يوق. بەدىنىم چىپىلداپ سوغۇق تەرلەپ
 كەتتى، كۆزۈمنى يۇماي دىسەم بىرسى كىلىپ بوغۇپ قويارىمكىن دەپ
 ئەنسىرىدىم. قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكىنى بىلمەيمەن، بىرچاغدا قىزىل

كېيىملىكتىن بىرى ئالدىغا كېلىپ بىرنەرسىلەرنى دىگەندەك
قىلدى، گېپىنى زادىلا ئاڭلىيالمىدىم. ئۇ ماڭا بارغانسىرى يېقىنلاپ
كەلدى، يۈزۈمگە ئىسسىق بىر شامال ئۇرۇلغاندەك بولدى. ھوشۇمنى
يوقاتتىم....

3-بap ئوڭۇشسىزلىق

بېشىم تىگى يوق ھاڭغا كىرىپ كىتىۋاتقانداك ھالەتتە. قاپقىم بەكلا ئېغىر. پىشانەمگە مۇزدەك بىرنەرسە تەگكەندىن كىيىن، بېشىم سەل ئوڭشالغانداك بولدى. يەنىلا كۆزۈمنى ئاچالمىدىم. ئۇيقۇچىلىق بىلەن باش ئاغرىقى ئىچىدە قانچىلىك ياتقىنىمنى ئۇقمايمەن. بىرچاغدا كۆزۈمنى ناھايىتى تەستە ئاچتىم. ئەتراپىمدا بىرقانچە ئادەم تۇراتتى. يەنە جىن بولۇپ قالمىسۇن دەپ كۆزۈمنى قايتا-قايتا سۈرتۈپ قارىدىم، يوغانباش ئەينىدىن، بىلال ساراڭ، مەتسىلىم، ئوكام ئەلى!

ئەلى ياشلىرى لىغىلداپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن ماڭا تىكىلىپ تۇراتتى.

-خۇدايىمغا شۈكرى! ھەجەپ قورقۇتتىڭا ئادەمنى ئاكا!

-مەن..... ماڭا جىن ئۇچرىدى! جىن! جىن!!

-ھاياجانلانماي، ئالدىرىماي سۆزلىسە. زادى نىمە ئىش بولدى!؟

مەن ئەينىدىننىڭ گىپىگە جاۋاپ بەرمەي، ئەتراپىمغا نەزەر سالدىم: رەڭگى ئۆچۈپ كەتكەن پەردە ئارىلىقىدىن قۇياش نۇرى بىمالال كىرىۋاتقان دەرىزە، ھاك بەرگىلى ئانچە ئۇزۇن بولمىغان تام، قويۇق موخىرەك پۇرىقى..... دىمەك مەن ھازىر مەتسىلىمنىڭ ئۆيىدە ئىكەنمەن. ئورنۇمدىن تۇرۇشقا شۇنچە تىرىشقان بولساممۇ، بىلىمنىڭ تۆۋىنىدە سېزىم بولمىغاچقا زادىلا تۇرالمىدىم. ماڭا زادى نىمە بولدى؟! جىن-شاياتۇنلار منى بىرنىمە قىلىپ قويدىمىكەن؟! ئۆزۈمنى (توغرىسىنى ئىيتقاندا ئۈستۈنكى بەدىنىمنى) زەردە بىلەن كارىۋاتقا تاشلىدىم. بىلال مەتسىلىم بىلەن ئەلنى چىقىپ كىتىشكە شەرەتلەپ، ئاستا يىنىمغا كىلىپ ئولتۇردى. ئاندىن ماڭا بىرتال تاماكا سۇندى. مەن بېشىمنى باشقا ياققا بۇرۇۋالدىم.

-تۆرەم! ئاندا قىمماي بىرەتال چىكىپ قويىلى!

ئۇنىڭ منى «تۆرەم» دەپ ئاتىشى منى قايىل قىلدىمۇ ياكى تاماكا چەككۈم كەلدىمۇ ئەيتاۋۇر ئۇنىڭ قولىدىن تاماكنى ئېلىپ، تۇتاشتۇرۇپ

قاتتىق-قاتتىق شورىدىم. گەرچە ئۆپكەم قېقىلىپ كەتكەن بولسىمۇ بېشىم بايامقىدىن سەل ئارام تېپىپ قالدى. ئاندىن بىلال بىلەن ئەينىدىنكى ئەھۋالنى سۆزلەپ بەردىم. ئۇلارمۇ ماڭا بولغان ئەھۋالنى سۆزلەپ بەردى:
مەن ھوشۇمدىن كەتكەندىن كىيىن، ئۇلار مېنى ماشىنا يېنىدىكى قۇملۇق يەردە بايقاپتۇ. قانچە توۋلاپ، سىلكىپمۇ ئويغىتالماي، ماشىنىغا يۆلەپ ئېلىپ چىقىپتۇ. ئەينىدىن بېشىمنى تۇتۇپ قاتتىق قىزىتىپ كەتكەنلىكىمنى، لىۋىمنىڭ ئاقىرىپ كەتكەنلىكىگە قاراپ، شامال دارپىتۇ دەپ ھۆكۈم قىلىپ، مېنى مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ كەپتۇ. بىلالنىڭ تىباپەتتىن خېلىلا خەۋىرى بولغاچقا دوختۇرخانىغا ئاپارماپتۇ، تاغامنىڭ ئۆيىگە ئاپىراي دېسە ئۇلارنىڭ ئەنسىرەپ، نىزىرقاپ سوراپ تۇرىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپتۇ. مەن ساق بىر يىرىم كۈن ھوشسىز يىتىپتىمەن. بىلال ھەرخىل يەرلىك دورىلارنى ياساپ مېنى داۋالاپتۇ (ئاشۇ بۇرنىنى كولىغان قولى بىلەن ياسىغان دورىنى قانچىلىك ئىچكەندىمەن، بىردىنلا كۆڭلۈم ئېلىشىپ كەتتى).

-ئەمەس مەن نىمىشقا ماڭالمايمەن!؟

-سەل ھوشسىز ياتقاندا پۇتلىرىنى يىلان چىقىۋاپتا! بىگىم زەھەرنى قايتۇرۇپ بولدى، بىرقانچە كۈندىن كىيىن ئوڭشىلىپ كىتتلا!
-ئۇنداقتا ھىلىقى جىنلارچا!؟

-مەن نىمى دېدىم ھازىر! سىلىگە سوغۇق تىگىپ كىتىپتۇ ئەمەسمۇ، مازارنىڭ ئىچى ئىسسىق ھەم دىمىق، سەل تالاغا چىقىپ شامال بىلەن ئۇچىرىشىپلا، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماشىنىدا ھاۋا تەڭشىگۈچنى تازا ئىچىپ قويۇپ ئۇخلاپلا، شۇنىڭ بىلەن شامال دارىپ قىزىتىپلا، كىچىدە ئۆندەرەپ قويۇپ، خىيالى سەزگۈ بىلەن قۇملۇقتا يىتىپ قاپلا!

-ھەجەپ مەتسىلىم شامال دارىپ قامماپتىيا!؟

-ئۇ ئەدەم دېگەن مۇشۇ تۇپراقتا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن توغراقتەك مەزمۇت توغرى. سەل ئەمدى تىخى ياش ئەمەسمۇ، قۇۋۋەتلىرى سەل ئاجىز كەپتاپتا!

ئەينىدىننىڭ گىپى مىنى خىلىلا قايىل قىلدى. توۋا! دۇنيادىكى ھەممە
پالاكەتچىلىك ماڭىلا كەپتۇ دىسە، مازادىن چىقسام شامال دارىپ
قالسام، شامال دارىپ ھوشۇمدىن كەتكەندە پۇتۇمنى يىلان
چېقىۋالسا! ھەي... كىمىنىڭ قارغىشىغا كەتكەن بولغىيتىم؟ نىمە پوق يەپ
قوتا تەڭگىنى ئىزدەپ بۇ قۇملۇققا كەلگەن بولغىيتىم؟! نىمىشقا بەدەن
چىنىقتۇرۇپ، مەتسىلىمدەك قاۋۇل بولمىغان بولغىيتىم؟! ھەي....

دىگەندەك بىرقانچە كۈن ئارام ئىلىش، بىلال بەرگەن مەلھەمنى چىپىش
ئارقىلىق يەرگە چۈشكەدەك بولدۇم. ماڭالايدىغان بولغان كۈنۈم ئەڭ ئارزۇ
قىلغىنىم بولسا، مۇنچىدا بىرقات تېرەم سويۇلۇپ كەتكۈدەك بىر يۇيۇنۇش
بولدى. چۈنكى 3-4 كۈندىن بىرى قوپماي يىتىپ، سېسىپ
كەتكەندىمەن، ئۆزۈم ئۆزۈمگە سېسىق پۇرىغاندەك بىلىنىپ، بەك
سقىلىپ كەتتىم. لىكىن بۇيەردە مۇنچا يوق ئىدى.

- مەتسىلىمكو! ئەتراپتا زۇيۇنغۇدەك بىرەر جاي باما؟

- بار، لىكىن خېلى يىراقتا، سىلە ئەمدى قوپىلىپ تىخى، ئۆيىنىڭ ئارقىدا
سىلە سۇ ئۇزۇپ ئوينىغىدەك بى تۇڭ باتۇ، ئەشنىڭدا بى چاقىنمىلا ئەينا.

- تايىنلىق ئاۋىياماتكا با دىمىلە، قېنى بى كۆرەپ باقاي!

مەتسىلىمنىڭ يۇمۇرلۇق گەپلىرىدىن كەيپىم كۆتۈرلۈپ قالدى. بىز ھويلا
ئارقىسىغا مېڭىشىمىزغا ئەينىدىن زورلاپ گىلىنى قىرىپ قويدى. مەتسىلىم
موھىم بىرىشىنى ئىسىگە ئالغاندەك ئەندىكىپ تۇرۇپ قالدى، ئاندىن ماڭا
قاراپ چالا ھىجىيىپ:

- ۋۇجىنىم! مۇشۇ ئۇۋاتە ككۈ كاللامىنرە! ئۇ تۇڭنى ئۆتكەندە خوشنامنىڭ
تۇققىنىنىڭ نەۋرە ئىنىسىنىڭ تونۇشىغا بىرىپ تۇغاندەك قىلغان- دىدى .

- ۋوجو!!! انىماندا مۇرەككەپ مۇناسىۋەت بۇ؟! ھەراس، ئاشۇندا يوغان
تۇڭنى كۆتۈرەپ ئەكىتىشكە، ئاشتا مۇرەككەپ ئەدەم كىتىدا راس!

مەن سۆزۈمنى قىلغاچ تىز قەدەملەر بىلەن ھويلىنىڭ ئارقىسىغا
ئۆتتۈم. دىگەندەك كىچىك «شەرق شامىلى» ماشىنىسىنىڭ كوزۇپىدەك

كىلىدىغان بىر تۇڭسىمان قۇتا بۇلۇڭدا تۇراتتى. بۇنداق يوغان تۇڭنى مەتسىلىمنىڭ قەيەردىن تاپقانلىقىغا ئەقلىم يەتمەي قالدى. تۇڭ ئىچىگە ئۆيدىن تارتىپ چىقىرىغان شىلانكا سېلىنغان ئىدى. ئارقىمىدىن تاپ بىسىپ كەلگەن مەتسىلىم ئوڭايسىزلىنىپ، ئادىتى بويىچە گەدىنىنى قاشلاپ ھېچىيىپ قويدى. مەن بىرتەرەپتىن كىيىمىمنى سالغاچ بىرتەرەپتىن مەتسىلىمگە تەنە قىلدىم.

- ۋۇي! ھىلىقى قۇشناچىمنىڭ بىزنىمىسىنىڭ بىزنىمىسى چاندۇماي ئەكىلىپ قوياپتا ئەمەسمە! يامان بالىكەن جۇما!

مەتسىلىم بىزنىمە دىمەكچى بولۇۋىدى، ئەينىدىن ئۇنى تارتىپ ئىلىپ ماڭدى. «ھۇ مازا توخىسى! ئاكاڭ قارىغايدىن قۇتا تۇڭۇڭنى ئاياپ! ما ئەينىدىن قېرىنىمۇ دەيمە، ئۆزىچە خەققە قىلتاق قۇرۇپ شەرەت بىرىپ!» ئۆز-ئۆزۈمگە غودۇرغىنىمچە تۇڭنىڭ ئىچىگە كىرىپ، شىلانكىدىن سۇ چۈشۈردۈم.

ۋاھ~ مانا راھەت دىگەن! ئاغىنىلىرىم بىلەن ھورمۇنچىغا چۈشكەندىمۇ بۇنداق راھەتلەنمىگەن مەن!

مىنى تاشلاپ كەتكىنىڭ راسمۇ؟

مەنمۇ سەندىن قۇتۇلغانغا خوش.

يىغلامدىكىن دىمە ئامرىقىم،

تۇنجى ئەمەس ماڭا يوقۇتۇش.

رررارا ررررر.....

19 ياش ۋاقتىمدا شېئىرنى يىزىپ 23. ياشتا ئاھاڭنى كەشىپ قىلغان، ئۆزۈملا بىلىدىغان بۇ ناخشامنى غىڭشىپ، شاھ مۇنچىدا يۇيۇندۇم. مەتسىلىم ماڭا سوپۇن ۋە بىر لۆڭگە ئەكىلىپ بەردى. شۇ يۇيۇنغىنىمچە خىلى ئۇزاقتىن كىيىن تۇڭدىن يىنىپ چىقتىم. بارلىق ھارغىنلىق، كىسەللىك، خاپىلىق كۆتۈرلۈپ كەتكەندەك يىنىكلەپ قالدىم. لىكىن ئۆي ئىچىدىن زادىلا ئەينەك تاپالمىدىم، مەيلى، سۇغا قاراپ

چىچىمنى تاراچۇ!

سۇدىكى شولامغا قاراپ سەل ئەندىكىپ قالدىم. چۈنكى ئېغىزىم ئۆز ئورنىدا ئەمەستەك قىلاتتى. بەلكىم سۇدا شۇنداق كۆرۈنگەندۇ. چىچىمنى تاراپ بولۇپ، يەنە خاتىرجەم بولالماي، يانفۇنۇمدىن ئۆزۈمنى كۆرۈپ باقتىم. كۆزۈمگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى! ئاغزىم ئوڭ قۇلقىمغا يىقىن جايغا سۈرۈلۈپ قالغان ئىدى! يانفۇن قولۇمدىن چۈشۈپ كەتتى، ئورنۇمدىلا ئولتۇرۇپ قالدىم. ئاڭغىچە ئەلى ۋە بىلال يۈگۈرۈپ كىلىپ مىنى يۆلەشتى. مەن ئۇلارنى قاتتىق سىلكىۋىتىپ، جان-جەھلىم بىلەن ۋارقىرىدىم:

- ماڭا ئەينەك بىرىڭلار!!!

ئۇلار بىر-بىرىگە خىلى ئۇزاق قاراشقاندىن كىيىن، ئەينىدىن بېشىنى يىنىك لىڭشىتتى. ئەلى ئېغىز قەدەملىرى بىلەن ئۆيدىن بىر ئەينەكنى ئېلىپ چىقىپ، تىتىرەپ تۇرۇپ ماڭا تۇتقۇزۇپ قويدى. مەن ئەينەككە يىنىش-يىنىشلاپ قارىدىم. دەرۋەقە ئاغزىم ئېغىز دەرىجىدە مايماق بولۇپ قاپتۇ. لىكىن مەن نىمىشقا سەزمىدىم؟! بايا مەن مۇشۇ مايماق ئاغزىم بىلەن تاماكا چەكتىممۇ؟! نىمىشقا بۇنداق بولدى؟! مەن تىخى توي قىلمىغان تۇرسام؟! ئەمدى مايماق ئاغزىم بىلەن قانداق خىزمەت تاپىمەن؟! دوس-دۈشمەننىڭ يۈزىگە قانداق قارايمەن؟! خەقنىڭ «مازا كولاپ ئاغزىغا جىن تىپىۋىتىپتۇ» دىگەن سىسسىق گېپىنى ئاڭلاپ ياشامدىمەن؟!.... ئەينەكنى قەھرىم بىلەن تامغا ئاتتىم. ئەينەك پارە-پارە بولۇپ قۇمساڭغۇ توپىغا چۈشتى. خۇددى مېنىڭ يۈرىكىمدەك!

ئۆيگە كىرىپ ئۆزۈمنى كارىۋاتقا تاشلىدىم، بايا غايىپ بولغان ھارغىنلىق، كېسەل، خاپىلىق ھەسسەلەپ تۇتۇپ كەتتى. كۆزۈمنى تورۇسقا تىكىپ نۇرغۇن خىياللارنى سۈردۈم.

1. مۇشۇ يەردىن قوپقانچە، شەپكىنى چۆكۈرۈپ كىيىپ، تومشۇغۇمنى يۆگەپ، ئۇدۇل ئۈرۈمچىگە بىرىپ، يېشىۋەندە ئاغزىمنى داۋالتىمەن. تولۇق

ساقايىمغۇچە ھەرگىز قايتىپ كەلمەيمەن!

2. مەلۇم نۇقتىدىن ئىيتقاندا، ئەينىدىن بۇ ئىشقا مەسئۇل بولىشى كىرەك، شۇڭا داۋالنىش چىقىمىنى ئۇ تۆلەيدۇ!

3. بەلكىم يامان داخاندىن بىرسى ئوقۇپ قويسا ئوڭشىلىپ كىتىشىم مۇمكىن.

4. ئوڭشىلالماي قالسام مېيىپلار ئىدارىسىدا ئىشلەرمەن، ئەمما ئېغىزى مايماقلىقمۇ مېيىپلىققا كىرەمدىغاندۇ؟!

6. بىزنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىغا كۈندە پىرتۈەتسەم كۈندە چاپلاپ قويدىغان ھىلىقى «ھەرقانداق كۆزى ئالغاي، ئاغزى مايماق، قولى تۇتماس، پۇتى باسامسىنى مەخپىي ئوردا رىستىپى بىلەن داۋالايمىز، ئۈنۈمى بولمىسا پۇلنى ئون ھەسسە تۆلەيمەن» دىگەن ئىلاننى چاپلىغان شۇ ئىلەپلەرنىڭ قىشىغا بارمەن.....

چەكسىز خىياللار بىلەن ئۇخلاپ قاپتىمەن. بىرچاغدا ئويغانسام، ئەلى يىنىمدا ھېجىيىپ ئولتۇرۇپتۇ. غۇزۇدە ئاچچىقم كەلدى.

- بەك خوش بولاپ كىتىپ باراملا غوجوم! دۈشمەن ئىزدەپ بىزىيەگە بامسامۇ بولىدىكىن جۇما!

- ھەي ئاكا، جىڭ گەپ قىلسام ھازىرقى تۇرقۇڭمۇ بەك سەت ئەمەس جۇمۇ، چېچىڭنى ئۈچ بۇرجەك قىلىپ ياساتساڭ، بىز كىچىك ۋاقتىمىزدا كۆرىدىغان دىڭداڭ مۇشۇك فىلىمىدىكى جىئەنگىلا ئوخشاپ قالىدىكەنەن!

ئىككىمىز قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتۇق. كۈلۈپ بولۇپ يەنە كۈڭلۈم بۇزۇلدى. ئۇمنى تۇرتۇپ تۇرغۇزدى. ئاندىن دالان ئۆيىنى كۆرسىتىپ:

- ئاۋال ئاش يەيلى. ئاندىن ساڭا بىر خوش خەۋەر بار!

- مۇشۇ ئاغزىم بىلەن قاندا ئاش يەيمە؟ نىمە خەۋەرتى؟

تۇيۇقسىز يانفۇنۇم ساراپ كەتتى. ئاپامدىن كەلگەن ئىدى. ۋەي دىيىشىمگە ئۈلگۈرمەيلا ئاپام قار-بوران يىغلاپ سۆزلەپ كەتتى.

-بالام! بامۇياسەن؟! ئۆتكۈننىڭ ياغى بى تىلفۇن قىپمۇ قويمايسەنیا؟! نەچچە كۈننىڭ ياغى چۈشۈم بۇزۇلۇپ، قويغان-تۇتقىنىنى بىلمەي ژۇدۇم. چىزلىقتۇ؟!

ئاپامنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم شۇرىدە قىلىپ ئېرىپ كەتكەندەك بولدى، بوغۇزۇمغا بىرنەرسە كەپلىشىپ، يامان تەستە ئۆزۈمنى تۇتىۋالدىم ۋە چاندۇرماي جاۋاپ قايتۇردۇم.

-چىزلىق! چىزلىق! ئاھاي ئاپا! مەن يا كىچىك بالا بومىسام، ھەجەپ ئوشۇق ئەنسىرەپ ژۇرۇيدىكەنمەن! مەن ناخايىتى ياخشى دەيمە.

-توپنى كۆچۈرەپ، يەڭگىلىكىمۇ قىپ بوغانسە ھەقىچان؟! شىتتىك يىنىپ كەل جۇما!

ئاپامنىڭ يۇمۇرىستىك سۆزلىرى مېنى قىلچە كۈلدۈرەلمىدى. -توي تۈگىگىنى نىۋاخ! ساۋاقداشلار ژىغىلىپ قاپتىكەممىز، 4-5 كۈن ئويناپ كىتەيلى دەپ قالدۇق!

-شۇندا بوسمۇ تىلفۇن قىلىپ تۇراسە! پۇلۇك تۈگىدىمۇيا! -ياق، تۈگىسە دەمە! ماقا، ما ئاغىنىلە تولاۋاتىدۇ، چىقىپ چىرەي.

ئۆزۈمنى يىغىدىن ئارانلا تۇتۇپ تۇرغاچقا تىلفۇننى تىزراق قويۇشقا ئالدىراپ كەتتىم.

-ئىشەك سۈيدىكىنى ئازراق ئىچسە جىما! خۇدايىمغا ئامانەت! -خۇدايىمغا ئامانەت!

تىلفۇننى قويۇپلا ئۆزۈمنى تۇتىۋالماي بۇقۇلداپ يىغلاپ كەتتىم. ھەي ئاپا، ھەي ئاپا! پەرزەنتىڭگە زەرچىلىك ئىش بولۇپ بولغىچە سىزىپ بولسەن! مۇشۇ تۇرقۇمنى كۆرسەك نىممۇ بولۇپ كىتەرسەن؟! ئىشە! ئۇلۇغ ئىگەم! ئاتا-ئانامغا ئۇزۇن ئۆمۈر بەرگەيسەن!

ئويلىغانىسىرى يىغسا تۇتۇپ، چاچلىرىمنى قاماللاپ، ئەينىدىن، بىلال، مەتسىلىم، ئەلىنىڭ ئالدىدا ئىناۋىتىمنىڭ چۈشۈشىنىمۇ ئويلىماي ئۇن سىلىپ يىغلاپ، ئېسە دەپ كەتتىم. (ھازىر

ئويلىسام كۈلگۈم كىلىدۇ، ئاغزى مايماق بىر يىگىت ئۆيىنىڭ ئوتتۇرسىدا
ھاڭراپ يىغلاۋاتقان، ئەتراپىدا بۇرنىنى كولايدىغان، گەدىنىنى
تاتىلايدىغان... ئىشقىلىپ ھەرخىل قىياپەتتىكى تۆت ئادەم نىمە قىلىشنى
بىلمەي قاراپ تۇرغان. تەسەۋۋۇر قىلىپ بىقىڭلار).

بىرھازادىن كىيىن «ئۇنى!» دەپ بىر ئۇلۇغ كىچىك تىنىۋىتىپ
ئورنۇمدىن تۇردۇم. بېسىملىرىم خېلىلا يىنىكلەپ، كەيپىياتىم جايغا چۈشۈپ
قالغان ئىدى. قاي زامان مەن بۇنداق ئېچىلىپ يىغلاپ باقمىغانغا! مېنىڭ
تۇرغىنىمنى كۆرۈپ ئەلدىن باشقىلار چىقىپ كىتىشتى. قورسىقىمۇ خىلى
مەھكەم ئىچىپ كىتىپتۇ. مەن دالان ئۆيگە چىقىپ، (بەلكىم مەتسىلىم
ئەتكەندۇ) تەڭلىگە ئۇسۇلغان پولونى كۆتۈرۈپ بايا مەن ياتقان ئۆيگە
كىرىپ كەتتىم. ئۇلارنىڭ مېنىڭ مايماق ئاغزىمدا پولو يېيىشىمنى ئىچىدە
زاڭلىق ئىتىپ كۈلىشىنى خالىمىدىم. تاماق يەپ بولۇپ، تاماكا چىكىپ
ئولتۇردۇم. بىلال كىرىپ يىنىمدا ئولتۇردى. ماڭا ئۇزۇن بىر قارىۋەتكەندىن
كىيىن، بۇرنىنى بىردەم كورچىلىۋىتىپ:

- تۆرەم! سىلىنىڭ بۇ ئەۋالىنى مەن ساقايتالايمەن، خاتىرىلىرىنى جەم
قىلسا-! دىدى.

مەنمۇ ئۇنىڭغا قايتا-قايتا قاراپ قالدىم. ئىچىمدە «ئەجىبا بىزنىڭ
ئۆيىنىڭ تىشىدىكى تامغا ئىلان چاپلىغان ئەۋلىيا شىلەيلى مۇشۇ بىلال
ساراڭ ئوخشىمامدۇ؟! ياكى بىلال رىۋايەتلەردىكى لوقمان ھەكىمنىڭ
تۇققىنىنىڭ قوشنىسىنىڭ تونۇشىمىدۇ؟!» دىگەنلەرنى ئويلىدىم. بىلال
قاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

- مەن سىلە ئويلىغاندەك ئۇندا يامان تىۋىپلاردىن ئەمەسمەن، لىكىن
كەمىنە بىلال سەردار بىگىم بۇنچىلىك شامال دارىشىنى ساقايتىشىنىڭ
پىرىمەن!

يو پاناھ! ما ساراڭ رەسمى يامانكەن! بۇ گۈيىنىڭ ئالدىدا خىيال
سۈرۈشتىنمۇ قورقسا بولىدىكەن ئادەم. نىمىنى ئويلىسام شۇنى بىلىپ

قالغىنىنى دەيمەن! ھەيرانلىق بىلەن بىللە مەندە ئۈمۈد تۇغۇلدى، ئۇ
 يانچۇقىدىن مومغا ئوخشاش يوشاق بىرنەرسىنى ئىلىپ «چاينىغاچ
 تۇسا، مەن ھازىر چىرىمەن!» دەپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. بىشىغا
 كەلگەننى كۆرەرمەن دەپ ئۇ نەرسىنى چاينىدىم، تەمى خۇددى بىزنىڭ
 يەرلىك ئىسسىقلىق چاي دورىلىرىغا ئوخشاپ قالاتتى. چاينىغانسىرى
 ئېغىزىم تېلىپ كەتتى، بارا-بارا ئېڭىكىم چۈشۈپ قالغاندەك بۇرنۇمنىڭ
 تۆۋەن قىسمى پۈتۈنلەي سېزىمنى يوقاتتى. مەن ئۇ نەرسىنى يەنە
 چاينىدىمۇ-چاينىدىمۇ بىلەلمىدىم، قولۇمنى ئاغزىمغا تىقىپ باقساممۇ
 زادىلا سىزىم يوق! ئاللا كارامەت! مانى كۆرۈڭ ئەمدى، بولسا ما ساراڭ
 بەرگەن نەرسىنى يەپ ساپ گاچلام بولۇپ كىتەي!

بلال قولىدا كىچىك بىر قاپچۇقنى ئىلىپ كىردى، ئىچىدىن ھەر يوغان
 يىڭىنلەرنى ئالدى، ئاندىن چاقماق بىلەن ئىپتىدائىي ئۇسۇلدا
 دىزىمىڭكىسىيە قىلىپ، ئوڭ يۈزۈمگە پەم بىلەن سانجىشقا باشلىدى. گەرچە
 دەسلەپتە قورققان بولساممۇ، ئەمما يۈزۈمدە سىزىم بولمىغاچقا، كىيىن
 ھىچ ئىش بولمىغاندەك تۇرۇپ بەردىم. بىرەر سائەتتىن كىيىن ئۇ
 يىڭىنلەرنى ئىلىۋىتىپ، ئىسپىرت بىلەن يۈزۈمنى قايتا-قايتا
 سۈرۈتتى. ئاندىن نەرسىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ:

-خاتىرجەم ئۇخلىسا، خۇدايىم بۇرسا ئەتە ساقىيىدا-! دەپ قويۇپ
 چىقىپ كەتتى. مەن چۈشۈنۈكسىز خىيال، گۇمان ئىچىدە ئۇخلاپ قالدىم.
 ئەتىسى ئويغۇنۇپلا، يۈگۈرەپ بىرىپ مەن تاشلىۋەتكەن ھىلىقى
 ئەينەكنىڭ پارچىسىنى ئىلىپ قارىدىم. شۈكرى! يۈزىمىڭ شۈكرى! ئېغىزىم
 جايىدا تۇراتتى. دەسلەپتە ئەينەكتىن سۆيۈندۈم، پارچىسىمۇ ھەممە
 نەرسىنى ئەينەن كۆرسىتىپ بىرەلەيدۇ ئەمەسمۇ! ئاندىن بلالدىن قاتتىق
 سۆيۈندۈم (ھەتتاكى ئۇنىڭ ئاشۇ بۇرنىنى كورچىلىغان قوللىرىغا سۆيۈش
 خىيالىدىمۇ بولدۇم). يۈگۈرۈپ كىردىمىمۇ ئۇنى كۆرۈپ ھاياجاندا گەپ
 قىلالماي، قولىنى مەھكەم سىقتىم.

-ماڭا رەخمەت ئېيتىپ ژۇمىسىلە! بىز ئۆز ئەدەملىغۇ! ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنىشتا بىزمۇ سەل-پەل بىخۇت تۇرۇپ قاپتۇق ئەمەسمۇ.

بىلال قولۇمنى چىڭ سىقىپ تۇرۇپ ماڭا مۇشۇ گەپنى قىلىپ قويۇپ، ئەينىدىننىڭ يېنىغا چىقىپ كەتتى. ئەلىمۇ ئۆيىگە قايتىپ كەتتى. شۇ ئىشتىن باشلاپ بىلالغا بولغان كۆز قارىشىم بىراقلا ئۆزگىرىپ كەتتى. ئۇنى بۇندىن كىيىن «بىگىم» دەپ چاقىرىشنى قارار قىلدىم! مەن ئادەتتە ئاسان بىرسىگە قايىل بولمايمەن، لىكىن ئۇنىڭغا تولۇق قايىل بولدۇم، ئەلۋەتتە بۇنىڭغا مېنىڭ شەخسى غەرەزلىرىمۇ ئارىلاشقان. يەنى:

(1) بىلالنىڭ، ياق! بىگىمنىڭ مۇشۇ ماھارىتىدىن پايدىلىنىپ، ئاشۇنداق كىسەللەر ماڭا ئۇچراپ قالسا، داۋاليتىپ ئارىلىقتىن پايدا ئالىمەن! كىم بىلىدۇ پاتىنت ھوقوقى ئېلىپ زاۋۇت قۇرامدىمەن تېخى!

(2) ئىمكانىيەت بولۇپ قالسا ئۇنىڭ چاپىنىنى كۆتۈرۈپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ ماھارىتىنى ئۈگۈنىۋېلىپ، قەشقەرگە قايتىپ، مەنىمۇ ئۆي-ئۆيلەرگە، كوچا-بازارلارغا ئىلان چاپلاپ، تىۋىپلارنىڭ شاھى پىرىغا ئايلىنىمەن.

(3) پەقەت بولمىغاندا بىگىمنىڭ ھىلىقى ناركوز قىلىدىغان بىرىنىمىسىنى ياساشنى ئۈگۈنىۋېلىپ، چىش ئاغرىقلىرىغا ساتىمەن. چۈنكى مەن چىش ئاغرىقىنىڭ دەردىنى بەك تارتقان، بەك تارتقان! چىش ئاغرىقى تۇتقان چاغدا ھەرقانداق ئادەم پۇلنىڭ كۆزىگە قارىمايدۇ ئەمەسمۇ!

چۈش-پىشىم بولغىچە مۇشۇنداق خىياللارنى سۈرۈپتىمەن. ئەينىدىن بىلەن بىگىم «سىلەر تولۇق ساقىيىپ بوغىچە ياخشىسى ئاقا سەپ خىزمىتىگە مەسئۇل بوغىچ تۇسا» دەپ قويۇپ، مەن تىلىمگە بىرىنىمىلەرنى تاپىلاپ چىقىپ كىتىشتى. بۇ ئىنىقتا «سەن پاداڭنى باق» دىگەن گەپقۇ! ئەمما مەن قەتئىي كۆڭلۈمگە ئالىمىدىم. مەن بارساممۇ ھىچ ئىش قىلىپ بىرەلمەيدىكەنمەن، بارسام-بارمىسام ئوخشاش ھەققىمنى

ئالمەن، لىكىن ئۇلار ماڭا زادى قانچىلىك ھەق بىرەر؟! گەرچە قەبرىنى
بىۋاستە مەن تىپىپ بەرمىگەن بولساممۇ، ئەلى ئارقىلىق ئۇنىڭ
ساۋاقدىشىنىڭ دادىسىنى، ساۋاقدىشىنىڭ دادىسىنى ئارقىلىق
مەتسىلىمنى، مەتسىلىم ئارقىلىق قەبرىنى تاپتىمغۇ! پۇل بەرمەي قالسۇن
قېنى! كەمسەن ئەغزەم تۆرەمۇ بوش ئادەملەردىن ئەمەسمەن! بولۇپمۇ پۇل
ئالدىغان چاغدا!

بىكارچىلىقتا ئىچىم پۇشۇپ قىلىدىغان ئىش تاپالماي، مەتسىلىم بىلەن
پاراڭلاشتىم. ئۇ مەن سورىغان سۇئاللارغا تىلىنىڭ ئۇچىدىلا جاۋاب
بىرىپ، مېنىڭ كۆڭلۈمنى بىرقىسىملا قىلىپ قويدى. مەن داۋاملىق ئۇنىڭ
بىلەن قېرىشىۋەردىم.

- نىم بوللا مەتسىلىمكو! قوقنىچلىرى تىخى بىسىلمىغان ئوخشىمامدا!
- دىمەيتمە!

- نىمنى دىمەيلا؟

- ئۆزلىرىگە بالا تاپلىيا تۆرەم!

- قايدا بالا تىپىپتىمەن، مەن تىخى توي قىمىدىم جۇما!

- مەن بالا-قازا دىدىميا!

ئۇ ماڭا ئاللىبىپ قويۇپ، ھويلىغا چىقىپ كەتتى. مەن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ
چىقتىم. مەتسىلىم ھويلىدىكى كۆتەك ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ موخۇرەك
چىكىشكە باشلىدى. مەن كۈلۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭ ئۇدۇلىغا كىلىپ زوڭزىيىپ
ئولتۇردۇم.

- چاخچاق قىپ قويدۇم دەيمە! نىم بولدى بۈگەن سىلىگە!

- سىلىنى جىن ئۇرۇۋەتتىيا!

- جىن؟! ئاندا ئەمەستۇ! ئەينىدىن تاغام ماڭا.....

- مەتسىلىم گىپىمنى بۆلۈپلا ماڭا قايناپ كەتتى.

- يەنە ئىشەنمەيتۇ! بويۇنلىرىنىڭ تۆپىدىكى قاپاقمۇيا كاللىمۇ؟! مەن
گاداي جىنىمدا ئۇلارنىڭ سىلىنى قورقاپ كەتمسۇن دەپ ئەشتا دەپ

قويغانلىقىنى بىلدىميا ئەينا!

-نېمىشقا مىنىلام جىن ئۇرىدا؟! باشقىلانى ئۇمايدا؟!!

-سىلە بىرنەرسىنى ئىلىۋاللىيا!

-نېمە؟...!

توغرا! بىرقانچە كۈندىن بىرى ئەھۋالىم ياخشى بولمىغاچ، ھىلىقى قەبرىدىن ئىلىۋالغان قاشتىشىدەك نەرسىنى تولۇق ئېسىمدىن چىقىرىپتەمەن. بۇ ئەينۇ ئوغرى مۇگىدەپ ئولتۇرغان بىلەن ھەممىنى كۆزىتىپ تۇرۇپتۇ. تۆتەيلەن بىللە كىرسەك ماڭلا پالاكەت ئۇچرىشى بىكار ئەمەسكەندە! يۈگۈرەپ كىرىپ چاپنىمنى سالغان جايدىن، پۇرلىشىپ مەينەت بولۇپ كەتكەن چاپنىمنى ئىلىپ، قويۇن يانچۇققا قولۇمنى سالدىم. مۇزدەك بىرنەرسە قولۇمغا ئۇرۇلدى. مەن ئۇ تاشنى ئىلىپ مەتسىلىمنىڭ يىنىغا چىقتىم. ئۇ خۇددى يىلاندىن سەسكەنگەندەك، ئورنىدىن دەرھال قوپۇپ ئارقىغا داچىدى. مەن تېخىمۇ ھەيران قالدىم.

-مەتسىلىمكا! زادى نېم بولدى؟! نېمىدىن قوقايلا؟!!

-ھەي... دېسەم ئىشەنمەيتۇ.

-ئىشىنىتۇ، ئىشىنىتۇ!

مەن سەل تېرىكىپ خوتەن شىۋىسىدە ئۇنىڭغا جاۋاپ بەردىم.

-ماڭ قايلىسا! بۇرۇن سىلىگە ئىشەنمەپتىكەممە، ئەمدى نېمە دېسەلە

ئىشىنىمەن، مېنى تولا قوقاتماي، بى دەپبەسە!

ئۇ بىرھازا ئويلانغاندىن كىيىن يەنە كۆتەك ئورۇندۇققا كىلىپ

ئولتۇردى. مەن ئۇنىڭغا بىرتال تاماكا تۇتتۇم. لىكىن ئۇ قولىنى يىنىك

پۇلاڭلىتىپ قويۇپ، يەنە موخۇرەك يۆگىدى ۋە بىشىدىن

ئۆتكەن-كەچكەنلىرىنى ماڭا سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى....

4- باپ كەچمىشلەر ۋە رىۋايەتلەر

مەتسىلىمنىڭ ئۆزىنىڭ كەچمىشلىرى:

(1) 70- يىللارنىڭ باشلىرى.

مەتسىلىم : كەنتنىڭ مال باقارى. ئۇ چاغلاردا تۈزۈك بىرەرۋاخ تاماق يېيىشمۇ چوڭ ئىش. مەتسىلىمدەك نۇرغۇنلىغان ياشلار، ئانچە-مۇنچە قەبرىلەردىن تىپىۋالغان «مۇت» پايدىنى ئوغۇرلۇقچە سىتىپ بىرقانچە كۈن «ياشۇبلىش» قاندا تەلەنگەن.

بىر كۈنى كەچتە مەتسىلىم «كەنتتە ماللارغا يەم-بوغاز بىرىپ بولۇپ»، «مۇت» پايدا ئىزدەپ قولىقىتىكى بىرقەبرىگە بارىدۇ. ئىچىگە كىرىپ شام يېقىپ، تاشقا ئايلىنىپ كەتكەن بىر ئانا-بالا جەسەتتىن باشقا ھىچنەم تاپالمايدۇ. تازا سىنچىلاپ قاراپ بالا جەسەتنىڭ ئوڭ قولىدا گىردە شەكلىدىكى بىر نەرسە، سول قولىدا نەيگە ئوخشاش بىرنەرسە بارلىقىنى كۆرۈپ مېڭىبىر مۇشەققەتتە ئۇنى ئاجرىتىپ ئېلىپ چىقىپ كىتىدۇ.

ئەتىسى نازمازنام ۋاقتىدا ئىشىنى تۈگىتىپ، كەنت ئېغىلىدىن چىققاندا، ئىشىك تۈۋىدە 5-4 ياش چامىسىدىكى بىر بالىنى كۆرۈپ قالىدۇ. مەتسىلىم ئۇ بالىدىن قانداق سۇئال سورىسا ئۇ بالا پەقەت بىر ئىغىز «قورسىقىم بەك ئېچىپ كەتتى» دىگەن گەپتىن باشقا گەپ قىلمايدۇ. ئاقكۆڭۈل مەتسىلىم ئۆزىنىڭ ئەتىگەنلىك ناشتا ئۈچۈن ئېلىپ قويغان يىرىم زاغرىسىنى بالغا بىرىش ئۈچۈن ئارقىغا يىنىپ كىرىدۇ. لېكىن ھەرقانچە ئىزدەپمۇ زاغرىنى قويغان يىرىدىن تاپالمايدۇ.

ئۇ خېلى ئىزدەپ بىقىپ تاپالماي يىنىپ چىققاندا بالا كۈلۈپ تۇرۇپ ئۇنىڭغا «قورسىقىم تويدى» دەيدۇ. مەتسىلىم بالىدىن نىمە يېگەنلىكىنى سورىغاندا بالا «تۆت قۇلاق، ئىككى جۈپ كۆز» دەپ قويۇپ كۆك ئوتقا ئايلىنىپ يوقاپ كىتىدۇ. مەتسىلىم قورققىنىدىن ئۆيىگە بىرىپلا قاتتىق ئاغرىپ قالىدۇ.

ئەتسى چۈشتىن كىيىن ئۇ «كەنتكە بارغاندا ئېغىلدىكى ئىككى كالىنىڭ قۇلاقلىرى ۋە كۆزلىرى ئويۇلغانلىقىنى كۆرىدۇ.» كەنت كادىرلىرى ئۇنى قاتتىق تەنقىدلەپ، ئۇنى مالباقارلىقتىن ئىلىپ تاشلاپ، گەدىنىگىچە قەرز ئارتىدۇ.

مەتسىلم شۇ كىچىسى بوۋىسىنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئىلىۋالغان نەرسىلىرىنى بىر يۈرەكلىك دوستى بىلەن جايغا ئاپىرىپ قويىدۇ. شۇنىڭدىن تارتىپ ھىچ ئىش بولمايدۇ. (2) 80-يىللارنىڭ ئوتتۇرى. ھېلىقى ئىنقىلاپ تۈگەپ، خەلق خىلى ئەركىن بولۇپ قالغان چاغلار.

ئىچكىرى ئۆلكىلەردىن، چەتئەللەردىن كەلگەن ساياھەتچىلەر، يەرلىك خەلقنىڭ ساقلىغان، تىپىۋالغان بويۇملىرىنى خېلى قىممەت ئالىدىغان بولۇپ كىتىدۇ. 5. بالىلىق بولۇپ بولغان مەتسىلم، بوۋىسىنىڭ نەسەتلىنى قايرىپ قويۇپ، تۇرمۇشنىڭ قىسنىچىلىقىنى دەپ يەنە قەبرىگە بارىدۇ. بۇ قىتىم ئۇ بىر ئايالنىڭ قەبرىسىدىن ياقۇتلۇق چاچ قىسقۇچقا ئوخشاپ قالىدىغان بىرقانچە بويۇمنى ئىلىپ كىتىدۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇنىڭ ئەڭ كىچىك ئوغلى (2 ياشقا كىرمىگەن) كۈندە كەچتە ئىشىك تەرەپنى كۆرسىتىپ قىرقىراپ يىغلايدىغان بولۇپ قالىدۇ. مەتسىلم بەك ئېرەشمەيدۇ. لىكىن مالنى سېتىشتىن سەل ئەنسىرەپ قالىدۇ.

بالىسى كۈندە جۆيلۈپ يىغلاش، كېچىدە بىرسى ئۆيدە ياتقانلارنىڭ بېشىنى سىيىلىغاندەك سىزىم بولۇش، ئىتىلىرىنىڭ (ئۇنىڭ دىيىشىچە ئۆيىدە ئۈچ ئىت باققانكەن) ھەركىچە ئەنسىز قاۋاش قاتارلىق ئىشلاردىن كىيىن، ئۇ نەرسىلەرنى ئۆز ئورنىغا ئاپىرىپ قويۇشقا مەجبۇر بولىدۇ، ھەممىدىن قورقۇنۇچلىقى شۇكى، شۇ ئىشتىن باشلاپ ھەر سەيشەمبە كۈنى كەچتە ئۇنىڭ ئىشىكىنى بىرى چىكىدىغان بولۇپ قالىدۇ، ئاچسا ئادەم يوق....

(3) بىر قېتىم بىرقانچە ئاغىنىسىنىڭ زورى بىلەن يەنە «ھەركەت» كە

قانتىشىپ قالدۇ. بۇ قىتىم ئۇلار خېلى كۆپ تەڭگە ۋە مىنال بويۇملارنى قولغا چۈشۈرىدۇ. مەتسىلىم بەك قورقۇپ كەتكەچكە، ئۇلاردىن ھىچنەم تالاشمايدۇ ھەم ئۆز ئالدىغىمۇ نەرسە ئالمايدۇ. ھەپتىدىن كىيىن ئۇنىڭ بىلەن بۇقىتىملىق ھەركەتكە قاتناشقان دوستلىرىنىڭ بىرسى ئېلىشىپ قالىدۇ. يەنە بىرسى ئۆيىدە ئۆلۈپ قالىدۇ. ئۆلۈپ قالغان رەھمەتلىك دوستىنىڭ چىرايىنى كۆرگەن مەتسىلىم نەچچە ھەپتىگىچە قارا بېسىپ ئۇخلىيالمايدۇ....

4 گەرچە كەنتتىن، يىزىدىن يەرلىك خەلىقنىڭ قالايمىقان قۇملۇققا كىرىشىنى چەكلىگەن بولسىمۇ، يەنىلا توختىماي قۇملۇققا كىرىپ تەلەي سىنايدىغانلار ئۆسمەيدۇ. مەھەللىدە قۇملۇقتا ئۆلۈپ قالدىغان، يوقاپ كىتىدىغانلارنىڭ سانى ئاۋىپ كىتىدۇ.... مەتسىلىم ئاڭلىغان خەلق رىۋايەتلىرى:

1 كونىلارنىڭ دىيىشىچە قۇملۇقتىكى قەبرىلەردە، قەۋردىكى بايلىقنى ساقلاپ ياتىدىغان جىنلار بارمىش، بىرسى ئىيتىشىمسا، ئۇلارمۇ ئىيتىشىماسمىش، شۇنداقلا بىرنەرسە ئىلمۇالسىلا، ئاشۇ ئادەمنى ھەرگىز بوش قويمايمىش. بۇرۇنقى زاماندا ناھايىتى ئىلىمگە توشقان يۈرەكلىك بىر كىشى قۇملۇقتىكى يوشۇرۇن قەبرىدىن بىر گۆھەرنى ئېلىپ كەتكەنمىش. كىيىن جىنلار ئۇ كىشى بىلەن بەك كۆپ ئىتتىشىپ كىتىپتىمىش. ئۇ كىشى كىچە-كۈندۈز ئۆيىدىن چىقماي، ئايەت ئوقۇپ يۈرۈپمۇ. جىنلار بىلەن كۈچ ئېلىشالماي، ئاخىرى ئىككى كۆزى تۇتۇلۇپ قاپتىمىش. ئۇ كىشى ئەما پېتى خىلى ئۇزۇن يىل ياشاپ، ۋاپات بولۇش ئالدىدا مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى بىلەن دەۋىرداش بولغان ياشلارنى يىغىپ مۇنداق نەسىھەت قىپتىمىش:

قۇملۇقتىكى قەبرىلەر ۋە خارابىيلىقلار تىلىسىلانغان. ئىگىسىنى تاپمىغۇچە ھىچنەرسە ئۆيەردىن چىقىپ كەتمەيدۇ. شۇڭا قەتئىي ئىسىڭلاردا تۇتۇڭلارنى، ئىچىگە ئاسانلا ئالغىلى بولىدىغان نەرسىلەر

قويۇلغان قەبرىلەرگە زىنھار ئاياق باسماڭلار، چۈنكى ئۇ قۇملۇقتىكى جىنلارنىڭ سىلەرنى توزاققا دەسسەش ئۈچۈن سالغان يەمچۈكى! كىچىك بالا ياكى مەزلۇم كىشى دەپنە قىلىنغان قەبرىلەرگىمۇ زىنھار ئاياق باسماڭلار، چۈنكى مەن ئاشۇ يەردىن نەرسە ئېلىپ چىققاننىڭ دەردىنى تارتىۋاتىمەن! ئۇنداق قەبرىلەرنى دىۋە ماللىكىلەر قوغدايدۇ! گېپىمنى چوقۇم ئىسىڭلاردىن چىقارماڭلار!...

2) قۇملۇققا يېقىن ئولتۇراقلاشقان بەزى چوڭلارنىڭ دېيىشىچە، ئۇلار پات-پات كېچىسى قۇملۇقتا داڭ-دۇمباقنىڭ، قىقاس-سۈرەننىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدىكەن. ئەينى چاغدىكى يۈرەكلىك ياشلار بىر كىچىسى زادى قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن قۇملۇققا كىرىدىكەن. يەتتە كۈندىن كىيىن پەقەت ئېلىشىپ قالغان بىرلا ياش يىگىت قايتىپ كىلىدىكەن، لىكىن ئۇ كۆپچىلىككە «بەك زور ئادەم، بەك زور ئادەم!» دىگەندىن باشقا ھىچنەم دەپ بىرەلمەيلا ئۇزاق ئۆتمەي ئۆلۈپ كىتىدىكەن....

3) قۇملۇقتا غايەت زور مەخلۇقلار ھەم گىگانىت ئادەملەر بارمىش. پات-پات قۇملۇققا يېقىن ئادەم بار رايۇنلارغىمۇ كېچىدە پەيدا بولۇپ قالمىش. كۆرگەنلەرنىڭ قورقۇپ يۈرىكى يىرىلىپ كىتىپ ئۆلەرمىش....

4) قۇملۇقتا ئادەمنى ئېزىقتۇرۇپ كىتىدىغان بىرخىل شاياتۇنلار بارمىش. ئادەملەر ئۇلارنىڭ ئېزىقتۇرىشى بىلەن قۇملۇقتا يول تاپالماي، ئۇسسۇزلۇقتىن، ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كىتەرمىش....

مەتسىلىمنىڭ بوۋىسىنىڭ ھىكايىسى:

1) مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى ھايات چاغدا مۇشۇ مەھەللىنىڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر ئاقساقىلى ئىكەن. مەرھۇم ياش چىغدا ناھايىتى بەستىلىك، خۇشخوي، يۈرەكلىك بولغاچقا، مەھەللە چوڭلىرىنىڭ ھاۋالىسى بىلەن، يوقاپ كەتكەن بىرقانچە ياشلارنى ئىزدەش ئۈچۈن، ئىشەكنى ھارۋىغا قېتىپ، يىتەرلىك ئوزۇق-تۈلۈكنى يوغان تۈلۈم ۋە خورجۇنغا

قاچىلاپ يولغا چىقىپتۇ(ئۇ زامانلاردا يىمەك-ئىچمەك ناھايىتى قىس
بولغاچقا، ئوزۇق-تۈلۈكنى ھەممە ئۆيدىن يىغىش قىلىپ
بىرىپتىكەنمىش). شۇ ماڭغانچە يەتتە كۈن مېڭىپتۇ. لىكىن ھىچكىمنى
تاپالماپتۇ. ئىشەك ئىسسىقتا ئۆلۈپ قاپتۇ. مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى مىڭ تەستە
ئوزۇق قاچىلانغان خورجۇننى ۋە تۈلۈمنى سۆرەپ مېڭىپ بېقىپتۇ. لىكىن
يۈك بەك ئېغىر بولغاچقا، بىر قەبرە ئالدىدا ھالسىزلىنىپ يىقىلىپتۇ. شۇ
يىقىلغانچە ھوشسىز يىتىپ يىرىم كېچىدە ھوشغا كەپتۇ.

ئۇ يەنە يۈك-تاقىلارنى سۆرەشتۈرۈۋاتقاندا، ئۇزۇن ئاق يەكتەكلىك
بىرەيلەن پەيدا بولۇپ ئۇنىڭ يىنىغا كەپتۇ.
- نىمگە كەلگەن بالا سەن بۇيەرگە؟

مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى بېشىنى كۆتۈرۈپ، بۇ ئاق يەكتەكلىك ئادەمگە
قاراپتۇ. ئايدىڭ كىچىدە بۇ ئاق يەكتەكلىك كىشى شۇنچىلىك سۈرلۈك
كۆرۈنۈپ كىتىپتۇكى، ئادەتتە مەھەللىنىڭ نوچىسى سانلىدىغان
مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى «ئاھ...» دەپلا ئولتۇرۇپ قاپتۇ. چۈنكى ئۇ ئاق
يەكتەكلىك كىشىنىڭ كۆزلىرى قىپقىزىل، چىرايى پاختىسى ئۆرلەپ قالغان
رەختتەك، چاچلىرى دەرۋىشىنىڭكىدەك ئۇزۇن ھەم ئاق، تايماقتەك
قوللىرىدىكى قاپقارا تىرناقلىرى يىرىم مېتىردىن ئۇزۇن ھەم يۆڭىلىشىپ
كەتكەن ئىكەن.

- مەن سەندىن سوراۋاتىمەن!

مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى قورقۇپ تۇرۇپ جاۋاب بىرىپتۇ.
- مەن *** مەھەللىسىدىن كەلدىم. بىرقانچە ياشلار قۇملۇقتا يوقاپ
كەتكەن، جامائەتنىڭ ھاۋالىسى ۋە دۇئاسى بىلەن ئىزدەپ كىلىشىم.
ئاق يەكتەكلىك ئادەم بىردەم ئويلانغاندىن كىيىن، مەتسىلىمنىڭ
بوۋىسى تۇرغان جايىنىڭ قىياش ئۇدۇلىنى ئۇزۇن تىرناقلىرى بىلەن
چەنلەپ كۆرسىتىپتۇ.

- ئاشۇ يەردىن ئۇدۇل مېڭىۋەر! ھەرگىز ئارقاڭغا قارىما! ئۆيۈڭگە

بارالايسەن!

-لىكىن مەن ماۋۇ ئوزۇق-تۈلۈكنى ئىلىپ ماڭالمايدىغاندەك تۇرىمەن. يۇرتىمىزدا ئاچارچىلىق بولۇۋاتىدۇ، بۇ ئوزۇق-تۈلۈكنى تاشلاپ كەتسەم بولمايتتى.

مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى ئاشۇ گەپنى قىلىپ بولغاندا، ھىلىقى ئاق يەكتەكلىك شۇنداق بىر ئالىيپتۇكى، ئۇنىڭ جىنى چىقىپ كىتەيلا دەپ قايتۇ.

-خەيىر... مەن بۇلارنى مۇرەگگە ئىلىپ قوياي، ئارقىڭغا قارىماي مېڭىۋەر! ئاق يەكتەكلىكنىڭ گىپىنى ئاڭلىغان مەتسىلىمنىڭ بوۋىسىنىڭ پۇت-قولغا ئازراق جان كىرىپ، دەرھال تۈلۈمنى مۇرىسىگە ئالماقچى بوپتۇ. كۈندۈزى ھەرقانچە كۈچەپمۇ كۆتىرەلمەي، سۆرىگەن بۇ تۈلۈم ۋە خوجۇن ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئاسانلا چىقىپ قايتۇ. ئۇ ئارقىسىغا قاراشقا پىتىنالمىي، ھىلىقى ئاق يەكتەكلىك كىشى كۆرسەتكەن تەرەپكە قاراپ مىڭشقا باشلاپتۇ. مىڭپتۇ، مىڭپتۇ... لىكىن زادىلا ھارغىنلىق ھىس قىلماپتۇ. خۇددى مۇرىسىگە ئۇچى ئاران ئىلماشقان يۈكلەرنىڭ زادىلا ئېغىرلىقى يوقتەك. تاڭ ئېتىشقا يېقىن مەتسىلىمنىڭ بوۋىسىنىڭ كۆز ئالدىدا مەھەللىسى غۇۋا پەيدا بولۇپتۇ. ئۇنىڭ كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپ، «ھىلىمۇ ئۇزاق ماڭدىم، تاڭمۇ ئاتاي دىدى، مەھەللىمۇ كۆرۈندى، ئەمدى ئارقامغا قاراپ باقاي» دەپ ئويلاپ ئارقىغا قارايتۇ. لىكىن قارىغىنىغا مىڭ پۇشايمان ئوقۇپتۇ. چۈنكى ئۇنىڭ ئارقىدا ھىلىقى ئاق يەكتەكلىك كىشى ئىككى تىرنىقىنى تۈلۈم بىلەن خورجۇنغا سانجىپ، ھاۋادا لەيلەپ ھېجىيىپ تۇرىمىش.

-مەن ساڭا نىمە دىگەن!؟

بۇ مۇدەھىش ئاۋاز بىلەن تەڭ، مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى مۇرىسىدىكى يۈكنى تاشلاپ، بارلىق كۈچى بىلەن قۇيۇندەك يۈگۈرەپ مەھەللە تەرەپكە قېچىپتۇ. شۇ قاچقانچە مەھەللىگە كىلىپلا يىقىلىپ قايتۇ، نامازدىن يانغان

كىشىلەر ئۇنى بايقاپ، مەھەللىگە ئېلىپ كىتىپتۇ....

2) مەتسىلىمنىڭ بوۋىسىنىڭ قولىغا كونا قەبرە ئىزدەيدىغانلاردىن قالغان بىر نىشانە چۈشۈپ قېلىپ، قىزىقىش ۋە شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىسىگە بەرداشلىق بىرەلمەي، بىر توپ يارەنلىرى بىلەن ئاشۇ قەبرىنى ئىزدەپ، نۇرغۇن نەرسىلەرنى تېپىپ قايتىپ كەپتۇ. لېكىن ئەتىسىدىن باشلاپ پۇتى باسمىس بولۇپ قېلىپ، 5 يىلغىچە پالەچ بولۇپ، بەك تەستە ئوڭشالغاندىن كىيىن، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ، ھېلىقى نەرسىلەرنى يارەنلىرى بىلەن جايغا ئاپىرىپ قويۇپتۇ.

3) مەتسىلىمنىڭ بوۋىسى قۇملۇقتا غايىپ بولغانمىش. ئۇزۇن يىللارغىچە قايتىپ كەلمىگەچكە، ئۇرۇق-تۇققانلىرى ئۇنى ۋاپات بولغانغا چىقىرىپ، نەزىرىسىنى بەرگەنمىش. ھازىرغىچە ھىساپلىسا بوۋىسىنىڭ يوقاپ كەتكىنىگە 50 يىلدىن ئاشقانمىش....

ئۇنىڭ ھىكايىلىرىنى ئاڭلاپ بولۇپ، تىنىم شۈركىنىپ، سۈر بىسىپ كەتتى. گەرچە تېخى قاراڭغۇ چۈشمىگەن بولسىمۇ، خۇددى ئەتراپىمدا جىن ئولاشقاندەك سىزىم بولۇپ، تۆت تەرەپكە توختىماي قاراپ قويايتتىم. نىمە پوق يەپ بۇ جىن ئۇۋىسىدىن تاش ئېلىپ چىققان بولغىيىتىم، ئەمدى مەن نىمە كۈنلەرنى كۆرەرمەن، ئىسىت..... بارغانسىرى پۇت-قولۇمدا جان قالمىغىلى تۇردى. مەتسىلىم چىرايىمغا بىر قاراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

- قورقۇپ كىتىلا دىسەم ئۇنىمايتۇ تۆرەم، دىمىسەم بوپتىكەنمەن ئەسلى!
- ياق... مەندە چاتاق يوق، دىگەنلىرى بەك ياخشى بولدى.
مەن چاندۇرماي شۇنداق دەپ قويۇپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ، تاماكىدىن بىرنى يېقىپ غەمگە چۆمدۈم.

قانداق قىلىشىم كېرەك؟! بۇنى ئاپىرىپ قويايمۇ؟! ئاپىرىپ قويغىدەك جۈرئەت مەندە بارمۇ؟! مەتسىلىمگە ئورنىغا ئاپىرىپ قويۇشنى ئۆتۈنسەمچۇ؟! توغرا! شۇنداق قىلاي. ئۆز ئەقلىمگە ئۆزۈم بارىكاللا

ئوقۇپ، مەتسىلىمنى شىلاشقا باشلىدىم.

- مەتسىلىمكا! ئەمدى سىلى خىلى تەجىربىلىك ئەمەسمۇ. شۇڭا خاپۇمماي
مانى چاندۇماي تاشىۋىتىپ كەممەلا!

مەتسىلىم بىشىنى چۇمادو ئىچكەن ئادەمدەك قاتتىق چايقىدى. مەن
ئىچىمدە كۈلۈپ كەتتىم. « سىنىڭ دوراڭنى مەن بىلىمەمدىمەن، ھۇ تويماس
ئوغرى! ». دەرھال ياتاق ئۆيگە كىرىپ، يۈرىكىمدىن قان تېمىتىپ تۇرۇپ
5 تۇقماقنى سۇغۇرۇپ ئەچىقىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا تاشلىدىم ۋە مەنىلىك
كۈلۈپ قويدۇم. ئەمما ئويلىمىغان يەردىن مەتسىلىم پۇلغا قاراپمۇ قويماي،
ماڭا تىكىلىپ تۇرۇپ موخۇركىنى قاتتىق تارتتى.

- ماڭا جاننىڭ لازىمى بايا تىخى! مەن ھەرگىز ئاپمايتىمە!
- ۋوي! مەتسىلىمكوووو! ماڭا قايلاپ دەپپاقسا ئاشۇ گەپنى! ھەجەپ
باشلاپ باغاندا ئۇندا دىمەۋاتتىلە!
- ئىككى ئىش ئوخشىمايتۇ!

- مانداقلىلى! سىلە ئاپىرۋەتسە، مەن يەنە بىر تۇقماق قوشاي. چىم بىلىدۇ
جىنلار تېخى سىلىدىن خوش بولاپ، بىنەسەمنى ئەكەپ بەگەن ياخشى
ئەدەم دەپ سىلىنى مۇكاپاتلاپ... ياق قوغداپ قالامدۇ تېخى.

- سىلە ئاپاسىلىمۇ ئەشتا قىلىۋىرتىيا! ئەينا يول! مەن بارمايتىمە!
كىيىنكى دىئالوگلارنى يازمايلا قويماي، سۆيۈملۈك خوتەن خەلقىنىڭ ئەڭ
تېپىك ئالاھىدىلىكىنى مەتسىلىمدىن تولۇق ئىسپاتلىدىم. ئاغزىمنىڭ
بىرقات تېرىسى چۈشۈپ كەتتى، پۇلنى ئىچىمدە ئۇنى قارغاپ تۇرۇپ ئون
تۇقماققا چىقاردىم..... يەنە ئاقىمىدى.

ئاخىرى جىلە بولۇپ ياتاققا كىرىپ، كارىۋاتقا ئۆزۈمنى تاشلىدىم. ئەمدى
قانداق قىلىمەن؟! مەنى يەنە قانداق جىنلار ساقلاپ تۇرغانىدۇ؟ ئەگەر
ئاپىرىپ بەرسەم ئۇلار مەنى مەتسىلىمنى كەچۈرگەندەك
كەچۈرۈۋىتەرمۇ؟ ئەگەر ئۇنداق ئىش بولسا مەتسىلىم نىمىشقا پۇلنى ئېلىپ
ئاپىرۋەتمەيدۇ؟! چوقۇم بىرگەپ بار. مەن زېھنىمنى بىر يەرگە يىغىپ پىلان

تۈزدۈم.

1) چاندۇرماي ئاپىرىپ قەبرە ئېغىزىغا تاشلاپ قويىمەن دە، غەپپىدە تىكىۋىتىمەن. لىكىن جايىغا چۈشمەي قالسا جىنلار يەنە مېنى خاپا قىلىدۇ. دىمەك بۇ پىلان ئەتكەس قىلىندى.

2) بىرىپ ئەينىدىن بىلەن بىگىمگە تاشنى بىرىمەن. لىكىن بۇنداق قىلسام ئۇلارنىڭ ئالدىدا چۈپرەندە ئوغرى بولۇپ ئىناۋىتىم يەنە ئېغىر دەرىجىدە تۈكۈلىدۇ. ئەتكەس!

3) تەمكىنلىك بىلەن ئۇ يەرگە كىرىپ، نەق جايىنى تىپىپ قويۇپ قويىمەن. بۇ پىلان خىلى بولىدىكەن، لىكىن مەندە شۇنچىلىك جۈرئەت بارمۇ؟!

4) قۇملۇققا بىرىپ مازارغا كىرىپ بولغىچە جىنلار مېنى جايلاپ كىتىدۇ! يۇقارقى پىلاننىڭ ھەممىسى ئەتكەس!

5) ئۆلسەممۇ قۇملۇققا بارمايمەن. تاشنى دەرھال قەشقەرگە قايتىپ، يامان قارىمىدىن بىرنى تىپىپ پاناھ ئىزدەيمەن!!!

ئۇزاق ئويلىنىپ باقتىم، ئىختىيارسىز ئاران ئەسلىگە كەلگەن ئېغىزىمنى سىيلاپ قويدۇم. شۇنداق قىلاي، 5- پىلاننى ئىجرا قىلاي، ئەمدى قەدەم بىسىپلا مۇشۇنداق ئاۋازچىلىققا يولۇقسام، رەسمىي يامان يەرلەرگە كىرىپ قالسام، بىكار تايىنى يوق پۇلنى دەپ ئاغزىم مايماق، پۇتۇق سايماق بولۇپ قالمىسۇن يەنە.

دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ نەرسە-كىرەكلىرىمنى يىغىشتۇردۇم. ئاندىن يىڭى پايپىقىمدىن بىرنى قۇربان قىلىپ، ھىلىقى ئۆلىمگۈر تاشنى يۆگەپ، مەن ياتقان ئۆيىدىكى ئۈستەلگە قويۇپ قويدۇم. ئاندىن شېئىر يازىدىغان خاتىرەمدىن بىرقانچە ۋاراق يىرتىپ ئەينىدىن ۋە بىگىمگە خەت يېزىشقا باشلىدىم.

ئەينىدىن تاغا، بىگىم:

مەن كەتمەكچى. سەۋەبىنى مەتسىلىم ئاكىدىن سوراڭلار. لىكىن سىلەرگە

تەۋسىيەرىم شۇكى، ئۇنىڭ گىپى راست! بۇ قۇملۇقتىكى قەبرىلەردە راستىنلا جىن بار! سىلەر مېنى ئالدىغان چاغدىلا مەن بىلىپ بولغان (بۇيەرنى مەن قەستەن ئۆزۈمنى ئەقىللىق كۆرسىتىش ئۈچۈن يىزىپ قويدۇم). مېنى جىن بەك خاپا قىلىپ كەتتى. سىلەرمۇ ئۆزۈڭلارغا ئاگاھ بولۇڭلار، بۇ يەردە تەڭگە ئىزدەيمەن دەپ بىرەر پىشكەللىككە يولۇقۇپ قالسىلەر!

بىلال سەردار بىگىم. سىلىگە كۆپ رەھمەت، بۇدا كېسىلىم قوزغىلىپ قالسا سىلنى يەنە ئاۋارە قىلىشىم مۇمكىن.

ئەينىدىن تاغا، ئەگەر راستىنلا تەڭگە تىپىۋېلىپ قالسىلا پايدىنىڭ بىرقىسمىنى ئىنىم ئەلىگە، بىرقىسمىنى ماڭا بېرىشنى ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمىسا، بولمىسا ۋىجدانلىرىغا، ۋەتەنگە، خەلىققە يۈزكىلەلمەيلا!

مەن سىلەرنى دەپ ئاغزىم مايماق بولۇپ قالدى، پۇتۇمنى يىلان چىقىۋالدى!!!!

خەير! ئاللاھقا ئامانەت! ھەر راست، مېنىڭ تىلىفۇن نۇمۇرۇم. 189*****كەچ سائەت ئوندىن كىيىن تىلىفۇن قىلماڭلار، چۈنكى مەن ئۇخلايمەن! بىگىم! سىلە چوقۇم ماڭا تىلىفۇن قىلىسلا، كىسىلىم يەنە قوزغىلىپ قالامدىكىن دەپ بەك ئەنسىرەۋاتىمەن! ئەمدى رەسمىي خوش! ئەغزەمجاندىن.

خېتىمگە قايتا-قايتا قارىغاندىن كىيىن، ئەغزەمجاندىن دىگەن خەتنى جىجىۋىتىپ، ئەغزەم تۆرىدىن! دەپ يىزىپ قويدۇم. ئاندىن خەتنى ھېلىقى تاشنىڭ تىگىگە باستۇرۇپ قويۇپ، سومكامنى ئېلىپ، مەتسىلىمگە «تاغامنىڭ ئۆيىگە بېرىپ كىلەي» دەپ قويۇپ چىقىپ كەتتىم...

خوتەن-قەشقەر تاش يولى. ئاپتۇبۇستا مەتتوختىنىڭ شاش ناخشىلىرى ياڭرىماقتا. ئارقىدىن سانغاندا ئۈچىنچى ئورۇن، سول تەرەپ دەرىزە

يىنىدا ئولتۇرغان مەن.

توغرا، مەن ۋاز كەچتىم. ئۇيتوپىدىن چىقىپ، تاغامنىڭ ئۆيىدىكىلەر بىلەنمۇ كۆرۈشمەي، ئۇدۇللا قايتتىم، مىنىڭچە بولسا قانچە تىز كەتسەم شۇنچە ياخشى. ھېلىمۇ يۈرىكىمنىڭ بىرىرىدە ۋەھىمنىڭ ئوتلىرى بىخ ئۇرۇۋاتىدۇ. ۋەھىمە خۇددى قاراڭغۇ كارىۋات ئاستىغا يوشۇرۇنغان يىلانغا ئوخشايدۇ. مەيلى ئۇ چاقىدىغان ياكى چاقمايدىغان بولسۇن، ئالدىڭىزغا چىقىپلا قالسا قورقۇپ چىرقىراپ كىتسىز!

دېققىتىمنى ئامالنىڭ بارىچە چېچىشقا ئۇرۇندۇم. ئاپتۇبۇس ئىكرانىدا مەتتوختىنىڭ ناخشىسى تۈگەپ، مەلۇم بىر سەنئەت كىچىلىكى باشلاندى. ساپلا ناتونۇش ھەۋەسكار ناخشىچىلار، قىزلار چىرايلىق ئەمما گىرمى بەك قويۇق، كىيىملىرى بەك ئوچۇق. ئوغۇللار خىلى كىلىشكەن، لىكىن چاچلىرىنى كورىيەلىك زەپپانلەردەك قويۇۋالغان، تىخى بەزىلىرى تارىمىغىنىغا 18 كۈن بولغان چاچلىرىنى پۇلاڭلىتىپ، ئادەمنىڭ بەدىنىنى توخۇئەت باستۇرۇۋىتىدۇ.

كەيپىم تىخىمۇ ئۇچتى! مۇشۇمۇ ئۇيغۇر سەنئەت كىچىلىكىمۇ؟! مۇشۇمۇ ئۇيغۇر بالىلىرىمۇ؟! «ئۆلۈپ كەتسەممۇ سۆيىمەن سىنى..... تاڭ ئاتقىچە ئۇخلىماي، ساڭا قوشاق يازدىم...» دىگەنمۇ ناخشىمۇ؟! ئۆلۈپ كەتكىچە ۋەتەننى، خەلىقنى، مىللىتىڭنى سۆيۈش! تاڭ ئاتقىچە ئۇخلىماي قوشاق يازغۇچە، ئاتا-ئاناڭنىڭ پۇتىنى تۇتۇپ قويۇش!! خەلق ناخشىلىرىنى بۇزۇپ ئوقۇغۇچە بىرىپ نە سايە بولسا شۇيەردە ئويناش!!!

مۇشۇنداق زىددىيەتلىك پىكىرلەر ئىچىدە يول تىخىمۇ ئۇزۇن بىلىنىپ بەك تەستە قەشقەرگە دەسسۇۋالدىم، ئەي، ئەزىزانە قەشقەر، مەن كەلدىم!

5-باپ قەشقەردىكى كۈنلەر

ئۆيگە كىرسەم ئۆيدە ئاپام بىلەن سىڭلىم بار ئىكەن. ئۇلار بىلەن بىرئاز ئەسراشسىپ، قورسىقىمنى ئەستەرتىپ، ئارام ئالمايلا مەلۇم ئاغىنەمنىڭ قوشنىسىنىڭ تۇققىنىنىڭ تونىشى بولغان قارىمىنىڭ ئۆيىگە باردىم. قارىمغا ئەھۋالنى چالا-پۇلا، راس-يالغانى ئارىلاشتۇرۇپ، ئۆزۈمگە زىيانلىق، ئىناۋىتىمنى تۆككەن جەريانلارنى ئېلىۋېتىپ تۇرۇپ سۆزلەپ بەردىم. قارىم گەپلىرىمنى سەۋرىچانلىق بىلەن ئاڭلاپ بولغاندىن كىيىن: -تەقدىرسىز قىل تەۋرىمەيدا، بەندىچىلىكتە پۈتۈلگەننى كۆمەي ئامالسىز يوق، كوزا كۈندە سۇنمايدا، كۈندە سۇندا....

-ئاھاي... قارىم، ماندا بى سورىغان گەپكە جاۋاپ بەسەدەيمە! ئەدەمنى قوقاتماي.

-دېمەكچىلىك ئارتۇق غەم يېمەڭلا. بولىدىغان ئىش بولۇۋىرىدا، خاتىرجەم بەندىچىلىك قىلساڭلا بىز ئىش بولايلىمۇ كەتمەس. ماندا تۇما، پۈتۈك.... دېگەندەك نەسىلنى ياساپ بەسەڭلا ئىسىپ يۈسەم سەل بوشەنرەك بولامدىكى دەيمە.

-ئۆزەڭلىگە، ئىگەڭلىگە ئىشەنمەي تۇرۇپ، داپو ئىسۋالساڭلىمۇ بوشەن بولاممايسىلە. بەك قوقاپ كىتىپسىلە، خاتىرجەم بولاڭلا.

-سىلنىڭچە ماڭا ئۇچرىغان جىنىمدۇيا؟

-خۇدانىڭ ئالىمى بۇ! بەندىلەر ھاياتلام بولىدىكىن ھەقىسىم نەسىلنى كۆرىدا. لىكىن يەنە سەۋەپنىڭ ئالىمى دەيدىغان گەپمۇ بار ئەمەسمە، شامال چىقىمسا دەرەخ لىشىمايدا.

-ۋاي جىنىم قارىم! ماندا مەن چۈشەنگۈدەك بىز گەپ قىلسا دەيمە! شۇ سەۋەپنى قاندا قىلىمىز دەپ كەلدىمغۇ قاشلىرىغا سىلنىڭ!

-ئەمدى ئەغزەمجان، مۇشكۈلنى سالغان ئىگەم سەۋەپنىمۇ ئۆزى قىلىدا. كەلمەكنىڭ كەتمىكى با، كىلىدىغاننى توسىقىنى

بوممايدا، كىتىدىغان چاغدا ئۆزى كىتىۋىرىدا.

- ۋوجو... قارىم، بولدىلا، بىزگە پىكىلا جاۋاپ بەسە ماڭا. جىن بايۇ يوقمۇ؟
- با!

قارىمىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى جاۋابىدىن باشقا بارلىق سۆزلىرى مەن ئۈچۈن ساپلا قۇرۇق گەپتەك، «قاسساپ قېنى؟» دەپ سورىسا، «نان ياقىلى كەتتى» دىگەندەك بىلىنىپ كەتتى. قارىمىنىڭ ئۆيىدىن قانائەتلىنەرلىك جاۋاپ ياكى تۇمارغا ئىرىشەلمەي، سولشىپ ئۆيگە قايتىپ كەلدىم.

ياتاق ئۆيۈمدە ياتقاچ ئۆز-ئۆزۈمدىن سورىدىم: مەن راستىنلا ئوشۇق ئويلاپ كەتتىممۇ؟! ئۇنداقتا مەتسىلىم نىمىشقا شۇنچە پۇلغىمۇ ئاپىرىپ قويمايدۇ ئۇ قوتا تاشنى؟!... ئويلىغانسىرى ئۇيقۇم قاچتى. كومپيوتىرنى ئىچىپ مۇشۇنىڭغا ئالاقىدار گەپلەرنى ئىزدەپ باقتىم. توۋا! توردا ھازىر بۇنداق ئىشلارنى ئىلمىي چۈشەندۈرۈش ئەمەس، تىخىمۇ كۆپتۈرۈپ چۈشەندۈرىدىكەن. كۆرگەنسىرى قورقۇنۇچ باستى. تۆۋەندە مەن كۆرگەن مەزمۇن:

بەيدۇ:

ئاغزى مايماق بولۇپ قىلىش: شامال دارىشى سەۋەپلىك يۈز مۇسكۇل نېرىپلىرى تارتىشىپ قىلىشتىن كىلىپ چىقىدۇ. ياكى نېرۋا خاراكتىلىكىمۇ بولىدۇ.

قوللايمەن 3 تۈكۈرىمەن 9587

ئىنكاس:

مەن كىمىنەك: نىمىشقا قول ياكى پۇت، كاسا مۇسكۇللىرى تارتىشىپ قالماي، يۈزىڭلا تارتىشىپ قالمايدۇ؟!

جىياڭنەن مەنزىرسى: يۇقىرىقى قەۋەتنى قوللايمەن!

بى فەن: نىمىشقا ھايۋانلارنىڭ ئاشۇنداق بولمايدۇ؟

راھىپ سەنشىۋۇ: مەندە ئاتا مىراس دورا بار، ئۇنۇمى بولمىسا پۇلنى قايتۇرىمەن qq9613:***.

ROSSI: مەنمۇ-1 قەۋەتنى قوللايمەن!

دولان: مومامنىڭ دېيىشىچە ئۇنى « جىن ئوردى » دەيدىكەن.
قەقنۇس: مېنىڭ مىدىستىنادا ئوقۇپ كەلگەن نەۋرە ئاكامۇ بۇنىڭغا
ئىشەنمەيدىكەن، شۇڭا مەنمۇ ئىشەنمەيمەن!

بەخت نۇرى: دوختۇرخانىمىز ئەڭ ياخشى مۇلازىمەت، ئەڭ ئىسىل
ئۈسكۈنە ۋە ئەڭ تۆۋەن باھادا شامال دارىنى داۋالايدۇ. ساقايمىسا پۇلى
ئون ھەسسە قايتۇرىلىدۇ، ئادىرىسى *****
ئاكاڭ بىر رىۋايەت: بىر توپ ئەخمەقلەر!

.....

بۇلارنى كۆرۈپ يۈزۈمنى يەنە بىر قېتىم سىيلاپ بېقىپ، ۋەھىمنى بىسىش
ئۈچۈن توردىكى قەھرىمانلار بىرلەشمىسىگە كىرىپ كەتتىم، لىكىن
كالىمدا بىر ئاڭ: مەن تۈگىشىپتىمەن....

كۈنلىرىم مەنىسىزلىك ئىچىدە ئۆتمەكتە. ئۆيدىكىلەر بىۋاسىتە دېمىسىمۇ
ھەرخىل بىشارەتلەر بىلەن مېنى خىزمەت ئىزدەشكە قىستاپ سىرتقا
چىقىشقا مەجبۇر بولغىنىمنى ھېساپقا ئالمىغاندا، ئاساسەن تالاغا
چىقماي، ئۆيدە تور ئويۇنى ئويناپ، كىنو كۆرۈپ، فانتازىيەلىك
ھىكايىلەرنى ئوقۇپ، تەكلىماكان، شىنجاڭدىكى قەبرىلەر توغرىسىدا
توردىن ماتېرىيال ئىزدەپ، پەقەت كۆرگىدەك نەرسە تاپالماي قالسام
دوستۇم ساپايىنىڭ بىلوگىنى كۆرۈپ كۈن ئۆتكۈزدۈم.

مانا بۈگۈن مەن قايتىپ كەلگەن 6- كۈنى. ئەينىدىن بىلەن بىگىم
تىلفۇنۇمۇ قىلىپ قويمىدى. ئەلگە 28 قېتىم تىلفۇن قىلدىم. ياكى ئېتىك
ياكى مۇلازىمەت رايۇنىدا ئەمەس. ئىچىم تىتىلداپ كەتتى. ئۇلار نىمىشقا ماڭا
تىلفۇن قىلمايدۇ؟ ئۇلار نىمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟ ئۇلار مېنىڭ خىتىمنى
كۆرمىدىمۇ؟..... چىگىش خىياللىرىمنى يەنە باشلىدىم.

1) ئۇلار خىتىمنى بىرتىيىنغا تەڭ قىلماي، يەنە ئۆز خىزمىتىنى
داۋاملاشتۇرىۋاتىدۇ. ھەتتاكى ئوقۇپمۇ سالمىغان بولمىشى مۇمكىن، بەلكىم
مېنىڭ ئۇلارغا نىسبەتەن ھېچقانداق قىممىتىم يوق.

2) ئۇلار نۇرغۇن تەڭگە ۋە قەدىمىي يادىكارلىقلارنى ئىلىپ، ماڭا پۇل بېرىشنى ئېغىر كۆرۈپ غېپىدە تىكىۋەتتى! ئۇلارنى ھەرگىز تاپالماسلىقىم مۇمكىن!

3) مېنى مەتسىلىم دىگەن ئوغرى ئالداپ قاچۇرۋەتكەن، ئۇلارنىڭ تىلى بىر! بايلىق بار قەبرىنىڭ ئىز-دېرىكىنى تىپىپ بولغاندا، مەندەك يا پۇلى يا ئىقتىدارى يوق بىرسى ئۇلار ئۈچۈن بىر يۈك!

4) ئۇلارنىمۇ ماڭا ئوخشاش جىنلار جايلىۋەتتى، بەلكىم مەندىنمۇ ئېغىرراق دەرىجىدە. شۇڭا مېنى ئىزدەش ئۇياقتا تۇرسۇن. ئۆزلىرىنىڭ ئەھۋالى بىلەن باش قاشلىغۇدەك ئارام يوق يۈرگەندۇ!

دەسلەپتە ئۇلارنىڭ مال-دۇنيانى ئىلىپ قىچىپ كەتكەنلىكىدىن كۆڭلۈم پەرىشان بولغان بولسىمۇ، كىيىن يەنىلا ئۇيەردە جىن بارلىقىنى ئويلاپ سەل خاتىرجەم بولدۇم. بولسا ئەينىدىن بىلەن بىگىمنىڭ ئىككىلىسىنىڭ ئېغىزى مايماق بولۇپ قالسا، خا-خا.....! ئىككىسى بىر-بىرىنىڭ مايماق ئېغىزىنى ئوڭشايمەن دەپ ھېلىقى مومدەك نەرسىنى ماكچايناپ، شۇلگەيلىرىنى ئېقىتىپ ئازاپلانس! ئەينىدىن مايماق ئېغىزىنى كالچايتىپ تۇرۇپ تاز بېشىنى قاشلىسا، بىگىم مايماق ئېغىزىنى كالچايتىپ تۇرۇپ بۇرنىنى كولىسا، مەتسىلىم بىرچەتتە چالا ھىجىيىپ ئۇلارنى زاڭلىق ئەتسە..... كەيىم كۆتۈرلۈپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم. ئاپام يۈگۈرۈپ كىرىپ پىشانەمنى تۇتۇپ بىقىپ چىقىپ كەتمىگەن بولسا قاچانغىچە كۈلەتتىمكىن تاڭ!

قاغا قاق قىلىدۇ، ئۆز كۆڭلىنى خوش قىلىدۇ دىگەندەك مەن ئۆزۈمنى شۇنداق خىياللار بىلەن ئالداپ يۈرسەممۇ، ئەمەلىيەتتە سائەتتە بىر قىتىم تىلىفۇنغا قاراپ قويمىمەن، تۇرۇپ-تۇرۇپ تىلىفۇنۇم بۇزۇلۇپ قالدىمكىن ياكى توختاپ قالدىمكىن دەپ ئۆيدىن ئۆزۈمگە تىلىفۇن قىلىپ باقمىمەن، مەن زادى نىمىگە تارتىشسۇۋاتمەن؟! پۇلغىمۇ؟! ئۇلارغىمۇ؟! ياكى مېنى جىن ئۇرغاندىن كىيىن كاللامدىن سەل چاتاق چىقتىمۇ؟!...! ئۆزۈمنى

بەزەلەپ بولالماي ئۇخلاپ قاپتىمەن.

بىرچاغدا ناتونۇش ئىككەيلەننىڭ پاراڭلاشقان ئاۋازى قۇلىقىمغا كىرىپ قالدى. ئۇيغۇمدىن چالا يىشىلدىم، لىكىن كۆزۈمنى ئاچماي، ئورنۇمدىنمۇ تۇرماي يىتىۋەردىم. ئەنە، ئويغىنىپ كەتتى، ئويغىنىپ كەتتى.

-ياق، قوپ، يىنىغا بارىمىز.

ناھايىتى پەس ئەمما ئىنىق ئىيتىلغان بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتىم، كۆزۈمنى تەستە ئاچالغان بولساممۇ، لىكىن بەدىنىمنى قىمىرلىتالمىدىم. بېشىمنى ئىككى يانغا بۇرىيالمىغاچقا، كۆزۈمنىڭ قۇيرىقىدا كارىۋاتىنىڭ سول تەرىپىدە ئادەم سىياق ئىككى نەرسىنى غىل-پال كۆرگەندەك قىلدىم. ئۇلار مەن تەرەپكە يىقىنلاپ كىلىۋاتاتتى، لىكىن زىنھار ئاياغ تىۋىشى يوق. ئۇلار ئالدىمغا كىلىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى. ئۇلارنى ئىنىق كۆرۈپ قاتتىق ۋارقىراپ كەتتىم، ئەمما ئاۋازىم زادىلا تېشىغا چىقمىدى.

يۈزىنى توسىۋالغان ئاپپاق چاچلىرى ئارىسىدىن پەقەت كۆكۈش كۆزلىرىنىلا پەرق ئەتكىلى بولىدىغان، يەردىن بىر مېتىردىن ئارتۇق بوشلۇقتا لەيلەپ تۇرغان ئۇ ئىككى نەرسە ماڭا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى! ئاۋازىم چىقىمىغاچقا، كۆزۈمنى قاتتىق يۇمىۋالدىم. يەنىلا ئۇلارنىڭ ماڭا تىكىلىپ تۇرغانلىقىنى ھىس قىلالايتتىم (ئىشەنمىسەڭلار، سىلەر سىناپ بېقىڭلار)، لىكىن 15 سىكۇنتتىن كىيىن يەنە كۆزۈمنى ئاچتىم. چۈنكى بىرنەرسىدىن كۆرمەي قورققاندىن، كۆرۈپ قورققان ياخشىراقكەن! ئۇلارنى كۆرۈپ يەنە يۇمىۋالدىم، يەنە ئاچتىم، يەنە يۇمىۋالدىم....

سىلكىپ تارتقان قول بىلەن تەڭ بەدىنىم لەسسەدە بوشاپ، بەدىنىمنى كونتىرول قىلالىدىم، چاچراپ تۇرۇپ كەتتىم.

-بالام! نىم بولدۇڭ؟!!

«ئۇق!!!» ئاپا مىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدىم، ئاندىن ئۆزىنى كۆردۈم.

-قارا بىسىپتا، يا بى ياتقان يىرىڭنى پاكىزلاپ ياتمايدىكەنسىمۇ!
 -قارا... قارا بىسىپتىما!
 -قايلا بالام! قوپاپ كارىۋىتىڭنى جايلىۋىتىپ يات، بوممىسا خىلى پاكىز
 بىقىپتىم، پەقەت تەبىئىتىڭ يوق چوڭ ۋولاپ قالدىڭ...
 ئاپامنىڭ مېنى بىرمۇنچە ئەيىبلەپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. كارىۋاتتا
 ئولتۇرۇپ خىلى ئۇزۇن مەڭدەپ قالدىم. مېنى قارا بىسىپتۇدە! لىكىن
 ئادەمنى كۆزى ئوچۇق تۇرۇپمۇ قارا باسامدۇ؟! مېنى راس قارا
 باستىمۇ؟! ئورنۇمدىن يەنە تۇرۇپ كارىۋاتقا سەپسالدىم: ياستۇق لۆڭگىسى
 يەرگە چۈشۈپ كەتكەن، كارىۋات بېشىدا يانفۇن، مېيى، توك
 قاچىلىغۇچ، كىتاپ، يىرىمى قالغان كىرىمىنى، تۈنۈگۈن سىلىۋەتكەن
 مايكام....
 بەلكىم راست قارا باسقاندۇ. لىكىن ھىلىقى ئىككى جىن... جىن دىگەن
 سۆز ئىسىمگە كىلىشى بىلەنلا گۈلدۈرلەپ بىرىپ خالانىڭ ئىچىدىكى
 ئەينەككە قاراش ئۈچۈن يۈگۈردۈم. شۈكرى! ئاغزىم جايدا ئىكەن.
 -ۋۇجۇ! تەرتىڭ قىستاپ كەتمىگەن بوسا قانچىلىك ياتتىڭ؟! ئوغىتىپ
 قويمىغان بوسام ئىشتانغا چىقىرىپ قويدىكەنسىمۇ ھە 30 غا چىرەي دىگەن
 ئەكەك بالوم!
 ئاپام مېنى تەرتى قىستاپ خالاغا يۈگۈردى دەپ ئويلاپ قالغان
 ئىدى. ئۇنىڭ گىپىگە پەرۋا قىلماي يۈزۈمنى يۇيۇۋىتىپ، مېھمانخانا ئۆيىگە
 چىقتىم. ئاپام تەخسىگە پۆرە ئېلىپ قويغان ئىكەن. ئۇنى يىگەچ
 تىلىۋىزۈرنى ئاچتىم.
 -مەيلى سەپەردە، مەيلى ياتاقتا، مەيلى ئۆيدە بولاي مەن
 ئىزچىل** چىيىنى ئىچمەن!
 -ھازىر پەقەت-3 نۇمۇرلۇق قىزلا سىزگە چىراق ساقلاپ قالدى، ئۇنى
 تاللايسىز ياكى ۋاز كىچەيسىز!
 -ئەسلى باھاسى 1999 يۈەن، ھازىر پەقەت 499 يۈەن، مانا 8 ى قالدى، 7 تىسى

قالدى.... تىلىفۇنى دەرھال قولىڭىزغا ئىلىڭ!

-كونا پۇلنىڭ باھاسىنى مۆلچەرلىگىلى بولمايدۇ، ھازىر 1977-يىلى بىسىلغان بىرىۋرۈش پۇلنىڭ باھاسى 3000 يۈەن! كەلگۈسىدە ئون ھەسسە، ئەللىك ھەسسە بولۇپ كىتىدۇ!

-دوختۇخانمىز شەمبە-يەكشەنبە، ھىيت-بايرامدا دەم ئالمايدۇ! سەھەر كەلسىڭىز 80 پىرسەنت ئىتبار!

-ھازىرقى جەمئىيەتمىزدە ئەرلەرنىڭ بەدىنىنى سوغۇق ئىلىپ كىتىش، ئىلمىي ئوزۇقلانماسلىق تۈپەيلىدىن توقسان پىرسەنت ئەرلەردە

بۆرەك سوۋۇپ كىتىش، ئىقتىدارى ئاجىزلاش كىسەللىكى بولۇش ئومومىيۈزلۈك ئەھۋالغا ئايلىنىپ كەتتى. نۇرغۇن ئائىلىلەر مۇشۇ سەۋەبتىن

بۇزۇلۇپ كىتىپ بارىدۇ، سىزنىڭ مەسئۇلىيەتچان، قۇدرەتلىك ئەر بولغىڭىز بارمۇ؟ بۇنىڭ چارىسى ئاسان، ئامرىكا ۋە مالايسىيادىكى تەتقىقاتچى ئالىملار

كەشىپ قىلغان، قەتئىي ئەكس تەسىرى يوق بولغان*** تابلېتنى ئىستىمال قىلىڭ. تۆۋەندە بىز*** خانىمدىن يولدىشىڭىزنىڭ بۇ تابلېتنى

ئىچكەندىن كىيىن بولغان ئۆزگىرىشىنى سوراپ باقايلى! مەرھەمەت....

ئىلاننىڭ ئۈستىگە ئىلان، ئىلاننىڭ ئىچىدە ئىلان، تىگىدىمۇ، تۆپىدىمۇ ئىلان! بىر-بىرىدىن ئۆتە لاۋزا، تېتىقسىزلىقنى تىخى! ئاخىرى پۇتبۇل

قانلىدىن قايتىلاپ بەرگەن گىرمانىيە ئا دەرجىلىك بىرلەشمىسىنىڭ مۇسابىقىسىنى كۆرۈشكە مەجبۇر بولدۇم.

-بوسا يۇيۇنۇتتىپ، كارىۋاتنى تازىلىۋىتىپ يات، بۈگەن سەيشەمبە ئەمەسمە، يانا قارا بىسىۋاممىسۇن جۇما!

ئاپامنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ تىلىۋىزورنى ئۆچۈرۈپ مۇنچىغا كىردىم، كارىۋىتىمنى چالا-پۇلا تازلاپ چىراقنى ئۆچۈرمەي يەنە

ياتتىم. توساتتىن كۆزۈم تورۇستىكى پۇتبۇلدىن چوڭراق دائىرىدە قاپقارا ئىزناغا چۈشۈپ قالدى. دەرھال يۈگۈرۈپ قوپۇپ ئاپامنىڭ يىنىغا كىردىم.

-ئاپو! تورۇستىكى ئىز بۇرۇن بامىتىيا!!

ئاھاي! كالاڭنىڭ دەدى بامۇيا بالام، ئاتىڭنى قوپماي ساپان چۆرگەن
كالىدەك ئۇخلايسەن، كىچىسى ئوغرى مۇشۇكتەك كومپيوتىرغا ئايلاپ
ئوتتۇرسە، 30غا چىگەن ئەدەم سەندەك بولامدا؟! يا خىزمەت.....

ئاۋازىم بەك قاتتىق چىقىپ كەتكەچكە دادام ئويغىنىپ كىتىپ كايىشقا
باشلىدى، ھەرنىمە بولسا ئاپام گەپنىڭ قامچىدەك يىرىگە كەلگەندە
دادامنى توختىتىپ قويدى.

- بولا، بولا! بەك جىق سۆزلەپ كەتتە، بايام ئەغزەمجاننى قارا بىسىپ
قايتىكىن، تويغۇزمىسا ئەمدى بىچارە بالىنى!

- شۇندا، شۇندا! ئايدا كەچكە جىننىڭ كىتىپىنى
ئوقۇپ، مۇشۇكىپىلاقتەك كىچىدە ئۇخلىماي ژۇسە، ھىلىمۇ جىن بوغماپتا!
ئاستا كەينىگە يىنىپ چىقىپ كەتتىم. ئاپام ئارقامدىن چىقىپ مىنىڭ
قىشىمغا كىردى.

- بالام، سەنمۇ تولا ساراڭدەك زۇڭىرى زۇمەي كۆزەڭگە ئۇخلىساڭ بومامدا!
- قايتا ئاپا، ئا تورۇستىكى ئىز بۇرۇن بامىتى!؟

- ئاھاي! نىمە ئۇخلا دىسە تورۇستىكى ئىز دەي زۇرەيدا ماۋۇ!
- ۋاي جىنىم ئاپا! ئانىڭغا قايتا دەيمە! ئا ئىز بۇرۇن بامىتى يا يوقمىتى؟
ئاپام تورۇسقا بىر قاراپ قوبۇپ، سەل ئويلانغاندەك قىلدى.

- مەن ھىيىتلىق ئۆي كۆتۈرگەندىغۇ ھىچ ئىز بادەك قىممىغان، ئەتە
ئۇكاڭدىن بى سوراپ باقە جۇما! سەن بى تامچى بومىغاندىكىن تامدا ئىز
بامۇ- يوقمۇ دىمەي ئۇيقۇڭنى ئۇخلا، ھىلى داداڭنىڭ ئۇيقۇسى قىچىپ
كەتسە، ئوبدان چۈشەندۈرۈپ قويمىسۇن يانا!

ئىشىك تەرەپكە قاراپ قوبۇپ جىمىپ كەتتىم. دادامنىڭ ئويغىنىپ ماڭا
تامدىكى ئىزنى «چۈشەندۈرۈپ» قويىشىنى زادىلا
خالمايتىم. ئاپام چىراقنى ئۆچۈرۈپ چىقىپ كەتكەندىن كىيىن يەنە
ساراسىمگە چۈشتۈم. ياق! مىنى قارا باسىمىغان! ئۇ چوقۇم جىن! نىمىشقا
تاشنى قوپاپ قويساممۇ ماڭىلا چاپلىشىۋالدىغاندۇ دەيمەن! ياكى ئورنىغا

ئاپىرىپ قويىمىدى دەپ ئەسكەرتىپ قويغىلى كەلگەنمىدۇ؟ ئەينىدىن بىلەن بىگىم ئۇ تاشنى ۋە خېتىمنى تېخى كۆرمىگەنمىدۇ؟ ئىتتىكىرەك بىرەرسى ئالغان بولسا جىنلار شۇنىڭغىلا ئىسىلسا، مەن قۇتۇلۇپ قالماتتىم؟ ئەتە سىڭلىمدىن تامدىكى ئىز بۇرۇن بارمىتى دەپ سورايمۇ يا؟! ياق!!! ئۇ ئىنىق جىننىڭ قىلمىشى، مەن ئۆزۈم بىرىپ ئاپىرىپ قويىمىسام بولمامدۇ نىمە ئۇ جىن ئۇۋىلىغان تاشنى!

قورقۇنۇچ ۋە ئەنسىزلىك ئىچىدە تاڭغا يېقىن ئاران كۆزۈمگە ئۇيىقا كەلدى. تاماققىمۇ قوپماي، چۈشتىن كىيىن تۆتلەرگىچە ئۇخلاپتىمەن. ئويغانغاندىن كىيىن، يۈزۈمنىمۇ يۇيماي سوۋۇپ قالغان تاماقنى شاپلىدىتىپ يەپ بولۇپ، ئالدى بىلەن كەلگەن تىلىغۇن ۋە ئۇچۇرلارغا قارىدىم (ئۇلاردىن يەنە خەۋەر يوق)، ئاندىن كومپيوتىرنىڭ ئالدىغا كىلىپ ئولتۇردۇم. دۇنيادىكى ئەڭ بىمەنە ھەم غەيرى ئىشلارنى تەتقىق قىلىپ يۈرۈيدىغان دوستۇم ساپايىنىڭ ساقاللىق باش سۈرىتى (كىيۈ-كىيۈدىكى) يورۇق تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سورىماقچى بولدۇم.

مەن: دۇنيادا جىن بار دىسە ئىشىنەمسەن؟

ساپايى: ئىشىنمەن!

مەن: سەن كۆرۈپ باققانمۇ؟

ساپايى: (مەنسىتمەسلىك چىراي ئىپادىسى) كۆرگەنمۇ دىدىڭمۇ؟! قانچە

قېتىم كۆرگەنلىكىمنىڭ سانىنىمۇ بىلمەيمەن!

مەن: ئىشىڭنى قىلەۋا!

ساپايى: ماقۇل، ئىشىمنى قىلاي! ماڭا ئەمدى گەپ قىلغۇچى بولما!

مەن: توختا! توختا! سەندىن سورايدىغان يەنە بىر ئىش بار؟

ساپايى:.....

مەن: ئۇنداق قىلماي گەپ قىل دەيمەن!

ساپايى: (توردىن چۈشۈپ كەتكەن ھالەت)

مەن: خا-خا! ئاكاڭ قارىغايىنى ئالدايمەن دىمە! سەن يوشۇرۇن ھالەتتە ساپايى....:

مەن: راس گەپ قىلسام، مەن جىنغا يولۇقتۇم. ھازىر ئۇلاردىن قۇتۇلماي قىيىنلىۋاتىمەن.

ساپايى: ھە!!! راستمۇ؟ جىن قانداق بولىدىكەن؟! سىنى قانداق قىلدى؟! مەن: (مەنسىتمەسلىك ئىپادىسىدىن ئونى قوشۇلغان قۇسۇش ئىپادىسىدىن ئونى)

ئۇنىڭدىن مەسلىھەت سوراڭنىڭ بەھۇدە ۋاقت ئىسراپ قىلىشى ئىكەنلىكىنى ھىس قىلىپ كىيۈكىۋنى ئۆچۈرۈۋەتتىم. سان-ساناقسىز جىننى كۆرگەنمىش تېخى! تۇفى!

ئويۇن ئويناشمۇ خوش ياقماي كارىۋاتقا چىقىپ ياتتىم. خىيال سۈرگەنسىرى قورقۇنۇچ بىسىپ، يانفۇنغا تىڭشىغۇچ سىلىپ ناخشا ئاڭلاپ ئۇخلاپ قالدىم. بىرچاغدا قاتتىق توڭلاپ ئويغىنىپ كەتتىم. كۆزۈمنى ئاچسام ئەتراپ قاپقاراڭغۇ، بەدىنىم تولمۇ قاتتىق ھەم سوغۇق جايدا چاغلداپ تىتىرەۋىتىپتۇ. ئورنۇمدىن تەستە تۇرۇشۇم بىلەن تەڭ ئەتراپ يورۇپ كەتتى. كۆزۈم يورۇقلۇققا كۆنگەندىن كىيىن ئاندىن بىلدىمكى، مەن بىزنىڭ ئۆيىنىڭ سىرتىدىكى كارىدوردا ئىكەنمەن!

ئاۋازلىق چىراق، مەن چىقارغاش شەپىدىن كىيىن يورۇپ كىتىپتۇ، ئۆيىنىڭ ئىشىكى يوغان ئېچىلىپ قاپتۇ. ئەنسىزلىك ھەم خېجىللىقتا، دادام-ئاپاملارنىڭ ئويغۇنۇپ كىتىشىدىن ئەنسىرەپ، پۈتۈمنىڭ ئۇچىدا غىپىپىدە ئۆيگە كىرىۋالدىم. كارىۋاتقا چىقىپ يوتقاننى يىپىمۇ يەنە توڭلاپ كەتتىم. بىر ھازادىن كىيىن سەل ئىسسىغاندەك بولۇپ، سائەتكە قاراپ باقتىم. شىنجاڭ ۋاقتى سائەت ئۈچ! مەن قانداق بولۇپ يالڭىچ ھالەتتە كارىدورغا چىقىپ قالدىم؟! قانداق بولۇپ سوغۇق پەشتاقتا ئۇخلاپ قالدىم؟! كۈندۈزى بولغان بولسا نى ئات، نى نۇمۇس! مەن «چۈش سەيلىسى» كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قالدىمۇ؟!....!

ئەتسى ئورنۇمدىن قوپالماي، قىزىتىپ، زۇكامداپ، دوختۇرخانىغا
بېرىشقا مەجبۇر بولدۇم. ئامبۇلاتۇرىيىدە ئاسما ئاستۇرغاچ بۇنداق
كىتىۋەرسەم بولمايدىغانلىقىنى ھىس قىلىپ، جىددىي تاقابىل تۇرۇش
تەدبىرى ئويلىنىشقا باشلىدىم.

1) مەتسىلىمنىڭ دىگىنى راست. مەن تاشنى ئوغۇرلۇقچە ئاچىققان
ئىكەنمەن، چوقۇم ئورنىغا قويۇپ قويمىسام، جىنلار مېنى بوش
قويمايدۇ! لىكىن مەن ئۇيەرگە قانداق بېرىشقا جۈرئەت قىلالايمەن!

2) مېنىڭ بۇ ئەھۋالىم شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ھېلىقى تاشنى ئۇلارنىڭ
ھىچقايسىسى ئالماپتۇ ھەم خېتىمىنىمۇ كۆرمەپتۇ! ياكى جىنلار كىم
ئىلىۋالغان بولسا شۇنىڭغىلا چاپلىشىدۇ، ئەگەر ئۇلار تاشنى يوقىتىپ
قويغان بولسا تۈگەشكىنىم شۇ!

3) مەن ئەمدى يالغۇز ياتماسلىقىم كىرەك! تولۇق ساقىيىپ بولغۇچە
چوقۇم ئاتا-ئانام بىلەن بىللە ياتىمەن! ياكى ئۆزۈمنى كارىۋاتقا باغلاپ
قويمەن!

4) ھېلىقى قارىمىدىنمۇ يامانراق قارىمىدىن بىرسىنىڭ قىشىغا
بىرىپ، پاناھلىق تىلەيمەن!

ئۆيگە قايتىپ كەلگەندىن كىيىن يەنىلا خوتەنگە بېرىشقا جۈرئەت
قىلالىمىدىم. كەچ بولغاندا ئاپامنى ئاستا چاقىرىپ چىقتىم.

- ئاپو! بۈگەن سەن بىلەن بىللە ئۇخلايما؟

- ئوھوش! ماڭە نېرى غوجام! توپاقتەك ۋوغاندا قوغامنى ئەگمەي!

- راس گەپ قىلايما؟

- ھە.

- مەن كىچىك ۋاقتىمنى بەك سېغىنىدىم قايللا. سىنىڭ ھېدىڭنى ۋە
پەپىلىشىڭنى بەك، بەك، بەك سېغىنىدىم!

- ۋىيى ما بالىنى!

ئاپام پىشانەمنى تۇتۇپ باقتى.

-قىزىتماڭ يانا سەل باكىن جىما بالام، يانا شىككۈن ئاسما سالدۇرىۋەتتە!

-ۋوجون! نىمدا قىلسە دەيمە! مەن.... مېنى تولا قارا بىسىپ قوقاپ...

-نىم دىدىڭ ئوغاۋالو ھازىر؟! قوقتىم دىدىڭما؟

ئارقىمىزدىن دادامنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. خىجىللىقتىن يەرگە كىرىپ

كىتىشكە ئامال تاپالمىدىم.

-قوققان بوساڭ مەن بىللە ياتايما؟

-يا بولدى.

-ۋىيى! مەن داداڭ جىما سىنىڭ! قوقساڭ مەن با! بىللە يىتىپ

مۇڭدىشىمىز تىخى!

-يا بولدى، ئاپامغا چاقچاق قىپ قويدۇم.

سۆزۈمنى تۈگىتىپلا يالغاندىن تىلىقۇن قىلغان بولۇپ، ياتاق ئۆيۈمگە

كىرىۋالدىم. دادام بىلەن ياتقاندىن جىن بىلەن بىللە ياتقىنىم

تۈزۈك! چۈنكى دادام بىلەن ياتسام قورۇنۇپ، پۈتۈنمۇ خاتىرجەم

سۇنۇپ ياتالمايمەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە دادامنىڭ تەلىم-تەربىيە ۋە ئادەمنىڭ

پىسخىكىسىنىڭ ئەڭ نازۇك يىرىگە ھوجۇم قىلىشنى ئاساسلىق مەزمۇن

قىلغان «پاراڭ» لىرىنى زىنھار ئاڭلىغۇم يوق!

ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى ئەتىگەندە چىنىقىش ئۈچۈن ئالغان، ئەمما زادىلا

مەيدانغا چىقىپ باقمىغان سەكرەش تانىسى بىلەن ئۆزۈمنى كارىۋاتقا

باغلاش ئۈچۈن نۇرغۇن تېرىشچانلىق كۆرسەتتىم. ئىككى سائەتكە يېقىن

سىناق ئىلىپ بىرىپ، كىنولاردىكى ئۆزىنى باغلاپ قويۇشنىڭ تۈپتىن

يالغان ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ، سالپىيىپ ئولتۇرۇپ قالدىم. ئەگەر

ئاپامغا «مېنى كارىۋاتقا باغلاپ قوي» دىسەم ھەرگىز ئۇنىمايدۇ، ئۇنىغان

تەقدىردىمۇ دادام بىلىپ قالسا مېنى ئاپام بىلەن قوشۇپ، ئاپتۇنۇم

رايۇنلۇق-4 دوختۇرخانىغا ياكى يەكەن ناھىيىلىك بېھىشۋاغ

دوختۇرخانىسىغا ئاپىرىپ قويىدۇ. ئامالسىز بۇ كېچىنىمۇ ئاساسەن

ئۇيقۇسىزلىق ۋە ئىزتىراپ ئىچىدە ئۆتكۈزدۈم....

6-باپ ئايفون ۋە قارا كۆينەك

كۈندە دەككە-دۈككەدە، قورقۇنۇچتا يۈرۈپ، ئاغرىقچان بولۇپ قالدىم. كۈنلىرىم ئاساسەن ئۆي بىلەن دوختۇرخانىنىڭ ئارىسىدا ئۆتۈپ كىتىپ باراتتى. بۈگۈنمۇ دوختۇرخانىغا ئاسما ئاستۇرغىلى باردىم. ئاسما تۈگىگەندىن كىيىن پەشتاقتىن خىيال بىلەن چۈشۈۋىتىپ، ئۇيۇقسىز بىرسىگە قاتتىق سوقۇلۇپ كەتتىم. «تاراس» قىلغان ئاۋازدىن چۆچۈپ، بېشىمنى كۆتۈرۈپ قارىسام، ئالدىمدا يارىشىملىك بۇرۇت قويۇۋالغان، مەن بىلەن تەڭ دىمەتلىك كۆرۈنىدىغان بىر ئاداش بىر ماڭا، بىر يەردىكى بەش-ئالتە پارچە بولۇپ كەتكەن ئايفونغا قاراپ تۇراتتى.

كۆزلىرىمگە ئىشەنمەيلا قالدىم: پەشتاقتا ئايفون پارچىلىرى چېچىلىپ ياتاتتى. ئايفوننىڭ بۇقەدەر نازۇك ئىكەنلىكىنى زادىلا ئويلاپ باقماپتىمەن. سەل خىجىل بولۇپ يىگىتكە قارىدىم. كۆڭلۈمدە بۇ ئاداش بىلەن بىرەر قەپەس دىيىشىپ قالدىغان بولدۇم دەپ ئويلىغان ئىدىم.

-ئادېش، قايدا قىلىمىز ئەمدى؟!

تۇ يىگىت سىپايلىق بىلەن ئېغىز ئاچتى.

-مەن قايلىماي مىڭپىتىمە، خاپۇماڭلا.

-مەنغۇ خاپۇمايىمەن، لىكىن ئىي يەگە چۈپ كەتكەن ئايپۇننى بەش

توقماققا ئاپتىكەنمە قايلاڭلا!

-شۇنداقما؟! مەن تەخى باكاغا ئاغان ئوخشايدۇ دەپتىمە، قايدا قىپ

بەسەم بولىدا سىلىگە؟!

ئۇنىڭ تەنە گەپلىرىدىن سەل ئوغام قايناپ قالغان ئىدى. لىكىن

يىگىت تەلەپپۇزنى ۋە چىرايىنى ئۆزگەرتىمەي تۇرۇپ يەنە ئېغىز ئاچتى.

-بىلىمە، سىلىمۇ قەستەن قىمىدىڭلا. بوسىغۇ يولامغا مىڭئۈسەم

بولتى، مەنمۇ شۇ تەستە ئاغان دەڭلا ما تىلىپۇننى، قاغان زىيان ئۆزەمگە

بوسۇن، سىلە بىر توقماقنى تاشلىۋىتەمسىلە؟!

بىردەم ئويلىنىپ قالدۇم. دېمىسىمۇ ئايغۇن ئەرزى نەرسە ئەمەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ چېقىلىپ كىتىشىگە مىنىڭمۇ بەلكىلىك مەسئۇلىيەتم بار ئىدى. ئۇنىڭ مىڭ يۈەن تەلەپ قىلىشى ھەرقايسى جەھەتتىن ئىددىيەمدىن ئۆتتى. يېنىمدىن مىڭ يۈەننى ئېلىپ ئۇنىڭغا بەردىم ۋە ئەپۇ سوراپ پەشتاقتىن چۈشۈپ كەتتىم، ئۇ ئۈستىگە چېقىپ كەتتى....

«كىچىسى جىنلار خاپا قىلسا، كۈندۈزى مۇشۇنداق نەس بېسىپ يۈرسە، ھىلىقى ئۆلگۈر تاش ئاخىرى بېشىغا چىقامدۇ نېمە؟» دېگەنلەرنى ئويلاپ ماشىنا توختىتىش ئورنىدىن مىنىڭ توكسىكىلىتىمنىڭ ئالدىغا باردىم. پۇتۇمغا بىرنەرسە پۇتلاشقاندەك بولدى، يەرگە قارىسام، توكسىكىلىتىمنىڭ يېنىدا بىر تومپىيىپ تۇرغان قارا رەڭلىك پورتىمال تۇراتتى. «قارىغۇنى كۆزىدىن ئايىسىمۇ، ھاسىدىن ئايىماپتۇ» دېگەن شۇ دەئالدى-كەينىمگە قارىۋېتىپ، ئايىقىمنىڭ شوپىنىسىنى ئەتكەن بولۇپ پورتىمالنى يانچۇقۇمغا تەستە سالدىم. بىر تۇرۇپ يانچۇقتىن زىيان چېقىپ بولغۇچە، غايىپتىن كەلگەندىكىن ئىچىدىكىنى ئېلىپ ماڭاي دەپ ئويلىغان بولساممۇ، يەنە بىر تەرەپتىن بۇ يەرنىڭ دوختۇرخانا ئىكەنلىكىنى، بۇ پورتىمالنىڭ بىمار ياكى بىمار ھامىيىسىنىڭ ئىكەنلىكىنى ئويلاپ شەيتىنىمغا ھاي بەردىم.

ئورنىمدىن تۇرۇپ ماشىنا توختىتىش مەيدانىنىڭ چېتىدىرەك بىر يەردە توختاپ تاماكا تۇتاشتۇرۇپ، پورتىمالنىڭ ئىگىسىنىڭ كىلىشىنى كۈتتۈم. ئەگەر ھازىر «بۇ پورتىمال كىمنىڭ؟!» دەپ ۋارقىرايدىغان بولسام، ھازىر ماشىنا توختىتىش ئورنىغا كىرىپ-چىقىۋاتقان كىشىلەر، ئاۋازىمنى ئاڭلىغان يولوچىلار، ھەتتاكى ماڭالايدىغان بىمارلارمۇ «مىنىڭ، مىنىڭ!» دېيىشىپ يۈگۈرەپ كىلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا مەن سۈكۈت ئىچىدە ساقلىماقچى بولدۇم. چۈنكى پورتىمالنى يۇتتۇرۇۋەتكەن كىشى چوقۇم ئۆزى بارغان-كەلگەن ھەممە يەرنى تىمىسقىلاپ

ئىزدەيدۇ. مۇشۇ يەرگە كىلىپ ئۇ ياق-بۇ ياق قارىغان، چىرايىدىن ئازاپ
يىغىپ تۇرغان بولسا، ئۇ دەل مۇشۇ پورتىمالنىڭ ئىگىسى دىيىشكە بولاتتى.
نەق مەيدانغا دۈمبەنى قىلىپ، پورتىمالنى ئاچتىم. چۈنكى پورتىمالنىڭ
ئىچىدە نىمە بارلىقىنى بىلمىسەم، ئىگىسىنى دەلىللەش قىيىن
بولاتتى. پورتىمالنىڭ ئىچىدە نەق پۇلدىن بەش-ئالتە يۈز
يۈەن، ئوخشىمىغان بانكا كارتىسىدىن قەۋەت-قەۋەت قىلىپ، ئاز
دىگەندىمۇ ئونى سىلىنغان. ئۇنىڭدىن باشقا بىلگىلى بولمايدىغان بىر
تالاي ھۆججەت-تالون بار ئىدى. پورتىمالنى ئوتتۇرىدىن ئايرىپ تۇرىدىغان
خىرام بۆلگۈچنىڭ بىر تەرىپىدە چىرايىق بىر قىزنىڭ سۈرىتى، يەنە بىر
تەرىپىدە خۇشخەتچىلەپ يىزىلغان بىر كۇپىلت شىئىر تۇراتتى. ئۇنى
ئوقۇپ شائىرنىڭ ئىستىداتىغا قايىل بولماي تۇرالمىدىم ھەم قاقاھلاپ
كۈلۈپ كەتتىم. ئۇ شىئىر مۇنداق يىزىلغان ئىدى:

ئۇشبۇ ھەميان كىمىنىڭكى،

سورماڭلار مىنىڭكى.

تىپىۋالسىلىرى خاپۇماي،

13*****گە تىلفۇن قىلسا جىما!

كۈلكە ئىچىدە ئۇ نۇمۇرغا تىلفۇن قىلدىم. تىلفۇن ناھايىتى تىزلا
ئۇلاندى.

-سالاملەيكوم!

-ۋائەلەيكۇم!

-چىما؟

-مەن. بىز نەسىلىرى يوقتەك تۇرامدۇيا؟

-خاتا ئۇرۇپ قاپلا!

قارشى تەرەپ تىلفۇننى قويىۋەتتى. ھەيران قالدىم. ئەمما بىر مىنۇت

ئۆتمەيلا ئۇ ماڭا قايتۇرۇپ تىلفۇن قىلدى.

-بايام خاپۇمىسا جىما، ئۇقماي قاپتىمەن، پورتىمالم يوق تۇرىدا.

- ھە، ھېچقىسى يوق. پورتماللىرى مەندە.

- رەخمەت، ئۆزلىرىنى نەدىن ئىزدەيمە؟

- مەن دوختۇرخانىدا، سىلە نەدە؟

- ۋىيى، مەنمۇ دوختۇرخانىدا ئەمەسمەن، ما ئىشنىڭ قىلمىشى قاغىنىنى قايلىسا. سىلى قاسى ياتاقتا، مەن دىكىدە چىقاي، ھەراس، كۆڭەللىرى نىمە تائىدا؟ دەۋەسە جىما، ئاغاچ چىقىمە!
 - يا، ئارتۇق كايىمىسا، مەن ماشىنا توختىتىش مەيدانىدا، ئاشەگىلام چۈشسە!

ھايال ئۆتمەي ماشىنا توختىتىش مەيدانىغا بىرەيلەن ھاسىراپ-ھۆمدەپ، قولىدا بىر يىشىك «قىزىل كالا» ئىچىملىكى كۆتۈرگەن ھالەتتە پەيدا بولدى. قىزىق ئىشنى كۆرۈڭ، ئۇ دەل بىر باياتىن مەن بىلەن سوقۇشۇپ كىتىپ، ئايىفۇنى چىقىلىپ كەتكەن يىگىت شۇ ئىدى. ئۇمۇ مېنى كۆرۈپ خۇددى نۇمۇسۇلۇق بىر ئىش قىلغاندەك قىزىرىپ كەتتى.

- قايلاپ بېقىڭلا، ئىچىدىكى نەسىلە ساقىمىكىن.

- يا.يا... سىلىگە ئىشىنىمىز.

- ماڭغۇ ئىشىنىسىلە، لىكىن مەنمۇ يەدىن تاپتىم ئەمەسمەن. ئۇنىڭ ئالدىدا بىرەسى يوقلاپ قويغان بوسا دەيمىنا.

يىگىت بىشىنى يىنىك لىگىشتىپ، قولىدىكى ئىچىملىكنى يەرگە قويۇپ، پورتمالنى ئېچىپ تەكشۈردى. ھەممە نەرسە تولۇق بولسا كىرەك، ئۇنىڭ چىرايى ئىچىلىپ كەتتى.

- رەخمەت ئاداش، سىلىدەك ياخشى ئەدەم ئاز قالدى جىما ھازىر. ئىسىم نەسىردىن، تونۇشۇپ قاللى.

- ئىسىم ئەغزەمجان!

بىز قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندىن كىيىن، ئۇ ھىلىقى بىر يىشىك ئىچىملىكىنى زورلاپ قولۇمغا تۇتقۇزۇپ قويغاندىن باشقا، ئۇنىمىغانغا

قويماي، مېنى تاماققا تەكلىپ قىلىپ تۇرىۋالدى، ئامالسىز ئۇنىڭ بىلەن ئاشخانىغا كىردىم. بىز بەك تونۇشمىغاچقا تۈزۈك پاراك تىمىسىمۇ چىقماي، تاماق تىزلا يېيىلىپ بولدى. يىگىت يانچۇقىدىن مېڭ يۈەننى ئېلىپ ئالدىمغا قويدى.

- ۋوجو! ما ئىشىڭلا بومىدى جىما ئادىش! نىمدا قىلىسىلە؟ ئىچىملىك ئاغاندىكىن بولدى دەيمە.

- مانى ئاممىساڭلا زادى بوممايدا ئەغزەمجان!

- يا، ماندا دىسەڭلا بۇندىن كىيىن قەتتى ئىزدەشمىسەك بولدا!

- ئاپلا دەيمە. ئاۋال ئىلىڭلا، ئەندىن مەن سەۋەپنى دەپ بىرىمەن.

نەسىردىن ئۆپكىدەك ئىسىلىپ كەتكەچكە، مەن پۇلنى ئالدىم. ئۇ يانچۇقىنى ئاختۇرۇپ بىر ئايغۇننى چىقاردى ۋە بىرلا قايرىپ، بىرقانچە پارچە قىلىۋەتتى، ئاندىن يەنە قۇراشتۇرۇپ، ئەسلى ھالىتىگە قايتۇردى. ئىشنىڭ تىگىگە يەتتىم. دىمەك نەسىردىن ئەسلى بىر قويىمچى ئىدى. ئۇ مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن مەندەك ئەغزەمجاندىن قانچىنىمۇ ئالداپ بولغاندۇ ھە! بىردىنلا ئۇنىڭدىن يىرگىنىپ كەتتىم.

- دىسەم-دىمىسەم ھازىر مەندىن سەسكىنىپ كەتتىڭلا ھەقىچان. بۇرۇنقىسى كەتتى مەيلى، ھازىردىن باشلاپ بۇندا ئىشتىن قول ئۈزۈمەن، ماقا ئەمىسە!

نەسىردىن گىپىنى تۈگىتىپلا، ئورنىدىن قوپۇپ، ھىساپ قىلىپ چىقىپ كەتتى. لىكىن ھىلىقى ئايغۇننى قويۇپ قويغان ئىدى. مەن ئۇنى يانچۇقۇمغا سىلىپ ھەيرانلىق ئىلكىدە سىرتقا چىقىپ كەتتىم....

ئەتسى ئۆيدە يالغان ئايغۇننى بۇزۇپ، قۇراشتۇرۇپ ئولتۇرسام، نەۋرە ئىنىم ئىرىپانجان كىرىپ كەلدى. بىردەم قولۇمغا قاراپ ئولتۇرغاندىن كىيىن، ھايانجاندىن كۆزلىرى نۇرلۇنۇپ كەتتى ۋە قولۇمدىكى يالغان ئايغۇنغا يېپىشتى.

- ماڭا بىرە جىما!

-بىرەمەيدىكىن دەپ قويسا جىما!

-نېمىشقا؟

-پۇلغا ئاغان.

-ئۇجوا ئەمدى سەن بولاپ مەن بولاپ، ئاكا-ئۇكا بولاپ ئاشتا دېيىشىپ

كىتەمدۇق؟

-مىنى گومپىغا چۈشۈرمەن دىمە جىما، سىنى ئومدان بىلىمە!

-قانچە پۇلغا ئالدىڭ ھە، دىگىنە!

-مىڭ كوي!

-ماڭەۋ! مۇشۇ يالغان تىلفۇننى مىڭ كويغا ئالدىڭما؟

-ھە، قاندا؟ قىممەت كۆسەك ئىشىڭنى قىل!

100-كوي!

-مۇمكىن ئەمەس!

150!

-ئىشىڭنى قىل!

200!

-يوقال!

300-ئەمدى ساتمىساڭ مەيلى، مىنىڭ مائىشىم يوق بىلسە!

-ئالە بوپتۇ!

شۇنداق قىلىپ، بۇ يالغان ئايفۇننى ئىرىپانجانغا 300 يۈنگە ساتتىم. ئۇ

مەندىن ئالتە ياش پەرق قىلىدىغان بولۇپ، كىچىكىدىن ھەييار ھەم

ساختىپەز ئىدى. مىنى ھازىرغىچە قانچىلىك ئالداپ قاقتا-سوقتا

قىلغانلىقىنى ساناپ بىرەلمەيمەن. بۇنداق ئوبدان پۇرسەتنى قولدىن

بىرىۋەتسەم بولمايدۇدە ئەلۋەتتە! ئۇ يالغان ئايفۇننى قولغا ئېلىپ

بۇزۇپ، قۇراشتۇرغاچ مەندىن قايسى يەردىن سىتىۋالغانلىقىمنى

سورىدى. مەن ۋەقەلىكىنى ئۆزگەرتىپ، بىرسىنىڭ يەنە بىرسىنى شۇنداق

قىلىپ ئالداۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالغانلىقىمنى، ئاندىن ئۇنىڭو كەينىگە

چۈشۈپ، ئۇنى قورقۇتۇپ يۈرۈپ، 300 يۈەنگە سستىۋالغانلىقىمنى ئىيتىپ بەردىم.

-ئۇنى قايدا قوۋاتتىڭ؟

-«سنىڭ بۇ ساختىپەزلىكىڭنى ساقچىغا مەلۇم قىلسام سنى بىژدەمدە

جايلدا» دىدىم!

-ئۇ نىمە دىدى؟

-«جىنىم ئاكا، قولام سەل قىسقا بولاپ قىلىپ شۇندا بولاپ

قالدى، خاپۇمما، بۇدا ئۇندا ئىش قىممايمەن» دىدى.

-ھە....

ئىرپانجان يىنىڭ ئىسقارتىپ، سىرتقا چىقىپ كەتتى....

يىرىم كىچىدە تور ئويۇنى ئويناپ ئولتۇرسام تىلىفۇن

كەلدى. ئىلىشىغىلا بىرەيلەن «**دەرۋازىسى ساقچىخانسىغا بىر كىلىپ

كەتسە!» دەپلا تىلىفۇننى قويۇۋەتتى، ئەنسىرەپ كىيىملىرىمنى چالا-پۇلا

تۈزەشتۈرۈپ سىرتقا يۈگۈردۈم....

ساقچىخانا. ئوڭ كۆزىنىڭ ئەتراپى خىلى ئوبدانلا كۆكىرىپ قالغان

ئىرپانجان بىرچەتتىكى ئورۇندۇقتا سالىيىپ ئولتۇرۇپ كىتىپتۇ. ئوتتۇرا

ياش بىر ساقچى ماڭا سالام بىرىۋىتىپ ئەھۋالنى چۈشەندۈردى.

-بۇ ماندا ئىش قايىلىسا. ئۆكىلىرى يالغان تىلىفۇن كۆتىرەپ خەقنى

ئالدىماقچى بوپتىكىن، خەق ئۇنى تۇتۇپ ساقچىغا مەلۇم قىلدى. بۇ بالا

تەخى كىچىكىكىن. شۇڭا جەمىيەت ئامانلىقىنى قالايمىقان

قىلىش، ئىقتىسادى ئالدامچىلىقى قىلىش جىنايىتى بىلەن بىژتەرەپ

قىممايلى. تەربىيىنى چىڭراق قىلىڭلا. لىكىن مۇناسىۋەتلىك بەلگىلىمە

بويىچە 300 يۈەن كاپالەت تۆلەيسىلە!

مەن دەرھال ئۆزرا ئىيتىپ، يىنىمدىن ئىرپانجان ئۆزى بەرگەن

300 پۇلنى ساقچىغا تاپشۇرۇپ، بىرقانچە ۋاراق رەسمىيەتكە قول

قويۇۋەتكەندىن كىيىن، ئىرپانجاننى ئىلىپ تالاغا چىقىپ كەتتىم. سىرتقا

چىقىپلا قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم.

-كۈلە، تازا كۈلە!ئۆلگەن بوسام تەخمىمۇ خوش ۋولتىڭ ھە سە!

ئۇ مېنىڭ كۈلگىنىمگە ئاچچىقلاپ كەتتى. يولدا ماڭغاچ ئۇنىڭدىن بولغان ئىشنىڭ جەريانىنى ئاڭلاپ تېخىمۇ كۈلۈپ كىتىپتىمەن: ئىريانجان پىيادىلەر كوچىسىدا بىر بۇرادەرنى خالتىغا سولايەن دەپ ئۇنىڭغا سوقۇلۇپ، ئايغۇنىنى يەرگە تاشلاپتۇ. ئۇ بۇرادەر يەرگە بىر قاراپلا تەرى تۇرۇلۇپ، ئىرياننىڭ قاپىقىغا بىرنى سىلىپ «ھىي! لاتا! تۆلەۋىرەمدىمە سىنىڭ قوتا ئايغۇنىڭى! مۇشنىڭ بىلەن تۆتىنچى قىتىم بولدى جىما! ھەممىڭ شىرىك ئوخشىماسە، ماڭە ساقچىغا لاتا گۈي!» دەپ ئۇنى سۆرەشتۈرۈپ، ساقچىغا ئىلىپ كەپتۇ، ساقچى ئەھۋالنى ئۇققاندىن كىيىن، تىلفۇننى مۇسادىرە قىلىپ، ئۇنى قورقۇتۇپ، چوڭلارنى چاقىرىشنى بۇيرۇپتۇ. ئىريانجان ئۆيدىكىلەرگە دىيىشتىن قورقۇپ، ماڭا تىلفۇن قىلىپتۇ....

-توۋا، توۋا! خوپ بوپتا! چىم سىنى خەقنى ئالدىسۇن دەپتىكىن! ماڭا پۇلۇمنى تۆلەپ بە!

-قاسى پۇلۇڭنى تۆلەپ بىرىمە؟

-بايام سىنى كىپىلىككە ئەچىقمەن دەپ 300 كوي تۆلدىمغۇ؟

-ماڭەۋە.... سەن بۇندا قوتا بىزنىمىنى ئەكەممىگەن بوساڭ، مەنمۇ بۇندا كۈنگە قامايتىم، سەن تەخى مېنىڭ داۋالنىش پۇلۇمنى تۆلىشىڭ كىرەك!
-قاسى داۋالنىش پۇلۇڭنى؟

-كۆزەمدىكى كۆكنى كۆدۈڭمۇيا؟ بۇنىڭغا سەن ۋاستىلىق سەۋەپچى جىما!

شۇنداق قىزىقارلىق پاراڭ بىلەن ئۆيگە يىتىپ كەلدۇق. ئىريانجاننىڭ كۆزى كۆك بولغاچقا، ئۆيگە بارالماي مەن بىلەن قونۇپ قالدى. بىر كىچە خاتىرجەم ئۇخلاپتىمەن....

يىنىمدا ئىريانجان بولغاچمىكىن تاڭ، بىرقانچە كۈن نورمال ئۆتۈپ

كەتتى. لىكىن ئۇنىڭ كۆزىدىكى كۆكلەر يۈتكەندىن كىيىنلا ئۆيىگە قايتىپ كىتىۋالدى. مېنى يەنە غەم باستى. كىچىسى قورقۇپ ئۇخلىمايتتىم، كۈندۈزى ئۇيقۇدىن باش كۆتۈرەلمەيتتىم. بۈگۈن چۈشكە يىقىن ئورنۇمدىن تۇرغاندىن كىيىن، بىرقانچە دوستۇم بىلەن مەدەنىيەت مەركىزىگە شاھمات ئوينىغىلى باردۇق. ئورۇن قالمىغاچقا، ئۇستا شاھماتچىلارنىڭ ئوينىشىنى كۆرۈپ ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولدۇق. بىرچاغدا، كىچىك بىر بالا يىنىمغا كىلىپ «ئاكو، ساقچىلا سەندەك قارا كۆينەك كەيگەنلىنى تۇتۇۋاتىدا، بىزىگە بۈكۈۋال!» دىدى. مەن ئۇنىڭغا «ئىشغىنى قىل!» دەپ قويۇپ، شاھماتنى كۆرۈۋەردىم.

ساقچى ماشىنىسىنىڭ ئەنسىز چىقىرىغان ئاۋازى ئارقىمىزدىلا ئاڭلاندى. ھەيرانلىقتا ھەممەيلەن ھاڭۋىقىپ تۇرۇپ قالدۇق. ساقچىلار ئۇياق-بۇياق قاراپ مېنىڭ يىنىمغا كىلىپ توختىدى ۋە ماڭا سوغۇق ھالدا «ماشىنىغا چىقە، سەندىن سورايدىغان گەپ با!» دەپلا مېنى تارتقۇشلاپ ئېلىپ ماڭدى. كۆڭلۈمدە جىنايىتىم بولمىغاندىكىن نىمىدىن قورقاتتىم دەپ ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇردۇم. ج خ ئىدارىسىغا كەلگەندىن كىيىن، بىر ساقچى مېنى ۋاقىتلىق تۇتۇپ تۇرىدىغان بىر زالغا ئەكىرىپ قويۇپ چىقىپ كەتتى. توۋا، بۇ زال ئاساسەن ماڭا ئوخشاش قارا كۆينەك كىيگەنلەر بىلەن توشۇپ كەتكەن ئىدى. مەن ھەيران بولۇپ تۇرۇپلا قالدىم.

- ئاناڭنى گۇيلا، باكادىن باكاسولاپ قويدىيا مېنى!

- شۇنى دەڭلا.

- ئىنىقلايدىغان ئىش ۋاكىن دەيدىغۇ؟

- نىمە ئىشكىن؟

- بىزكىمنىڭ سومكىسىنى قارا كوڭلەك كەيگەن بىزسى مەدەنىيەت

سارىيىنىڭ ئەتراپىدا بۇلاپ قىچىپ كىتىپتىن....

ئۇلارنىڭ پاراڭلىرىدىن ئىشنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندىم. دىمەك ھېلىقى

كىچىك بالا ماڭا چاقچاق قىلماستىن، ئەكسىچە راست گەپ قىلىپتىكەن
ئەمەسمۇ ئىست! بۇ يەردىن چىقىپلا ئۇ بالنى تىپىپ پۇل بىلەن
مۇكاپاتلاش قارارىغا كەلدىم. لىكىن بىر قانچە قارا كۆينەكنىڭ گىپى مېنى
ساراسمىگە سىلىپ قويدى.

-ساقچىلا بىزنى قاچان قويىپ بىرە؟

-ۋاي تاڭ! ئاڭلىسام بىز كويغا بىز ئىپىل كىسىدۇ دەيدا.

-بۇلاڭچى قانچە پۇل بولغاندۇ؟

-سومكىنى بولغاندىن بىرە مىڭ كوي بادۇ!

-ئو!!! ئۇندا ۋوسا بىرسىمىزنى مىڭ زىل كىسىدىغان ئوخشىمامدا؟

-مېڭلا ئادىش، ئوقوغان ئەدەمدەك گەپ قىلىڭلا، كىسىم دىگەن

مۇددەتلىك، مۇددەتسىز دەپلا ئارىلىدا!

-بىزغۇ قارىغا كەتمەسىمىز؟

-بىزنىمە دىگىنى بوممايدا، مالنىڭ ئىگىسى «مۇشۇ بۇلاڭچى شۇ»

دەپلام قاسا، بەك ئاۋارە بولاپ كىتىمىز جىما....

ئۇلارنىڭ كىيىن دىيىشكەن گەپلىرىنى ئاڭلاپ بولغۇچە، بىر ساقچى مېنى

چاقىردى. لاغىلداپ تىتىرەپ تۇرۇپ ئۇنىڭ بىلەن ماڭدىم. ساقچى مېنى بىر

ئىشخانغا باشلاپ كىردى. ئىشخاندا بىر ياش ساقچى، بىر موماي ۋە بىر

قىزچاق ئولتۇراتتى. ساقچى مېنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ سورىدى:

-مۇشۇ شۇمۇيا؟

-دەل شۇ! دەل مۇشۇ شۇ!

موماينىڭ چىرقىراق ئاۋازى مېنىڭ يۈرىكىمگە ئىتىلغان ئوقتەك بىرىپ

قادالدى. ئاھ خۇدا! مەن تۈگەشتىم! مەن قارىغا كەتتىم....! يەردە لەسىسىدە

ئولتۇرۇپ قالدىم.

-ئاچا، ئوبدان قايىلىسا، نىمدا ھەممە ئەدەمنى مۇشۇ شۇ دەپلا؟! تۈزۈك

گەپ قىلسا دەپمە! ما چاقچاق قىلىدىغان ئىش ئەمەس، ئەدەمنىڭ تەقدىرى

بىلەن ئوينىشىدىغان ئىش!

ساقچى تەئەددى بىلەن مومايغا سۆزلەپ كەتتى. لىكىن موماي يەنە
ئۆزىنىڭ گىپىدە چىڭ تۇرۇۋالدى. ساقچى ئەمدى قىزدىن سورىدى.

-ئۇكام، سىلە قايلىسا، مۇشۇ بالا شۇمۇ ئەمەسمۇ؟

قىز ماڭا لەپىدە بىر قاراپ قويغاندىن كىيىن، تەستە ئېغىز ئاچتى.

-يا... يا... ياق! بۇ... بۇ ئەمەس! ئۇ... ئۇنىڭ... بو... بويى بەك... بويى بەك

ئىگىز!

پۇت-قولۇمغا قايتىدىن جان كىردى، مېنى ئىلىپ كىرگەن ساقچى مېنى

يەنە بىر ئىشخانغا ئىلىپ كىردى، ئاندىن مەندىن ئەپۇ سوراپ ئىشنىڭ

تەپسىلاتىنى ئىيتىپ بەردى: قارا كۆينەك كىيگەن بىر بۇلاڭچى قىزنىڭ

قولىدىكى سومكىسىنى بۇلاپ قېچىپ، مەدەنىيەت مەركىزى ئەتراپىدا غايىپ

بولۇپتۇ. شۇڭا ساقچىلار قارا كۆينەك كىيگەن گۇماندارلارنى، بولۇپمۇ

مەدەنىيەت مەركىزى ئەتراپىدىكى قارا كۆينەك كىيگەنلەرنى

تۇتۇپ، يۈزلەشتۈرمەكچى بولۇپتۇ، بايا مېنى بۇلاڭچى دىگەن

موماي، قىزنىڭ ئاپىسىكەن، قىز كىكەچ بولغاچقا، ئاپىسى ۋاكالىتەن جاۋاب

بىرىپتۇ. ئۇ ئايال نىمىنى ئويلىدىكىننىڭ، ئەكىرگەن ھەممە قارا كۆينەكنى

«مۇشۇ شۇ!» دەپتۇ، قىز ئىنكار قىلغاندىن كىيىن قويۇپ بىرىلىپتۇ....

ئۆيگە قايتىپ كىلىپ، بۈگۈن بولغان ئىشلارنى ئويلاپ ھەم كۈلگۈم

كەلدى ھەم ئاچچىقىم كەلدى. خەپ! بۇندىن كىيىن ھەرگىز قارا كۆينەك

كىيمەيمەن....!

7-باپ ئۇ ياقىتىكى ئىشلار

ئەغزەمجان كەتكەن كۈنى سەھەر.

بىلال ئۇ كىنىشتىن بۇرۇن ياتقان ئۆيگە كىرىپ، ئۈستەلگە قويۇلغان خەتنى كۆردى ۋە پايپاقنى قولغا ئېلىپ دەرىزە سىرتىغا تاشلىۋېتىپ، ئوقۇپ بولۇپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئەينىدىن ئارقىدىن كىرىپ بىلالنىڭ قولىدىكى خەتنى ئېلىپ ئوقۇپ، ئۇنىڭ كۈلكىسىگە چۆر بولدى.

-تۆرەم غىپىدە تىكىۋىتىپتۇ دە! بەك قوقاپ كىتىپتا!

-بالا ئەمەسمە تەخى! ئەينى يىللىرى بىز ئۇنىڭدىن ئۆتە ئىدۇققۇ دەيمە!
-مەنغۇ ئانچە ئەمەستىم، سىلنىڭ ياش ۋاقتلىرىغا بەك ئوخشاپ قالدىكىن.

-چىرايىغۇ مىنىڭ ياش ۋاقتىمغا ئوخشاپ قالدىكىن، (بىلال قەستەن قويۇق چاچلىرىنى سىلاپ قويدى) ئەمما خۇي-پەيلى بەئەينى سىلە ئەينىدىن خوجا!

ئۇلار بىر-بىرىگە گەپ ئېتىشىپ تۇرغاندا مەتسىلىم كىرىپ كەلدى. ئۇ ئىككىيلەنگە بىر قاراپ قويۇپ چالا ھىجايىدى.

-بەگلىرىم، تۆرەمگە راس جىن چاپلاشتىيا ئەينا!

-دىمەك ئۇنى سىلە قوقىتىپ قوياپلىدە!

-ياق ئانداق ئەمەس، مەن راس گەپ قىلىسام سىلەر ئىشەنمەيسىلەر، تۆرەم ئىشىنىتتۇ.

-ھەي.... بەزى ئىشلارنى بىلگەندىن بىلىمگەن ياخشى، ھە، سىلى بى كەچۈرمىشلىرىنى سۆزلەپ بەممەلا، ئاشۇ تۆرەمگە دىگەن گەپلەرنىڭ نەق ئۆزىنى!

ئەينىدىن ئەغزەمجانغا سۆزلەپ بەرگەن ھىكايىلىرىنى تولۇق سۆزلەپ بەرگەندىن سىرت يەنە، تەكلىماكان توغرىسىدىكى، قۇمدىكى قەبرىلەر توغرىسىكى نۇرغۇن ھىكايىلەرنى سۆزلەپ بەردى (ئەغزەمجاننىڭ يۈزىنى ئايدى بولغاي، ئۇنىڭ تاش ئوغۇرلىغان ئىشىنى دىمىدى). ئەينىدىن ئۇنى

توختىتىپ قويۇپ، يەنە خاتىرىسىنى ئاچقىپ ئۇنىڭ دىگەنلىرىنى
خاتىرلەپ قويدى. بىلال پۈتۈن زېھنى بىلەن گەپنى تولۇق ئاڭلاپ
بولغاندىن كىيىن قاتتىق بىرنى كىرىلىپ قويۇپ، ئۆز-ئۆزىگە
سۆزلىگەندەك سۆزلەپ كەتتى.

- تەكلىماكان، تەكلىماكان! ئۇندا چۆككەن سانسىز مېھمان! سىنىڭ
سىرىڭنى، سىنىڭ قەدرىڭنى كىمە بىلە، كىمە بىلە! تەكلىماكان
توغرىسىدىكى نۇرغۇن رىۋايەتلەر بىكاغا تارقالمىغان....
ئەينىدىننىڭ ئېسىگە توساتتىن بىر ئىش كەلگەندەك بولۇپ، بىلالنىڭ
سۆزىنى بۆلمۈەتتى.

- مەتسىلماخۇن! قۇم كۆچەشكە يانا قانچىلىك قالدى؟
مەتسىلىم خۇددى ئۇستا پالچىدەك بارماقلىرىنى لىكىلىدىتىپ
ساناپ، ئويلىنىشقا باشلىدى.
- ئازغىنە كەم بىر ئاي باتۇ!
- ھىم....

ئەينىدىن خاتىرىسىگە يەنە بىرنىمىلەرنى يازدى. بىلال ھويلىنى بىر
ئايلىنىپ كىرىپ، مەتسىلىمدىن سورىدى.
- ئۆتكەندە سىلە سىزغان رەسىم قەنى؟
- ۋوجىنەم! تاينى يوقى رەسىمىيا ئۇ.
مەتسىلىم خىجىل بولغاندەك گەدىنىنى قاشلاپ قويدى. ئاندىن قازناق
ئۆيگە كىرىپ، پۇرلاپ قويغاندەك بولۇپ كەتكەن رەسىمنى ئۇنىڭغا
بەردى. ئۇلار بىرىنجى پارچە رەسىمگە سەپسالدى.

چەكسىز قۇملۇق چوڭ گەۋدە قىلىپ سىزىلغان، ئوڭ تەرەپ ئۈستۈنكى
بۇرجىكىدە بىر ئادەم بىشىنىڭ خۇۋا ئىزناسى بار، ئوتتۇرىدا
دۈمچەك-دۈمچەك بارغان، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىر بارخان زەڭگەر رەڭدە
ئالاھىدە كۆزگە چىلىقىپ تۇرىدۇ. سول تەرەپ ئۈستۈنكى بۇرجىكىدە
قانداق ھايۋان ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان بىر نەرسىنىڭ باش

سۈرتى بار. بۇ رەسىمنى كۆرۈپ، ئەينىدىن بىلەن بىلال بىر-بىرىگە مەنىلىك بېقىشقاندىن كىيىن، ئەينىدىن مەتسىلىمدىن سورىدى.

- بۇ قايمە؟

- بىلمەيتتە!

- راس بىلمەيلا؟

- بىلمەيتتە!

- بىلىمگەن نەسنى قايدا سىزالايدى؟

- ھەۋەسكە سىزىپ باققان.

ئەينىدىن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى ۋە بىلالغا قاراپ قويدى. بىلال مەتسىلىمگە يىقىنلاپ كىلىپ پەس ئاۋازدا «جىغانشا قەبرىسى» دەپ قويدى. مەتسىلىم توك سوققان دەك بولۇپ ئەندىكىپ كەتتى. ئاندىن ئۇلارغا ئىتتىك-ئىتتىك قاراپ ھودۇقۇپ سورىدى.

- سىلەر... سىلەر نىمە ئەدەملى زادى؟ ھەجەپ بۇيەرنى بىلىتكەنسىلىيا!

- بۇ قايمە؟

ئەينىدىن قايتىلاپ سورىدى. مەتسىلىم ئۆزىنى سەل توختىتىۋالغاندىن كىيىن سۆزىنى باشلىدى.

- بۇ يەرگە مەن بەك ئۇزاق يىللار ئىلگىرى بارغان. رەھمەتلىك بوۋام ئەشۇ يەردە جىق بىنەسە بار دەيتتقان. مەن بىرلا قىتىم بىرىپ تاس قالدىم جاندىن ئارىلىغىلى.

- بىلگەنلىرىنى تولۇق دەپبەسە، ئاز بوسمۇ كۆپكە تاۋاپ قىلىپ! بىلال يىنىدىن بىر توقماق پۇلنى ئىلىپ مەتسىلىمگە تۇتقۇزۇپ قويدى. مەتسىلىم بۇ قىتىم ئۆز ئادىتىگە مۇخالىپ ھالدا بېشىنى چايقىدى. - بەگلىرىمدىن پۇل ئىلىۋەسەم مېنى قاقباش گاداىكىن دەپ قالمىسا ئەينى. مەنمۇ بالا-چاقا غېمىنى دەپ ئانچە-مۇنچە ئالغىنىم بىلەن، ئادەتتە بەك مال-دۇنيا ئىزدىمەيتتە.

- ھا-ھا-ھا!

بىلال قاقاھلاپ كۈلۈۋەتكەندىن كىيىن پۇلنى ئۇنىڭ مەيدە يانچۇقىغا
زورلاپ سىلىپ قويدى. بۇ قىتىم مەتسىلىم رەت قىلمىدى.

1981-يىللارمىكىنا، بى ئاغىنەم بىلەن بىللە ئەشەگە
بارغان. كۈنلارنىڭ دەپ بەرگەن يولى بويىچە ئاران تىپىپ، ھىچنىمە
ئالالمىغاننىڭ ئۈستىگە تاس قالدۇك ئۇلۇپ كەتكىنى. ئاغىنەم دىتۇ
ئاللى! مەن دىتمە قاچىلى....

ھەي، ھەي مەتسىلماخۇن! ماندا بى باش-ئايىغى با گەپ قىلىلى!
ئەينىدىن خاتىرىسىگە يىزىۋاتقان مەزمۇنى ئۇلىيالىماي جىجىۋەتتى،
قەبرىنى تىپىپ ئىچىگە كىرەي دەپ تۇرساق يىقىنلا بىر جايدا يوغان
دەرەخ كۆرۈندى. چۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا دەرەخ ئۈنەمدۇ دىيىشىپ، ئاغىنەم
بىلەن يىقىن بىرىپ قارىساق، ئەدەمنىڭ پايخۇنىغىلا ئوخشايدىغان
دەرەخكەن. بىز يىقىنلاشقاندا ئۇ دەرەخ مىدىرلىغاندەك بولدى. دىققەت
بىلەن قارىساق نەدە دەرەخكەن، بەك زو ئىدەمنىڭ پۇتى!

ئۈستىگە قارىساق بەدىنى، ئۇنىڭ ئۇيىنىدە يوغان كاللىسى
كۆرۈندى. ئاغىنەم قانداق بولدىكىنا ئۇقىمىدىم، مەن قىتىپ تۇرۇپلا
قايتىمەن! ئاز دىگەندىمۇ 3 مېتىر چىقار ئۇ ئۇۋاتەككۈ دىۋە! ئاغىنەم
تارتىمىغان بولسا تۇرۇۋىرتىكەنمە. قىچىپ خىلى بىرىگە بارساقمۇ ھىچ
قوغلىمايتتۇ، شۇنىڭ بىلەن يەنە ئارقىمىزغا قايتىپ كەلدۇق. ئۇزۇن
كۈزەتكەندىن كىيىن، بۇتكەن دەپ ئويلاپ قەبرىنىڭ ئىچىدىن قولغا
چىققاننى ئىلىپ ئەمدىلا چىقىشىمىزغا ئۇ دىۋە ئالدىغا ماڭغاندەك زايى
بولدى.

بىز ئاستا ماڭساق ئاستا ماڭتۇ، تىز ماڭساق تىز ماڭتۇ، بىرچاغدا
ئالدىمىزغا پەيدا بولدى. يەنە ئارقىمىزغا قاچتۇق، قەبرىگە ئاز قالغاندا
ھوشۇقامدىن بىرنەرسە تارتىپ مىنى دارقىرتىپ سۆرەپ كەتتى، قۇمغا
مىلىشىپ، كاللام چۆرگىلەپ خۇدىمنى يوقىتىپتىمەن. ئىسىمگە كەلسەم
مەللىگە يىقىن بىر يەردە پاقىدەك يىتىپتىمەن، ئاغىنەم يىنىمدا سېسىق

پۇتىنى يۈزۈمگە توغرىلاپ ئېغىرىغىلى تۇرۇپتۇ. ئورنىمىزدىن قوپۇپ بولغان ئىشلارنى ئەسلىتتۇق. يۈزۈمنىڭ بىرقانچە يىرى سۈرۈلۈپ كەتكەننى مەسەپ ئەتمەسەك ساقكەنمەن. مېنى تارتقان نەرسىنىڭ نىمىلىكىنى بىلمىدىم. لىكىن ئاغىنەم بىر ھايۋاندىك نەرسىكەن، ئالدى پاقالچىكىدە ئىككىمىزنى سۆرەپ ئەپكەتتى دىدى....

-ئۇ يەرگە سىلە نىمىگە تايىنىپ تىپىپ باراللا؟

-بوۋام ھايات چىغىدا خاتىرىسىگە مۇشۇنداق رەسىم سىزاتتى. مەن ئۇنىڭدىن «بۇ نە؟» دەپ سورىسام، ئۇ بېشىمنى سىلاپ تۇرۇپ «جىق بايلىق بار يەر بالام» دەيتتى. ئېسىمدە قالغان غۇۋا شەكىلىنى سىزىپ نەچچە قېتىم ئىزدەپ ئەشۇ يەرنى تاپقان.

-بوۋىلىرى ئۇ يەردە نىمە بارلىقى توغرىسىدا باشقا گەپ قىممىغانما؟
-ياق. «مەن چوڭ بولغاندا ئەشۇ بايلىقلارنى ئەكىلىمەن» دىسەم، بوۋام «سىڭگەن ناننى يەپ ياشا بالام، ئۇ سەن بارالايدىغان يەر ئەمەس» دەيتتى.

-كىيىن يەنە قايتا بالمۇ؟

-توۋا دىسە خوجام! خوتەك جىنىدا پۇتى سىيىلىپ كەتكەن يەرگە قايتا دەسسەمەيتۇ.

-ھا-ھا! راس دەيلا. ئۇ يەرنى ھازىرمۇ تاپالاملا؟

-ھىم.... تەس. ئۇزۇن يىللار بولۇپ كەتتى. تولا قۇم كۆچۈپ كۆمىلەپ كەتتى بۇچاققا.

-شۇنداقتىمۇ ئويلىنىپ باقالا. ئەسلىرىگە كەگەندە بىزگە ئۆھۇ دەپ قويايلا!

-ئوبدان، ئوبدان!

ئەينىدىن خاتىرىنى تولۇق يىزىۋالغاندىن كىيىن، مەتسىلىمگە رەھمەت ئىيتىپ، بىلال بىلەن بىللە چىقىپ كەتتى....

ئەغزەمجان كەتكەن-4 كۈنى.

تۇتاش مازار ئالدى. جامائەت خەۋپسىزلىك ئورگانلىرى ۋە قىدىرىپ تەكشۈرۈش مەركىزىنىڭ خىزمەتچىلىرى ئەينىدىننىڭ يىتەكچىلىكىدە ئىچىدىن سىرىتقا بويۇملارنى توشۇپ چىقىۋاتاتتى، بىلال بولسا چاچلىرى ئاپئاق، ئەمما ساقاللىرى قاپقارا بىرەيلەن بىلەن ھە دەپ مۇنازىرە ئېلىپ بىرىۋاتاتتى.

-سىلىنىڭچە بۇ جىغانشاھ قەبرىسى شۇمىدۇ؟
-ئەمەس.

-ئۇنداقتا بۇ قايسى قەبرىدۇ؟ «تۇتاش مازار» مۇ؟
-بۇ قەبرە ئەمەس.

-قەبرە بولمىسا نىمە؟
-تولا مىنى گەپكە ساممىسا جىما ئادىشىم!
-ھا-ھا-ھا! ھەي بىگىم، ھەي بىگىم! بەك قىزىقچى جۇمۇ سىلە! مەن سەمىيىلىك بىلەن سوراۋاتىمەن سىلىدىن.

-بۇ ئەسلى قەبرە ئەمەس، ئىبادەتخانا ياكى قوبۇلخانا!
-تارىختا رىۋايەت تۈسىنى ئالغان ھېلىقى قۇم كۆچۈشتە كۆمۈلۈپ يەر ئاستىغا كىرىپ قالغانمۇ؟
-توغرا.

-ئۇنداقتا سىلەر بۇيەرنى قانداق تاپالىدىڭلار؟
-بىز يولباشچى باشلاپ تەپ بەدى.
-ئوھو....كىمكىنە ئۇ؟

-دېسەممۇ سىلە تونمايلا. ئۇ دىگەن يەرلىك دىخان.
-مۇنداق ئىشلار بار دەيلى. مەيلى قانداقلا بولمىسۇن ھەرقايسىلىرىنىڭ زور تۆھپىلىرىنى خەلق، ۋەتەن ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايدۇ.

ئۇلار پاراڭلىشىۋاتقاندا، ئەينىدىن بىر گەۋدىلىك خەنزۇ يولداش بىلەن ئۇلار تەرەپكە قاراپ كەلدى. خەنزۇ يولداش بىگىمگە ھۆرمەت نەزىرى بىلەن بىرھازا تىكىلىپ قاراپ تۇرۇۋەتكەندىن كىيىن ئۇنىڭ مۇرىسىنى

چىڭ قاماللاپ ئۆزىگە تارتتى ۋە راۋان ئۇيغۇر تىلىدا ئۇنىڭغا پىچىرلىدى
-بىگىم! سىزنىڭ يەنە قايتىپ كەلگىنىڭىزنى قارشى ئالمىمەن! بىز ھەم
ئىدارە سىزگە مۇھتاج!

-چىم مېنى قايتىپ كەلدى دەيدۇ؟

بىللىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ئۇ خەنزۇ يولداش ۋە ئاقباش كىشى تۇرۇپلا
قالدى. پەقەت ئەينىدىنلا مېيىغىدا كۈلۈپ قويدى.

-مەن ئەزەلدىن ئۆزۈمنى ئايرىلىپ باقتىم دەپ ھىساپلىمايمەن. شۇڭا
مەن ئۈچۈن قايتىپ كىلىشى دەيدىغان گەپ مەۋجۇت ئەمەس!

ئۇلارنىڭ قېتىپ قالغان چىرايى ھاياجان ئىلكىدە ئەسلىگە كەلدى ۋە
ئىچ-ئىچىدىن كۈلۈپ كەتتى. ئۇلار پاراڭلىشىۋاتقاندا تۇتاش مازار
ئىچىدىكى قەدىمىي بويۇملار ئالاھىدە ئۆلچەم بىلەن
قاچىلىنىپ، ماشىنىلارغا بېسىلدى.

ئەغزەمجان كەتكەن-11 كۈنى.

مەتسىلىمنىڭ ئۆيى. ئەينىدىن، بىگىم، ئاقباش ئادەم، خەنزۇ يولداش
پاراڭلىشىۋاتاتتى. مەتسىلىم ئۇلارنىڭ ئارىسىغا قىستۇرۇۋېلىشنى بىئەپ ھىس
قىلىپ سىرىقتا چىقىپ كەتتى.

-غوجام. سىلە قانداق بولۇپ توساتتىن بۇيەرگە كىلىدىغان بولۇپ
قالدىڭىز؟ قانداق بولۇپ شۇنچە زور يېڭىلىقلارنى بايقىدىڭلار؟

-بۇنى بىر ياش ئىنىمىزنىڭ تاساددىبىي ئۇچراپ قىلىشى بىلەن
باشلاندى دىسەك بولىدا.

-ئو... ئىسمى نىمىكەن ئۇ بالىنىڭ؟

-ئەغزەمجان، تولۇق ئىسمى ئەغزامجان تۆرەم!

-ئەگىزمەنجان.... «ئو» غ» تاۋۇشىنى ياخشى تەلەپپۇز قىلالمىدى. تىخى
تۆرەم دەيلى. ئۇنداقتا ساپلا چوڭلىرىم يىغىلىپ

قايتۇدە، غوجام، بىگىم، تۆرەم دەپ!

-ھا..ھا....

-خىخ....

-خا-خا-خا!

ئۇلار بىرلىكتە ئاۋازنى قويۇپ بىرىپ كۈلۈپ كەتتى. قىسقا كۈلكىدىن كىيىن ئەينىدىن سۆزنى داۋام قىلدى.

-جاۋ شۇجى! سىزگە دىسەم بۇ بالا پالاكەت بوغىنى بىلەن ئاجايىپ زۇرەكلىك ھەم قىزىقچى دىسە! بەكرەك چىنىقتۇرساق، بىزنىڭ كەسپىنىڭ ئەخلى بولاپ قىلىش ۋا!

-ئۇ بالا قېنى ھازىر؟

-ئازراق ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچراپ، قەشقەگە كەتتى. مىنىڭچە پات ئارىدا يانا قايتىپ كىلىدا.

-ھە....

جاۋ شۇجى كىچىك خاتىرىسىگە ئەغزەمجانغا ئالاقىدار ئىشلارنى يىزىۋالدى. بۇ چاغدا ئاقباش ئادەم سۆز قىلدى.

-ھېلىقى مەتسىلىم دىگەن كىشىچۇ؟

-ئۇ كىشىنى ئاسان ئىندەككە كەلتۈرگىلى بوممايدىكىن. ئۆزىغۇ تىرىك خەرىتە بوممىسا.

-بىز سۆزلىشىپ باقامدۇق يە؟

-ياق. ھازىر سىلەر سۆزلەشسەڭلارمۇ بىكا! پەيتى كەلگەندە بىز ئۇنىڭغا تەربىي ئىشلەپ سىپىمىزگە قىتىۋالامىز!

-بىگىمنىڭ دىيىشىچە ئۇ كىشى تولىمۇ سىرلىق ھەم يامانكەن. شۇنداقمۇ بىگىم؟!

-شۇندا. ئۇ ئادەمنىڭ ئىچىگە چىرىپ چىقىنى بوممايدۇ. مەن جىنىمدا ھازىرغىچە ئۇنىڭ نىمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلەممەيۋاتىمەن.

-نىمە؟!

جاۋ شۇجى بىگىمنىڭ سۆزىدىن ھەيران قالدى.

-سىز بىلەممىگەن بولسىڭىز ئۇ ئادەتتىكى ئادەم ئەمەسكەن ئۇنداق

بولسا!

-شۇندا، بىگىمۇ بەزىدە ھەقىقەتەن گاڭگىراپ قالدى. لىكىن ئۇ كىشى ناچار ئادەم ئەمەس، بىگىسى بار، پۇچۇق چاپانغا چىرىۋالغان ئەۋلىيا تىپىغا چىرىدۇ.

-قالغىنىنى سىلەردەك تۆھپىكار پىشقەدەملەر بولغاندىكىن بىز خاتىرجەم، ھېلىمۇ ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان بەك جىق چاپا چىكىپ كەتتىڭلار، سىلەرنىڭ بۇنداق بەدەلسىز مېھنىتىڭلارنى ۋەتەن، خەلق ھەرگىز ئۇنتۇپ قالمايدۇ!

-نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنسىز لاۋجاۋا! كەمسەنە بىگىم ئۇندا نام قالدۇرۇشتىن بىزا بوغىنىمغا يامان ئۇزۇن بولاپ كەتتى.

-ئۇنداق دىسەك بولماس. سىلەرنىڭ...

-بولدى. بۈگەپنى قىلىپ بىزنى خىجىل قىلماڭ.

ئەينىدىن جاۋشۇجىنىڭ سۆزىنى بۆلىۋەتتى. جاۋ شۇجى گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكىدى.

-قالغىنىنى كىيىنچە دېيىشەيلى ئەمەسە، لىكىن ئېسىڭلاردا بولسۇن. ھەرۋاقىت بىز سىلەرگە ھەمدەمدە بولىمىز، ھەر قانداق ۋاقىتتا بىز پۈتۈن سەپ بىلەن ئورۇنلاشتۇرۇشڭلارنى تولۇق ئاڭلايمىز. قانداق ياردەم ۋە كۈچ كىتەرلىك بولسا دەڭلار.

-بولىدۇ. جاۋ شۇجى! سىزگىمۇ رەخمەت! ئەھەت پىراففىسور، سىلىگىمۇ رەخمەت!

-شۇنداق بولسۇن ئەمەسە!

ئۇلار ئۆز ئارا قايتىدىن قۇچاقلىشىپ، خوشلىشىپ چىقىپ كىتىشتى.... ئەغزەمجان كەتكەن - 16 كۈنى.

مەتسىلىمىنىڭ ئۆيى. بىگىم بىلەن ئەينىدىن پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى.

-بىگىم، سىلىچە ئەغزەمجان قايتىپ كىلەما؟

-چوقۇم قايتىپ كىلدا.

-ھا-ھا-ھا...مەنمۇ شۇندا ئويلايمە.

-ئەغزەمجان سىلىنىڭچە قانداقراق بالا؟

ئەينىدىن بىگىمنىڭ سۆزىگە دەرھال جاۋاپ بەرمەي، بىردەم ئويلانغاندىن كىيىن جاۋاپ بەردى.

-مىنىڭچە ئۇ قىززىققان، ئىچى كۈشلۈك، يېڭىلىققا ھېرىسمەن، خىيالپەرەس، پۇلپەرەس بولسىمۇ رىقابەت ئېڭى كۈچلۈك بالا. كەمچىللىكى شۇكى تىنى ئاجىز ھەم جىق ئىشلارنى بەك چوڭقۇر چۈشۈنۈشنى خالاپ كەتمەيدا.

-توغرا دىلە. لىكىن بىزگە ئاشۇنداق كۆڭلىدە چۆتۈرى يوق ئادەم لازىم. خىيالپەرەسلىكى ئۇنىڭ ئىجادىي تەپەككۇرغا بايلىقنى بىلدۈرىدە، ئادەتتە بايلىققا قىزىقمىغان، زىيادە ئېغىر-بىسىق ئەدەم ھەرگىز نورمال ئەدەم ئەمەس. ئەغزەمجان تىپىك نورمال ئەدەملىنىڭ قاتارىغا چىرىدە. ئۇنىڭدىن باشقا سىلە دىگەن كەمچىلىككنىڭ ئىچىدىكى بىرسى مىنىڭچە كەمچىللىك ئەمەس بەلكى ئارتۇقچىلىق.

-قانى دەيلا؟

-جىق ئىشلارنى ئارتۇق ئويلىنىپ كەتمەسلىك. بۇنداق كىشىلەرنىڭ ھاياتلىققا ئىنتىلىش ئىقتىدارى ئالاھىدە كۈشلۈك بولىدە. تۇرمۇشنى بەك چۈشۈنۈپ كەتكەن ئەدەم سىلە بىزدەك ھەممە نەسىدىن گۇمانلىنىدىغان، ھەممە ئىشتىن خۇدۇكسىرەيدىغان بولاپ قالدى ئەمەسمە.

-يەنچا؟

-يەنە ئۇ كۆرۈنۈشتە پۇلپەرەستەك كۆرۈنگىلى بىلەن ئىچكى دۇنياسى ساپ، تاشقى مەجەزى سەپرا بولغىنى بىلەن ئىچكى مەجەزى دەرىجىدىن تاشقىرى يۇمۇرستىك. كاجدەك تەسىر بەگىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئاسانلا قايىل قىغىلى بولىدىغان بالا.

-قاندا دەيلا؟

-ئويلا باقسا. ئەگەر ھىلىقى ئىشنى باشقا ئەدەمگە شۇندا دەپ

چۈشۈندۈسەك ئىشىنىپ بىزگە ماسلىشىپ بىرەمتى؟! شۇنچە ئىشلار بولۇپ
كەتسىمۇ داۋىراڭ سامماي، يۇمۇرستىك تۇيغۇسىنى يوقاتماي تۇرالمىتى؟!
-دىگەنلىرى توغرا.

-تەن ساپاسىنىڭ ئاجىزلىقىنى ئالدىرماي چىنىقتۇرۇپ پىشۇرۋالامىز.

-ھا-ھا-ھا.... پىشۇرىمىز دەپ كاۋاپ قىلىۋەتمىزمۇ ئۇ بالىنى.

-قاغىنىنى ئەمەلىيەت ئىسپاتلاپ بىرىدا.

-ھە.... ئۇ ھازىر نىمىش قىلىۋاتقاندۇ؟

-مەتسىلىمنىڭ گىپىدىن قوقاپ كىتىپ ئۆزىنى ئۆزى ئالدىغىلى كەتتى.

-ھىلىمۇ خىلى ئۇزۇن بولدى.

-ھا-ھا.... خاتىرجەم بوسا غوجام، ئۇنىڭ كىلىدىغان ۋاقتى بوپ قالدى.

-ئۇنى مۇشۇندالام يىتەكلەپ كىتەمدۇق؟

-ياق، مىنىڭچە بىز يەنە چوڭراق چاڭچىلە ئويىناپ ئۇنىڭ پىسخىك

جەھەتتىكى ئاجىزلىقىنى تۈگىتىيلى.

-قايدا ئويان قويمىز؟

-ئەمەلىي خىزمەت جەريانىدا نۇرغۇن پۇرسەت باغۇ؟ بۇندا ئويان قوياشتا

سىلە ماڭا ئۇستاز بولالايسىز جىما غوجام دەپ قوياي!

-ھا-ھا-ھا! شۇندا، سىلە پەقەت ئويان قويايمايلا!

-ھا-ھا-ھا!

ئەغزەمجان كىلىشكە بىركۈن قالغان كۈنى.

يەنىلا مەتسىلىمنىڭ ئۆيى. بىگىم دالان ئۆيىدىكى پاكار ياغاچ تاماق

ئۈستىلىگە قالايمىغان قويۇلغان رەسىملەرنى پۈتۈن زېھنى بىلەن

كۆرۈۋاتىدۇ. ئەينىدىن بولسا يەنىلا رەسىمگە تارتىش، خاتىرە يېزىش

ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل. مەتسىلىم بولسا بىگىم بايىلا بەرگەن بىر توقماق

پۇلنى چىڭ قاماللاپ ھېجىيىپ ئۇلارغا قاراپ تۇرىۋاتاتتى.

-يانا باشقا رەسىملەرمۇ بامۇيا؟

-قاممىدىيا ئەمدى. مۇشۇ رەسىملىنىمۇ بەك تەستە سىزدىمەن.

- ھە... مۇشۇ رەسىمدىكى ھەممە يەنى بىلەملا؟

- ياق. بەزىلىرىنى خىيالى سىزىپ قويغان.

- خىيالى سىزىپ قويغان دىگەچ تۇرىلى ماقا.

بىگىم سۇئالنى توختىتىپ يەنە داۋاملىق رەسىم كۆزىتىشكە باشلىدى. مەتسىلىم خىجىل بولغاندەك «جىندەك ئىش باتى. چىقىپ كىرەي» دەپ قويۇپ سىرتقا چىقىپ كەتتى. بىگىم رەسىملەرنى كۆزىتىپ بولغاندىن كىيىن تۆت پارچىسىنى بىرىەرگە، قالغانلىرىنى ئايرىم-ئايرىم ھالدا باشقا يەرگە قويدى. ئاندىن ئەينىدىن سوردى:

- قايلىسا مانىڭغا، سىلە نىمىنى ھىس قىللا؟

ئەينىدىن ئايرىتىپ قويۇپ ئاۋال بىرىەرگە قويۇلغان تۆت پارچە رەسىمگە قارىدى، ئاندىن ئايرىم قويۇلغانلىرىنى كۆرۈپ چىقتى.

- بۇ تۆت پارچە رەسىم بىرلا جاينىڭ رەسىمى. مەتسىلىم بۇ جاينى ئىنتايىن موھىم بىلگەن ھەم پۈتۈن كۈچى بىلەن ئەڭ توغرا ھالەتتە سىزىپ چىقىش ئۈچۈن تېرىشقان، خاتالاشمىسام ئۇنىڭدا بەشىنچى قىتىم سىزغىنىمۇ با. لىكىن بىزگە بېرىشنى خالىمىغان.

- بارىكالا غوجام! سىلگە مەن ئەزەلدىن قايلىتىم، بۇگۈن تىخىمۇ قايىل بولدۇم. مەن سىلە ئويلىغاننىڭ يېرىمىنى پەرەز قىپتىمەن. لىكىن ئۇنىڭدا يەنە بەشىنچى پارچە رەسىم بالىقنى ئويلىماپتىمەن.

- بەك ئاشۇرۇۋەتلى، مەنىمۇ پەقەت پەرەز قىلىۋاتىمەن. قايلىسا مانا. كۆرۈنۈشتە ھەممە رەسىم ئوخشاش، لىكىن بىرىنچى پارچە رەسىمدە قۇملۇق، قەبرە ۋە بىر سايە گۈڭگە سىزىلغان. شىككىنچى پارچىدا ئەدەمنىڭ سايىسى تىخىمۇ ئېنىق گەۋدىلەنگەن. ئۈچىنچى رەسىمدە قۇملۇقتىكى يول غۇۋا شەكىللەنگەن. ئاخىرقىسىدا ئەدەم ۋە يول ئاساسەن تولۇق سىزىلغان. بۇ بىر بوۋاي، گەرچە تولىمۇ قاۋۇل بولسىمۇ، كىيگەن كىيىمدىن ۋە ساقاللىرىدىن بوۋايلىقى شۇندا ئىنىق بىلىنىپ تۇرۇپتا. ماۋۇ يوللار شۇنچە ئېنىق، ھەتتا توغراق ۋە نامەلۇم گىياھلارمۇ

سزىلىپتۇ. پەقەت قەبرە يەنىلا شۇنداق غۇۋا....

- توغرا دىلە. بۇ چىمدۇ؟

- مىنىڭچە مەتسلىمنىڭ بوۋىسى بولشى مۇمكىن.

- ماۋۇ رەسىم قەبرە بىلەن ئالاقىدارمىدۇ؟

ئەينىدىن بىگىم چەنلەپ كۆرسەتكەن ئايرىم ئىلىپ قويۇلغان يەنە بىر پارچە رەسىمگە قارىدى. رەسىمدە بۈك-باراقسان ئورمانلىقتا ھەرخىل قىياپەتتە ئولتۇرغان، ياتقان، ئۆمىلەۋاتقان ئادەملەرنىڭ تەسۋىرى بار ئىدى. لىكىن ئۇلارنىڭ بەزىلىرى كۈلۈۋاتقان، بەزىلىرى يىغلاۋاتقان، بەزىلىرى ھىسسىياتسىز ھالدا قېتىپ قالغان ئىدى.

- ئۇنى بىز نەسە دىمەك تەس. لىكىن بۇ كىشىلەرنىڭ كىيىنىشى ۋە تۇرقىدىن ھەممىسىنىڭ يېقىنقى زامان ئەدەملىرى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالغىلى بولىدا.

- ئۇ نىمىشقا بۇندا رەسىمنى سىزىدىغاندۇ؟

- تاڭغەي. ئىشقىلىپ بۇ ئەدەمنى چىڭ تۇتۇپ قولدىن بىرىپ قويىمىساقلام، بۇ رەسىمنىڭ سىرىمۇ ھامان يېشىلىدا.

- ھە... ماۋۇغۇ ھىلىقى جىلانشاھ مازىرى، مانى قاندا قايلىساممۇ ئۆيدە كلام كۆرىنىۋاتىدا، پەقەتلام قۇملۇق ياكى قەبرىگە يىقىن كەممىدى.

ئەينىدىن بىگىمنىڭ سۆزى بويىچە ئەڭ ئاخىرقى بىر پارچە رەسىمنى قولغا ئالدى. ئۇ رەسىمدە قۇملۇق ئوتتۇرىسىدا بىر ياغاچ ئۆي ۋە تولىمۇ غۇۋا سىزىلغان بىرقانچە ئادەمنىڭ ئوتنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان ھالىتى تەسۋىرلەنگەن ئىدى.

- شۇنداكىن. بۇ ئېنىق ئۆي. بەلكىم بۇ بىر مەلە بولشىمۇ مۇمكىن.

ئۇلار يەنە شۇنداق ئۇزۇن مۇلاھىزە قىلىشقاندىن كىيىن رەسىملەرنى رەتلەپ سومكىغا سىلىپ جايلاشتۇرغاندىن كىيىن سىرىتقا چىقىپ كەتتى....

8-باپ تاشنىڭ رىۋايىتى

يىتىپ ئۆلگىچە، ئىتىپ ئۆل.

تار يەدە گۆش يىگۈچە، كەڭ يەدە مۇش يە.

مازادىن نەرسە ئالماڭ، ئالسىڭىز تىرىك قالماڭ.....

ئۆزۈمگە تۈرلۈك تەمسىللەرنى نەقىل قىلىپ، خوتەنگە يولغا چىقتىم. يېقىندا بولغان ئىشلارنى دىمەيلا قويماي، بۇ ساراڭ جىنلار يا جىنىمنى ئالدى، يا ئارامىدا قويمىدى. ئۆيدىكىلەرنى ئەلى 99-قىتىم ئۇرغان تىلفونۇمنى ئاخىرى ئالغاندىن كىيىن، تىل بىرىكتۈرۈپ ئالداپ ماڭدىم. مېڭىش ئالدىدىكى دىئالوگدىن ئارىيە:

باش پىرسۇناژلار: دادام، ئاپام ۋە مەن

ئارقا كۆرىنىش: دادام ساپادا كىرىلىپ ئولتۇرغان. ئاپام ئۇنىڭ يىنىدا، مەن ئۇدۇلدىكى ئورۇندا، ئارىمىزدا بىر ئەينەك ساجى بار.

-ئۆتكەندە خوتەندە خىزمەت چىقىپ قاغان، يانا بىرىپ كىلەيمىكى.
-ۋۇجۇ! خوتەندە؟! قايدا خىزمەتكىن!؟

-قەدىمىي يادىكارلىقلارنى قىدىرىپ تەكشۈرۈش ئىدارىسى!

-نىمىش قىلىش ئىدارىسى؟! سەن ئەشەدە ئىشلىيەلمەسەن؟

-ئاھاي، دادا! ئىشلىيەلمەسەم يىنىپ كىلەمە!

-مىشەدە باكا زۇرۇپ جىنىڭنى باقامايسەيۇ، خوتەندە بىزمە ئىدارىسىدا قايدا ئىشلەسە سەن!

سۈكۈت....

-ۋاي دادىسى، بى ئوقۇغان زىيالىدەك، دۆلەت كادىرىدەك گەپ

قىلسا! نىمدا بالىنىڭ غورورىغا تىگىلا!

-ھى! سەن ئۇ كەسىپتە ئوقۇمىساڭ يا! قىدىرىپ تەكشۈرۈش دىگەن ماندا تىخنىكا كىتىدىغان، جاپاغا چىدايدىغان ئەكەكلە قىلىدىغان ئىش ئۇۋۇ! (دادام ئاپامنىڭ گىپىگە پىسەنىت قىلماي يەنە ماڭا تەنبىھ بەردى)

-ئۆيدە ئوتتاسام تىخى خاپولساڭ، ئىشلەي دىسەم تىخى بىزنىمە

دېسەڭ، چىڭ.....

- راس ئىشلەيسە؟!

- ئىشلەمە.

- ماندا ئىشلەمە دېمەي، ئەكشىدەك ئىشلەيمەن، دېمەمسە!

(مۇشۇ چاغدا كىلىشىپ قويغىنىمىز بويىچە، ئەلدىن تىلفۇن كەلدى)

- سالامىلىكوم!

- ھە، مەنمۇ شۇ باراي دەپ تۇغان، دادام ئۇنىماۋاتىدا!

- ئەكىلە ئاداش تىلفۇننى! (دادام يانفۇننى مەندىن ئىلىپ، ئەلى بىلەن

بىرھازا پاراڭلاشتى)

- بولاپتۇ. بىرىپ كەل. مەن سىنى كەمسۇندۇم دېمەي، سەن راس ئۇ

خىزمەتنىڭ خىلى ئەمەس، ئەمما ئە كىشى دېگەن گەنجىڭ

بولسىمىز، مېشە دېگىدەك ئۆمىلەپ ژۇسەڭ بوممايدا جۇما!

- بامىيە بالام! يېنىمىزدا تۇساڭ مەن رازى، خەقنىڭ يۇتىدا قىزلىنىپ!

(ئەمدى ئاپام يىنىۋالدى)

- ئاھا..... سىلىمۇ بى تۈزۈك گەپ قىلىڭلا! نىمە ئۇ خەقنىڭ ژۇتى

دېگەن! ئۇيغۇر با يەنىڭ ھەممىسى ئۆزىمىزنىڭ ژۇتى جىما! ئۆلگىچە

ئەغزەمجاننى پوكانغا بېسىپ باققىنى بوممايدا، بىز بى ئاسمانغا تۈۋرۈك

بوممايمىز، ئۆلەپ كىتىمىز! مەيلى ژۇت كۆسۈن، ئىشلىسۇن، چىنىقسۇن!

شۇنداق قىلىپ يولغا چىقىۋالدىم.

خوتەن. مەتسىلىمنىڭ ئۆيى.

ئۆيدە مەتسىلىم خورەك تارتىپ ئۇخلىغىلى تۇرۇپتۇ. مەن قويۇپ قويغان

تاش ۋە خەت يوق. توۋا! تاشنى ئىككىسىدىن بىرسى ئالغان بولسا جىنلار

يەنە نېمىشقا مېنى ئازاپلايدۇ؟! مەتسىلىمدىن سوراي دەپ ئويلىغان

بولساممۇ، ئۇنىڭ كالىدەك تاتلىق ئۇخلاۋاتقان ئۇيقۇسىنى بۇزغۇم

كەلمىدى. كۆز پەسلى بولسىمۇ ھاۋا ئوتتەك ئىسسىق. مەتسىلىم ئويغانغۇچە

ھىلىقى يوغان تۇڭدا يۇيۇنماقچى بولدۇم.

ئۆيىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپلا كەيىپم ئۇچتى. چۈنكى ھىلىقى رەھمەتلىك
پايىغىم تاش بىلەن بىللە تۇڭنىڭ يىنىدا تۇراتتى. «ئاناڭنى! نىمانداق
جىنلار مەن بىلەنلا قالدىكىن دەپتىمەن! ئەينىدىن تاز بىلەن ماڭقا بىگىم
ئۇنى تاشىۋىتىپتىكىن ئەمەسمۇ!» ئىچىمدە ئۇلارنى قانغۇچە
تىلىۋىلىپ، قولۇمدا تۇتۇشتىن ئەيمىنىپ، پۈتۈم بىلەن ئۇ تاشنى يىراققا
سۈرۈپ قويۇپ، تۇڭغا چۈشتۈم.

نامازشامغا يىقىن ئۇلار قايتىپ كەلدى.

-ئوھوي! تۆرەم قايتىپ كىلىپلا، بۇنى قايدىن سورامىز؟

-خاھا! پۇللىرىنى ئۇنتۇپ قاپلا، سىلنى ساقلاپ تۇرامىز!

ئىككى قېرى سالامنىڭ ئورنىغا قاملاشمىغان قوشاقلىرىنى
باشلىۋەتتى. مەن زورىغا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ، ئۇلار بىلەن قول ئېلىشىپ
كۆرۈشتۈم. ئاندىن ئۆزۈمگە سۈرلۈك تۈس بىرىپ تۇرۇپ ئۇلارغا سۆزلىدىم.
-ئاڭلاپ تۇرۇڭلا!

بىرىنجىدىن مەن ژىپ ئۇچى ھەققىنى ئاغلى
كەلدىم. قوشاقلىرىڭلاردىن ئۆرگىلەي! شىككىنجىدىن مەن يازغان
خەتتىكى گەپلەنىڭ ھەممىسى راستى، ھەقاسىڭلىغا ئىچىم ئاغرىپ كەلدىم.
ئۈچىنجىدىن ھىلىقى تاشنى جايىغا ئاپىرىپ قويماي دەپ كەلدىم.

-قاسى تاشنى؟

-مەن يازغان خەتنىڭ تۆپىگە پايپاقتا يۆگەپ قويغان تاش
شۇتى. لىكىن بايام ئۆيىنىڭ ئاقىدا تۇرىدا!
-قەنە؟

مەن قورقۇپ تۇرۇپ ئۇ تاشنى ئېلىپ كەلدىم. كۆڭلۈمدە «بىرسى
بۇ تاشنى قولغا ئالسىلا مەن قۇتۇلمەن» دىگەننى ئويلىدىم. ئەينىدىن
چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، بۇرنىنى بىر قولىدا توسۇپ تۇرۇپ پايپاقتى قولغا
ئالدى.

-بىرقتىمۇ كەيمىگەن قىزلىقى با پايپاقتى، خاپۇممىسىلىرى!

مەن ئۇنىڭ بۇ يىرگەنگەن قىياپىتىدىن بەكمۇ غەزەپلەندىم. بىلال
قاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئەينىدىن ئاۋال پايپاققا، ئاندىن ماڭا بىر قاراپ
قويدى.

- ھە، ماندا دېسە، مەن تىخى سىلنىڭ پوسمىلىرى ئوخشايدۇ دەپتىمە!
مەن دەماللىققا نىمە دېيىشىمنى بىلەلمەي قالدىم. چۈنكى مېنىڭ
ئەس-يادىم ئۇنىڭ تاشنى قولغا ئېلىشىدا قالغان ئىدى. پايپاق ئاخىرى
ئېچىلدى. ئەينىدىن تاشنى قولغا ئېلىپ سىنىچىلاپ قاراشقا
باشلىدى. ئاندىن نەپەسلىرى بارغانسېرى تىزلىشىپ، چىرايى قىزىرىشقا
باشلىدى. بىلالمۇ كۈلكىسىنى توختۇتۇپ، ئۇ تاشقا قاراپ قېتىپ قالغان
ئىدى. ئەينىدىن ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلاۋاتاتتى.

- ئاھ خۇدا....

سىنى ئىزلەپ بارمىغان، كەربالامۇ قالمىغان،

نى شاھانە شىرمەرتنى، ئاھۇ-زاردا خارلىغان!

بىگىم ئۇ تاشنى قولغا ئېلىپ ماڭا ناتونۇش ئادەمگە قارىغاندەك
بىشىمدىن ئايىغىمغىچە بىر قارىۋەتكەندىن كىيىن تاشقا يىنىش-يىنىشلاپ
قاراپ، پۇراپ كەتتى. مەن ئۇنى تاشنى يالاپ سالامدىكىن دەپ ئەنسىرەپ
قالدىم، گەرچە يىڭى بولسىمۇ پايپاققا يۆگىگەن نەرسە ئەمەسمۇ!

- تۆرەم بۇنى نەدىن ئاللا؟! نەگە ئاپىرىپ قويماقچى؟!

- توۋا، بۇ تاشنىڭ مېشەدە ئۇچراپ قاغىنىنى دېسە! تۆرەم، سىلە نىمنى

تاشلاپ كەتكەنلىكىلىرىنى بىلەملا؟!

ئۇلارنىڭ قاتمۇقات سۇئاللىرىدىن بىرىنجى بولۇپ شۇنى ھىس
قىلدىمكى، بۇ تاش ھېلىقى تەڭگىدىنمۇ ياخشى نەرسە! چۈنكى ئەينىدىن
تەڭگىنى كۆرگەندىمۇ بۇ دەرىجىدە ھايانلانمىغان! دېمەك مەن تاسلا
قايتىمەن بىر قىممەت باھالىق نەرسىدىن ئايرىلىپ قالغىلى!

مەن يۈگۈرەپ بىرىپ دىگۈدەك، بىلالنىڭ قولىدىن تاشنى يۇلۇپ ئالدىم.

- ھە، نىمە بولاتىمىز؟! بىگىم غوجامنىڭ يانا مىنى سوتلىغۇسى كەپقاغان

ئوخشىمامدا!!!!!!؟

مەن مەغرۇر ھالەتتە، گىپىمنى ئايىغىنى سوزۇپ قويدۇم. «ئاھۇ!»
مەتسىلىمنىڭ سەت يۆتۈلۈپ بەلگە بىرىشى بىلەن جىنلار ئىسىمگە
كىلىپ، تاشنى دەرھال بىلاننىڭ قولىغا يەنە تۇتقۇزۇپ قويدۇم. تاس
قاپتىمەن مەتسىلىم ئىسىمگە سالماق بولسا، پۇلنى دەپ يەنە جىنلارنىڭ
قولىغا چۈشكىلى!

-سىلىنى سوتلىغىلى بولامدا تۆرەەەەەەم! ئەمدى بىز كۆمىگەن تاش
بوغاندىكىن سىلىدىن سوراپ باقتۇق.

بىلال تاشنى قولۇمغا قايتۇرۇپ بەرمەكچى بولىۋىدى، مەن بىر يىرىم
كۆيۈپ كېتىغاندەك كەينىمگە داچىپ كەتتىم.

-چاقچاق قىپ قويدۇق سىلىگە! سىلە زادى نىم بولالا؟ ئەمەلى ئەۋالنى
بىزگە دەپبەسە جۇما!

ئەينىدىن كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، بىلاننىڭ قولىدىن تاشنى ئالدى. مەن
ئۇلارغا بولغان ئىشلارنى ئاساسەن تەپسىلى ئىيتىپ بەردىم. (چاندۇرماي
ئىلىۋالدىم دىمەي، سىرتقا چىقىۋىتىپ ئۇچراپ قالدى دەپ قويدۇم).
ئەينىدىن بىلالغا ئەستايىدىل ھالدا تىكىلدى.

-دىمەكچىلىك ئۇ رىۋايەت جىڭ!

-ئالدىراپ يەكۈن چىقامايلى، تەكشۈرۈپ بىقىپ ئەندىن....

-ياق، سىلە مىنىمۇ، ئۆزلىرىنىمۇ ئالدىمىسا بىگىم، بۇ نەق ئاشۇ
تاش. سىلە مەندىن بەكرەك بىلىلىغۇ دەيمە!

-لىكىن ماڭا بەك تاساددىبىي بىلىنىپ كەتتى.

-تاساددىبىي بىلىنىمىسۇن، ئىگەم بۇ تاشنى تۆرەم ئارقىلىق بىزگە
ئۇچراشتۇرۇپتا.

ئۇلار مىنىڭ كەچمىشىمگە تەبىر بەرمەي ئۆزىنىڭ گىپىگە چۈشۈپ
كەتتى.

-بەگ-غوجىلىرۇم! بۇ تاش جىنلارنىڭ پاتىشاينىڭ تىشىمىتىيا؟!

-قايدا دەيلا؟

-مەن بايامنىڭ ياغى بوغان ئىشلىنى سۆزلەپ بەدىم، ئىككىن
 ھە قاسلىرىدىن ھىچ بى ماڭا پايدىلىق گەپ ئاڭلىمايمەن؟
 -ھە...ياق، بۇ ئۇنداق تاش ئەمەس، ئەمدى سىلنىڭ ئىشلىرىغا
 كەسەك....

ئەينىدىننىڭ قەستەن گىپىنى توختىتىۋالغانلىقىدىن بەك ئاچچىقىم
 كەلدى.

-بى ئەكشىدەك پۈتۈن، پۈتۈن گەپ قىلسا ئەينىدىن تاغا!

-سىلە سوغاقچانما؟

-ئاھاي...مەن نىمە دەتمە، سىلە نىمە دەتتلا
 دەيمە! سوغاقچان - پوغاقچاننى قوياپ، مېنى قوتۇلدۇرۇشنىڭ چارىسىنى
 دەپ بەسە!

-ئاۋال جاۋاب بەسە!

-شۇندا! بەك سوغاقچان، قاندا دەيلا؟!

-ھىم...مۇشۇ تاش سىلىگە زىيان قىپتا.

-مەنبى بۇ تاشنى يىمىگەن، قايدا زىيان قىغاندۇ؟

-بۇ تاش ئادەتتىكى تاش ئەمەس، ئەگەر ئۇزاق مۇددەت كۆمۈلەپ
 قاممىغان بوسا سىلنى تىخىمۇ بەك ئاۋارە قىلىتى!

-ھە؟! ئىنىق گەپ قىلسا، مېنى تولا قوقاتماي! ھىلىمۇ قوقاقتىن تۈنۈگۈن

ساقايدىم مەن!

-ئۆيگە چىرىپ پاراڭلىشىلى!

ئەينىدىن بىزنى ئۆيگە باشلاپ كىردى.

ئەينىدىن تاشنى ئەينەك قۇتىدەك بىرنەرسىگە ئاۋايلاپ

سىلىپ، قاتمۇقات رەختلەر بىلەن ئوراپ، سومكىسىغا سالدى. ئاندىن

تاشنىڭ رىۋايىتىنى باشلىدى:

چىيەنلۇڭ خان زامانى. ئەينى چاغدىكى خوتەن دىيارى.

بىر جىسەكچى ئەينى چاغدىكى كىچىك بەگلەردىن بولغان ئەلسۆي بەگكە «يۇرۇڭقاش دەرياسىدا كۈندە كەچتە بىرنەرسە ۋالدىدايدۇ» دەپ مەلۇم قىلىدۇ. ئەلسۆي بەگ دەسلەپتە ئىرەن قىلمايدۇ.

كىيىن كېچىلىك چارلىغۇچى لەشكەرلەر، كەچتە سۇ ئالغىلى چىققان خەلق قايتا-قايتا مەلۇم قىلغاندىن كىيىن، ئەلسۆي بەگ مەخسۇس كۈچ ئاچرىتىپ، يۇرۇڭقاش دەرياسىنىڭ تىگىدىن ئۇ نەرسىنى سۈزۈپ ئاچىققۇزىدۇ.

سۇنىڭ تەكتىدىن يىرىمى قارا، يىرىمى ئاق، بىر قاراشتا بىر-بىرىگە خىرىس قىلىپ تۇرغان مەخلۇققا ئوخشايدىغان قوشمۇشتەك بىر قاشتىشى چىقىدۇ. بۇ تاشنى ئۆلىمالار كۆرۈپ، بەگكە ئاپىرىن ئوقۇيدۇ.

-بۇ ئاجايىپ خىسەتلىك تاشكى، قارىسىنى ئاسقان ياكى تاقىغان ئادەمنى سوغۇق يەلدىن بولغان كىسەل باسالماس، قەھرىتاندىمۇ توڭماس!

-ئېقىنى ئاسقان ياكى تاقىغان ئادەمنى ئىسسىق يەلدىن بولغان كىسەل باسالماس، تومۇزدىمۇ تەرىلمەس!

-ئاپىرىن، ئاپىرىن! بىگىمگە ھەق ئۆزى ئاتا قىلىپتۇ، ئۇشبۇ تاشتىن نەقىش ياساپ ئۆزلىرىگە ۋە جانابى تولون ئاغىچىگە (ئەلسۆيىنىڭ توقىلى) بىزەك قىلماقنى ئىستەيمىز!

-قانداق بىزەك ياسىساق بولۇر؟

-بۆرە! ئەركەك-چىشى بۆرە!

ئۆلىمالارنىڭ مەسلىھەتى بىلەن بەگ ئەڭ ياخشى قاشتاش ئويىمىچىسىغا بۇ تاشتىن بۆرە ياسىتىدۇ. دېگەندەك بۇ تاشنىڭ ئىسسىق ۋە سوغۇقنى ھەيدەشتە ئۈنۈمى ئالاھىدە ياخشى بولۇپ چىقىدۇ. بىر ئۆلىما ئۇنىڭغا «قۇت بۆرە تېشى» دەپ نام قويىدۇ. ئۇنىڭ نامى ئەلگە تارىلىدۇ. بەگ بۇ تاشنى ئۇزاق ئويلىنىش ئارقىلىق چىيەنلۇڭ خانغا ھەدىيە قىلماقچى بولىدۇ.

لىكىن، ئەلسۆي بەگنىڭ قوشكىزەك ئاكىسى ئەلكۆي بەگ «ئەگەر ئىنىم

قۇت بۆرە تېشىنى چىيەنلۇڭ خانغا ھەدىيە قىلسا، ئىنىق ئۇنىڭ ئەمەلىي ئۆسۈپ كىتىدۇ، ياق....! ئىستىدات، ئىلىم جەھەتتە مەندىن بەسى بىراق ئىنىم ئاشۇ غايىپتىن كەلگەن تاشنىڭ ھۆرمىتى بىلەن بىراقلا مەندىن ئېشىپ كەتسە ھەرگىز بولمايدۇ!» دەپ ئويلاپ تۈرلۈك ئۇسۇللار بىلەن ئۇنى قولغا چۈشۈرۈشكە ئۇرۇنىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئاكا-ئۇكىلار ئوتتۇرىسىدىكى بىرمەيدان يوشۇرۇن جەڭ مەيدانغا كىلىدۇ. زادىلا ئامال قىلالمىغان ئاكىسى، نىيىتىنى بۇزۇپ ئىنىسىنىڭ قەسىرىگە ئوت قويۇپ، ئۇ تاشقا ئىرىشمەكچى بولىدۇ. قەسىردىن پەقەت تولۇن ئاغىچىلا ھايات قېچىپ چىقىپ، تاشلارنى ئېلىپ، تەكلىماكاننىڭ ئىچىدە غايىپ بولىدۇ، شۇنىڭدىن ئىتتىبارەن قۇت بۆرە تېشى قايتا كۆرۈنمەيدۇ....

خەلق ئارىسىدا تار دائىردە تارقالغان بۇ غەزەل ئۇ ئىشلارنىڭ دەلىلى:

تولۇن ئاغىچە قۇم ئارا، پىغان-دەرتتە ئاھ تاتۇر،

يۈرىكىدىن قان تېمىپ، قوش تاشنى تۇتۇپ ياتۇر....

ئەينىدىننىڭ سۆزىگە ئۇلاپلا بىگىم سۆزلەپ كەتتى.

-بۇ رىۋايەتنىڭ يەنە بىر ۋارىيانتى با، باشلىنىشى ئوخشايدى، لىكىن ئاخىرى ماندا:

ئوتنى ئەلكۆي ئەمەس بەلكى ئەلسۆيىنىڭ چوڭ ئايالى (تۇغماس) گۈلەم ئايىم ياققانلىقى، چۈنكى ئەلسۆي ئۆزىگە تۆت ئوغۇل تۇغۇپ بەرگەن، ئاجايىپ لاتاپەتلىك توقىلى تولۇن ئاغىچىگە ئالاھىدە ئامراق بولغاچقا، كۈندەشلىك ئوتىدا پۇچلانغان گۈلەم ئايىم ئۆزىنى قوشۇپ ھەممەيلەننى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقى، شۇ قىتىملىق ئوتتا چىرايى كۆيۈپ كەتكەن بولسىمۇ، تولۇن ئاغىچە ھايات قېچىپ چىقىپ، تاشلارنى ئېلىپ تەكلىماكانغا كىرىۋالغانلىقى قەيىت قىلىنغان.

بۇنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە مۇنداق غەزەللەر بار:

ئىسمى تولۇن، ھۆسنمۇ ھەم تولون ئېدىلەر،

گۈلەم ئوتى ئىچرە كۆيۈپ خازان بولدەلەر...

مەن بۇ رىۋايەتلەرگە بىر ئىشىنىپ بىر ئىشەنمەي تۇرۇپ قالدىم.

- راسمۇيا؟! شۇنچە ئۇزۇن ژىل بۇرۇنقى تاشنى سىلە قاندا بىلىلا؟

دىمەك مېنى ئاشۇ ئەلسۆي-پەلسۆي، تولون-پولون دىگەنلىنىڭ جىنلىرى

ئاۋارە قىغان ئوخشىمامدا؟

- بۇ پەقەت رىۋايەت، تارىختا ياكى خاتىرىلەردە قالدۇرۇلغان

ئەمەس. لىكىن قاشتاشنىڭ ئىچىدە شۇنداق ئىسىللىرى باقى، سىلە ئۇنىڭ

رولىنى ئاڭلاپ ئىشەنمەي قاللا!

- ئاھاي... قويسا ئۇندا قۇرۇق تاشنىڭ گىپىنى! رىۋايەت دەيلى

ئەسلى، ئۇندا قۇرۇق رىۋايەتنى...

- نىمە؟! قۇرۇق رىۋايەت؟ قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلىسا جىما!

ئەينىدىن بىردىنلا قاپقىنى تۇرۇپ، يەنە گەپ باشلىدى.

-1923 يىلى.

بېرىتانيەلىك ۋىليام جامىس بىلەن شىۋىتسىيەلىك ھېندو لارسون

قاتارلىق نامدا ئىككىسى تەدسىيە قىلىش ئەمەلىيەتتە دۆلىتىمىزنىڭ

قەدىمىي يادىكارلىقلىرىنى ئوغۇرلاشنى مەقسەت قىلغان ئىككەپلەن

شىنجاڭغا كىرىپ، يۇقىرى باھا بىلەن ئاشۇ تاشنىڭ ئىز-دېرىكىنى

بىلىدىغان بىر يولباشچىنى ياللىغان. كىيىن ئۇلار مىڭ بىر مۇشەققەتتە

تاشنىڭ ئورنىنى تاپقان. لىكىن نىمە سەۋەپتىندۇر تاشنى

ئېلىپ، تاشلارنىڭ رەسىمىنى سىزىۋىلىپ قايتىپ كەتكەن.

قايتىپ بىرىپ ئۇزۇن ئۆتمەي جامىس زابويغا ئايلىنىپ. ئىسپىرىتتىن

زەھەرلىنىپ ئۆلگەن. لارسون روھىي كىسەل بولۇپ قالغان.

-1953 يىلى .

يەنە بىر تۈركۈم چەتئەللىك ئەتكەسچىلەر تاشنىڭ رەسىمىنى كۆتۈرۈپ

شىنجاڭغا كىلىپ، يەرلىك ھاياتكەشلەر بىلەن بىرلىشىپ، تاشنىڭ

ئىز-دېرىكىنى قىلىپ تەكلىماكانغا كىرگەن. لىكىن ئۇلار تاشنىڭ ئورنىنى

تاپقاندا قاتتىق قۇم بوران چىقىپ، نۇرغۇن چىقىم تارتىپ ئاران قېچىپ كەتكەن. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇقۇمۇشلۇق بىرسى ئۆزىنىڭ چەتئەلدىكى نوپوزلۇق بىر ژورنالغا يازغان ماقالىسىدە، ئۇ قېتىملىق قۇم بورانى «ئادەمنى قوغلايدىغان قۇم بوران، بىز قۇملۇقنىڭ چىگرىسىغا كەلگەندىن كىيىن ئۇ قۇم بوران ئارقىغا كەتتى» دەپ تەسۋىرلىگەن. 2196-يىلى.

خوتەنلىك يەرلىك بايلار كۈچ تەشكىللەپ، 70 كىشىلىك قوشۇن بىلەن تاشنى ئىزدەپ تەكلىماكانغا كىرگەن. لىكىن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن پەقەت بىر ياشلا نېرۋىسىدىن ئاداشقان ھالەتتە ھايات قايتىپ كەلگەن. باشقىلارنىڭ سۇئالغا پەلپەتۈش جاۋاب بىرىپ ئۈچ كۈندىن كىيىن ئۆلۈپ قالغان. 1973-يىلى.

خوتەنگە چىنىقىشقا چۈشكەن زىيالىيلار يەرلىك خەلىقتىن تاشنىڭ رىۋايىتىنى ئاڭلاپ، جەمئىي يەتتە ئادەم تەكلىماكانغا تاشنى ئىزدەپ كىرگەن. ئۇلارنىڭ تاپقان-تاپمىغانلىقى نامەلۇم، لىكىن ئۇلار ھەپتىدىن كىيىن قايتىپ كىلىپ ھەممىسى قاتتىق ئاغرىپ قالغان. باشقىلار تاش ۋە ئۇلارنىڭ كەچۈرمىشى ھەققىدە سۇئال سورىغاندا، ئۇلار بىردەك «بىز ھىچنىمىنى بىلمەيمىز، بىز ئېزىتقۇغا ئۇچرىدۇق» دەپلا جاۋاب بەرگەن. 1991-يىلى.

قەشقەرلىك يەككە تىجارەتچى ئەنۋەر ھاجى بىلەن ئارخىلوگىيە كەسپىدە ئوقۇغان ئالىي زىيالىي بەي موۋ موۋ بىرلىكتە تاشنى ئىزدەپ تەكلىماكانغا كىرگەن. لىكىن ئۇلار ئۈچ كۈندىن كىيىنلا قايتىپ كەلگەن. بەي موۋ موۋ قاتتىق ئاغرىپ، داۋالىنىپ ساقايغاندىن كىيىن يۇرتىغا كەتكەن. ئەنۋەر ھاجىدىن باشقىلار مۇناسىۋەتلىك سۇئال سورىغاندا ئۇ «بىز ھىچنىمىنى تاپالمىدۇق» دەپ جاۋاب بەرگەن. لىكىن ئەنۋەر ئىزچىل قاراڭغۇدا زادىلا تالاغا چىقالمايدىغان بولۇپ قالغان.

-1999 يىلى.

داغلىق ئالىي مەكتەپ ئوقوغۇچىلىرىدىن تەركىپ تاپقان، ئۆزىگە «ئەسىر ھالقىش ئەتىرىتى» دەپ نام قويۇۋالغان ئارخىلوگىيەلىك قىزدىن تەكشۈرۈشنى مەقسەت قىلغان ئېكسپېدىتسىيە ئەتىرىتى تاشنى ئىزدەپ تەكلىماكانغا كىرگەن. ئۇلار تاشنى بار دەپ ھۆكۈم قىلغان يەرگە بارغاندا قاتتىق بوران چىقىپ، ئۇلارمۇ چىكىنىپ كىتىشكە مەجبۇر بولغان.

ئەينىدىننەنگە پىلىرىنى ئاڭلاپ ھەيرانلىقتىن ئېڭىكىم چۈشۈپ قالغىلى تاسلا قالدى. بىردىنلا مىنى يەنە قورقۇنۇچ بىسىشقا باشلىدى. چۈنكى تاشنى ئىزدەپ بارغان، تاپقان-تاپالمىغانلارنىڭ ھەممىسى ياخشى ئاقىۋەتكە ئېرىشمەپتۇ. مەن تاشنى تىپىپلا قالماي تېخى ئىلىپ چىقىپ كەتكەن، دىمەك مىنىمۇ چوقۇم....

ئەينىدىن چىراي ئىپادەمدىن مىنىڭ ھىسسىياتىمنى چۈشەندۈرۈپ بولغاي، كۈلۈپ تۇرۇپ ماڭا تەسەللىي بەردى.

-سىلەر ئارتۇقچە قوقاپ كەتمەسە تۆرەم. بۇ ئۇندا جىن تۇغىدىغان تاش ئەمەس، ئالاھىدە قاشتېشى خالاس.

كۆڭلۈم سەل ئورنىغا چۈشتى.

-ئۇندا بوسا بۇ تاش قايسىدۇ؟ مەن دىمەكچى، ھىلىقى سوغىقىمۇ يا ئىسسىقىمۇ؟

-سوغىقى! سىلىنىڭ مېجەزلىرى سوغاق بوغاندىكىن، شۇ كۈنى بۇنى قويغانغا سىلىپ زۇرۇپ، بەدەنلىرىنى بەك سوغاق ئىلىپ كىتىپتە! -دىمەك بۇ ئاشۇ قۇت بۆرە تىشى دەپىلى؟ -مىنىڭچە شۇ.

ئەينىدىن تاشنى ئىلىپ چىراق يورنىغا تۇتتى. زەن سىلىپ قارىدىم، راستىنلا بۆرە ئىكەن! يايىلىسى بولغاچقا ئەينى ۋاقىتتا ماڭا ئاتتەك كۆرىنىپ كىتىپتىكەن، ئەسلى بۇ يايىلىق بۆرىكەن ئەمەسمۇ! يىرىم ئېچىلغان ئېغىزىدىن چىشلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغان، بىر كۆزىنى قۇم

توسۋالغان، ناھايىتى گەۋدىلىك، بېشىنى يېرىم ئىگىپ تۇرغان بۇ بۆرە،
ماڭا بەك سۈرلۈك ھەم ھەيۋەت تەسىر بەردى.

-مىنى سوغۇق ئىلىپ كەتكەچكىلا جىن خاپا قىغانىدۇ؟

-ئۇنىسى مەن بىلمەيمە، لىكىن شۇنىڭ تەسىرى بولۇشى مۇمكىن.

-بۇ تاش قانچە پۇلغا يارايدا؟

-بۇ تاشنى پۇل بىلەن ئۆلچىگىلى بولمايدۇ. قەدىرىنى بىلگەن ئەدەمگە

دۇنيادىن ئەۋزەل، بىلمىگەن ئەدەمگە كىسەكتىن پەرقى يوق!

ئىسىت! نىمە دەپ جىندىن قورقۇپ شۇنچە نوچى تاشنى ئۇلارغا

بەرگەندىمەن! ئەمدى قايسى يۈزۈم بىلەن «قايتۇرۇپ بىرىڭلار، مەن

سىلەرگە ساتايدىيەلەيمەن! مەن نىمانچە قاپاقباش! بىشىغا كەلگەننى

كۆرۈپ، چىداپ تۇرسام بولماسمىتى... ئۆزۈمنى توختىماي ئەيىپلەۋاتقان

چاغدا، ئەينىدىننىڭ سۆزى خىياللىرىمنى بۆلدى.

-تۆرەم! سىلنى تارىخى بىر ئىش قىلدى دىسەك بولىدۇ! بۇنىڭ تەتقىقات

يەكۈنى چىقىپ دەلىللىنىپ قاسا چوقۇم ئىسىملىرى دۆلىتىمىزنىڭ

قامۇسىغا چىرىدۇ!

ئىچىمدە «قانچە پۇل بىرىدۇ» دەپ سورىغۇم كەلسىمۇ، ئۇنداق

دىيەلمىدىم. راس گەپ قىلسام ماڭا قامۇسقا كىرىشتىن، 5مىليون بەرگىنى

ياخشىراق. چۈنكى قامۇستىكى رەسىمنى كۆتۈرۈپ بارسام خىزمەت

بەرمەيدۇ، ئۆي بەرمەيدۇ، ھىلقى قىزبالا «ۋۇجۇ! ھەجەپ

يامانكەنلا، قامۇستىكى سىلە شۇما؟ ئەمەسە سىلگە تىگەي!» دىمەيدۇ

ئەمەسمۇ!

-مەلۇم جەھەتتىن بۇ تاشنى تىپىش سىلنىڭ پىشانىلىرىغا

يېزىلىپتىكىن. بوممىسا نۇرغۇن ئالىملا، ئىكسىپىدىتسىيەچىلە تاپامىغان

تاشنى سىلە ئويىناپ ژۇرۇپ تىپىۋالامتىلە!» (تەلەي نەدە دىسە دوڭغا

ماڭلايدۇ) دىگەن راسكىن!

«تۇفى! دوڭغا ماڭلاي دىگەن سەن، قېرى تاز!» ئىچىمدە ئۇنى قاتتىق

تىللىدىم. بىلال قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئاپلا، ماۋۇ بىگىمنىڭ ھەممىنى
بىلىپ قالدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قاپتىمەن! دىمەك ئۇ ئىزچىل مىنىڭ نىمە
ئويلىغانلىقىمنى، ئۇلارنى تىللىغانلىقىمنى بىلىپ
تۇرغانىدۇ؟ ياق، ھەرقانچە بولسىمۇ، ئۇندا يامان ئەمەستۇ؟

-سىلىمۇ ئەجرىلىرىگە لايىق جاۋاب ئالسا، خاتىرجەم بوسا!
ئەينىدىننىڭ بۇ گىپىدىن كىيىن كۆڭلۈم يەنە كۆتۈرۈلۈپ
قالدى. كۆڭلۈمدە «خا-خا! يەنىلا ئەينىدىن تاغام ياخشى!» دەپ ئويلاپ
بولۇپ بىلالغا يەنە قاراپ باقتىم، ئۇ بۇرنىنى كولاپ بىرنەرسىنى خىيال
قىلىۋاتقان دەك تۇراتتى. بەلكىم ئۇ «نىمانداق مەيدانى يوق، تۇنامى يوق
ئاداشتۇ بۇ!» دەپ ئويلاۋاتقان دەپ نىمە كارىم، ئىشقىلىپ ئەينىدىن
بايام «لايىق جاۋاب ئالسىن» دىدى، بۇ دىمەكلىك «پۇل ئالسىن»
دىمەكلىك. ھەرنىمە بولسا مۇشۇ تاشنى دەپ تارتقان كۈلپەتلىرىم بىكارغا
كەتمەيدىغان بولدى.

-يانا بىزنى قەيەددىدۇ؟!

بىلالنىڭ سۆزى ھەممەيلەننىڭ دىققىتىنى تارتتى، توغرا! بۇ تاش
رېۋايەتلەرگە ئاساسلانغاندا بىرچۈپ بولشى كىرەك! ئەگەر يەنە جىندىن
قورقمىغان بولسام، ھازىرلا يۈگۈرەپ بىرىپ مازارغا باشچىلاپ چۈشكۈم بار
ئىدى.

-ھىلىقى ئورچەك مازادا بادۇ!

-ياق، بىز خىلى يەرلەرگىچە تەكشۈرۈپ باقتۇق، با بوسا بىزگە
ئۇچرايتتى.

مەن يەنىلا ئۇمۇدسىزلەنمىدىم. چۈنكى بۇ تاشنىمۇ ئۇلار بۇرنىنىڭ
ئاستىدا تۇرسا كۆرمىگەن، كىم بىلىدۇ مەن يەنە ئاسانلا تىپىۋالامدىمەن
تىخى!

-قاچانلىققا يولغا چىقىمىز؟

-نەگە؟

-تاش ئىزىدىكىلىچۇ!

-هە...ئەتە،سلىمۇ بىللە باراملا؟

-بارامە ئەمدى،ئاتايىتىن كەپتىمە.

-باسلىرىغۇ بەك ياخشى بولتى،لىكىن زە.....

-لىكىن نىمە؟!

-ھىشنىمە....

-تولام ئىچىمنى سىقىمسا جىما ئەينىدىن تاغا،مەن سىلىنىڭ نىمە

دىمەكچى بوغانلىقلىرىنى بىلىمەن!

-بىلگەن بوسلىرى ياخشى.

ئەينىدىن ناھايىتى ياسالما بىر ھېجىيىپ قويۇپ چىقىپ كەتتى.كەيپىم

قىرىق گەز ئۇچۇپ،بىلال بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرغان مەتسىلىم بىلەنمۇ

پاراڭلاشقۇم كەلمەي، مەن ياتاق ئۆيگە قاراپ ماڭدىم.....

9-باپ ئەخمەقلىق ماڭلا خاس

ئالدىدىكى قۇملۇققا، ئازگالغا قاراپ يەنىلا تىنىم شۇركىنىپ كەتتى. نىمىلا دىگەن بىلەن مېنى مۇشۇ يەرگە قەدەم باسقاندىن بىرى نەس بىسىپلا كەلدى.

ئازگالغا يەنە ئەڭ ئاخىرىدا چۈشتۈم، ئىچىمدىكى قورقۇنۇچنى زورغا بىسىپ، قول چىراقنى يېقىپ ئەتراپنى كۈزەتتىم. ئەينى چاغدا بىگىم تەشكەن بىرىنجى ئىشكىنىڭ ئىچىدە ھىچنەمە قالغان ئىدى! ئەينىدىن بەلگە قويغان، نۇمۇر سالغان، رەسىمگە تارتقان ھېلىقى نەرسىلەر قېنى؟! كۆڭلۈمدىكى ۋەھىمە، غەزەپكە ئايلاندى. ئەينىدىن بىلەن بىگىم ھەممە نەرسىنى جايلاپ بولغاچقا شۇڭا مېنى ئەستىن چىقىرىپ، تىلفۇن قىلىپمۇ قويماپتىكەندە!

-ھىم! غەزەپ يامان بەگلىرىم، يامان غوجىلىرىم جۇما ھەقاسلىرى!
ئىككىنچى قاتاردا كىتئۇتقان ئەينىدىن گىپىمنى ئاڭلاپ توختىدى.
-قايدا دەيلا؟

-ئايدا دەيمە! قەنى ئۆتكەندە مەن كۆگەن ھىلىقى نەسىلە?
-بىرىشقا تىگىشلىك جايغا كەتتى.

-بانكا كارتىسىغىمۇ يا ھىلىقى سىلنىڭ ئاسارە-ئەتىقە دۇنياسىغىمۇ؟!
-بوسغۇ ھەممە ئىشنى سىلگە مەلۇم قىلىپ تەستىقلىرىنى ئاساق بەك بەلەن بولتى، ئەمما بەزى چاغدا جىددىي ئىشلىغا جىددى مۇئامىلە قىممىساق بوممايدا ئەمەسمۇ. كۆڭۈللىرىگە كەگەن ئوخشىمامدا!
بۇ قېرى تاز ماڭا جاۋاپ بەرمىگەن بولسىمۇ بەك كۆڭلۈمگە ئالمايتىم، لىكىن ئۇنىڭ بارلىق سۆزلىرى ماڭا يىگنە سانجىغاندەك بىلىندى. بۇ ئىنىقلا «سەن قانچىلىك نىمىتىڭ؟! نەگە ئاپارساق سەن بىلەن ئالاقىسى يوق!» دىگەن گەپقۇ!

-يا، پەقەت كۆڭلۈمگە ئاممىدىم. بوسا ھىلىقى تاشنىمۇ ئاشەگە ئاپىرىپ قويايلا. ھەقاسلىرى جايلىغان نەسنى مەن قايدا باشقۇرايىمەن!

-جايلاش دىگەن سىلىدىن ئايلانسۇن تۆرەم! ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز نەرسىنى
جايلىيالايدىغان ئەدەم جايلايدى!
-ھى-ھى..

مەتسىلىم مېنى ئۆزىنى شۇنچە تۇتۇۋالاي دىسىمۇ، سەت ھىجايغان ئاۋازى
تېشىغا چىقىپ كەتتى. بوغۇزۇمغا بىرنەرسە كەپلەشكەندەك بولۇپ
قالدىم. نىمە دەپ ھىلىقى تاشنى بۇلارغا بەرگەن بولغىيتىم. ئۇ مېنى «سەن
تەييا نەسىنىمۇ جايلىيالمىي يىنىپ كەلدىڭغۇ؟! يەنە نىمە دەيتىڭ!» دەپ
ئاغزىمنى تۇۋاقلاپ قويدى. مۇشۇ دەقىقىدىن باشلاپ ھەرقانداق نەرسە
تېپىۋالسام ھەرگىز ئۇلارغا كۆرسەتمەي. ئۇدۇل ئاپىرىپ يوغانراق
ئاسارە-ئەتىقە سىتىش ئورۇنلىرىغا ئاپىرىشنى قارار قىلدىم. يەنە بىر تاش
ماڭا ئۇچراپ قالسا ئىدى، شۇ چاغدا پوچىلىق قىلىشقىنىڭنى كۆرەتتىم!

2- ئۆي، قۇرۇق، 3- ئۆي، قۇرۇق.... كەيپىم بارغانسىرى ئۇچتى. «ھەي
ئەينىدىن تاز، ھەي ماڭقا بىگىم! چىق نەرسىلەرنى جايلاپ بولاپسىلەر»
ئىچىمدە سەپرالار ئۆرلەپ تۇرسىمۇ، ھەممە يەرگە ئىنچىكىلىك بىلەن
سەپ سىلىشنى ئۇنۇتمىدىم. ماڭغىچ ئۇچراپ قالغان بىرقانچە ئۇششاق
تاش پارچىلىرىنى قولۇمغا ئېلىپ، تەجىربىلىك قىدىرىپ تەكشۈرگۈچىدەك
چىراقنىڭ يورۇقىدا تازا قارىدىم. مەلۇم نەرسىگە شەكلى ئوخشاپ قالغان
تاش بولسىلا يانچۇقۇمغا سىلىپ ماڭدىم.

7- ئۆيگە كەلگەن چىغىمىزدا ئالدىمىزدىكى يول توسۇلۇپ قالدى. بىگىم
ئۇدۇلىمىزدىكى قومساڭغۇ توپا تامىنى پۇراپ بېقىپ، سىلاپ بېقىپ ئاندىن
ئېگىكىنى تۇتۇپ توختاپ قالدى. ئۇ بىرنەرسىنى مۇلاھىزە قىلىۋاتقاندا
تۇراتتى. بىردەمدىن كىيىن ئەينىدىن بىلەن قۇلاق يېقىشىپ
مەسلىھەتلىشكەندىن كىيىن بىشىنى چايقاپ مەتسىلىمنىڭ يىنىغا كەلدى.
-ئۆزلىرىنى مالال قىپ قويدىغان بولدۇق!

مەتسىلىم بىردىنلا جىددىيلىشىپ قالدى. بىگىم ئۇنىڭغا مىختەك
تىكىلىپ تۇراتتى.

-بۇيەرگە كىرسەك بوممايتۇ!

-نىمىشقا؟!

-ھېي-ھېي! بىزگە بىر ئىش بوپ قالامدىكى دەيتتە.

-سىلە چىرىش ئېغىزىنى تىپىپ بەسىلىرىلا بولىدا، ئىچىگە چىمىسىلىمۇ

مەيىلى.

بىلال سۆزىنى قىلىپ بولۇپ ماڭا قاراپ قويدى. «مەتسىلىمنىڭ گىپىنى

ئاڭلىدىڭ، يەنە كىرەلمەسەن؟» دىگىنى ئۇ.

مەن مېيىغىمدا كۈلۈپ قويۇپ مەتسىلىمگە قەستەن سالماق ھالەتتە

تەربىيە بەردىم.

-بىگىم راس دەيدا، سىلە چىمىسىلىرىمۇ بولاۋىرىدا، چىرىدىغان تۆشۈكنى

تەپ بىرىپ، مىشەدە ساقلىغىچ تۇسا، بىز چىرىمىز!

مەتسىلىم ناھايىتى خاتا بىر ئىش قىلىشقا مەجبۇر بولغان

ئادەمدەك «ھېي...ھېي...» دەپ قويۇپ، كەڭلىكى ئۈچ مىتىر ئەتراپىدا

كىلىدىغان تامنىڭ ئوڭ تەرەپ ئاستى سول بۇرجىكىدىكى بىرىرەرنى

زوغىزىيىپ ئولتۇرۇپ سىيلاشقا باشلىدى. بىردەمدىن كىيىن ئىككى قولى

بىلەن بىرلا ئىتتىرىپ، ئازراق تۆشۈك ئاچتى.

مەن تام ئۆرۈلۈپ بىزنى قۇم بىسىۋالامدىكىن دەپ ئەنسىرەپ تۇرسام، ئۇ

ئىككى قولى بىلەن بىرنەرسىنى تارتىپلا چىقاردى. تامنىڭ ئۇ تەرىپىدىن

بىر ئىشك شەكىللىك بوشلۇق ئېچىلدى. سەپسىلىپ قارىسام، ئۇنىڭ

تارتىپ چىقارغىنى چاپان شالغا ئوخشاپ قالدىغان ياغاچ ئىكەن.

مەن تولىمۇ ھەيران قالدىم. مەتسىلىم بۇلارنى قانداق بىلىدۇ؟! بۇ ياغاچ

شۇنداق سىپتا قىرىلغان، ئادەمنىڭ قىلمىشى ئىكەنلىكىنى قارىغىمۇ

بىلەلەيدىغان تۇرسا! دىمەك مەتسىلىم مازار مۇشكى دىگەن رىۋايەت

بىكارغا تارقالغان! بۇ ئوغرى بوش ئادەم ئەمەس! ئۇ بۇ يەرگە خالىغانچە

كىرىپ چىقالغاندىن سىرت، يەنە كىيىن كىرىشكە ئىمكانىيەت قالدۇرغان!

ئەينىدىن كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، مەتسىلىمنىڭ مۇرىسىگە يىنىك شاپاللاپ

قويۇپ، بلال بىلەن ئالدى-كەينى بولۇپ يىڭى بوشلۇققا كىرىپ
كەتتى. مېنىڭ قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا يەنىلا كۈچلۈك ۋەھىمە
بولسىمۇ ئىناۋىتىمنى ئويلاپ، ئەينىدىن ھەرىكىتىنى ئۆز پىتى
دوراپ، مەتسىلىمنىڭ دولىسىغا شاپاللاپ قويۇپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن
كىرىدىم. مەتسىلىم بېشىنى چايقاپ ئۆز ئورنىدا توختاپ قالدى.

بۆرە تېشى، ئۈنچە-مەرۋايىت، تەڭگە... ھېچقايسىدىن ئەسەر يوق. يىڭى
مازار ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى يىرىم مېتىردەك كىلىدىغان دۈمچەك
توپىدىن باشقا ھېچنەمە يوق!

- بۇ يەردىكى نەسىلنى مەتسىلىمكام قۇرۇغداپ بولاپتا!
ئەلەم بىلەن قەستەن سىرىتتىكى مەتسىلىمنى ئاڭلىسۇن دەپ ئۈنلۈك
ئاۋازدا ۋارقىرىدىم.

- ياق! بۇ يە يانا بىر چىرىش ئېغىزى بولشى مۇمكىن!
بىگم ھىلىقى دۈمچەك توپىنىڭ يىنىغا كىلىپ تۇرۇپ، پەس ئاۋازدا ماڭا
جاۋاب بەردى. ئەينىدىن بولسا يەنە خاتىرە يېزىش، سۈرەتكە
ئىلىش... ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتاتتى. مەن ئۇ دۈمچەكنىڭ ئەتراپىنى
بىرقانچىنى ئايلىنىدىم، تۇتۇپ باقتىم، تاشتەك قاتتىق. بۇ ھېچقانداق
كىرىش ئېغىزىغا ئوخشىمايۋاتاتتى.
- مەتسىلىماخۇن!

ئەينىدىن بىرقانچە قىتىم چاقىرغاندىن كىيىن مەتسىلىم بويىنى
باغلىغاندەك كىرىپ كەلدى. ئاندىن دۈمچەك توپىنىڭ سەل سۈرۈلۈپ
كەتكەندەك تەرىپىگە كەلدى، ئاندىن ئۇ يەرگە قارىتىپ قاتتىق تېپىشقا
باشلىدى. ئۇ ھەربىر قىتىم تەپكەندە ئۇ يەردىكى تاشتەك قىتىپ كەتكەن
توپا ئاز-ئازدىن چۈشۈپ، ئادەمنىڭ قولى پاتقۇدەك ئارىلىق
ئېچىلدى. مەتسىلىم ئىككى قولى بىلەن ئىنجىقلاپ تۇرۇپ ئۇنى سول
تەرەپكە تارتىشقا باشلىدى. ئۇ دۈمچەك توپا قىمىرلاپمۇ قويمىدى.

- مايانغا ئۆتەپ تۇسا!

بىگىم ئەدەپ بىلەن مەتسىلىمنى بېرپانغا سۈرۈپ قويۇپ، پوقچىنىڭ بەلچىسىدەك يوغان قوللىرى بىلەن ئانچە كۈچىمەيلا دۈمچەك توپىنى تارتىشقا باشلىدى. ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ دۈمچەك توپا سول تەرەپكە سۈرۈلۈپ ئۇنىڭ ئاستىدىن قۇدۇقتەك بىر كامار كۆرۈندى. مەتسىلىم گەدىنىنى قاشلاپ «ۋۇجىنەم! كۈچ دىگەن بارىدە باركىنا ئەينا!» دەپ چالا ھىجىيىپ قويدى.

رېۋايەتلەردىكى كوهىقاپنىڭ ئېغىزىدەك قاپقاراڭغۇ كامار، ئىچىدىن غۇرۇلداپ قۇم-توپىلارنى تۈزىتىپ سوغۇق شامال چىقىپ تۇراتتى. مەتسىلىمدىن باشقا ھەممەيەلەن ئۇنىڭ ئىچىگە قارىتىپ چىراق تۇتۇق، يەنىلا ھىچنىمنى كۆرگىلى بولمىدى. بىگىم كامارنىڭ ئېغىزىدىن چىقىۋاتقان شامالغا بۇرنىنى تۇتۇپ بىردەم تۇرغاندىن كىيىن ئۈمۈدسىزلىك بىلەن بىشىنى چايقىدى.

-بۇيەگە ھازىرچە چىگىلى بوممايدىكىن.

-ماشىنىدىن ئاغامچا ئەچىرىپ چىرمەدۇقيا؟

-مەن ئەچىرىپ بىرەي سىلە چىرمەلا؟!

بىگىم سۇئالىمغا سۇئال قايتۇرۇپ ماڭا قارىدى. مەن يەنە گەپتە تۇتۇلۇپ قالدىم. نىمە دەپ شۇنداق ئەخمىقانە گەپ قىلغاندىمەن، قانداق قىلىشىم كىرەك؟ خىياللىرىم قاناتلىنىپ تىز سۈرئەتتە ئۇچۇشقا باشلىدى.

1. باتۇر ئەزىمەت ئىكەنلىكىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئارغامچىغا ئېسىلىپ كامارغا كىرىمەن. لىكىن ئۇنىڭ تىگىدە مېنىڭ كىرىشىمنى نىمىلەر كۈتۈپ ياتقاندۇ!

2. ئېسىلىپ ئەھۋالغا قاراپ بىقىپ، چاتاق بولۇپ قالسا «مىنى تاتىڭلا!» دەپ ۋارقىرايمەن. ھىچ بولمىغاندا ئىچىگە چۈشەلىگەن نوچى بولمەن!

3. «مەن نىمىشقا چىرىمەن؟ ھەقاسىلىرى بەك يامان بوغاندىكىن بى چۈشۈپ بىقىشاملا!» دەپ ئۇلارنى قىستاپ ئەنتىمنى ئالىمەن. (لىكىن ئۇلار

بەلكىم مۇشۇ گىپىمنى كۈتۈپ تۇرغاندۇ)

قىسقا ئويلىنىپ ئاخىرى 2- پىلانىنى تاللىدىم. ۋە مەغرۇر ھالدا ئاۋال ئەينىدىنكى ئاندىن بىگىمگە قاراپ كۈلۈپ قويدۇم.

-ماقا! ئەينىدىن غوجام خاپۇمماي ئاغامچا ئەچىرىپ بىرەملا؟ مەن چۈشمىسەم بۇ كاماغا چۈشكىدەك ئە كىشى يوق ئوخشايد!

ئەينىدىن گىپىمنى ئاڭلاپ چىرايى بىر ئۆزگىرىپ يەنە ئەسلىگە كەلدى.
-سىلىغۇ بەك يامان بالا، ئۇنىڭدا سو يوق، لىكىن بىز نەسە بولاپ قاسا زە تىگىدە.....

ئۇ قەستەن جىننى دارىتمىلاپ مېنى قورقۇتماقچى بولۇۋاتاتتى.
-خاتىرجەم بوسا، ئايدا نەسنى تولا كۆرۈپ پىشىپ كەتتىم

مەن، خاپۇمماي ئەچىرىپ بىرەملا يا ئۆزەم چىقايما؟
-مىنىڭ ھىلىقى ئاغىنەم 3 يىل بۇرۇن مېشەگە كىرىپ كىتىپ، ھازىرغىچە چىقىمىدىيا! كىرىسلىرى بوممايتۇ!

-بەك يوغووون ئىش بولاپتىكىن، سىلىدىن سورىمىغان مەن!
ئاغزىمدا شۇنداق دەپ قويغان بولساممۇ مەتسىلىمنىڭ چىرقىراق ئاۋازى

بىلەن تەڭ لەسسەدە يىلىم چىقىپ كەتتى. ئەينىدىن تاز ماڭا «ھە! چۈشە نوچى بولساڭ ئەمدى!» دىگەن مەنىدە تىكىلىپ تۇراتتى. يەنە

مازلاشتىم. ھەممىمىز ئۇن-تۈنسىز ئارقىمىزغا ياندۇق. بىشىمنى تاكى مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە كەلگەندىمۇ كۆتۈرۈلمىدىم.

نېمىشقا دۇنيادىكى بارلىق يۈزى تۆكلىدىغان، ئىناۋىتى مەنتەڭ بولىدىغان، خەقنىڭ ئالدىدا مازلىشىدىغان ئىشنىڭ ھەممىسىگە مەنلا

ئۇچرايمەن؟! ئىگەم ماڭا نوچىلىق قىلغۇدەك بىر قىتىم پۇرسەت بەرسە بولمامدۇ؟! ئاشۇ ماڭقا ساراڭ بىلەن قېرى تازنىڭ ئالدىدا ھەجەپ تولا

مازلاشتىم، ھەجەپ تولا مازلاشتىم.... مۇشۇنداق ناچار كەيپىياتتا تاماققىمۇ چىقماي ياتاق ئۆيدە تورۇسقا قاراپ ياتتىم.

ئوڭ تەرىپىمگە ئۇرۇلسەم بىقىنىمغا بىرنەرسە پاتقاندىك بولدى. تۇتۇپ

باقسام، ھىلىقى مەن تىرىپ ماڭغان تاشلار ئىكەن، يانچۇقۇم پولىتىيىپ
كىتىپتۇ، دىمەك مەن بىلىپ-بىلمەي خىلى چىق تاش
يىغىپتىمەن، خا-خا....! كۈلگەن ئاۋازىمنى ئۇلار ئاڭلاپ
قالدىغاندەك، ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئىشكىتىن بىشىمنى چىقىرىپ سىرىتىنى
كۈزىتىپ باقتىم، جىمجىت.

دەرىزىنى تاقاپ، رەڭگى ئۇچۇپ كەتكەن پەردىنى ھىملاپ قويدۇم .
ئاندىن يانچۇقۇمدىكى تاشلارنى ئاۋايلاپ ئۈستەلگە قويۇپ، بىر-بىرلەپ
سەپسالدىم. رەڭگى ئادەتتىكى تاشلاردىن سەل ئاق، شەكلى بەزىسىنىڭ
تاشقا، بەزىسىنىڭ نانغا، بەزىسىنىڭ تۇخۇمغا ئوخشايدۇ، كىچىك بىرىنى
زورلاپ بۆرىگە ئوخشىتىپ باقتىم، ئىشقىلىپ بۆرىگە ئوخشىمىسۇمۇ، بىر
ھايۋانغا ئوخشايدىغاندەك قىلاتتى. مەيلى نىمىلا بولمىسۇن بۇلارنى ئۇلارغا
ھەرگىز كۆرسەتمەيمەن ھەم دىمەيمەن! ئۆزۈمچە ناخشا توۋلاپ
كەتتىم، بايامقى ناچار كەيپىياتىم تىزلا كۆپۈككە ئايلىنىپ ئۇچۇپ كەتتى.

جىنلار كىلىپ بوغسىمۇ،

قۇم-بورانلار سوقسىمۇ،

ئاغزىم مايماق بولسىمۇ،

ئەمدى ساڭا دىمەيمەن!

لايلايلايلاي لاي لاي لاي!

بۇ تاشلار بەلكىم ھىلىقى تاشتەك نوچى بولمىسىمۇ ھىچ بولمىغاندا
تەڭگىدىن چىقراق پۇلغا يارار؟ 29! پارچە تاش! بىرسى 100 مىڭ
بولسا، ۋاھ....

1. تاشلارنى سىتىپ بولۇپ، بۇنداق ماڭقا بىگىم، تاز غوجامنى
كۆزۈمۈم كۆرمەيدۇ، نە ياخشى بولسا شۇيەرگە بىرىپ ئوينايمەن!
2. 60-50 ئادەم ياللاپ، زامانىۋى قۇراللار بىلەن ھىلىقى قەبرىلەرنى
قىزىپ، چۇۋۇپ، ھەممە نەرسىنى ئىككىسىنىڭ كۆزىچىلا ئىلىپ كىتىمەن!

3. «قەرز ئالماي ئۆي ئىلىشىنىڭ سىرى» ، «بېيىش قىيىن ئېشىش

ئەمەس» ، «ئەغزەمچە بېيىش دەستۇرى» دەپ كىتاپلارنى يازمەن!

4. ئەپسانىۋى رىۋايەتتىن بىرنى توقۇپ ، «ئەغزەم تۆرىنىڭ ئاجايىپ

كەچۈرمىشلىرى» دەپ كىنودىن بىرنى ئىشلەيمەن! ھوللوۋۇتتىن رىژىسسۇر

تەكلىپ قىلىپ ، ئۆزۈم باش رول ئېلىپ تىخى!

بۈگۈن كىچە مەن ئۇلار بىلەن تونۇشقاندىن بۇيانقى ئەڭ ياخشى

چۈشلەرنى كۆردۈم. ئەنسى سەھەر تۇرۇپ تاماقمۇ يىمەي ، ئۇلارغا «ئۆيدىن

جىددى تىلپۇن كەلدى ، غاچچىدە بىرىپ كىلەي!» دەپ

قويۇپ ، لاقا-لۇقلىرىمنىمۇ ئالماي ، تاشنى يانچۇققا مەھكەم سىلىپ

قەشقەرگە يولغا چىقتىم....

يەنە ئوخشاش يول. يەنە ئوخشاش ئاپتۇبۇس ، يەنە ئوخشاش ئارقىدىراق

ئورۇن. ئەمما بۇ قىتىم مېنىڭ كەيپىياتىم تۈپتىن ئوخشىمايدۇ.

ئالدىنقى قىتىم ۋەھىمدە ماڭغان بولسام ، بۇ قىتىم ئايەم

كەيپىياتىمدەن! شوپۇر ئۇستاممۇ مېنىڭ كەيپىياتىمنى بىلىپ قالغاندەك

ئابدۇكېرىم مېنىڭ ئىتوت دىيىنى قويۇپ قويغان ئىدى. گەرچە سانسىز

قىتىم كۆرۈپ ، گەپ-سۆزلىرى يادا بولۇپ كەتكەن بولسىمۇ ، ئىچ-ئىچىمدىن

كۈلۈپ ، يول ئازاۋىنى ھىس قىلمايلا ، چۈشكە يىقىن قەشقەرگە كىلىۋالدىم.

ئۆيگە كىرگىنىمدە دادام-ئاپام مەلۇم ناخشا پروگراممىسىنى

سۆكۈپ ، تىللاپ ئولتۇرۇپ كىتىپتۇ.

-ۋۇجۇ! ئاشۇندا لاتا قاس-قاس گۈيلىنىمۇ ھەپتىلىك چىمپىيون قىلدىيا

ماگۇيلا!

-ئى بودەك قىز ۋالىمۇ خىلى يامان ئەمەس ئوقىغان ناخشىنى!

-ماگۇي بىرە باھالىغۇچىنىڭ تۇققىنى ئوخشايد! ئاھاي....

-ما مەلىممۇ رەسمىي ساختىپەزكىن! نورمال ئەدەم ناخشىنى ياخشى

ئوقۇپ شاللىنىپ كەتسە ، «كۆڭلەم يىرىم بوممىدى ، ھاشىمجانغا

مۇۋاپىقىيەت تىلەيمەن....» دەمدى؟!!

-شۇڭا دەيمە. ھازىرقى ياش بالالا بەك ساختىپەز بولاپ
كەتتى! ئۇۋالچىلىققا ئۇچرىغاندىكىن «بەك كۆڭلەم يىرىم بولدى!» ، «مەن
پەقەت قايىل ئەمەس!» دەپ بىز ئىغىز جىڭ گەپ قىپ قويسا، ياكى
زىخلاپ قويسا بىزكىم ئەچىقىپ ئىتتۇنتەمد!

ئىككى مەھربانلىرىمنىڭ كايىشلىرىنى زوقلىنىپ ئاڭلىۋىتىپ ئۇلارنىڭ
قىشىغا كەلدىم.

-چىز تۇرۇشلا، دادىخان، ئاپىخان!

-ۋىيى! بالام شىككۈن چىدىيامماي قىچىپ كەلدىڭما؟

-يوۋ! دايمى گىپىڭدە تۇمايتىڭ بالام، مۇشۇ دو «بولاممىسام يىنىپ
كەلمە» دەپ ئالدىن بەگەن ۋەدەڭدە تۇرۇپسە ھەنىم بوسا!

ئاپام، دادامنىڭ تەنلىرىنى پىسەنتىمگە ئالماي، كۈلۈپ قويدۇم.

-بىز نەسەمنى ئۇنتۇپ قاپتىكەنمە، ئاشنى ئاغىنى
كەلدىم. كۆمىدىڭلما! زۇك تاقامنىمۇ ئەكەممىدىم!

-قوساق قاندا؟

-بىكەتنىڭ ئالدىدىن تاماق يىدىم.

-ھە بولاپتا. قاچانلىققا ماڭسە؟

-ئۇزاققا قاممايمە. مەن بى زۇيۇنۇپ چىقاي، بەك توپا-تەرەت بولاپ
كەتتىم.

مۇنچىغا كىرىپ يۇيۇنۇپ بولۇپ، ئۆزۈم ياخشى كۆرىدىغان لىكىن دادام
كۆرسىلا خۇيى تۇتۇپ قالدىغان بىرقۇر كىيىمىمنى كىيىپ، ئەينەككە
قاراپ، ئۆزۈمگە تىخىمۇ سىرلىق تۇش بىرىش ئۈچۈن ئاپتاپ توسۇش
شەپكىسىدىن بىرنى چۆكۈرۈپ كىيىپ، بازارغا قاراپ يولغا چىقتىم.

قەشقەرنىڭ ئاۋات كوچىسى، ماينىڭ ئالدىدىكى تۇتاش ئىچىلغان
قاشتىشى دۇككانلىرى، مەغرۇر قەدەم بىلەن 1-دۇككانغا كىردىم. پۇكەيدە
ياش خەنزۇ قىز ئولتۇراتتى. مەنى كۆرۈپ ئەدەپ بىلەن «كەلگىنىڭىزنى
قارشى ئالىمىز، قانداق قاشتىشى لازىم ئەپەندىم؟» دەپ ئورنىدىن

تۇردى، مەن بىرتال تاشنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ، «كۆرۈپ بىقىڭ!»
دېدىم. ئۇ تاشقا بىر قاراپ قويۇپ «كەچۈرۈڭ، بىز تاشنى
سىتىۋالمايمىز، ئەگەر سېتىش نىيىتىڭىز بولسا، يىنىمىزدىكى
3-دۇكاندىكى لاۋيۇگە كۆرسىتىپ بىقىڭ!» دېدى. مەن ئۇنىڭ دىگىنى
بويىچە خام سىمىز، كۆز ئەينەكلىك لاۋيۇنى ئاسانلا تاپتىم.
- بۇ تاشلارنى بىز ئالمايمىز.

- نىمىشقا؟

- بىز قاشتىشى ياكى زەر بويۇملار بولسا ئالسىمىز، بىلەي ياكى باشقا
قۇمقاتما تاشلارنى ئالمايمىز.
- بۇنى بىلەي تاش دىمەكچىمۇسىز؟!

ئۇ «شۇنداق» دىگەن مەنىدە بىشىنى يىنىك لىگىشتىپ
قويدى. «ھىم! سەن پوقنى بىلەتتىڭمۇ!» ئىچىمدە ئۇنى راسا تىللاپ، ئاستا
مىڭىپ، ئۆستەڭ بويىدىكى زەرگەر بازىرىغا كەلدىم.

مەن كىرگەن بىرىنچى دۇكاندا 20 ياشلار ئۆپچۆرىسىدىكى بىر يىگىت
ئولتۇراتتى. سالاملىشىپ كۆرۈشكەندىن كىيىن مەقسىتىمنى ئىيتىپ، تاشتىن
بىرقانچىنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويدۇم. ئۇ يىگىت يىڭى ھۈنەر ئۈگۈنگەن بولسا
كىرەك، تاشنى ئۇياق-بۇياق چۆرۈپ كۆرۈپ بىقىپ، «خاپۇماي بىز دەم
تۇپتۇسا!» دەپ ئىچىدىكى دۇكانغا ۋارقىردى.
- دادا! مېيەگە چىقە!

- نىمە؟!

- ما ئاكام ساتقىنى بىز نەسە ئەكەپتىكىن كۆرەپباقە!
ئىچىدىكى دۇكاندىن كەكە ساقال، پاكىز قېرىغان بىر بوۋاي چىقىپ
كەلدى ۋە مەن بىلەن ئالدىراپ سالاملىشىپ بولۇپ، تاشنى قولغا
ئالدى، ئاندىن بىر ماڭا، بىر تاشقا قاراپ قويدى.

- ئۇكام، يىڭى ۋازانى بىلەملا؟

- بىلىمەن!

-ئاشەدە بىلەي ۋازىرى دەپ بىژىيە با، تاختا كۆرۈككە ئاز قاغان
يەدە. شۇيەگە ئاپىرىپ باقسا، بىز ماندا قىممەت مال تۇتمايمىز!
قېرى زەرگەر تاشنى ماڭا چاڭگاللىتىپ قويۇپ ئىچىگە كىرىپ
كەتتى. مەن ئۇمۇدسىزلەنمەي بىرقانچە دۇككانغا ئەكىرىپ باقتىم.
تەلپىمگە يارىشا ئاقپىشماق، دوغلاق بىر زەرگەر بالا قولۇمدىكى تاشنى
ئېلىپ ماڭا قايتا-قايتا قارىۋەتكەندىن كىيىن، «ماڭسا!» دەپ مەنى
دۇككاننىڭ ئارقىسىدىكى بىر ئامبارغا باشلاپ كىردى. مەن ئۇنى ئادەم
يوق يەردە باھا قويىدىغان چېغى دەپ ئويلاپتىمەن. ئەپسۇس... ئۇ
كۆمۈردەك دۆۋلەنگەن تاشلارنى ماڭا كۆرسىتىپ تۇرۇپ:
-قانچىلىك ئاللا؟! بىزدە قانچىلىك ئالىمەن دىسىلىرى با جىما! لازىم
بوسا كىلىۋەسە، ماقا، ئۇزاتىدىم ئەمسە!
دەپ قويۇپ ئالدى-كەينىگە قارىماي چىقىپ كەتتى.
ئىست... تۇغۇلغىنىمغا! ئاڭلىمىغان چىرايلىق گەپ، سانجىلىمىغان
نەشتەر قالماي رەسۋايە بولۇپ زەرگەر بازىرىدىن ئاران قېچىپ چىقتىم.
مەن نىمىشقا مۇشۇنداق بىر موچەنگە بەشنى بەرسە خەق قاراپ
قويمايدىغان قوتا تاش-داڭگالنى ئېلىپ، مۇشۇ سالاپتىم، مۇشۇ يېشىم
بىلەن دۇككانمۇ-دۇككان، زەرگەرمۇ-زەرگەر قاتراپ يۈردۈم؟!
نى ئات، نى نۇمۇس! بولۇپمۇ ھىلىقى كوسا، قارىۋاي، دەيۈز زەرگەرنىڭ
«سىلە نايمانلىقمۇيا؟! كەتكۈدەك پۇللىرى بوممىسا قوللىرىنى كۆتۈرەپ
قويسا، بىرە ۋاراق پۇلنى ئۆرۈپ قويىمىز!» دىگەن گىپى جىنىمدىن ئۆتۈپ
كەتتى. مەن نىمە دىگەن دۆت!!!
ئۆيگە كىرىپ ئۆزۈمنى كارىۋاتقا تاشلاپ ئېغىر كەتمەن چاپقان
دېھقان دەك ئىچىمگە تىنىپ كەتتىم....

10-باپ يېڭى بايقاش

يول بويى«زادى ئەقىلگە شەپتان مىنىۋالغان، ئەس-يادىغا مال-دۇنيا كىرىۋالغان، كۆزىنى پۇل توسىۋالغان ئادەم، بۇرنى بولمىسا پوق يەيدىكەن! مەن بىر ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ كەلگەن زىيالىي، ئاز-تولا بولسىمۇ بىلىم ئىگىسى تۇرۇپ، شۇنچىلىغان ئەخمىقانە ئىشلارنى قىلىپ يۈردۈم دىسە! ياكى تۈزۈكرەك خىزمەت تاپالماي، ياكى ئاتا-ئانىمى رازى قىلالماي....!» دىگەنلەرنى ئويلاپ، كۆڭلۈم تولمۇ پەرىشان ھالدا خوتەنگە، ئىنىقراقى ئۇلارنىڭ يىنىغا ئەتىسى چۈشتىن كىيىن قايتىپ كەلدىم.

-سىلىنى بەگلىرىم كىلتۇ دىگەن، راس قايتىپ كەپلىيا تۆرەم ئەينا!
مەتسىلىم مىنىڭ سالپىيىپ قايتىپ كەلگەنلىكىمنى كۆرۈپ ساددىلارچە كۈلۈپ كەتتى.

-قاچان ئاشتا دىگەن؟

-ئۇلۇشكۈن سىلە ماڭغاندا!

-ئۇلار قايدا بىلگەندۇ؟

-ھى.... دىسەم كۆڭەللىرىگە كىلىتۇ!

-دەۋەسە، كۆڭلەم يىرىم بولىدىغان يەدىن ئۆتەپ كىتىپ بولدۇم.

-بىرمۇنچە تاش-داڭگالنى ئىلىپ ساتمەن دەپ كەتتى، يامان كۆڭلى

يىرىم يىنىپ كىلىتۇ، قالايىمقان گەپ قىمىسا دىگەن ئۇلار!

-نېمە؟!

بۇقىتىم مەندە قىلچىلىك غەزەپلىنىش ھىسسىياتى بولمىدى. ئەكسىچە پۈتۈن

ۋۇجۇدۇمنى خىجىللىق قاپلاپ كەتتى. تاماكىدىن بىرنى يىقىپ جايىمدىلا

ئولتۇردۇم، مەتسىلىم مىنى خاپا بولۇپ قالدى دەپ ئويلىدى

بولغاي، يىنىمغا كىلىپ گەدىنىنى قاشلاپ بىرھازا ئولتۇرغاندىن كىيىن

ئاندىن ماڭا تەسەللى بىرىشكە باشلىدى.

-ئەمدى تۆرەم، ئازمايدىغان بەندە بولمايتۇ. سىلە تىخى ياش، بىر كۈنلىرى

قايتا باش كۆتۈرۈپ چىقىلىرى بولتۇ، ئاق چىكىپ گاداي بولۇپ
كەتكەنلىمۇ ھازىر پۇل تىپىپ يۈرۈپتۇ....

مەتسىلم دىگەن ئوغرى ماڭا تەسەللى بەردىم دەپ نىمىلەرنى دەيدىغاندۇ
ئەمدى، ئاڭلىغانسىرى بەدەنلىرىم بىرقىسىم بولۇپ، سەپىرلىرىم ئۆرلەپ
قالدى.

-ئاھاي! نىم دەي زۇرۇپلا سىلە! مەن قايدا ئىزىپتىمەن؟ قايدا خاتالىق
ئۆتكۈزۈپتىمەن؟! خۇددى قىرىق-ئەللىك زىل تۈرمىدە يىتىپ چىققان
ئەدەمگە تەربىي قىغاندەك گەپ قىلىپ زۇرۇپىلىيا! ماڭا نىم بوپتا؟ چىم
مىنى تاش-داڭگال ساتتى دەيدا؟ كاللامنىڭ توپاق پىشتى يوق
مىنىڭ، نەدىكى بىمەنە گەپلىنى قىلىدىكەنلا، تولا كەپپىمنى ئۇچاماي، نە
سايە ۋوسا شۇ يەدە ئوينىسا ماڭسا!

قولۇم بىلەن ئۇنى ئىتىرىپ قويدۇم. ئۇ بىزەك ئوغرى چالا ھىجىيىپ
مىختەك ئولتۇرۇۋالدى. مەن قوپۇپ كىتىشكە مەجبۇر بولدۇم.
-ۋوي تۆرەم! ئانداق ئىتتىك ئاچچىقلىساق بوممايتۇ، مەنمۇ بىر قىتىم
سىلىدەك، يا سىلىدىنمۇ كاشال ئىشتىن بىرنى قىلغان.

-شۇنداما؟ دەپاقسا قەنە!
يەنە ئورنۇمدا ئولتۇردۇم.

-سىلىدەك چىغىمىكى، يا زوراق ۋاقتىمۇ ئىشقىلىپ بىر كۈنى
كىچىسى، بىر قەبرىدىن ۋال-ۋال چاقناپ تۇرىدىغان تاشتىن بىرنى ئىلىپ
خوش بولۇپ ئۆيگە كەتتىم. ئەتىسى ناماششەمدىن سەل ئۆتكەندە مەتقىسىم
خوتەك (مەخسۇس شۇنداق بويۇملارنى ئالىدىغان كىشىكەنتۇق) دىگەن
ئۇۋا تەككۈ ئوغرىنىڭ قىشىغا ئىلىپ باردىم. ئۇ ئوغرى تاشقا
بىرقاراپ «ۋوجون ئۇكام، كۆزۈڭگە ئاشناڭنىڭ لاپىغىسىنى تاقىۋامىغانسە
ئەينا!» دەپ تاشنى يەرگە ئىتىپلا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. مەن ھەيران
بولۇپ ئارقىدىن كىرىپ سورىسام، ئەسلى بۇ تاش مۇشۇك سىيىپ قويغان
تاشكەن...

-ھا-ھا-ھا!
 -ھى-ھى-ھى!
 مەتسىلىمۇ ماڭا قوشۇلۇپ كۈلۈپ كەتتى. كەيپىم بىلىپ-بىلمەي ياخشىلىنىپ كەتتى.
 -مۈشۈك سىيىپ قويغان تاش كەچتە پاقىرامدىكىن؟
 -ئەشتا ئوخشايتۇ.
 -مازا مۈشكى سىيگەن ئوخشايدا ھە، خا-خا...!
 -ھى-ھى-ھى!
 كەيپىياتىم تولۇق ئەسلىگە كەلدى. ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتىم.
 -مەتسىلىمكا، سىلىدىن بىزگەپ سورىسام جىڭ گەپ قىلاملا؟
 -يالغان گەپ قىلسا خۇدايم ئۇرتۇ. سورىسا قېنى!
 بۇ ئوغرىنىڭ ئۆمرىدە راس گەپ قىلىپ باققان-باقمىغانلىقىنى بەلكىم ئۆزۈم بىلمەيدۇ ھەقىچان، يالغان تەقۋا بولسۇنغانىنى تىخى!
 -سىلە بۇيەردىكى قەبرىلەرنىڭ ھەممىسىگە بىزدىن چىرىپ-چىقىپلا ھە؟
 -نەدىكىنا ئەينا! بۇ يەردە چاشقاننىڭ كامىردەك قەبرى، كۆمۈلگەن خارابىلىق كۆپ تۇرسا، مەن قانداق ھەممىسىگە كىرىپ چىقالايتىمە، ھىچكىم ئۇنداق قىلالمايتۇ.
 -ھە... سىلىنىڭ بالا-چاقىلىرى نەدە؟
 -خوتۇنۇم ئۆلۈپ قالغىنى ئۇزۇن بولدى، بەش بالانىڭ ئۈچى ئۈرۈمچىدە ئىشلەيتۇ، بىرسى چەتئەلدە ئوقۇيتۇ، بىرسى كۈلىدا شىركەت ئاچتۇ!
 -يوۋ پانا! مازا جايلاپ خىلى جىق ئىش قىلىۋاپلا جۇما!
 -خۇدايم تۆۋە دىسە ماقىما! مەن مازاردىن نەسە ئوغۇرلاپ بالىلىرىمنى باقىدىم، ھەممىسى ئۆز كۈچىگە تايانغان ئەينا. ئىشلىگەن چىشلەيتۇ، ئانچە-مۇنچە يول باشلاپ ئالغان پۇللىرىمنى كىچىك بالام ئۈچۈن يىغىۋاتمە!

ھىم... كىچىك بالىنى باشقا قىرىنداشلىرى باقسا، ئوقۇتسا بومامدا؟
مەن ئۆلگەندە باقا ئەيىنا، مەن تىخى تىرىك تۇرۇپ، ئۇلارغا تاشلاپ قويسام
بومايتۇ.

سىلنى ئۇلار يوقلاپ تۇرامدۇيا؟

يوقلايتۇ! پۇل سالتۇ، ئەكىتتۇق دەپ نەچچە قىتىم كەلدى، لىكىن مەن
مىشەگە كۆنۈپ كىتىپتەمە، ئايىنداق ئاياللىرى كىنىدىكى
ئوچۇق، پاقىسىنىڭ ئۈستىنىدىلا لاتا كىيىتىقان، ئەرلىرى موزايدەك
غىلجىڭشىپ يۈرىتىقان يەلىدە كۆنەمىيىتمە!

بىردىنلا مەتسىلىمگە ھۆرمىتىم قوزغىلىپ قالدى. بۇ بىچارە ئادەم
بالىلىرىنى قاتارغا قوشۇپ، خىزمەتكە ئورۇنلاشتۇرۇپ، يەنە بالىنىڭ غىمى
بىلەن يۈرۈپتۇ. بەلكىم بالىلىرى ئۇنىڭ دىگىنىدەك قىلدىمۇ دەيلى، لىكىن
يەنىلا ياخشى تۇرمۇش، باياشات موھىتقا كۆنۈپ قالغان بالىلاردىن ۋاپا
كۈتمەك تەس!

ھەي جاپاكەش ئاتا-ئانىلار، ھەي بىچارە ئاتا-ئانىلار! ئۇنىڭ مىللىي
غورورىنى، ئىمانىنىڭ كۈچلۈكلىكىنى دىمەيلا قوياي، ئىگەم بارلىق
پەرزەنتلەرگە، ئىنساپ، ۋاپا ئاتا قىلغايىسەن! بىچارە مەتسىلىم ئاشۇ بەش
بالىسىنى دەپ قانچە قىتىم گۆر ئاغزىدىن يانغاندۇ؟ قانچە قىتىم ئىشتانغا
چىقارغۇدەك قورقۇنۇچلۇق ئىشلارنى بىشىدىن ئۆتكۈزگەندۇ؟ قانچە قىتىم
قوۋم-بوراندا قىلىپ، قەينالغاندۇ؟!

ئويلىغانسىرى مەتسىلىمگە ئىچىم ئاغرىش، قايىل بولۇش بىلەن بىرگە
ئاتا-ئانىم ئىسىمگە كىلىپ كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ كەتتى. تامنىڭ ئارقىغا ئۆتۈپ
بىر يىغلىۋالاي دىگەن ۋاقتىمدا، ئەينىدىن بىلەن بىگىم قايتىپ
كەلدى. ئۇلارنىڭ ئادەمنىڭ كەيپىنى تۇچۇرىدىغان قوشاقلىرىنى ۋە
جاندىن ئۆتىدىغان تاتلىق گەپلىرىنى ئاڭلىماي دەپ، چالا سالام قىلىپ
غىپىدە ياتاق ئۆيگە كىرىپ يىتىۋالدىم.

ئەتىسى سەھەر. ھىلىقى شامال غۇرۇلداپ تۇرىدىغان قۇدۇقتەك ئىغىز ئالدى.

بىگىم بەدىنىگە مەھكەم تىگىلغان 17 سانتىلىق قىلىنلىقتىكى ئاغىنىن قاڭقىش ئارغامچىسىنى مۇقىملاشتۇرىدىغان تۈۋرۈك ياساشقا تۇتۇش قىلىۋاتاتتى. مەتسىلىم بىردەم ئۇنىڭ يىنىغا، بىردەم ئەينىدىننىڭ يىنىغا پەرۋاندىك چۆگىلەپ نەسەت قىلىۋاتاتتى.

-ۋاي بىگىم! بۇ ئۇۋاتەككۈ ئورنىغا چۈشكىلى بولمايتۇ! جان بىلەن ئويناشمىسلا!

-غۇجام، ئۆزلىرى گەپ قىلمىسا بولمىدى. بىگىم بۇ ئورنىغا چۈشسە بولمايتتۇ. ھېلىقى ئاغىنەمگە ئۈچ يىل بولدى، چىقالمىدىيا ئەينا!

بىگىم كۈلۈپ قويۇپ ئۆز ئىشلىرى بىلەن ئاۋارە، مەتسىلىم قولىدىكى بىر خەرىتىگە قاراپ، مەتسىلىمنىڭ سۆزىگە ئانچە ئىتتىبار بىرىپ كەتمىدى.

-مەتسىلىماخۇن! خاتىرجەم بوسا! ئاخشامۇ يامان ئۇزاق دىيىشىپ كەتتۇق. بىزمۇ جاندىن توپىغان ساراڭ ئەمەس، بىزنى سىنى ئويلاپ شۇندا قىلىۋاتىمىز.

-جۇگۇ-جۇگۇ.... بەگ-غوجىلىرىم، مەن گاداينىڭ گىپىنى بىر ئاڭلاپ قويۇشسلا!

مەن بۇ ئىشلارغا قاراپ تۇرۇپ ئاچچىقىم كىلىپ قالدى.

-ئەينىدىن غوجام! ئىي ئەدەممۇ باكا ئايدا دىمەيدى. ھە قانچە تىگىدە سۇلايماننىڭ ئۈزۈكى بوسىمۇ ماندا بى ئويلىنىپ بىقىپ ئىش قىلىلى!

-تۆرەم، ھەي تۆرەم.... بىز مۇشۇ كەسپىنىڭ ئەخلى دىسە. بىزنىڭمۇ تولۇق تەييارلىقىمىز با. مەتسىلىماخۇنمۇ، سىلىمۇ بىزنى ئويلاپ شۇندا دەتلا، رەخمەت. لىكىن ھازىر بۇيەگە چىمىسەك قۇم كۆچەپ قاسا كىيىن تاپقىلى بوممايدا.

مەن مەتسىلىمگە قاراپ قويدۇم، ئۇ ئاغزىنى ئۆمەللەپ قويۇپ توختاپ قالدى.

-تەييارلىق پۈتۈپ قالدى! مەن چۈپ باقاي ئەمسە!

بىگىم ھىلىقى كوھىقاپ ئېغىزىنىڭ ئاغزىغا كىلىپ بولغان ئىدى. قاپىقىم

لېيىلداپ تارتىپ كەتتى. دەرھال ئۇنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ باردىم.
- بىگىم! ئاندا قىممىسىلا بولدى. قاپقىم بەك تاتىپ كەتتى. بىز ئىش ۋۇلاپ
قاممىسۇن يانا!

بىگىم ماڭا مەن تونۇشقاندىن بۇيانقى ئەڭ يېقىملىق ھالدا
كۈلۈمسىرىدى. ئاندىن قولۇمنى مەھكەم سىقىپ تۇرۇپ «خۇدايىم
ساقلا! يارىشا!» دەپ قويۇپ سىيرىلىپ چۈشۈشكە باشلىدى. مەن خۇددى
ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالدىغاندەك، ئۇنىڭ ئىگىز، قاۋۇل بەدىنى تولۇق
غايىپ بولغۇچە تىكىلىپ قاراپ تۇردۇم. مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرىكىدىن
غىرىسلاپ ئاۋاز چىقىپ، ئۇ تىزلا غايىپ بولدى.

-خۇدايىم ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن!
پىچىرلاپ بىگىمگە ئاتاپ نۇرغۇن دۇئايى سالام يوللىدىم. ئەينىدىن
ئورەكنىڭ ئالدىدا بېشىنى تىقىپ چىراق بىلەن بىگىمنىڭ ھەرىكىتىنى
كۈزىتىۋاتاتتى. مەتسىلىم كۆزلىرىنى چىڭ يۇمۇۋالغان ئىدى. دەسلەپتە
ئەينىدىن ۋارقىراپ يۈرۈپ بىگىم بىلەن ئەھۋاللاشتى. كىيىن بىگىمنىڭ
ئاۋازىنى ئاڭلىيالمىدۇق. ئەينىدىنمۇ قايتىپ كىلىپ ھىلىقى خەرىتىسىنى
قولغا ئېلىپ بىرىنمىلەرنى جىجىشقا باشلىدى. مەن مەتسىلىمنىڭ يېنىغا
كىلىپ قۇمساڭغۇ يەردىلا ئولتۇردۇم.

- سىلىنىڭ ھىلىقى ئاغىنىلىرى نىمىشقا بۇ يەگە چۈشكەن؟

- نىم باركى دەپ چۈشكەن،

- نىم باكىن!؟

-....

- دىمەملا؟

- ئاغىنەم چىقىمسا مەن نىمە بىلىتمە ئۇ ئۇۋاتەككۈ ئۆرەكتە نىم بارلىقىنى؟

- ئۇچاغدا نە چىچىڭلا باتىڭلا؟

- ئۇچىمىز.

- سىلە نىمىشقا چۈشمىگەن؟

- مەن قورقىتتە، ئۇنىڭ ئۈستىگە مىنىڭلا بالام باتتى شۇ چاغدا.
- يەنە بىر ئاغىنىلىرىچا؟
- ئارىمىزدا ئەڭ زۆرەكلىك ئەشۇ يارمۇھەممەت ئىدى. چۈشمەيلى، چۈشمەيلى دىسەك ئۇنىماي چۈشۈپ كەتكەن.
- سەكلەپمۇيا؟
- تانا بىلەن.
- تاتىۋاساڭلا بوممامتى.
- تاتتۇق، لىكىن ئاغامچىنى ئۈزۈۋىتىپتۇ.
- چىم ئۈزۈۋىتىپتۇ؟
- پىچاق بىلەن ئۈزۈۋىتىپتۇ. ئۇنىڭدا پىچاق باتتى. ئۈزۈمكىن دەپ ئويلىدۇق.
- ئۇ نىمىشقا ئۈزۈۋىتىدۇ؟
- مەتسىلىم مىنىڭ سۇئاللىرىمدىن بىزار بولغان بولسا كىرەك، سەل خاپا بۇلۇپ قالدى.
- ھەيتەڭ! بىلىمەيتتە!
- ئاقىدىن چۈشۈپ باقمىدىڭلىمۇ؟
-
- گەپ قىسا ماندا! مەندىنمۇ بەك تىرىككەككەنلا!
- سىلى بوسلا چۈشەلمەتتىلا تۆرەم!؟
-
- ئەمدى گەپ قىلالماسلىق نۆۋىتى ماڭا كەلدى. توغرا، مەن بۇ قورقۇنۇچلۇق ئورەككە چۈشۈش ئەمەس، ھەمراھلىرىم بولمىغان بولسا بۇ يەرگە كەلگۈدەك يۈرەكمۇ يوق مەندە!
- ۋاقىت ناھايىتى ئاستا ئۆتۈپ كىتىپ باراتتى. تاماكىنى ئارقا-ئارقىدىن چىكىۋەردىم. مەتسىلىم كۆزىنى يۇمۇپ مۈگىدىگەندەك ئولتۇراتتى. ئەينىدىن بىردەم خاتىرىسىگە خەت يازسا، بىردەم قولىدىكى خەرتىنىڭ

ئۇيەر-بۇيەرلىرىگە جىجىپ قوياتتى.
 -ئەينىدىن تاغا، بىگىم ھىچ چىقمايدىيا؟
 -چىقىدا!
 -قاچانلىققا؟
 -ۋاقتى كەگەندە!
 -شۇ قاچانلىققا ۋاقتى كەگەن بولىدا؟
 ئەينىدىن قولىدىكى نەرسىلەرنى يەرگە قويۇپ، ماڭا تىكىلىپ
 كۈلۈمسىردى.
 -بەك ئەنسىرەپ قاپلا ھە. بىزدە پۇختا تەييارلىق ۋا دەيمە!
 -مەتسىلىمكەمنىڭ گىپىنى سىلىمۇ ئاڭلىلا. بىرە ئىش بولاپ قاسا قايدا
 قىلامىز دەپ.....
 -مەن تىخى سىلىنى بەك ئىرەنشىمەيدۇ دەپتىكەنمە. بىزگە خىلى كۆڭەل
 بۆلدىكەنلا جۇما!
 كۆڭلۈمدە «شۇنداق بولمايچۇ ئەمەسە!» دىگەن بولساممۇ، ئېغىزىمدىن
 چىقارغۇم كەلمىدى.
 -باكا شىكىلىرىنىڭ بىرەسىگە بىز ئىش بولاپ قاسا، ئەغزەمجان بىلەن
 شىكىكى قىرى ئەدەم بىللە كىتىپ بارىتى. بىزسى ئۆلەپ قاپتۇ دەپ بالاغا
 قامماي دەپ قالدىم.
 -شۇنداما؟
 -شۇندا، ئەتە-ئۆگۈن ھەقاسىلىرىنىڭ بالا-چاقىلىرى ماڭا
 ئىسلىۋىلىپ، غوجام- بىگىمنىڭ دەدىگە قامماي مەن.
 -ھا-ھا-ھا.....
 ئەينىدىن تىرىكىشىنىڭ ئورنىغا قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئاندىن ئورنىدىن
 تۇرۇپ ماڭا ھىلىقى مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرىكىنى كۆرسەتتى.
 -ئانى كۆلىما! بىگىمنىڭ بەدىنىگە ئۈچ تال تانا باغلانغان، ئەگەر بىرە
 ئەۋال بولاپ قالسا ئىۋۇ قىزىل تانا مىدىلايدىدا. ئەندىن بىز تاتىپ

چىقىرۋالىمىز.

-ئەگەر بىگىمىمۇ ھىلىقى يارمۇ ھەممەتتەك تانىنى كىسىۋەتسىچا؟

-مەن چۈشمەن!

جايىمدا تۇرۇپلا قالدىم. دىمەك بۇلارنىڭ پۇختا تەييارلىق دىگىنىمۇ ئەمەلىيەتتە يەنىلا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىشكەندە! ھىلىقى تۇرۇرۇكنىڭ يىنىغا كىلىپ ھەرخىل بەلگىلىك تانىلارغا مىختەك تىكىلىپ قاراپ تۇردۇم. زەرچىلىك قىمىرلاش بولسا دەرھال تارتىش پىلانىنى تۈزدۈم. بىر سائەت، ئىككى سائەت.... كۆرۈم تىلىپ كەتتى. زورلاپ تاماكا چىكىپ يەنە قاراپ تۇردۇم. ئولتۇرۇپ قارىدىم، يىتىپ قارىدىم.... شۇنچە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولساممۇ، يارىماسلىقىمدىن يەنە ئۇخلاپ قاپتىمەن....

ھەر تەرەپكە قېچىۋاتىمەن. مېنى نىمە قوغلاۋاتقانلىقىنى بىلمىسەممۇ، ئەمما ۋەھىمە مېنى تولۇق ئەسىر قىلغان. ئەتراپىم ساپلا قۇملۇق. ھەممە يەردىن ۋەھىمىنىڭ ھىدى پۇراپ تۇرىدۇ. ئەتراپىمدىن نىمىلەردۇر غۇيۇلداپ ئۇچۇپ ئۆتۈپ كىتىۋاتىدۇ.

قېچىۋاتىمەن، بىر چاغدا يەردىن بىرچۇپ قول چىقىپ پۇتۇمنى تۇتىۋالدى. قۇملۇققا پاقىچىلاپ دۈم چۈشتۈم. ئېغىز بۇرنۇمغا نۇرغۇن قۇملار كىرىپ كەتتى، ئۆمىلەپ، مۇدۇرۇپ يۇرۇپ يەنە قاچتىم. لىكىن ئالدىمغا سوغۇق ھەم ئېگىز بىرتام پەيدا بولۇپ قالدى. ئارقامدىكى نەرسە مېنى قىستاپ كەلمەكتە. مانا بىر-بىرىدىن بەتبەشىرە ئۈچ مەخلۇق، ئۇلار ناھايىتى قورقۇنۇچلۇق كۈلۈپ مېنى قىستاپ كەلدى.

-ياق! ياق!! مەن ھىچنىمە ئاممىدىم، ماڭا يىقىن كەممە!

-تۆرەم! قوپسا ماندا ئەدەمنى قوقاتماي!

-تۆرەم! نىم بولاتىمىز دەيمە!؟

-ئىتتىك بى قوقاغداپ قالىتۇ مۇشۇ تۆرەم!

تەستە كۆزۈمنى ئىچىپ قارىدىم. ئالدىمدا زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ بۇرنىنى كورلاۋاتقان بىگىم، باش تەرىپىمدە گەدىنىنى قاشلاپ تۇرغان

مەتسىلىم، ئاياق تەرىپىمدە ماڭا جىددىي تىكىلىپ تۇرغان ئەينىدىن تۇراتتى. خۇداغا يۈزىڭنىڭ شۈكرى! چۈشۈمكەن دە! لىكىن چۈش دىگەن شۇنداقمۇ ئىنىق، قورقۇنۇچلۇق بولامدۇ؟ گىلىمدە قۇمنىڭ تەمى شۇنچە ئىنىق!

- چىزلىقتۇ تۆرەم؟! -

بىگىم ئوتتەك قىزىق قولىنى پىشانەمگە قويدى. مەن ئۇنىڭ ئورەككە چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى ئىسىمگە كىلىپ دەرھال ئورنۇمدىن تۇردۇم. مەندە سو يوق، سىلە قاچان چىقلا؟ بەك ئەنسىرىدىم جىما سىلىدىن! مەندىن ئەنسىرىمەي، پات-پات چىنىقىپ قويسا جىما، بەك شىتتىك قوفاغداپ قالدىكەنلا!

- ھا.. ھا....

- ھى... ھى....

ئاۋال ئەينىدىن، ئاندىن مەتسىلىم ئاۋازىنى قويىۋىتىپ كۈلۈپ كەتتى، مەن سەل تىرىكتىم.

- شۇندا! ھە قاسلىرىنى قارا بىسىپ باقمىغان ئەمەس، تازا كۈلىشىۋاسا! ئەينىدىن كۈلكىسىنى تەستە توختۇتۇپ، قورسىقىنى تۇتۇپ تۇرۇپ مەتسىلىمنى شەرەت قىلدى.

- ۋايجان.... ھۇق...! مەتسىلىماخۇن سىلى بى دەپ بەسە بوغان ئىشلىنى. مەتسىلىم چالا ھىجىيىپ ماڭا غەيرى قاراپ تۇراتتى. مەن ئۇنىڭ «دېسەم سەت تۇرارمىكى» دېمەكچى ئىكەنلىكىنى بىلدىم.

- ئاھاي! دېسە ھە، نىم بولدى نىم بولدى؟ تولا ئاغزىلىرىنى بىزىيەلىرىگىچە ئىچىپ سەت ھىجىيماي دەۋەسە!

- سىلە ساقلاپ بولالماي ئۇخلاپ قىپلا، بىر چاغدا قارىسام سۇ ئۈزگەندەك پۇت-پاقەلچەكلىرىنى پۇلاڭلىتىپ يۈرىيلا، «تۆرەم سۇ ئۈزۈپ چۈشەپتۇ دە» دەپ يەنە بىردەم قاراپ ئولتۇرسام، كۆزلىرىنى ئىچىپ يىرىم ئولتۇرۇپ، قوللىرىنى توختىماي مۇنداق، مۇنداق قىلىپ (ئۇ مىنىڭ

يۈگۈرگەن ھالىتىمنى شۇنداق سەت دورىدىكى، ئۇنىڭ ئاغزىغا ئۇرغۇم
كەلدى) پۇلاڭلاتلا، ۋۇجىننەم! نىم بوغانتۇ دەپ قەشلىرىگە باراي دېسەم
غۇجام مىنى چاقىرىپ قالدى....

مەن ئەلەم بىلەن ئەينىدىنكى قاراپ ھومايدىم. «ھۇ قېرى
تاز، تاماششارىمنى تولۇق كۆرەي دەپسەندە!» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە.
-ئەسلىدە بىگىم تانا تارتىپ بەلگە بىرىپتىكەن. بىز ئۇنى تارتىپ
چىقىرىپ بولۇپ قارىساق سىلە قۇمچاقتەك پوككىدەك يىقىلىپ ئاغزىلىرىغا
قوم-داڭگال سىلىپ چايناپ يۈرۈيلا... ھى.. ھى.....
-بەك يووووووغان ئىش بوپتا، ھە قاسلىرى خوش ۋولاپ چاۋاك چەپبەلە
ھەقىچان!

-ياق ھەي، نەدە ئانداق قىلتۇ، سىلىنى ئويغۇتايلى دەپ ماڭساق، سىلە
يەنە ئۆمىلەپ، دومىلاپ يۈرۈيلا، قەشلىرىگە كەلسەك ئارقىلىرىغا
داچىپ، تامغا يۆلىنەپ، «ئاللا-كالا! مەن بىيمە ئاممىغان، يىقىن
كەلمە.....» دەپ چىقىراپ يۈرۈيلا، شۇنىڭ بىلەن سىلىنى بەك تەستە
ئويغاتتۇق ئەينا.... ھى.. ھى.....

مەتسىلىم گىپىنى تۈگۈتۈپلا يەنە سەت ھىجايغىلى تۇردى، ئاغزىمدا ساپ
قۇمنىڭ تەمى بولشى ئەسلى مۇنداق ئىشكەندە! ھەجەپ
سەتلىشىپتىمەن، بۇ ئۆلگۈر يەر زادى ماڭا ياقىمىدى، ھىچكىمنى قارا
باسمىسا مىنى باسدۇ، ھىچكىمنى جىن ئۇرمىسا مىنى....

-كىرەك يوق، سىلە سوغاق قوقاق بولاپ قاپلا!
-رەخمەت، بەك كۆڭەل بۆلىشەپلا!

مەن يىنىمدىن قۇمغا مىلىشىپ، كۆپ قىسمى سۇنۇپ كەتكەن تاماكامدىن
تەستە ساق بىرسىنى تىپىپ تۇتاشتۇردۇم. ئىزچىل بۇنداق يەرلەردە تاماكا
چىكىشىمگە قارشى تۇرغان بىگىمۇ بۇ دورەم گەپ-سۆز
قىلمىدى. بىرھازادىن كىيىن كەيپىياتىم تۇراقلىشىپ، بىگىم بىلەن
ئەھۋاللاشتىم.

- بېگىم، سىلەر ئورەكنىڭ ئىچىدىن نىمىنى كۆلە؟
- دىسەم ھەيران قالالايمەن ئۇ يەرنىڭ تىگىدە يېشىللىقنى
كۆدۈم! يېشىللىق!

- نىمە يېشىللىق، قىزىللىق ئۇۋۇ؟

- دەل - دەرەخ! ئورمان!

- ۋۇجۇ! ئاشۇ كوھىقاپنىڭ تىگىدە باغ - ئورمان بامىكىن؟

- مانىڭغا قايىلسا!

بېگىم ماڭا شىخى بىلەن بىللە سۇندۇرۇلغان يوپۇرماقلارنى
تەڭلىدى. قولۇمغا ئېلىپ تۇتۇپ باقتىم. شۇنچە يىڭى ھەم جانلىق، پۇراپ
باقتىم، بىرىپەرلىرى جىگدە پۇرايدۇ.

- مەنمۇ چۈشۈپ باقاي جۇما!

- ئۇ يەر 21 مېتىر چوڭقۇرلۇقتا ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزدە تەيىيالىق
تازا تولۇق ئەمەس، شۇڭا بۇدا چۈشەلا!

- قاسى بۇدا؟

- بىز قايتىپ مۇناسىۋەتلىك تەيىيالىق ئىشلىرىنى بىجىرىپ
كىلىلى، ئەندىن بىللە چۈشەمىز.

مەن ھەيرانلىق ئىچىدە ئۇلارغا ئەگىشىپ، ئۆرۈم كۆتۈرەلىگۈدەك
نەرسىلەرنى كۆتۈرۈپ، سىرىقتا قاراپ ماڭدىم.

ماشىنىدا ماڭغىچ، خىياللىرىمنى ئەركىن قويىۋەتتىم.

1. ئۇنىڭ تىگىدە ھىچكىمنىڭ ئايىغى تەگمىگەن بىر بوستانلىق
بار. مەن ئۇ يەرنى بايقىغان تۇنجى قوشۇن. مېنىڭ ئىسمىم كولومبۇدەك
تارىخقا يېزىلىدۇ. بەلكىم ئۇ يەرگە «ئەغزەم بوستانلىقى» دەپ نام
قويۇلىدۇ.

2. دۆلەتتىن بىزنى قاتتىق مۇكاپاتلاپ بىرە تاغادىن پۇل
بىرىدۇ. بىزنى نۇرغۇن مەتبۇئات ۋاسىتىلىرى قوغلاپ يۈرۈپ زىيارەت
قىلىدۇ. مەسىلەن:

-ئەغزەمجان تۆرەم! ياخشىمۇسىز! مەن شىنخۇا ئاگىنىتلىقىدىن سىزدىن
بىرقانچە سۇئال سورىسام بولامدۇ؟
-قەنى سوراڭ!

-سىز بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەڭ ياش ھەم ئەڭ كىلىشكەنكەنسىز، قانداق
بولۇپ ئۇ يەرگە بىرىپ قالدىڭىز؟

-ھە، ھەم... بۇنى بىر ئىغىز گەپ بىلەن سۆزلەپ تۈگەتكىلى بولمايدى!
-ئۇنداقتا ئۇ بوستانلىقنى بايقاش جەريانىنى سۆزلەپ بىرلەمسىز؟
-ھە، ھەم... ئوھۇ...!... بىز جىق تالاپەتكە ئۇچرىدۇق، قۇم-بوران، ياۋايى
مەخلۇق، نامەلۇم جىسم... دىگەندەك، بەك تەستە تاپتۇق بۇ يەنى!

-ئاخىرقى سۇئالىم، بۇ يەرنى مۇناسىۋەتلىك ئورگانلار «ئەغزەمجان
بوستانلىقى» دەپ ئاتاپتۇ، سىزنىڭچە بۇ ئاتالغۇ بولۇپتىمۇ؟
-ھە، ھەم... يامان ئەمەس، يامان ئەمەس! بوسا تۆرەم دىگەننى قىتىپ
قويسۇن!

-نۇرغۇن ھەۋەسكارلىڭىز سىز بىلەن رەسىمگە چۈشمەكچى
ئىكەن، بۇنىڭغا قوشۇلامسىز؟
-بولدۇ.

مىنى بىرتوپ قىزلار گۈرۈلدەپ كىلىپ ئوربۇالدى! خا-خا!
3. «باياۋاندىكى بوستان» ناملىق ھۆججەتلىك فىلىم
ئىشلىنىدۇ. مىنى «بۈگۈنكى سۆھبەت»، «قىززىق نۇقتا»
پىروگراممىلىرىدا توختىماي زىيارەت قىلىدۇ. مەن بىر كىچىدىلا پۈتكۈل
مەملىكەتكە تونۇلۇپ كىتىمەن.

11- باپ كۆمۈلگەن تۇمۇد

بىز شۇ ماڭغانچە مەتسىلىمنى ئۆيىگە تاشلاپ قويۇپ، خوتەن شەھىرىگە كىرىپ ئاددىي تاماقلانغاندىن كىيىن، قەشقەرگە يول ئالدۇق. يول ئۈستىدە ئۇخلاپ قىلىپ ئۇلارنىڭ ئالدىدا يەنە سەتلىشىپ قىلىشتىن ئەنسىرەپ دەرىزىنى يوغان ئىچىۋىتىپ شامالغا يۈزۈمنى تۇتۇپ ئولتۇردۇم. بىرەر سائەتتىن كىيىن بەكلا ئىچىم پۇشۇپ كەتتى. بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بىرقۇر ئويلاپ چىققاندىن كىيىن، ئىچىمدىكى سۇئاللارنى ئۇلاردىن سوراپ ئايدىڭلاشتۇرماقچى بولدۇم.

- ئەينىدىن تاغا، كاللامدا نۇرغۇن سۇئاللار باتتى، سورىسام بولام؟

- سوراۋەسە، سىلنىڭ ئاشۇ كاللىلىرىغا كەممەيدىغان سۇئال يوق.

- نىمىشقا مەنلا ئاشتا پالاكەتچىلىككە ئۇچرايمەن؟

ماشىنا ھەيدەۋاتقان ئەينىدىن بىر ھازا ئويلانغاندىن كىيىن جاۋاب بەردى.

- سىلە قايسى جەھەتتىن دەيلا؟

- جىن چاپلىشىش، قوقاغداش.... دىگەندەكچۇ. ھەقاسىڭلار ھىچنىمە بومىدىڭلا، مەنلام....

- مەتسىلىماخۇن نەلىك؟

- ئۇيتوپىلىق.

- دىمەك ئۇ زىلتىزىدىن ئاشۇندا شارائىتتا چوڭ بوغان، قان-قىنىدىن قۇملۇق ھاۋارايىغا كۆنەپ كەتكەن، شۇڭا ئۇنىڭغا ھىشىنىمە بوممايدا.

- سىلە بىلەن بىگىمچا؟

مەن ئۇزۇن يىل قىدىرىپ تەكشۈرۈش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان. بۇنچىلىك شارائىت مەن كۆڭگەن جاپالارنىڭ قولىغا سۇ قۇيۇپ بىرەممەيدا! بىگىمگە كەسەك، بۇ ئەدەم مەندىنمۇ يامان، ئەقەللىسى ئاشۇ ساغلام بەدىنى ۋە مۇسكۇللىرىغا قايلاپ باقسا، سىلىدەك تۆرەمدىن ئوننى قاتلايدا.

مەن ئۆزۈمنىڭ ئورۇق، ئۇزۇن قوللىرىغا ئاندىن ئوخلاپ قالىغان
بىگىمنىڭ مۇسكۇللىرى بۆرتۈپ چىققان بىلەكلىرىگە قاراپ قويدۇم.
-دىمەكچىلىك، سىلنىڭ بەدەنلىرى ئاجىزراقكىن. ياش ۋوغاندىكىن
جىقراق چىنىقىپ بەسە.

يەنە ئويغا چۆكتۈم. شۇنداق مەندە چىنىقىش دىگەن ئاساسەن يوق
دەپەرلىك، قاي زامان مەن ئەتىگەن قوپۇپ يۈگۈرۈپ، يەر بىغىرلاپ
باقمىغانغا. دىمەك مېنى ئاسانلا قارا بىسىپ قىلىشى، ئىتتىكلا قوقاغداپ
قىلىشىم بىكار ئەمەسكەن دە.

-جىنىلىمۇ تىنى ئاجىزراق ئەدەمنى بوزەك قىلامدا؟
-ئۇنى مەن ئۇقمىدىم. لىكىن ئاغزىلىرىنىڭ شامال دارىپ
قىلىشى، سىلنىڭ موھىتقا زادىلا كۆنەلمەسلىكلىرىدىن ھەم زىيادە
سوغاقچانلىقلىرىدىن دەپ ئويلايمەن. ئىچىملىكنى ئاز ئىچسە.
توغرا، دىمىسىمۇ مەن سوغۇق ئىچىملىكنى بەك جىق ئىچىمەن. لىكىن
ئۇلار بىلەن تونۇشۇپ ھازىرغىچە ئۇلارنىڭ بىرقتىمۇ سوغۇق ئىچىملىك
ئىچكەنلىكىنى كۆرۈپ باقمىدىم.

-سىلنىڭچە مەن بۈكەسپكە ماس كىلەمدىكەممە؟
-بەدەنلىرى سەل ماس كەممىدى، لىكىن روھى جەھەتتىن قەبىي ماس
كىلدىكەنلا!

ھىم! بۇ ئىنىقلا «سەن پۇل-مالنى دەپ جاننى سەپ بىرىشتىن
يانمايدىغىنى، لىكىن مەجەزنىڭ بوش» دىگەن گەپقۇ!
-شۇنداق، سىلە تۇغما مۆتىدىل مەجەزلىك، قۇۋۋەتلىك بوغاچقا ھىچنەم
بوممايدىكەنلا! ئىگەم سىلنى مۇشۇندا ئىش قىلىشقا يارىتىپتىكىن دە!
-يا ئاندا دىسەلە بەك ئىشىپ كىتىدا، سىلە بىلەن مېنىڭ پەرىقىم
شۇكى: مەن سىلدىن سە قوپاپ، سىلدىن كىيىنرەك ئۇخلايمە، تاماقنى
ئوبدان يەپ، چاينى جىقراق ئىچىمە!

-....

نېمە دېيىشىمنى بىلەلمەي بىردەم تۇرۇپ قالغاندىن كىيىن يەنە داۋاملىق موھىم سۇئاللىرىمنى سوراشنى داۋام ئەتتىم.

-بىز خوتەنگە يولغا چىققاندا دېيىشكەن كىلىشىم ئەسلىرىدە باما؟
-بومامتىكى!

-ئاندا ۋوسا، قانداق دېيىشىمىز؟

ئەينىدىن نېمە دېمەكچى بولغانلىقىمنى تىزلا سەزدى ۋە يىنىك كۈلۈپ قويدى.

-ژىپ ئۇچى تەمىنلەپ بەگەن ھەقىلىرىنى چوقۇم ئالسا، خىزمەت مەسلىسىنى بۇ قىتىملىق ھەرىكەت ئاياقلاشقاندا دېيىشىمىز.

-ۋىيى! مەن سىلىدەك قاۋۇل بومىساممۇ ئىشقىلىپ ھەقاسلىرى نەدە بوسلىرى كەينىلىرىدىن بىللە زۇگەندىمە؟

-شۇندا. شۇندا. تۆھپىلىرى بومىسىمۇ ئەجىرلىرى با، ئۇنىمۇ ئۇنتۇپ قاممىدۇق. ما ئىشلىدىن بى پۇتىمىزنى ئۇزلى، سىلىنى راۋۇرۇس رازى قىلىمىز.

-ئۇندا بوسغۇ بەك ياخشى.

مەن تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ يەنە دەرىزە سىرتىگە قارىدىم. چىن كۆڭلۈمدىكى گەپنى قىلسام مەن ئۇلارغا خىلىلا قايىل ئىدىم. بىگىمنىڭ

مىنىڭ ئاغزىمنى ئوڭشاپ قويغاندىن باشقا

يەنە، باتۇرلىقى، كەمسۆزلىكى، كۈچلۈكلىكى بەك ياقتى. ئەينىدىننىڭ بولسا يۇمۇرستىك تۇيغۇسى، سىرلىقلىقى، كەڭ قورساقلىقى ھۆرمىتىمنى قوزغاپتتى، لىكىن ئاشۇ تاتلىق ئاغزى دائىم سەپرايمىنى قوزغاپ قوياتتى.

ئۇلارنى نىمىشقا كەڭ قورساق دەيمەن؟! چۈنكى ئەگەر مەن ئۇلارنىڭ ئورنىدا بولسام، ماڭا ئوخشاش قەدەمدە بىر پۇتلىشىپ ئۆمىلەپ يۈرىدىغان، جىنلار كۆرسىلا چاپلىشىۋالدىغان، قولىدىن ھىچ ئىش كەلمەسنىڭ ئۈستىگە تولا كىسەل بولۇپ قالىدىغان ئادەمنى كۆرگەن بولسام «ماڭ قايلىسا! سىلە خاپۇمماي سايىراق يەگە بىرىپ ئارام ئاغاچ

تۇماملالاسىلىنى بىقىشنى كۆتۈرە ئاممىغاندىكىن مەن!» دەپ ئەنسىلا يولغا
سىلىۋىتەتتىم! بۇلار نىمىنى ئويلىدىكىن تاڭ، ئىشقىلىپ ماڭا ئىزچىل
بىرخىل مۇئامىلە قىلىپ كەلدى.

-ئۆزلىرىنى ئاندا تۆۋەن چاغلىمىسا تۆرەم! اسلىمۇ بوش ئەدەم ئەمەس!
ئۆلگۈر ماڭقا بىگىم يەنە جىندەك تۇيۇقسىز سۆزلەپ مېنى
چۆچىتىۋەتتى. دائىم مەن ھەقىقى ھىسسىياتىم بويىچە ئىش ئويلانغاندا بۇ
ساراڭ ئاشۇنداق ئويلىغىنىمنى بىلىپ قالىدۇ، بىلىپ قالسىغۇ
مەيلى، تىخى يۈزۈمگە سالىدۇ، پەقەت كۆنەلمىدىم بۇنداق ئىشلارغا!
-ۋووووووو! اسلىگە قايدا قەزىم بادۇ دەيمە، سىلە بۇ دۇنياغا مېنى
قوقاتقىللام كەپتىكەنلا بىگىم!
-ھا... ھا.....

ئاشۇنداق باش-ئايىغى يوق سۇئال سوراقلار بىلەن قەشقەرگە
كىلىۋالدۇق. مەن ئۇلار بىلەن ئۆگۈنى سەھەر ئەينىدىننىڭ دۇككىنىنىڭ
ئالدىدا كۆرىشىدىغان بولۇپ ئۆيگە كىرىپ كەتتىم.....

-بىژنەسەڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭ يانا؟
ئاپام مېنى كۆرۈپ ئالدىمغا كىلىپ باغرىغا باسقاچ چاقچاق قىلدى.
-يا، زۇقىرىدىن تەستىق ئالدىدىغان ئىش ۋاكىن، شۇنىڭغا
كەگەن، ئۆگۈنلىككە كىتىمەن.

-ۋۇجۇ! سەنما بالام، خىزمەتكە تولۇق چىقماي تۇرۇپ زۇقىرىدىن
خوتەندىن قەشقەرگە يۆتكىلىشنى تەستىقلاشنى كەلدىڭما!
-ئاھاي. تولا ئىچىمنى سىقىمىيە! ھىرىپ كەگەندە قوسىقىڭ ئاچمۇيا
دىمەي ئەدەمنى زاڭلىق قىلىدىكەنە!

-ۋىيى چىم سىنى زاڭلىق قىپتا! مېنىڭ بالام جۇما سەن ھە، مەيدەڭنى
تىك تۇتۇپ زۇ!

ئاپام تاماققا تۇتۇش قىلىش ئۈچۈن ئاشخانا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. مەن
ياتىدىغان ئۆيگە كىرسەم دادام مېنىڭ كومپيوتېرىمنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ

بىرىنمىلەرنى كۆرگىلى تۇرۇپتۇ. ئاساسەن مېنىڭ ياتاق ئۆيۈمگە كىرمەيدىغان، لىكىن كىرىپلا قالسا مېزىمنى چۇۋۇيدىغان دادامنى كۆرۈپ سەل ھودۇقۇپ قالدىم.

-چىز...چىزلىقما دادو!

-ماندا سالامىلىكوم دىيىشنى بىلمەمسە سەن؟! چىزلىق، ھە يانا بىزنىمەڭنى ئۇنتۇپ قاپسەنما؟ (يوۋ ئاپام بىلەن دىيىشۋالغاندەك!)

-يا...باشقا ئىش بىلەن كەگەن....

سۆزلىگەچ كارىۋىتىمغا، كومپىيوتىر ئۈستىلىنىڭ ئەتراپىغا كۆز يۈگۈرتىۋالدىم. چۈنكى مەن ھازىرغىچە ئاتا-ئانامنىڭ ئالدىدا تاماكا چىكەلمەيتىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە دادام بۇرۇن كىرىپ قالغان چاغلىرىدا «يو پانا! سىنى ئاپاڭ خىلى قولىنى زۇيۋىتىپ تاماق بىرىپ بىقىۋاتتى. ھەجەپ پاكىز چوڭ ۋولاپ قالدىڭغۇ تاڭ!» دەپ قويۇپ، مېنى كاجاتتىن ئونى ئۇرغاندىن ئۆتە ھالغا چۈشۈرۈپ قوياتتى. بۇ قىتىم ئۆيۈمنى پاكىز رەتلەپ قويۇپتۇ، خۇداغا شۈكرى!

-خىزىمىتىڭ قايداراق؟ كۆنەپ قالدىڭمۇيا؟

-خىلى كۆنەپ قالدىم.

-سەن نىمىش قىلىشقا مەسئۇل بولاۋاتسەن؟

-مەن... ئاشۇ قىدىرىپ تەكشۈرۈشكە نازارەتچىلىك قىلىشقا مەسئۇل.

-ۋۇجۇ! ھەجەپ مويىم خىزمەتكە قوياپتا سىنى، ئوبدان ئىشلە جۇما!

-ماقا.....

-كىچىك ۋاقتىڭدا كىتاپتىن باش كۆتەمەيدىغان بالىنىڭ، ھازىر كومپىيوتىردىن باش كۆتەمەيسە، قايللا سەن نەچچىگە چىگەنلىكىڭنى بىلمەمسە؟

كۆڭلۈمگە دادامنىڭ بىرەر نەرسىنى سىزىپ قالغانلىقى كەلدى.

.....

-دۇدىجۇ، ئەمەلىي پۈتپۇل ئويۇنى، قەھرىمانلار بىرلەشمىسى دىگەندەك

قوڭغازلا مىڭىپ ژۇگەندەك كۆرىنىدىغان ئويان دىگەننى ماندا قۇرامىغا
يەتمىگەن باللا، باكاچى لالمىلا ئوينايدا!

«شۈكرى! شۇ ئىشىمنى!» دىۋالدىم ئىچىدە ئۆزۈمگە.

-ئاھاي... دادا، مىنىڭ قايدا ئويۇن ئوينايدىغانلىقىمنىمۇ باشقۇرامسە
ئەمدى.

-نېمە؟! بوسىغۇ مەن ئۆلمىگەن بوسام «ئوينا بالام مەن با» دەپ
قانۇنسىز ئىش قىممىساڭلام كارىم بومماي ژۇسەم بولتى، لىكىن مەن
ھامان ئۆلەپ كىتىمەن، سىنىڭ نىمىشقا مۇشتا ژۇگىنىڭنى سوراپ، كۈزىتىپ
بىلەمىگەندىكىن، مۇشتا كىچىك ئادەتلىرىڭدىن تەكشۈرۈپ بىلىمسەم
بوممايدا!

-ماقا مەن ژۇيۈنتەي!

-مەن ۋاكالىتەن ژۇيۈپ بولدۇم. سىنى تورغا چىقما دىمەيمەن، لىكىن
قەرت-قىما ئويانلىرىنى ئويناش ۋاقىت ئىسراپچىلىقى، پۇتبۇلنى مەيدانغا
چىقىپ رەسمىي ئوينا، قوڭغاز بىرلەشمىسىنىڭ ئويانلىرىنى ئوينىغىچە
ماندا ياخشى تور كىتاپلىرىنى كۆرۈشىڭدە بوسۇن، ساڭا كۆرەش پەقەت
خوش ياقمايدىغان مەزمۇنلا دەل سەن ئەڭ ئىھتىياجلىق مەزمۇن!

-تاماقنى ئەچىرىپ بىرەيمۇيا!

ئاپامنىڭ ئاۋازى بىزنى قوزغىمىغان بولسا دادام ماڭا يەنە قانداق
تەنبىھلەرنى بىرىپ كىتەتتىكىن تاڭ....

دادام ئۆيدە بار چاغلاردا ئاغىنىلىرىم بىلەن تالادا، ئۇ چىقىپ كەتكەندە
ئۆيدە دىگەندەك بىركۈننى تەس ئۆتكۈزۈپ، ئۆگۈنى خوتەنگە يولغا
چىقىۋالدىم.

ئەينىدىننىڭ چىرايى سەل تۇرۇلۇپ قالغان ئىدى. بىگىمدە ھىچقانداق
ئۆزگىرىش يوق.

-ئەينىدىن تاغا، مىجەزلىرى يوقمۇيا؟

-قايدا دەيلا؟

-سەل قاپاقلارنى تۇرۇلۇپ قاپتا. شۇڭا دەيمە..

-ياق، مېجەزم شاشقۇ!

-ئۇندا ۋوسا نىمىشقا قاپاقلارنى تۇرۇۋاللا؟

-بوسا كۈندە ھىجىيىپ زۇسەم بولتى، لىكىن مەندە ئاندا خاسىيەت

يوقتى.

.....

«بۇ قېرى تازنىڭ كەيپى راس ياخشى ئەمەسكەندە!» دەپ ئويلاپ

ئۇنىڭغا ئوشۇق-ئارتۇق گەپ قىلىدىم. بىردەمدىن كىيىنلا يەنە

جىمجىتلىققا چىدىيالىدىم. ئەينىدىنكە گەپ قىلغۇم كەلمەي، بىگىمگە

قارىدىم. ئۇ يەنە ئۇخلاپ قالغان قىياپەتتە ئىدى. ئىچىمدە «ھۇ گوللامچى

ئوغرى، سەن ئويغاق! ھىلى مەن بىرنەرسىنى ئويلاپ تۇرغاندىلا تۇيۇقسىز

گەپ قىلىپ مېنى قورقتىۋىتسەن» دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ ئويغاقلىقىغا

تولۇق ھۆكۈم قىلدىم ۋە قەستەن يۇقىرى ئاۋازدا ئۇنىڭدىن سورىدىم.

-بىگىم! سىلنىڭچە ھىلىقى يېشىللىق قايدا پەيدا بوغاندۇ؟

ئۇ كۆزىنىمۇ ئىچىپ قويماستىن سۇئالىمغا جاۋاب بەردى.

-ئۇ يەر ئاستىدا چوقۇم سىرتتىن ھاۋا چىرىدىغان بىز يەلىرى با ،

شۇڭا پەيدا بوغان!

-ئۆزى ئۇنۇپ قاغانىدۇ يا بىزكىم تىرىغانىدۇ؟

-مىنىڭچە تەبىي شەكىللەنگەن.

-شۇنچە ھاۋا تولۇق قۇملۇق ئۈستىدە پەيدا بومماي ھەجەپ ئاشتا

قۇدۇقنىڭ تىگىدەك يەدە تەبىي شەكىللىنىدىكىنا؟

-ھەجەپ سىلنىڭ قۇلاقلىرى چاتىراقلىرىغا ئۆسمەي، باشلىرىنىڭ

ئىككى چىتىگە ئۆسىدىكىنا؟

-ئاھاي.... نەدىكى بىمەنە گەپنى قىلدىكەنلا!

-بىمەنە گەپ ئەمەس. ھەممە ئىشنىڭ قانۇنىيىتى بولدا.

-ھا... ھا.....

بايدىن بىرى گەپ-سۆزلەرگە ئارىلاشمىغان ئەينىدىن ئاقاھلاپ كۆلۈپ كەتتى. مەن ئوڭايسىزلىنىپ گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكىدىم.

-سىلنىڭچە قۇملۇقتا جىن ۋامدۇ؟

-جىن؟! بۇنىڭدا سىلنىڭ جىن ئاتالغۇسىغا بوغان چۈشەنچىلىرىگە قايلايمىز.

-مىنىڭ دىمەكچى بوغىنىم، ئاشۇ بىز با دەپ ھىكايىلىرىنى ئوقىي زۇردىغان، دۈمبىسى كاۋاك، چاچلىرى ئۇزۇن، بەتتە شىرە جىنى دەيمە.

-سىلە ئايدا جىننى كۆلىم؟

-ياق، لىكىن بالقىغا ئىشىنىمە!

-ياخشى.

-نىمە ياخشى؟

-ئىشەنگەنلىرى ياخشى. چۈنكى بەزىدە كىچىدە تالادا زۇگەننىڭ پەقەت پايدىسى يوق.

-ئاھاي... ماندا ئەستايىدىل بى جاۋاپ بەسە!

-دۇنيادا بىز بىلىمەيدىغان جانلىق بەك جىق. جىنمۇ شۇنىڭ بىر تۈرى.

-سىلە كۆگەنم؟

-كۆگەن، دەپبەسەم باكا يانا قوقاغداپ، قارا بىسىپ قالامۇ تۆرەم سىلنى.

-ھا...ھا....

يەنە ئەينىدىن تازىنىڭ كۈلكە ئاۋازى.

-دەۋەسە، مەن ئايدا گەپنى تولا ئاڭلاپ پىشىپ كەتكەن. ئالدىراپ

بىزگە پىتىن قوقاپ كەتمەيمە!

-ئەڭ ياخشىسى دىمەي جۇما. باكا مەندىن خاپۇلاپ زۇمىسە قوقىتىۋەتتى

دەپ يانا!

-ۋاي بىگىم، تولا ئىچىمنى سىقىماي بىر دەپ باقسا ھە، قوقاپ ئۆلەپ

قاسام ئۆزەمگە ھىساپ!

-ماقا، بەك ئاڭلىغۇلىرى كەپ كەتتى سىلىنىڭ!

بىگىم ھىكايىسىنى باشلىدى.

بىرىنجى ھىكايە:

مەن يېڭى خىزمەتكە چىققان چاغلا. ئىدارىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن كورلا تەۋەلىكىدىكى بىز خارابىلىققا تەكشۈرەشكە چىقتۇق. ئەدەم كۈچى يىتىشمەي ئاشەدە بىزگە ھاڭۇنقىپ قايلاپ تۇغان قىرىق ياش ئۆپچۆرىسىدىكى ئەدەمنى ھەققىنى دىيىشىپ ياللىۋالدۇق.

خارابىلىقنى كولاۋاتىمىز. ھەرخىل مودەش تەلەت قۇرۇق جەسەتلە، چىرايى بۇرۇلۇپ كەتكەن جەسەتلە... ئىشقىلىپ بىزنى قوقتىدىغان ھەرخىل سىياقتىكى نەسىلە چىقىۋەدى. قاراڭغۇ چۈشۈشكە ئاز قالغان ئىدى. بىزنى سەل سۈر بىسىپ قولمىزدىكى ئىشنى توختاتتۇق، ھېلىقى ئەدەم ھەيران بولۇپ، بىزدىن سورىدى.

-نىمىشقا توختاپ قالسىلەر؟

مەن سەل خىجىللىق ھىسسىياتى بىلەن ئۇنىڭغا راس گەپ قىلدىم.

-ماندا گەپ ئاكا. قاراڭغۇ چۈشۈپ قالدى ئەمەسمۇ. شۇڭا سەل قوقاپ

قالدۇق.

ئۇ ئەدەم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

-نىمىدىن؟ ئاشۇ جەسەتلەردىنمۇ؟

-شۇنداق.

-يۈرىكىڭلار بەك كىچىككەن ھە. ئەگەر ئۇنىڭدىن قورقۇنۇچلۇق

چىرايىنى كۆرۈپ قالساڭلار قانداق قىلارسىلەر؟

مەن ئۇنىڭ گىپىنى چاقچاق دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭغا چاقچاق قىپتىمەن.

-ھەقانچە قوقۇنۇشلۇق چىرايى بوسىمۇ بايامنىڭ ياغى بىز قازغان

جەسەتنىڭ چىرايىدەك بولالا ئەمدى قوقمايمىز ھەقاندا چىرايدىن!

ئۇ ئەدەم يەنە قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى ۋە «مۇنداق چىرايىنى

كۆرسەڭلارچۇ؟» دەپلا يۈزىنى بىرلا تارتىپ، خۇددى رەختىنى ئۇتقان دەك

ژىتىپ ئېلىۋەتتى!

قان تېمىم تۇغان، ساپسېرىق چىشلىرىنى چىقىرىپ كۈلۈپ تۇرغان
 چىرايىنى كۆرۈپ ھەممىمىز ۋاقىراپ قېچىپ كەتتۇق. خىلى ئۇزۇن
 قاچقاندىن كىيىن ئۆزىمىزنى تۇتۇۋىلىپ قولىمىزغا تاش-توقماق
 ئېلىپ، قول چىراق يىقىپ بايامقى ئورنىمىزغا قاراپ ئاستا
 يېقىنلاشتۇق. لىكىن ئۇ يەردە ھىچنەمە يوق تۇراتتى. بىز ۋەھىمە ئىچىدە
 خىزمەت ئەسۋاپلىرىنى يىغىشتۇرۇپ قايتماقچى بولدۇق. مېڭىۋىتىپ مەن
 يۇمشاق بىرنەرسىگە دەسسەگەندەك قىلدىم. ئېڭىشىپ قايلىسام، مەن
 دەسسەگەن نەسە ھېلىقى ئەدەمنىڭ ژىتىپ تاشلىۋەتكەن يۈزىكەن....
 بىگىمنىڭ ھىكايىسى ئاياغلاشقاندىن كىيىن بەدىنىم سەل
 تىكەنلەشكەندەك بولدى.

- ۋىيى! ئۇ ئەدەممىكىن يا جىنىمكىن؟

- تاڭگەي.... كىيىن ئۇ قەتتى پەيدا بومىدى. لىكىن مېنى خىلى
 ئۇزۇنغىچە قارا بىسىپ كەتتى.
 - ھە.... خىلى قوقنىشلىقكەن.

- خىلىمىكەن تەخى؟ ماقا سىلىگە راۋۇرۇستىن بىرنى دەپ بىرەيما؟

- دەۋەسە قوقماي! بۇندا ھىكايىلىرىنى مەن 15 ياش ۋاقتىمدا ئوقۇپ شاما
 قىلىۋەتكەن.
 - ھىم....

بىگىم دىمىقنى يىنىك قىقىپ قويۇپ يەنە بىر ھىكايىسىنى باشلىدى .
 ياز ۋاقتى. سىلىدەك چاغلىرىمىتى .
 تۆت-بەش ئاغىنىلە بىلەن دالا سەيلىسىگە سەمەن تەرەپكە
 چىقتۇق. تازا مەنزىرلىك يەدىن بىرنى تىپىپ ئوتۇراپ گىتتار چىلىشىپ، پىۋا
 ئىچىپ كەچ ۋوغانىمۇ سەزمەپتۇق.

بىزچاغدا سىگىم كىلىپ دالدىغا ئۆتەپ ھاجەت قىلىۋاتسام، بىر يوغون
 ئاق توشقان بەش مېتىر نىرىسىدا ماڭا قايلاپ تۇرۇپتا، كەمىرىمنى باغلاپ

قارىسام ئۇ يەنە شۇ جايدا ئالدىغا بارسام، سەل يۈگۈرەپ قويۇپ، ماڭا
 «مەكە، مەكە!» دىگەندەك قىلىپ ئالدى ئوڭ پۇتىنى
 شەرەتلەيدۇ. كەيپچىلىكتە ئارقىسىدىن
 قوغلاپتىمە، قوغلايمە، قوغلايمە... ئاز قاغاندا پەقەت تۇتاممايمە. «بولدىلا!»
 دەپ كىتەي دىسەم، ئۇ توشقان جايدا توختاپ يانا منى زاڭلىق
 قىلغاندەك ھىلىقى ھەركىتىنى داۋاملاشتۇرىدۇ. يەنە قوغلاپتىمە...
 بىزچاغدا ھەممە يە قاراڭغۇ چۈشۈپ يولنى كۆرەلمەي قالدىم. نەگە
 كەگەنلىكىمنى بىلمەيمەي گاڭگىراپ، ئالدى-كەينىمگە سەپسالدىم. ئالدىمدا
 يىقىنلام بىزىدە يورۇق كۆرۈندى. باسام ئۇ يەردە يوغون بىر سىدە دەرىخى
 تۇرىدا. ئۈستىدە، ئاستىدا، ئەتراپىدا چاچلىرى گەدەنگە
 چۈشكەن، پەرەنجىلىرى ساڭگىلاپ تۇرغان غەيرى ئەدەملە بەزمە قىلغىلى
 تۇرۇپتە. ھىلىقى توشقان ئۇلارنىڭ يىنىدىلا تۇرۇپ منى يەنە كىلىشكە
 شەرەتلىدى. ھىلىقى ئەدەملىنى كۈزىتىپ باقسام، ھىچ ئەدەم سىياقى
 يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە دەرەخنىڭ ئۇيەر-بۇيەرلىرىدە «لاپ-لاپ» قىلىپ
 يىشىل، قىزىل ئوت چەمبىرەكلىرى چۈشۈپ-چىقىپ تۇرىدۇ. كۆڭلۈمگە
 بىزنى سەككىلىپ ئاستا ئارقامغا ياندىم. دەل شۇ چاغدا بىر ئاۋاز ئاڭلاندى.

-توختا!

بىگىم بۈگەننى شۇنداق قاتتىق ھەم ئۇرغۇلۇق دىيىش بىلەن بىر ۋاقىتتا
 قولۇمنى كاپىدە تۇتۇپ قويىۋىدى. پۈتۈن زىھنىم بىلەن گەپ ئاڭلاۋاتقان
 منىڭ جىنىم چىقىپ كەتمىدىيۇ ئىشقىلىپ ئۇنىڭدىن باشقا ھەممىسى
 بولدى. «ۋايىجان!!!» دەپ توك تەپكەن ئادەمدەك ئورنۇمدىن ئىتتىك
 قويۇپ بىشىم ماشىنىنىڭ ئۈستىگە «توڭ!» گىدە تىگىپ كۆزۈمدىن ئوت
 يىنىپ كەتتى، بىشىمدىن مۇشتەك ھۈررەك تىپىپ چىقتى، يۈرىكىم ئاغزىمغا
 كەپلىشىپ قالدى...

ھا-ھا-ھا!

ئەينىدىن دىگەن قېرى تاز كۈلۈپ تىلىقىپ، ماشىنىنى يولنىڭ چىتىگە

توختىتىپ ، يەنە ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپ ئۆپكەسى قېقىلىپ كەتتى! مەن خىلى ئۇزۇندىن كىيىن ئىسىمگە كىلىپ ، بىشىمنى سىيلاپ بىگىمگە بىشەن گۈلەيدىم.

- كالىلىرىنىڭ دەدى ۋامۇيا! نىمدا قىلىلا؟!

- قايدا قىپتىمە؟

- نىمدا ئەدەمنى قوقتىتىپ!

- ۋۇجۇ! سىلە قوقاپ ئۆتەپ كەتكەن بالىتىلىيا؟

- ھە؟! نىمىشقا قولامنى تۇتىلا ئەمىسە؟!

- ھا، ھا...

- ئاھاي، تولا سەت ھىجايىمىسا، ما بىشىمغا قايىلىسا ماندا، يىرىلىپ

كەتمىگەندۇ؟

بىگىم كۈلكىسىنى بىسىپ بىشىمغا قاراپ قويۇپ بىشىنى چايقىدى.

- سىلىدە راس سەل چاتاق ۋاكىن جىما!

- توۋا... دىمەيمەن ، قوقاپ كىتىلا دىسەم ، خاپۇلاپ قىستىلا ، دىسەم تىخى

خاپۇلايلا ، قايدا قىپپەسەم بولىدا سىلىگە!

- مەن دىمەكچى ، ماندا گەپنى ئاغزىمىزدا قىلىمىز ، تۇيۇقسىز ئەدەمنىڭ

قولىنى تۇتسا بەك قوقايدىكىن ئەدەم!

- خاپۇمىمىسا ، بۇدا ئەمدى دىمەي!

ئاخىرنى شۇنچە ئاڭلىغۇم كەلسىمۇ ، بۇ ساراڭ بىگىمنىڭ يەنە قانداق

قىلىقلىقلىرىنى چىقىرىشىنى بىلىمگە چىكە ، يەنە گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكەشكە

مەجبۇر بولدۇم.

- سىلىنىڭچە ئۇ يەرنى بىز ئەڭ بۇرۇن بايقىغانىمىدۇق؟

- بىز نەسە دىگىلى بوممايدا ، مەتسىلىماخۇننىڭ گىپىنى سىلىمۇ ئاڭلىلا.

- ئۇنداقتا ھىلىقى يارمۇھەممەت دىگەن ئەدەم تۇنجى بايقىغان

كىشىكەندە؟

- ۋايتاڭ... ھەجەپ بۇنىڭغا قىزىقىپ قاپلىيا؟

-ئەمدى چىم بۇرۇن بىزىنى بايقىسا شۇنىڭ نامى بىلەن ئاتىلىدا
 ئەمەسمۇ، بىزنىڭ ئىسمىمىز بىلەن ئاتالسا دەپ ئويلاپ قالدۇم.
 -خاھ! قانداق ئىسىم ئويلاشلا؟
 «ئەغزەم تۆرە بوستانلىقى» دىگەن گەپ تىلىمنىڭ ئۇچىغا كەلگەن
 بولسىمۇ ئۆزۈمنى قاتتىق تۇتۇۋالدىم.
 -«تۆرەم بىگىم غوجام» بوستانلىقى!
 -بەك ئۇزۇن بولۇپ قالدى!
 -ئاندا ۋوسا، «ئەغزەم ئەينىدىن بىلال» بوستانلىقى!
 -يانا بومىدى!
 -ئۇندا ۋوسا « بىلال ئەغزەم ئەينىدىن » بوستانلىقى!
 -ئەدە ئۇندا مۇرەككەپ ئىسىم بولسا؟
 مەن ئىسمىمنىڭ رەت تەرتىۋىنى نەچچە قىتىم ئۆزگەرتىپ باقتىم. بىگىم
 يەنىلا ماقۇللىمىدى. مەن جىلە بولۇشقا باشلىدىم.
 -سىلى بى دەپپاقسا ئەمەسمە!
 -قۇملۇق!
 -ئاھاي! «قۇملۇق!» دەپمۇ بوستانلىققا ئىسىم قويامدا بىزكىم!
 -چۈنكى ئۇيەدە تۈنۈگۈن قۇم كۆچەپ ھەممە چىرىش ئېغىزى كۆمۈلەپ
 كىتىپتە!
 -ھە!... ئەمەسمە بىز نىمىشقا بارىمىز؟
 -باشقا ئىشىمىزمۇ با ئەمەسمۇ!
 بىگىمنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ، بىشىمنىڭ ئاغرىقى بىلەن ئۈمۈدسىزلىك
 قوشۇلۇپ پۈتۈن بەدىنىم بەك بىئارام بولۇپ كەتتى. ئىسىم..... نامىم
 چىقىدىغان پۇرسەت، سەن يەنە كەتتىڭ!

12- باپ قۇملۇق ھەققىدە

مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق. مەن سالاملىشىشنىڭ ئورنىغا
جىددىي ھالدا ئۇنىڭدىن سورىدىم.
- قاچان كۆمۈلەپ كەتتى ئۇ كاما؟
- تۈنۈگۈن چۈشتىن باشلاپ.
- نېمىشقا باكا كۆمۈلەپ كىتىدا؟
- مەن نىم بىلىمىنا ئۇنى تۆرەم!
- كۆمۈلەپ كەتكىچە سىلە قايلاپ تۇلا؟
- خۇدايىم توۋا تۆرەم، مەن قانداق قىلالايمەن؟! ئىگەم خالىسا
كۆمىتۇ، خالىسا ئاچىتۇ....
- سىلە قاراپ تۇرتىلا، بەسە جايلاپ تۇرتىلا!
مەن ئاچچىقىمنى ئۇنىڭدىن چىقىرىپ خوتەن شىۋىسىدە زەردەم بىلەن
ئۇنىڭغا تەنە قىلدىم. ئاڭغىچە ئەينىدىن گەپكە ئارىلاشتى.
- ئاھاي... ما گەپلىرى پەقەت بومىدى جۇما! نىمە گەپ ئۇ قايلاپ تۇرىلا
دىگەن؟ سىلە بوغان بوسىلىرى قوللىرى بىلەن كۆچۈۋاتقان قۇم- بورانى
توسالايدىغان ئوخشاماملا؟ سىلىغۇ يامان بالا، ئەدەم قىلمايدىغان ئىشنىڭ
ھەممىنى قىلالايدىغان!
- مەن ئايدا قىلالايمەن دىدىمما؟
- ئۆزلىرى قىلمايدىغان ئىشنى باشقىلغا قىلىشنى قىستىمىسا ئۇندا
ۋوسا!
-.....
گەپ قىلالماي قالغىنىمنى كۆرگەن مەتسىلىم ماڭا قاراپ «خوپ بولدى
ئەينا» دىگەندەك قىلىپ سەت ھىجىيىپ قويدى.
- بولدى، بولدى! ئۆتەپ كەتكەن ئىشنى تەگەشمەي، نۆۋەتتىكى ئىشقا
كىلىلى!
بىگىمنىڭ سۆزى بىلەن ھەممەيلەن كايىشتىن، تەنە قىلىشتىن

توختاپ، ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراپ قالدۇق. ئۇ ئەينىدىن كۆز ئىشارىسى بىلەن سىرىقتا ئېلىپ چىقىپ كەتتى، مىنىڭ شۇنچە چىققۇم كەلگەن بولسىمۇ، ئىناۋەت مەسلىسىنى ئويلاپ يەنە تۇرۇپ قالدىم. ئۇلار سىرىقتا پاراڭلىشىۋاتاتتى. مەن مەتسىلىم بىلەن يەنە پاراڭغا چۈشتۈم.

- سىلە ئۇ يەنىڭ كۆمۈلەپ كىتىشىنى بىلەمتىلە؟

- بىلىتمە.

- قايدا بىلىلا؟

-....

- گەپ قىلسا دەيمە!

- سىلە قەشقەرنىڭ ھاۋاسىنى بىلەملا؟

- بىلەمتىكى، شۇمۇ گەپما!

- كىنە! دەپ باقسا ئەينىدا بوسا!

- «قەشقىرىمنىڭ قىشى ياز، سوغىقى ئەتىياز»، قىشتا ئاساسەن بەك قا

ياغمايدا. بەك سوغاقمۇ بولاپ كەتمەيدا، لىكىن ئەتىياز ۋاقتىدا تولا بوران

چىقىپ، توپا يىغىپ ھاۋا ياخشى بوممايدا، يامغۇمۇ بەك يىغىپ كەتمەيدا.

- ھىم، خو مەنا! بىر ئوبدان بىلىتكەنلا يۇتلىرىنى!

- ھەممە ئەدەم بىلىدا ئۇنى، سىلە نىم دىمەكچى!

- مۇشۇ خوتەن دىيارى، ئۇيتوپا كەنتى مىنىڭ يۇرتۇميا ئەينا، قانداق

چاغدا قۇم كۆچتۇ، قانداق چاغدا ھاۋا قانداق بولتۇ، مەنمۇ سىلىدەك

تولۇق بىلىتمە!

- ھە، ماندا دىسە، دىمەك بۇ تەبىي ئەۋال دەپىلى!

- ئەينىداق. غوجام-بىگىملەرمۇ بىلىتۇ بوممىسا!

- نىمە؟! ئۇلا قاندا بىلىدا؟

- مەندىن سورىغانيا!

- قاچان؟

- ئۇزۇن بولاپ كەتتىيا ئۇنىڭغا!

-ھە، ماندا گەپ با دەيلى ئەسلىدە!

ئىچ-ئىچىمدىن بىرخىل ئاچچىق ئۆرلەپ كەتتى. دىمەك قېرى تاز بىلەن ساراڭ ئىككىسى بۇ يەرنىڭ كۆمۈلەپ كىتىشىنى بىلىدۇ، ئەمما ماڭا دىمىگەن، بەلكىم ماڭا دىيىشنىڭ زۆرۈرىتى يوق دەپ ئويلىغان بولشىمۇ مۇمكىن! ئۇنداقتا مەن نىمىگە ھىساپ؟! مېنى ھىچقانداق پىلانغا قاتمىسا، ياكى ھىچقانداق مەسلىھەت سالمىسا، ئۇلارنىڭ قەلبىدە بىرمۇچەنلىك ئورنۇمۇ يوقكەن مېنىڭ!

ئۇلار قايتىپ كىردى، مەن ئۆزۈمنى تولىمۇ تەسلىكتە بېسىپ تۇرۇپ تاماكامنى قاتتىق-قاتتىق شوراپ سىرتقا چىقىپ كەتتىم. سىرتتا تۇرۇپ، بىردىنلا خورلىنىپ قالغاندەك ھىسسىياتقا كەلدىم. ئويلىغانسىرى ئىچىم تىتىلداپ بىرسىنىڭ چىچىدىن يۇلۇپ تازا ئۇرغۇم كەلدى.

-نىم بوللا تۆرەم؟! ئۆيگە چىرىلى، مەسلە تلىشىدىغان ئىشۇ!

-خىم!

مەن دىمىقىمنى قىقىپ قويۇپ، تاماكىدىن يەنە بىرنى تۇتاشتۇرۇپ بېشىمنى باشقا ياققا بۇرۇۋالدىم.

-ۋۇجۇ! نىم بولاتىمىز! بىزكىم بىزىلەرنى چىمدىۋاممىغاندۇ؟

-قىلىشىۋەسە ئايدا مەخپىي مەسلە تلىرىنى! ھامان مەن بىلەن ئالاقىسى بوممىغاندىكىن!

-ۋىيى! نىم بولدى دەيمە! ئۆزىچە شامالدا قاغان جۇۋاندەك قىيىداپ قاپلىيا؟! يا بىگىم بەكرەك قوقىتىۋىتىپ خاپۇلاپ قاللىمۇ؟

-ئاھاي... قويسا ئۇندا قوقاق-پوقاق دىگەننى، ئۇندا كىچىك بالىنى ئالدايدىغان قۇرۇق گەپلىدىن قوقايدىغان ئەغزەمجان تۆرەم يوق بىزىدە!

-ئۇندا ۋوسا نىم بوللا! ماندا ئەكىشىدەك گەنجىڭ گەپ قىسا!

ئەينىدىن ئاغزىمنى تاتىلاۋەرگەچكە، ئاخىرى ئۆزۈمنى تۇتۇۋالماي قالدىم.

-شۇندا، شۇندا! ھە قاسىلىرى جىڭ ئەكىشى، مەن ئەكىشى

ئەمەس! ھەقاسىلىرى ئەكشى بوغاندىمۇ رەسمىي ئەكشىنىڭ
ئىسلىملىرى! نىمىشقا مىنىڭ بەك جىق ئىشلىدىن خەۋىرىم يوق؟! نىمىشقا دايم
مىنى گوللايسىلە؟! مەن سىلەرنىڭ نەزىرىڭلدا نىمىگە يىساپ?...!
يەنە نىمىلەرنى دىگەنلىكىمنى بىلىدىم. بىگىم بىلەن مەتسىلىم بىزنى
ئۇرۇشۇپ قالدى دەپ ئويلىدى بولغاي، ئۆيىدىن يۈگۈرەپ چىقىپ بىزگە
قاراپ قويۇپ، ئاندىن ئەينىدىن ئوخشاش مىنىڭ كايىشلىرىمنى
سەۋرىچانلىق بىلەن ئاڭلىدى. سۆزلەپ-سۆزلەپ ھىرىپ، گېلىم قۇرۇپ
توختاپ قالدىم. مەتسىلىم دەل شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەك ئالدىغا بىر كاسا
سۇنى كۆتۈرۈپ يۈگۈرەپ كەلدى.

- ھاي تۆرەم ھاي! بەك كايىساق بوممايتۇ! مانى ئىچسە مانى!
مەن ئۇنىڭ قولىدىكى سۇنى گۈپۈلدىتىپ ئىچىۋەتتىم.
- بەك قاينىساق قىزىل كىكىردەك يىرتىلىپ كەتمىدى دىگەندىمۇ، يامان
يە يوغىناپ قالىتۇ!

- پۇۋ!
ئۇنىڭ گىپىدىن قاتتىق كۈلگۈم كىلىپ ئاغزىغا ئىككىنجى قىتىم ئالغان
سۇنى پۈركۈپ تاشلىدىم.
- ماڭسا نىرى، ئاھاي....
- ھا... ھا....

ھەممەيلەن تەڭلا كۈلدۈق. كەيپىياتىمۇ خىلى ياخشىلىنىپ قالدى. ئەمدى
سۆزلەش نۆۋىتى ئەينىدىن كەلگەن ئىدى.
- ئوبدان قوساقليرنى بوشىتىۋاللا ھە! ئاڭلاپ تۇسا. ھەممە ئىشنى
سىلىگە دىگەن تەقدىردىمۇ سىلە بەك چۈشىنەممەيلا ھەم ھىچقانداق
مەسلىھەت كۆستەلمەيلا! ئۇنىڭ ئۈستىگە سىلە قاچان بىزنىڭ گىپىمىزنى
ئاڭلاپ، ئورۇنلاشتۇرىشىمىزغا بويسۇنۇپ باققان؟! قۇچقاچ بوسىمۇ قاسساپ
سويسۇن دەپ، كەسپىي ئىشلىغا ھازىرچە سىلنى ئارىلاشتۇمىدۇققۇ!
ئەينىدىننىڭ سۆزى تۈگىشىگىلا بىگىم سۆز باشلىدى.

دېسەم-دېمىسەم سىلە ھازىر» ئۇندا ۋوسا مىنىڭ بۇ يەردە نېمە كىرىكىم؟» دەپ ئويلاۋاتتىلا! سىلە گەرچە سەل سەپىرراق، پالاكەتەرەك بولغا ئامراقراق بوسىلىرىمۇ، لىكىن تەپەككۇرغا باي، يۈرەكلىك، ئەپۇچان پەزىلەتلىرى بىزگە يېقىپ قالدى. شۇڭا يىتەكلەپ كىتەيلى دەپ قالدۇققۇ؟

بىگىمنىڭ «راق، رەك...» دىگەندەك ئاجىزلاتما سۈپەتلىرى بىلەن مىنى سۆككىنى كۆڭلۈمگە سەل كەلگەن بولسىمۇ، كىيىنكى ماختاشلىرى قۇلقىمغا مايدەك يېقىپ كەتتى. بولۇپمۇ ئەڭ ئاخىرقى بىر ئېغىز گىپى ماڭا خىزمەتكە چىقىشى ئۈمۈدىنىڭ بارلىقىنى بىلدۈرۈپ قويدى.

ھە، ماندا دەيلى، مەن تىخى مىنى كىچىك كۆرەپ...
-خۇدايىم توۋا دېسە جۇما، سىلىنى كىچىك كۆڭىنى بولامدا؟ ناملىرى ھەممىمىزدىن چوڭ جىما سىلىنىڭ!

-راس دىتۇ! مەن گادا يىغمۇ بىي ئەينىدا ئات قويپ قويسا بومامتۇ دەيمىنا دادام!

-خا..خا...
-ھىي...ھىي...
-ھا...ھا....

قىسقا كۈلكىدىن كىيىن ئەينىدىن «خەپشۈك! ئەمدى نەق گەپكە كىلىمىز» دەپ ھەممەيلەننى تىنىچلاندۇردى. ئۆي ئىچى تىمتاس، ھەممىمىز ئەينىدىن تاغىنىڭ ئاغزىغا قاراپ قالغان ئىدۇق.

-شۇندا قىلىپ بىز يىڭى بايقىغان يىشىللىق كۆمۈلەپ كەتتى. چىرىش ئېغىزىمۇ ھەم شۇندا، ئەمدى بىز مەندىكى توغرىلىقىغا بەك ئىشەنچ قىغىلى بوممايدىغان خەرىتىگە ئاساسەن قۇملۇققا ئىچكىرلەپ چىمىسەك بومىدى. لىكىن بىزدە ماندا بىز قانچە مەسىلە با:

1. ھازىر قۇم كۆچىدىغان مەزگىل. شۇڭا ھەر ۋاقىت قۇم كۆچەش ئىھتىماللىقى با. دېمەك قۇملۇقنىڭ ئىچىدە ھىچكىم-ھىچكىمنىڭ ئامانلىقىغا

كاپالەتلىك قىلامايدا! (ئۇ بۈگەپنى قىلىپ بولۇپ ماڭا قاراپ قويدى! ھۇ قېرى تازا!)

2. قۇم كۆچمىدى دىگەندىمۇ، بىزدە ئىشەنچلىك يول لىنىيىسى بومىغاچقا، بىكاغا ئاۋارە بولشىمىز مۇمكىن. ھەتتا يولدىن ئىزىپ قىلىشىمىزمۇ مۇمكىن!

3. مۇناسىۋەتلىك ماتىرىيال ۋە خەلق رىۋايەتلىرىگە ئاساسلانغاندا، قۇملۇقنىڭ ئىچكىرىسىدە بىز ئويلىمىغان ھەرخىل نەرسىلە بولشى مۇمكىن. ھەرخىل نەسە دىگىنىمىز ژىرىتقۇچ ھايۋان، غەيرى مەخلۇق قاتارلىقلارنى كۆستىدا! (بۇ قېرى يەنە ماڭا قاراپ قويدى، مەن ئۇنى ئىچىمدە يەنە تىلىدىم!)

4. بىز ئەتە يولغا چىقىمىز. ھىچكىمنى زولمايمىز، يۇقارقى مەسىللىنى كاللىسىدىن ئۆتكۈزەلگەنلە بوسا بىز بىلەن بىللە باسا بولىدا! گىپىم تۈگىدى!

ئەينىدىننىڭ سۆزى تۈگىشى بىلەنلا مەتسىلىم بىرىنمە دىمەكچى بولۇپ، ئاغزىنى ئۆمەللەپ توختاپ قىلىۋىدى، كۆزى ئىتتىك ئەينىدىن تاغا دەرھاللا ئىنكاس قايتۇردى.

- تۆۋەندە بىزنىڭ يەرلىك يولباشلامچىمىز، روھىي تۈرىكىمىز، تىرىك خەرىتىمىز يولداش مەتسىلىم ئەپەندىنى بىز قانچە ئېغىز سۆزلەشكە تەكلىپ ئىتىمىز!

بىگىم پىتىنى ئۆزگەرتمەي تۇرۇپ كۈچەپ چاۋاك چالدى. مەنمۇ مەسخىرە ئارىلاش چاۋاك چىلىپ قويدۇم. بەلكىم مەتسىلىم ئۆمرىدە تۆت ئادەم بار يەردە نۇتۇق سۆزلەپ باقمىغان بولسا كىرەك، بىردىنلا گەدەنلىرىگىچە قىزىرىپ كەتتى.

- قېنى مەتسىلىم ئەپەندى! يولداشلا يانا بىز قېتىم تەكلىپ ئىتتىلى!
ئەينىدىن قىرى ئۇنىڭغا بىسىم قىلىپ يەنە بىزنى چاۋاك چالغۇزدى.
- ۋۇجىنەم! مېنى شاڭخو قىلىشىمىسا ئەينا! مەن نىمە دىيىمە....

بىزگە ماندا سەممى تەكلىپ-پىكىرلىرى بوسا تاتىنماي دەۋەسە!
-شۇندا قىلىلى، چىم بىلىدۇ مۇشۇ چىكەتسەك سىلى بىلەن قايتا
كۆرىشەلمەدۇق-كۆرۈشەممەمدۇق.

مەن دەسلىۋىدە ئەينىدىن بىلەن بىگىمنى ئۇنى مازاق قىلىش، چاقچاق
قىلىش مەقسىتىدە شۇنداق دەپ قويدى دەپ ئويلىغان
بولساممۇ، بارغانسىرى ئىشنىڭ ئۇنداق ئاددىي ئەمەسلىكىنى ھىس
قىلدىم. چۈنكى ئەينىدىننىڭ كۆزلىرىدىن بىرخىل ئىنتىزارلىق، بىگىمنىڭ
كۆزلىرىدىن بىرخىل قەتئىيلىك، مەتسىلىمنىڭ كۆزىدىن بولسا
ئىككىلىنىش مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇراتتى. مەتسىلىم ئالاھەزەل يىرىم
سائەت جىمىپ كەتكەندىن كىيىن، ئاستا گەدىنىنى سىيلاپ قويۇپ سۆز
باشلىدى.

-بەگلىرىم ئەتە قانداق ماڭماقچىكىنا؟

-ئاشەدىن ئۇدۇل 30 كىلومىتىرچە مېڭىپ، ئەندىن شىمال تەرەپكە
قايلاپ ماڭىمىز، بەلكىم ئاشەدە بىزگە يوغون بىر خارابىيلىق
ئۇچرايدۇ. شۇيەدە ئىزدىنىپ باقىمىز.

-جۇگۇ-جۇگۇ! ئۇنداق ماڭساڭلا پەقەت بوممايتۇ! پەقەت بوممايتۇ!
مەتسىلىم ئەينىدىننىڭ يول لىنىيىسىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن بىردىنلا
ھودۇقۇپ كەتتى.

-نىمىشقا بوممايدۇ؟

مەن ھەيران بولۇپ گەپ قىستۇردۇم.

-ئۇنداق ماڭساڭلار ئىتتىك ئىزىپ كىتسىلەر! ئۇ يەر دەل قۇمنىڭ بەك
كۆچىتقان يىرتتۇ!

-ئەمىسە قايدا ماڭساق بولىدۇ؟

-ئارقىمىزغا يىنىپ، كورلا تەۋەلىكىگە يىقىن بىر جايدىن كىرىتىمىز!

-ھە، ماندا دەيلى! دىمەك سىلە يولنى بىلىلا؟ بىز بىلەن بىللە بارىلا؟

-ئاپلا.....ھىي...ھىي.....

مەتسىلىم ئۆزىنىڭ ئەينىدىن قېرىنىڭ گومپىسىغا چۈشۈپ
كەتكەنلىكىنى ھىس قىلىپ ئاغزىنى تۇتۇپ چالا ھىجىيىپ قويدى. مەن
ئەينىدىننىڭ زادى نىمە ئۈچۈن مەتسىلىمنى گەپكە سالغانلىقىنى ئەمدى
تولۇق چۈشەندىم. دىمەك مەتسىلىم باشقا كىرىش ئېغىزىنى
بىلىدۇ! بىلىگەندىمۇ ناھايىتى ئىنىق بىلىدۇ!

- غوجام مىنى گوللاپ خالتىغا چۈشۈردىيا ئەينا، مېشۇ ئاغزىمىزە...
- قايىلىسا مەتسىلىماخۇن، راس گەپ قىساق، بىزدە ھىچقانداق خەرىتە
يوق، سىلە بومىسىلىرى زادى بوممايتى. سىلىنى قىستىمايمىز. بامىسىلىرىمۇ
مەيلى، لىكىن بىزگە ئىنىق بىر يول نىشانىسى ياكى خەرىتە سىزىپ
بەسە! سىلىگە قۇرۇق رەخمەت ئىيتمايمىز!

- ياقەي غوجام، مەن ئۇندا مەقسەتتە دىمەيتتە. ئەمما ئۇزۇن زامانلار
بولۇپ كەتتى، تاپالامدىم- تاپالامدىم، ئۆزۈمۈ بىرنەرسە دىيەلمەيتتە.
- بىز ئاۋال ئىگىمىزگە، ئاندىن قاسا سىلىگە تولۇق ئىشىنىمىز!
- مەنمۇ سىلىگە ئىشىنىمە!

- كەمىنە ئەغزەم تۆرىمۇ سىلىگە قەبىي ئىشىنىمە!

- ھىي... ھىي...

- خا... خا...

قىسقا كۆلكىدىن كىيىن ئەينىدىن بىردىنلا ماڭا جىددىي سۇئال قويدى.

- ھە تۆرەم ئۆزلىرى قايدا قىلىلا؟

- نىمىنى قايدا قىلىمەن؟

- ئاقا سەپكە مەسئۇل بوغاچ تۇراملا يا بىللە خەتەرگە تەۋەككۈل قىلاملا؟

- كۆڭەللىرىگە كەممىسە بىللە بارايمىكى! مىنىمۇ دادام ئوغا ۋالا دەپ

تاپقان!

- بايامقى گەپلىنى تولۇق ئاڭلىلا؟

- ۋاي ئاڭلىدىم، ئاڭلىدىم، خاتىرجەم بولاشسا، ھە قاسىلىرىغا ئۆلۈكۈمنى

ئاتمايمەن!

-جىن بايا ئۇيەدە!

-ئاھاي!تولا ماڭا بۆ-بۆ كۆسەتمىسە مەتسىلىمكا!جىن بوسا ئىيلە

بىرىنجى بولاپ قۇيرۇقلىرىنى خادا قىلىلا،مۇشۇكتەك!

-ھىي..ھىي....كەلتۇرۇۋاللا ھە بىر قىتىم!

-ھا...ھا.....

ھەممىمىز قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتۇق.ئەينىدىن خاتىرىسىنى

سومكىسىدىن ئىلىپ بىرىنىمىلەرنى خاتىرلەپ،بىگىم

بىلەن«لازىمەتلىكلىنى ئىلىپ كىلىلى!» دەپ چىقىپ كەتتى.مەتسىلىم

«قوشنىمىزنىڭ ئەدىمەتچىلىكى باتۇ!» دەپ نەگىدۇر چىقىپ كەتتى.

مەن ياتاق ئۆيگە كىرىپ ياتقاچ خىيال سۈرۈشكە باشلىدىم.راست گەپ

قىلىسام مەن قۇملۇققا ئىچكىرلەپ كىرىشتىن بەك قورقاتتىم.بىكاردىن بىكار

قەبرە ئىزدەيمەن دەپ ھاياتىمدىنمۇ ئايرىلىپ قالارمەنمۇ دەپ ئەندىشە

قىلاتتىم.لىكىن ھازىر بەل قويىۋەتسەم،ئۇلار قايتىپ كىلىپ مىنى گەپتە

چىقىپ ئۆلتۈرىۋەتمەمدۇ؟!ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار نۇرغۇن بايلىق تىپىپ

قىلىشى مۇمكىن! ياق گەپتە ئۆلگەندىن قۇمدا ئۆلەي!ئەگەر خەتەر بولۇپ

قالسا قانداق قىلىمەن!؟

1. قۇم كۆچۈپ قالسا،مەتسىلىم نەگە قاچسا مەنمۇ ئۇنىڭغا جوبودەك

چاپلىشىپ قاچمەن.چۈنكى بۇ ئوغرى ئارىمىزدا بۇيەرنى ئەڭ پىششىق

بىلىدۇ!

2. ناۋادا بىرەر ياخشى قەدىمىي بويۇم تىپىۋىلىپ قالسام ھەرگىز

يىنىمغا سالماي،ماشىنىغا يوشۇرۇپ قويىمەن،شۇنداق قىلسام جىنلار ماڭا

ئىيتىشمايدۇ!

3. ھىچنىمە تاپالمىغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنىڭ ئالدىدا بىشىمنى تىك

تۇتۇپ گەپ قىلالايمەن!

4. كىم بىلىدۇ ئەينىدىن بىلەن بىگىم ئۇيەرنى بەش قولىدەك

بىلەمدۇ تېخى!ئەگەر ماڭا بىرەر ئىش بولۇپ قالسا بىگىم يەنە بىرقانداق

قىلىپ داۋالايدۇ!

شۇنداق پىلانلارنى تۈزۈپ ئاخىرى قەتئىي بىرىشنى قارار قىلدىم!
ئەتىسى سەھەر، مېڭىشقا تەييارلىق ھالەتتە تۇرىۋاتىمىز. لىكىن، يولغا
چىقىشنىڭ تولۇق تەييارلىقى پۈتۈپ قالغاندا، ئويلىمىغان يەردىن
مەتسىلىم دىگەن ئوغرى گىپىدىن يىنىۋالدى.

- كىچىنىڭ يارقى چۈشۈم بۇزۇلۇپ تۇرىتۇ ئەينا، مەن بارمايتىمە!
- ۋۇجۇ! يانا نىم بالايىزىم بولدى ما ئەدەمگە! كىچىك بالدەك قىلىق
قىممىسا!

- مەتسىلىماخۇن! چىزلىقتۇ؟! نىمدا بىز ئۇخلاپ قوپاپلام خوتۇن كىشتەك
ۋولاپ قالالا؟

- غەيرى چۈش كۆرەپتىمەن يا كىچىچى! ئەڭ ياخشىسى بارمايلى
غوجىلىرىم!

ئەينىدىن بىلەن بىلال شۇنچە گەپ قىلىسىمۇ مەتسىلىم «چۈشۈم
بۇزۇلۇپتۇ!» دىگەننى بانا قىلىپ بىرىشتىن يالتىيۋالدى. مىنىڭ نىرۋام
ئۆرلەپ ئۆزۈمنى شۇنچە تۇتاي دەپمۇ تۇتالماي قالدىم.

- مەتسىلىمكو! قايدا چۈشلىرى بۇزۇلۇپ قاپتا؟! ھەقاندا چۈشلىرى بوسا
تەبىرىنى ئۆزەم بىرىمەنغۇ!

ئۇ مىنىڭ چۆجە خورازدەك ھۆرپىيىشىمگە پەرۋا قىلماي، يەنە بىشىنى
چايىقاپ تۇرىۋالدى.

- ۋاڭگىدە ئىتىۋىتىدىغان ئىش بوسىمۇ بى دىمەملا، ماندا-ماندا چۈش
دەپ!

- سەخەردە چۈش ئۆرسەك بوممايتۇ!

- ماقا! ئاندا ۋوسا ھەممەيلەن چىرىپ بىز دەم ئۇخلايلى! چۈش ۋوغاندا
چۈشلىرىنى دەپبەسە جىما!

مەن ئۇنىڭ بىلەن بوغۇشۇپ قىلىشتىن ئەنسىرەپ ياتاق ئۆيۈمگە
كىرىپ، ئىشىكىنى قاتتىق يىپىپ كارىۋاتقا ئۆزۈمنى تاشلىدىم. ئۆزۈمنى

ھەرقانچە بەزلەپمۇ يەنىلا ئويلىغانسىرى ئىچىم سىقىلىپ 5 مىنۇتتۇر تۇرالماي يەنە يۈگۈرۈپ چىقتىم.

بىگىم يوق تۇراتتى. ئەينىدىن دۈمبىسىنى قىلىۋېلىپ موخۇركا چىكىۋاتقان مەتسىلىمگە قاراپ نىمىلەرنىدۇر خىيال قىلىۋاتاتتى. مەتسىلىمگە يەنە بىرنىمە دەي دەپ ئاغزىمنى ئۆمەللىشىمگە ئەينىدىن كاپىدە ئاغزىمنى تۇتۇۋالدى ۋە قۇلقىمىنىڭ تۈۋىگە «ھاي! تۆرەم! ئاندا ۋاقىرىساق بوممايدا! ئامالنى بىگىم ئۆزى قىلىد!» دەپ قويدى. مەن مەتسىلىمگە سەت بىرنى ئالىيىپ قويۇپ، سۈكۈت قىلىشقا مەجبۇر بولدۇم. ئۇزاق ئۆتمەي بىگىم يوغان بىر توقماق پۇل، مەخسۇس خەرىتە سىزىشقا ئىشلىتىدىغان قەغەز، قەلەمنى مەتسىلىمنىڭ ئالدىغان ئاستا قويدى. ئاندىن ئۇنىڭ يىنىدا زوگىزىيىپ ئولتۇردى.

مەتسىلىماخۇن! سىلنى بىللە بىرىشقا قەتتى قىستىمايمىز. چۈنكى سىلىدە بىزنىڭ ھىچقاندا ھەققىمىز يوق، سىلىدىن قەتتى رەنجىمەيمىز، لىكىن بىزگە ئەسلىرىدە قاغان پىتى بىز يول نىشانىسى سىزىپ بەسە!

- ۋۇجىنەم! بىگىم نىمىش قىلىپ يۈرۈۋىتىقانتۇ مانا!
- ماۋۇ بىزنىڭ ئازراق كۆڭلىمىز، ھىلىمۇ مۇشەگە كەگەننىڭ ياغى سىلنى تولا ئاۋارە قىلىۋەتتۇق، يىتىپ-قوپاش، يىيىش-ئىچىش ھەممىسى سىلىدىن بولدى. خۇدايىم بۇرسا، ساق-سالامەت قايتىپ كىلەلسەك سىلىگە يانا ئايرىم رەخمەت ئىيتىمىز!

بىگىم گەپ قىلغۇچ پۇلنى ئۇنىڭ ئالدىغا سۇرۇپ قويدى. راس گەپ قىلسام بىگىمنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ، مەتسىلىمگە بىزنىڭ ۋارقىراشقا، بىرەر ئىشقا قىستاشقا ھىچقانداق ھەققىمىز يوق ئىكەنلىكىنى ھىس قىلىپ قالدىم. مەتسىلىم بىگىمنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ، كۆزىنى يۇمۇپ گەدىنىنى ئۇزاق قاشلىدى. (بەلكىم بۇ ئۇنىڭ ئويلىنىۋاتقانلىقى بولسا

كبرەك). ھەممىمىز سۈكۈتتە ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ تۇردۇق.

بۇ قىتىم مەتسىلىم ناھايىتى ئۇزاق ئويلاندى. مەن ئاز دىگەندىمۇ سەككىز تال تاماكا چىكىپ بولدۇم. بىر چاغ بولغاندا ئۇ كۆزىنى ئىچىپ قولىغا قەغەز بىلەن قەلەمنى ئېلىپ، چىرايلىق قاتلاپ بىگىمنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ قويدى. بىز ئۇنىڭ نىمە ئىش قىلماقچى ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدۇق.

- ھەي... بىگىم مۇندا دىسلىرى مەن بەك خىجالەت بوپ قالىتتە. سىزىپ بەرسەممۇ يەنىلا خاتىرجەم بولالمايتتە، ئۆزۈم باشلاپ باراي!
مەتسىلىمنىڭ قاپقارا چىرايى ماڭا بىردىنلا نۇرلۇنۇپ كەتكەندەك بىلىندى. ئۇ يەنىلا بىزگە تارتىشىپتۇ. تىگىدىن ياخشى ئادەمدە بۇ! مەن ئۇنىڭ يېنىغا بىرىپ قولىنى سىقماقچى بولىۋىدىم، ئۇ ئالدىغا قويۇلغان توقماقنى موڭىدە ئېلىپ قويىنغا سالدى. «ھۇ، پۇلغا تويماس، ئۆلگۈر مازار مۇشكى!» ئىچىمدە ئۇنى قاتتىق تىللىۋەتتىم، بايا نۇرلىنىپ كەتكەندەك بىلىنگەن قاپقارا، قورۇق چىرايى، ماڭا بۇرۇنقىدىنمۇ قارا كۆرۈنۈپ كەتتى....

ماشىنا ئىچى. بۇقىتىم ماشىنىنى بىگىم ھەيدىدى. ئۇنىڭ يېنىدا ئەينىدىن ئارقا ئورۇندا مەن ۋە مەتسىلىم. بىز ئۆيىدىن ئايرىلىپ تاكى يولغا چىققۇچە كۆزۈمنى مەتسىلىمگە مېختەك تىكىپ كەلدىم. ئەمما بۇ قىلىن ئوغرى ھىچ ئىش بولمىغاندەك ماڭا بىزىرىپ قاراپ، توختىماي ھىجىيىپ ئىچىمنى تىخىمۇ سىقىۋەتتى. مەن ئۇنىڭ سەل مۇگىدەپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا دوق قىلىشقا باشلىدىم.

- مەتسىلىمكو! ئۇخلاپ قاممىسىلىرى بولتى! ھىلى يانا چۈشلىرى بۇزۇلۇپ، ماشىنىدىن چۈشتىم دەپ تۇرىۋاممىسا يانا!
- ھىي.. ھىي.. ئەمدى چۈشمەيتتە.

- ھە.. كۆڭەللىرىدە ئويلىغان بىزىمگە ئىرىشىپ بوللا، شۇڭا ھىلىغۇ چۈش كۆرەشكىن، رەسمىي جىننىڭ مومىسى كەسىمۇ خىياللىرىغا ئاممايلا

ھەقىچان!

-ياقەي تۆرەم! راس يامان چۈش كۆرۈپ قالدىميا مەن!

-ئاھاي...قويسا ئۇندا پايدىنى كۆسە يوقاپ كىتىدىغان قوت.

چۈشلىرىنى!

-مەن كۆرگەن چۈشنى تۆرەم كۆرگەن بولسلىرى قاچىتىلا ئەينا!

-نەگە قاچىتىم!

-ئۆتكەنكىدەك غۇمۇسىدە قاشقارغا!

-ھەي...مەن ئۆتكەندە قاچىمىغان ئەسلى.....

-ھەي...ھەي....

دۇدۇقلاپ قالغانلىقىمىدىن پايدىلىنىپ مەتسىلىم سەت
ھىجىيىۋالدى. مەن ئەمدى ئۆتۈپ تىشىپ مۇشۇ ئوغرىنىڭ ئالدىدىمۇ گەپتە
تۇتۇلۇپ قالدىم دىسە! ئىسىت، كىم مېنى ئەينى چاغدا قورقۇنچاقلىق
قىلسۇن دەپتىكەن!

-تولا سەت ھىجىماي ئۇيىقلىرىنى ئۇخلىسا ئايانغا قايلاپ!

مەن ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىشنى ۋاز كىچىپ بىشىمنى دەرىزە تەرەپكە
بۇرۇۋالدىم.

-چاقچاق قىلدىميا تۆرەم! خاپا بولمىسا قەتئىي!

-خىم!

نەشتىرىنى تازا سانجىۋىلىپ خاپۇلىمىسلا دەپ كەتكىنىنى مازار
مۇشكىنىڭ! مەن ئۇنىڭغا جاۋاپ قايتۇرمىدىم.

-ئەمما چۈش كۆرگىنىم راستۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۈيەردە تالاپەتكە
ئۇچرىغانلار بەك جىقيا ئەينا!

-مېنى ئالداپ قوقىتىمەن دىمىسە! ئۇندا قۇرۇپ خالىتىلىرىغا جىق
چۈشكەن مەن!

مەتسىلىم جاۋاپ بىرىپ بولغىچە ئەينىدىن سۆز قىستۇرۇپ قالدى.

-تەكلىماكان توغرىسىدا رىۋايەت بەك جىق جىما! مەتسىلىماخۇن راس

دەيدا!

-شۇندا، مەتسىلىمكامنىڭ گىپى راس، سىلىنىڭمۇ راس، باساقلام مىنى
جىن بوغدا، شۇنداما!

-نۇرغۇن غەيرى رەسمىي تارىخى ماتىرياللار، خەلىقنىڭ ئېغىزدىن
ئېغىزغا كۆچەپ يۈرگەن رىۋايەتلە ھەرگىز ئاساسسىز ئەمەس.

مەن بىردىنلا ئۇنىڭ گىپىگە قىزىقىپ قالدىم. بىگىم «ئۆھۆ...!» دەپ
يۆتىلىپ قويدى. بۇ ئۇنىڭ «قۇلاق موللىسى بولغۇدەك يۈرىكىڭ بارمۇ
سىنىڭ» دىگىنى ئىدى. مەن بىشىمنى سىيلاپ قويدۇم. ھىلىقى ئىشىنىق
تىخى يانمىغان ئىدى. لىكىن غورورۇمنىڭ دەپسەندە بولۇشىغا ھەرگىز
قاراپ تۇرمايمەن دە!

-نەم بولاتمىلا بىگىم؟! گاللىرى قىچىشىپ كەتتىمۇ يا ماڭا باشقا گەپ
باما؟

-يا.. تۆرەم، قۇم-توپىدا گىلىم قىچىشىپ قاغان ئوخشايد!

-ھە... دەۋەسە ئەينىدىن تاغا! ھەقاندا رىۋايەت-ھىكايەت ۋوسا

ئاڭلاۋەدۇققۇ!

ئاغزىمدا ئۇنداق دىگىنىم بىلەن كۆزۈمنىڭ قۇيرىقىدا مەتسىلىمگە قاراپ
قويدۇم. چۈنكى بۇ ئوغرىنىڭ ئەينىدىن بىلەن بىرلىشىۋىلىپ، ھىكايىگە
باشچىلاپ كىرىپ كەتكەن ۋاقتىدا بىگىمدەك قولۇمنى ياكى بەدىنىمنىڭ
باشقا يەرلىرىنى تۇيۇقسىز تۇتۇپ قويۇپ، قورقۇتۇۋىتىشىدىن ئەندىشە
قىلاتتىم.

ئەينىدىن سۆزىنى باشلىدى.

1. سۆزلەپ بەرگۈچى *** : پاسار. ۋىلايەتلىك تاشيول باش

ئوچاستىكىسىدىن.

1970-يىلىنىڭ بىشى. قەشقەر-خوتەن تاش يولىنى ياساشقا چۈشكەن

كىشىلەر ئارام ئالدىغان چاغدا ئىسسىققا چىدىماي ئوچۇق گەمە شەكلىدە
ئۆرەك كولاپ، شۇ يەردە ئارام ئالدى. بىر كىچىسى گۈرۈلدىگەن ئاۋاز بىلەن

تەڭ يەر جىغىلداپ تىتىرەپ كىتىدۇ. ھەممەيلەن ھەيران بولۇپ، ئۆرە-ئۆيە بولۇپ ئۆرەكتىن چىقىشىدۇ. يىراقتىن يوغان بىر سايە ئۇلار تەرەپكە قاراپ تىز سۈرئەتتە كىلىدۇ.

-قۇم بوران؟! -

-ماشىنا؟! -

-ھايۋاناتلار توپى؟! -

كىشىلەر بىر-بىرىگە سۇئال قويۇشۇپ تۇرغاندا، ئۇ سايە يىقىنىلىشىدۇ. نەدىمۇ بوران ياكى ھايۋان، ماشىنا بولسۇن! ئۇ ناھايىتى يوغان بىر ئادەم، ئېنىقنى ئىيتقاندا بىر ئايال بولۇپ، ئۇلارنىڭ قىشىغا كەلگەندە ھەممەيلەننىڭ يۈرىكى ئاغزىغا كەپلىشىپ قالىدۇ. چۈنكى ئۇ ئايالنىڭ ئىگىزلىگە تەخمىنەن 5مىتىر ئەتراپىدا بولۇپ، خۇددى رىۋايەتلەردىكى دېۋىلەرگە ئوخشاپ كىتىدۇ. ياخشى يىرى شۇكى، ئۇ ئايال كىشىلەرگە چېقىلماستىن ئۇلارغا سۈركىشىپ دىگۈدەك غۇيۇلداپ يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ كىتىدۇ....

2. سۆزلەپ بەرگۈچى: جاۋ**، ۋىلايەتلىك تاشيول باش

ئوچاستىكىسىدىن.

80- يىللارنىڭ بىشى. يول ئاسراش تىخنىكا ئەترىتىنىڭ ئىزىنىرى جاۋ**، كىشىلەرنىڭ خىزمەتنى توختۇتۇپ، يىقىنلا بىر جايدىكى قۇم بارخىنىنى كۆرسىتىپ بىرىنىلەرنى دىيىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنىڭ يىنىغا بىرىپ، بىرەيلەننىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە ئۇ كۆرسەتكەن كىچىك تاغدەك كىلىدىغان قۇم بارخىنىنىڭ ئۈستىدە ئادەم قىياپىتىدە ئولتۇرغان بىرىسمانى بايقايدۇ، دەسلەپتە كۆپچىلىك ئۇنى ھەيكەلمىكىن دەپ پەرەز قىلىشىدۇ، لىكىن ئۇ سىما ئورنىدىن تۇرۇپ، يىراققا قاراپ مىڭىپ، غايىپ بولغاندىن كىيىن كىشىلەر ھەيرانلىقتا ئاغزىنى ئىچىپ تۇرۇپ قىلىشىدۇ.

3. سۆزلەپ بەرگۈچى: قەشقەر شەھەرلىك ساياھەت ئىدارىسىنىڭ

پىنسىيونىرى*** ئىسھاق.

90-يىللارنىڭ بېشى. ساياھەت ئىدارىسىدىن تەكلىماكانغا ساياھەت قىلىش ئۆمىكىنى باشلاپ ماڭغان ساياھەت ئەترىتى، تەكلىماكانغا تۇتاش كىتىدىغان بىر يىزىنىڭ بۈك-باراقسان ئورمانلىقىدا چىدىر قۇرۇپ ئارام ئالدى.

ئايدىڭ كىچە. ئىسسىققا چىدىمىغان كىشلەر توپ-توپ بولۇپ، چىدىر ئەتراپىدا ھاۋالىنىۋاتقاندا، توساتتىن ئورمانلىقتىن ناھايىتى يوغان بىر ئادەمسىمان مەخلۇق ئاستا مېڭىپ چىقىدۇ. كىشىلەر قورقۇپ «ئالۋاستى!» «ياۋا ئادەم!» دەپ ۋارقىرىشىپ كىتىدۇ. ئۇ گىگانىت ئادەم قاقاھلاپ كۈلۈپ، «مەن ئالۋاستى ئەمەس، ئالۋاستى دىگەن مۇنداق بولىدۇ» دەپلا، يوغان قوللىرىنى ئورمان ئىچىگە تىقىپ، مايۇنغا ئوخشايدىغان بىرقانچە بەتبەشىرە يۇڭلۇق نەرسىدىن تۆت-بەشنى تۇتۇپ كىشىلەرنىڭ ئالدىغا دىۋەيلەپ كۆرسىتىپ قويۇپ، يەنە ئارقىغا يىنىپ، ئورمانلىقتىن ئۆتۈپ، قۇملۇق تەرەپتە غايىپ بولىدۇ....

بىرى-بىرىدىن ئاجايىپ، بىر-بىرىدىن ۋەھىملىك رىۋايەت-ھىكايەتلەر مېنى ئۆز قوينىغا ئالدى. شۇندىلا مەن مەمەتتىن ھوشۇر ئەپەندىنىڭ «قۇم باسقان شەھەر» دىگەن رومانىنىڭ خىيالغا ئاساسەنلا يىزىلمىغانلىقىنى جەزىملەشتۈردۈم.

13- باپ ئوڭۇشسىزلىق

شىنجاڭ ۋاقتى سائەت ئىككىلەر ئەتراپىدا، مەتسلىمنىڭ يول باشلىشى بىلەن بىز كۆزلىگەن مەنزىلگە كەلدۇق. قۇملۇق. چەكسىز قۇملۇق. ۋەھىملىك، سىرلىق قۇملۇق....

-سەن ئىدىڭ بىر سوزۇلغان دەريا، قۇمغا چۆككەن شانلىق ئىزلىرىڭ، ئۇل دەريادا بوۋام ئىزناسى، ئىز قوغلىشىپ ئوغۇل-قىزلىرىڭ....
ئەينىدىننىڭ ماشىنىدىن چۈشۈپ بىردىنلا ئىلھاملرى قوزغىلىپ كەتتى. توۋا...! مەن ئاپئاق قارنى، بىپايان دېڭىزنى، ياپپىشىل يايلاقلارنى كۆرگەندە ھاياجانلانغان ئادەملەرنى كۆرگەن، لىكىن قۇملۇقنى كۆرۈپ ھاياجانلىنىدىغان ئادەمنى كۆرمەپتىكەنمەن. مەن ئۈچۈن قۇملۇق بىر قورقۇنۇچلۇق رايۇن، دېڭىز دىيىلگەندىمۇ ئۇ مەن ئۈچۈن ھەرگىز چاچىكلار ئۇچۇپ يۈرۈيدىغان، گۈزەل قىزلار يۈگۈرشۈپ يۈرگەن دېڭىز ئەمەس، بەلكى خالىغان چاغدا ئادەمنى يالماپ كىتىدىغان ۋەھىمە دېڭىزى!

-ئەينىدىن تاغا، سىلىنىڭ بىرە ئۇلۇغ بوۋىلىرى قۇملۇقتا يوقاپ كەتكەنمە؟

-قايدا دەيلا؟

-قۇمنى كۆسىلىرىلام شائىرلىق كىسەللىرى قوزغۇلۇپ، ھاياجانلىنىپ كىتىدىكەنلا، شۇڭا دەيمىنا.

-شۇندا، مىنىڭ نۇرغۇن شانلىق تارىخلارنى ياراتقان قەدىمكى بوۋىلىرىم، ۋەتەن، خەلىقنى دەپ قۇملۇقتا غايىپ بولغان تۆھپىكار بوۋىلىرىم مەشەدە يوقاپ كەتكەن، سىلىنىڭ ئۇرۇق-تۇققانلىرى ھىندىستاندا بوغان بىلەن، مىنىڭ بارلىق قان-قېرىنداش، ئۇرۇق-تۇققانلىرىمنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئەزىز تۇپراقتا، مۇشۇ ئەزىز ۋەتەندە!

-چىم مىنىڭ ھىندىستاندا تۇققۇنۇم با دەيدا؟! ھىندىستاننىڭ

ئەدەملىرىنى ئەمەس، كىنولىرىنى مەستانە بولاپ كۆگەن ئەدەملىنىڭمۇ
ئاغزىغا ئۇغۇم كىلىدۇ جىما يانا دەپ قوياي!
-ھە...ماندا دىسە، مەن تىخى بۇ ۋەتەندە، بۇ زۇتتا سىلىنىڭ
ئاتا-بوۋىلىرى ياشاپ باقمىغان ئوخشايدۇ دەپتىمە تىخى.

.....

-ھىي..ھىي..تۆرەمنىڭ تۇققانلىرى كورىيادىمىكىن دەيمەن تىخى!
-سىلە گەپكە ئارىلاشماي ئىشلىرىنى قىلسا! بىزكىم سىلىگە ياغلىق
ۋەمەيدا!

مىنىڭ تىلىم تۇتۇلۇپ قالغان پەيتتىن پايدىلىنىپ مەتسىلىم يەنە مىنى
زاغلىق ئىتىۋالدى.

-قەنە سىلە دىگەن چىرىش ئىغىزى؟ مۇشۇ قۇملۇقىمىتى؟ تاپان
ھەققىلىرىنى ئەپ بوغاندىكىن غاچ-غاچ يول باشلىسا ھە! سەت ھىجىيىپ
تۇماي!

-خوش تۆرەم، خوش. بەك تىز خاپولايتىكەنلا ئەدەمدىن!
-يا، مەن خاپۇلىقتىن كىيىن تۇغۇلۇپتىكەنمە، لىكىن بىزقىسىم ئەدەملىنى
كۆسەم سەل نىرۋام قوزغىلىپ قالدا ئاشتا!
-ھەرقايسىلىرى جىندەك ساقلاپ تۇرۇشىسىلا، مەن غاچچىدە بىرىپ
يولنى جايلىۋىلىپ كىلەي!

مەتسىلىم يەنە مەن بىلەن گەپ ئىتىشىشنى خالىماي، خۇددى
يۈگۈرگەندەك قىياپەتتە، يورغىلاپ ئالدىغا قاراپ ماڭدى. مەن ئۇنىڭ بۇ
قىلىقىنى شەخسەن ماڭا كۆرسىتىش ئۈچۈن قىلغانلىقىنى
بىلەتتىم. دىگەندەك ئەينىدىن بىلەن بىگىم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. مەن
ئەتراپىمنى كۆزەتكەن قىياپەتتە تاماكا چىكىشىنى باشلىدىم.

ئۇزاق ئۆتتەي مەتسىلىم قايتىپ كەلدى ۋە يولىنىڭ ئاساسەن توغرا
ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ، ماشىنىغا چىقتى. ماشىنا يەنە قوزغالدى.
-ئاۋۋ يەردىكى تامدەك نەرسىنى كۆرەشلىما؟ ئاشۇ يەرگە قاراپ ماڭتىمىز!

مەن مەتسىلىم كۆرسەتكەن تەرەپتە راستىنلا بىر قارا تامىنىڭ سايىنى كۆردۈم. بىز ئۇ نىشانغا قاراپ ماشىنىنىڭ سۈرئىتىنى تىزلىتىشكە باشلىدۇق. بىر سائەتلەردىن كىيىن بىز ئۇ خارابىيلىققا يىتىپ كەلدۇق. مەتسىلىم ماشىنىدىن چۈشۈپ يەنە تۆت تەرەپنى كۆزىتىپ بىقىپ، شىمال تەرەپنى كۆرسەتتى. بىگىم ماشىنىنىڭ سۈرئىتىنى تىزلىتىپ شۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدۇق. بىر سائەت. ئىككى سائەت..... بىز خىلى ئۇزۇن مىڭىمۇ يەنە مەتسىلىم دىگەن جايىنى تاپالمىدۇق. مەن ئۇسساپ قاغىچىراپ، مىڭەمدىنمۇ تۇتۇن چىقىپ كەتتى. بىز ئىلىۋالغان سۇمۇ ماشىنىدا ئىسسىپ، ئىلمان بولۇپ قالغاچقا، بىر ئوتلاپ قويۇپ يەنە جايغا سىلىپ قويدۇم.

- بىزمە بىلمەيدىغان ئەدەم نىمىگە يول باشلىغان؟ قۇرۇق چۆڭلىگىنىمىزگە تۆت سائەت بولدى مانا!

- ھەجەپ تاپالمىدۇقيا بۇ ئۇۋۇئا تەككۈ يولى....

مەتسىلىم راستىنلا يولىنى تاپالمىغان ئادەمدەك چاپاقلىرىنى ئۇۋۇلاپ، يولغا قايتا-قايتا قاراۋاتاتتى.

- مەتسىلىماخۇن، سىلەر راستىنلا ھېچنېمىنى سەزمىلىما؟

- ۋۇي غۇجام، مۇشۇ يول توغرىيىتىيا ئەينا.

- مەن يولنىڭ گىپىنى دىمىدىم، سىلەر بىرە غەيرىلىك ھىس قىممىلىما دەيمە؟

- ۋاي ئۇز غوجام! مېنى خىجىل قىلماي دىسلىچۇ نەق گەپنى!

- بىز دەسلەپتە كۆگەن ھىلىقى پۇچۇق تامدىن بۇيەدە نەچچىسى باتى؟

- ئەشۇ بىرسى باتۇ، ھەجەپ سوراپ قاللىيا بۇنى، ۋوچجىنەم....

مەتسىلىم ئەينىدىننىڭ سۇئالىغا جاۋاپ بىرىۋىتىپ، مەلۇم بىر ئىشنى ھىس قىلغاندەك توختاپ قالدى.

- يول توغرا بوسلام بولدى. سىلەر ئارتۇق ئويلىنىپ كەتمىسە!

بىگىمۇ ماشىنىنى توختىتىپ، مەتسىلىمگە تەسەللى بەردى. مەن

ئىسسىقتىن يىرىلىپ كىتەي دەپ قالغاچقىمىكىن ياكى يولى

تاپالمىغاچقىمىكىن، ئەيتاۋۇر كەيپىم بەك ناچارلىشىپ كەتتى.
 -نېمە تام-پامنىڭ گىپىنى قىلىشىمىز؟ مەتسىلىمكام يولنى بىلمەيدىغان
 ھالىغا بىزنى باكاغا چۆگىلىتىپ بۇ قۇملۇقتا!
 -مەتسىلىماخۇن بىلەن ئالاقىسى يوق بۇ ئىشنىڭ....
 بىگىم كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ ماڭا چۈشەنچە بەردى. ھىم! مەتسىلىم بىلەن
 ئالاقىسى يوقمىش! ئۇنداقتا مەن بىلەن ئالاقىسى بار كەندە!
 -سىلىنىڭچە قايدا قىساق ۋولا؟
 -مىنى تولا زاڭلىق ئەتمىسە بىگىم، سىلە مەندىن ئۇستا بۇندا ئىشلىغا!
 -ئۆزلىرىنى ئۇندا كەمتەر تۇتۇۋالمايسا دەيمە.
 ئىككى ساراڭ مىنىڭ كەيپىياتىم بىلەن كارى بولماي، ئۆزئارا ھۆسىل
 قىلىشۋاتاتتى.
 -ئاھاي... ئىككىلىرىگە ئىسسىق ئۆتەپ قامىغاندۇ؟ ما يولنىڭ غېمىنى
 قىلىشسا دەيمە!
 -بەگ-غوجىلىرىم يولنىڭ غېمىنى قىلىشۋاتىدىيا ئەينا!
 مەتسىلىم ئۇلارنىڭ ئورنىدا خالسانە جاۋاپ قايتۇردى. مىنىڭ جۇدۇنۇم
 يەنە ئۆرلەپ كەتتى.
 -رەخمەت، يۈزىڭ رەخمەت سىلىگە. چاپا چەكلە! ياغلىق
 ئىلىۋالماپتىكەممە، بوممىسا بويانلىرىغا چىگىپ قوپىتىم!
 -بىز ئىزىتقۇغا ئۇچراپ قاپتۇك!
 مەتسىلىم مىنىڭ تەنە گەپلىرىمنى پەرۋايىغا ئالماي قىلغان ئەڭ
 ئاخىرقى سۆزى مىنىڭ مىڭمەگە بومبا تاشلىغاندەك سىزىم پەيدا
 قىلدى. دىمەك بىز قۇملۇقنىڭ ئوتتۇرىدا ئىزىتقۇغا ئۇچراپ قاپتۇق! يا
 كىتەلمەيمىز يا يولنى تاپالمايمىز، ماشىنىنىڭ مىيى تۈگەيدۇ، سۇمۇ
 تۈگەيدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىز ئەينىدىننىڭ ئۇلۇغ بوۋىسىنى ئىزدەپ
 قىيىنالمى، ئۇدۇل قىشىغىلا بارىمىز....!
 پۈتۈن بەدىنىم لەسىسدە بوشۇشۇپ كەتتى. مەن ھىچنىمگە ئىرىشمەي

تۇرۇپلا مۇشۇ تونۇردەك قىززىق قۇملۇق ئىچىدە بىر ئەينى تازى بىر
ساراڭ، بىر مازار ئوغرىسى بىلەن ئۆلۈپ كىتەرەنمۇ؟ تىخى توي قىلماي
تۇرۇپ!

مىنىڭ قۇملۇقتا سالىپىيىپ ئولتۇرۇپ قالغىنىمنى كۆرگەن بىگىم يىنىمغا
كەلدى. ۋە يوغان قوللىرى بىلەن پىشانەمنى تۇتۇپ قويدى.

-تۆرەم نىم بوللا؟ ئىسسىق ئۆتەپ قاممىغاندۇ؟

-بىز ئەمدى قايدا قىلىمىز؟ مەشەدە ئۆلۈپ قالىدىغان بولدۇق!

مەن ئۇنىڭ سۇئالىغا جاۋاب بەرمەي، ھازىرلا يىغلاپ تاشلايدىغاندەك
ئاۋازدا ئۆز-ئۆزۈمگە سۆزلىدىم.

-ھا...ھا.....

بىگىمنىڭ جاراڭلىق كۈلكىسى مىنى ئازاپ دىڭىزىغا تىخىمۇ چوڭقۇر
تاشلىدى. مانا، بىگىم رەسمىي ساراڭ بولۇپتۇ، جىنىنى قوغداش بىلەن
بولماي تىخى كۈلۈۋاتقىنىنى!

-مۇشۇنچىلىك ئىشلىغىمۇ ياقىلىرىنى زىتتەپ، خوتۇن كىشتەك سولشىپ
كىتىدىكەنلا! قوپسا ماندا ئە كىشىدەك!

-تۆرەم بەك قوقاپ كىتىپتە، توغرا چۈشىنىلى، تۆرەم قوقمىسا ئەندىن
ئۇنىڭدىن ئەنسىرسەك توغرا بولىدا.

ئىككىسىنىڭ تەنلىرى مىنى يەنە غورور سەھنىسىگە قايتۇرۇپ كەلدى.

-نىم دىمەكچى ھەقاسلىرى؟ مەن دايمىم قوقاپ زۇسەم ئەندىن
توغرا، ياخشى بولىدا. مەنلام شۇندا قوقانچاق، ھەقاسلىرى بەك يامان، چىن
تۆمۈ باتۇر، خاسىيەتلىك ئەدەم بىلاڭ!

-خا!خا....!

-ھى...ھى...ھى...

-ھا..ھا..

ئۇلار تەڭلا كۈلۈپ كەتتى. مىنىڭ پۈتۈن بەدىنىم ئاۋال ئوتتەك
قىززىدى، ئاندىن تىتىرىدى، ئاندىن مۇشتلىرىم تۈگۈلدى.

-يامان يىرىم ئىچىلىپ قامىغاندۇ؟نىمدا شامال سوققان پو كۆتەكتەك
ھىجىيشلا؟باكا بىزىسلىرىنى بىزنىمە قىلىۋىتىمەن جىما!

بىگىم كۈلكىسىنى تەستە توختىتىپ،ئالدىمغا مەغرۇر مىڭىپ
كەلدى.ئۇنىڭ 1.90 غا يىقىنلىشىپ قالغان بويى،شۇاشىڭگىرنىڭ نەۋرە
ئىنىسىنىڭ توققىنىنىڭ خوشنىسىنىڭ مۇسكۇلىدەك بۆرتۈپ چىققان
مۇسكۇلى،بازغاندەك يوغان مۇشتلىرىنى كۆرۈپ سەل قورقۇپ
قالدىم.شۇنداقتىمۇ مۇشتۇمۇنى تۈگكەن ھالىتىمنى ساقلاپ
تۇردۇم.شۇكرى!ئۇ مەن بىلەن ئۇرۇشقىلى كەلمەپتۇ!

-ئاھاي، تۆرەم!سەلە كىچىك بالا ئەمەس جىما!ھەجەپ شىتتىك ئىشتان
سالدىكەنلا بىز ئىشقا!بۇنداق ئىزىتقۇ ھادىسىسى قۇملۇقتا،دېڭىزدا كۆپ
كۆرىلىدىغان نۇرمال ھادىسە،بولامۇ ئىسسىق موھىتتا!سەلە فىزىكا
ئوقۇغانمۇ يا؟

-دىمەك سەلە بۇيەدىن چىقالايمىز دىمەكچىما؟

-خاتىرجەم بوسا!

-قاندا چىكىتىشىنىڭ يولىنى دەپ بەسە،ئەندىن تولۇق خاتىرجەم بولاي
جىما!

-ماقا،سىلىنىڭ چىرايلىرىدىنلام فىزىكىنى پەقەت
چۈشۈنمەيدىغانلىقلىرى چىقىپ تۇرىدا،سىلىگە ئەڭ ياخشى ئاددىراق
چۈشەندۈرۈپ قوياي.ئالىملار ماندا تەجىربە ئىشلىگەن.ئوتتۇز ئادەمنىڭ
كۆزىنى تېڭىپ قوياپ،ئۇلانى چوڭ بىز مەيداندىن چىكىتىشىنى تەلەپ
قىغان،لىكىن ئۇلنىڭ ھىچقاسى چىقامىغان.

-نىمىشقا؟

-چۈنكى ئۇلار بىزدەك چوڭ چەمبە شەكلىدە ئايىلىنىۋەگەن.

-نىمىشقا شۇندا قىلىدا؟

-ئۇلارنىڭ ئۆزى چەمبەرنى ئايىلىنىۋاتقانلىقىنى ھىس قىلالمايدا،بەلكى
ئۆزىنى«تۈز مېڭىۋاتىمەن» دەپ ئويلايدى.بۇ ھادىسىنى بىز....

-ۋاي بىگىم بولدى قىسا ئەمدى. ھاۋا بەك ئىسپ كىتىپ بارىدا ماشىنىغا چىقىپ پاراڭلىشىڭلا!

ئەينىدىن ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، بىزنى ماشىنىغا چىقىشقا ئالدىراتتى. يۈرىكىم جايغا چۈشتى. نىمىشقىمۇ ئوتتۇرا مەكتەپتە فىزىكا دەرسىنى ياخشىراق ئوقۇمىغان بولغىنىم؟ لىكىن قانچە ئەسلەپمۇ، مەن ئوقۇغان چاغدا بىزگە فىزىكا بېرىدىغان مۇئەللىمنىڭ قۇملۇقتىكى ئېزىتقۇ ھادىسىسى توغرىسىدا سۆزلىگەنلىكىنى ئىسمىگە ئالالمىدىم. يەنە ئېغىزىم قىچىشىپ بىگىمدىن سۇئال سورىدىم.

-قاندا چىكىتىمىز بۇيەدىن؟

-دەسمۇ سىلە بىلمەيلا، بىلىسلىرىمۇ چىكىتەممەيلا. شۇڭا گەپنى ئاز قىلىپ ئارام ئاغاچ تۇسا. ھاۋا سەل يانسۇن. سىلە ماشىنىدا ئوتۇراپلام بەسلىرى چىكىتىمىز.

مەن ئۇنىڭغا قانداق گەپ تىپىپ بېرىشنى بىلمەي پۇقۇسلىغاندەك ئۆرۈلۈپلا ماشىنىغا چىقىپ كەتتىم. باشقىلارمۇ ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇرۇشتى. بىگىم ماشىنىنىڭ ھاۋا تەڭشىگۈچىنى ئاچتى. غۇرۇلداپ كەلگەن سوغۇق ھاۋا ئېقىمى ماڭا شۇنداق يىقىپ كەتتى. ماشىنىدا ئەينىدىن بىلەن مەتسىلىمنىڭ چىرايىغىمۇ قارىمىدىم. چۈنكى دەسم-دەسمەم ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدە مېنى پارچىلىۋەتكۈدەك مازاق نۇرلىرى چاقناپ تۇرىشى ئېنىق!

ئۆزۈمنى ئۇيقۇغا زورلىدىم، ئىسسىقتىن ھالسىراپ كەتتىمۇ ياكى زىيادە قورقۇپ ئەسلىمگە كەلگەننىڭ سەۋەبىدىنمۇ ئىشقىلىپ تىزلا ئۇخلاپ قالدىم. مەن كۆزۈمنى ئاچقاندا بىز مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە ماڭىدىغان چىغىر يول بويىغا كىلىپ بولغان ئىكەنمىز. شۈكرى! مەن راستىنلا ئارتۇق ئەنسىرەپ كىتىپتىمەن. مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە مېنىڭ ئۇلاردىن قانداق چىقىپ كىتەلگىنىمىزنى شۇنچە سورىغۇم كەلگەن بولسىمۇ، ئوڭايسىزلىنىپ سورىيالماي، قانغۇدەك سۇ ئىچىۋالغاندىن كىيىن

يەنە خىيال بىلەن ئۇخلاپ قالدىم.

ئەتىسى بىز يەنە ئاشۇ جايغا كىلىپ توختىدۇق. ئەتىگەنلىك ناشتىدا بولۇنغان گەپ-سۆزلەر، مازاقلار منى يەرگە تۆت پۈكلەپ تىقىۋەتكەچكە، يول بويى بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلىدىم. مەتسىلىمنىڭ يول باشلىشى بىلەن بىز خىلى ئۇزۇن ئاۋارە بولۇپ، ئاخىرى چوڭ-كىچىك بارىخانلار ئارىسىدا دىققەت قىلمىسا بىلگىلى بولمايدىغان بىر كىرىش ئېغىزىنى تاپتۇق.

-مىشە ئىنىق شۇمۇ؟

-خۇدايىم بۇيرىسا مۇشە دەل شۇيا ئەينا!

-قايدا چىرىمىز؟

-بۇرۇن بىر كىرىش ئېغىز بولتقان. ھازىر جىق يەرلىرى كۆمۈلۈپ كىتىپتۇ. لىكىن يەنىلا كىرىشنىڭ ئامالى باتۇ!

-ھە!

ئەينىدىن ئۇنىڭغا «مەرھەمەت!» دىگەندەك قول ئىشارىسى قىلدى. مەتسىلىم بارخانلارنىڭ ئۈستىدە ئۆمىلەپ يۈرۈپ ئۆزى بىلىدىغان كىرىش ئېغىزىنى تىپىشقا تۇتۇش قىلدى. مەن سۈكۈت ھالىتىدە تاماكامنى چىكىپ ئۇنىڭ ھەركىتىگە دىققەت قىلدىم. ئەينىدىن يەنىلا سۈرەتكە تارتىش، خاتىرە يېزىش ئىشلىرى بىلەن، بىگىم بولسا ئىگىز بىر بارخاننىڭ ئۈستىگە چىقىپ يىراقنى كۆزىتىۋاتاتتى.

-مانە، مانە، بەگ-غوجىلىرىم! كىلىشىلسە مۇنداق!

بىز يۈگۈرۈپ دىگۈدەك مەتسىلىمنىڭ يىنىغا كەلدۇق. مەتسىلىم بىر بارخاندىن ئادەم تەسرەك پاتقۇدەك بىر ئېغىز ئاچقان ئىدى. بىگىم ئۇ يەرگە ئاۋال قولىنى سىلىپ باقتى، ئاندىن بېشىنى تىقىپ قول چىراق بىلەن كۆزەتتى. بىردەمدىن كىيىن بىزنىڭ يىنىمىزغا يىنىپ كەلدى.

-ئىچىغۇ بەك چوڭقۇ ئەمەسكەن. لىكىن ھاۋاسىدا سەل مەسنىلە بادەك قىلىد!

-سىلىنىڭچە قايدا قىلىمىز؟

-بۇيەنى يامان تەستە تاپتۇق. ھازىر چىمىسەك يانا تاپالمىي
قالامىز مېكىن دەيمە، لېكىن چىرەيلى دىسەك سەل چاتاق ۋادەك تۇرىدۇ!

-قايدا چاتاق ۋاكىن؟

مەن ئۆزۈمنى تۇتالماي، بۈگۈنگە تەۋە تۇنجى سۆزۈمنى قىلدىم.

-ۋوي! تۆرەم سىلىنىڭ ئۇنلىرى پۈتۈپ قاممىغانىتى ئەسلى؟ مەن تىخى

ئۇنى پۈتۈپ قاغاچقا، زۇماتاڭ چىشلىگەن ئەدەمدەك ئوتتاغان چىغى
دەپتىمە!

-ۋۇجىنەم تۆرەم! سىلە بارمىتىلە بايامدىن بىرى؟ مەن تىخى سىلىنى

ئۆيدە قالغان ئوخشايدۇ دەپتىمەن ئەينا!

-تۆرەم سۈكۈتنى ياخشى كۆرىدۇ ئەمەسمۇ ئەزەلدىن....

-ئاھاي، بولدى قىلىشما ئەمدى، تولا ئىچىمنى سىقىماي! بىر كىتىمە باكا

ھەممىنى ھەقاسلىرىغا تاشلاپ بىرىپ! گەپ قىممىسام گاچىكىن، كىچىك

تۇسام باچىكىن دەپقاغانما؟ ھە دەپ بەسەم ئەتىگەنمۇ زەھەرلىرىنى

سانجىشلا، ھازىرمۇ ئاغزىلىرىدىن پوق تامدۇرۇشۇپ قاۋىشلا!

-چاقچاق، چاقچاق تۆرەم! يۇمۇرىستىك تۇيغۇلىرى نەكەتتى

سىلىنىڭ؟ خاپۇمىمىسا دەيمە!

-بىزمۇ سىلىنىڭ كەيپىياتلىرىنى ئوڭشاپ قويىلى دەپ شۇندا دەپ

قوياتىمىز، كۆڭەللىرىگە ئاممىسا!

-ۋوي تۆرەم، سىلە دىگەن باچكا ئەمەس، رەسمى قانات قۇيرىقى

يىتىلگەن موللاقچى كەپتەيا ئەينا!

-ھا-ھا-ھا.....

مەنمۇ مەتسىلىمنىڭ گىپىدىن كۈلۈپ تاشلىدىم. ھەر ھالدا ئۇلارنى

مەندىن كەچۈرۈم سوراتتىم. ئەتىگەندىن بىرى تاش چىشلۇالغان ئادەمدەك

سۈكۈت قىلىشىم ئۈنۈمگە ئېرىشتى. كەيپىياتىمۇ ياخشىلىنىشقا

باشلىدى. مەتسىلىمىنىڭ سۇئالىمنىڭ ئاخىرىنى سوراپ بەردى.

- بۇ يەنىڭ ھاۋاسىدا چاتاق بارمىكىن بىگىم؟
 - ياق، ھاۋاسغۇ چوڭ مەسىلە ئەمەس، لىكىن بۇنىڭ ئىچىدە
 ئىسسىق-سوغۇق ھاۋا ئېقىمى تەڭلا مەۋجۇتكىن!
 «ئىسسىق-سوغۇق ھاۋا ئېقىمى تەڭلا مەۋجۇت!»، بۇ دىگەن شامال
 دىگەنلىكىمۇ؟! مۇشۇ مازارنىڭ تىگىدە بوران چىقىۋاتقانمىدۇ؟ ياكى نەچچە
 كۈن ئالدىدا ھىلىقى يېشىللىقنى كۆمۈۋەتكەن بوران مۇشۇ تۈشۈكتىن يەر
 ئاستىغا كىرىپ كەتكەنمىدۇ؟... ئەقىلم يەتمەيلا قالدى.
 - سىلىنىڭچە مۇشۇ كامانىڭ تىگىدە قۇيۇن چىقىۋاتقانمىدۇ؟
 - ۋۇجۇ! خىلى ئىلگىرلەش ۋا جىما تۆرەم سىلىدە!
 - يا قەي. باشلانغۇچتا خانىم دەسنى ياخشى ئۆتەپتىكىن، «تەبىئەت»
 دەپ بىز دەسنى يامان ئەمەس ئۈگىنىپتىمىكەنمە!
 - دىمىسىمۇ بىز قايلاپلام سىلىنىڭ باشلانغۇچتا ياخشى ئوقۇغان بالا
 ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدا.
 - ۋۇي! ھەجەپ ئىلىملىرى زىيادىكىنا سىلىنىڭ تۆرەم!
 ئۆزەمنى قىلچىلىك ماختاپ قويغىنىمغا ئۇلار تۇشمۇتۇشتىن بومبا
 تاشلاپ مىنى غىققىدە تويغۇزۇپ قويدى. مەن ئۇلاردىن يىراقراق يەرگە
 بىرىپ تاماكىدىن يەنە بىرنى تۇتاشتۇردۇم. ئەينىدىن بىلەن بىگىم خىلى
 ئۇزاق مەسىلە تىلىشىپمۇ بىر قارارغا كىلەلمىدى. مەتسىلىم بىر چەتتە
 موخۇركىسىنى چىشلەپ خىيالغا پاتقان ئىدى. كىيىن ئۇلار مىنى چاقىرىپ
 قارارنى يەتكۈزدى.
 1. ئاۋال بىگىم چۈشۈپ ئەھۋال ئىگەللەيدۇ. قالغانلار سىرىتتا خەۋەر
 كۈتىمىز.
 2. بىگىم ئەھۋالنى ئىنىقلاپ چىققاندىن كىيىن ئەينىدىن ۋە
 مەتسىلىم كىرىدۇ.
 3. مەن باشتىن-ئاياق ئاتالمىش «ئارقا سەپ خىزمىتى» گە مەسئۇل
 بولغاچ تۇرىمەن.

4. ئۇلار ئۇزاققىچە چىقمىسا، مەن ماشىنىغا قايتىپ، ئىشىكىنى چىڭ تاقاپ ئارام ئالغاي ساقلايمەن.

5. ئەگەر ئۇلار تېخىمۇ ئۇزاققىچە چىقمىسا، مەن ئامال قىلىپ ماشىنىنى ئىلىپ بۇ يەردىن ئايرىلىمەن.

«توفى! ھۇ ھارامزادە ئەينىدىن تازا! مىنىمۇ ئاپام ئوغۇل بالا دەپ تۇغقان! بايلىق ماكانىنى ئاران تاپقاندا ھەرقايسىڭ كىرسەنۇ، ماڭا قۇرۇق بۆبۆ كۆرسىتىپ، مىنى تالادا قويىشىسەن! ئۇندا ئەخمەق تۆرەم يوق! ھەرقايسىڭنىڭ كەينىدە يۈرۈپ ئاز زۇلۇم تارتىمىدىم مەن!» ئىچىمدە قاتتىق غەزەپلىنىپ، ئەينىدىننىڭ قارارىغا قارشى تۇردۇم.

-خاپۇمىسىلىرى مەنىمۇ چىرەيمىكى ئىچىگە! ھەقانچە ئىبلىس-دېۋىلىنىڭ ئۇۋىسى بوسىمۇ!

-بىز سىلنى ئويلاپ ئاشتا دەتمىز!

-رەخمەت! مىنى ئاقا سەپكە تۇغمىغان ئانام! مەنىمۇ ئالدىنقى سەپكە چىقىپ بىرنىمە ئىزدەپ باقايلىكى!

ئەينىدىن يەنە چۈشەندۈرمەكچى بولىۋىدى، بىگىم ئۇنى توسۇپ قويدى.

-تۆرەم، سىلە راس چىرىلا؟

-شۇندا!

-ماقا! مۇراد-مەقسەتلىرىگە بىر يەتكۈزۈپ قوياي ئەمىسە، لىكىن بۇ يەنىڭ تىگىدە قايدا ئەۋاللا با، بىزگە قاراڭغۇ، شۇڭا بىزنىڭ كۆرسەتمىمىز بويىچە ئىش قىلالا!

-ماقا!

مەن بۇ يەرگە كىرىشتىن بۇرۇنقى پىلانلىرىمنى بىرقاتار ئەسلىۋەتكەندىن كىيىن قەتئىي كىرىدىغانلىقىمنى بىلدۈردۈم. بىگىم ھىچقانداق نەرسىگە ئۆزىنى مۇقىملاشتۇرمايلا ئۇ كامارغا كىرىپ كەتتى. مەن يەنە ئۇنى ساقلاپ ئۇخلاپ قالمەن ھەقىچان دەپ ئويلىغان

ئىدىم، لىكىن بۇقىتىم ئۇ ناھايىتى تىزلا قايتىپ چىقتى. بىز گۇررىدە ئۇنىڭ يېنىغا ئولاشتۇق.

- بەك ئىچكىرلەپ چىرەمىدىم. تازا خاتىرجەم بولامىدىم.

مەن ئۇنىڭدىن «ئىچىدە نىم باكىن؟» دەپ سوراشقا تەمشەلگەندە ئۇنىڭ سۆزى مېنى توسۇپ قويدى.

- ئەينى چاغدا سىلە چىگەندە تىگە قايداراقتى؟

- مەن كىرگەندە ھىچقانداق ئىش بولمىغان. ئەمما شۇچاغدىمۇ «ۋىي..ۋىي...» قىلىپ چىرقىرىغان ئاۋازلاردىن تىنىم شۈركىنىپ كەتكەن. - ھىم... كىيىنچۇ؟

- كىيىن... كىيىن مەن ھىچنىمە ئالالماي يىنىپ چىققان.

- يالغۇز چىگەنما؟

- ياقەي غوجام، مەندە نادا ئۇنداق يۈرەك با دىتۇ! ئۈچىمىز كىرگەن!

- ئىچىنىڭ قۇرۇلمىسىنى ئەسلىيەلەملا؟

- كىنە... ئويلاپ باقاي.

مەتسىلىم دىگەن ئوغرى يەنە كۆزىنى يۇمۇپ، گەدىنىنى قاشلاپ «ئويلىنىش» ھالىتىگە كىردى. مەن ئۇنىڭ راستىنلا ئويلىنىۋاتقانلىقىغا ئىشەنمىدىم. ھەم بۇندىن كىيىنمۇ بۇ ئوغرىغا قەتئىي ئىشەنمەسلىكىنى قارار قىلغان ئىدىم.

- بىرقانچە ئۆيلەر تۇغاندەك قىلغان، قايسى ئۆيگە كىرگەنلىكىم تازا ئىنىق ئىسىمدە يوق، ئىشقىلىپ بىرسىدىن «ۋىي...ۋىي...» قىلىپ ئاۋاز چىقىپ تۇرىتۇ.

ئۇ بۈگەپنى قىلغاج «ۋىي..ۋىي...» دىگەن چاغدا ماڭا قاراپ قويدى. «ھۇ مازار مۇشىكى! سىنىڭ مازاردىكى ئاسلانلىرىڭ ئاشۇنداق چىرقىرىغاندۇ! مېنى قورقىتىمەن دىمە!» مەن ئىچىمدە شۇنداق دىگەچ ئۇنىڭغا مەغرۇر قاراپ قويدۇم.

- ھىم. بولدى. ئاندا ۋوسا مەن يەنە بىر قىتىم چۈپ باقاي، سىلە بىللە

چۈشەملە؟

-مەن..ھىي...

مەتسىلىم چالا ھىجىيىپ، يا ياق يا ماقۇل دىمىدى. بىگىم ئۇنىڭ جاۋاب بېرىشىنى ئۇزاق كۈتمەيلا يەنە كامارغا قاراپ ماڭدى.

-توختىسا بىگىم! مەن بىز چۈشەي سىللى بىلەن!

مەن مەردانە قەدەم تاشلاپ بىگىمگە يىقىنلاشتىم. ئۇنىڭ كۆزلىرى بىرقىتىم نۇرلىنىپ يەنە ئەسلىگە كەلدى.

-رەخمەت تۆرەم! گەپلىرىنى ئاڭلاپ شۇندا خوش ۋولدۇم. بىخەتەرلىكنى كۆزدە تۇتۇپ، يانىلام ئۆزەم چۈپ باقاي!

بىگىمنىڭ بۇ قىتىمقى سۆزلىرىدىن قىلچە باشقىچە مەقسەت ھىس قىلالىدىم.

-ھاي تۆرەم ھاي! مەنمۇ چۈشتىمە!

مىنىڭ باتۇرلىقىمغا چىدىيالمىي قالغان بولسا كىرەك، مەتسىلىم دىگەن ئوغرىنىڭمۇ يەنە كىرگۈسى كىلىپ قالدى.

-ھىلىقى «ۋىي-پىي» قىلىدىغان ئۆي باتى تىگىدە جۇما!

مەن قەستەن ئېغىزىمنى مايماق قىلىپ ئۇنىڭ بايامقى ھالىتىنى دوراپ قويدۇم.

-ئۇغۇ شۇنداق، ئەمما ھەرقايسىلىرىنى خەتەرگە تاشلاپ قويغۇم كەلمەيتۇ!

-ئۇنداقتا بىز قايتا پىلان تۈزۈلى!

ئەينىدىن بىزنى ۋارقىراپ توختىتىپ قويدى.

-ئاھاي... پىلان ئۆزگەرمىسۇن، بەقەت مىنىڭ ئونۇمغا سىلنى

ئالماشتۇرۇپ قويساقلام بولىدۇ! سىلە ئاقا سەپكە مەسئۇل ۋوغاچ تۇسا، بىز ئۇزاققىچە چىقماي قاساق، سىلە ماشىنىنىڭ ئىچىگە چىرىۋالالا يا ماشىنىنى

ھەيدەپ كىتەلا!

مەن مەغرۇر ھالدا ئەينىدىننىڭ گىپىنىڭ بىلىگە تەپتىم. ئويلىمىغان

يەردىن ئەينىدىن تازا» «ماقا ئەمەسە! ئۆزەڭلىگە دىققەت قىلاسلە!» دەپ قويۇپ ماشىنىنىڭ يىنىغا كەتتى.

-خىم!

مەنمۇ دىمىقىمنى قاتتىق قېقىپ قويۇپ، بىگىم ۋە مەتسىلىمگە ئەگىشىپ ئورەككە كىرىپ كەتتىم. ئېزىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، ئۆتكەندىكى پىلاننىم بويىچە مەتسىلىمگە چاپلىشىپ دىگۈدەك ماڭدىم.

قايقاراڭغۇ، تار يول. ئەتراپتىكى قۇم-توپىنىڭ رەڭگى سىرىتتىكىسىگە زادىلا ئوخشىمايتتى. يەر خۇددى ئادەمنى يۈتمىدىغان پاتقاقلقتەك يۇمشاق ئىدى. مەن بىرقانچە قىتىم توساتتىن چۆكۈپ كەتسەم قانداق قىلارمەن دەپ ئەندىشىمۇ قىلىپ قالدىم. لېكىن ئۇنداق ئىش يۈز بەرمىدى. بىز ئالاھىزەل 50 مېتىردەك ماڭغاندىن كىيىن مەتسىلىم بىزنى ئوڭ تەرەپكە باشلاپ ماڭدى.

بىگىم ئالدىمىزغا چىراق تۇتۇۋىدى، دىگەندەك بەزىلىرى ھاڭدەك ئوچۇق، بەزىلىرى قۇم بىلەن توسۇلۇپ كەتكەن قاتار ئۆي شەكلىدىكى ئېغىزلار كۆرۈنىدى. بىگىم ئوچۇق ئۆيلەرگە بىر-بىرلەپ چىراق تۇتتى. ئىچىنى تازا ئىنىق كۆرەلمىگەچ، تىخىمۇ ئىچكىرلەپ كىرىشكە مەجبۇر بولدۇق. 1- ئوچۇق ئۆينىڭ ئىچىدە ھىچنىمە بايقىمىدۇق، 2- ئۆينىڭ ئىچىدە ئاندا-مۇندا تاشلىنىپ تۇرغان ساپال بويۇملار، 3- ئۆي..... ئوچۇق ئۆيلەرنىڭ ھىچقايسىدىن ماڭا يارىغۇدەك بىرەر نەرسە ئۇچرىمىدى. بىگىمۇ سەل ئۈمۈدسىزلەنگەندەك تۇراتتى.

-قەنە سىلە دىگەن ھىلىقى چىقىرايدىغان ئۆي؟

مەن مەتسىلىمدىن سورىدىم. مەتسىلىم ئېيتىلىپ قالغان ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىگە قۇلقىنى بىر-بىرلەپ تۇتۇپ باققاندىن كىيىن، ئېيتىلىپ قالغان ئۆينىڭ 2- سىنى كۆرسىتىپ قويدى. مەن بىگىمنىڭ توسىشىغا ئۇنىماي يىقىن بىرىپ قۇلقىمنى تۇتۇپ باقتىم. راستىنلا بىرخىل چىرقىرىغاندەك ئاۋاز غۇۋا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. لېكىن ھەرگىز مەتسىلىم

دېگەندەك «ۋېي-ۋېي» ئاۋازى ئەمەس، بەلكى «فېش..فېش» قىلىنغان ئاۋازدا ئىدى. بۇ ئوغرىنىڭ دوراش ئىقتىدارى ئادەتتىكىچە تۆۋەن ئەمەسلىكىنى ھىس قىلدىم.

بىگىمۇ قۇلىقىنى تۇتۇپ ئاڭلاپ بولغاندىن كىيىن، بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. مەن كۆڭلۈمدە ئۇنىڭمۇ قورقىدىغان چاغلىرى بولىدىكەن دەپ ئويلاپ قالدىم. ئەپسۇس مەن خاتا ئويلاپ قالغان ئىدىم.

-شېككىڭلار چىقىپ كىتىڭلا، مەن بۇ يەنى ئىچىپ كۆرەپ باقاي.
مەن ئۇنىڭ گىپىدىن ھەيران قالدىم. بەلكىم ئۇ بىزنىڭ، تىخىمۇ كۈنكۈرت قىلىپ ئىيتساق مېنىڭ بىخەتەرلىكىمدىن ئەنسىرەپ قالغاندەك تۇراتتى.

-بىگىم، مەن ئۇنداق دوستىنى تاشلاپ قاچىدىغان خۇنۇك گادايلىدىن ئەمەسمەن، مەن سىلە بىلەن بىللە كىرىتەم!

ئىككىلىنىش باسقۇچىدا تۇرىۋاتقان مەن، مەتسىلىمنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ تولۇق بىرقارارغا كەلدىم.

-مەنمۇ ئوغاۋالا! سىلنى تاشلاپ قوياپ چىكەتمەيمە! ئۇنىڭ ئۈستىگە مەتسىلىمكەم بۇيەننىڭ ئىچىگە نەچچە قىتىم چىرىپ-چىقىپ بوغان ھەقىچان!

-ياقەي تۆرەم، مەن ئۇيەرگە كىرىپ باقمىغان.

-نىمىشقا؟

-قورقتىمە!

-ھازىر نىمىشقا قوقمايلا ئەمسە؟

-....

مەن ئۇنىڭ تىلىنى تۇتۇپ قويغانلىقىمدىن خۇشال بولۇپ تىخىمۇ يۈرەكلىك بولۇپ كەتتىم. بىگىم توسۇلغان جايلارنى قولى بىلەن سىيىپ تەكشۈردى.

-ئاساسەن قۇم بىلەن توسۇلۇپ قاپتا. ئېچىشقۇ ئاسان ئىش، لىكىن

ئىچىدە نىم بالىقى بىر مەسىلە دە!

-سىلىنىڭچە نىم بادۇ بىگىم؟

-ئىنىق بىز نەسە دىيەممەيمەن.

-سىلىنىڭچىچۇ مەتسىلىمكا؟

-مىنىڭچە بىرەر ھايۋان بامىكىن دەيىتىمە.

-ھايۋانمىدۇ؟ مۇشۇكىمىيا؟

-ئىي... چاقچاق قىمىدىمىيا مەن تۆرەم!

-بولدى! مەن ئېغىزنى ئاچاي، شىكىكىلا سەل دالدىغىراق تۇرۇڭلا!

بىز دالدىغا ئۆتتۇق.

-تېخىمۇ نىرىغا!

بىز يەنە ئىككى قەدەم يىراقلاشتۇق.

-تېخىمۇ!

«ھۇ ساراڭ بىگىم، ئۆزۈڭنى بەش بارماق تېغىنى تېشىپ چىقىدىغان

سۇنۇۋۇكۇڭ، بىزنى تاڭسىڭ ئويلاپ قالدىڭما؟!» ئىچىمدە ئاچچىقىم

كەلگەن بولسىمۇ يەنىلا ئارقىغا داچىدىم. بىگىم قولى بىلەن كۈچەپ

ئىتتىرىپلا ئۇ ئېغىزنى ئىچىۋىتىپ، بىزنىڭ قىشىمىز يۈگۈرەپ كىلىۋالدى.

مىنىڭ تىنىقىمۇ توختاپ قالغاندەك دەرىجىدە سۈكۈتتە

تۇرغىنىمنىڭ، كۆزۈم تىلىپ كەتكۈچە قارىغىنىمنىڭ ھېچقانداق نەتىجىسى

بولمىدى، چۈنكى ئۇيەردىن ئازراق شامال چىققانى ھىساپقا

ئالمىغاندا، ھېچقانداق بىر سادا ياكى ئۆزگىرىش پەيدا بولمىدى. بىز

ئۇيەرگە يىقىنلاشتۇق. مەن تىزراق مىڭىپ ئەڭ ئالدىدا ئۇيەرگە يىتىپ

بىرىپ، چىراقنى ئىچىگە تۇتتۇم.

ئۇيەر-بۇيەردە چوقچىيىپ تۇرغان كىچىك-كىچىك قۇم

دۆۋىلىرى. نىملىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان ھايۋانات سۆڭەكلىرى....

-خىم! «ۋىي-ۋىي» قىلغان ھايۋانلا مۇشۇ شۇ ئوخشايد!

مەتسىلىم ماڭا پەرۋا قىلماي يىراقتا تۇرۇپ ئۇ يەرنىڭ ئىچىگە نەزەر

سالىدى. بىگىم بىردەم قارىغاندىن كىيىن توساتتىن قاتتىق ۋارقىرىدى.

-تۆرەم! تىز قاچسا!

مەن قاتتىق ھودۇقۇپ ئۇنىڭغا قارىدىم، ئۇ شۇنداق دەپ قويۇپلا يەردە

دۈملا يىتىۋالدى. مەن تىزلىم نەلەرگىدۇر غايىپ بولغان ئىدى. مەن ئېسىمنى

يىغىپ بولغىچە ئۆيىنىڭ ئىچىدىن ۋىزىلداپ بىر قارا سايە تىز سۈرەتتە

ئىتىلىپ چىقتى!

مەخلۇق؟!

ئالۋاستى؟!

گىگانىت ئادەم؟!

نىمە ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلىپ بولغىچە، قارا سايە بىلەن بىللە ئۇچۇپ

كەلگەن قۇم-داڭگالار ئۇدۇل ئاغزىمغا، يۈزۈمگە تىگىپ، قولۇم بىلەن

دالدىلىنىشقىمۇ ئۈلگۈرمەي ئارقىمغا سەنتۈرۈلۈپ چۈشتۈم، ئاندىن قاتتىق

بوران مىنى تار يوللارغا سوقۇپ يۈرۈپ خىلى بىرىيەرلەرگە

ئاپىرىۋەتتى. ئاسمان-زېمىن چۆرگىلىگەندەك بولۇپ پۈتۈن سېزىمىمنى

يوقاتتىم.

14-باپ مەن نەدە؟

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكىنى بىلمەيمەن. ناھايىتى تەستە كۆزۈمنى ئىچىپ، ئۇرۇپ چىقىۋەتكەندەك ئاغرىۋاتقان بەدەنلىرىمنى قوزغاتتىم. ئەتراپىم يەنىلا چەكسىز قۇملۇق. زەھەردەك قىزىق ئاپتاپ.

مىنى سوقۇۋەتكەن نەرسە زادى نىمە؟ مەن ھوشۇمدىن كەتكەندىن كىيىن نىمە ئىشلار بولدى؟ مەن قانداق بولۇپ سىرتتىكى قۇملۇققا چىقىپ قالدىم؟ بىگىم، ئەينىدىن، مەتسىلىملار قەيەرگە كەتتى؟..... بىشىم تىخىمۇ قاتتىق ئاغرىپ كەتتى. ئەتراپىمغا يەنە تەپسىلى سەپسالدىم، ئۆزگىرىش يوق، قۇملۇق، ئاپتاپ....

-بىگىم!

-مەتسىلىمكو!

-ئەينىدىن تاغا!

ھىچ سادا يوق، مەن سەل قورقۇشقا باشلىدىم. ھەرقانچە بولسىمۇ ئۇلار مىنى قۇملۇققا تاشلاپ كىتىپ قالمىغاندۇ؟ ئۇلارنى مىنى سوقۇۋەتكەن ئالۋاستى جايلىۋەتمىگەندۇ؟ ياق! مەن ھىچنىمە بولمىغان يەردە، ئۇلار تىخىمۇ بىخەتەر! ئۇلار قەستەن مىنىڭ ئاچچىقىمنى كەلتۈرۈش ئۈچۈن مۆكۈۋالغانىدۇ؟

-ھەي ماڭقا يەپ قاغان بىلال ساراڭ!

-ھۇ ئەينىدىن دىگەن ئەينۇ تاز!

-مازا ئوغرىسى مەتسىلىم!

سادا يوق، يەنە قوشاق قىتىپ ئۇلارنى قاتتىق ھاقارەتلىدىم، يەنە سادا يوق. دىمەك.... دىمەك ئۇلار مىنى تاشلاپ كەتكەنلىكى ئىنىق! بۇ دۇنيادا زادى ھىچكىمگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە تونۇشقىلى بىرقانچە ئاي بولغان، مەقسەت-مۇددىئاسى ئىنىق بولمىغان ئۇلاردەك ئادەملەرگە! مەن ئەمدى قانداق قىلىمەن؟ ئۆمرۈمدە قۇملۇقتا ئەمەس، يىزىدا ئىزىپ قالساممۇ يول تاپالماي قىيىنلىدىغان مەن، ئەمدى نىمە كۈنلەرنى

كۆرەرمەن؟ مۇشۇ يەردە ئۆلۈپ كىتەرەنمۇ؟ ياق! مەن چوقۇم بۇ يەردىن ساق
چىقىپ كىتىپ، ئۇلاردىن ئەنتىمنى ئالىمەن!

شۇنداق خىياللار بىلەن دەلدۈگۈنۈپ ئالدىمغا قاراپ ماڭدىم. بىرەر
ئۆي، بىرەر ئادەم ئۇچراپ قىلىشنى ئىگەمدىن تىلەپ ماڭدىم، مېنى تاشلاپ
كەتكەن ئۇ ئۈچىنى ئۇيغۇر تىلى لوغىتىدە بار بولغان بارلىق
«چىرايلىق» تىللار بىلەن تىللاپ ماڭدىم؛ ئاتا-ئانىمى ئويلاپ
ماڭدىم؛ كاللامدا ئويدۇرۇپ چىقارغان مۇكەممەل ئاشىغىمنى ئويلاپ
ماڭدىم....

گاللىرىم قۇرۇپ، پۇت-قولۇمدا جان قالماي، يىقىلىپ كەتتىم. تەستە
ئوڭدامدا بولۇپ مېنى قامچىلاۋاتقان ئاپتاپقا، بىر پارچىمۇ بۇلۇت يوق
ئاسمانغا قارىدىم. بىردىنلا قۇلقىمغا «تاقىراق، تاقىراق» قىلغان ئاۋاز
كىرىپ قالدى. غەيرەتلىنىپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە
قارىدىم.

بىر ۋىجىككىنە گەۋدە، كونا بىر ياغاچ بويۇمنى تاقىراقلىشىپ
ئولتۇراتتى. چاچلىرى كۆمۈشتەك ئاق، بەدەن قۇرۇلشى 10 ياش بالىلاردەك
ۋىجىك بىر ئايال، بىر كالىلەك يېپنى ئىگىرىپ ئولتۇراتتى. «قۇملۇقتا بۇ
موماي يالغۇز يىپ ئىگىرىپ ئولتۇرمايدىغاندۇ؟ دىمەك يىقىن ئەتراپتا ئادەم
بار دىگەن گەپ!» دىگەنلەرنى ئويلاپ، زور ئۈمۈد بىلەن ئۇنىڭغا
يىقىنلاشتىم.

-چوڭ ئانا، چىز تۇلىما؟

-.....

مەن ئۇنىڭ قۇلقىنىڭ ئېغىر بولۇش مۇمكىنلىقىنى كۆزدە
تۇتۇپ، ئاۋازىمنى يۇقىرى كۆتۈردۈم.

-سالامىلىكوم چوڭ ئانا! چىز تۇلىما!

ئۇ موماي قولىدىكى ئىشىنى توختىتىپ ئاستا ئارقىغا ئۇرۇلدى. ئۇنىڭ
چىرايىنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. ئاپئاق چىرايىدا قورۇقتىن ئەسەر

يوق! يۈزىگە ماس كەلمىگەن ئورا كۆزلىرى يوغان ھەم قارا، بۇرۇن، ئېغىزى ناھايىتى كىچىك، نىشە رەڭ كۆيىنكىنىڭ ئىچىدىن ئاران چىقىپ تۇرغان بويۇنلىرىمۇ ئۇنىڭ چىرايىدەك ئاق.

- موماڭنى تىپىپ موما دە جىما، لامىزەللە!

ئۇنىڭ چىرقىراق ئاۋازىدىن چۆچۈپ كەتتىم. مېنى بىكاردىن بىكار تىللىغىنىغا بەك ئاچچىغىم كەلگەن بولسىمۇ، ئۆزۈمنى زورىغا بېسىۋالدىم.

- خاپۇمىمىسا، مەن چاشلىرىغا قايلاپ تەخى....

- خى.. خى....

ئۇ كۈلۈمسىرەپ ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭا قاراپ كەلدى. بويى بىرىرىم مىتىرىغىمۇ يەتمەيدىغان، كۈلۈپ تۇرغان ئېغىزىدا چىشلىرىمۇ قالمىغان بۇ ئايال، موماي بولماي نىمە! لىكىن ئۇنىڭ چىرايى زادىلا مومايلارغا خاس ئەمەس. مەن ئارقىمغا داچىدىم.

- ھېي! قورقۇۋاتامسەن؟

مەن نىمىشقا ئۇنىڭدىن قورقىمەن؟! ئۇ ئاشۇ بوي-بەستى بىلەن مېنى نىمە قىلىۋتەلەيتى! مەن ئورنۇمدا توختاپ ئۇنىڭغا قايتا سالام بەردىم.

- سالاملىيىكوم! چىز تۇلما؟

- چىزلىق، چىزلىق! ھە ئاكىجان، نىم با ساڭا بۇيەدە؟

ئاكىجان؟! مۇشۇ يىشىنى بىلگىلى بولمايدىغان ئايالنىڭ مېنى ئاكىجان دەپ كىتىشلىرىدىن ئۆرگىلەي!

- ھە... ماندا ئىشتى، مەن قۇملۇقتا ئىزىپ قاغان دىسە، يول تاپماماي زۇسەم سىلە ئۇچراپ قالالا.

- نىمىگە كەگەن قۇملۇققا؟

- مەن... مەن خىزمەت سەۋەپىدىن كەگەن.

- خى.. خى....

ئۇنىڭ چىرقىراق كۈلكۈسىنى قايتا ئاڭلاپ تىنىم شۈركىنىپ كەتتى.

- ماڭە! مەن سىنى قۇتقۇزۇپ قوياي!

ئۇ كۈلكىسىنى توختىتىپ ئارقىغا تۇرۇلۇپ ماڭدى. مەن يەنە ئۈمۈدلىنىپ
ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئەگەشتىم. ئۇ ۋىجىك بولغىنى بىلەن يولنى ئاجايىپ تىز
ماڭدىكەن. مەن يۈگۈرەپ دىگۈدەك ئاران يىتىشتىم. ئۇنىڭ يىپ ئىگىرىش
ئەسۋابىنىڭ يىنىدىن ئۆتكەندە، كۆزۈم ئۇ ياغاچ ئەسۋابنىڭ قاپاقتىن
يوغانراق چىقىدىغان يىپ ئىسىلغان قۇلىقىغا چۈشۈپ قالدى.

چوۋۇلغان يىپلار ئادەمنىڭ چاپلىرىغىلا ئوخشايتتى، ئۇنىڭ ئاستىدا
قورۇق باسقان پىشانە، ئۇنىڭ ئاستىدا پۇرۇلگەن چىراي... مەن ئورنۇمدا
توختاپ قالدىم. بۇ يىپ كالىكى نىمانداق ئادەمگە ئوخشايدۇ؟ ئۇنىڭ
ئۈستىگە ماڭا شۇنداق تونۇش بىر ئادەمگە! كۆزۈمنى ئۈۈلۈۋىتىپ يەنە
قارىدىم. ئۇزۇن ئاق ئارىلاشقان چاچ، تۈپتۈز قورۇق، پۇرۇلگەن بولسىمۇ
كىلىشكەن كۆرۈنىدىغان قاڭشارلىق چىراي... ئاھ خۇدا!!! بۇ بىگىمنىڭ
بېشىغۇ؟! بىگىمنىڭ بېشى!!! بېشىم پىرىدە قايغاندەك بولدى.

-خېي... خېي... ..

ئارقامدىن يەنە ھىلىقى ئايالنىڭ كۈلكىسى ئاڭلاندى. دەرھال ئارقىمغا
تۇرۇلدىم.

-ماڭامسەن! سىنى قۇتقۇزۇپ قوياي!

-مەندىن نىرى تۇ!

مەن ئارقىمغا داچىشقا باشلىدىم. كۆزۈمنىڭ قۇيرىقىدا يەنە ھىلىقى باشقا
قارىدىم. خاتاسى يوق، نەق بىگىمنىڭ بېشى! بۇ ئالۋاستى ئايال، ئارىمىزدا
مەن ئەڭ يامان دەپ بىلىدىغان بىگىننىمۇ جايلىۋىتىپتۇ! دىمەك بۇ ئايال
ھەرگىز ئادەم ئەمەس!

-نەم بولدى ساڭا ئاكىجان؟! مەندىن قورقۇۋاتامسەن؟

-سەن... سەن ئالۋاستى!

-خىم!

ئۇ ئايالنىڭ بىردىنلا چىرايى تۇرۇلۇپ كەتتى.

-ياخشى نىيەت بىلەن قۇتقۇزۇپ قوياي دىسەم مېنى ئالۋاستى دەيسىنا

سەن!

-ئاۋۇ ئادەمنىڭ كاللىسى نەدىن كەلدى ئۇندا ۋوسا!

-قايسى ئادەمنىڭ كاللىسى؟!

ئۇ ئاجايىپ تىز سۈرئەت بىلەن قولغا يىپ كاللىكىنى ئالدى ۋە ماڭا دېۋەيلەپ كەلدى.

-ئالە مانە! قارغۇ!

مەندە ئۇ كاللىنى قولغا ئالغۇدەك يۈرەك نىمە قىلسۇن، يەنە ئارقىمغا يىنىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ قولىدىكى يىپ كاللىكىگە قارىدىم. توۋا! نەدە بىگىمنىڭ كاللىسى بولسۇن! ئۇ ئىنقىلا چىگىلىشكەن يىپ كاللىكى تۇرمامدۇ! لىكىن بايام ماڭا نىمىشقا ئۇنداق كۆرۈنمىدى؟! قايتا-قايتا قارىدىم، ئوخشاشلا يىپ كاللىكى! بىردىنلا ئوڭايسىزلىنىپ قالدىم.

-ۋوي... ئاپلا خەشمەت! خاپۇممىسا جىما ئاچا.. يا.. ئوكام! بايام ماڭا ئايدا كۆرىنەپ قايتا.

-ھە، ماڭە ئەمىسە!

ئۇ يىپ كاللىكىنى ماڭا تۇتقۇزۇپ قويۇپ يەنە ئارقىغا ئورۇلۇپ ماڭدى. توۋا! ماڭا ئىسسىق ئۆتۈپ قالدىمىكىنە! ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭغاچ يىپ كاللىكىنى ئۇياق-بۇياق چۆرۈپ قارىدىم. كاللىكىنى ئارقىغا ئۆرگىنىمنى بىلەرمەن، يەنە بىگىمنىڭ سەل كۆكرىپ كەتكەن، بوينىدىن ئۈزۈلگەن كاللىسى ماڭا چىرايىنى پۈرلەشتۈرۈپ قاراپ تۇراتتى.

-ۋايجان!

كاللىكىنى تاشلىۋەتتىم. بىگىمنىڭ كاللىسى يەردە 4-3 نى دومىلاپ توختىدى. ھىلىقى ئايال شاپپىدە ئارقىسىغا قاراپ ئاجايىپ سەت كۈلۈپ كەتتىكى، بەدىنىم تىكەنلىشىپ كەتتى. ئۆزۈم بىلىدىغان ھەممە ئايەتنى ئوقۇغاچ، ئارقىمغا ئورۇلۇپلا قاچتىم. خىلى ئۇزۇن قاچقىچە ئۇ ئايالنىڭ ۋەھىمىلىك كۈلكىسى ئاڭلىنىپ تۇردى. تاكى ئۇ ئاۋاز تولۇق يۈتكىچە قاچتىم. بېشىم قېيىپ، كۆزلىرىم ئاللاچەكمەن بولۇپ كەتتى.

بىرچاغدا ئالدىغا بىز باشتا كەلگەن چاغدىكى ھىلىقى پۇچۇق تام
ئۇچىرىدى. ئۇق...! شۇكرى! دىمەك مەن قۇتۇلۇشقا ئاز قاپتىمەن. تامغا
يۆلىنىپ دىمىم سىقىلىپ ئولتۇرۇپ قالدىم. بىردەم دىمىمنى ئىلىۋالغاندىن
كېيىن، خۇددى دۈشمەننى كۆزىتىۋاتقان ئەسكەر دەك، ھىلىقى ئايال قوغلاپ
كەلدىمكىن دەپ، تامدىن بىشىمنى سەل چىقىرىپ بايامقى يۆلىنىشكە
قارىدىم.

يوق....! يۈرىكىم سەل ئورنىغا چۈشتى. ئاستا ئورنۇمدىن تۇرۇپ، تامنىڭ
دالدىسىدىن تولۇق چىقىپ خاتىرجەم كۆزەتتىم. يەنە يوق! يۈرىكىم تولۇق
ئورنىغا چۈشۈپ، بايىقى ئىشلارنى تەپسىلى ئويلىدىم.
-مىنى ئىزدەۋاتامسەن ئاكىجان؟

ئارقامدىن ياڭرىغان چىرقىراق ئاۋاز مىنىڭ ئەمدى ئورنىغا چۈشكەن
يۈرىكىمنى، ئېغىزىمدىن چىقىرىۋېتىشكە تاسلا قالدى. ئارقامغا قارىيالماي
ئالدىغا دۈگۈجۈپ يۈرۈپ قېچىپ، خىلى بىر يەرگە بارغاندا ئاندىن
ئارقامغا قارىدىم. ئۇ ئالۋاستى ئايال مەندىن 2 مېتىر يىراقتىلا قاراپ
تۇراتتى. قولىدا يىپ كالىكى!
-ئالە مانى! مۇشۇ كالىمىكەن!؟

مەن ئەمدى ئۇنىڭ گومپىسىغا چۈشمەيمەن! مەن قولۇمغا ئالساملا ئۇ
بىگىمنىڭ كالىسىغا ئايلىنىپ قالىدۇ! جاۋاپ بەرمەي يەنە قاچتىم! بۇ
قېتىمقى قېچىشنى مىنىڭ ھاياتىمدىكى ئەڭ ئۇزۇن، ھەم ئەڭ جاپالىق
قېچىش دىسەم بولىدۇ. قېچىۋېرىپ، كۆزلىرىم ھىچنىمىنى پەرىق ئىستەلمەي
قالدى، پۇت-قوللىرىم سىزىمىنى تولۇق يوقاتتى. شۇنداقتىمۇ توختىماي
قاچتىم. تاكى ئالدىمدا ئوت يورۇقلىقى كۆرۈنگىچە!

يۈگۈرىۋېرىپ يۈرەك سوقۇشۇم، تومۇرۇمدىكى قانلارنىڭ شۇرۇلداپ
ئاقىنىمۇ ئۆزۈمگە ئاڭلىنىپ تۇردى. ئالدىمدا غىل-پال ئوت يورىقى
كۆرۈندى. كۈندۈز بولغاچقىمىكىن ياكى مەن بەك ھىرىپ كەتكەچكىمىكىن
تاڭ ئۇ ئوت يورىقى خۇددى مەۋھۇم نەرسىدەك، خىيالىي سىزىمدەك

بىلىنىپ كەتتى.

كۆزۈمنى يۇمۇۋېلىپ، توختاپ ئىككى قولۇمنى تىزىمغا تىرەپ،
ئېغىر-ئېغىر تىنىدىم. مارافونچە يۈگۈرەشنى كەشىپ قىلغان خەۋەرچى
فىدىپىك ئەسلى قورقۇنۇچتىن مۇشۇنداق يۈگۈرەپتىكەندە! ئادەمنى ۋەھىمە
باسقاندا شۇنچە چىداملىق، شۇنچە يەلتاپان بولۇپ كىتىدىكەن
ئەمەسمۇ. سەل دىمىمنى ئىلىۋالغاندىن كىيىن يەنە ئەتراپىمغا
قارىدىم. قۇملۇق، ئاپتاپ.....

ھىلىقى جادۇگەر قوغلاپ كەلمەپتۇ. ئالدىمدا ئوت كۆرۈنۈپ
تۇراتتى. يېقىنلاپ باردىم، راستىنلا قۇرۇق شاخلار بىلەن گۈلخان قىلىپ
يېقىلغان ئوت! مۇشۇنداق ئىسسىقتا قانداق ئالچىپ قالغان ئادەملەر ئوت
يېقىپ ئولتۇرغاندۇ؟ ئوتنىڭ يىنىغا 5 قەدەم كىلىدىغان جايدا
توختىدىم. ھازىرقى ئەھۋالدا ھىلىقى خوتۇن يەنە كەلسمۇ قاچقىدەك
ماجالىم قالمايىغان ئىدى.

ئوتنىڭ يىنىدا بىر كونا تۇماق ۋە بىر تەمبۇر تۇراتتى. ھەيرانلىقتا
ئاۋايلاپ بېرىپ يەنە قارىدىم، راستىنلا مىزى چۇۋۇلۇپ كەتكەن تۇماق ۋە
كونا بولسىمۇ تارىلىرى تولۇق تەمبۇر تۇراتتى. تۇماقنى پۇتۇم بىلەن
نىرىق تىپىۋىتىپ، تەمبۇرنى قولۇمغا ئالدىم. توۋا! مۇشۇ يەردىمۇ تەمبۇر
كۆتۈرۈپ يۈرۈيدىغان ئەلنەغمىچى بارمىدۇ؟ ياكى ئۇمۇ ھىلىقى خوتۇندەك
غەيرى نەرسىمىدۇ؟!

- ھاي قويسا ئۇستام، تەمبۇرۇمنى ئەينە!

بوم ئەمما ئىنىق ۋارقىرىغان ئاۋازنى ئاڭلاپ ئارقىمغا ئۆرۈلدۈم. (تولا
قورقۇپ سىزىمىم تۆۋەنلەپ كەتتىمۇ قانداق، بۇقىتىم ئانچە چۆچۈپ
كەتمىگەن ئىدىم). خوجۇن ئارتىۋالغان، بىرىرلىرىدىن مەتسىلىمگە
ئوخشاپ قالىدىغان، لىكىن مەتسىلىمدىن ياشراق ھەم
كىلىشكەنرەك، چاچلىرى ئوخشىمىغان بۇغدايلىقتەك ھەم شالاڭ ھەم
قىسقا، بۇرۇتلىرى ئەگمە ھەم قېلىن، كۆزلىرى پارقىراپ تۇرىدىغان بىر

ئادەم قولىدا توشقاندىن بىرنى تۇتۇپ، ماڭا ئەھتىيات بىلەن قاراپ تۇراتتى. تەلەپپۇزىدىن قارىغاندا بۇ ئادەم چوقۇم خوتەنلىك، كىم بىلىدۇ چىرايىنىڭ مەتسىلىمگە ئوخشىغانلىقىغا قارىغاندا مەتسىلىمنىڭ تۇققىنىمۇ تىخى! مەن سەل ئۈمۈدلەندىم.

- ھە... ماندا لام كۆرەپ باقتىم. باشقا نىيىتىم يوق.

مەن زورىغا كۈلۈمسىرەپ تەمبۇرنى جايىغا قويۇپ، يىراقراق جايغا داچىدىم.

- ھە، ئاندا بوسا مەيلى، ئوغىمىكىن دەپتەن تىخى ئەينا، ھى.. ھى....
ئۇ ئادەم خاتىرجەم بولۇپ، كۈلگەچ مىنىڭ قىشىمغا كەلدى. كۈلۈش شەكلى، ئۇسلۇبىدىن تارتىپ مەتسىلىمگە ئوخشاشلىقىنى دىمەيدىغان! پەقەت گەدىنىنى قاشلىسىلا مەتسىلىمنىڭ دەل ئۆزى بولىدۇ بۇ ئادەم.

ئۇ مەن بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندىن كىيىن، مەن تىپىۋەتكەن ئۇماقنى ئىككى قىقىۋىتىپ، پۇدىۋىتىپ بىشىغا كىيىۋالدى. ئاندىن ماڭا «ھە! كەسە ئۇستام، جىندەك ئوتاسىلا ماقىما» دەپ قويۇپ يىنىدىن يوغان بىر ساپلىق پىچاقنى ئېلىپ توشقانى بوغۇزلاشقا باشلىدى. «ھە، ئەسلى بۇ ئادەم توشقان قاقلاش ئۈچۈن ئوت يىقىپتىكەندە!» دەپ ئويلىغاچ ئۇنىڭ يىنىدا موكىدە ئولتۇردۇم. قولى چەپەر بۇ كىشى بىردەمدىلا توشقانى ئادالاپ، خوجۇندىن داتلىشىپ كەتكەن بىر ئۇزۇن زىخنى ئېلىپ توشقانى ئۆتكۈزۈپ، ئوتقا سالدى.

- خوش ئۇستام، نەدىن سورايمىز ئۆزلىيىنى؟

- ھە، مەن قەشقەرلىق، خىزمەت ئىشى بىلەن مىشىگە كەگەن، يولدىن ئادىشىپ قالدىم دېسە، شۇنىڭ بىلەن سىلە ئۇچراپ قاللا.

- ھە.... خۇددىم ئۇچراشتۇرۇپتۇ بىزنى ئەينا، مەن ھەممە يەنى بىلىمەنيا.

- ۋوي! ھەجەپ بەلەن بولدى، يولنى تاپماي بەك قىزئالدىم، بەك

قىزئالدىم...

-ئىسىملىرى نىمىكىن ئۇستام سىلىنىڭ؟

-ئىسىمىم ئەغزەمجان، سىلىنىڭچا؟

-يارمەمەت!

-ھە... يارمەمەتكا، بۇ يەنى نە دەيمىز؟

-قۇملۇق دەيمىز ئەيىنا.

-شۇ قۇملۇقلىقىغۇ قۇملۇق، ماندا بى بىرە زۇتنىڭ تەۋەلىكىمۇ دەيمە؟

-ھە، بۇ يەرنى ئاقبوستان دىتۇ.

-ھە.....

مەن تولۇق خاتىرجەم بولغاندىن كىيىن، پۇرقىراپ پىشىۋاتقان توشقان

گۆشىگە قاراپ قورسىقىمنىڭ دەرىجىدىن تاشقىرى ئىچىپ كەتكەنلىكىنى

چوڭقۇر ھىس قىلىپ، شۆلگەيلىرىم ئىناۋىتىمنى مەنتەڭ قىلىپ شۇرۇلداپ

ئېقىپ كەتتى. يارمەمەت كۈلۈپ كەتتى. ئاندىن تەمبۇرنى قولغا ئالدى.

-توشقاننىڭ پىشىشىغىمۇ خىلى بار دىسە ئۇستام، بىي پەدە چىلىپ

بىرەيمە؟

-بولدا، بولدا، قەنى!

كۆيدەگىلى كىش يوقتەك، مەنى كۆيدىرەمسەن شادىخان،

كىرپەكلەرنىڭ ئاتقان ئوقتەك. ئۆلتىرەي دەمسەن شادىخان.

ۋىزىلدايدۇ يۈرەكلەرىم، ئۆزگىلەرگە باقما شادىخان،

مەن گادايمۇ شاش يىگىتمەن، ئۇنتۇپ قالما ماقما شادىخان....

يارمەمەت شادىخانغا خىلى ئۇزاق چالدى. ناخسىنىڭ خىلى پەيزى

بولسىمۇ، مېنىڭ كۆزۈم توشقاندا بولغاچ، تازا ھوزۇرلىنالمىدىم. ئۇنىڭغا گەپ

قىلاي دىسەم ھۆرمەتسىزلىك بولمىسۇن دەپ سەۋىر قىلدىم. ئۇ ھىج

توختايدىغاندەك ئەمەس، ئاخىرى ئۇ پائۇز چىلىۋاتقاندا ئۆزۈمنى

تۇتالماي «يارمەمەتكۈ! ئىي توشقان كۆيەپ كىتىدا!» دەپ سالدىم.

-ۋوچىنىم! غەزەل بىلەن بولۇپ راس تاس قايتۇ كۆيۈپ كەتكىلى ئەيىنا!

يارمەمەت خوجۇنىدىن رەڭگى ئۆچۈپ كەتكەن بىر رەخنى ئىلىپ ئالدىغا يايىدى ، ئاندىن قىزىق زىخنى ئاۋايلاپ ئىلىپ رەخنىڭ ئۈستىگە قويدى ، يەنە خورجۇنىدىن قاپاقتىن بىرنى ئىلىپ بىر يۇتۇم ئوتلاپ ، توشقاننىڭ ئۈستىگە پۈۋلىدى .

توشقاندىن ۋىزىلداپ مەزىلىك پۇراقلار تارىدى . يارمەمەت پىچاقنى ئىلىپ توشقاننى پارچىلىدى ۋە بىرىنجى پارچىسىنى ماڭا ئۇزاتتى . ئەيىۋھانناس ، قورسىقىم بەك ئاچتىمۇ ياكى يەرلىك توشقان گۆشى مۇشۇنداق تاتلىق بولامدۇ ئىشقىلىپ ئاغزىمغا ناھايىتى تېتىدى . ئېغىزىمنىڭ كۆيۈشى بىلەن ھىساپلاشماي يالماپ-يالماپ يۇتتۇم

قورساق تويۇپ كىكىرگەندىن كىيىن ، بىردىنلا جانىدەك ئۆتكۈدەك ئۇسسۇزلۇق مىنى قىيناشقا باشلىدى . يارمەمەتتىن سورىمايلا ئۇنىڭ قاپىقىنى ئىلىپ گۈپۈلدىتىپ ئاغزىمغا قۇيدۇم . مۇزدەك سۇ ، لىكىن شۇنچە ئىچسەم زادىلا تەشنىلىقىم بىسىلمىدى . قاپاقتا سۇنىڭ تۈگىشىدىن ئەنسىرىمەي ئىچىۋەردىم ، قاپاقتىكى سۇمۇ ھىچ تۈگۈيدىغاندەك ئەمەس ، سۇ ئۆپكەمگە كەتكەنلىكتىن ، قېقىلىپ يۆتىلىپ كەتكەندە ئاندىن سۇ ئىچىشنى توختاتتىم . لىكىن قىلچە سۇ ئىچكەندەك ھىسسىياتقا كەلمىدىم .

- سىلنى قۇرۇغ ئىسسىق ئىلىپ كىتىپتۇ ئۇستام ئەينا !

يارمەمەت سۆزلىگەچ خورجۇنىدىن بىر تۇتام قۇرۇپ قالغان پاخالغا ئوخشايدىغان ئۆسۈملۈكنى ئىلىپ ماڭا تەڭلىدى .
- مانى چاينىسلا مانى .

مەن ئىككىلىنىپ تۇرۇپ ئۇنى قولۇمغا ئالدىم . بۇرۇنۇمغا يىقىن ئەكىلىپ پۇراپ باقتىم . پۇرقى يامان ئەمەس ، نىمە بولسا بولار دەپ ئاغزىمغا سىلىپ چاينىدىم . دەسلەپتە قاڭسىق تىتىغاندەك قىلغىنى بىلەن ، بىردەمدىن كىيىن شۇنداق تەملىك بىلىندى ، ھەممىنى پۇرلاپ ئاغزىمغا سالدىم ، تەشنىلىقىم بىسىلىپ ، مىڭمە سەگىدەپ قالدى . ئېغىز- بۇرۇنۇمدىن

خۇشپۇراق شامال چىقىپ كىتىۋاتقاندا بىلىندى.

-ۋاھ! ئۇشكە يىلتىزىمۇ يا يالپۇزمۇ بۇ؟

-توغراق!

-توغراق؟! رىۋايەتلەردىكى ئىچسە ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرىدىغان توغراق

سۈيى؟!

-ھىي... ھىي... جاننى خۇدىيىم ئالدىيا، ئەجەل توشقاندا ئابىي زەم-زەم

بولسىمۇ كار قىلمايتۇ.

-دىگەنلىرىغۇ توغرا....

ئاچلىق، ئۇسسۇزلۇق بىسىلغاندىن كىيىن، پۈتۈن بەدىنىم سىرىقراپ

ئاغرىپ كەتتى. بولۇپمۇ ئىككى پۇتۇم. ئوتتىن نېرىراق جايغا بىرىپ

ئۆزۈمنى تاشلىدىم.

يارمەمەت يەنە «شادىخان» نى باشلىدى. گەرچە بۇقىتىمقى

تىكىستىنىڭ مەزمۇنى ئالدىنقى قىتىمكىگە ئوخشىمىسىمۇ، ماڭا يەنىلا بەك

ھوزۇر بىغىشلىيالىدى. بۇ ئادەممۇ باشقا ناخشا ئوقمايدىغاندا ئاشۇ

«شادىخان» نىلا ئوقۇيدىكەن دىسە!

ھاۋا سەل يانغان بولۇپ، ئۈگە-ئۈگىلىرىمدىن ئاجراپ كىتىۋاتقاندا

ئاغرىۋاتقان پۇت-قولۇم سەل ئارام تىپىپ قالدى. سەل ئەسلىمگە

كەلگەندىن كىيىن يارمەمەتنىڭ يىنىغا كىلىپ ئولتۇردۇم.

-يارمەمەتكا! شادىخان دىگەن چىما؟

-ھىي... ھىي... بىزنىڭ يارلا!

-ھە؟!

-ماندا مىنىڭ يارىمتۇ!

-ھە، بۇ ناخشىنى سىلە توقۇغانما؟

-ھە.

-خىلى تالانىتلىرى باكىن جىما سىلىنىڭ، قانچە كۆپلىت تىكىستى با

بۇنىڭ؟

-نېمە كىيىلىت دىگەن ئۇستام؟
 -ئاھاي، تولا ئۇستام دەۋەمسە مېنى، ئىسمىمنى بىلگەندىكىن.
 -كۆنەپ قايتۇك ئۇستام.
 -ھە بولاپتا. كۆپلىت دىگەن ماندا قانچە مسرا دىگەن گەپ.
 -ھە، بەكجىقيا مسراسى!
 -سىلە ھاۋا پروگراممىسىغا قاتناشسا جىما چوقۇم!
 -ھاۋا پىراممىسى دىگەن نېمە ئۇستام؟
 -ئۇ بىر دىيەنشى نۇمۇرى، مۇشتا سىلىدەك ناخشا ئوقۇيالايدىغان
 ئەدەملە بىرىپ قاتنىشىدا!
 -توۋا دىسە ماقيما! مەن ئەدەم جىق يەردە ئۇلۇنكرەك ئوسۇرۇشتىنمۇ
 قورقىتتە!
 -خا...خا....
 -ھىي...ھىي...
 توۋا، مۇشۇ قۇملۇقتىلا يۈرۈپ، جاھاندىن بىخەۋەر تۇرۇپ شۇنچە
 يىقىملىق، كۆپ تىكىستلىق ناخشىلارنى ئىجاد قىلىدۇ بىزنىڭ
 يارمەمەت، ئاشۇ ھەر سۆلىتى بىلەن، ھەر مەدەنىيەت سەۋىيىسى بىلەن بىر
 ناخشىنىڭ تىكىستىنى، مۇزىكىسى ئىشلىيەلمەي، ئىجادىيەت ئوغۇرلاپ
 جان بىقىپ يۈرۈيدۇ بىزنىڭ داڭلىق چولپانلار! ھىي، ئىست...
 ئۇنىڭ يول باشلىشى بىلەن تىزلا چىقىپ كىتىشنى ئويلىغان
 بولساممۇ، ئەمما ئۇ «ئاۋال مېنىڭ غىرىپ كەپمگە بىي كىرىپ بەسە
 ئۇستام» دەپ مېنى زورلاپ ئۆيىگە باشلاپ ماڭدى. «مەيلىلا! ئادەم بار
 يەرگە كىلىۋالسام نىمىدىن قورقاتتىم! ئارامنى تازا ئىلىپ، ئالدىرىماي
 بارساممۇ بولىۋىرىدۇ!» دەپ ئويلاپ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭدىم.
 خىلى ئۇزۇن ماڭغاندىن كىيىن بىرلا پۇچۇق ئۆي بار «مەھەللە» كۆز
 ئالدىمغا نامايەن بولدى. قۇم توپىدىن ياسالغان تام، ئۈستى ئاساسەن
 ئوچۇق ئۆي ئىچى، ئۈستىگە كونا كىگىز سىلىنغان بولسىمۇ يەردىنمۇ

قاتتىق سۇپا....

-ئامىن!

يارمەمەت دۇئاغا قول كۆتۈردى، مەنمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشتىم. دۇئادىن كىيىن ئۇ يەنە تەمبۇرىنى قولغا ئېلىپ، تۈگمەس «شادىخان» نى باشلىدى. مەن ئامالسىز يەنە ئاڭلىدىم.

سىكىلەكلىك چاچلىرىڭ، ئاقىرىپىنىيا شادىخان،
تال چۈشۈپتەك بەللىرىڭ، دۈمچىيىپتۇ شادىخان.
مەن ئوتۇڭدا كۆيگىنىم، بولماپتىما شادىخان،
ئەينى گۈلدەك چىرايىڭ، ئۈمچىيىپتۇ شادىخان....

ئۇنى توختارمىكىن دەپ بىرقانچە قېتىم يىنىك يۆتىلىپ قويدۇم. ئۇنىڭ ھىچ توختايدىغان ئەلپازى يوق. يەنە سەۋىر قىلدىم. بىرچاغدا ئۇ توختاپ قالدى. شۇكرى دەپ ئۇنىڭدىن سۇئال سوراي دەپ تۇرسام، ئۇ قاپقىدىن «غۇرۇت-غۇرۇت» قىلىپ سۇ ئىچىۋېلىپ يەنە قولغا تەمبۇرنى ئالدى.

-ھاي، يارمەمەتكا، بولا، سەل-پەل ئارام ئالغاچ مۇڭدىشىلى ماندا!

ئويلىمىغان يەردىن يارمەمەتنىڭ چىرايى تۇتۇلۇپ، يىنىغا ئىسسىقلىغان ھىلىقى توشقان سويغان چاغدىكى يوغان پىچاقنى تۇتۇپ قويدى. ئاندىن ماڭا قاراپ غەيرى ھىجايىدى.

-راس ئاڭلىمايلا ئۇستام؟

-ھە...مەيلى، ئاڭلايلى بوممىسا....

-ھە، ماگەپلىرى بولتۇ!

ئۇنىڭ ئەلپازىدىن قارىغاندا مەن ئۇنىڭ «شادىخان» نامىسىنى ئاڭلىمىسام، مېنى توشقان بوغۇزلىغاندەك بوغۇزلاپ تاشلايدىغاندەك قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ ئادەمنى بىزار قىلىدىغان «شادىخان» يەنە باشلاندى. ئاڭلاۋاتىمەن، چىلىۋاتىدۇ، ئاڭلاۋاتىمەن، يەنە

چىلىۋاتىدۇ.... قولىمۇ تالىمدى بۇ ئۆلگۈر يارمەمەت ئۇستامنىڭ!

سەل مۇگۈدەپ بېشىم چۈشۈپ كىتىدىغان بولسا، ئۇ ئاۋازىنى پەسەيتىپ

قولى بىلەن پىچىقنى تۇتۇپ قويايتتى، مەن دەرھال بىشىمنى كۆتۈرۈپ ئىنتايىن ھوزۇرلىنىپ ئاڭلىغان قىياپەتكە كىرىۋالاتتىم. ئىچىمدە بولسا «ھۇ ناخشا ئوقۇپ ساراڭ بولۇپ كەتكەن مەرەز! ئادەمنى زورلاپ ناخشا ئاڭلاتقىنىنى قارا بۇنىڭ! نىمە پوق يەپ بۇ ساراڭنىڭ كەينىدىن ئۆيىگە كىرگەن بولغىيتىم!» دەپ ئۇنى تىللاۋاتاتتىم. شۇنداق ئازاپلىق ناخشا ئاڭلاش بەك ئۇزۇن داۋاملىشىپ، يارمەمەت تەمبۇرنى قۇچاقلاپ ئۇخلاپ قالغاندا توختىدى.

مەنمۇ شۇنى كۈتۈپ تۇرغان ئىدىم. لىكىن ئۇخلاش ئۈچۈن ئەمەس. بەلكى ئۆزۈمگە بولغان تەھتىدىنى يوقىتىش ئۈچۈن ئىدى. ئاۋاز چىقارماي پۇتىمنىڭ ئۇچىدا كىلىپ، ئۇنىڭ تامبىلىغا ئىسلىغان پىچىقنى سۇغۇرۇپ ئىلىۋالدىم. ئاندىن ئۇنىڭدىن يىراقراق جايغا تەكىنىنى يۆتكەپ، پىچاقنى ئاستىغا قويۇپ موكتىدە يىتىۋالدىم. كۆڭلۈمدە «ئەمدى قانداق قىلارسەن ناخشا سەۋداسى يارمەمەت! خا!» دەپ ئويلىغاچ، كۆزۈم ئۇيقۇغا تىزلا ئىلماشتى. لىكىن ئۆلگۈر «شادىخان» يەنە باشلاندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قۇلىقىمنىڭ تۈۋىدە!

-ئاھاي... ئۇخلىسا كۆزلىرىگە يارمەمەت ئۈستۈم!

مەن چالا ئۇيقۇلۇقتا ئۇنىڭ ئۈستام دىگەن ئادىتىنى ئۆزىگە قايتۇرۇپ غودۇراپ قويدۇم.

-راس ئاڭلىمايلا؟

-ھەئە... پەقەت! قەتتى! زىنھار ئاڭلىمايمەن! ھۆ ۋولدىم بۇ ناخشىلىرىغا!

مەن ئۇنىڭدىن بەكرەك ھۆركىرەپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم. ئۇ قولنى پىچاققا ئۇزۇتۇپ بېقىپ، سەل ئۈمۈدسىزلەندى بولغاي، ناخشىسىنى توختاتتى. بۇ ماڭا بولۇپ بەردى.

-راس گەپ قىسام مەن بۇ شادىخانغا خىلى بۇرۇنلام تويغان، سىلىنىڭ ئاش-تۇزلىرىنىڭ ھۆرمىتى دەپ ئاڭلاۋەدىم. ماندا دىسەم كۆڭەللىرىگە

كەممىسۇن، مەن ئەمەس باشقا ئەدەم بوسا ئاغزىلىرىغا ئۇرىتى جىما يانا

دەپ قوياي!

مەن زەردە بىلەن يارمەمەتكە قايناۋاتقاندا، ئۆينىڭ ئىشىكى قاتتىق

چىكىلدى.

15-باب بۇ چۈش ئەمەس

-دۇك!دۇك!دۇك!!!

بىر قېتىمقىدىن بىر قېتىمى قاتتىق چىكىلگەن ئىشىك، ھازىرلا ئاجراپ كىتىدىغاندەك لىغىلداپ كەتتى. مەن يارمەمەتكە قارىدىم. ئۇ يوغان شاپ بۇرۇتلىرىنى لىپىلدەتىپ تۇرۇپ، ماڭا «جىم!» دىگەن ئىشارەتنى قىلدى.

-دۇك!دۇك!دۇك!!!

يارمەمەتنىڭ قورقۇنۇچتىن تاتارغان چىرايىغا قاراپ، چوڭراق تېنىپ سىلىشتىنمۇ ئەنسىرەپ قالىدىم. يارمەمەت بۇنچىلىك قورۇققان يەردە سىرىتتىكى چوقۇم ياخشى نەرسە ئەمەس. ۋەھىمە يەنە ۋۇجۇدۇمنى چۇلغۇدى. ياخشى يېرى ئىشىك-3 قىتىم قايتا چىكىلمىدى. بىز خىلى ئۇزۇنغىچە چىڭراق تىنالمىي ساقلىدۇق. جىمجىتلىقنى يارمەمەت بۇزدى.

-ئوف... خۇددىيىمغا شۇكىرى! كەتتى....

مەنمۇ سەل خاتىرجەم بولۇپ ئەركىن نەپەس ئېلىشقا باشلىدىم.

-يارمەمەت ئۈستۈم، چىم بايام شىكنى چەككەن؟

-بىلمەيتىمە.

-بىلىمىسلىرى نىمىگە شۇنچە قوقاپ كىتىلا ئەمەسە؟

-ھەي... بىلىمىگەنلىرى ياخشىراق، بەك كەچ بولۇپ كىتىپتا

ئەينا، ئۇخلايلى ماقىما!

-شادىخانغا بىرە پەدە چاممايلا؟

-كالىلانىڭ دەردى يوقيا مىنىڭ، كۆزۈمگە ئۇخلايتىمە!

ئۇ شۇنداق دەپ قويۇپ ماڭا ياندىشىپ پوككىدە يىتىۋالدى. «ھۇ ساراڭ

غەزەلچى، نۇمۇس قىمماي كالىلانىڭ دەدى يوق دەۋاتقىنىنى قارا مانىڭ!

5 سائەتنىڭ ياغى مىڭسىنىڭ پىشتى ۋا ئەدەمدەك چالدى، ئەمدى كۆزىگە

ئۇخلايدىغان بولاپ قالدى، ئەگەر پىچىقنىڭ يىنىڭدا ۋوغان بوسا، يانا

چالنىڭ سەت ئوغرى! ماڭا بۇ ئۆمرۈمدە نورمالراق بىرە ئەدەم

ئۇچرىمايدىغان ئوخشايدا....» شۇنداق نارازىلىق كەيپىياتىم بىلەن مەنمۇ

پوككىدە يىتىپ تىزلا ئۇخلاپ قالدىم.

--دۇك! دۇك! دۇك!

تاڭ ئەمدىلا سۈزۈلۈشىگە، ھىلىقى قورقۇنۇچلۇق ئىشىك چىكىلىش يەنە باشلاندى. بەلكىم ئاران ئۈچ-تۆت سائەت ئۇخلاپ ئۇيقۇمغا قانمىدىم بولغاي، بېشىم قاتتىق ئاغرىپ كەتتى. يارمەمەت بېشىنى بىر پىتلاپ كەتكەن پالاسقا ئوراپ، خورقراپ ئۇخلاۋاتاتتى. بۇ قىتىم ئىشىك قايتا-قايتا چىكىلدى. نىمە قىلىشىمنى بىلەلمەي ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدىم.

1. ئىشىكنى چەككەن ھىلىقى ئاقباش خوتۇنىمىدۇ؟! ئەگەر ئۇ خوتۇن بولغان بولسا يارمەمەت بۇنچە قورقۇپ كەتمەيتتى. دىمەك ئۇ ئەمەس!

2. شادىخان؟! بۇنداق ئايالنىڭ بار يوقلىقىمۇ بىر سىر، ئەگەر بار بولغان بولسا ئۇنىڭغا غەزەل توقۇپ مەستانە بولغان يارمەمەت يۈگۈرەپ بىرىپ ئىشىكنى ئاچاتتى.

3. ئالۋاستى؟! جىن؟! كىگانىت ئادەم؟!...! ياق، ئەگەر ئۇلار بولغان بولسا بۇنداق سىپايلىق بىلەن ئىشىكنى چىكىپ يۈرمەي، چېقىپلا كىرەتتى!

4. بىگىم؟! ياق... بىگىمنى ھىلىقى خوتۇن جايلىۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن، ئەينىدىن؟! ئۇنىڭ مېنى ئىزدەپ بۇيەرگە كىلەلىشى مۇمكىن ئەمەس، مەتسىلىم! توغرا مەتسىلىم!! پەقەت ئۇلا بۇيەرنى بەش قولىدەك بىلىدۇ!

ھاياجاندا ئىشىكنى ئاچاي دەپ ئىشىك ئالدىغا يۈگۈرۈپ بىرىپ بولۇپ، يەنە سەل ئەنسىرەپ ھىلىقى پىچاقنى قولۇمغا ئىلىۋېلىپ ئىشىكنى ئاستا ئاچتىم.

-ئەسسالامۇ ئىلەيكۇم ئۇستام!

ئاۋاز بىلەن تەڭ ئىشىك سىرتىدا خوجۇن ئارتىۋالغان، بېشىغا مىزى چۇۋۇلۇپ كەتكەن تۇماق كىيىۋالغان، سول قولىدا تەمبۇر تۇتىۋالغان، ئوڭ قولى مەيدىسىدە سالام ھالەتتە تۇرغان، بىرىپلىرىدىن مەتسىلىمگە ئوخشاپ قالىدىغان، لىكىن مەتسىلىمدىن ياشراق ھەم

كىلىشكە نىرەك، چاچلىرى ئوخشىمىغان بۇغدايلىقنەك ھەم شالاڭ ھەم قىسقا، بۇرۇتلىرى ئەگمە ھەم قېلىن، كۆزلىرى پارقىراپ تۇرىدىغان ناھايىتى تونۇش بىر ئادەم پەيدا بولدى.

كۆزۈمنى ئۇۋىلىدىم. يەنە ئوخشاش، كۆز ئالدىدا يارمەمەت تۇراتتى! ئاشۇ شادىخانچى يارمەمەت! ئۇنداقتا ئۆيدە ياتقان كىم؟! بېشىم پۇررىدە قايغاندەك بولدى، قولۇمدىكى پىچاقمۇ چۈشۈپ كەتكىلى تاس قالدى. كىيىن بەلكىم يارمەمەتنىڭ قوشكىزەك ئاكىسى يا ئۆكسىدۇ دەپ ئويلىدىم.

- ۋۇجىنەم، نىمە بولدى سىلىگە ئۇستام، قاق سەخاردە پىچاق كۆتۈرۈۋاپلىيا!

ئۇ ئاغزىدا شۇنداق دىگىنى بىلەن كۆزلىرىدىن، چىرايىدىن قىلچىلىك قورقۇش، ھودۇقۇش ئالامىتى كۆرۈنمەيتتى، ئەكسىچە ئادەمنى شۈركەندۈرگۈدەك بىرخىل ياسالما كۈلكە ئويناپ تۇراتتى. ياق! بۇ ئاشۇ يارمەمەتنىڭ دەل ئۆزى! ئەھۋال چاتاق!

- ھە... يا... ئۆيگە چىرىلى ئۆيگە!

مەن پىچاقنى بىلىمگە قىستۇرۇپ ئىشىكنى يوغان ئاچتىم. ئۇ «يارمەمەت» دىكىلداپ ئۆيگە كىردى، مەن دەرھال سىرىتقا قېچىپ چىقىپ كەتتىم. «مەيلى ئۇ كىم بولسۇن ئاۋۋال بۇيەردىن كېتىۋالاي، ئىشقىلىپ بۇيەردىكى ھەممە ئىشلار نورمال ئەمەس!» دىگەنلەرنى ئويلىغاچ يەنە يۈگۈردۈم. ئازاپلىق قېچىش يەنە باشلاندى، لىكىن بۇقىتىم قورقۇنۇپتىن ئەمەس، گۇماندىن!

خىلى ئۇزۇن قېچىپ ئارقامغا قارىسام ھىچكىم قوغلاپ كەلمەپتۇ. توختاپ دىمىمنى ئىلىۋالدىم. ئەتىگەندە ھاۋا ناھايىتى سۆرۈن بولغاچقا مىڭمە شۇنچە سەگەك ئىدى. ئۆز-ئۆزۈمگە سۇئال قويدۇم. مەن يەنە چۈش كۆرۈۋاتامدىمەن؟! مېنى يەنە قارا باستىمۇ؟! مۇشۇنداقمۇ ئۇزۇن قارا باسامدۇ؟ ئەگەر ئويغاق بوسام مەن نەدە؟ مەن ئۇچراتقان ئىشلار نىمانداق

غەيرى؟....سۇئاللارغا جاۋاپ تاپالماي ئاخىرى قاراملىق بىلەن چۈش
كۆرگەن ياكى كۆرمىگەنلىكىمنى سىناپ بېقىشنى قارار قىلدىم:

پىچاقنىڭ سېپى بىلەن تومشۇغۇمغا شۇنداق قاتتىق
ئۇردۇمكى، بۇرنۇمدىن ۋاشىدە قان ئىتىلىپ چىققاندىن
سەرت، كۆزلىرىمدىن ئوت چاقناپ، بېشىمدا چاقماق چاققاندىك بولۇپ
كەتتى!

بۇرنۇمنى قاماللاپ يەردە ئۇزۇن ئولتۇرغاندىن كىيىن، سول قولۇم بىلەن
بۇرنۇمنى تۇتۇپ ئورنۇمدىن تۇردۇم. ھەممە تولۇق ئىسپاتلاندى، زىڭىلداپ
ئاغرىۋاتقان قاڭشىرىم بىلەن كۈندۈزدىمۇ يۇلتۇز كۆرۈۋاتقان كۆزلىرىم ماڭا
بۇ ئىشلارنىڭ چۈش ئەمەسلىكىنى دەرىجىدىن تاشقىرى ئىنىق بىلدۈرۈپ
بەردى.

قاننى يامان تەستە توختىتىپ، نىشانىسىز ھالدا ئالدىمغا قاراپ
ماڭدىم. كىتىۋاتىمەن، خىيالىمدا بولۇپ ئۆتكەن ئىشلار كىنو لىنتىسىدەك
قايتىلىنىۋاتىدۇ، بىگىم، ئەينىدىن تاغا، مەتسىلىمكا، سىلەر قەيەردە؟ نىمىشقا
مىنى ئىزدەپ كەلمەيسىلەر؟ مەن ئەمدى قانداق قىلىمەن؟ نەگە بارىمەن؟ بۇ
يەردىن قانداق چىقىپ كىتىمەن؟ ئاقباش خوتۇن، ئۆي ئىچىدىكى
يارمەمەت، ئۆي سىرتىدىكى يارمەمەت....

ئىزتىراپىسىز خىياللار بىلەن قانچىلىك ماڭغانلىقىمنى
بىلمەيمەن، كۆڭلۈم بارغانسېرى مۇڭلىنىپ، يىغا تۇتۇپ كىتىپ
باراتتى. ئۆزۈمچە غىگىشپ مىسكىن غەزەل ئوقۇپ كەتتىم.

مەن نىمىشقا يىگانە، چۆلدە قالدىم شادىخان؟!

ھە؟ ئاناڭنى! شادىخان دەيمىنا مەن، توۋا، توۋا، توۋا، يۈزىڭ توۋا! سۇنۇقتىن
باشقىسى يۇقىدۇ دەپ، يارمەمەت ئۇستامنىڭ كىسىلى يۇقۇپ قالمىغاندۇ
ماڭا؟!

-ھۇ-ھۇ-ھۇ! ھۇ.....

ئۆزۈمنىڭ ساراڭلىقىنى ئەيىپلەپ مېڭىۋاتقىنىمدا، يېقىنلا بىرىەردىن

كېچىك بالىنىڭ يىغا ئاۋازى ئاڭلاندى، دەرھال ھۇشۇنى
يىغىپ، بىلىمدىكى پىچاقنى قولۇمغا ئېلىپ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە يەم
بىلەن يېقىنلاشتىم. كۆڭلۈمدە بولسا «كىلە مانا، ئاقباش خوتۇن
بولامسەن، شادىخان بولامسەن تۇتۇۋېلىپ بىر قورقۇتاي
ھەرقايسىڭنى! مەنلا قورقۇپ ئۆتۈپ كەتمەي بۇدۇنيادا!» دىگەنلەرنى
ئويلاۋاتاتتىم. ئەپسۇس، ئالدىمدا كېچىك بىر بالا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ
يىغلاۋاتاتتى.

مەن بۇقىتىم بەك ئالدىراپ كەتمىدىم. چۈنكى نۇرغۇن
ئىسسىق-سوغۇقلار ماڭا سەل تەمكىنلىكنى ئۆگەتكەن ئىدى. كىم بىلىدۇ
بۇمۇ ھىلىقى خوتۇندەك يېشىنى بىلگىلى بولمايدىغان بىرنىمىمۇ تىخى!
5-6 قەدەم نىرىسىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭ چىراي-قىياپىتى، ھەر بىر ھەرىكىتىنى
ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتتىم. ئاق چىلىتكىنىڭ ئىچىگە قارا مانا كۆينەك
كېيگەن، ئىشتىننىڭ ئېغىمۇ ئوچۇق، چاچلىرى پاكىز چۈشۈرۈلگەن، مەڭزى
قىزىل، كۆزلىرى ھەم يوغان ھەم قارا....

دىمەك بۇ ئىنىق بىر گۆدەك بالا! ئۇنىڭغا تېخىمۇ يېقىنلاشتىم. ئۇ تېخىچە
ئىسەدەپ يىغلاۋاتاتتى.

- نىم بولدۇڭ ئۇكام؟

ئۇمنى كۆرۈپ قورقۇپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئارقىغا داچىپ قاچماقچى
بولدى.

- ھاي! ھاي! ئۇكام، قوقما! مەن ساڭا زىيان يەتكۈزمەيمە!

ئۇ سەل توختاپ ماڭا بىرخىل ۋەھىمە ئىچىدە قاراپ
تۇراتتى. توغرا، ئاغزى-بۇرنى قان، قولىدا يوغان پىچاق تۇتۇپ تۇرغان
بىرسى ماڭا «قورقما، ساڭا زىيان يەتكۈزمەيمەن!» دىسە مەنمۇ ھەرگىز
ئىشەنمەيمەن دە! ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر كېچىك بالا قورقماي قالارمۇ! مەن
دەرھال پىچاقنى بىلىمگە قىستۇرۇپ، ئۇنىڭغا قاراپ كۈلدۈم.

- چىز يىم ئىدەم! (سىز نىمە ئادەم؟ دىدى دەپ چۈشەندىم)

-مەن باشقا يەردىن كىلىپ، مېشەدە ئېزىپ قالدىم. مەن ئەسكى ئەدەم ئەمەس!

بالا ماڭا يەنە گۇمانىي نەزەر بىلەن قاراۋاتاتتى. مەن پىچاقنى ئىلىپ ئۇنىڭ ئالدىغا تاشلىدىم.

-قايلا ئۇكام، قوقما جىما! مېنى ئەدەم با يەگە ئاپىرە، ساڭا جىق پۇل ۋىرىمە!

بالا مېنىڭ پۇل بىرىمەن دىگىنىمنى چۈشەندىمۇ ياكى پىچاقنى تاشلىغىنىغا قاراپ ماڭا ئىشەندىمۇ ئەيتاۋۇر ئالدىغا ئاستا كىلىپ يەردىكى پىچاقنى قولغا ئىلىپ قاراپ باقتى.

-ھاي، ھاي... ئا قولاغنى كىسىپ سامما يانا!

بالا دەرھال پىچاقنى تاشلىدى. مەن ئۇنىڭغا يىقىن كەلدىم.
-ئىسىمىڭ نېمە؟

-ھەييۇر.

-ھە؟! ھەييار؟!

-ھەي.... يۇر!

بالا ئوماق ئاغزىنى ئۇشلاپ ئىسمىنى سوزۇپ دەپ بەردى.

-ھە.... غەييۇرما؟

بالا بېشىنى لىگىشتى.

-مېنىڭ ئىسمىم ئەغزەمجان.

-ھە قشەمجان!

-ھېي! ھە قشەم ئەمەس ماندا ئەغى ئەغ، زى ئە زەمىزەم، ئەغزەم!

مەن ئۇنىڭغا ئىسمىمنى ھەجىلەپ ئىيتىپ بەردىم.

-ھەخ ھەخ، شىمە شەمىشەم، ھەخشەم!

-ئاھاي... بولدىلا نىم دىسەڭ دىگىنە بولدى!

مېنىڭ خۇپلانغىنىمنى كۆرۈپ بالا ۋىلىقلاپ كۈلۈپ كەتتى. بىزنىڭ ئارقىمىز بىردىنلا يىقىنلاشقان دەك بولدى.

-بايام نىمىگە زىغلايتىڭ؟
 -ئاكام ئۇدى!
 -ئاكاڭ قەنى؟
 -مەيلىگە كەتتى.
 -مەيلىگە؟! ھە..مەلىگىما؟

بالا بىشنى لىغىشتى. مەن ئالەمچە خۇشال بولدۇم، مەھەللە بار دىگەن گەپ، ئادەم بار دىگەن گەپ، ئادەم بار دىگەن گەپ مەن قۇتۇلدۇم دىگەن گەپ!

-مىنى باشلاپ بارامسە مەلەڭگە!
 -ماكۇي!
 -ھە، ياخشى! ماڭە ئوماق ئۇكام!

مەن ئۇنىڭ قولىنى يىتىلەپ بالا كۆرسەتكەن تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتىم.

غەيبۇر بىلەن چەكسىز ھاياجان ئىچىدە كىتىۋاتىمەن. مەن ئۇنىڭدىن ئۇنىڭ مەھەللىسى، مەھەللىسىدىكى ئادەملەر توغرىسىدا نۇرغۇن سۇئاللارنى سورىدىم. ئۇ «كومكىز ئانىكام، كوشاكام....» دىگەندەك چۈشۈنەر-چۈشىنىكسىز جاۋابلارنى بىرەتتى. مەن ئۇنىڭ جاۋابىنى چۈشۈنەلمىگىنىمدىن قىلچە مەيۈسلەنمەي، گاھ ئۇنىڭ قولىنى مەھكەم تۇتۇپ، گاھ ئۇنى ھاپاش قىلىپ دىگەندەك خىلى ئۇزۇن يول ماڭدىم. يولدا ئۇ تىخى ماڭا ناخشىمۇ ئوقۇپ بەردى.

كىم شۇيۇپتا كۇمدا كالگان ئىشتىكۇدەك شادىكان ،
 مۇزلىگاندا كەدىي بىلمەي ئىشتىكۇدەك شادىكان.....

نىمىلەرنى دەيدىغاندۇ بۇبالا؟ ھەجەپ بىرخىل تونۇش ئاڭلىنىدۇ ناخشىلىرى؟! ئاھاڭمۇ شۇنداق تونۇش! ھەرقانچە بولسىمۇ بۇ بالا «شادىخان» دىگەن ھىلىقى ئۆلگۈر ناخشىنى ئوقۇمايۋاتقاندۇ؟! يۇرىكىمنى بىرخىل ئەنسىز سېزىم چېكىپ ئۆتتى. مەن قولۇمنى تۇتۇپ

كىتىپ بارغان غەييۇرغا قايتا سەپسالدىم. يەنە شۇ گۆدەك، مەسسۇم، ئاقۇش چىراي.... «غەيرى ئىشلارنى تولا كۆرۈپ ھەممە نەرسىدىن گۇمانلىنىپ قارايدىغان بولۇپ قالمىغاندىمەن؟ ياق، گۇمان ئىماننى قاچۇرىدۇ» مەن ئۆزۈمنى شۇنداق بەزلەپ ئۇنىڭ يىتەكلىشىدە مېڭىۋەردىم. زاۋال ۋاقتى بىلەن ئالدىمدا بىر پۇچۇق ئۆيىنىڭ ئارقا تىمى كۆرۈندى.

- بىيىنىڭ مەيلە، بىيىنىڭ مەيلە!

ئۆيىنىڭ قارىسىنى كۆرۈپ غەييۇر خۇشاللىقىدىن سەكرەپ كەتتى. ئاندىن قولۇمدىن بوشۇنۇپ چىقىپ، ئۇ ئۆي تەرەپكە يۈگۈرۈپ كەتتى. ئۇق! ئاخىرى ئۇنىڭ مەھەللىسىگە كەپتۇق. مەن سەل ئىككىلىنىپ قالدىم. «لىكىن.... لىكىن باشقا ئۆيلەرچۇ؟ بەلكىم بۇيەرنىڭ مەھەللىرىدە ئۆيلەرنىڭ ئارىلىقى مۇشۇنداق يىراق بولسا كىرەك. ئاۋال كۆرۈپ بېقىش كىرەك.» مەن شۇنداق ئويلىغاچ ئۇ ئۆيگە يېقىنلاشتىم.

تولمۇ كونا ھەم ۋەيرانە ئۆي، تاملىرىنىڭ قۇرۇلمىسى ئاساسەن «شادىخان» چى يارمەمەتنىڭ ئۆيىنىڭكىگە ئوخشايدۇ، ئۈستىنىڭ ئىچىلىپ قالغان جايلىرىچۇ تىخى! ئۆيىنىڭ ئالدى تەرەپكە ئاستا ئۆتتۈم. ياق! بۇ يارمەمەتنىڭ ئۆيىگە ئوخشايدىغان ئۆي ئەمەس بەلكى دەل ئۆزى شۇ! بىلىمگە قىستۇرغان پىچاقنى ئىزدىدىم. يوق! قانداق يوقاپ كىتىدۇ؟ كاللام قۇيقۇرۇق بولۇپ قالدى.

- مەنە پىچىقاڭ ئۇكىجان!

تولمۇ خىرقىراق، تولمۇ يىقىمىسىز بىر ئاۋاز ئارقامدىن ياڭرىدى. ئارقامغا ئاستا ئۆرۈلدۈم. ئارقامدا غەييۇر قولىدا مىنىڭ پىچىقىمنى تۇتقان ھالدا ئاپئاق چىشلىرىنى چىقىرىپ خىرىلداپ كۈلۈپ تۇراتتى.

- سەن... سەن ھەجەپ بىژدەمدە ساق گەپ قىلىپ زۇرۇپىسىيا؟

- نىمە؟! خى- خى- خى.....

- ئۇكام، ئا پىچاق بىژىرىڭنى بىژنىمە قىلىۋىتىدا، ئەكىلە، ماڭا بە... مەن قورقۇپ تۇرساممۇ يەنىلا ئۇنىڭغا قەستەن مۇلايىم ھالەتتە

يېقىنلاشتىم.

-ئۇ مىنىڭ پىچىقىميا ئۇستام ئەينا!

ئارقامدىن يەنە بىر ناھايىتى تونۇش، مەن ئاڭلاپ بىزار بولۇپ كەتكەن ئاۋاز ئاڭلاندى. ئۆرۈلمەي تۇرۇپلا ئۇنىڭ يارمەمەت ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرۈپ بولدۇم.

-مىنە، ئاكىجان! ئۆزۈڭ كەپسەندە قۇمقىز ئانىكاڭنىڭ ئالدىغا!

ئوڭ تەرىپىدىن ۋىجىك قولىدا يىپ كالىكى كۆتۈرگەن جادۇگەر خوتۇن پەيدا بولدى. «ھا..ھا...ھەممىسى خاتا سەزگۈ! ئەغزەم تۆرەم، تىز ئويغان! تىز ئويغان!» مەن ئۆزۈمنى كاپاتلاشقا باشلىدىم.

-ۋۇجىنەم! ئۇنداق قىساق بوممايتۇ ئۇستام، ھاي!

سول تەرىپىدىن تەمبۇر كۆتۈرگەن يەنە بىر يارمەمەت پەيدا بولدى. ئۆزۈمنى كاپاتلاشتىن توختىتىپ، تۆت ئەتراپىمغا قايتا قارىدىم. ئالدىمدا غەييۇر، ئارقامدا يارمەمەت ئا، ئوڭ تەرىپىمدە ۋۇدالگىدەك قورقۇنۇچلۇق «قىز»، سول تەرىپىمدە يارمەمەت بى!

مەن بىشىمنى بۇراپ يۈرۈپ، توختىماي ئۇلارغا قارىدىم. ئۇلار بىر-بىرىدىن سەت ئاۋازدا كۈلۈۋاتاتتى. بىشىم پىرقىراپ چۆرگىلىگەندەك بولدى. ئاشۇ پىرقىراش ۋە مىڭمىنى قۇرۇتتەك غاجاۋاتقان ئاۋازلار ئىچىدە غەييۇرنىڭ يولدا كەلگۈچە دىگەن گەپلىرىنى ۋە ناخشىسىنى چۈشەنگەندەك بولدۇم.

-قۇمقىز ئانىكام، قوش ئاكام.....

-كىم سۆيۈپتۇ قۇمدا قالغان ئىزىتقۇدەك شادىخان،

مۇزلىغاندا قەدرىڭ بىلمەي ئىسسىتقۇدەك شادىخان....

دىمەك ماۋۇ جەددالنىڭ ئىسمى «قۇمقىز ئانىكام»، يارمەمەت ئا، بى دەل «قوش ئاكام»، غەييۇرچۇ؟ ئىشقىلىپ ئۇمۇ ياخشى نەرسە ئەمەس! ئەمدى قانداق قىلىمەن؟ ئۇلار كۈلۈۋەردى، مەن خىيالىمنى قىلىۋەردىم.

1) ئۇلار تۆت تەرەپتىن چېلبۆرىدەك ئىتىلىپ كېلىپ مېنى جايلىۋىتىدۇ، مەن قانداق بولغىنىمنى بىلمەيلا ئەينىدىننىڭ ئۇلۇغ بوۋىسى بىلەن كۆرۈشمەن!

2) مەن كۆزۈمنى يۇمۇپ ئاچقاندىن كىيىن ھەممىسى يوقاپ كېتىپ چۈشۈمدىن ئويغۇنىمەن!

3) بەلكىم ئۇلار يامان نىيەتلىك ئادەم ياكى نەرسە ئەمەس (بۇ ئويۇمغا ئۆزۈم ئۈچ پىرسەنىتمۇ ئىشەنچ قىلالمايمەن)

4) ئۇلارغا يالۋۇرۇپ، ئالداپ قۇتۇلۇپ قالمەن. (بۇ ئويۇمغا ئۆزۈم ئىككى پىرسەنىتمۇ ئىشەنچ قىلالمايمەن)

5) ئۇلار رىۋايەتلەردىكى ئادەمخور قەبىلىدىن، مېنى پىشۇرۇپ يەيدۇ! ساناپ تۇرۇپ 30 سىكونىت ساقلىدىم، ئۇلار مېنى تۆت تەرەپتىن كېلىپ جايلىۋەتمىدى! كۆزۈمنى يۇمۇپ ساناپ تۇرۇپ 30 سىكونىتتىن كىيىن ئاچتىم، ئۇلار يوقاپ كەتمىدى! ئۇلارنىڭ چىرايىغا يەنە سەپسالدىم، ھىچقايسىسى ياخشى نىيەتلىك ئادەملەرگە ئوخشىمايتتى! ئۇلارغا يالۋۇرۇپ بېقىشنى قارار قىلدىم.

- ھەي يارمەمەت ئۇستام! مېنى ئاندا قوقاتمىسىلا ۋولتى!
مەن بۇ گەپنى يارمەمەت ئاغا يەنى ئارقامدا تۇرغان يارمەمەتكە دېدىم. ئۇ يەنىلا كۈلۋاتىدۇ.

- قۇمقىز ئاچا... ۋاي ياق! سىڭلىم، سىلە مېنى قۇتقۇزۇپ قويىمەن دېگەن ھە!

قۇمقىز ئانىكامغا قاراپ كۈلۈمسىرىدىم (بەلكىم بۇ ۋاقىتتىكى كۈلۈمسىرىگەن چىرايىم، يىغلىغاندىنمۇ بەتتەر بولۇشى مۇمكىن). ئۇ ئەمدىلا كۈلكىدىن توختاپ تۇرغان ئىكەن، سۆزۈمنى ئاڭلاپ يەنە سەت كۈلكىسىنى باشلىدى.

- غەيبۇر تۈكۈم! ماڭ قايلا، ئىي پىچاقنى ئەكىلە، مەن سېنى زۇدۇي زۇرۇپ مەلەڭگە ئەكىلىپ قويدۇمغۇ؟

ئۇ گىپىمنى ئاڭلاپ شۇنداق قاتتىق كۈلۈپ كەتتىكى، سىرىق ئېتى
ئىتىلىپ كىتەمدىكىن دەپ ئويلاپ قالدىم.
- يارمەمەت ئۇستوم! يا ۋوممىسا بىز پەدە «شادىخان» غا چاسىلىرى
ئوتراپ ئاڭلامدۇق؟

قولدا تەمبۇر ئىلىۋالغان يارمەمەت بى كۈلكىدىن توختاپ، ماڭا
بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ نورمال ئىپادە بىلەن بېشىنى يىنىك لىڭشىتتى. «يو
پانا! ئىگەم ئۆزۈڭ بار، يەنىلا مۇشۇ يارمەمەت ئۇستامدا سەل ئۈمۈد
باركەن!» دەپ ئويلاپ، پۇت-قولۇمغا جان كىردى. يارمەمەت بى
تەمبۇرنىڭ پەدىسىنى ئانچە-مۇنچە تەڭشەپ قويۇپ، تەمبۇرنى قاتتىق
بىرنى پۈۋلۈۋىتىپ زەخمەك ئۇرۇشقا باشلىدى.

كىچە باقتىم قويۇڭنى، سەن ئۇخلىدىڭ شادىخان،
يۈرىكەم بەك ئاغرىتتۇ، سەن چوغلىدىڭ شادىخان.....

مەن ئۈچۈن شۇنچە يىرگىنچىلىك «شادىخان» نامە يەنە
باشلاندى. باشقا ئەزالار كۈلكىدىن توختاپ ئاستا ئۇنىڭ يىنىغا يىقىنلىشىپ
كەلدى، ئاندىن بىر-بىرلەپ ئولتۇردى. مەن پەيتىنى تىپىپ قاچاي دەپ
نىيەت قىلىشىمغا، قۇمقىز ئانىكام مېنى تارتىپلا ئولتۇرغۇزۇپ قويدى. جىنىم
تاپىنىمدىن چىقىپ كەتمىدى، ئەمما باشقىسىنىڭ ھەممىسى بولدۇم.

جايىمدا مىختەك ئولتۇرۇپ قالدىم. بىرھازادىن كىيىن ئېسىمگە كىلىپ بۇ
قورقۇنۇچلۇق «مەشرەپ» ئەھلىگە قارىدىم. يارمەمەت بى يىرىم
تىزلىنىۋېلىپ، زوق-شوخى بىلەن «شادىخان» نى ئوقۇماقتا. غەييۇر
خۇددى ھەقىقىي كىچىك بالىدەك چاۋاك چالماقتا. مەتسىلىم ئا بولسا
كۆزلىرىنى يىرىم يۇمۇپ، ناخشىدىن مۇڭلۇنۇپ مەست بولۇپ
كەتكەن، قۇمقىز ئانىكام بولسا ئوڭ قولىدىكى يىپ كالىكىنى سول قولىغا
ئۇدارغا چۈشۈرۈپ يىنىك ئۇرۇپ، ناخشىدىن ھوزۇر ئالماقتا. توۋا.... نىمە
كۈن بۇ ماڭا!

قورقۇنۇچ، ۋەھىمە، ھارغىنلىق، ھەيرانلىق، گاڭگىراش، ئۈمۈدسىزلىك....

ھەرخىل تۇيغۇلار يۇغۇرلۇپ كەتكەن كاللام تىخىمۇ قاپاق بولۇپ كەتتى. مەتسىلىم بى ناخشىنى بارغانسىرى شوخ، ئەۋجىگە چىقىرىپ ئوقۇماقتا. ئۆزىنى زادى تۇتالماي قالغان قۇمقىز ئانىكام شاپپىدە ئورنىدىن تۇرۇپ، قولىدىكى يىپ كالىكىنى چۆرۈپ تاشلاپ، بىر قولىدا بېقىننى، بىر قولىدا بىشىنىڭ ئارقىسىنى تۇتۇپ، توكا جىندەك دىككاڭشىپ ئۇسۇلغا چۈشۈپ كەتتى.

نېمە دېسەم بولار، بۇ ئۇسسۇلنى كۆرگەن كىشى يېنىك بولغاندا ھوشىدىن كىتىدۇ، ئېغىر بولغاندا يۈرەك سانجىقى بىلەن ئۆلىدۇ! ھەممىدىن قورقۇنۇچلىقى شۇكى، ئۇ ئاشۇنداق «جەزىمدار» قامىتى، «ئۆزگىچە» ئۇسۇل ھەركىتى بىلەن بارغانسىرى ماڭا يېقىنلاپ كېلىپ، ئاپئاق قاشلىرىنى «لىك، لىك» قىلىپ ئېتىپ، قىسقا قوللىرىنى كۆكسىگە قويۇپ مېنى ئۇسسۇلغا تارتتى! مەن ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپ تىنىم شۈركىنىپ كەتتى.

- توۋا دېسە ئاچا.. ۋۇي، سىڭلىم! مەن پەقەت ئۇسۇل ئوينىيمايمەن! خاپۇممىسا!

مەن ناھايىتى ئىغىر گۇناھ ئۆتكۈزگەن ئادەمدەك ئىككى قولۇمنى مەيدەم قويۇپ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ، يېرىم ئىگىلىپ ئۇنىڭغا ئۆزۈرە قويدۇم. ئەمما ئۇ جەددال بىزىرىپ تۇرىۋالدى. «ئاھ خۇدا! قانداق جازالىساڭ مەيلى ئىدى، مۇشۇنداقمۇ قىينامسەن مېنى...» دېلىمدا ئىگەمگە نالە قىلىپ تۇرغان پەيتتە، ھىلىقى غەييۇر دېگەن «بالا» ئورنىدىن تۇرۇپ قۇمقىز ئانىكىسىنىڭ ئالدىغا چىكىپ دەسسەپ كەلدى. ئۇنىڭ بۇ ھەركەتلىرى نەدىمۇ گۆدەك بالىنىڭ ھەركىتى بولسۇن، يېنىك چىكىپ دەسسەشلىرى، تۈزۈك ئۇنىمگەن قاشلىرىنى كۈچەپ ئېتىشلىرى، ئېغىزنى ئۈستىگە يېمىرىپ سىرلىق ھىجىيىشلىرى... بەئەينى قېرى پوخۇرنىڭ ئۆزى! مەيلى نىمىلا بولمىسۇن ئىشقىلىپ «ئاقكۆڭۈل» غەييۇر مېنى چەكسىز ئازاپتىن خالاس قىلدى. ئۇلار

قۇم-توپا تۈزىتىپ ئۇسسۇلغا چۈشۈپ كەتتى. مەن «ئۇق...» دەپ جايىمدا ئولتۇرۇپ دېمىمنى ئىلىۋالدىم. ئۇياق-بۇياق قاراپ بىردىنلا كۆزۈم غەييۇر ئولتۇرغان جايغا تاشلاپ قويۇلغان پىچاققا چۈشتى، «مەشرەپ» ئەھلىنى يەنە كۆزەتتىم. ناخشىچى ناخشىسى بىلەن ئۆزىنى يوقاتقان، ئۇسۇلچىلار ئۇسۇل بىلەن غەرىق بولغان، مۇڭچىلار مۇڭدىن مەست بولۇپ كەتكەن، دۇنيادا بۇنىڭدىن ئارتۇق پۇرسەت بولماس! دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ غەييۇر تاشلاپ قويغان پىچاقنى ئىلىپلا ئالدى-كەينىمگە قارىماي قاچتىم. ئارقامدىن ئۇلارنىڭ ناخشىسى، گۈپ-گۈپ قىلىپ پۇتىنى ئۇرغان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، دىمەك ئۇلار مېنى تېخى بايقىماپتۇ، قەدىمىنى تىزلىتىپ قاراڭغۇلۇق قويىنغا سىڭىپ كەتتىم....

قەدىمىم بارغانسېرى ئاستىلاپ كەتتى. ھارغىنلىقتىن ئەمەس بەلكى قاراڭغۇلۇقتىن. غۇۋا ئاي نۇرى ئاستىدىكى قۇملۇق ماڭا تىخىمۇ ۋەھىملىك، ھەربىر بارخان ئارقىغا مەلۇم بىر غەيرى نەرسە يوشۇرۇنغاندەك تۇيغۇ بىرىۋاتاتتى. گەرچە قەدىمىم ئاستىلاپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما توختاپ قالمىدىم. ئامالنىڭ بارىچە كۆزۈمگە كونا ئۆيدەك، ئادەمدەك كۆرۈنگەن نەرسىلەردىن ئايلىنىپ ماڭدىم.

شۇنچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ، قورساقنىڭ ئاچلىقى، ئۇسسۇزلۇق تەشەنسى يەنە مېنى ئولتۇرغۇزۇپ قويدى. گەۋدەمنى تولۇق توسالغۇدەك بىر بارخاننىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ غەمگە پاتتىم. ئەينىدىن تاغا سىلەر قەيەردە؟! بىگىم، سۆيۈملۈك بىگىم! ئۆزلىرىچۇ؟! مەتسىلىمكا، ھىچ بولمىغاندا سىلە مېنى تاپالاشلىرى كىرەكتىغۇ؟! نىمىشقا مەن بىلەن كارىڭلار بولمايدۇ؟! بەلكىم سىلەرمۇ مەندىن بەتتەر ھالەتتە بولىشىڭلار مۇمكىن.

نەچچە سائەتلەر ئالدىدا مەشرەپ ئويناپ قالغان ھىلىقى ئەزالارنى ئويلاپ قالىدىم. ئۇلار زادى قانداق ئادەملەر؟ نىمىشقا ماڭىلا يېپىشىۋالدى؟ ئۇلارنىڭ نىمە مەقسىدى بار؟! خىيالىمنى ئەركىن قويۇۋەتتىم.

1. ئۇلار رىۋايەتلەدىكى قۇم خەلقى.مىنى ھەرگىز بۇيەردىن
كەتكۈزمەيدۇ.كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن مەن بۇيەردە ئاچلىقتىن ئۆلۈپ
قالمەن ياكى ئۇلارغا ئوخشاش ساراڭ قېتىش بىرنىمىگە ئايلىنىپ
كىتىمەن!

2. ئۇلار بۇيەردىكى ئالۋاستى-جىنلار!ئۇلار مىنىڭ كۆزۈمنى بەنىت
قىلىپ قويدى، شۇڭا يولنى تاپالماي ساپانغا قاتقان كالىدەك چۆرگىلەپ
يۈرۈۋاتىمەن.

3. مەن ئېلىشىپ قالدىم.بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى مىنىڭ خىيالى
تۇيغۇم!

4. بەلكىم بىگىم، ئەينىدىنلەر مىنى ئىزدەشنىمۇ خالىماي، ئاللىقاچان
ئالدىغىنىنى ئېلىپ تىكىۋىتىپ بولدى.

ئويلىغانسىرى ئۈمۈدسىزلەندىم.بىردىنلا يىغا تۇتتى.يىغلىدىم، ئۈنۈمنى
قويۇپ بىرىپ يىغلىدىم، بۆرە ھۇۋلىغاندەك يىغلىدىم، قولۇمنى ئىشىك
قىسۋالغاندەك يىغلىدىم....قىززىق يىرى، مەن يىغىدىن توختىغاندا، ئاۋاز
توختىمايۋاتاتتى.ھەيران بولۇپ، ئېغىزىمنى تۇتۇۋالدىم، يەنە يىغا ئاۋازى
ئاڭلاندى.دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ، دىققىتىم بىلەن ئاۋاز چىققان
نشاننى ئىزدىدىم.

بۇ يىغا ئاۋازى يۇقىرى تەرەپتىن چىقىۋاتاتتى.بىشىمنى كۆتۈرۈپ مەن
بايدىن بىرى يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ يىغلىغان بارخاننىڭ ئۈستىگە
قارىدىم.بىر باش.ئاپئاق چاچلىق باش!يىغا ئاۋازى ئاشۇ باشتىن
چىقىۋاتاتتى.سىنىچىلاپ قاراپ ئەرۋايىم ئۇچتى.ھىلىقى ئۆلگۈر قۇمقىز
ئانىكام كەسلەنچۈكتەك دۈم يىتىپ، بىشىنى مەن تەرەپكە قىلىپ
يىغلاۋاتاتتى.لىكىن ئۇنىڭ چىرايىدا كۈلكە!ئۇ مىنىڭ قاراۋاتقانلىقىمنى
كۆرۈپ، يالغان يىغىسىنى توختىتىپ، بارخاندىن شارىلدىتىپ سىيىرىلىپ
ئالدىمغىلا چۈشتى.مىگەمدىن تارىغان بىر ئوت پۈتۈن بەدىنىمگە
تارقىدى.يالۋۇرۇپ باقتىم، قىچىپ باقتىم، مۆكۈپ باقتىم، يەنە قانداق

قىلمەن ئەمدى! يىنىمدىكى پىچاقنى سۇغۇرۇپ ئىلىپ ئۇنىڭغا مىختەك تىكىلدىم.

-خى-خى... ئاكىجان، قارىسام بەك يىغلاپ كەتتىڭ، مىنىڭمۇ كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ تەڭ يىغلىشىپ بەردىم ساڭا!
-ئاناڭنىڭ بېشى!

مەن غەزەپ بىلەن پىچاقنى ئۇنىڭغا شىلتىماقچى بولغاندا، بىر مۇزدەك، ئوتۇندەك قاتتىق قول بېغىشىمدىن قاماللاپ ئالدى، ئاندىن شۇنداق قاتتىق بىر مۇجۇۋىدى، پىچاق قولۇمدىن چۈشۈپ كەتتى. ئارقامغا ئۆرۈلسەم ھىلىقى يارمەمەتلەرنىڭ بىرسى ئىكەن.

-ھاي ئۇستام ھاي! بۇ مىنىڭ پىچقىمىتۇ!
ئۇ يەرگە ئېگىشىپ پىچاقنى ئىلىپ، غىلاۋىغا سىلىپ قويدى. مەن دىرىلدەپ تىتىرەپ كەتتىم. قورقۇنۇۋاتتىم.
ئەمەس، غەزەپتىن، ئامالسىزلىقتىن!

-بىي ئومدان مەشرەپ قىلىۋاتتىقۇ ئەينا، غىمىسىدە يوقاپ كىتىپلا ئۇستام!
يەنە بىر يارمەمەتمۇ پەيدا بولدى.

-نېمە قىلاتتىڭ بىزنىڭ مەھەللىنى ئايلىنىپ جان ئۇكام!
ھىلىقى غەيپۇرمۇ پەيدا بولدى.

مەن ئەمدى ئۆزۈمنى باسالدىم. ئۇلارغا قولۇمنى شىلتىپ، شالامنى چاچرىتىپ، بارلىق نەپرىتىمنى تۆكتۈم!

-ھىي! قاندا نېمە ھەقاسىڭ، ھە؟! نىمدا ماڭا توخنىڭ پوقىدەك چاپلىشىۋېلىشىسە؟! مەن يا بىزنىمەڭنى ئىلىۋاممىسام، يا ھەقاسىڭ بىلەن ئۆچ-ئاداۋىتىم بوممىسا، نىمدا قىزنايسە منى؟! ما چاڭگىۋاش ئالۋاستى قېرى ئەينەككە قايلاپ باقماي «ئاكا، ئاكا» دەپ كەينىمگە چىرىۋالدى! ما شىكىڭنىڭ بىزى ساراڭدەك «شادىخان» دىگەن بىزنىمەڭگە چىلىپ ئەدەمنىڭ ئىچىنى سىقىسەن! ما دەيۈز بالا چىراي ئالۋاستى، يالغاندىن بالا

بولۇپلىپ منى ئەخمەق قىلىدا! نىم گۇنا قىغان مەن؟! مېنى ئۆتتۈرۈپتىپلام
قۇتۇلۇشساڭ بومامادا؟! يا ماندا ئەدەمدەك زۇمەي، يەدىن چىققان
شوخىدەك پەيدا ۋولاپ قىلىشىسە، يا ماڭا چىقىش يولىنى تەپ بەمەيسە...
سۆزلەپ، تىللاپ، ئۈنۈم خىرىلداپ ئاخىرى توختاپ قالدىم. ھالسىراپ
يەنە ئولتۇردۇم. ئۇلار ئىپادىسىز چىرايى بىلەن ماڭا قاراپ تۇراتتى. سەل
ماغدۇر پەيدا بولغاندىن كىيىن يەنە سۆزلەشكە باشلىدىم.

- ھە! دىيشە! مېنى قايدا قىماقچى؟ پىشىرۇپ يىيشەمسە يا قوقتىپ
ئۆتتۈرمەسە؟! ھەراس! مېنىڭ يانا ئۈچ شىرىكىم باتى، ئۆلىنىمۇ ھەقاسىڭ
جايلاپ بولاشتىڭ ھەقىچان!

ئۇلار بىر-بىرىگە قاراپ قويۇشتى. مەن بۇنى «بۇ گۇي قانداق
بىلگەندۇ» دىيشتى دەپ چۈشەندىم.

- ھە! ئىسىڭگە كىلىشتىما؟! ھەقاسىڭ جايلىۋەتكەن ئەدەمنىڭ
چىقلىقىدىن چىمنىڭ مەن دىگەن ئەدەملە ئىكەنلىكىنى بىلىشىمىدىڭ
ھەقىچان؟! مەن دەپ بىرەي! بىزسى يوغان ھەم بەستىلىك، چاچلىرى
ئۇزۇن، بىشىغا قالىپاق كىيۋاغان، توختىماي بۇنىنى كولاپ تۇرىدا! بۇ
ئەدەمنى ھەقىچان ما قۇمقىز دەللە جايلاپ بولدى! يانا بىزسى خاپان
باش، خام سىمىز. چىچىنىڭ ئوتتۇرىسى يوق تازا يانا بىزسى ما شىكىكىڭگە
ئوخشاپ كىتىدىغان قارىۋاي، دوقا ماڭلاي، قېرى ئاداش! ئەمدى
ئەسلىشەلىدىڭما؟!!

ئۇلار يەنە بۇتتەك قاراپ تۇراتتى. مېنىڭ جۇدىنىم تىخىمۇ ئۆرلىدى.
- نىم بولاشتىڭ؟! زۇۋانىڭغا قۇم چىرىپ قامىغاندۇ؟! گەپ قىلىشە ھە
ماندا!!

- ھىي... ھىي... ھىي... ..

- خى... خى... ..

- خا... خا... ..

- ھا... ھا... ..

قۇلار بىردىنلا ئەڭلا كۈلۈپ كەتتى. مەن يەنە ئۇلارغا ۋارقىرىدىم. لېكىن ئۇلارنىڭ ۋەھىملىك كۈلكىسى مېنىڭ ئاۋازىمنى بېسىپ كەتتى. ئىچىمە قىلىشىمنى بىلەلمەي تۇرغان پەيتتە، بىز تۇرغان يەرنىڭ شىمال تەرىپىدىن قاپقارا قۇم-بوران چىقىرىپ بىرنەرسە تىز سۈرەتتە بىز تەرەپكە قاراپ كەلدى. ئۇلار «ۋاي! ۋۇخ..!» دېيىشىپ بىردەمدىلا يەرگە كىرىپ كەتكەندەك يىنىمدىن غايىپ بولدى. ئاڭغىچە قۇم-بوران ماڭا يېقىنلىشىپ كۆزۈمنى ئاچالماي قالدىم. ئىككى پۇتۇمنى بىرچۈپ قولىدەك نەرسە تارتىپلا، مېنى ئوڭدامغا ئۇچۇرۋەتتى.

تىپىچەكلەپ، يەرنى تاتىلايمۇ ئۇ قوللاردىن قۇتۇلالمىدىم. ئۇ نەرسە مېنى دارقىرىتىپ سۆرەپ ناھايىتى تىز سۈرەتتە ئىلىپ ماڭدى، ئاسمان-زېمىننى قاپلىغان قارا رەڭلىك بۇس-پوقىناقنىڭ ئىچىدە ئۇرۇلۇپ-سوقۇلۇپ، نەپىسىم قىسىلىپ، بېشىم قىيىپ، ئاخىرى ھوشۇمنى يوقاتتىم.

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكى نامەلۇم. كۆزۈمنى تەستە ئاچسام، ھەممە يەر ئاق رەڭدە، ئورنۇمدىن تۇراي دەپمۇ تۇرالمىدىم. سەل كۈچىنىۋىدىم، مەيدەم ئاغرىپ قاتتىق يۆتەل تۇتۇپ كەتتى. توختىماي يۆتىلىپ، كۆزۈمدىن ياش چىقىپ، بېشىمغا ئاغرىق كىرىپ كەتتى.

-تۆرەم، بەك كۈچىمىسە!

-شۈكرى، يۈزىڭ شۈكرى!

-مەن دىدىميا ئەينا، تۆرەم يامان بالا، ھىچنىمە بولمايتتۇ دەپ!

يۈرىكىم ھاياجاندىن تىپىرلاپ كەتتى. بۇ تونۇش ئاۋازلار مېنىڭ جىددىيلىشىپ كەتكەن نىرۋانىمى بىراقلا بوشتىۋەتتى....

16- باپ دوختۇرخانىدا

ئەڭ ئاۋال كۆزلىرىدىن ياش سىرغىپ تۇرغان ئەينىدىننى، ئاندىن بۇرنىنى كولاپ تۇرغان سۆيۈملۈك بىگىمنى، ئاندىن قورسىقىنىڭ ئالدىغا ئىككى قولىنى جۈپلەپ قويۇۋېلىپ، تىترەپ تۇرغان مەتسىلىمنى كۆردۈم. مەن ئاۋازىمنى چىقارماي يىغلاپ كەتتىم. بەلكىم بۇ سىغىنىش، خورلۇق، خۇشاللىق، ھارغىنلىق قوشۇلۇپ كەتكەن كۆز يېشى، بەلكىم بۇ قاباھەتلىك چۈشتىن ئويغانغان كۆز يېشى....

- ماڭا ماندا تۈزۈك بى قايىلىسا، جاماللىرىغا غەزەپ تەشنا قىلا جىما تۆرەم!

ئەينىدىن كۆز ياشلىرىنى ئالمان-تالمان سۈرتۈپ، ئوڭ قولى بىلەن يۈزۈمنى سىيلاپ كەتتى.

- رەمەتلىك خوتنام يامانلاپ قىيىنانامنىڭكىگە 15 كۈن كەتكەندىمۇ مۇنداق ئىچىشىمىغانيا يۈرىكەم مىنىڭ! تۆرەم ئۆتكۈن يوقاپ كىتىۋىدى، كەچتە تىخى ئۇخلىيالمىتۇ ئىدەم، كۈندۈزى تىخى تاماق ئۆتمەيتۇ كىكىردەكتىن...

مەتسىلىم يەنە پەلپەتەش سۆزلىگەن بولسىمۇ، مىنىڭ يۈرىكىم باشقىچە ئىللىپ كەتتى.

- شۇڭا دەيمە. مەنمۇ رەسمىي قوقاپ كەتتىم جىما بۇدورەم! تولا جىن چاپلىشىۋالدىغان بالا ئەمەسمۇ بۇ تۆرەم!

بىگىم ماڭا كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ كارىۋىتىمىنىڭ يىنىدا ئولتۇردى. مەن نىمە دىيىشىمنى بىلەلمەي ئۇلارغا قاراپ ئۇنىسىز ياش تۆكۈۋەردىم.

- ۋۇجىنەم! زۇۋانى تۇتۇلۇپ قاپتىيا بىچارە تۆرەمنىڭ ئەينا، قاغىدەك سايىراپ، ئىشكەكتەك يايلاپ يۈرىتىقانتىيا بۇ تۆرەم، ھاي دوختۇر! دوختۇر!
- ھە! نىمدا سەت ۋاقىرايتىقانتۇ ما ئىدەم!

سىمىز، قاپقىنىڭ بىزى باردەك كۆرۈنىدىغان بىر سىستىرا قىزچاق تىز-تىز مىگىپ كىرىپ كەلدى.

-بۇ دىگەن جىددىي قۇتقۇزۇش بۆلىمىيا! ئەينىدا ۋارقىرىساق بولامدۇ!
 -ما تۆرەمنىڭ زۇۋانى تۇتۇلۇپ قاپتۇ، بىر ئامال قىلايلى ئەينى!
 -ئىينىغىراق تۇرسا مۇندا!

بودەك سىستىرا بىگىمنىڭ كارىۋىتىمنىڭ بىشىدا بۇرنىنى كولاپ
 تۇرغىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا قاتتىقراق تەگدى. بىگىم كۈلۈپ قويۇپ
 ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، سىستىرا يىنىمغا كىلىپ، خىنە قويغان بودەك
 قوللىرى بىلەن ئاۋۋال كۆزلىرىمنى ئىچىپ تەكشۈردى، بىشىنى چايقاپ
 قويۇپ، ماڭا بۇيرۇق تەلەپپۇزىدا «ئاغزىلىرىنى ئاچسلا ھە، يوغان مۇندا!»
 دىدى. مەن «چىك!» دەپ ئۇنىڭغا ئاللىپ قويدۇم.

-ۋۇجىنىم! قۇلقىمۇ پاقىي بولۇپ قالغان ئوخشايدۇ ئەينى! مەن
 دوختۇرنى چاقىرىپ كىلەي ماقىما!

سىستىرا جىددىيلىشىپ دەرھال چىقىپ كەتتى. «توۋا، توۋا! ياتقان
 بىماردىن بىر ئېغىز گەپ سوراپ باقماي، بىراقلا گاس-گاچىغا
 چىقىرىۋىتىدىغان قانداق دوختۇرخانا، قانداق سىستىرا بۇ؟! ئەگەر
 مىدىرلىماي يىتىۋالسام مىنى پالەچكەن دىيىشتىن يانمايدىكەن بۇلار»
 ئىچىمدە شۇنداق ئويلاپ كۈلگۈم كىلىپ قالدى.

-خۇدەيىم توۋا، قاراڭلا ئەينى، ئۆزىچە كۈلۈپ يۈرىتۇ، كاللىسىدىنمۇ
 كىتىپ قاپتىيا بىچارە تۆرە!

-ئاھاي.. نىمە گەپ قىمىسام زاڭلىق ئىتتىۋىرىشلا مىنى! بولدى قىلسا
 جىما ئەمدى مەتسىلىمكو!

مەن ئۇلارنىڭ باشقا گىپىگىمۇ چىدىغان، لىكىن ئۇلارنىڭ ھالىغا باقماي
 مىنى كاللىسىنىڭمۇ دەردى باركەن دىيىشلىرىگە پەقەت چىدىمىدىم.

-ۋوي! ساقكىنغۇ مانا تۆرە!
 -تۆرە، مەن كىما؟ كىنە بىر دەپاقسا ئەينى!
 ئەينىدىننىڭ گىپى توختۇشىغىلا مەتسىلىمنىڭ لاۋزا گىپى يەنە
 باشلاندى.

-سلىما؟ موندو قايلىسام بىزىيەلىرى توخىغا، بىزىيەلىرى مۇشۇككە
ئوخشاپ تۇرىدا، خاتالاشمىسام توخۇ زۇرەك مازا مۇشكى شۇغۇ دەيمە!

-خىخ.....

ئەينىدىن يوغان قورساقلىرىنى تۇتۇپ پىخىلداپ كۈلۈۋەتتى.

-ھا...ھا...ھا...

بىگىمۇ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

-ھى...ھى...يەنە بىي كەلتۈرۈۋاللا ھە تۆرە!

مەتسلىمۇ كونا ئادىتى بويىچە گەدىنىنى قاشلاپ كۈلۈپ كەتتى.

-ھە، خاپۇماي چىقىپ تۇرۇشىلا ماقىما! كەسەلنى تەكشۈرتىمىز!

بىز كۈلۈۋاتقاندا ھىلىقى بودەك سىستىرا، دارازا، چاچلىرى سەل

پاخىيىپ قالغان، قىلىن كۆز ئەينەك تاقىۋالغان بىر دوختۇرنى باشلاپ

كىردى. بىگىم دوختۇرنىڭ يىنىغا كىلىپ ئەھۋالنى بىرقۇر چۈشەندۈرگەن

چىغى، دوختۇر سىستىراغا بىرقانچە ئېغىز كايىپ قويۇپ ئارقىغا

قايتتى. بودەك سىستىرا ماڭا قاتتىق بىرنى ئالىيىپ قويۇپ چىقىپ

كەتتى. توۋا، يەنە بالاغا مەن قالغان ئوخشايمەن! مەن مەتسلىمگە قاراپ

ئاچچىق كۈلۈپ قويدۇم.

-مىشۇ ئۇۋاتەككۈ كاللامىزە... قوشنامنىڭ بالىسىنىڭ خەتمە تويى

باتتى، ئىشەگە بىرىپ كىلىتقان ۋاقتىم بولۇپ قاپتۇ ماقىما...

مەتسلىم غىپىدە سىرتقا چىقىپ كەتتى. تەييارلىغان نۇرغۇن سۆزلىرىم

ئىچىمدە قالدى. «خەپ ئوغرى! ساقىيىمۇ چىقارمەن، تويغۇزۇپ قويمىسام

سنى!» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە.

-خاپۇمىسا تۆرەم، مەتسلىماخۇن ئاشتا چاقچاقچى يىتىم ئەمەسم.

ئەينىدىن چالا ھىجىيىپ ماڭا تەسەللى بەرگەن بولدى.

-شۇندا، شۇندا ھەممىڭلار ھىسامكامنىڭ تۇققىنىنىڭ خوشنىسىنىڭ

تونۇشى، مەنلام گەپ قىلمايدىغان گاچا!

مەن ئەينىدىن ئاچچىقىمنى چىقاردىم.

بولا، بولا تۆرەم، نەق گەپكە كىلىلى! ھە نەلىدە زۈلە دەيمە؟
- نىمە؟! نۇمۇس قىمماي مەندىن سوراۋاتاملا تاغا! مەن نەگە
كىتىپتىمە؟! ھىلىقى شىكتىن قاپقارا بىژنەسە منى سوقاپلما غەيرى بىژىدە
ئوغىنىپتىمەن! ما بىگىمۇ نەق مەيداندا تۇرۇپ ماڭا ئەسكەرتىشۇ بەمدى
تەخى!

- ۋىيى! «تىز قاچسا!» دىدىمغۇ!

- نىمىشقا بۇرۇنراق دىمەيلا؟

- ۋاي جىنىم تۆرەم! سىلى ماڭا ئاشتا دىگۈدەك پۇرسەت بەلىما؟! مەن
جىنىمدا بامىغان شىكنىڭ قىشىغا بىژمە پىشۇرۇپ قويغاندەك جۇغۇرۇيلا
ئۆزلىرى!

- مەن....

دېمىم ئىچىمگە چۈشۈپ گەپ قىلالماي قالدىم. بىگىم يەنە يىنىمغا
كىلىپ ئولتۇرۇپ ماڭا بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بەردى:

بىگىم «تىز قاچسا!» دەپ ۋارقىرىغاندىن كىيىن، ھىلىقى ئۆيدىن
چىققان قۇيۇن منى ئۇرۇپ-سوقۇپ يىپى يوق لەگلەكتەك ئۇچۇرۇپ
كىتىپتىمىش!

- سىلە منى تۇنىۋاسلىرى بومامتى؟

- مەن يەرگە يىتىۋالغاندا يوغان تاش بىشىمغا تىگىپ ھوشۇمدىن
كىتىپتىمە!

بىگىم سۆزلىگەچ ئېڭىشىپ، قويۇق چاپلىرىنىڭ ئارىسىدا خىلىلا يوغان
يېرىلغان يارا ئېغىزىنى كۆرسىتىپ قويدى.

- قۇيۇن؟! ماندا ئىشۋا دىسە تىخى! ئۇندا ۋوسا ئەينىدىن تاغا
سىلىچۇ؟ تاماششا كۆرەپ تۇلا قۇدۇقنىڭ بىشىدىكى پاقىدەك ھەقىچان!

ئەينىدىن گىپىمدىن تېرىكمەي ماڭا ئەھۋالنى چۈشەندۈردى:

ئەينىدىن ھىلىقى كىرىش ئېغىزىنىڭ ئالدىدا دوڭغىيىپ بېشىنى تىقىپ
قاراپ تۇرغانمىش، بىردىنلا ئۇ كاماردىن بوران چىقىپ تاش پارچىلىرى

ئۇنىڭ ئىككىگە، يۈزلىرىگە قاتتىق ئۇرۇلۇپ، ئۇنى ئارقىغا
ئۇچۇر بۇتتىپتىمىش، شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ بۇخاراغا كىتىپتىمىش.

ئەينىدىن ماڭا قىسقا بويۇنلىرىنى سوزۇپ، تىكىلگەن يارا
ئېغىزىنى، ئاندىن سول كۆزىنىڭ ئاستىدىكى تارتۇقنى كۆرسىتىپ قويدى.
-خا! ئۇندا ۋوسا مەتسىلىمكا مچۇ؟

-ئۇ ئوغرى تىز سۈرەتتە بىز باشتا چىرىپ باققان قۇرۇق ئۆيىنىڭ
بىزىگە چىرىۋاپتا ئەمەسمە!

«بىرسىڭ دۈم يىتىپ ھوشۇڭدىن كىتىپ قۇتۇلۇپ قال، يەنە بىرسىڭ
ئوڭداڭغا يىقىلىپ ھوشۇڭدىن كەت، مازار مۇشكى ھىچنىمە بولماي
قۇتۇلسۇن، مەنلا ئاشۇ قاغىشتە ككۈر جىنلارنىڭ ئۇۋىسىغا ئۇچۇپ باراي! ھۇ
سەنلەردەك...» ئىچىمدە ئۇلارنى تازا قاتتىق تىللىدىم.

-بىگىم، سەلە بايام مېنى سوقىۋەتكەن بىزنىمىنى قۇيۇن دىلىما؟
-شۇندا!!

-يەنىڭ تىگىدىكى مازادا قۇيۇن نىمىش قىلىدا؟ تىخى بىز ئۆيىنىڭ
ئىچىگە سولىنىپ قالدىغان قۇيۇن!

-ماڭ قايىلىسا تۆرەم! سەلە شار پۇلەپ باققانما؟
-ئاھاي... تولا مېنى گوللايمەن دىمىسە جىما!

-شارنى پۇلەپ-پۇلەپ تۇتىۋاساق ئىچىگە يەل تولىدا، ئەندىن شىتتىك
قويپ بەسەك قايدا ۋولىدا؟

-ئايدا ۋولىدا!!

ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغۇم كەلمەي بىشىمنى باشقا ياققا بۇرۇۋالدىم.
-سىلىنى سوقىۋەتكەن نەرسە دەل قۇيۇن، بۇ قۇيۇن قۇمغا كۆمەلگەن

قەۋرلەنىڭ ئىچىگە ئاز-ئازدىن چىرىپ توپلاشقاندا، قۇم كۆچەپ بىراقلام
ئېغىزى ئىتىلىپ قاغان. ھىلىقى «فىش-فىش» قىلغان ئاۋازنى ئاشۇ قۇيۇن

چىقاغان. سوغۇق ھاۋا ئېقىمى بىلەن قۇم ئاستىدىكى ئىسسىق، دىمىق ھاۋا
ئىقىمى بىزلىشىپ ئاشۇ قۇيۇننى پەيدا قىغان، بۇندا قۇيۇننىڭ كۈچىنى

تۆۋەن چاغلىغىلى بومايدا! ھىلىغۇ سىلەنلا، سىۋاشىكىسىزنى
بېقىرتىۋىتىدا بۇ قۇيۇن!

مەن يەنە ئۇنىڭ گىپىگە قايىل بولۇپ قالدىم.

- بىگىم، سىلە قۇيۇن ئىكەنلىكىنى ئىنىق كۆلما؟

- ئەلۋەتتە! سىلەگە قايلايمەن دىمەي، بىشىمنى كۆتەمەي جىم يىتىۋالغان

بوسام ھىچنىمە بومايتىم ئەسلى!

- ھە... دىمەك ئاشۇ قۇيۇن مېنى ئاشۇندا تاپچىلىقتىمۇ ئۇچۇرۇپ، چىرىش

ئىغىزىدىن چىقىرىۋىتىپتە! خىلى ئۇزۇن ماڭغاندەك قىلىۋاتىتۇق ئىچىدە!

- قايىلسا، 1000 مېتىر كىلىدىغان شىلەڭكىدىن ئىگنە بىلەن كىچىك

تۆشۈك ئېچىپ قويۇپ، ئۇنى يۆگەپ- يۆگەپ يەشكىنى بومايدىغان

قىلىۋىتىپ سۇنى ئىچىۋەتسەك، سۇ نەدىن چىكىتىدا؟

- نەدىن تەشكەن بوساق ئاشەدىن چىكىتىدا!

- ھە، خو ئوغاۋالا! ئۇندا ۋوسا سىلە چىرىش ئېغىزىدىن چىكەتمەي

نەدىن چىكەتسىلىرى بولتى؟!

مەن بىگىمنىڭ گىپىگە تولۇق قايىل بولدۇم. دىمەك مېنى ھەقىقەتەن

قۇيۇن ئۇرۇپ سىرتقا چىقىرىۋىتىپتۇ دە! مەن دەرھال ئۇلاردىن سورىدىم.

- مەن نەدىن تىپىلدىم؟ قانچە كۈن يوقاپ كەتتىم؟

- سىلنى مەتسىلىمنىڭ "كەنت تەۋەسىگە يىقىن بىر يەدىن

بايقىدۇق، دوختۇرخانىدا شىككۈن بېھۇش ياتلا، يوقاپ كەتكەن ئۇچكۈنى

قاتساق، بەش كۈن بولدى!

مەن ئىچىمدە ئىگەمگە چەكسىز ھەمدۇسانالارنى ئىيتتىم. ئەينىدىننىڭ

گىپى مېنىڭ سەرگۈزەشتەمنىڭ چۈش ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلاپ

بەردى. ھىلىمۇ ساق چىقىپ كىتىپتەمەن ئاشۇ قورقۇنۇچلۇق

قۇملۇقتىن، شۈكرى! يەنە يەيدىغان رىسقىم بار ئوخشايدۇ.

- مېنىڭ ھازىرقى ئەۋالىم قايداراق؟

- چوڭ چاتاق يوق، ئېغىر دەرىجىدە سۇسىزلىنىش، زىيادە

چارچاش، ئانچە-مۇنچە تاشقى يارا، ئاچلىقتىن بەدەنگە ئوزۇقلۇق
يېتىشمەسلىك... دېگەندەك ئۇششاق كىسەللە! ئوبدان ئارام ئېلىپ، ياخشى
تاماق يېسىلىرى ئوڭشىلىپ كىتىلا!

- ھە.. ھۇق!

يۈرىكىم سەل جايغا چۈشتى، بېشىمغا كەلگەن ئىشلارنى بىرقاتار
ئويلاپ توساتتىن يۈرىكىم يەنە قارت قىلىپ كەتتى.

- شىتتىك ماڭا ئەينەك ئەكىلىپ بېرىڭلا! بەك شىتتىك!

ئەينىدىن مېنىڭ ئەنسىز ۋارقىرىشىمغا پەرۋا قىلماي ئاستا
قوپۇپ، ئۆردەكتەك ئېغاڭلاپ، يامان تەستە بىر ئەينەكنى ئېلىپ
كىردى. مەن ئەينەكنى ئۇنىڭ قولىدىن يۇلۇپ ئېلىپ، يېتىپ تۇرۇپ
ئەينەككە قارىدىم. يۈزۈمنىڭ ساق يىرى ئاز قالغان، بولۇپمۇ پىشانەمنىڭ
سول ئۈستى تەرىپى خىلىلا يوغان كۆكرىپ قالغان
ئىدى. قوللىرىمغا، بىلەكلىرىمغا قارىدىم، ئاساسەن ھەممە يەرلىرى
سۈرۈلگەن زىدە! لېكىن مەن يەنىلا خۇشال بولدۇم چۈنكى يۈزۈم
شۈكرى! ئېغىزىم، بۇرنۇم، كۆزۈم... ھەممىسى جايىدا تۇرۇپتۇ.

- ھە، ئەمدى خاتىرجەم بوللىما؟

- ھا... تۆرەم، ئەمدى ئۆزلىرىڭنىڭ نىمىشلىغا ئۇچرىغانلىرىنى دەپ بەسە!
مەن ئەمدى ئېغىز ئىچىشقا تەمىشلىۋىدىم، توساتتىن ھىلىقى بودەك
سىستىرانىڭ زىل، چىرقىراق ئاۋازى ئاڭلاندى.

- قاندا ئۇۋا تەككۈ ئوغرى ئىلۋالدىكىنا مېنىڭ ئەينەكىمنى ئەينە!

مەن ئەينەكنى تىقىشقا ئۈلگۈرمەيلا ئۇ كىرىپ قالدى.

- ۋۇيىۋ! مۇشۇندا ئېغىز كەسەل تۇرۇپ ئەينەكىنى ئىلۋاپتىيا ما
غوجام! ئەكەلسە!

مەن خىجىللىقتىن يىرىلىپ كەتكۈدەك بولدۇم. ئۇ ئەينەكنى قولۇمدىن
سىلكىپ ئالغاننى ئاز كۆرۈپ، ماڭا يەنە «بىينىمە لازىم بوسا ئاچىلىردىن
سوراپ ئالىمىز ماقىما!» دەپ قويۇپ يەرگە قاتتىق-قاتتىق دەسسەپ

چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئاشۇ ئىگىز پاشنىلىق ئاياغ كىيگەن بودەك يۇتلىق
مىنىڭ يۈزۈمگە دەسسەلگەندەك بىلىنىپ كەتتى .

-ئاھاي....ئەينىدىن تاغا، سىلىمۇ بېي ئەدەم چىقىمغاندەك مۇشۇ
خىنىمنىڭ ئەينىكىنى ئەچىرىپلا اخەقتىن سورىماي ئەچىگىچى شىكىنىڭ
ئالدىدا ماگزىن با ۋوغىتى!

-سىلە چىچىپ ساغۇدەك چىقىراپ كەتسىلە، مەنمۇ ھودۇقۇپ كىتىپ
چىقىشىمغىلا سىستىرالار ئىشخانىسىدا مۇشۇ ئەينەك ئۇچراپ قالدى دىسە...
-خىم!

ھودۇقۇپ كەتكەن ئادەم ئاشۇنداق ئاستا ماڭامدۇ؟ ئەنسىرىگەن ئادەم
ئاشۇنداق ئۇزاقتا كىرمەدۇ؟ بۇ ئىنىق مىنى زاڭلىق قىلىش ئۈچۈن ئوينىغان
ئويۇنلىرى ئەينىدىن تازىنىڭ!

-نىمدا قوپال سىستىرا ماۋۇ! ھىلى مەن بىر پىكىر يىزىپ قوياي ئىي
شىكىنىڭ يىنىدىكى دەپتەگە!

ئەينىدىن تاز كۈلگۈمنى كەلتۈرۈپ، گەپلىرىنى ھەركەتكە سىلىپ، بىر
قولنى قەلەم شەكىلدە، يەنە بىر قولنى دەپتەر شەكىلگە كەلتۈرۈپ خەت
يازغان قىياپەتنى دوراپ قويدى، خەت ياز قىياپەتنى دوراۋاتقان چاغدىكى
ساختا سۈرلۈك قىياپىتىچۈ تىخى! ئۆزۈمنى تۇتالماي كۈلۈپ كەتتىم.

-ھە، ماندا كۈلۈپ ژۇسلىرى شىتتىك ساقىيىپ كىتىلا، ئەمدى دىسە!
مەن ئۈچ كۈن تارتقان جەبىر-زۇلۇملارنى ئۇلارغا سۆزلەپ بەردىم. ئۇلار
ناھايتى سەۋىرچانلىق بىلەن ئاڭلىدىكى ھەتتا گىپىمگە بىر ئېغىز
قوشۇقمۇ سالىمدى. بىگىم يىنىمغا كىلىپ ئولتۇردى. ئەينىدىن يەنە
خاتىرىسىنى قولغا ئېلىپ يېزىشقا باشلىدى.

مەن قۇمقىز ئانىكىمنىڭ گىپىنى قىلغاندا بىگىمنىڭ چىرايى بىر پۇرۇلۇپ
يەنە ئەسلىگە كەلدى. يارمەمەت ئا، يارمەمەت بى نىڭ گىپىنى قىلغاندا
ئەينىدىن بىشىنى يىنىك لىگىشتىپ قويدى. مەن بارغانسىرى قىزىپ
، شۇۋاقىتتىكى ھىسىياتىمنى، ئويلانغانلىرىمنى قويماي سۆزلەپ بەردىم.

-شادىخان دىگەن ناخشىنىڭ ئاھاڭىنى ۋە تىكىستىنى تولۇق بىلەملا؟
-قويسا ئۇندا شادىخاننى! ھۆ ۋولاپ ئاران قۇتۇلدۇممەن!
-ئەسلىرىدە قانچىلىك قاغان بوسا شۇنچىلىك دەپ بەسە، بۇ بىزنىڭ
سىلىنىڭ نەگە ۋاغانلىقلىرىنى ئىسپاتلاشنىڭ موھىم دەلىلى جۇما!
مەن سەل ئىككىلىنىپ، ئۆزۈم قاتتىق سەسكىنىپ كەتكەن شادىخاننى
غىڭشىپ ئوقۇپ بەردىم.

شىراقلىرىم تىشىلدىيا، سىنى پايلاپ شادىخان،
يۈرەكلىرىم تىتىلدىيا، كۆرمەي ئايلاپ شادىخان.....
مەن توختىماي خىلى جىق كوپلىت ئوقۇپ بەردىم.
-تۈگىدىما؟

-نەدە تۈگەيدى! تۈگىمەيدىغان شادىخانكىن بۇ! بىزقىتىم ئوقۇغىنى
بىلەن يانا بىزقىتىم ئوقۇغۇنىنىڭ مەزمۇنى ئوخشىمايدا، ئەدەم يادىدا
ساقلاپ بوغىلى بومىغىدەك دەرىجىدىكى ناخشىكىن.
-ھە....

ئەينىدىن مەن ئوقۇغان تىكىستلارنى تولۇق يىزىۋالدى. مەن ھىلىقى
قۇرۇقچۇلۇق مەشرەپنىڭ گىپىنى قىلىۋاتقاندا مەتسىلىم ياتاققا كىردى.
-تۆرەم ئومدان قوپلىمىيا؟
-ئوبدان قوپتۇم. قوشنىلىرىنىڭ توققىنىنىڭ تونۇشىنىڭ خەتنە تويى
تۈگىدىما!

-ھە. ھىي... ھىي....
بىگىم مەتسىلىمنى شەرەت بىلەن جىملەپ، يەنە مەنى سۆزلەشكە
تەكلىپ قىلدى. مەن مەشرەپ ئەھۋالىنى، قېچىش جەريانىمنى، يەنە
تۇتۇلۇپ قالغانلىقىمنى، باتۇرلارچە ئۇلارنى تىللاپ رەسۋا
قىلىۋەتكىنىمنى، بىرنەرسىنىڭ مەنى سۆرەپ ئىلىپ قىچىپ، ئويغانغاندا
دوختۇرخانىغا كىلىپ قالغانلىقىمنى سەل كۆپتۈرۈپ سۆزلەپ بەردىم.
-يويىرىم! جاخاندىكى ئەينىداق ئىشلارنىڭ جىمىسى تۆرەمگىلا

ئۇچرايدىكىن ماقىما!

-سەلە نىم دىمەكچى مەتسىلىمكو؟منى يالغان گەپ قىلىدى
 دىمەكچىما؟!

-يوغسۇ تۆرەم يوغسۇ، مەن ئىشىنىتتە، لىكىن ئەشۇ تىللىپ، پاختىكىنى
 چۈۋەتتىم دىگەنلىرىگە تازا ئىشەنمەيتتە!
 -نىمىشقا؟

-ئەمدى..دەيمىنا ئەينا. سەلە كىچىدە بوران چىقسا قورقاپ كىتىلا يۇ
 ئاينىداق جىن-ئالۋاستىلارنى تىللىيالا، ھىي...ھىي.....

-ئاھاي...سەلەنى كۆسەملا ملام خۇيۇم تۇتۇپ قالىدۇ مىنىڭ، ماڭسا چىقىپ
 بىزنىمىلىرىنىڭ بىزنىمىسىنىڭ توپىغا يانا بىزنىمىسى چىقىپ چىسە!
 -ئوينىشىپ قويدۇميا، خاپۇمىسىلا تۆرەم.
 -ماڭسا، ماڭسا!

شۇنداق قىزغىن كەيپىياتىمنى مەتسىلىم دىگەن ئوغرى بۇزىۋەتتى. يەنە
 گەپ قىلىشنى خالىمىدىم.

-مەتسىلىما خۇن!ئۇندا دىسىلىرى بوممايدا جۇما!بىزنىڭ ما تۆرەم بوش
 ئەدەم ئەمەس، ھىلىغۇ جاڭگالدا قاغان جىنىلىكىن، رەسمىي ئىبلىسىنىڭ
 يامىنى كەسمۇ تىللاپ ئۆتتۈرۋىتىد!

ئەينىدىن ماڭا بولۇشۇپ دىگەن گەپلىرى تىخىمۇ تەنە قىلغاندەك
 بىلىنىپ كەتتى.

-ماڭ قايلاشسا!مەن با گەپنىڭ ھەممىنى دەپ
 بولدۇم.ئىشىنىشەملا، ئىشىنىشەملا ئىختىيالىرى!لىكىن ئەمدى مەندىن
 بىزنىمە سورايەن دەپ خام خىيال ئەيلەشمىسىلە!

-مەن سەلەگە ئىشىنىمەن!لىكىن سەلە مىنىڭ قىياسىمنى ئاڭلاپ بولاپ
 ئەندىن بىزنىمە دىسە، قاندا؟

ئىزچىل گەپ قىلماي ئولتۇرغان بىگىم بىردىنلا سۆز ئىچىپ قالدى.مەن
 ئۇنىڭغا باشتىن-ئاخىرى قىزىقىش ھەم ھۆرمەتلەش ھىسسىياتىدا

بولغاچقا، ئۇنىڭغا ئوشۇق ئارتۇق بىرىنمە دىيەلمىدىم. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ سەل ئويلىنىۋېلىپ ئۆزىنىڭ قىياسىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

- بىرىنچىدىن، سىلە قۇيۇنغا سوقولغاندىن كىيىن بەك ژىراق يەگە كەتمىگەن، لىكىن قاتتىق سىلكىنگەن كالىلىرى نىشاننى پەرق ئىتەلمىگە، خۇددى چالا ئۇيقۇلۇقتىن قوپقان ئادەمدەك!

شېككىنچىدىن، سىلە كۆگەن نەرسىنىڭ ھەممىسى خىيالىي تۇيغۇ! ئۈچىنچىدىن، سىلە بىز ئويلىغاندىن كۆپ قەيسەر، چىداملىق، ھاياتقا بوغان ئىنتىلىشلىرى كۈشلۈك بوغاچقا، بىرقانچە كۈن يىرىم بىمەۋىش ھالەتتە زۇرۇپمۇ ھايات قاللا.

- نىمە؟! خىيالىي تۇيغۇ؟! مەن يا نىشكەش بەگى ۋومىسام، يا مەجۇن يىۋاغان ساراڭ ۋومىسام نىمىشقا خىيالىي تۇيغۇ بولسا؟! ئۇنىڭ ئۈستىگە ساپلام مەن ئۆمرۈمدە ئويلاپ باقمىغان، كۆرەپ باقمىغان ئىشلا تۇسا ئۇۋۇ! - ئاۋال مېنىڭ سۇئالىمغا جاۋاپ بەرسە، مەن يىتىپ تۇرۇپ شۇنچە قاتتىق يارىلاندىم، غوجام سىرىتتا تۇرۇپ زەخمىلەندى، ئەجىبا بىۋاسىتە سوقالغان سىلە ھىچنىمە بومماي قالالما؟

ئۇ ماڭا سۇئال نەزىرى بىلەن تىكىلىپ قاراپ تۇردى. مەن سەل ئويلىنىپ قالدىم.

- مەن ئۆزۈمنى يارىلانمىدىم دىدىممۇيا؟ يارىلانغاندىمەن، لىكىن يارىلىنىش بىلەن ئۇ ئىشلىنىڭ نىم ئالاقىسى ۋا؟

- سىلە يارىلانغاندا باشلىرى قاتتىق سىلكىنىپ كەتكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇسسۇزلىق، ئاچلىق، قورقۇنۇچ، ھارغىنلىق بىزلىشىپ ئاشتا خاتا سىزىم پەيدا قىغان.

- شۇندامۇ دەپ تۇرلى ماقا، ئۇندا ۋوسا ماڭا نىمىشقا مەن بىلىدىغان، ماڭا ئالاقىدار بىزنىمىلە كۆرۈنمەي نەدىكى ئەدەمنىڭ قوقسىنى كەلتۈرىدىغان نەسىلە كۆرۈنىدۇ؟

- سىلىنىڭچە سىلىگە قايدا بىز نەسىلە كۆرۈنەنە بولىتى؟

-مال-دۇنيا، گۈزەل قىزلا، خاسىيەتلىك ئادەم، ئىككىس جەڭچى، ئۆزگىرىشچان ماشىنا ئەدەم، تەڭگە، ئۆمۈچىك پالۋان... دىگەندەكلەرچۇ.

-مەن سىلگە دىسەم، ئەدەم يۇقارقىدەك ئەھۋال ئاستىدا زۇرىكىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىكى يوشۇرىنغان ھىس-تۇيغۇ بىلەن پىسخىكىسىدىكى ئاجىزلىق بىزلىشىپ، مەۋھۇم تەسۋىر پەيدا قىلىدا، بۇنى بىز پىسخولوگىيە ئىلمىدە «ھەقىقى ئۆزلۈككە قايتىش» دەپ ئاتايمىز.
 -مەن چۈشەنمىدىم، تولا مېنى گوللاپ گومپىغا چۈشۈرۈمەن دىمىسە جىما!

-مانداقلا دەيلى، سىلە دىگەن ئۇ مال-دۇنيا، گۈزەل قىزلا، خاسىيەتلىك ئادەم، ئىككىس جەڭچى، ئۆزگىرىشچان ماشىنا ئەدەم، تەڭگە، ئۆمۈچىك پالۋان... دىگەنلىنىڭ ھەممىسى سىلنىڭ تاشقى قىزىقىشلىرى ۋە سىرتقى ئۆزلۈك، سىلنىڭ تىگىلىرىدىن ئۇندا بىزنىمىلىگە قىزىقىشلىرى يوق ھەم ئىچكى ئاڭلىرىدا ئۇنداق نەسىلنىڭ يالغان ئىكەنلىكىنى بىلىلا! قازاندا نىم بوسا، چۆمۈشكە شۇ چىقىدا، ئۇندا روھىي ھالەتتە ئەدەمنىڭ ئىچكى ماھىيىتى ۋە پىسخولوگىيەلىك كەمچىللىكى بىزلىشىپ، بىۋاستە كۆرۈش ئىقتىدارىغا ۋە سىزىمغا تەسىر كۆرسىتەلەيدى! سىلە ئۇنى باشقۇرمامايلا ھەم ئۆزگەرتەممەيلا!

مەن يەنە ئويلىنىپ قالدىم، بىرچاغلاردا سىرتتىن تەكلىپ قىلىنغان پىسخولوگىيە دوختۇرى خالىدە پىراففىسورنىڭ، ئوقۇۋاتقان چىغىمىزدا بىزگە مۇنداق بىر تەجىربە ئىشلىپ بەرگەنلىكى ئىسىمگە كەلدى:
 بىزگە چوڭ ئىكراندا قاناس كۆلىنىڭ دەرىجىدىن تاشقىرى سۈزۈك مەنزىرە فىلىمى قويۇپ بىرىلدى، گەرچە مەنزىرە ناھايىتى ئىنىق بولسىمۇ، تۇرۇپ-تۇرۇپ ئاق قار ئۇچقۇنىدەك نەرسىلەر ئىكراندا لەپىلدەپ قويۇپ يوقاپ كىتەتتى. مەن ئۇنىڭغا دىققەت قىلىپمۇ شامال ياكى باشقا نەرسە ئىكەنلىكىنى پەرق ئىتەلمەي، مەنزىرىگە قاراپ ھوزۇرلىنىشقا مەجبۇر

بولدۇم.

بەش مەنۇتتىن كېيىن، پىراففىسور بىزگە بىر ۋاراقىتىن ئاق قەغەز تارقىتىپ بېرىپ، خالىغان بىر خەتنى يېزىشنى بۇيرىدى. مەن ئويلىنىپ ئولتۇرمايلا «ئىستاكان» دىگەن خەتنى يازدىم. بىردەمدىن كېيىن خالىدە ئاپپاي بىزگە «ھەممىڭلار يازغان خىتىڭلارنى ئىگىز كۆتۈرۈڭلار!» دېدى، مەن دەرھال كۆتۈردۈم. لېكىن ھەيران قالدىم، چۈنكى شۇ قىتىملىق نۇتۇققا قاتناشقان بارلىق ئوقۇغۇچىلار بىردەك «ئىستاكان» دىگەن خەتنى يازغان ئىدى!

ھەممىز بىر-بىرىمىزگە قارىشىپ ھەيران بولۇپ، گۈلدېراس ئالغىش ياڭراتتۇق ھەم سەۋەبىنى سورىدۇق. خالىدە ئاپپاي كۈلۈپ قويۇپ، بايامقى مەنزىرە فىلىمى قايتا قويۇپ، ھىلىقى ئۇچۇپ يۈرگەن نەرسىلەر چىققاندا ئىكرانى قاتۇرۇپ چوڭايتىپ بەردى. ئەسلىدە ئۇچۇپ يۈرگەن ئۇ نەرسىلەر قەغەز بولۇپ، ئۈستىگە «ئىستاكان» دەپ خەت يېزىلغان ئىكەن. مەن سۇئال سوراي دەپ تۇرسام، ئۇ ئۆزى جاۋابىنى بەردى. تۆۋەندىكى مىنىڭ ئىسمىمدا قالغان قىسمى:

ساۋاقداشلار، ھازىر ھەممىڭلار «قانداق بولۇپ بىز ئۇ خەتنى يېزىپ قالدۇق، شۇنچە تىز سۈرەتتە ئۆتكەن تۇرسا، ياكى بىز ئىنىق كۆرەلمىسەك» دەپ ئويلاۋاتىسىلەر، ئەمەلىيەتتە بۇ ناھايىت كەڭ تارقالغان، ئاددىي تەجىربە. سىلەر دىققىتىڭلارنى يىغىپ مەلۇم نەرسىگە قىزىققان پائالىيەتچىلەر ئەمەلىيەتتە سىرتقى ئالڭ پائالىيىتى، بىز پەرق ئىتەلمىگەن، ئىنتىۋارغا ئالمىغان نەرسىلەرنى كۆزىمىزنىڭ تەسۋىر نىرىپلىرى كۆرۈپ، خاتىرىلەپ مېڭىۋىرىدۇ ۋە بىۋاستە ئادەمنىڭ ئىچكى ئېڭىنى ئاستا-ئاستا شەكىللەندۈرىدۇ. ھەر بىر خەت، ھەر بىر ھەركەت ئىچكى ئاڭنىڭ يېتەكلىشىدىن قۇتۇلالمايدۇ، بىز ھەم باشقۇرالمىمىز ھەم ھىس قىلالمايمىز.....»

دىمەكچىلىك، بىگىمنىڭ دىڭىنى مۇشۇنىڭغا ئوخشاپ كىتىدىغان بىر

ھادىسە بولشى مۇمكىن، لىكىن يەنىلا ئۇنىڭ گىپىگە تولۇق ئىشەنگۈم كەلمىدى.

-سىلىنىڭچە مېنىڭ ئىچكى ئىشىمدا ئاقۇاش قىزچاق، قوشكىزەك تەمبۇرچى، غەيرى بالا... دىگەندەكلەر باكىندە!

-سىلىنى تولۇق قايىل قىمىسام، بەلكىم ئاڭلىرىدا بىر قارا كۆلەڭگۈ پەيدا ۋولاپ قالسا، شۇڭا مەن سورىغان سۇئاللارغا جىڭ، ئەستايىدىل جاۋاپ بەرسىلە، ماقىمۇيا؟
-ماقا!

-سىلىنىڭ ھازىرغىچە مەبەتلەرى يوق شۇنداقما؟
-ھە... شۇندا دىسەكمۇ بولىدا.

-چۈنكى سىلە كەلگۈسىدىكى لايىقلىرىغا، مۇخەببەتكە بەك زۇقىرى تەلە قويىۋالسا، قىزۋاللىنىڭ بەك مۇكەممەل، ئەقىللىق بولشىنى ئۈمۈت قىلسا شۇنداقما؟
-شۇندا.

-سىلىنىڭچە سىلە بىلەن تەڭ ياشلىق قىزۋاللىنىڭ سىلە كۆڭەللىرىدە ئويلىغاندەك ئەقىللىق، پىشقان، ھەممە جەھەتتىن تەڭ يىتىشكەن بولشى مۇمكىنما؟

-مەن.... بىلىمەيمە، بەلكىم مۇمكىن ئەمەس.

-دىمەك قۇمقىز دەل ئاشۇنداق خىيالىنىڭ مەھسۇلى. ئويلاپ باقسا، ئۇنىڭ چاچلىرىنىڭ ئاق بولشى، كىيىملىرىنىڭ ئۇزۇن بولشى، چىچىنىڭ جىق ۋولشى ئۇنىڭ تەجىربىلىك، ئەقىللىق، تەقۋادار ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەيدى، چىرايىنىڭ ياش، چىرايىلىق بولشى ئۇنىڭ لاتاپەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدا، سىلە ئىشلىغاندا ئىغلاپ، كۈلگەندە كۈلشى سىلى بىلەن ھەممىدە تەڭ ماڭالايدىغانلىقىنى بىلدۈرىدا! دىمەك سىلىنىڭ زىيادە يۇقىرى تەلەپ قويغان مەۋھۇم لايىقلىرى ئاللىقاچان مېڭىلىرىدە شەكىللىنىپ بوغان.

- ۋوجۇاھەقانچە ۋوسىمۇ مەن ئۇندا دەرىجىدىكى قوقۇنشىلىق
ئويلىمىغان ۋوغىتىم!

- ئاھاي... ماڭ قايلىسا! ياش قىزۇاللىنىڭ سىلە ئويلىغاندەك ئاشتا
تەجىربىلىك، تەقۋادار، ئەقىللىق بولشى مۇمكىنما؟
- مۇمكىن.... ئەمەس!

- ھە، ئەقىل، تەجىربە دىگەن ماندا ياشقا قايلاپ بولدا، سىلىنىڭ
خىياللىرى مەلۇم جەھەتتىن ئىيتقاندا بىنورمال پىسخىك ھالەت، شۇڭا
پەيدا بولغان مەۋھۇم تەسىرمۇ نۇرمال بوممايدا.
- شۇندامتى يا.....

- ئەمدى ھىلقى يارمەتلەرگە كەسەك، مەتسىلماخۇن بىزگە دەپ
بەرگەن ھىكايىلىرى سىلىگە بەك تەسىر قىپ كىتىپ، ئۆزلىرى پەيدا
قىلىۋالغان مەۋھۇم تەسىر. ئەگەر ئىشەنمىسىلىرى نىمشقا ئۇلىنىڭ
ئىسمى «مەتقاسىم، مەتنىياز، مەت ھوشۇر» بومماي يارمەتلام بوپقالدا؟

- گەپلىرىغۇ توغرىدەك تۇرىدا، لىكىن نىمشقا شىكىكىسى پەيدا بولدا؟
- ئا باشتىكى قۇمقىز دىگەن سىلە ئۇزۇن مۇددەت خىيال سۈرۈپ، تولۇق
شەكىللەندۈرۈپ بوغان تەسىر، يارمەتنىڭ ھىكايىسىنى ئاڭلىغانلىرىغا
ئۇزاق ۋومىدى، ئۇ تىخى تولۇق پىشىمىغان، خام تەسىر، شۇڭا كاللىلىرىدا
ھەرخىل قىياس قىلىلا، سىلىغىغۇ شىكىكىسىلام كۆرنىپتا، ئۆتكەندە ھىكايە
ئاڭلاپ بولاپ ئەتىسىلام شۇندا ئىش ۋوغانبوسا سىلىگە يامەتتىن
ئون-ژىگىمىسى كۆرىنىتى تىخى!

- بالىچۇ؟ ھىلقى غەيبۇر دىگەن!

- ئۇنى مەن قانداق چۈشەندۈرۈشنى بىلىمدىم، ھەممە ئەدەمنىڭ
ھىچكىمگە دىمەيدىغان ھەم دىيەلمەيدىغان سىرلىرى، ھەتتا ئۆزىمۇ
ئويلاشنى خالىمايدىغان پىسخىك ئاجىزلىقى بولدا، لىكىن مىنىڭچە مەن
ئۇنىڭ سىلىنىڭ يانا بىر تەرەپلىرىمكىن دەپ ئويلاپ قالىدىم.

- ئاھاي، ماڭسا ئەدەمنى زاڭلىق ئەتمەي!

-زاڭلىق ئەتمىدىم. ئاۋال مېنىڭ پەرىزىمنى ئاڭلاپ باقسا، خاتا بولۇپ قاسا مەن ناماقۇل!

-ھە، دىسە قىنى.

-سىلە ئادەتتە بەك جەمئىيەت كۆمىگەن، باشلىرىدىن جىق ئىسسىق-سوغاق ئۆتمىگەن، لىكىن باشقىلارنىڭ ئالدىدا قەستەن پىشقان، بىلىملىك قىياپەتكە چىۋاللا، ئەمەلىيەتتە سىلە پىسخولوگىيە جەھەتتىن يەنىلام بالا، غەيبۇرنىڭ سىرتقى كۆرۈنىشى تولۇق بالا، گەپ-سۆزلىرى، ئىش-ھەرىكىتى چوڭ ئەدەمدەك، بولۇپمۇ سىلنى «ئۇكام» دىيىشلىرى بۇ نۇقتىنى تىخىمۇ ئىسپاتلاپ بىرەلەيدۇ! مەن قايىل بولماي تۇرالمىدىم، لىكىن زادىلا مېنىڭ شۇنچە ۋەھىملىك كەچۈرمىشىمنىڭ بىراقلا خىيالىي سەزگۈگە ئايلىنىپ كىتىشىگە تەن بەرگۈم كەلمىدى.

-ئۇندا ۋوسا مەن نىمىشقا ئاچلىقتىن ئۆلمىدىم؟ مېنى قايدا بىز نەسە مەتسىلىمكىمىڭ مەلىسىگە ئەكەپ قويدى؟

-مەن سىلنى ئۇخلاپ چۈش كۆلە دىدىممۇيا! سىلە ئويغاق ھالەتتە، ھەركەت قىلىپ تۇرۇپ بولغان خىيالىي سەزگۈ! بىز سىلنى تاپقاندا قۇسۇقلىرىدىن نۇرغۇن ئوت-چۆپ، توغراق دىگەندەك نەسلىنى كۆدۈق، سىلە يىگەن توشقان ۋە باشقا نەسلىمۇ ئەسلى شۇمىنى سۆرەپ ئەكەلدى دىگەن نەرسىنىمۇ مەتسىلىمىڭ ھىكايىسىدىن ئۆزلەشتۈرۈلغان تەسىر، ئەسلىرىدە بامۇيا ھىلىقى مەخلۇق ھىكايىسى!

پۈتۈنلەي قايىل بولدۇم. دىمەك مەن چۈش كۆرمەپتىمەن، لىكىن ھىچقايسى ئوڭۇم ئەمەسكەن، ھەي دۇنيا، ھەي دۇنيا....

17-باپ قەشقەرگە قايتىش

كۆڭلۈم ئورنىغا چۈشتى. بىگىم، ئەينىدىن قاتارلىقلار ماڭا ئۇدا بىر ھەپتە ھەمراھ بولغاندىن كىيىن، ئەكشۈرۈش خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن كىتىپ قالدى. مەتسىلىم پات-پات قىلىۋاتاتتى، كىيىن ئۇمۇ غايىپ بولدى. دوختۇرخانىدا يالغۇز قالدىم، گەرچە ھەرىكەت قىلىشتا قىيىنالمىساممۇ، بەدىنىم ئىغىر دەرىجىدە زەئىپلەشكە چەك، دوختۇرخانىدا خىلى ئۇزاق يېتىشىمغا توغرا كىلەتتى. ھىلىقى بۈدەك سىستىرانىڭ ئۈچ ئىلىش ئۈچۈنمۇ ياكى تىخنىكىسى شۇندا ناچارلىقىدىنمۇ ئىشقىلىپ ھەرقىتىم تەكشۈرۈش ئىلىپ بارغاندا بىرىپەرلىرىمنى ئاغرىتىپ ۋارقىرىتىۋېتىپ، ئۆكۈلنى بىرقانچە يەرگە سانجىپ تۇغۇلغىنىمغا توپغۇزۇۋېتىپ چىقىپ كىتەتتى، تىخى بىر ئىغىز كەچۈرۈم سوراش يوقنىڭ ئۈستىگە «خوتۇن كىشىدەك نازۇككەنلا ماقىما!» دەپ قوياشلىرىنى دەيمۇ جىنىمنى چىقىرىپ! ئۇزۇن ئۆتمەي دوختۇرخانىدىن مەجبۇرى چىقىپ كەتتىم، بۈدەك سىستىرادىن تويۇپ ئەمەس، بەلكى بىگىم ۋە ئەينىدىنلار يازغان بىر پارچە خەتنىڭ سەۋەبىدىن!

ئۇ ئىش ۋە خەتنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى مۇنداق:

بىركۈنى بۈدەك سىستىرا ئارتۇق تېشىۋەتكەن بىلەكلىرىمنى سىيلاپ ياتسام، ئۇ قايتا يىنىپ كىرىپ بىر پارچە خەت ۋە قېلىن لىتاپنى كارىۋېتىمغا تاشلاپ قويۇپ، «بوۋىلىرى سىلىگە بەسۇن دىتۇ!» دەپ قويۇپ، «قاسى بوۋامكىن ئۇ؟! مېنىڭ بوۋام ئۆلەپ كەتكىنىگە بەك ئۇزۇن بولدى جىما!» دېيىشىمگە قۇلاق سالماي چىقىپ كەتتى. خەتنى ئىچىپ ئوقۇدۇم. بۇ خەتنى ئەينىدىن يازغاندەك تۇراتتى.

تۆرەم!

سالامەتلىكلىرى قانداقراق؟! خىلى ئوڭشىلىپ قاللىمۇ؟! ئەسلى يانلىرىدا تۇرۇپ سىلىدىن خەۋەر ئالساق بولاتتى، ئەمما مەلۇم ۋاقىت خاراكىتىلىك خىزمەتلەرنىڭ ئىھتىياجى تۈپەيلى ئۇنداق قىلالىمىدۇق، مەن ئوۋم ۋە

بىگىمگە ۋاكالىتەن سەمىمىي ئەپۇ سورايمەن!
 بىزگە ئەگىشىپ يۈرۈپ جىق ھەرەج تارتىپ قالالا، بولۇپمۇ بۇقىتىم!
 شۇڭا سىلىنىڭ ساقايغاندىن كىيىن قەشقەرگە قايتىپ، ياخشى خىزمەتتىن
 بىرنى تىپىپ، بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشلىرىنى ئۈمۈد
 قىلىمىز. ھەمكارلىقىمىز مۇشۇ يەرگىچە بولسۇن.
 دىسەم-دىمىسەم بۇگەپلەرنى كۆرۈپ كۆڭۈللىرىدە قاتتىق
 رەنجىۋاتىلا، لىكىن بىزنى توغرا چۈشەنسە، چۈنكى بۇ قىتىملىق
 ئوڭۇشسىزلىقتىن كىيىن بىز بەكلا چۆچىدۇق! بىز سىلىنىڭ ئامانلىقلىرىغا
 تولۇق كاپالەتلىك قىلالمايدىكەنمىز، بۇ بىزنىڭ ئىقتىدارسىزلىقىمىزدىن
 ئەمەس، مەلۇم جەھەتتىن سىلىنىڭ باشباشتا قىلىقلىرىنىڭ ئاقىۋىتى، ئۇنداق
 ئەمەسمۇ؟! قېنى ئويلاپ باقسا، سىلە بىز بىلەن ھەرىكەتكە قاتناشقاندىن
 بۇيان قايسى قىتىم بىزنىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىمىزغا بويسۇنۇپ باقلا؟! قايسى
 قىتىم بىزنىڭ گىپىمىزگە، پىكىرىمىزگە ھۆرمەت قىلىپ باقلا!?!
 بۇنداق دىسەم كۆڭۈللىرى يىرىم بولمىسۇن، گەرچە سىلە
 قىزىققان، سەپىرراق بولغانلىرى بىلەن، سىلىدە سىلە بىلەن تەڭ ياشلىق
 نۇرغۇن ياشلاردا يوق ئارتۇقچىلىقلار ۋە ئۆزگىچە خاراكتىر
 بار، مەسىلەن: سىلە تەپەككۇرغا باي، يۈرەكلىك، ئوتتەك قىزغىنلىققا، خەتەر
 ئالدىدىمۇ ئۆزىنى يوقاتمايدىغان خاراكتىرگە ئىگە، ئەڭ گەۋدىلىك
 ئارتۇقچىلىقلىرى شۇكى، سىلە ئاداۋەت ساقلىمايلا، ئەپۇچان!
 لىپاپتىكى 30 مىڭ يۈەن پۇل ۋە 70 مىڭ يۈەننىڭ چىكى، سىلىنىڭ يىپ
 ئۇچى بىلەن تەمىنلىگەن، بىز بىلەن بىللە جاپا چەككەن، ئۇيغۇر تارىخى
 يادىكارلىقلىرى ئۈچۈن قوشقان تۆھپىلىرىنىڭ ئازراق ئەجرى، ئاز بولسىمۇ
 كۆپكە تاۋاپ قىلىپ قوبۇل قىلالا! ئەلۋەتتە، ناۋادا ئىگەمنىڭ ھىممىتى
 بىلەن بۇقىتىم بىز ئوڭۇشلۇق، ساق-سالامەت قايتىپ كىلەلسەك، سىلىگە
 چوقۇم يەنە ئايرىم رەھىمىتىمىزنى بىلدۈرىمىز! ھەم خىزمەت ئورۇنىنى ھەل
 قىلىشقا پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن ياردەم قىلىمىز. كۆرۈشكىچە ئامان بولسىلا!

ھۆرمەت بىلەن ئەينىدىن غوجا

ھەراس! دوختۇرخانىنىڭ پۇلىنى تولۇق تۆلەپ بولدۇق، بەلكىم سىلە چىققاندىمۇ پۇل ئىشىپ قىلىشى مۇمكىن، شۇڭا خاتىرجەم داۋالانسىلا!

ئەسكەرتكۈچى: بىلال سەردار بىگىم

خەتنى قولۇمدا تۇتقان پىتى قىتىپ قالدىم. كۆڭلۈم ئاجايىپ ئازاپلىنىپ كىتىپ باراتتى. تۇنجى مۇھەببىتىم مېنىڭ كۆرۈمچىلا باشقىلار بىلەن يۈرۈۋالغاندىمۇ بۇنداق ئازاپلىنىپ كەتمىگەن ئىدىم. مەن نىمىشقا ئازاپلىنىمەن؟! مەن ئىرىشمەكچى بولغىنىمۇ مۇشۇ پۇل ئىدىغۇ؟! مەن پۇلنى دەپ كەلگەنغۇ؟! ئۇنداق ئەمەسمۇ؟!....!

خەت بىلەن لىپاپنى چىرايلىق قاتلاپ، ياستۇقنىڭ ئاستىغا باستۇرۇپ قويدۇم. ئاندىن مۇنچىغا كىرىپ يۇيۇنۇپ، بىگىم ئۆتكەندە ئىلىپ قويغان يىڭى كىيىمنى ئاۋايلاپ كىيىپ، نەرسە-كەرەكلىرىمنى تولۇق يىغىشتۇرۇپ (خەت بىلەن پۇلمۇ شۇنىڭ ئىچىدە)، ماڭغۇدەك قىلىپ قويۇپ، دوختۇرخانىسىغا قاراپ ماڭدىم.

-سىلە چىكەتسىلىرى بوممايتىيا!

-مەن چىكەتمەسمە پەقەت بوممايدا!

-سىلە ئاز دىگەندىمۇ يەنە بىرئاي داۋالانىمىسىلىرى بوممايتۇ.

-جىنىم دوختۇر، مەن بايامنىڭ ياغى بەك جىق دەپ كەتتىم، ئۆيەم قەشقەدە، بۇيەردە مېنى باقىدىغان، ھەمرا ۋولدىغان ئەدەم يوق، شۇڭا داۋالانىمامۇ قەشقەگە كىتىپ داۋالانىي!

-بوۋىلىرى بىلەن تاغلىرى سىلىنى تولۇق ساقىيىپ چىكەتسۇن

دىگەنبا ئەينى!

-ئاھاي... قويسا! مېنىڭ بوۋام بىلەن تاغام ئەمەس ئۇۋۇ! خىزمەتداشلىرىم

ھەممىسى!

شۇنچە گەپ قىلىپمۇ بۇ كاج دوختۇرغا گەپ چىشلىتەلمىدىم. ئاخىرى ياش مۇئاۋىن دوختۇرخانا باشلىقى بىلەن قاتتىق

داۋىلىشىش، «ھازىردىن باشلاپ ھەرقانداق ئىش بولسا ئۆۈم ئىگە» دىگەن ھۆججەتكە قول قويۇش ئارقىلىق ئاخىرى دوختۇرخانىدىن چىقتىم.

مىڭىش ئالدىدا ھىلىقى بۈدەك سىستىرا مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ماڭا قانداق كۈتىنىشىم، قانداق غىزالىنىشىم، قانداق ئىشلارغا دىققەت قىلىشىم ھەققىدە تەپسىلىي مەسلىھەت بەردى، يەنە خاتىرجەم بولالماي، بىر ۋاراق قەغەزگە يىزىپ بەردى، ئاندىن ماڭا «تۆۋەنسىدىكى مىنىڭ نۇمۇرۇم، ئۇقمايتقان ئىش بولسا سورىسا ماقىم!» دەپ، ئۇنىمىغىنىمغا قارىماستىن ھىلىقى ئەينىكىنى ماڭا سوۋغا قىلىپ، چوڭ دەۋازىغىچە ئۇرۇتۇپ چىقتى. ئۇنىڭ مىنى خارلىغان ئىشلىرىنى تەلتۆكۈس ئۇنتۇپ، چوڭقۇر مىننەتدارلىق تۇيغۇسى بىلەن مەن بىرئايىدىن ئارتۇق ياتقان بۇ دوختۇرخانىدىن ئايرىلدىم.

بىگىمنىڭ دىگىنىدەك قولۇمغا يەنە 20 مىڭغا يىقىن پۇل ئاشتى. مەن بۇ پۇلنى ھىلىقى پۇللارغا قوشۇپ، بانكىدىن ئايرىم ھېساب ئاچقۇزۇپ قويۇپ قويۇپ يولغا چىقتىم. مەن نەگە ماڭدىم؟ قەشقەرگە؟ ياق، مەن ئۇلارنى ئىزدەپ يولغا چىقتىم. ئەپسۇس مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە كاللامدەك يوغان قۇلۇپ سىلىنغان ئىدى. قۇلۇپتىكى قاتمۇقات توپىلار «بۇ ئۆيگە ئەدەم كەممىگىلى 500 يىل بولدى» دىگەننى ئىسپاتلاپ تۇراتتى. ئامالسىز قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقتىم.

بۇ قىتىم ۋاراڭ-چۇرۇڭنى خالىماي، ئايرىم بىر كىچىك ماشىنىنى بولاپ، يولغا چىقتىم. يول بويى كەپپىياتىم ياخشى بولمىدى. تەسۋىرلىگۈسىز بىرنەرسە يۈرىكىمنى مۇجىۋاتاتتى. خىياللىرىم بارغانسىرى يامان تەرەپكە قاراپ مىڭىۋاتاتتى.

1. مەن ئۇلار بىلەن قايتا كۆرۈشەلەمدىمەن؟ قاچان كۆرىشىمەن؟! قانداق كۆرۈشىمەن؟ ئەگەر ئۇلار قۇمدا پىشكەللىككە ئۇچرىسا....

2. مەن نىمىشقا پۇلغا ئىرىشىپ تۇرۇپمۇ خۇشال بولالمايمەن؟! پۇلنى ئاز

كۆرۈپ قالدىممۇ؟ مەن راستىنلا پۇلنى دەپ ئۇلارغا ئەگەشتىممۇ؟ مەن مۇشۇ پۇللارنى ئىلىشقا لايىقمۇ؟!

3. مەن قەشقەرگە قايتىپ نىمە ئىش قىلىمەن؟! مەن خاتىرجەم بىرەر ئىش قىلالايمەن؟ نىمىشقا خاتىرجەم بولالمايمەن؟

4. مەن راستىنلا شۇنچە مەسئۇلىيەتسىز، باشباشتا قىممۇ؟! مەن زادى نېمىگە تارتىشىمەن؟!

تولمۇ كۆڭۈلسىز كەيپىيات ئىچىدە ئەزىزانە قەشقىرىمگە يىتىپ كەلدىم...

ئۆيگە قايتىپ كىلىپلا ئۆزۈمگە باش ئاغرىقى تىپىۋالدىم. چۈنكى ئاپام خىلىلا جۈدەپ قالغان بەدىنىمنى، يۈز-كۆزلىرىمدىكى زەخمە ئىزىنى، بولۇپمۇ پىشانەمنىڭ سول تەرىپىدىكى تارتۇقنى كۆرۈپ بۇقۇلداپ يىغلاپ كەتتى.

-قايدا قىدىرىپ تەشكۈرەش ئىدارىسىگەن ئۇۋۇ! ھۇ... بىچارە بالامنى تاس قايتا ئۆتتۈرۈۋەتكىلى!

دادام ئاپامغا تەسەللىيى بىرىپ بولالماي ئاۋارە.

-سەۋرى قىلىڭلا!

-ھەممىنى قىغان سىلە! ۋاي چىنىقسۇن، پىشسۇن دەپ كىتىپ

بارتىلە، مانا مۇشتا پىشىپتا! ئەمدى مۇرات-مەقسەتلىرى ھاسىل ۋوغاندۇ؟!

-ئاھاي، قويسا بولدى. ھە دەپ بەرسە نىمىدا بىزكىم ئۆلگەندەك

ئىغلايدا ماۋۇ، ماڭ قايلاڭلا! قۇملۇقتا ئىشلىگەن ئەدەمگە بىزكىم بەتتە

پولا، تىللا كۆپە تەيىلاپ قويمايدا، ئاشتا قۇم-بوراندا، جاپادا قالدىغان

ئىش ۋا!

-ئەمدى سىنى ھىچىيەگە باغىنى قويمايمەن، قۇرۇپ كەتسۇن ئۇندا

قىدىرىش، پىدىرىش دىگەنلىرى! ماڭە بالام!

-ئايدا قىلسا، مەڭگۈ پوكانلىرىغا بىسىپ باقسا! ئەغزەمجان ھازىرغىچە

ئىي چىراقنى ئالماشتۇرۇپ سالمايدا! مۇشۇنىڭ ھەممىسى سىلىنىڭ

تۆپىلىرى جىما دەپ قوياي!

مەن ئاپام-دادامنىڭ جىدىلىنى ئايرىپ بولالماي بەك تەڭرىلىقتا
 قالدىم. ئۇلار پۈتۈن كۈچى بىلەن تاكالىشىۋاتاتتى. ئىگەمنىڭ ماڭا ئىچى
 ئاغرىپ دادامغا بىر تىلىفۇن كىلىپ چىقىپ كىتىپ بۇ غەۋغا بىسىلدى. مەن
 قورسىقىمنى تويغۇزۇپ موڭكىدە ياتاق ئۆيۈمگە كىرىۋالدىم.

ئاپام ئەتىسىدىن باشلاپ راستىنلا منى ھىچپەرگە چىققىلى
 قويمىدى. خۇددى تۇغۇتلۇق ئايالى باققاندەك تۇجۇپىلەپ منى بىقىشقا
 كىرىشتى. دادام پات-پات گىلىنى قىرىپ قويۇپ، يەنە تۈگىمەس جىدەل
 چىقىشىدىن ئەنسىرەپ چىقىپ كىتەتتى.

-ۋوجو ئاپا، مەن بىي تۇغۇتلۇق خوتۇن ئەمەس قايللا، ئۇندا قىزنىما
 منى!

-ۋىيى ما قارايۇزنى! چىم سىنى قىيناپتا! قايللاپ باقە تۇرقۇڭغا! جىن
 تىپپەتكەن كىسەلدەك ۋولاپ قاپسە! خەپ توختاپ تۇ، سەل
 ئوڭشلىۋالە، ئەندىن سىنىڭ ئاشۇ پوق تىرىش ئىدارەڭنىڭ باشلىقلىرى
 بىلەن بىر كۆرۈشەپ جاجىسىنى بىرىمەن تىخى! ئىگىسى يوق كۆرەپ قاپتا
 ھە سىنى!

-ئاھاي....

ئاغزىمدا ئۇنداق دەپ قويغىنىم بىلەن كاللامدا ئاپامنىڭ ئاجايىپ
 زۇۋاندارلىق بىلەن ئەينىدىن، بىگىم، مەتسىلىم قاتارلىقلارنى
 تىللاپ، رەسۋايە قىلىۋەتكىنىنى خىيال قىلىپ بەكمۇ ھوزۇرلىنىپ كەتتىم.
 مەتسىلىمنىڭ ئۆيى. ئاپام ھويلىدىكى ھىلىقى پۇچۇق كۆتەك ئالدىدا
 قاپاقلىرىنى تۈرۈپ، يەڭلىرىنى شىمايلاپ، ئالدىدىكى ئەينىدىن ۋە
 بىگىملار بىلەن داۋىلىشىۋاتىدۇ.

-ماڭ قايللىسا، قايدا ئىدارە بۇ سىلىنىڭ؟

ئەينىدىن ئاپامغا سالماقلىق بىلەن جاۋاپ بىرىدۇ.

-قىدىرىپ تەكشۈرۈش ئىدارىسى.

- ھە... ماندا دىسە ، نىمىنى قىدىرىپ تەشكۈرىدۇ؟
- ھەرخىل قەبىرە ، قەدىمىي يادىكارلىق ، خارابە... دىگەندەك قىممىتى بار
يەرلەرنى.

- ھە... مەن تىخى ئەدەمنى قىدىرىپ تەشكۈرىدىغان ئوخشايدا دەپتىمە!
- بۇ... نىم دىگەنلىرى ئاچا.
- ما بالامنى ئومدان قىدىرىپ تەشكۈرەپ تاس قاپلا سوياپ يىگىلى! شۇڭا
دەيمىنا!
-....

چىداپ تۇرالمىغان بىگىم مەيدانغا چىقىدۇ.
- ئاچا ، ماندا دىسىلىرى بوممايدا ، خىزمەتنىڭ ئىھتىياجى شۇندا ۋولاپ
قالدى.

- خىزمەتنىڭ ئىھتىياجى؟! (ئاپام ئۇنىڭ بىشىدىن ئايىغىغىچە
مەنسىتمەسلىك بىلەن بىر قارىۋىتىدۇ) ، ماڭا خىزمەتنىڭ گىپىنى قىمماي
ئىيانغا بىرىپ تامغا ئۇسسۇۋىتىپ (بۇرنىنى تاشلاشنى قەشقەردە شۇنداق
دەپ قويمىز) كەسە ماڭسا ، تولا كۆڭلەمنى ئىلىشتۇماي!
بىگىمۇ پاتاڭغىچە قىزىرىپ زۇۋانى تۇتۇلۇپ قالىدۇ. ئەمدى نۆۋەت
مەتسىلىمغا كەلدى.

- ھىي... ھىي... ئەشتا بوپقالدى دىسىلە! خاپۇمماي...
مەتسىلىمنىڭ گىپىنىڭ ئايىغى تۈگىمەستىنلا ، ئاپام گەپنى بۆلىدۇ.
- ۋۇجۇ! سىلىمۇ ئاشۇ بىزمە ئىدارىسىنىڭ ئەدىمما! يوۋ پانا! بىچارە بالام
ھەرقايسىڭلىدەك ئەدەملىنىڭ خىلى بىلەن ئىشلەپ ھىلىمۇ ساق يىنىپ
كەپتا.....

ئەينىدىن ، بىگىم ، مەتسىلىملار قان قۇسۇپ نەق مەيداندا ھوشىدىن
كىتىدۇ.

خا!خا!خا!... تويىشەمنى تاشلاپ كىتىشكىنىڭگە!
خىيالىمدىن ھوزۇرلىنىپ قاقاھلاپ كۈلدۈم ، ئەمما بۇ كۈلكەم ئۇزاققا

بارمىدى. مەن يەنە ئۇلارنى، قۇملۇقنى ئەسلەپ قالدىم. ئايلىم چىقىپ كەتكەندىن كىيىن، ئىچىمدىكى بىرخىل ئاچچىق سىزمنى يوقۇتۇش ئۈچۈن كومپيۇتىرنى ئاچتىم. خىلى-خىلى داڭلىق توربەت، مۇنبەرلەردىمۇ ساپلا ئەخلەت، پۈچەك نەرسىلەر! شۇنداقتىمۇ زورلاپ ئارىلاپ مەلۇم مۇنبەردىن «كەيپىياتىڭىزنى تىز سۈرەتتە تەڭشىگىڭىز بارمۇ؟» دىگەن نىمىنى ئۇچرىتىپ قالدىم.

- (1) ئامال بار سىزنى بىزار قىلىۋاتقان خىيالىنى سۈرمەڭ.
- (2) لىرىك مۇزىكا، كومىدىيەلىك فىلىم كۆرۈڭ.
- (3) ئۈنلۈك ناخشا ئوقۇڭ، ئىچىڭىزدىكى غەمىنى توۋلاپ چىقىرىۋىتىڭ!
- (4)

تۇفى! مۇشۇمۇ پىسخىك مەسلىھەت بولىدىمۇ؟! قانداق ئادەم ئۆزىنى بىزار قىلىۋاتقان خىيالىنى سۈرمەيمەن دەپ توختىتالايدۇ؟! لىرىك مۇزىكا ئاڭلىسا ئادەمنى تىخىمۇ مۇڭ باسامدۇ؟! ھازىر ئادەمنى كۈلدۈرەلىگۈدەك كومىدىيەلىك فىلىم بارمۇ؟! قايسى ناخشىنى ئوقۇپ غەملىرىمنى توۋلاپ چىقىرىۋىتىمەن؟! شادىخاننىمۇ؟! ھۇ ئاناڭنى شادىخان....! شادىخان ناخشىسى ئىسىمگە كىلىپ كۆڭلۈم تىخىمۇ غەش بولدى. قىسقىسى مۇشۇ نىمىنى يوللىغان ئاپتۇر بىر نانقىپى! تەستىقلىغان كىشى بىر موخو! ئىنكاس يىزىپ ۋاي ئۇنداق، ۋاي مۇنداق دىگەنلەرنىڭ ھەممىسى! ***زۇكامداپ قالسىڭىز گەندەن ئىچىڭ! بىنادىن سەكرىمەڭ ئۆلسىز دىگەن قۇرۇق گەپ بىلەن نىمە پەرقى بۇنداق مەزمۇنلارنىڭ!

ئويلىنىپ مەن تور دۇنياسىدا بەك ھۆرمەتلەيدىغان ساپايىنىڭ بىلوگىنى ئاچتىم. ھا-ھا! ئۇنىڭ بىلوگىدا مېنى قىزىقتۇرىدىغان بىر تىما تۇراتتى!

گۈزەل ئۇيغۇر قىزلىرى نەگە كەتتى!

كەمىنە ساپايى-99 يىلىدىن باشلاپ جەمىيەتنى، قىزلارنى، تور، چايخانلارنى تەتقىق قىلىۋاتىمەن. گەرچە

بۇنداق تەتقىقاتنىڭ باشقىلار ئۈچۈن ئەھمىيىتى بولمىسىمۇ، مەن ئۈچۈن
تولمۇ قىممىتى بار. چۈنكى مەن كۆپ قىتىم
توردا، كىيۈكىيۇدا، چاپخانىدا، ئۈندىداردا، مۇنبەردە قىزلار بىلەن
تونۇشۇپ، ئاساسەن بىرەر نازىنىنى ئۇچرىتىپ باقمىدىم. دوستۇم
سەپراينىڭ :

ئاي دىسەم ئايدىن گۈزەل، ھۆسنۈڭگە مەن شەيدائىمەن ،
گۈل دىسەم گۈلدىن ئەزىز، خۇلقىڭغا مەن تەشنائىمەن!
دىگەن غەزەلنىڭ شاھىدى بولغان شۇنداق گۈزەل ئۇيغۇر قىزلىرىنى
مەن ئۇچرىتىپ باقمىدىم. مەن تۆۋەندە-99 يىلىدىن باشلاپ ساقلانماقچى
خاتىرىمىدىن ئۈزۈندىلەرنى ئىسپات شەكلىدە سىلەرگە سۇندۇم.

1999-يىلى 9-ئاينىڭ 14-كۈنى

كىيۈكىيۇ پاراك خاتىرىسى

مەن: ياخشىمۇسىز؟

كىرىكىلىك قورچاق باشلىق قىزچاق: ياخشى.

مەن: سىز ئۇيغۇرمۇ؟

قىزچاق: شۇنداق.

مەن: ھە.. مەن كىيۈكىيۇنى يىڭى ئالغان، سىز مىنىڭ تۇنجى دوستۇم.

قىزچاق: كۈلۈمسىرىگەن چىراي ئىپادىسى.

مەن: قانچە ياشقا كىردىڭىز؟

قىزچاق: 19: ياش، سىزچۇ؟

مەن: ۋاھ! مەنمۇ 19 ياش!

.....

بىر ئايدىن كىيىن ئۇ قىزچاق مىنىڭ خىتىمگە جاۋاب خەت بىلەن
بىر پارچە سۈرىتىنى ئىۋەتتى. سۈرەتتىكى 2000 گىرادۇسلۇق توم
كۆز ئەينەكنى تاقىغان سىمانى كۆرۈپ خىيالىمدىكى گۈزەل قىزچاقنىڭ
سىمايى پۇررىدە ئىرىپ كەتتى.

ئەتسى.

قىزچاق: بarmۇ سىز؟

مەن.....:

قىزچاق: نىمە بولدى؟ گەپ قىلمايسىزغۇ؟

مەن: كەچۈرۈڭ، بۇ نۇمۇرنى ئاكام ماڭا بەردى. مەن ئۇنىڭ ئوكسى.

قىزچاق: ھە... ئاكىڭىزنىڭ نۇمۇرنى دەپ بىرەمسىز؟

مەن: ئۇقمايمەن! خوش.....

2000-يىلى 7-ئاينىڭ 3-كۈنى

چايخانا خاتىرىسى

مەن: ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ!

نازىنىن: ۋە ئەلەيكمۇ!

مەن: بىردەستە گۈلنىڭ سۈرىتى.

نازىنىن: رەھمەت!

مەن: سىزنى چايخانىدا دائىم كۆرىمەن، قانچە قىتىم تونۇشقۇم

كەلدى. لىكىن سىزنى ئالدىراشمىكىن دەپ....

نازىنىن: شۇنداقمۇ؟ مەن ئانچىلا ئالدىراش ئەمەستىم بولمىسا!

مەن: ياخشىغۇ، سىز قەيەردىن.

ن: قەشقەردىن.

مەن: ۋاھ! شۇنداقمۇ، مەنمۇ قەشقەردىن!

ن: يۇرۇتداش ئىكەنمىز.

مەن: ئاۋازلىق پاراڭلاشساق قانداق؟

ن: ماقۇل.

ئىككى ھەپتىدىن كىيىن.

كىندىجى تىز تاماقخانىسىدا روبىرو ئولتۇرۇپ تاماق يەۋاتىمىز. تاماقنى

بۇرۇمغا يىدىمۇ ئاغزىمغۇ ھىچ بىلىمدىم. نازىنىنىڭ گەپلىرىگىمۇ چالا

جاۋاپ بىرىپ، باناھ تىپىپ ئۇنىڭدىن ئايرىلدىم. چىرايى كۆرۈمسىز بولۇش

ئۇنىڭ خاتالىقى ئەمەس، لېكىن شۇ چىرايى بىلەن كوچىغا چىقىپ، خەلىق ئاممىسىنى قورقىتىشى چوڭ خاتالىق! 90 كىلو ئىغىرلىقى بىلەن تەپتارتماستىن ئۆزىگە نازىنىن دەپ ئىسىم قويۇشى گۇناھ!

2010-يىلى 12- ئاينىڭ 24-كۈنى ئۈرۈمچى

مەلۇم مۇنبەر

ئاجايىپ گۈزەل باش سۈرىتىنى چىقىرۋالغان قىزچاقنىڭ «كۆمۈلگەن ھىسلىرىم» دىگەن لىرىك شىئىرلىرىگە ئىنكاس يېزىپ يۈرۈپ ئۇنىڭ بىلەن كىيۈكىيۇدا پاراڭلىشىشقا كۆچتۈم. ئۇنىڭ كىيۈكىيۇدىكى باش سۈرىتىمۇ ئوخشاش ئىدى.

دىلرەبا: سىز نېمىشقا ئۆزىڭىزگە ساپايى دەپ تەخەللۇس قويدىڭىز؟ (ئاغزىنى تۇتۇپ كۈلگەن چىراي ئىپادىسى)

مەن: ئاغىنەم سەپرايغا ماشلاشتۇرىمەن دەپ.

د: ھە؟! سەپرايى دىگەن كىمۇ؟

مەن: بىر بەك يېقىن ئاغىنەم. شىئىر يازىدىغان! قانداق ئىسىم

يارىمىدىمۇ؟

د: بىرخىل ئاڭلىنىدىكەن دەڭە! شۇڭا دەپ قويدۇم.

مەن: ئەمدى سىزدەك ياخشى ئىسىملارنى قويايلىدىكەنمىز (خىجىل

بولغان چىراي ئىپادىسى)

د: چاقچاق ھە، تىرىكمەڭ!

مەن: سىز بىلەن پاراڭلىشىش مەن ئۈچۈن شەرەپ، قانداقمۇ تىرىكەي!

د: ساراڭ! ھەجەپ گەپكە ئۈستىكەنسز!

مەن: سىزنى دەپ ساراڭ بولساممۇ بولغاندىمەن.

.....

ساپسىرىق بويالغان چاچلار، كۆپكۆك لەۋلەر، يىشىل قاپاقلار... نىمە

قىلىدىغاندۇ بىر چىرايلىق رەڭگىنى بوياپ! ئۇ قىزنىڭ چىرايى خىلى

بولىدىكەن، ئەمما مەن ئەزەلدىن شۇنداق گىرىم قىلغانلارنى كۆرسەم

بىرئاز رىئاكسىيە قىلىدۇ.

ئەسكەرتىش: كىيىن ئۇقتۇمكى، ئۇ باش سۈرىتى قىلىۋالغىنى ئەسلىدە قازاقىستان ئۇيغۇر چولپىنى دىلناز ئەخمىدىنىڭ سۈرىتى ئىكەن!
 كىيىنكى نۇرغۇن خاتىرىلەر ۋە ئۇنىۋېرسالدىكى تېتىقىسىز پاراڭلارنى يازمايلا قويماي .

ھازىرقى ئۇيغۇر قىزلىرىنى سەت دىمەكچى ئەمەسمەن! لىكىن كۆپىنچىسى ھەرخىل باش سۈرىتىنى چاپلىۋالغان بىلەن چىرايى خەلىققە يۈز كىلەلمەيدۇ! بولۇپمۇ ئاشۇ ھىندىستاننىڭ، تۈركىيەنىڭ، يەنە بىرىيەلەرنىڭ نازىنىلىرىنىڭ چىرايىنى سۈيىستىمال قىلىپ، باش سۈرىتىگە چاپلىۋالغانلارغا! **** دىگۈم كىلىدۇ! گۈزەللىك ئەسلى پاكىزلىقتىن، غوروردىن، ئىماندىن، ھايادىن، ئۆزلۈكتىن كىلىدۇ! ئەي مەن ئىزدەپ يۈرگەن گۈزەل ئۇيغۇر قىزلىرى نەدە سىلەر!!!

خا!خا!خا!.....! ساپايىنىڭ بىلوگىنى كۆرۈپ كەيپىم يەنە كۆتۈرۈلۈپ قالدى. بۇ ساپايىزە! باشقىلار قانداق قارىسا مەيلى، مەن قەۋەتلا ياقىتۇرمەن ئۇنىڭ ئۆزگىچە تەتقىقاتى ۋە ئوي-پىكىرىنى!
 ئۇنىڭ تىگىگە يىزىلغان ئىنكاسلارنى كۆرۈپ يەنە كۈلۈپ كىتىپتىمەن، ئەڭ نادىرلىرى مۇنداق:

ھۆر: بويتاق يۈرۈپ ئۆلەرسەن ئىلاھىم! (سانسىز غەزەپ ئىپادىسى)
 گۈلەللە: سىز دىگىنىڭىز قىسمەن ئەھۋاللار، بىزدەك ساپ گۈزەللەرمۇ بارغۇ مانا! (سانسىز خىجىللىق ئىپادىسى)

تۆمۈر ئەتىراپ: يۇقارقى قەۋەت! ئۆزىڭىزنى بازارغا سالاي دەۋاتامسىز!
 سۈكۈتتىكى سۈبھى: چىرايى خەلىققە يۈز كىلەلمەيدۇ دىگەن نىمە دىگەن گەپتۇ! (ئويلىنىش ئىپادىسى)
 ئۇنۇتالمايمەن: ئاچاڭ ئوينىۋاتقىنى سەنئەت، سەن مەڭگۈ چۈشەنمەيسەن!

مەن ئۇنىڭ چىشىغا تىگىش ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرىغا مۇنداق دەپ يىزىپ

قويدۇم.

تۆرەم: ساپايى ئەپەندىم، ئاياللارنىڭ چىشىغا تەگمەيلى! سىيىپ
چىرايمىزغا قاراپ باقايلى!

بەلكىم ئۇ بۇنى كۆرسە پىسەنتىگە ئالماستىن «مەن توغۇلغاندىن بۇيان
سالاپتىمدىن گۇمانلىنىپ باقمىدىم» دەپ يېزىشى ئېنىق. ئۇ ئەزەلدىن
گەپكە ناقىس ئەمەس.

ئاپامنىڭ كايىشى بىلەن ئامالسىز كومپىيوتىرنى ئۆچۈرۈپ، ئۇخلاشقا
مەجبۇر بولدۇم، ئەمما كۆزۈمدە ئۇيىقا يوق. كۈنلىرىم تولۇق مەنىسىز
ئۆتكەندەك بىلىنىۋاتاتتى. بەك ئۇزاق ئويلاندىم. ئاخىرى بۇنداق
بۇرۇقتۇملۇقتا ياشىغاندىن خوتەنگە بىرىپ، مەتسىلىمنىڭ ئۆيىنى ئۇلارنى
كەلگۈچە بىقىشنى قارا قىلدىم. شۇنداق قىلاي! لىكىن ئۆيدىن قانداق
قىچىپ چىقىمەن؟ بۇنىڭغىمۇ ئامال بولۇپ قالار!

18- باپ ئۆيىدىن قېچىش

قاپقىمىنى سۈزۈپ خۇيلىنىۋېلىش، تاماق يېيىشنى رەت قىلىش، ئىشىكنى تاقاپ ئۆيگە سولنىۋېلىش..... ھىچقايسى ئۇسۇلۇم ئاقىمىدى. ئاپام خۇددى «قولاڭدىن كەلگىنىنى قىل!» دىگەندەك سىرتقا چىقماي، توي-تۆكۈن، ئۆلۈم-يېتىملارغىمۇ بارماي ماڭا تولۇق «ھەمراھ» بولدى. مەن تۇغۇلۇپ ھىچقاچان ئۆيىدىن بۇنداق بىزار بولۇپ باقمىغان. ھەرقىتىم نىيىتىمنى بۇزۇپ، ئاپامغا قاتتىق تەگكىنىمدە ئۇنىڭ چىرايى بىر تۇڭگۇپ يەنە ئەسلىگە كىلەتتى ۋە كۆزىگە ياش ئىلىپ «بوش ۋاقىرا جىما! بىقىپ چوڭ قىپ قويغان گۇناھىمغا!» دەپلا مىنى تەسلىم قىلدۇراتتى.

توغرا، مىنى بىقىپ چوڭ قىلغان مېھرىبان ئاپام. مەن دۇنياغا ئاسىي بولۇپ كەتسەممۇ مەندىن تانمايدىغان سۆيۈملۈك ئاپام، ئىككى بالىنىڭ دادىسىدەك بولغاندىمۇ غىمىمدە يۈرگەن ئاپام، ئۆزىنىڭ بەش-ئالتە خىل كىسلى تۇرۇپ يەنە مەندەك ئاتتەك تىمەن بالىسىدىن ئەنسىرەيدىغان ئاپام! مەن يەنە نىمىشقا ئۇنىڭغا ۋارقىرايمەن؟! نىمىشقا ئىللىق ئۆيۈمدىن بىزار بولىمەن؟! مەن نۇرمال ئادەممۇ؟.....! شۇنداق خىياللار بىلەن ۋاقىتلىق پەسكويغا چۈشسەممۇ، بىرقانچە كۈن ئۆتسىلا يەنە ئەسەبلىرىم قوزغۇلۇپ، ئىچىمدە سانسىز قوڭغۇزلار مىڭىپ يۈرگەندەك سىزىم پەيدا بولۇپ، قىمىرلاپ تۇرالماي قالاتتىم. بۇنداق كىتىۋەرسەم روھىي كىسەل بولۇپ قىلىشتىن ئەنسىرەپ قالدىم. مەن چوقۇم ئاتا-ئانىمنى رەنجىتمەي تۇرۇپ ئۆيىدىن قېچىشنىڭ ئۇسۇلىنى تاپمىسام بولمايدۇ! لېكىن قانداق قاچمەن؟! قېچىش دىگەن بۇ سۆزنى ئۆيگە ئىشلەتكىنىمدىن ئۆزۈممۇ ھەيران قالىمەن بەزىدە.

توردىن «قېچىش» قا ئالاقىدار نۇرغۇن ماتىرىياللارنى ماتىرىيال، كىنو، ئىلانلارنى كۆردۈم، نۇرغۇن قىتىم پىلان تۈزۈپ باقتىم. تۆۋەندە مەن قاتتىق ئويلىنىش نەتىجىسىدە مەيدانغا

كەلگەن، ئەمما كىيىن مەغلۇپ بولغان «قېچىش» پىلانلىرىم:

1) مەن مايكول سىكوفىيولدەك سالماقلىق بىلەن ئويلىنىپ، ئۆزۈمگە ئاستا شىرك توپلاپ (قېرىنداشلىرىمدىن) ئۆيىدىن مۇۋاپىقىيەتلىك قاچىمەن.

مۇۋاپىقىيەت دەرىجىسى: ئىككى يۇلتۇز
سەلبىي تەرىپى: مەندە مايكولدەك دەرىجىدىن تاشقىرى ئەقىل-پاراسەت يوق.

نەتىجىسى: مەن ئاكامغا، سىڭلىمغا شۇنچە تەربىيە ئىشلەپمۇ، ئالداپمۇ مېنى قوللاش تەرەپدارى قىلالىدىم، ئەكسىچە ئۇلار مېنىڭ نىرۋا ساغلاملىقىمدىن گۇمانلىنىپ قالدى.
دەلىلى:

مەن: ئۇكام، بەك ئىچىم سىقىلىپ كەتتى. نىمىشقا ئاپام مېنى يوشاق قاماپ قويدى؟! خەقلە، ئەلە-مەلە بىلسە نىم دەپ ئويلاپ قالدى؟! شۇڭا قايلا، سەن ئاپامغا كۈندە تەربىيە قىل، مېنى شىتتىكرەك ئىشىمغا باغلى قويسۇن!

سىڭلىم: ۋىيى! ساقمۇيا ئاكو سەن؟! نىم دەپ ژۇرۇيسە دەيمە؟! سىنىڭ خىزمەت ئۈستىدە يارىلىنىپ، ئۆيىدە داۋالىنىۋاتقانلىقىڭنى ھەممەيلەن بىلىدۇ! قاماپ قويدى دىيىشتىن نۇمۇسمۇ قىممىدىڭ ھە! مەن خىزمەتتىن بىزار بولۇپ ئاران تۇرىۋاتىمەن جىما! ئەگەر ئاپام مېنى سەندەك «كىلە بالام، ئىشلىمەي يات، قەتئىي خاپۇممايمەن، كۈندە سىنى بۇۋاقتەك باقىمەن» دەيدىغان ۋوسا ھازىرلام ياتىمە! خوش ۋومماي تىخى! خۇدايىم ماڭا ۋەمەيدا مۇشتا پۇرسەتنى، ھەي... مەن نىمە دىگەن بىنئەلەي!
مەن:.....:.....

مەن: ھەي... ماڭ قايلا ئاكا، مەن مۇشتا ئۆيىدىن چىقماي يىتىۋەسەم باكا ساراڭ بوپقالىمە، ئويلاپ باقە، باكادىن باكا مۇشتا ياتسام، خىزمىتىمۇ يوق

ئىكەن، ئاخىرنى دىيشتىن خىجىل بولمەن.

3) ئاغىنىلىرىمگە تىلىفۇن قىلىپ، تىل بىرىكتۈرۈپ، «مەلۇم بىر بەك يېقىن ئاغىنەمنىڭ تويىتى» دىگەن بانا بىلەن چىقىۋېلىپ، يولۇمغا راۋان بولمەن.

مۇۋاپىقىيەت دەرىجىسى: تۆت يۇلتۇز يۇلتۇز

سەلبىي تەرىپى: ئاغىنەمنىڭ كۆپىنچىسى توي قىلىپ بولغان، شۇڭا ئۆيىدىكىلەر بىلمەيدىغان بالىلارنى تىپىشىم، ئۇلارغا يالغان باغاق باستۇرۇشۇم، ئۆيگە مېنى ئىزدەپ كەلتۈرۈشۈم كىرەك. نەتىجىسى: ھېچقايسى ئاغىنەم بۇنىڭغا قوشۇلمىدى. دەلىلى:

(ھەممىسى تىلىفۇندا دىيىشكەن سۆزلەر)

مەن: ئادېش مۇنداق، مۇنداق ئىشتى، ئاشتا قىلامدۇق؟
ئاغىنەم ئا: توۋا... كالاڭ ساقمۇيا ئەغزەمچون! مېنىڭ ئاندا نوچى ئىشلىۋىلەن تازا خوشام يوق قايللا، ئەڭ ياخشىسى رەسمىي تويۇمدا با جىما!

مەن: ئادېش مۇنداق، مۇنداق ئىشتى، ئاشتا قىلامدۇق؟

ئاغىنەم بى: سەن ئۆيىدىن چىقامسە يا تۇرمىدىنمۇ؟! ۋوجۇ! ئەمدى سىنى ئۆيىدىن چىقىرىمەن دەپ باغاق ۋاستۇرۇپ، ئاتانانگىنى ئالداپ، ئۆيەڭگە بارمەن تىخى! توۋا دە جىما!

مەن: ئادېش مۇنداق، مۇنداق ئىشتى، ئاشتا قىلامدۇق؟

ئاغىنەم سى: ماقا، لىكىن شىككاي ساقلاپ تۇ جىما، ھىلىقى قىزۋالا ئوقۇشقا كىتىپتى قايللا، كەسلا مەن بىلەن توي قىماقچى!

مەن: ئادېش مۇنداق، مۇنداق ئىشتى، ئاشتا قىلامدۇق؟

ساپايى: شۇندا قىلاي غوجام شۇندا قىلاي! مەن سىنىڭ ئۆيەڭدىكىلىنى ئالداپ سىنى ئەچىقىپ قوياي، سەن قېچىپ كەت! ئاتانانك ماڭا «تاپە ئەغزەمجاننى! سەن تويام بولدى دەپ ئەچىكەتكەن» دەپ مېنى ئاتاناننىڭ

ئالدىدا سازايى قىلسۇن جىما!

4) ئىدارەمدىن «تىز قايتىپ كىلىڭ» دەپ تىلىفۇن كەلدى دىگەننى

بانا قىلىپ، ئۆيدىكىلەرگە بېسىم سىلىپ، مەجبۇرى چىقىپ كىتىمەن.

يۇلتۇز دەرىجىسى: تۆت يۇلتۇز

سەلبىي تەرىپى: ئاپام مەن بىللە بارمەن دەپ تۇرىۋېلىشى مۇمكىن.

نەتىجىسى: شۇ گەپنى قىلغانغا بۇرۇن-قۇلىقىمغىچە تويۇپ كەتتىم!

دەلىلى:

ئاپام: «ۋۇجۇۋ!» «كىسىلىڭ قايداراق، قوقماي دەم ئېلىپ، ساقىيىپ كەل»

دىمەي تىخى شىتتىك ئىشقا چىق دە تامدا؟! دەپ قويە ئاشتا لاتا

باشلىقلىرىڭغا ماڭغىلام تىلپۇن قىلسۇن!

دادام: بۇدا قايتىپ كەسەڭ ئەمدى ئۆيدىن چىقاممايسە، شۇڭا ئويلىنىپ

ئىش قىلاسە جىما!

5) دادام ئىشقا چىقىپ كەتكەن، ئاپام تاماق ئىتىۋاتقان پەيتتىن

پايدىلىنىپ جىمجىت چىقىپ كىتىمەن!

يۇلتۇز دەرىجىسى: بەش يۇلتۇز

سەلبىي تەرىپى: ئاتا-ئانا قاتتىق ئازاپلىنىشى مۇمكىن.

نەتىجىسى: ئىگەم بۇيرىمىغان ئىشنىڭ ھەممىسى بىكار!

دەلىلى:

كىملىكىمنى ۋە پۇل چىكىنى تاپالماي قالدىم.

مۇشۇ ئىشلاردىن كىيىن ئۆيدىن قېچىشتىن ئاساسەن ئۈمۈت

ئۈزۈدۈم. چۈنكى ئاپام ماڭا بولغان «نازارەت» ۋە «كۆيۈنۈش» نى تىخىمۇ

كۈچەيتتى، تىلىفۇن كەلسىلا «ئەكىلە! باشلىقىڭمىكىن!» دەپ تىلىفۇن

ئىلىشتىنمۇ رايىمنى ياندۇرۇۋەتتى. كۈنلىرىم پۇتبۇل مۇسابىقىسى

كۆرۈش، تور ئويونى ئويناش، ساپايىنىڭ بىلو گىنى كۆرۈش، كىنو كۆرۈش

بىلەن ئۆتمۈۋاتاتتى....

ياۋاشلىق بىلەن ئاپامنىڭ «بوردىشى» نى قوبۇل قىلىپ ئۆيدە

كۈتۈندۈم. ئاغىنىلىرىمنىڭ ھىچقايسىسى ماڭا ياردەم قىلمىغاچقا، ئۇلارنىڭ تىلىغۇنىنىمۇ قوبۇل قىلماي، پۈتۈنلەي تەركىي دۇنيا بولۇپ كەتكەن كۈنلىرىمدە ئامەت قۇشى مىنى بىشىغا قوندى.

سۆيۈملۈك ئاپام قايسى ژورنالدىن ئوقۇپ سالىدىكى، «پەرزەنتلەرنى ئۆيدىن چىقارماسلىق ۋە پىسخىك توسالغۇ» دىگەن سەرلەۋىلىك ماقالىنى ئوقوغاندىن كىيىن مىنى «ئازاد» لىققا چىقاردى. كىيىن ئۇقتۇمكى ئۇ ماقالە ئادەتتە ماڭا پۇل بىرىپ ئوقۇ دىسىمۇ ئوقۇمايدىغان بىر خەۋەر تىپىدىكى ژورنالغا بىسىلغان ئىكەن، ئاشۇ ئەسەرنى يازغان ئاپتۇرنى ئۇچۇپ بىرىپ سۆيۈپ قويغۇم كىلىپ كەتتى، ئۇنىڭغا ئىچىمدە نۇرغۇن مەدھىيلەرنى ئوقۇپ كەتتىم.

تۇرۇپلا دادامنىڭ «سەن ئادەتتە ئەڭ ياقتۇرمايدىغان كىتاپلاردا ساڭا ئەڭ ئىھتىياجلىق نەرسىلەر با!» دىگەن گىپىگە چوڭقۇر ئىشىنىپ قالدىم. ئۇ ماقالىنىڭ ئاساسلىق مەزمۇنى مۇنداق:

پىسخىك ئالىملىرىنىڭ ئۇزۇن يىللىق تەتقىقات نەتىجىسى شۇنى ئىسپاتلاپ چىقتىكى، پەرزەنتلەرنى ئۆيدىن چىقارمايدىغان ئاتا-ئانىلار، پەرزەنتلەرنىڭ پىسخىك قاتىلى. ئۆيگە سولىنىپ قىلىشى تۆۋەندىكىدەك ئەھۋاللارنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ:

1. پەرزەنتلەر جەمىيەت بىلەن ئۇچرىشىش، پىكىر-ئالاقە قىلىش قاتارلىق نورمال پىسخىك ھەركەتلەر ئۇزۇن مۇددەت ئىلىپ بىرىلمىسا، پەرزەنتلەردە ئىچ مەجبەزلىك، گۇمانخورلۇق، كەمسۆزلۈك... ئېغىر بولغاندا مەيۈسلىنىش كىسەللىكى شەكىللىنىپ قالىدۇ.

2. ئۇزاق مۇددەت سىرتقى موھىتتىن ئايرىلغان پەرزەنتلەردە مۇستەقىل كۆز قاراش، ئىجادچانلىق روھى بولمايدۇ. كەسىپ ۋە ئۆگىنىشتە مۇۋاپىقىيەت قازىنىشىدىن ئېغىر ئاچقىلى بولمايدۇ.

3. ئەڭ خەتەرلىك يىرى، ئۇزاق مۇددەت مۇددەت سىرتقى موھىتتىن ئايرىلغان پەرزەنتلەردە ئىگىلىك تىكلەش، نىكاھ... قاتارلىق ئىنسان

ھاياتىدىكى چوڭ ئىشلارغا نىسپەتەن قىزىقىش، مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بولمايدۇ.....

ئاپام بۇنى كۆرگەندىن كىيىن شۇنداق قورقۇپ كىتىپتۇكى، مىنىڭ تەنە ئارىلاشتۇرۇپ قىلغان گەپلىرىمۇ، دادامنىڭ شىكەر تەملىك سۆزلىرىمۇ تەسىر قىلمىدى. مىنىڭچە ئاپامغا ھەممىدىن بەكرەك-3 تۈرى تەسىر قىلغان بولشى مۇمكىن. ئۆيدىن قۇتۇلۇشنىڭ ئالدىدىكى ۋەقەلىكتىن بىرپەردىلىك كۆرۈنۈش:

ئاپام: بالام، ئىشقا چىق جىما ئەمدى! ساقىيىمۇ قاغانسە!

مەن: چاقچاق قىلىۋاتامسە يا باشقا بى ئويانلىرىڭ باما؟!

ئاپام: ھەي بالام، راس گەپ قىلسام قايلا، بىز ماقالىدە مىنىڭ مۇشتا قىلىشىمنىڭ پىشكە خاتالىقىنى يىزىپتا!

مەن: ۋۇجۇ! ئاشتا قىپتىما! يو پانا! رەخمەت، يازغۇچىلارغا

رەخمەت! خەلىققە، ئالىملارغا، دۆلىتىمىزگە رەخمەت!

دادام: بوسا ئەغزەمجاننى يانا بىرە ئاي بوداپ، روزى ئايەمدە سوياپلام يىمەمدۇق!

ئاپام: شىتتىك ماڭ جىما ئىشىڭغا، ئەتە-ئۆگۈن ئۆيدىن چىقماي

ياتىدىغان بالىتى دەپ ياراتماي قاممىسۇ قىزۇاللا!

مەن: نىمە؟! سەن مىنى بىرەر ئۇچرىشىشقا ئىۋەتمەكچى

ئوخشىمامسە؟! يانلام ئۆيدە كۈتۈنمىسەم بوممايدىغان ئوخشايدا! ھەرگىز

تالاغا چىقماي، سىنىڭ گىپىڭنى 100 پىرسەن ئاڭلاپ ياتاي جىما!

ئاپام: ياق، ياق، ياق! نەدە ئۇندا ئىش ۋاكىن! مەن سىنى ئىشىڭغا بار

دەتسە، ئەمدى ياتسەم قوڭاڭغا تىپىپ چىقىرۋىتىمە جىما ئۆيدىن!

مەن: ئۇنداق قىماي يانا پىشكە بىقۇۋال دەيمە مىنى!

دادام: ئەغزەمجان يانا ياتمىسا بوممايتتى، ھىلى يانا چىكىتىپ بوغىچە

باغلاپ ئەچىردىغان ئىش ۋوپقاممىسۇن!

ئاپام: يوقال كۆزەمدىن! ھازىرلام! ئۇدۇل ئىشقا ۋا! نىشەرەك ئىشتىنىڭنىڭ

يانچۇقىغا پۇل سەپ قويدۇم، ئەگەر يېرىم سائەتقىچە كۆزەمدىن
زۇتمىسەڭ، مەنى ئەمدى ئاپا دەپ تولىما!

مەن يۈگۈرگەندەك ھالەتتە، نەرسىلىرىمنى چالا-پۇلا
يىغىشتۇرۇپ، گۈلدۈرلەپ چىقىپ كەتتىم. لىكىن چىقىش ئالدىدا ئاپامنىڭ
ياش مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزلىرىنى، دادامنىڭ ئويچان چىرايىنى غىل-پال
كۆرۈپ يۈرىكىم توك سوققان دەك بولۇپ يەنە ئەسلىگە كەلدى.
خوتەننىڭ ماشىنىسىغا چىقىپ يولدا كىتىۋاتقاچ، كاللامدا تۈمەن مىڭ
قىتىم تەييارلىۋالغان ئاچچىقىمنى چىقىرىش پىلانلىرىنى ئويلاۋاتاتتىم.

1. ئۇلارنىڭ تاپىمەن، ئاندىن ھىلىقى چەكنى پۇرلاپ-پۇرلاپ، بىگىمنىڭ
ياق ئەينىدىننىڭ يۈزىگە ئاتىمەن، ئاندىن گىدىيىپ تۇرۇپ «ھىي! مەنى
نېمە چاغلار قىلىشتىڭ ھەقاسىڭ، ھە؟! ئالە ما تاز بۇراپ قاغان
چېكىڭنى!» دەيمەن!

2. ئۇلار بىلەن چاندۇرماي كۆرۈشۈپ، پىلانغا قاتناشقاندىن
كىيىن، توساتتىن چىرايىمنى ئۆزگەرتىمەن ۋە «مەن سىلەردىن ۋاز
كەچتىم! بىلىپ قىلىش! دۇنيادا پەقەت مەن ئەغزەم تۆرىلا ھەمكارلىقتىن ۋاز
كېچىشنى باشتا ئوتتۇرىغا قويدا! ھازىردىن باشلاپ مەن سىلەردىن پۈتۈن
ئالاقىنى ئۈزدۈم، خەيىرخوش!» دەپ قاقاھلاپ كۈلۈپ چىقىپ كىتىمەن.

3. قۇملۇققىچە بىللە بىرىپ، ياخشى گۆھەرلەر بولسا، چاندۇرماي
جايلاپ. ئۇلار ئۇخلاپ قالغاندا بىر پارچە خەت يېزىپ قويۇپ قېچىپ
كىتىمەن! خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق:

ئەينىدىن تازا! بىلال ماڭقا! مەتسىلىم توخا!
ئېسىت ھەقاسىڭ بىلەن شىت بامايدىغان دەشتى-جاڭگالدا ئۆمىلەپ
زۈڭگىنىم! سەنلەردەك نىرۋىسى ئاجىز، ئىسكەتنىڭ تايىنى يوق
يەجۈجى-مەجۈجىلار بىلەن بەھۇدە ئۆتۈپ كەتكەن ياشلىق
باھارىم! ئېسىت، سول پىشانەمدىكى ۋە ئوڭ يوتامدىكى ئۇشتال تاتۇق! مەن
ئۆزەمگە تىگىشلىك ۋوغان نەسنى ئېلىپ كەتتىم، مەنى ھازىردىن باشلاپ

ئىزدەشمە! ئىزدەپمۇ تاپاممايسە! چۈنكى ھەقاسىڭ سېسىنى ئوسىراپ
ئۇيقۇڭدىن ئوۋانغان چېغىڭدا، پېقىر ئاللىبۇرۇن تىلىغۇن نۇمۇرۇمنى
ئالماشتۇرۇپ، گۆھەرنى سىتىپ، جەددى-جەمەتىم بىلەن كۆچۈپ
كەتكەنمەن! خا! خا! قۇملۇقتا ئۆمىلەپ زۇرۇشۇپ ئۆلشەسە!

خوتەنگە، ئېنىقى يارمەمەتنىڭ ئۆيىگە يىتىپ كەلدىم. كەچ سائەت
9 بولاي دىگەن ئىدى. خا! خا! ئىشك ئالدىدا ماڭا تولىمۇ تونۇش بولغان
يەر يولۇسى ماركىلىق ماشىنا سالپىيىپ تۇراتتى، دىمەك ئۇلار ئۆيدە
بار! تەمكىن قەدەملەر بىلەن ئۆيگە قاراپ مېڭىپ كەتتىم.

ئۆيگە يىقىنلاشتىم. يۈرىكىم بىرخىل ھاياجاندا تىپىرلاپ كەتتى. مەن
كىچە-كۈندۈز ئويلىغان، كىلىش ئۈچۈن بەك زور تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن
ئۆي مۇشۇ ئۆي ئەمەسمۇ؟! بەلكىم ئۇلارنى كۆرۈپ تىللاشنىڭ ئورنىغا
باغرىمغا بىسىشىم، خاپا بولۇشنىڭ ئورنىغا قاتتىق خوش بولۇپ كىتىشىم
مۇمكىن، بەلكىم ئۇلار مەندىنمۇ بەكرەك مېنى سىغىنغان، قايتىپ
كىلىشىمنى ئويلاپ تۇرغاندۇ....

شۇ خىياللار بىلەن ئۆيگە كىرىپ قاپتىمەن. ئەنە كۆتەك ئورۇندۇقتا
موخۇركىسىنى قاتتىق قاتتىق تارتىپ ئولتۇرغان مازار مۇشكى
مەتسىلىم، ئۆيىنىڭ ئوتتۇرسىدا ئۇياق-بۇياق ماڭغىچ بۇرنىنى كولاۋاتقان
بىگىم، يىرتىلىپ كەتكەن ئايىغىنى خۇددى كونا موزدوزدەك ياماپ
ئولتۇرغان، تىخىمۇ كۆيۈپ قارىداپ كەتكەن ئەينىدىن غوجا! لىكىن ئۇلار
مېنى مەن ئويلىغاندەك ئۆرە-تۆپە بولۇشۇپ كۈتۈۋالمىدى. دەل ئەكسىچە
ئىش قىلدى. ئۇلارنىڭ ماڭا تۇتقان پوزىتىيەسى مۇنداق:

ئەينىدىن:

ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويۇپ، «كەللىما تۆرەم» دىگەندەك قاراپ
قويۇپ، ئورنىدىنمۇ تۇرماي، سېسىپ كەتكەن ئايىقىنى ياماشنى
داۋاملاشتۇردى.

بىگىم:

مىنى كۆرۈپ بۇرنىنى تىخىمۇ قاتتىق كورچىلىغاچ «قارشى ئالىمىز!» دەپ مەنىدە غەيرى بىرخىل مەنىستىمگە نىدەك كۈلۈپ قويدى.

مەتسىلىم:

كۆتەكتىن دەرھال قويماقچى بولدىيۇ بىرىنىمە ئېسىگە كەلگەندەك گەدىنىنى قاشلاپ چالا ھىجىيىپ قويدى.

بۇ قانداق پوزىتسىيە؟! مەن بۇلار بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن كۈرمىكچا پاپا چىكىپ، «غونجىنىنىڭ ئازاۋىنى» تارتىپ ئۆيدىن ئاران چىقىمىدىمۇ؟! بۇ ئۆلگۈر تاز، ماڭقا، توخىلارنىڭ ھالىنى كۆرۈڭ! كەيىپىم سەل ئۆرلەپ قالدى.

ئالدى مەيدە يانچۇقۇمغا سىلىپ قويغا پۇل چىكىگە قولۇمنى سالىدىم ۋە پۇرلاپ ئېتىشقا تەييار بولىدۇم. ئەمما كىمىنىڭ يۈزىگە ئېتىشىم كىرەك؟ ئەينىدىن تازىنىڭ! ئۇنداقتا ئاۋۇ ماڭقا ساراڭ قىسىر قالمادۇ؟! ماڭقا ساراڭغا! ئۇنداقتا ئاۋۇ چالا ئۈكەنگەن كالىدەك يالغان ھىجىيىپ تۇرغان مازا توخىسى قۇتۇلۇپ قالمادۇ؟! قانداق قىلىشىم كىرەك؟ ئاچچىغىمدا چەكنى تۇتقان پېتى تۇرۇپ قالىدىم، كالىلانى ئىشلىتىشكە تىرىشىۋاتاتتىم.

1) چەكنى ئۈچكە پارچىلاپ يىرتىپ، ئۇلارنىڭ يۈزىگە بىر-بىرلەپ ئاتىمەن. ئاندىن «مېنى نىمە كۆرەپ قېلىشتىڭ، ھە؟!» دەپلەنە چىچە ۋاقىتتىن بىرى يىغىپ قويغان «تاتلىق» گىپىمنى باشلايمەن.

2) بۇ چەكنى پارچىلاپ ئاتسام ئۇلارنىڭ يۈزىگە قاتتىق تەگمەيدۇ ھەم ھەيۋەتلىك بولمايدۇ. شۇڭا ئۇلارغا نۆۋەتلەشتۈرۈپ ئاتىمەن! يەنە ئاۋال ئەينىدىن تازغا ئېتىپ گىپىمنى دىۋالىمەن، ئاندىن ماڭقا ساراڭغا، ئاندىن مەتسىلىمگە!

لىكىن، چەكنى قولۇمغا ئېلىپ بولۇپ، يۈرىكىم بىرخىل ئىچىشقا نىدەك بولدى. چۈنكى بۇ خەلىق پۇلىنىڭ چىكى! چەكنى نىمىشقا ئۇلارغا ئاتىمەن؟! چەكتە ھىچقانداق گۇناھ يوققۇ؟! بۇ پۇللارنى مەن ئېلىشقا تىگىشلىك! شۇڭا ھەرگىز چەكنى يىرتمايمەن ھەم ئاتمايمەن ھەم يانچۇقتىنمۇ چىقارمايمەن!

بىردىنلا پۇل چىكىنى ئۇلارنىڭ يۈزىگە ئېتىشىنى تولۇق يالتايتىم، چۈنكى پوچىلىق قىلىپ چەكنى ئۇلارنىڭ يۈزىگە ئېتىپ بولۇپ، كىيىن ئۇلار بىلەن يارىشىپ قالغان تەقدىرمۇ ئۇ پۇلنى قايتا ئالسام ئىناۋىتىم تولۇق مەنتەك بولىدۇ. پەم بىلەن چەكنى يانچۇققا سىلىپ قويدۇم. ئاندىن ئۆزۈمگە زورلاپ مەغرۇر تۈس بىرىپ، ئەينىدىننىڭ قىشىغا كەلدىم.

- چىز تۇلا ئەينىدىن تاغا؟ ئاران قۇتۇلسام يانا كەپتۇ دەپ چاچلىرى تىك تۇرۇپ كەتتى ھەقىچان! (مەن قەستەن ئۇنىڭ چىچىنى كەلتۈرۈپ قويدۇم). ئۇ ئەمدىلا ئېغىز ئاچاي دەپ تۇرىشىغا مەن قولۇم بىلەن « بولدى بەس!» دىگەن مەنىدە ئۇنى توختىتىپ قويۇپ، بىگىمنىڭ ئالدىغا كەلدىم.

- ئۆزلىرىمۇ ئوبدان تۇلا بىگىم! ئازراق كولىسا بۇرۇنلىرىنى! شىلىم زاۋۇتىدىن ئەدەم كىلىپ ئەپكە تىمسۇن يانا سىلىنى!

بىگىم گىپىمنى ئاڭلاپ بىر قىزىرىپ بولۇپ يەنە گەپ قىلماي بۇرنىنى كولاۋەردى. بۇ ساراڭغا گەپ تەسىر قىلمايدىغانلىقىغا كۆزۈم يىتىپ، مەتسىلىمنىڭ ئالدىغا كەلدىم.

- مازا جايلاپ زورۋەلە ھەقىچان سىلە؟ جىق بىنەسە توپلاپ بوللا ئاسلانلىرىغا؟

مەتسىلىم بىشىنى تۆۋەن سىلىپ گەدىنىنى توختىماي قاشلاپ جاۋاپ قايتۇرمىدى. ئۇنىڭ چىرايىنى كۆرەلمىگەنلىكىم ئۈچۈن ئۇنىڭ زادى ھىجىۋاتقىنىنى ياكى ئويلىنىۋاتقانلىقىنى بىلەلمەي قالدىم. سەپرايم ئەڭ يۇقىرى گىرادۇسقا چىقتى!

- ھىي! قاندا نىمىلە ھەقاسىڭ ھە؟ بىزكىم ئۆيگە چىسە شت جىنىدا قاۋاپ قويدا! نىمدا ئەدەمنى كۆزگە ئىلىشمايسەن؟! ئىششەك گەپ قىلسام ئاغزىغا ماتاڭ كەپلىشىپ قاغاندەك تۇرىشىدىيالا! مېنى بۇ يەرگە بىزگە ئىسلىۋاغىلى كەگەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ قىلىشتىڭما ھە؟! مەن

هەقاسىڭدەك نىمىلىگە قوشۇلمەن دەپ ژۇرۇيدىغان بالىدەك
كۆرۈنەنەمدىمە؟! تۇفىي! ئىي چىرايىڭغا بى قايلاپ بىقىشە! هەقاسىڭ بىلەن
قوشۇلۇش ئەمەس، بىللە ماڭسامۇ خىجىل بولمەن جىما دەپ قوياي!
ئاۋازىم بوغۇلۇپ ئۈنۈم پۈتۈپ كەتتى. ئۇلار مەن ھېرىپ توختاپ قالغاندا
شۇنداق قاتتىق كۈلۈپ كەتتىكى، ئۇلارنىڭ كۈلكە ئاۋازىدىن مەن چۆچۈپ
كەتتىم. ئەينىدىن سېسىق ئايىغىنى تاشلىۋىتىپ قورسىقىنى تۇتۇپ قاتتىق
كۈلۈپ تىنالماي قالغان ئىدى، بىگىم بولسا ئىككى پۇتىنى تىزىگە
دېيىۋېلىپ، يوغان گەۋدىسىنى لىغىرلىتىپ كۈلۈۋاتاتتى، مەتسىلىم بولسا
يەردە دومىلاپ كىتىپتۇ. بىردىنلا ئۆزۈمنى ئەينى چاغدىكى خاتا سەزگۈدە
ئۇچرىغان، يارمەمەت، قۇمقىز ئانىكام، غەييۇرنىڭ ئارىسىدا قالغاندەك ھىس
قىلىپ قالدىم.

- ۋايىيەي، تاس قالدىم كۈلۈپ ئۆلەپ قاغىنى، چاقچاق قىپ قويدۇق تۆرەم
سىلىگە!

ئەينىدىن يامان تەستە كۈلكىسىنى بىسىپ. ئالدىمغا قولىنى تەڭلەپ
كەلدى. مەن گاڭگىراپ تۇرۇپ قالدىم.

- بىز سىلىنى تىخى ئالدىنقى ئىشتىن كىيىن ياۋاشلاپ، كۈچۈكتەك بولاپ
كەتتى دەپ ئويلاپتۇق، سەپىرالىرى شۇپىتى باكىن ئەمەسما!

بىگىمۇ ماڭا يىقىنلاپ كەلدى. لىكىن ئۇمنى نىمشقا ياۋاشلاپ كەتكەن
قوزىغا ئوخشاتماي كۈچۈككە ئوخشىتىدۇ دەيمەن!

- ھىي... ھىي! ۋو جىنەم! مۇنداق كۈلۈپ باقمىغانغا بەك ئۇزۇن بوپتىكەن
تۆرەم! يەنە كۈلسەم ئۈچە يىلىرىم ئۈزلۈپ كىتىتۇ!

مەتسىلىمۇ يىنىمغا كەلدى. مەن سەل پەسكويغا چۈشتۈم لىكىن ئۇلارنىڭ
مىنى ئەخمەق قىلغانلىقى ئوغامنى قاينىتىپ قويدى.

- ھە... ماندامۇ چاقچاق ۋا دىيىشسە! دىمىسمۇ ھەقاسىلىرى ئەدەمنىڭ
خىللىرى ۋوغاندىكىن چاقچاقلىرىمۇ مۇشتا خىل بولتى راس!

مەن ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى بىلەن قول ئىلىشىپ

كۆرۈشمىدىم. چاقچاقمىش تىخى! بۇ ساراڭ-قېتىشلارنىڭ نىمە ئويۇن

ئوينىماقچى بولۇشقىنىنى خۇدايىم بىلمىسە ھىچكىم بىلمەيدۇ!

-دەم ئىلىپ ئوبدان سەمىرىپ قاپلا مانا! چىك، چىك....

ئەينىدىن خۇددى مال بازىرىدا بودەك قويىنى باھالىغاندەك مېنىڭ
ئۈستى بېشىمغا سەپسىلىپ قاراۋاتاتتى.

-راس، راس! بولايۇ ما يۈزىگە خىلى گوش قوناپتا جىما!

بىگىم بۇرنىنى كولىغان قولى بىلەن يۈزۈمنى تۇتماقچى بولىۋىدى
دەرھال ئۆزۈمنى قاچۇردۇم.

-نېرى تاتسا ماڭقا قوللىرىنى، ئاھاي....

مەن قانچە جىلە بولغانىسىرى ئۇلار شۇنچە ماڭا چاپلىشىۋىلىشتى. كىلىپلا
قورساق كۆپىكىگە قالغىنىغا نىمە دەي ئەمدى....

19-باپ ئەپلىشىش

-ئۆيگە چىرىپ پاراڭلىشىلى، قەنى، تۆرەم مەرەمەت!
ئەينىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ، منى تارتقۇشلاپ يۈرۈپ ئۆيگە
كەردى. منىڭ بايامقى ئاچچىقىم تېخى بىسىلمىغان ئىدى. ئۆيگە
كىرىپ، مەتسىلىم سالغان كۆرپە ئۈستىدە ئولتۇرماي، ھازىرلا ئۇرۇشىدىغان
ئادەمدەك ھۆرىيىپ تۆرە تۇردۇم.

-مالڭ قايلىسا تۆرەم! چاقچاق قىپ قويدۇق سىلىگە! ئۇندا خاپۇلاپ
كەتمىسە دەيمە!

ئەينىدىن كۆرپىگە جايلىشىۋالغاندىن كىيىن ۋايىزلىقنى يەنە باشلىدى.
-بىز سىلىنىڭ چوقۇم بىزكۈنى قايتىپ كىلىدىغانلىقلىرىنى
بىلىتۇق. شۇڭا كۈندە سىلىنى قايدا ئۇسۇلدا كۈتۈۋاساق بولا دەپ
ئويلىنىپ قايلىسا، سىلىنىڭ ئالامەت ئۆزگىچە، يۇمۇرىستىك ئەدەم
ئىكەنلىكلىرىنى كۆزدە تۇتۇپ، شۇنىڭ بىلەن مۇشتا قىلدۇق.

-نىمە؟! ھەقاسىلىرى منىڭ كىلىشىمنى بىلىشەمتىلە؟ ھەقاسىلىرى
ئەۋلىيا يا رەمبال ئوخشىمىملا؟
-قايدا دەيلا؟

-منىڭ بۈگەن كىلىشىمنى بىلىپ رېپىتىس قىلىشىۋالغانما؟
-ھا-ھا-ھا! ياق، بىز بۇنداق گەپ قىلماي كۈتىۋېلىش ئۇسۇلىنى
رېپىتىس قىلىۋاتقانغا بەك ئۇزۇن بولاپ كەتتى.

ئەينىدىن خۇددى بۇ لاۋزا قىلىقلىرىنى ناھايىتى موھىم ئىشتەك، توغرا
ئىشتەك مەغرۇر ئاھاڭدا چۈشەندۈردى، مەتسىلىم بىلەن بىگىم بولسا
باشلىرىنى توختىماي گىلىدىگىشتىپ ئۇنىڭ گىپىنى قۇۋۋەتلەپ
تۇردى. مۇشۇمۇ ئادەمنى كۈتىۋېلىش بولامدۇ؟ مۇشۇمۇ منى كۈتىۋېلىش
ئۈچۈن ئۇزاق ئويلىنىپ تاپقان ئادەم كۈتىۋېلىش ئۇسۇلى
بولامدۇ؟ تۇفى! ئۇلار بىرلىشىپ منى ئەخمەق قىلىۋاتىدۇ!

-رەخمەت، رەخمەت! ھەقاسىلىرىنىڭغۇ قىممايدىغان قىلىقى يوق! ئۇندا

ۋوسا ماڭا جاۋاپ بىرىشە، نىمىشقا ماڭا بىزچە خەت تاشلاپ قويماپ
يوقاپ كىتىشلا؟

مەن بۇ سۇئالنى ئۆزۈمنى زورغا بىسۋىلىپ تۇرۇپ، ئەينىدىن
سورىدىم.

مەن خەتتە ناخايىتى ئېنىق يازغان، بەزى ۋاقىت خاراكتىرلىك
ئىشلارنىڭ ئىمتىياجى ئۈچۈن، سىلنى باقالماي، قايتىپ كىلىشكە مەجبۇر
بولدۇق.

مەن بى ھەقاسىلنى مېنى باقسۇن دىمىدىم! نىمە ئۇ «سىلىدەك
باشباشتا، ئىنتىزامسىز ئەدەم بىلەن ھەمكارلىقنى توختاتتۇق»
دىگەنلىرى؟

ھە... بۇ ئۆزلىرىگە بەش قولىدەك ئېنىق!

مەن قايدا باشباشتا قىلىق قىپتىمە؟ قاچان ئۆز ئالدىغا بىرە ئىش
چىقىرىپتىمەن؟ ئۇندا ئەدەم نىمىشقا يانا مېنى قايتىپ كىلىدۇ دەپ
ئالاھىدە كۈتۈش ئۇسۇلىنى رېپىتسى قىلىپ ساقلاپ تۇرۇشلا؟

-تۆرەمنىڭ خۇي-پەيلى بىزگە بەش قولىدەك ئايان ئەمەسمە، شۇڭا
قايتىپ كىلىدۇ دەپ ساقلاپ ئوتتاغان.

مەن قانچە ئېسىلىپ، قىزىرىپ سۆزلىگەنسىرى ئەينىدىن شۇنچە ساختا
ئېغىر-بىسىق بولىۋالماقتا ئىدى.

مەن بايام سورىغان سۇئالغا جاۋاپ بەسە ھە، تولا گەپ يوغىلاتماي!

-بىز تاكى خوتەنگە چىكەندىن باشلاپ سىلە بىزنىڭ قاسى گىپىمىزنى
ئاڭلاپ باقلا؟ قاچان ئورۇنلاشتۇرۇشقا ھەقىقىي بوي سۇنۇپ باقلا؟ بۆرە قۇت
تېشىنى خۇپىيانە ئىلىۋىلىشتىن تاتىپ، قۇيۇنغا سوقۇلۇشقىچە ھەممىسى
سىلنىڭ باشباشتا قىلىقىرىدىن بومىدىما؟ ئۆزلىرى دەپ باقسا قەنى؟

ئەينىدىننىڭ گىپىنى ئاڭلاپ ئويغا پاتتىم. دەرۋەقە مەن باشتا قۇت بۆرە
تېشىنى تاپقان چىغىمدىلا ئۇلارغا كۆرسىتىشىم كىرەك ئىدى. يەر
ئاستىدىكى ھىلىقى قۇيۇن سولىنىپ قالغان ئۆيگە بىگىم توسقاندىكىن

مەن ئالدىراپ بارماسلىقىم كىرەك ئىدى.

-ھەي.....

مەن ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قويدۇم. بۇ ئەينىدىنكە بولۇپ بەردى.

-ھە، قاندا؟ دىگەنلىرىم توغرىمىكىنىيا؟ بىز كىمدىن خاپۇلاشتىن

بۇرۇن، ئاۋال ماندا پىشانىمىزنى سىيلىۋىتىپ گەپ قىلىمىز جىما تۆرەم!

ئەينىدىننىڭ سۆزى تۈگىشىگىلا بىگىم ئېغىز ئاچتى.

-بولۇپمۇ ئالدىنقى قىتىم تەلەپىلىرى كىلىپ ساق قايتىپ كەلە. بىز

سىلىنىڭ ھاياتلىرى بىلەن ئويناشمايلى دەپ قالدۇققۇ؟

مەتسىلىمۇ گەپ قاتتى.

-تۆرەم دىسەم كۆڭەللىرىگە ئالمىسا، شۇنچە قوقانچاق تۇرۇپ يەنە

مۇشۇنداق ئىشلارغا قىزىقىدىكەنلىيا، قوڭغا لايىق تامبال يوق دەپ....

گىرادۇسىم يەنە ئۆرلەپ كەتتى.

-ۋو جو... بولا، بولا! مەن يوغانباش، مەن ناچار، مەن

قوقانچاق، ھە قاسىلىرى بەك يامان، بەك قاۋان! نىمدا گەپ قىممىسام

قاۋىشىۋىرلا؟ تولا ماڭا قىينا ئانىلىق قىلىشىمىسا جىما! مەنمۇ ھۆ

ھە قاسىلىرىغا! مېنى بۇيەگە يالۋۇرغىلى كەلدى دەپ ئويلاپ قېلىشقان

ئوخشىمىملا! پوقنىڭ ئىسسىقىنى يىيىشىپلا! مەن ھېلىقى خەتەرگە

تەۋەككۈل قىلىپ ئۆزۈم ئىلىپ چىققان تاشنىڭ سورتىقىنى ئالغىنى كەلدىم!

ھەممەيلەن ھەيران قالدى.

-قاسى تاشنى دەيلا؟

-ۋاي ئەقىللىق ئەينىدىن غوجام، ۋاي دانىشمەن ئەينىدىن غوجام! بايام

سىلە دىگەن ھېلىقى قۇت بۆرە تېشىنى مەن ئىلىپ تاپقان بوغىيىتىم

ھە قىچان؟ سىلىغۇ ئۆزلىرىگە زىيانلىق ئىشنى بەك شىتتىك ئۇنتۇپ

قالىلا، خەقنى قارا ۋاستۇرىدىغان ئىش ۋوسا پەقەت ئۇنتۇپ قاممايلا ھە!

-ھە... ئۇ تاشنىڭ تېخى يەكۈنى چىقىمىدى.

ئەينىدىن خوش ياقىمىغاندەك جاۋاپ بەردى. مەن سوغۇق كۈلۈپ

قويدۇم.

-خا-خا! يەكۈنى چىقامدۇ-چىقامدۇ ئۇنىڭ ۋىلەن مىنىڭ كىرىم
 يوق! تاشنى مەن تاپقان، يا قولامغا تاشنى بېرىڭلا يا ماڭا بەش مىليوننى
 سانئۇتتىپ مىنى خوش دېۋىتىڭلا!

-نېمە؟! بەش مىليون؟!

ئەيندىننىڭ ئاۋازى ئون گىرادۇس يۇقىرى كۆتۈرلۈپ كەتتى.

-بىرىپ بانكىلام بۇلىماملا؟! نەدىكى بەش مىليونكىن ئۇۋۇ؟

-ۋىيى؟! ئۆزلىرى ئۇ تاشنىڭ قىممىتىنى مۆلچەرلىگىلى بوممايدۇ
 دەۋاتتىلىغۇ؟! ئەمدى نىمدا ئۆپكەدەك ئېسىلىپ ۋاقىرايلا؟! پۇل ئېغى
 كىلىۋاتامدا؟

-خىم! بولىدۇ. لىكىن ئۆزلىرى بىرىپ ئاسا ئۇ پۇلنى جىما!

-نەدىن ئالىمەن؟

-ئاپتونۇم رايۇنلۇق موزىخاندىن!

-نىمىشقا ئۇيەدىن ئالدىم مەن سىلىگە بەگەن، سىلىدىن ئالىمەن!

مەن بەئەينى كۈچىلاردىكى كۆكەمە لالىمغىلا ئايلانغان ئىدىم، مەيلى
 ئەينىدىن نىمىلا دىسۇن مەن ئۆز گىپىمدە چىڭ تۇردۇم، ئاخىرى گىپىمىزگە
 بىگىم ئارىلاشتى.

-تۆرەم، سىلە راس تاش يا تاشنىڭ پۇلىنى ئاللا؟

-شۇندا!

-راس شۇندا يۈز ئۆرۈش كىتىمىز؟

-بىزنىڭ ئارىمىزدا يۈز ئۆرۈش-ئۆرۈمە سىلىك مەسىلىسى مەۋجۇت
 ئەمەس!

-ماقا! دەپ قاپلا، ئۇندا ۋوسا سىلە مىنىڭ ئىش ھەققىمنى بىرىۋەتسە!

بىگىم يوغان قوللىرىنى ئالدىمغا «پۇل بە» دىگەن مەنىدە سوزدى. مەن
 ھەيران قالدىم.

-ۋۇجۇ! سىلە ماڭا ئۆي سېلىشىپ بەگەنمۇ يا تام چېقىشىپ بەگەنمۇ؟ يا

بى بىزىدە ماڭا ئون مو يە تېرىپ بەگەنمىيا؟
- سىلىنىڭ مايماق ئېغىزلىرىنى داۋالاپ قويغان!
- ھە؟...

توغرا، بىگىم بۇرنىنى كورچىلىغان قولى بىلەن ئاغزىمنى داۋالاپ
قويغان ئىدى.

- ماقا، قانچە پۇل بەسەم بولىدا؟
- بەش مىليون!

- نىمە؟! اسلى بى ئۆلەكنى تىرىلدۈرۈپ قويىملا شۇ شامال دارىغان
يۈزۈمنى داۋالاپ قويغانلا ھەقىچان؟

- شۇندا ۋولدى. پۇل بېرىشنى ئېغى كۆسىلىرىمۇ مەيلى، مىنىڭ قولامدىن
ئاغزىلىرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قوياشمۇ كىلىدۇ. شۇندا قىلىمىزمۇ يا؟

مەن ئېغىزىمنى، ئاندىن يۈزۈمنى بىر سىيلىۋىتىپ، گەپ قىلالماي
تۇرۇپ قالدىم. دىمەك ئۇششۇقلۇقتا بۇلارغا ھەرگىز تەڭ
كىلەلمەيدىكەنمەن. لەسسەدە بوشاپ كۆرىدە ئولتۇرۇپ قالدىم.

بىگىم بىلەن ئەينىدىن بىر-بىرىگە مەنىلىك بېقىشۋالغاندىن
كېيىن، ئەينىدىن بېشىنى يىنىك لىگىشتىپ قويدى. بىگىم يەنە ئېغىز
ئاچتى.

- تۆرەم، چاقچاق قىلىشىپمۇ قويدۇق. راس گەپ قىلساق، بىزمۇ سىلىنى
سېغىندۇق، ئەسلىدۇق. سىلىنى جىقراق ئارام ئىلىۋاسۇن، چۆچىسۇن دەپ
شۇندا خەت يازغان.
ئەينىدىنمۇ ئېغىز ئاچتى.

- بىگىم راس دەيدۇ. سىلە دىگەن تاشنىڭ ئىشىنى بىز ھەرگىز ئۇنتۇپ
قاممايمىز. نەتىجىسى چىقىسلا سىلىگە رازى بولغۇدەك ھەق ئەپ
بىرىمىز. لىكىن سىلىنى سېغىنغانلىقىمىز ھەم ئەسلىگە نىلىكىمىز راس!
- مەنمۇ بەك ئەسلىدىمىيا سىلىنى تۆرەم! تىخى دوختۇرخانىغا بىرىپ
ھېلىقى بودەك سىستىرادىن سىلىنى سۇرۇشتۇرۇپ، تاپالماي يىغلاپ....

مەتسىلىم خۇددى كىچىك بالىنى ئالدىغاندەك تەلەپپۇزدا ماڭا بولغان
سېغىنىشىنى ئىپادىلىدى. ئۇنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ مەن پۇسۇققىدە كۈلۈپ
تاشلىدىم. مەتسىلىمۇ كۈلۈپ كەتتى، ئارقىدىن بىگىم، ئاندىن ئەينىدىن.

-ھا-ھا-ھا!

-خا-خا-خا!

-ھى-ھى-ھى!

بىز ئۆزىمىزنى تۇتالماي ئۇزاق كۈلۈپ كەتتۇق. كۆزلىرىمىدىن ياشمۇ
چىقىپ كەتتى. ئەمما بۇ كۆز ياشلىرى كۈلۈپ بولالماسلىقتىن
ئەمەس، تەسىرلىنىشتىن، ھاياجانلىنىشتىن ئىدى. بىگىم يىنىمغا كىلىپ
قولومنى مەھكەم سىقتى، ئەينىدىن مۇرەمگە ئۇرۇپ قويدى.

-ئاپلا، پولو كۆيۈپ كىتىنغان بولدىئا ئەينا!

مەتسىلىم يۈگۈرۈپ دىگۈدەك ئاشخانغا چىقىپ كىتىپ، ھايال
ئۆتمەيلا، ئوخشىتىپ ئىتىلگەن ئىككى لىگەن پولو كۆتۈرۈپ كىردى. بىز
قول سۈيىدىن كىيىن تاماققا تۇتۇش قىلدۇق. مەن تاماق يىگەچ ئۆزۈمنىڭ
دوختۇرخانىدىكى كەچۈرمىشلىرىم، ئۆيىدىن قېچىش جەريانىمنى ئۇلارغا
ئېقىنماي-تىمىتاي تولۇق سۆزلەپ بەردىم. ئۇلار كۆرپە ئۈستىدە كۈلۈپ
دومىلاپ كىتىشتى. بولۇپمۇ مېنى ھىلىقى يىڭى كەلگەن قوغداش خادىمى
ئوغرى دەپ ئويلاپ قىلىپ ھوشۇقۇمغا كالتەك بىلەن ئۇرۇپ يىقىتىۋەتكەن
ۋەقەلىككە كەلگەندە ئەينىدىن ئېغىزىدىن گۈرۈچلەر ئىتىلىپ چىقىشى
بىلەنمۇ كارى بولماي يوتسىغا ئۇرۇپ كۈلۈپ كەتتى....

تاماقتىن كىيىن، بىز تاماق سىڭدۈرگەچ مەتسىلىمنىڭ ئىشىك
ئالدىدىكى سۆڭەكلىكتە ھاۋالاندۇق. بۇ جەرياندا ئەينىدىن ماڭا مەن
كەتكەندىن كىيىنكى خىزمەتلىرىنى قىسقىچە ئىيتىپ بەردى:

ئۇلار مەندىن ئايرىلغاندىن كىيىن يەنە نۇرغۇن قەدىمىي خارابىيىلىق
ۋە قەبرىلەرنى بايقاپتۇ، لىكىن ھازىر قۇم كۆچۈش مەزگىلى بولغاچقا، يىڭى
تېپىلغان جايلار ئۇزۇن ئۆتمەيلا كۆمۈلۈپ كىتىپ، خىزمەتلەر زادىلا

يۈرۈشمەپتۇ.

-ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

مەن جىددىيلىشىپ ئەينىدىن تاغدىن سورىدىم.

-ئەسلى ھازىر قايتىپ كىتىپ، كىلەر يىلى ياخشى پەيتنى تىپىپ يانا كەسەك بولتى. لىكىن نۇرغۇن قەدىمىي يادىكارلىقلارنى يۆتكەپ ئىلىپ كەتمىسەك بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەتسىلماخوننىڭ دىيىشىچە بىز يىلى كۆمۈلەپ كەتكەن قەبرە، خارابىيلىقنى يانا بىز يىلى تىپىش ئاساسەن مۇمكىن ئەمەسكىن. شۇڭا تەۋەككۈل قىلىپ يانا كۈچەپ باقىمىزمىكى دەپ قالدۇق.

-ھە... ھېلىقى تاشنىڭ يانا بىزنى تىپىلدىمۇيا؟

-ياق، ئۇنى سىلىدىن باشقا ئەدەم تاپا مايدىغان ئوخشامادى!

مەيلى بۇگەپنى ئەينىدىن مېنى زاڭلىق ئېتىش مەقسىتىدە دىگەن بولسۇن ياكى سەمىمىي دىگەن بولسۇن، كۆڭلۈم بىرخىل سۆيۈنۈپ قالدى. دىمىسىمۇ مەيلى قانداق تىپىۋالاي، ئىشقىلىپ نۇرغۇن كىشىلەر تاپالمىغان قۇت بۆرە تېشىنى مەن ئاسانلا تىپىۋالدىم، يەنە بىرىنىمۇ مەن شۇنداق تىپىۋالدىمەن تېخى!

-ئۆتكەندە سىلە تاپقان قۇت بۆرە تېشىنى بىز جىق تەلىل

قىلدۇق. مېنىڭچە بۇ تاش ئۇندا ئاسان تىپىلمايتى....

ئەينىدىن مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا ئۇنىڭ يانفۇنى سايراپ كەتتى. بەلكىم بۇ موھىمراق تىلىفۇن بولسا كىرەك، ئۇ كەلگەن تىلىفۇنغا بىر قارىۋىتىپ، ماڭا كۈلۈپ قويۇپ دالدىراق يەرگە قاراپ ماڭدى. مەن ئاسمانغا قاراپ بۇرنىنى كورچىلاپ تۇرغان بىگىمنىڭ قىشىغا كەلدىم.

-بىگىم سىلىدىن سوورايدىغان جىق گەپلىرىم باتى، سورىسام بولامۇيا؟

مەن قەشقەردىكى «قاملىش» جەريانىدا كۆپ قېتىم ئويلىغان، لىكىن ھەرقانچە ئويلىنىپمۇ يىشەلمىگەن چىگىش سۇئاللىرىمنى ئۇنىڭدىن سورىماقچى بولدۇم.

-سوراۋەسە ،سەلە بىز يات ئەدەم بومىغاندىكىن.

بىگىم كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ مەن تەرەپكە قارىدى.

-ھە...بىرىنجى بولاپ سەلە توغرىسىدا سوراي.سەلە ھەممە ئەدەمنىڭ

نېمىشنى ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالدىكەنلا،بۇ قاندا ئىش؟

-ھا-ھا-ھا!

بىگىم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.ئاندىن ماڭا بۇ سىرنى يېشىپ بەردى.

-تۆرەم.سەلىمۇ بىر ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈگەن زىيالىي.ماندا

پىسخولوگىيە دىگەن بىژنەسىنى ئۈگۈنۈپ قويسا دەيمە!سەللا ماتىريال

كۆرۈپ،سەنئەت قىلىپ باقسا،سەلىمۇ مەندىن قېلىشمايلا.ئادەتتە ئەدەمنىڭ

ھەرقانداق سۆز-ھەرىكىتى،چىراي ئىپادىسى،كىچىك بەدەن

ھەرىكەتلىرىدىن تاتىپ،ئىچكى پىسخىكىسىنىڭ كونتروللىقىدىن قىچىپ

قۇتۇلمايدۇ.

دەمەك،بىژ ئەدەمنىڭ يازغان خېتى،تاماكى چىكىش ھالىتى،تۇرۇش

ھالىتى،يېتىش ھالىتى...ئىشقىلىپ خالىغان بىر ھەرىكىتكە قايلاپ ئۇنىڭ

نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى ئاساسەن بىگىلى بولىدا.

مەن سەل ھەيران بولغان بولساممۇ،ئەمما تولۇق قايىل بولمىدىم.

-سەلە ئۇندا دىگەن بىلەن دەھشەت ساختىپەز،ھىيلىگەر،ياسالماقلىقى

قان-قېنىغا سىڭىپ كەتكەن ئەدەملە ۋا دەيمە.ئۇندا ئەدەملىنىڭ

ھەرىكىتىمۇ يالغان بولىدا،ئۇنى قاندا بىلەلەيلا؟

-ھەقانچە تۈلكە ئەدەم بوسىمۇ ۋاغۇ،ئۇ ھەرگىز ئۆزىنىڭ پۈتۈن بەدەن

ھەرىكىتىنى كونترول قىلمايدى،نى-نى داڭلىق ئەرتىسلىنىڭ

پىسخىكىسىنىمۇ بىژقايلاپ بىلگىلى بولىدا.

-مەسەلەن؟

-مەسەلەن سەلىمنى ئىلىپ ئىيتساق،سەلە ئادەتتە ھەرقاندا ئىشنى

نەچچە بۆلەككە بۆلۈپ ئويلاشقا ئامراق،لىكىن شىتتىكلام ھەممىنى باكا

قىلىۋىتىپ،ئەمەلىيەتكە قايلاپ ئىش تۇتلا.

مەن ھەيرانلىقتىن ئاغزىمنى ئېچىپ قالدىم.

-بۇنى قايدا بىلىۋالالا؟

-سىلە ئادەتتە ھەربىر خىيالىنى سۈرگەندە بىزنىڭ باشلىرىنى بىلىنە-بىلىنمەس لىگىشتىپ قويىلا، ئۆزلىرىگە ياققان خىيال بوسا چىرايلىرىغا كۈلكە يۈگۈرىدۇ، ياقمايدىغان خىيال بوسا قاشلىرى لىك-لىك قىلىپ سەكلەپ كىتىدا، ئۇنىڭدىن باشقا قوقاپ كەتكەن چاغدا ياكى بەك ھەيران قاغان چاغدا، شىككى قوللىرىنى ئالماپ تۇتۇۋالالا، سول قوللىرىنى بېغىشىدىن باشلاپ قولىڭىزنىڭ ئىچىگە تولۇق چىكىتىدا، ئوڭ ئوڭ قوللىرى بىلەن سول بىلەكلىرىنى چىڭ قاماللاپ تۇتۇۋالالا.

مەن دەرھال ھازىرقى ھالىتىمگە قارىدىم. دەرۋەقە مەيدەمنىڭ ئاستىغا گىرەلەشتۈرۈۋالغان جۈپ قولۇمنىڭ ھالىتى ئۇنىڭ دىڭىنى بىلەن بىردەك ئىدى.

-ماڭا بىز ئۈگۈتۈپ قويسا مۇشتا كۈزۈتمىش ئۇسۇلى ۋە خەقنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىش گومپىسىنى!

-بۇ پىسخولوگىيەنىڭ ئادەتتىكى بىز تۈرى، لىكىن بىز-شىككۈندە ئۈگەنگىنى بوممايدا، چىقراق كىتاپ كۆرەپ، چىقراق ئەمەلىي سىناق قىلىپ ئۈگۈنىشكە توغرا كىلىدا.

-ھە....ئۇندا ۋوسا ئىي مەتسىلىمكام ھازىر نىم ئويلاۋاتقاندى؟

بىگىم بىر سۆگەتنىڭ غولىغا بىرنىمىلەرنى جىجىپ ئولتۇرغان مەتسىلىمگە قاراپ ئۇزاق تۇرىۋېلىپ ئاندىن جاۋاب بەردى.

-بۇ ئەدەمنىڭ نىمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بوممايدۇ.

-ھە؟! نېمىشقا؟

-ئەدەمنىڭ شىككى ئۆزلىكى بولىدا. بىزسى بىز دائىم كۆرەۋاتقان، بىزگە تونۇش بوغان سىرتقى قىياپىتىمىز ۋە ھەركەتلىرىمىز. بۇ سىرتقى ئۆزلۈك يەنى ساختا ئۆزلۈك دەپ ئاتىلىدا. ئادەمنىڭ ھەقىقىي ئۆزى ئۇنىڭ

ئىچىدە، ئېڭىدا بولسا، بۇ ناھايىتى يوشۇرۇن ھالەتتە بولۇپ، بۇنىدا ھەقىقىي ئۆزلۈك بىزنىڭ رەسمىي ئۆزىمىز ھەم ئەپتى-بەشىرىمىزنى كۆستىدە. بۇ ئەدەمنىڭ ئىچكى-تاشقى ئۆزلىكى ئاساسەن بىزلىشىپ كەتكەن بوغاچقا، بۇنىدا ئەدەمنىڭ نىمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلىش بەك تەس.

مەن دوفا پىشانە، قارىۋاي مەتسىلىمگە قاراپ، بىگىمنىڭ گىپىگە يەنىلا تازا ئىشەنچ قىلالىدىم. چۈنكى مەن ئۆزۈمنى مەتسىلىمنى تولۇق بىلىمەن دەپ ئويلايمەن. مىنىڭ نەزىرىمدە ئۇ مال-دۇنياغا مەندىنمۇ ئۆتە ئامراق، قورقۇنچاق، ساختىپەز، ئەمما باشقىلارغا بەك يامانلىقى يوق ئادەم ئىدى.

-سىلە ھازىر دىگەنلىرىمگە ئىشەنمەيلا، لىكىن ھامان بىزكۈنى چوقۇم ئىشىنىپ قالالا.

بىگىم ناھايىتى تىزلا مىنىڭ ئويلىغانلىرىمنى بىلىۋالدى، مەن زورلاپ كۈلۈپ قويۇپ گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكىدىم.

-يانا بىزگەپ باتى، سورىسام كۆڭەللىرىگە كىلەمۇيا؟
-سوراۋەسە.

-سىلە نىمىشقا دايم بۇرۇنلىرىنى كولايلا؟

-ھا-ھا-ھا! بۇ مەن ئويلىمىغان سوئال بولدى دە. دىسەم گەپ جىق. قىسقارتىپلام دەپ بىرەي. ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى مىنىڭ بۇنۇم خىزمەت ئۈستىدە زەخمىلەنگەن. مەن ئۇۋۇلاپ، نېرىپلىرىنى ھەركەتلەندۈرۈپ تۇمىسام سىزىمنى يوقىتىدا.

-ھە... قايدا يارىلانغان؟

-بۇنى ھازىر دىسەم گەپ جىق ۋولاپ كىتىدا، كىيىن دەپ بىرەي.
-ماقا.

مەن ئۇنى داۋاملىق خىجىل قىلىشنى خالىماي دەپ بۇ سوئالنى داۋاملىق دوراشنى توختاتتىم. لىكىن خاتا ئويلاپ قاپتىمەن. ئۇ نەدىمۇ خىجىل

بولسۇن، گېپىنى دەپ بولۇپلا يەنە بەھۇزۇر بۇرنىنى كورچىلاشنى باشلىۋەتتى. مەنە بىردىنلا بايام ئەينىدىن تاغا سۆزلەپ بولالمىغان گەپنىڭ ئايىغىنى ئىسىمگە ئالدىم ۋە بىگىمدىن سورىدىم.

- بىگىم، بايام ئەينىدىن تاغا تاشنىڭ گېپىنى قىلىۋاتتى. «قۇت بۆرە تېشى ئۇندا ئاسان ئۇچراپ قاممايتى» دىگەندەك قىلدى. ماڭا نىمىشقا شۇندا ئاسان ئۇچراپ قاغاندۇ؟ مەن جىنىمدا تاپالغان تاشنى باشقىلا نىمىشقا ئىلىپ كەتمىگەندۇ؟

- بۇنى ماندا چۈشەنسەك بولىدا.

بىرىنجى: تاشنى تونۇيدىغان، بىلىدىغان ئەدەم بەك ئاز، شۇڭا تۇرۇپ قاغان بولۇشى مۇمكىن.

شىككىنجى: بۇ تاشنى مەلۇم بىژىسى تاپقان، لىكىن ئىلىپ چىقىپ كىتەممەي، قەبرە ئىچىدە ئۆلۈپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. بىز چىگەندە كۆگەن ئىسكىلتلارنىڭ ئىچىدە مۇشۇ تاشنى تاپقان ئىگىسى با ۋولۇشى مۇمكىن.

ئۈچىنجى: تاش ھىلىقى توساققا يوشۇرۇنغان، مەن شىكنى ئېچىپ بولۇپ دىققەت قىلماي ئىچىگە چىركەتكەندە، سىلە ئۇنى شىك تۇۋىدە بايقاپ تىپىۋالغان بولۇشلىرى مۇمكىن. بۇمۇ ھەم تەلەي جۈملىسىگە چىرىدا. مەن بىگىمنىڭ بۇ قىتىملىق تەھلىلىگە تولۇق قايىل بولدۇم. دىمىسىمۇ ئالدىنقى قىتىملىق ئويغاق تۇرۇپ چۈش كۆرۈش ۋە قەسىدىن كىيىن مەن ئۆزۈمنىڭ خېلىلا تەلەپىلىك ئىكەنلىكىمگە ئىشىنىپ قالغان ئىدىم.

- تولا سۇئال سوراۋەدى دەپ ئىچىلىرى سىقىلىپ قاممىسۇن، ئەڭ ئاخىرقى بىژ سۇئال سورىۋالاي، ماقمۇيا؟
- ماقا.

- ئەينىدىن تاغا بىلەن سىلە زادى نىمىش قىلىدىغان ئەدەم؟
- بىگىم كۆزۈمگە غەيبۇرلۇق بىلەن تىكىلىپ تۇرۇپ ماڭا سۇئال قايتۇرۇپ بەردى.

-سەلە دەپ باقسا قەنى؟

-مەن بىلىمگە چەك سىلىدىن سوراۋاتىمەن.

-سەلە كاللىلىرىدا چىقىرىپ بوغان يەكۈننى ئاڭلاپ باققىم كىلىۋاتىدا.
 ھامان نىمە ئويلىسام بىگىم بىلىۋالىدۇ. ئۇنىڭدىن راست گەپ قىلىشنى
 توغرا كۆردۈم.

-خاتا ۋوسىمۇ ئويلىغىمىنى دەپ باقاي، ئەينىدىن تاغنىڭ خىزمەت
 كىنىشكىسىنى مەن مىشىگە تۇنجى كىلىش ئالدىدا كۆگەن. لىكىن ئۇنىڭ
 ئادەتتىكى «قەدىمىي يادىكارلىقلار تەققىقات ئورنى» نىڭ پىنسىيونىرى
 ئىكەنلىكىگە پەقەت ئىشەنگۈم كەلمىدى. نىمىشقا دىسىلىرى، ئۇنىڭ
 ھازىرقى يېشىغا ۋە چىرايىغا ئۇنىڭ چەبدەس ھەركەتلىرى ۋە خەتەرگە
 تەۋەككۈل قىلىش روھى پەقەت ماس كەلمىگەن.

-سىلىنىڭمۇ شۇنداق بىز قايلاشقا سەلە پىشىكە دەدىۋا ئەدەمدەك
 كۆرىنسا، ماندا دىسەم ھەرگىز كۆڭەللىرىگە كەلمىسۇن جىما. لىكىن مەن
 سىلىنى دەھشەت ھۆرمەتلەيمەن ھەم قايىل بولىمەن.

-سەلىچە بىز قايدا ئىش قىلىدىغان ئەدەمدەك تۇرىمىز؟

-مىنىڭچە ئەينىدىن تاغا بىر ئۇزۇن زىل خەتەرلىك تۇرمۇشتا پىشىپ
 كەتكەن ئاسارە-ئەتىقە سودىگىرىغىلام ئوخشايدۇ. سەلە... سەلە يالغان
 ساراڭ قىياپىتىگە چىرىۋالغان، لىكىن قەبىي يامان ئەتكەسچىگە ئوخشايدۇ.
 -سەلىچۇ؟

-مەن... مەن ئۆزەمگە ئوخشامە شۇ!

-سەلە پوقنى بىلمەي تۇرۇپ، بۈركۈتلەر توپىغا قېتىلىۋالغان قاغىغا
 ئوخشايدۇ!

مەن بىگىمنىڭ ئوخشىتىشىغا گەپ تاپالماي، زورلاپ، يالغاندىن كۈلۈپ
 قويدۇم. بىگىم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتكەندىن كىيىن ماڭا ئۆمۈر بويى
 ئۇنتۇلغۇسىز بىر قانچە ئېغىز سۆز قىلدى.

-سۇتاللىرى جاۋاپسىز قاممىسۇن.

بىرىنچى: ئەدەمنىڭ غايىسىلا بولىدىكىن ئۇ ئادەمنىڭ چىرايى قايدا
ۋولشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھامان باشقىلار قىلمايدىغان ھەقاندائىشنى
قىلالايد!

شىككىنچى: ئەينىدىن خوجا، مەن بەك ئالاھىدە ئەدەم ئەمەس. بىز
پەقەت ۋەتەنگە، خەلىققە، زۇتىمىزغا يۈزكىلەيدىغان ھەم داۋاملىق يۈز
كىلىشنى قوغلىشىدىغان كىشىلەر!

ئۈچىنچى: بىز قۇملۇققا قەبىرە ئوغولىغىلى ياكى بايلىق ئىزدەپ
ماڭمىدۇق، بىز ئەسلى با بوغان بايلىقنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن قۇم
كىچىۋاتىمىز!

مەن ئۇنىڭ بۈگۈنكى پىلىرىنى ئاڭلاپ چۈشەندۈرگىسىز بىرخىل ھىسسىيات
قاينىمىغا چۆمدۈم ھەم ئۆزۈمگە سۇئال قويدۇم. «ئۇنداقتا مەن قانداق
ئادەم؟ مەن نىمە مەقسەت بىلەن قۇملۇققا كەلدىم؟ مەندە غايە
بارمۇ؟ خىزمەتكە ئېرىشىشمۇ غايە ھىساپلىنامدۇ؟...»

ئەينىدىن تاغا تىلفۇندا سۆزلىشىپ بولغان بولۇپ، بىزنى ئۆيگە
قايتىشقا چاقىردى. بىز ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۆيگە يىنىپ كىردۇق. ھەممەيلەن
ئۆيگە كىرىپ بولغاندىن كىيىن، ئەينىدىن بىزگە ئەتىلىك ئىشلار
توغرىسىدا ئورۇنلاشتۇرۇش قىلدى.

- ھازىرقى قۇملۇقنىڭ ئەۋالىنى تۆرەمدىن باشقا ھەممەيلەن ئومدان
بىلىمىز. ئەمدى تۆرەم قوشۇلدى. دىمەك بىزگە بىزكىشىلىك كۈچ قوشۇلۇش
بىلەن بىزۋاقىتتا، بىزكىشىلىك مەسئۇلىيەت قوشۇلدى. مەن ھازىر
قۇملۇقنىڭ ئاسالىق ئەۋالىنى ۋە ئەتىلىك ئىشلىشىنى ئازراق ئەسكەرتىپ
قوياي. بولالمۇ تۆرەم بىلەن بەكرەك دىققەت قىلسا!

ئەينىدىن سۆزىنى توختىتىپ ماڭا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى. ئۇنىڭ
ھازىرقى چىرايىدىن ھېچقانداق چاقچاق، ھەزىل پاراڭنىڭ ئىزىنى تاپقىلى
بولمايتتى. شۇڭا مەنمۇ ئەستايىدىل، قەتئىي ھالدا بېشىمنى «ماقۇل»
دىگەن مەنىدە قاتتىق لىڭشىتتىم. ئەينىدىن ماڭا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ

گىپىنى داۋاملاشتۇردى.

- ھازىر قۇم كۆچۈش مەزگىلى بولاپ قالدى. قاچان، قاندا چاغدا قۇم كۆچۈشنى ھىچكىم بىلمەيدۇ. قۇم كۆچتى دىمەك قۇملۇق ئەدەم يەيدىغان دېڭىزغا ئايلىنىدى دىمەكتۇر. شۇڭا مەن باشلىق ھەممىمىز بىزدەك تەرتىپكە، ئورۇنلاشتۇرۇشقا قەتئىي بوي سۈنۈشمىز كىرەك. بۇ قېتىم قىلچە خاتالىق چىقاردى دىگەنلىك ھاياتى بىلەن ئويناشتى دەپ چۈشەنسىڭىز بولىۋىرىدا.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئەتە ھەركەت ئىلىپ بېرىش جەريانىدا قۇملۇقتا بوراندىن دالدىلىنىش ياكى ۋاقتىنى تىجەش ئۈچۈن نەچچە كۈن، بەلكىم ئۇنىڭدىنمۇ ئۇزۇن ۋاقىت قۇملۇقتا تۈنەپ قالدىغان ئىش بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا ئىددىي جەھەتتە تەييارلىق قىلىشىپ قويايلا.

ئاخىرىدا، كۆپچىلىكنىڭ بۇرۇنراق ئۇخلاپ، ئەتىلىك كۈرەش ئۈچۈن ئېنىرگىيە توپلىشىنى ئۈمۈت قىلىمەن. گىپىم تۈگىدى!

ياتاق ئۆيگە ماڭغاچ ئەينىدىننىڭ يۇقارقى سۆزلىرىنىڭ پەقەت مەن ئۈچۈنلا ئىيتىلغانلىقىنى ھىس قىلىپ يەتتىم. چۈنكى ئەينىدىن ئۆزى ۋە بىگىمگە بۇنداق گەپ قىلىشنىڭ ئورنى يوق. مەتسىلىمگە تىخىمۇ ئوشۇقچە ئىدى. دىمەك، مەن چوقۇم دىققەت قىلىشىم كىرەك....

20-باپ خەتەردىن كىيىنكى خېجىللىق

سەھەر. ماڭا تولىمۇ تونۇش بولغان «يەر يولۋىسى» دا ئولتۇرۇپ
كىتىۋاتىمەن. قەلبىمدە تىل بىلەن تەسۋىرلىگۈسىز بىرخىل ھاياجان. دىمەك
مەن غەلبىلىك ھالدا يەنە توپقا قايتىپ كەلدىم. ئۇلار مېنى
يارماس، تەجىرىبىسىز دىمەي بۇ توپقا قېتىۋالدى. بۇ بەلكىم مېنىڭ
ھاياتىمدىكى بىر باشلىنىش نۇقتىسى. ئەگەر ھەممە ئىشلار ئوڭۇشلۇق
بولسلا....

ئەگرى-بۈگرى قۇملۇق يولى، قۇملۇقنى كېسىپ ئۆتكەن دۆلەت تاش
يولى، يەنە قۇملۇق.... ماشىنا ئالاھىزەل ئۈچ سائەت ماڭغاندىن كىيىن
ماشىنا بىر چوڭ بارخان ئالدىدا توختىدى. مەن ماشىنىدىن چۈشۈپ،
يىنىك شامال ئۇرۇپ كىلىۋاتقان قۇم دانچىلىرى ئارىسىدا تۇرۇپ ئالدىغا
نەزەر سالدىم. گۈل-گىياھ، ئۇچار قۇشلاردىن ئەسەر يوق چەكسىز
قۇملۇق. بىر-بىرى بىلەن بەسلىشىپ سېلىنغان ئىگىز بىنالاردەك
ھەيۋەتلىك بارخانلار....

ئەينىدىن ماشىنىدىن چۈشۈپ ھەممەيلەنگە بىردىن ئاسما
سومكا، فوسفۇرلۇق قول سائىتى تارقىتىپ بەردى. ئاندىن بىگىم بىلەن
قىسقا مەسلىھەتلەشكەندىن كىيىن، بىزنى باشلاپ بارخاننىڭ ئارقىغا
قاراپ ماڭدى. بارخاننىڭ ئارقىدا ئون مېتىر كەلگۈدەك يوغان بىنەزىن
رەخت(ماشىنلارغا ئىشلىتىدىغان قارا رەڭلىك) يېپىلغان جايىنىڭ ئالدىغا
كىلىپ توختىدۇق.

ئەينىدىن تاغا مەتسىلىمگە بىر قاراپ قويۇپ، بىگىم بىلەن بىرلىكتە
ئۈستىگە قۇم يېغىلىپ قالغان رەختنى ئاستا قايرىپ ئىلىۋەتتى. ئۇنىڭ
ئاستىدىن بەش مېتىردىن چوڭراق چىقىدىغان بىر ئازگال پەيدا بولدى. ئۇ
قاپقاراڭغۇ ئازگالغا قاراپ ئىختىيارسىز يەنە تېنىم شۈركىنىپ كەتتى. بىگىم
بۇنى بىلگەندەك مېنىڭ مۇرەمگە يىنىك ئۇرۇپ قويۇپ، ئازگالنىڭ
ئەتراپىغا مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرۈكى ئورنۇتۇشقا باشلىدى. بىزمۇ كىلىپ

ئۇنىڭغا ياردەملەشتۇق. ئۇزۇن ئۆتمەي ئازگال ئەتراپىدا چوڭ كىچىكلىكى ئوپمۇئوخشاش تۆت دانە مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرىكى پەيدا بولدى.

ئاۋال بىگىم سىيرىلىپ چۈشۈپ كەتتى. بىر مېنىۋىتىن كىيىن ئۇ تانىنى لىگىشتىپ بىزگە بەلگە بەردى. مەتسىلىم چۈشۈپ كەتتى، ئەينىدىن تاغا چۈشۈپ كەتتى، مەنمۇ چوڭقۇر بىرنى تىنىۋىلىپ ئۆزۈمنى ئازگالغا قويۇپ بەردىم. قاپقاراڭغۇ بوشلۇقتا چۈشۈۋىتىپ، تانىنىڭ ئۈزۈلۈپ كىتىشىدىن بەك ئەنسىرىدىم. بىردەمدىن كىيىن پۈتۈم يۇمشاق بىرىەرگە تەككەندەك بولدى. تانىنى ياخشى باشقۇرالمى يەردە ئولتۇرۇپ قالدىم. ئەمما بۇ قىتىم ھىچكىم مېنى گەپتە سوقمىدى، ئەكسىچە مەتسىلىم دەرھال يىنىمغا كىلىپ مېنى يۆلەپ تۇرغۇزۇپ قويدى.

ئەينىدىن تۈنۈگۈن دىگەندەك ھەقىقەتەن مەندىن باشقا كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بۇ يەر بىلەن ناھايىتى تونۇشتەك قىلاتتى. ئۇلار قىلچە تەمتىرىمەي تىز-تىز چامداپ مېڭىۋاتاتتى. مەنمۇ قەدىمىنى تىزلىتىپ ئۇلارغا يېتىشىپ ماڭدىم. ئەمما قول چىراق تۇتۇۋالغان ئوڭ قولۇم ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا بىلىنەر-بىلىنمەس تىترەۋاتاتتى. بىز شۇ ماڭغانچە يەنە بىر ئازگالنىڭ ئالدىغا بىرىپ توختىدۇق. شۇنداق، يەنە بىر ئازگال. ئازگالنىڭ ئىچىدىكى ئازگال .

-ئاستىنىڭ ھاۋاسى سەل دىمىقراق. سومكىدا ئوكسىگىن قاپقىقى با، تاقىۋالاملايا تۆرەم؟

ئەينىدىن تاغا مۇشۇ سۆزى بىلەن جىمجىتلىقنى بۇزۇدى. مەن باشقىلارغا قاراپ باقتىم. ھىچقايسى سومكىسىنى ئاڭتۇردىغاندەك ئەمەس. شۇڭا مەنمۇ ئوكسىگىن قاپقىقىنى تاقىماسلىقىنى قارا قىلدىم.

-يا بولدى. پەقەت بولاماي قاسام ئەندىن تاقامە. ئەينىدىن ئوڭ قولنىڭ بېشىنى قاتتىق بىرقانچە قېتىم سىلكىپ سائەتكە بىر قارنۋەتكەندىن كىيىن، بېشىنى يىنىڭ لىگىشتىپ قويۇپلا ئازگالغا سەكرىدى. مەن قورقۇپ كەتتىم.

-ۋوجو! مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرۈكى قىممايلا چۈپكە تىتىيا؟

مەن مۇشۇ گەپنى قىلىۋاتقاندا مەتسىلىمۇ سەكرەپ چۈشۈپ كەتتى. بىگىم بېشىنى مەن تەرەپكى قىلماي تۇرۇپ «تىگى بەك دۆڭ ھەم يۇمشاق» دەپ قويۇپ چۈشۈپ كەتتى. مەن ئازگالنىڭ ئىچىگە قاراپ ئىككىلىنىپ قالدىم. ئىچىنى زادىلا كۆرگىلى بولمايدىغان قاپقاراڭغۇ ئازگالغا قاراپ تىنىم شۈركىنىپ، سەكرىيەلمەي تۇرۇپ قالدىم.

-بوسا دەيمە! زۇدۇپ چۈشۈرۈپ قويايمىيا مەن؟

-ھىي-ھىي-ھىي!

-ھا-ھا-ھا!

مەن ئىككىلىنىۋاتقان چاغدا ئاۋال ئەينىدىننىڭ ئاۋازى ئاندىن بىگىم بىلەن مەتسىلىمنىڭ كۈلگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. «ئاناڭنى! نىم بوسام بولامە» دەپ چىشىمنى چىشلەپ ئازگالغا سەكرىدىم.

ھەقىقەتەن ئازگال ناھايىتى دۆڭ بولۇپ، ئۈچ مىتىرمۇ كەلمەيتتى. لىكىن مەن بەك كۈچەپ سەكرىگەچكە ئۆزۈمنى كونتىرول قىلالماي ئالدىمغا سەنتۈرۈلۈپ يىقىلىپ كىتىپ، ئېغىز-بۇرنۇمغا ئاچچىق قۇم كىرىپ كەتتى. ئاچچىق ھەم خېجىللىقتا دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم.

-چاتاق يوقتۇ تۆرەم؟ بوشراق سەكلەيتۇق دەيمە، سۇغا چۈشمىگەندىكىن.

-مۇشۇ تۆرەمنىڭ بېشى پۈتىدىن ئېغىرىمىكىن دىتتە. دائىم ئاۋال بېشى يەرگە چۈشتۇ دىسە!

-«سەكلە دىسە مۇشتامۇ سەكلەمسە! بۇ ھامماڭنىڭ دەرىزىسى ئەمەس» دىگەندەك ھە بىز كىنودا!

ئۇلارنىڭ مازاقلىرى يەنە باشلاندى. مەن بەك رەنجىپمۇ كەتتىم ھەم رەنجىشكىمۇ ئاساسىم يوق ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن مۇشۇنداق پالاكەتلىككە كۆنۈپ كەتكەن ئوخشايمەن. ئارتۇق گەپ-سۆز قىلماي يەرگە بىرقانچىنى تۈكۈرۈۋىتىپ ئۇلارغا ئەگىشىپ ماڭدىم. خېلى ئۇزۇن ماڭغاندىن

كەينى بىز قاق ئوتتۇرسىدىن ئىككىگە بۆلۈنگەن ئاچال بول ئېغىزى ئالدىغا كەلدۇق. ئەينىدىن بىزگە يەنە ئورۇنلاشتۇرۇش قىلدى. -ھەممەيلەن بىلىشقا تىگىشلىك ماندا ئىش ۋا.

1. ئالدىنقى قىتىم بىز مېشىگە كەگەندە تالادا شامال كۈچىيىپ كىتىپ قايىتىپ كەتكەن. ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇش ئۈچۈن، ھازىر بىز شىككى گورويپقا بۆلىنەپ ماڭمىز.

2. قوللىرىمىزدىكى سائەت سىگنال بەسە سىرىتتا شامال كۈچەيگەنلىكىنى بىلدۈرىدە، شۇڭا سىگنال چىققان ھامان، ھەرقاندا ئىشنى قويپ ئاقىمىزغا يانمىز.

3. بۇنىڭ ئىچىدە بەك زۇقىرى ئاۋازدا تولاشقا، چىقىراشقا بوممايدا. چۈنكى ئاۋاز رىئاكسىيەسىدىن قۇم كۆچۈش ئىھتىماللىقى با.

4. سائەت ھازىر توققۇزدىن ئۈچكە ئۆتەتتا. دەل ئون يىرىم بىلەن مۇشۇ ئاچالدا ئۇچرىشىپ بىللە چىكىتىمىز.

5. مەن بىلەن چىم بىللە ماڭدا؟

ئۇ ئاخىرقى جۈملە سۆزنى ماڭا قاراپ دىگەن ئىدى. كاللامغا دەرھال ئالدىنقى قىتىم ئۇنىڭ بوراندەك قېچىپ كەتكەن ھالىتى كەلدى. دىمەك ئۇنىڭ بىلەن ماڭسام ھەرگىز بولمايدۇ. مەتسىلىم دىگەن ئۆز جىنىغا پىششىق ھىيلىگەر تۈلكە، ئۇنىڭغىمۇ ئىشەنمەيمەن. ئەڭ ياخشىسى بىگىم بىلەن مېڭىشنىڭ توغرىلىقىنى جەزملەشتۈردۈم.

-مەن بىگىم بىلەن ماڭاي جىما!

مەن دەرھال بىگىمنىڭ يىنىغا ئۆتۈۋالدىم. ئەينىدىن كۈلۈپ كەتتى. ئاندىن مەتسىلىمگە «ماڭىلى ئەمىسە» دەپ ئوڭ تەرەپتىكى يولغا قاراپ مېڭىپ كەتتى. مەنمۇ بىگىمگە ئەگىشىپ سول تەرەپتىكى يولغا قاراپ ماڭدىم. ئۈچەيدەك تار يول دېمىق بولغاچقىمۇ ياكى تۇرۇپ-تۇرۇپ ئۈستىدىن تۆكۈلىۋاتقان قۇمدىن ئەنسىرەپ قالدىمۇ ئىشقىلىپ چىپىلداپ تەرلەپ كەتتىم. ھەر بىر قەدەمنى ناھايىتى ئىھتىيات بىلەن باستىم. بىگىم

ھازىرلا يوقاپ كىتىدىغاندەك ئۇنىڭغا چاپلىشىپ دىگۈدەك ماڭدىم.

- بەك قوۋاتاملايا؟

- قوۋاپقۇ كەتمىدىم. لىكىن سەل دېمىم سىقىلىۋاتىدۇ.

- ھىچقىسى يوق. كۆنەپ قاللا.

بىگىم بىلەن پاراڭلاشقاندىن كىيىن يۈرىكىم سەل ئورنىغا چۈشتى. قەدەملىرىمنىمۇ ئازادە ئېلىشقا باشلىدىم. ئەتراپقىمۇ خاتىرجەم چىراق تۇتۇپ، تولىمۇ پەس ئاۋازدا ناخشا غىڭشىپ ماڭدىم. تۇيۇقسىز كۆزۈمگە ئوڭ تەرەپتىكى كىچىك ئۆڭكۈردەك جايدا بىرنەرسە پالىدىغاندەك كۆرۈنۈپ كەتتى.

- بىگىم....

پەس ئاۋازدا بىگىمنى چاقىردىم. ئاۋازىم بەك پەس بولغاچقا ئۇ ئاڭلىمىغان ئىدى. ئاستا ئۇنىڭ پادىچى كۆپىنكىنىڭ بۇرچىكىنى تارتىپ، يەنە چاقىردىم.

- ھەي، بىگىم!

ئۇ ئاستا ئارقىغا ئۆرۈلۈپ ماڭا «نېمە بولدى» دىگەن مەنىدە قارىدى.

- ئىي كامادا بىژنەسە ۋالىداتىدا!

بىگىم مەن كۆرسەتكەن كىچىك ئۆڭكۈرگە قول چىراق تۇتۇپ بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كىيىن ماڭا «ناتونۇش يەدە ئەڭ ياخشىسى ئارتۇق نەسىلىگە قىزىقىمىسلا، ياخشى بوممايدا» دەپ يەنە ئالدىغا قاراپ ماڭماقچى بولدى. مەن ئۇنىڭ گىپىدىن مەلۇم دەرىجىدە ۋەھىمە ھىس قىلغان بولساممۇ، لىكىن يەنىلا شەيتىنىمىنى ئالدىرتىۋاتاتتى.

- بىرە گۆھەر ياكى ئالتۇن بولاپ قاسىچۇ؟

بىگىم يەنە ئارقىغا ئۆرۈلۈپ ماڭا قاراپ قويۇپ گەپ-سۆز قىلمىدى. مەن بۇنى ئۇنىڭ مىنىڭ بىرىپ كۆرۈپ بىقىشىمغا قوشۇلغىنى دەپ چۈشەندىم. ئاندىن ئۇ كىچىك ئۆڭكۈرگە يىقىنلاشتىم. مەن خاتا كۆرمىگەن ئىكەنمەن. ھەقىقەتەن بىرنەرسە، ياق، ئىككى نەرسە يالىت-يۇلت قىلىپ

پاقىراپ تۇراتتى، بىردەم يوقاپ كىتەتتى، يەنە پەيدا بولۇپ قالاتتى مەن
بىخەتەرلىكنى كۆزدە تۇتۇپ، يەردىن بىر پارچە كىچىك قېتىشىپ قالغان
قۇم پارچىسىنى ئېلىپ ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە كۈچەپ ئاتتىم.
- ھاي تۆرەم ھاي!

بىگىم كېچىككەن ئىدى. قۇم پارچىسى ئۆڭكۈرگە كىرىپ كەتتى. بىگىم
دەرھال يىنىمغا يۈگۈرۈپ كەلدى.

- نىمدا قىلىلا دەيمە! بۇ ئوينىشىدىغان يە ئەمەستى!

- مەن... ھىلىقى بۆرە تېشىنىڭ يەنە بىزنى مىشەدىمكى دەپ قالدۇم.

- ئاھاي... تولا گەپ قىمماي ماڭسا!

مەن سالىيىپ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ماڭاي دەپ تۇرىشىمغا ھىلىقى كىچىك
ئۆڭكۈردىن بىرنەرسە «ۋۇۋ!» دەپ ئېتىلىپ چىقتى. مەن لاغىلداپ تىتىرەپ
تۇرغان قوللىرىم بىلەن چىراقنى ئۇنىڭغا تۇتتۇم.

ئارقىمدا، ماڭا ئىككى مىتىر كەلمەيدىغان جايدا تەن قۇرۇلۇشى ئىتقا
ئوخشاپ قالىدىغان، لىكىن يەنە بىرىرلىرى ئوخشىمايدىغان، ئادەتتىكى
يەرلىك ئىتلاردىن خېلىلا يوغان چىقىدىغان، كۆمۈش رەڭلىك بىر ھايۋان
ماڭا ۋالىلداپ چاقناپ تۇرغان كۆكۈش كۆزلىرىنى تىكىپ خىرىس قىلىپ
تۇراتتى. دىمەك بايا ماڭا گۆھەردەك كۆرۈنۈپ كەتكىنى ئەسلى مۇشۇ
مەخلۇقنىڭ كۆزىكەندە!

«بۆرە!» كاللامغا بۇ ئۇقۇم پەيدا بولغان ھامان خۇدۇمنى يوقۇتۇپ
جايىمدا قېتىپ قالدۇم. بۆرە ماڭا ئېتىلغان شۇ پەيتتە كۈچلۈك بىر قول
مىنى كىچىك بالىنى كۆتۈرگەندەك كۆتۈرۈپ ئارقىمغا تاشلىۋەتتى، مەن
ھاۋادا بىرقانچە مىتىر قاڭقىپ «گۈپپىدە» قۇملۇق يەرگە چۈشتۈم. ئاشۇ
قول قاماللاپ تۇتقان گەجگەم ئىچىشىپ ئاغرىغاننى ھىساپقا ئالمىغاندا
باشقا يېرىم بەك ئاغرىپ كەتمىدى.

بۆرە ھاۋادا قاڭقىۋاتقان ماڭا دەققە قاراپ قوپۇپ، مىنى قۇتقۇزىۋالغان
بىگىمگە ئېتىلدى. قاراڭغۇدا قولۇمدىن چۈشۈپ كەتكەن قول چىراقنى

سىياشتۇرۇپ ئىزدىدىم. بۆرىنىڭ ۋەھىملىك خارقىرىغان
ئاۋازى، بىگىمنىڭ قاتتىق نەپەس ئالغان ئاۋازى بىلەن قوشۇلۇپ منى
تېخىمۇ جىددىيلەشتۈرىۋەتتى. تولىمۇ تەستە قول چىراقنى تىپىپ، ئۇلار
تەرەپكە قارىتىپ ياقتىم. چاتاق! بۆرە بىگىمنى بىسئالغان ئىدى. بىگىم
بولسا كۈچلۈك قوللىرى بىلەن بۆرىنىڭ بوينىدىن مەھكەم تۇتىۋالغان
ئىدى.

قانداق قىلىشىم كىرەك؟! ئەتراپتىن بۆرىنى ئۇرغۇدەك ھىچقانداق قۇرال
تاپالمىدىم. يۈگۈرەپ بىرىپ تىپەي دىسەم... قورقتىم. لىكىن ھازىرقى
ئەھۋال بىگىمگە پايدىسىز ئىدى. تىتىرەپ تۇرۇپ ئۇلارغا تىخىمۇ
يىقىنلاشتىم. بۆرىنىڭ شۆلگەي ئېقىپ تۇرغان يوغان ئېغىزى بىگىمنىڭ
يۈزىگە 15 سانتىدەك ئارىلىققا قالغان ئىدى. ھەتتا ئۇنىڭ شۆلگەيلىرى
بىگىمنىڭ يۈزىگە ئېقىپ تۇراتتى!

قولۇم تىتىرەپ قول چىراق يەنە يەرگە چۈشۈپ كەتتى. قول چىراقنى
يەردىن ئالغاج، بىردىنلا مەندە بىر ياخشى قۇرال بارلىقىنى بايقىدىم. يەنى
قول چىراق! سەل ئۈمۈدلىنىپ، پۈتۈن كۈچۈم بىلەن قول چىراقنىڭ بۆرىگە
قارىتىپ ئاتتىم. مىنىڭ تەلىمىم كاجمۇ ياكى قارىغا ئېلىش تېخنىكام بەك
تۆۋەنمۇ، ئۈچ مىتىر كەلمەيدىغان ئارىلىقتىن، شۇنچە يوغان نىشانغا
قارىتىپ ئاتقان قول چىراق، بۆرىگە تەگمەي ئۆتۈپ كەتتى. ئەتراپ يەنە
قاراڭغۇلۇققا چۆمدى. يىغلىغۇدەك بولۇپ كەتتىم.

-ھىق!

بىگىمنىڭ تۇيۇقسىز قاتتىق كۈچىگەن ئاۋازىدىن كىيىن بىرنەرسە
گۈلۈپىدە يىقىلدى. چاچلىرىمنى يۇلۇپ يىغلاپ كەتتىم. بەلكىم بىگىمنى
بۆرە

-بىگىم!!!

ئاۋاز رىئاكسىيەسى دىگەنلەرنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ، كۆزۈمگە قان
تولۇپ، بىگىم بىلەن بۆرە ئېلىشىۋاتقان جايغا ئۆزۈمنى ئاتتىم. لىكىن كاج

پەلەك يەنە منى زانگىلىق ئىتىپ، بىرنەرسىگە قاتتىق پۇتلىشىپ، يەنە
يىقىلىپ چۈشتۈم. كۆزۈمگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى. نەپەس ئالالماي يىقىلغان
ئورنۇمدا يىتىپ قالدىم.

كۈچلۈك چىراق نۇرى يۈزۈمگە تۇتۇلغاندىن كىيىن كۆزۈمنى قولۇم
بىلەن توسۇپ تەستە ئورنۇمدىن تۇردۇم. ئالدىمدا يۈز تېرىسىنىڭ بىرقانچە
يېرى تىتىلىپ كەتكەن، مايكىسىنىڭ مەيدە تەرىپىمۇ تىتىلىپ قان
سىرغىپ تۇرغان بىگىم تۇراتتى.
- بىگىم!

ئۆزۈمنى تۇتالماي بۇقۇلداپ يىغلاپ تۇرۇپ ئۆزۈمنى ئۇنىڭغا ئاتتىم. ئۇ
منى بىر قىتىم مەھكەم قۇچاقلانغاندىن كىيىن، قويۇپ بىرىپ بىرقولى
بىلەن قول چىرىقىمنى ماڭا تۇتقۇزۇپ قويغاچ، يەنە بىر قولى بىلەن
ئاغزىمنى توسۋالدى.

- ھۇش! بەك زۇقىرى ئاۋاز چىقامسا!

مەن چىراقنى قولۇمغا ئىلىپ ئۇنىڭغا تۇتۇپ، قايتا سەپ سالدىم. ئۇنىڭ
يۈز قىسمى ۋە مەيدە قىسمى يارىلانغاننى ھىساپقا ئالمىغاندا، ھىچنەمە
بولمىغاندەك تۇراتتى.

- بۇرىچۇ؟

ئۇ ماڭا جاۋاب بېرىشىنىڭ ئورنىدا قول چىراقنى بايا مەن يىقىلغان
تەرەپكە تۇتتى، يەردە بۆرە سۇنايلىنىپ ياتاتتى.

- ئۇ... ئۆلدىم؟

- شۇندا.

- سىلە... سىلە قاندا قىلىپ... قاندا قىلىپ ئۆتتەلە؟

- بوغۇپ.

بىگىمگە مۇشۇ دەقىقىدىن باشلاپ يەنە بىر قىتىم يۈز پىرسەنت تولۇق
قايبىل بولدۇم. ئۇ شۇنچە يوغان بۆرىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈپتۇ! ھەيرانلىق
تۇيغۇسى بىردەمدىلا چەكسىز خېجىللىق تۇيغۇسىغا ئالماشتى. چۈنكى

بىگىم مېنى قۇتۇلدۇردى، لىكىن مەن بۆرە بېسىۋالغان بىگىمنى كۆرۈپ تۇرۇپ، توخۇ يۈرەكلىك قىلىپ قاراپ تۇردۇم. مەنمۇ ئادەممۇ؟...!

- ھەجەپ ئەنسىرەتتىڭلا ئەدەمنى!

- ۋۇجىنەم، بۆرە تۇرىدىيا ئەينا!

ئارقىمىزدىن ئەينىدىن بىلەن مەتسىلىمنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. بىز دېيىشكەن ۋاقىتتا ئاچال ئېغىزىغا كىلىپ بولالمىغاچقا، ئۇلار بىزدىن ئەنسىرەپ ئارقىمىزدىن كەلگەن ئىكەن. بىگىم بولغان ئەھۋالنى قىسقا چۈشەندۈرۈپ قويدى. ئەينىدىن بەك ھەيران قالمىغاندەك قىلاتتى، لىكىن مەتسىلىمنىڭ ئېغىزى بىسىلماي قالدى.

- چىك، چىك، چىك! بىگىم رەسمى ئۇسۇڭ پالۋاننىڭ ئۆزىكەنيا ئەينا! بۇنداق يوغان بۆرىنى قۇرۇق قول ئۆلتۈرۈپ قويۇپتۇ مانا! بۇ دىگەن ئادەتتىكى بۆرە ئەمەس، قۇملۇقتا ھايات قالايدىغىنى بۆرىلەرنىڭ ئەڭ يامىنى دىتۇ چوڭلار.....

ئەينىدىن مەتسىلىمنىڭ گىپى بىلەن كارى بولماي، بىگىمدىن ئەھۋال سوراۋاتتى.

- ئەۋاللىرى يامان ئەمەستۇ؟

- يامان ئەمەس، لىكىن بەك كۈچەپ كىتىپ، ئىككى بىلىكىمنىڭ پىيى تاتىشىپ قاغاندەك تۇرىدا.

- بولدى. ھەممەيلەن يانلى، قاغان گەپنى سىرتقا چىقىپ دېيىشلى! ئەينىدىننىڭ گىپى بىلەن بىز ئارقىمىزغا قاراپ ماڭدۇق. مەن ئېغىر قەدەملىرىمنى سۆرەپ ئەڭ ئارقىدا ماڭدىم. بۇ ھەرگىز ھارغىنلىقتىن ئەمەس، بەلكى خېجىللىقتىن ئىدى. بىرىنچى ئازگالدىن چىقىپ، تاكى يەر ئۈستىگە تولۇق چىققۇچە پۈتۈن خىيالىم ئۆزۈمنى ئەيىپلەش، تىللاش، ھاقارەتلەش بىلەن بولدى. يورۇقلۇققا چىققاندىن كىيىن ئۇلارنىڭ يۈزىگە قاراشتىن قورقاتتىم....

يەر ئۈستىگە چىقتۇق. ئەينىدىن بىلەن مەتسىلىم بىگىمنىڭ يارا

ئېغىزنى تېگىش بىلەن ئاۋارە. مەن ئازگالغا قاراپ ھىسسىياتىمىز باغاج ئادەمدەك چوڭقۇر مۇڭغا چۆمگەن ئىدىم.

-تنتانىك دەپ ئوكول سالىتىقان ئىش باغۇ ھە غوجام!

-ئاھاي... تىتانوس دىسە ماندا. ئۇندا ئۇكۇلنى ئېشەك ياكى شىت چىشلىۋاسا ئەندىن تۇرىدا. بىگىمنى بۆرىنىڭ تىماقلىرى تاتىلاپ زەخمىلەندۈرۈپتە.

-ھە... بىگىم رەسمى پالۋان ئىدەمكىن جۇما! بۆرىنى بوغۇپ ئۆتتۈرۈپتە ئەينا، ماندا بوغۇپ....

مەتسىلم چىشنى كىرىشتۈرۈپ، ئىككى قولىنى كۈچەپ بۆرىنى بوغقان ھالەتنى دورىدى. بىگىم بىلەن ئەينىدىن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى، ئەمما مەن يەنىلا بىشىمنى كۆتۈرمەي ئولتۇرۇۋەردىم. چۈنكى مىنىڭ كۈلۈشكە سالاھىيىتىم توشمايدۇ.

-مىنىڭمۇ تەلىيم كەپ قالدى. بۇ بۆرە نەچچە كۈن ئاچ قالغان ئوخشايدا، بوممىسا ھەرگىز كۈچۈم يەتمەيتى.

-يوغىسۇ بىگىم يوغىسۇ. سىلە مۇشۇ تۇرقلىرىدا ئېيىقىنىمۇ چىمدىپ ئۆتتۈرۈپتىدىغاندەك تۇرلىيا ئەينا!

ئۇلار يەنە كۈلۈپ كەتتى. مەن يەنە سۈكۈتتە. بەلكىم ئۇلار مىنى پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقارغان بولشى ياكى مىنىڭ قانچىلىك ئادەم ئىكەنلىكىمگە تولۇق باھا بېرىپ، ماڭا گەپ قىلىشىنىمۇ ئەرزىمەيدىغانلىقىنى ھىس قىلغان بولشى مۇمكىن. مەنمۇ ھەم ئۆزۈمنى شۇنداق ھىس قىلدىم.

-بىژنەسلىرى ئۇنتۇلۇپ قاممىغاندۇ پەستە تۆرەم!

ئەينىدىننىڭ ئاۋازى ئارقامدىن ئاڭلاندى. مەن يەنىلا بىشىمنى كۆتۈرمىدىم.

-ئارتۇق ئويلاپ كەتمىسە تۆرەم. تەجىربە دىگەن مۇشتا ئەمەلىيەتتىن كىلىدا.

مەن يەنە سۈكۈت قىلدىم. لېكىن كاللامدا بىر قارار ھۆكۈم

سۈرۈۋاتاتتى. ئەينىدىن يېنىمغا كېلىپ ئولتۇردى ۋە ماڭا بىرتال تاماكا سۈندى. مەن ئۇنىڭغا قارىماي تۇرۇپ، تاماكنى ئېلىپ تۇتاشتۇرۇپ قاتتىق-قاتتىق شورىدىم. ئاندىن ياش لىغىلداپ تۇرغان كۆزۈمنى ئۇنىڭغا تىكىپ ئورنۇمدىن تۇردۇم.

- مەن يانىلام قايتىپ كىتىپ ئومىچىمنى ئىچسەم بولىدىكەن، ھەقاسىڭلار ئىزچىل مېنى تۆۋەن كۆمەي، ئاراڭلارغا ئېلىپ، قوغداپ كەلدىڭلار. لېكىن مەن.... مەن ئەڭ ياخشىسى كەتسەم بوغىدەك. سىلەرگە ئاۋارىچىلىق، بالا-قازادىن باشقا ھېشىنىمە بىرەممىدىم مەن....

ئۆزۈمنى شۇنچە تۇتۇۋالاي دېسەممۇ ئاۋازىم بوغۇلۇپ يىغلاپ تاشلىدىم. ئەينىدىن ئورنىدىن تۇرۇپ مېنى مەھكەم قۇچاقلدى. بېگىممۇ كېلىپ مەھربانلىق بىلەن بېشىمنى سىيلىدى. مەتسىلىم نىمە قىلارنى بىلەلمەي قولىنى توختىماي ئۇۋۇلاپ ئەتراپىمدا پەرۋانىدەك ئايلىنىپ يۈردى.

مەن يىغىدىن توختىغاندىن كىيىن بىز ماشىنىغا چىقىپ ئارقىمىزغا ياندۇق. يول بويى ھىچكىم بىر ئېغىز گەپ-سۆز قىلمىدى. سۈكۈت ئىچىدە مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە يىتىپ كەلدۇق. مەن ماشىنىدىن چۈشۈپلا ياتاق ئۆيىگە كىرىپ، نەرسە-كىرەكلىرىمنى يىغىشتۇرۇشقا باشلىدىم. بېگىم بىلەن ئەينىدىن ئارقامدىن كىرىپ بېشىمدا قاراپ تۇردى. نەرسىلىرىمنى سومكىغا تولۇق جايلاشتۇرۇپ بولغاندىن كىيىن، سومكىنى مۇرمگە ئارتتىم. دەل مۇشۇ چاغدا، بېگىم يوغان غۇلاچلىرىنى كېرىپ ئالدىمنى توسىۋالدى.

- تۆرەم نەگە ماڭلا؟

- قەشقەرگە!

- قەشقەردە نېمىش قىلىلا؟

- ئۆيىگە كىتەي.

- نېمىشقا؟

-....

ئۇنىڭ ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ مەندىن سورىغانلىقىنى چۈشەنگەنلىكىم ئۈچۈن جاۋاپ بەرمىدىم.

-ھېچكىمنىڭ سىلىدىن رەنجىگىنى يوق. بۇندا ئۆزلىرىگە ئىلۋاممىسا، ھىلىمۇ ئىپادىلىرى بەك ياخشى ۋولدى.

-مىنى ئىزادىن ئۆتتۈرەي دەتاملانمىگىم؟ مەن ياخشى مۇشۇ سۈپىتىم بىلەن كىتىۋالاي.

-قەتتى سىلىگە تەنە قىممىدىم دەيمە، مەن سىلىدەك ۋاقتىمدا سىلىدەكمۇ زۇرەكم يوقتى مەندە.

-بىگىم راس دەيدا، بەلكىم ئاڭلىسىلىرى ھەرگىز ئىشەنمەي قالالا.

ئەينىدىننىڭ گىپى مىنى سەل قىزىقتۇرۇپ قويدى،
-نىمگە دەيلا؟

-بۇ ماندا ئىش دىسە....
ئەينىدىن گىپىنى قىلچاق مۇرەمدىكى سومكامنى چاندۇرماي ئىلۋالدى.

بىگىم ياش ۋاقتىدا، ئەينىدىن بىلەن بىللە قۇمۇلدىكى بىر خارابىيلىقنى تەكشۈرۈشكە چۈشۈپتۇ. ئۇلار خارابىيلىقنى قىدىرىپ

تەكشۈرۋاتقاندا بىر يوغان مولۇن (ئەينىدىننىڭ دىيىشىچە يوغان دىگەن بىلەن ئادەتتىكى ئىتتەكمۇ چىقمايدىكەن) بىر بۇلۇڭدىن سەكرەپ چىقىپ

بىگىمگە خىرىس قىپتۇ. بىگىم ئاشۇ ئۇستىقىنى، قولدىكى تۆمۈر گۈرجىكى بىلەن قورقۇپ قېچىپتۇ. ئۇ مولۇنمۇ قېرىشقان دەك بىگىمنى

قوغلاۋىرىپتۇ. بىچارە بىگىم خارابىيلىقنى قېچىپ نەچچىنى ئايلىنىۋىتىپتۇ. باشقا خىزمەتداشلار كۈلۈپ تېلىقپ قاپتۇ....

ئەينىدىن بىگىمنىڭ يىغىرىنى تاتىلىغاچقىمىكىن بىگىمۇ بوش كەلمەي ئەينىدىننىڭ سەتچىلىكىنى ئاشكارىلىدى.

-شۇندا، شۇندا غوجام، ھە دەپ بەسە تېخى نەچچىنى ئايلىنىۋەتتى دەتلىيا؟ بىز قىتىلام ئايلىنىدىمغۇ؟! سىلە قايدا قىغان؟! ئۇنتۇپ قاغان بوسىلىرى مەن ئەسلىرىگە سەپ قوياي جىما!

ئەينىدىن ياش ۋاقتىدا بىرقېتىم خىزمەت بىلەن دالدا قونۇپ قېلىشقا توغرا كىلىپ قاپتۇ. ئۇلار چىدىر قۇرۇپ، ئون ئادەم بىر چىدىرغا جايلىشىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە بىگمۇ بار ئىكەن. چىدىردىكى بىر قىززىقچى بۇرادەر كىچىك بىر سۇ يىلىنى تۇتۇپ كىلىپ ئەينىدىننىڭ كارىۋىتىغا تاشلاپ قويۇپتۇ. بىچارە ئەينىدىن نەق مەيداندىلا ئىشتىنىغا چىقىرىپ تاشلاپ، چىقىراپلا ھوشىدىن كىتىپتۇ....

-خا-خا-خا!

-ھى-ھى-ھى!

مەتسىلىم ئىككىمىز ئۆزىمىزنى تۇتالماي كۈلۈپ تاشلىدۇق، ئەينىدىن ئۆزىنى ئاقلاپ قىزىرىپ سۆزلەپ كەتتى.

-بىگم، تولا ئىناۋىتىمنى تۆكمىسە جۇما! نەدە كىچىك ئىلان ئۇ؟ پىچىقىمدەك يوغان ئىلان! نەدە ئىشتىنىمغا چىقىرۋەتتىم؟ نەدە ھوشۇمدىن كەتتىم؟! چىقىرىغانلىقىم راس، لىكىن باشقا گەپلىنى ئۇرۇپلام تاپلا ھە ھازىر!

-ھا-ھا-ھا!

بىگمۇ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. ئەينىدىن بىردەم قىزىرىپ بولۇپ يەنە بىزگە قوشۇلۇپ كۈلۈپ كەتتى.

-راسمۇيا بۇگەپلە؟

-راس.

-مەن دەپ بەگەن بىگىمنىڭ ۋەقەسى راس، مېنىڭكىنى بەك ئاشۇرۋەتتى. نەدە. غوجامنىڭ ۋەقەسى راس. مەن ئەسلى قەستەن مولۇننى چۇغۇتۇش ئۈچۈن قېچىپ قويغان.

-ۋۇجۇ! قەستەن قوغلاتقان ئەدەم ئايدا چىقىراپ، تىشاڭنىمۇ تاشلىماي «ئاللا-كاللا!» دەپ قاچامدا؟

-نەدە ئاشتا قاچتىم؟ ئىشقىلىپ مەن قوقاپ سىيۋە تىمدىم.

-سىلىغۇ مۇشۇكتىن قوقاپ ئاشتا چىقىراپ كەتلى. مەندەك ئىلاننى

كۆگەن بوسلىرى چوڭىنىمۇ چىقىرىپ تاشلايتىلە سىلە!

-دېمەي دەپتىم، سىلەنىڭ چاڭچىلىلىرى يانا با....

-دېيىشەمتۇق ئۇندا ۋوسا.ماقا،مۇرادىلىرىغا بىز يەتكۈزۈپ قوياي

سىلەنى....

بىگىم بىلەن ئەينىدىن ئاشۇنداق گەپ ئىتتىشىپ، بىر-بىرىنى چۈشۈرۈپ، ياش ۋاقتلىرىدىكى ئادەمنىڭ ئۈچىيىنى ئۈزۈۋىتىدىغان سەتچىلىكلىرىنى تۆكۈۋىتىشتى. مەتسىلىم تاماق پىشتى دەپ ئۇلارنى ئاجرىتىپ ئېلىپ چىقىپ كەتمىگەن بولسا ئۇلار كىچىچە بىر-بىرىنى سۆكۈپ چىقىدىغاندەك قىلاتتى....

تاماق يەۋىتىپ، روھىم بىرخىل كۆتۈرلۈپ قالغاندەك بولدۇم. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەتسىلىم ماڭا ھەجۋىي مەدەتلىرىنى ياغدۇرۇۋەتتى.

-شۇڭا دىتە تۆرەم، ياش ۋاقتىدا مۇشۇكتىن قورقۇپ قاچقان بىگىم بۈگۈن بۆرىنى بوغۇپ ئۆتتەدىيا ئەينا! ئەتە-ئۆگۈن سىلە چوڭ بولغاندا پىلنى ھاپپاق بىلەن ئۇرۇپلا ئۆلتۈرۈۋىتەملا تىخى!

-ھا-ھا-ھا!

-خا-خا-خا!

-ھىي-ھىي-ھىي!

تاماقمۇ كۈلكە بىلەن ناھايىتى كۆڭۈللۈك يىيىلدى. ئەتىگەنكى كۆڭۈلسىز كەيپىيات تولۇق كۆتۈرۈلۈپ كەتتى....

21- باپ مىنىڭ كۆزۈم

ئەتىسى يولغا چىقىشتىن بۇرۇن تۆۋەندىكىدەك مۇلاھىزە ئېلىپ باردۇق(راستىنى ئىيتسام مەن پەقەت گەپ ئاڭلاپ، سۇئال سوراپلا بەردىم خالاس):

1) بۇنداق چوڭقۇر قۇم تىگىدە بۆرە نىمە ئىش قىلىدۇ؟

ئەينىدىن: بەلكىم بۇ بۆرە قۇم بوراندىن قېچىش جەريانىدا ئىھتىياتسىزلىقتىن چۈشۈپ كەتكەن بولشى مۇمكىن.

بىگىم: بۆرە توپلىشىپ ياشايدىغان ھايۋان، ئەگەر ئۇنى ئىھتىياتسىزلىقتىن چۈشۈپ كەتسە دىسەك، ئۇنىڭ بىلەن باشقا بۆرىلەرمۇ بولشى كىرەك. مىنىڭچە ئۇ كىچىك ئۆڭكۈر بۆرىنىڭ ئۇۋىسى. بىز قىيىنلىپ تەستە كىرگەن قۇم ئاستىغا، ئۇلار باشقا يوللار بىلەن ئاسان كىرىپ-چىقالشى مۇمكىن.

مەتسىلىم: ئۇزۇن يىللىق تەجىربەمگە ئاساسلانغاندا، ھەرقېتىملىق قۇم كۆچۈشتە، جانىۋارلار مۇشۇنداق بۇلۇڭ-كامارلارغا كىرىۋېلىپ، پاناھلىق ئىزدەيدۇ. بەلكىم ئۇ يەردە باشقا ھايۋانلارمۇ بولشى مۇمكىن. شۇڭا ئىھتىيات قىلماي بولمايدۇ.

يەكۈن نەتىجىسى: پۇختا تەييارلىق بىلەن ئىش كۆرۈش، ئەڭ ياخشىسى يۇقىرىنىڭ ياردىمىنى تەلەپ قىلىش كىرەك.

مىنىڭ ئويلىغىنىم: ئۇلارنىڭ يۇقىرى دىگىنىنىڭ زادى كىمنى ياكى قانداق ئورۇننى بىلدۈردىغانلىقىنى پەقەت بىلەلمىدىم. لىكىن شۇنى ھىس قىلىدىمكى ئەينىدىن بىلەن بىگىمنىڭ ئۈستىدىمۇ ئادەم باركەن، ئۇلار ئۆز ئالدىغا ئىش قىلماپتۇ.

2) گورۇپپىلارغا قانداق بۆلىنىمىز؟

ئەينىدىن: گەرچە چوڭ ئىش يۈز بەرمىگەن بولسىمۇ، تۈنۈگۈنكى تاساددىبىيلىق بىزگە بىز ئويلىمىغان خەتەرنىڭ ھېدىنى پۇرتىپ قويدى، شۇڭا گورۇپپىلارغا بۆلۈنۈش ئىشىنى ئەستايىدىل ئويلاشمىساق بولمايدۇ.

بىگىم: ئەڭ ياخشىسى بىز ياردەمچى قوشۇن يىتىپ كەلگەندىن كىيىن ئاندىن ھەركەتنى داۋاملاشتۇرساق بولامدىكىن دەپ قارايمەن. تۆرەم ئەگەر روھىي جەھەتتىن تولۇق ئەسلىگە كىلەلمىگەن بولسا سىرتتا بىزگە ماسلىشىپ بەرسە بولىدۇ.

مەتسىلىم: مەنمۇ سىرتتا سىلەرگە ماسلىشىپ بەرسەم قانداق؟

پىلان: مەتسىلىمنىڭ مەن بىلەن بىللە سىرتتا ماسلىشىپ بىرىش تەلىپى بىردەك رەت قىلىندى. چۈنكى مېنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھەممىمىز مەتسىلىمنىڭ ئۇ يەرنى پىششىق بىلىدىغانلىقىغا چوڭقۇر ئىشىنىمىز. شۇنىڭ بىلەن بىرۋاقىتتا، مەنمۇ سىرتتا ماسلىشىش خىزمىتىنى تولۇق رەت قىلىپ، ئۇلار بىلەن بىللە كىرىشنى قارار قىلدىم. مېنىڭ ئويلىغىنىم: مەن چوقۇم بىللە كىرىمەن. يەنىلا بىگىم بىلەن! بۇ قىتىم ھىلىغۇ بۆرىكەن، ئەجدەرھا بولسىمۇ قەيسەرلىك بىلەن ئېلىشىپ، يوقاتقان ئىشەنچىم ۋە تولۇق تۆكۈلۈپ كەتكەن يۈزۈمنى قايتۇرۇپ ئەكىلىمەن.

پىكىر بىرلىكىگە كەلگەندىن كىيىن بىز يەنە يولغا چىقتۇق. يول بويى مەن يانفۇندىن «ھەرخىل خەتەرلىك پەيتتە جىددىي تاقابىل تۇرۇش تەدبىرلىرى»، «ئەقىلنىڭ كۈچى»، «ياۋايى ھايۋاناتلارنىڭ ئەجەللىك ئاجىزلىقى».... دىگەندەك مەزمۇندىكى ماتىرىياللارنى كۆرۈپ ماڭدىم. ئىست! ئەگەر بۇرۇنراق مۇشۇنداق بىلىملەرنى كۆرگەن بولسام، ھېلىقى چاغدا چىراقنى كۈچلۈك نۇر ھالىتىگە ئەكىلىپ، بۆرىنىڭ كۆزىگە توغۇرلاپ تۇرىۋالغان بولسام، بۆرە ئۆزلىكىدىن چىكىنمەمتى؟ كاللامدا ئۆزۈم دۇچار بولىدىغان ھەرخىل ۋەقەلەرنى ۋە شۇچاغدىكى ئۆزۈمنىڭ بىرتەرەپ قىلىۋاتقان ھالىتىنى تەسەۋۋۇر قىلدىم. ئەگەر قۇم ئاستىدا ئېيىق بولۇپ قالسا، قورقۇنچۇمنى بېسىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ بۇرىغا قاتتىق ئۇرىمەن، چۈنكى ماتىرىياللاردا دىيىلىشىچە ئېيىقنىڭ بۇرنى بەك ئاجىز. يىلان ئۇچراپ قالسا ئۇنىڭ بوغۇزىدىن چىڭ قاماللاپ تۇتىۋالىمەن، شۇنداق قىلسام ئۇ چاقالمايدۇ، ياۋا چوشقا ئۇچراپ قالسا، ئىنگىلىزچە «Z» ھەرىپى شەكىلىدە قاچمەن، چۈنكى ياۋا چوشقا

يۈگۈرگەندە تۈز سىزنى لىنىيىسىدە يۈگۈرەيدۇ....

مەنزىلگە يېتىپ كەلگەندىن كىيىن بارلىق ئەندىشلىرىم بىراقلا غايىپ بولۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا ھەيرانلىقتىن ئېغىزىم يوغان ئېچىلىپ كەتتى، چۈنكى بىزنى بىر توپ ھۆكۈمەت ئالاھىدە قىسىم ھەربىيلىرى تولۇق قۇراللانىغان ھالدا ساقلاپ تۇرغان ئىكەن. چاچلىرى قىسقا، كۆزلىرى نۇرلۇق، تولىمۇ چەبدەس كۆرۈنىدىغان بىر جەڭچى ئەينىدىننىڭ ئالدىغا كىلىپ ئۆلچەملىك ھەربىيچە سالام بەردى.

-ھەرقانداق ئورۇنلاشتۇرۇشنىڭىزغا تولۇق ھەمدەمدە بولىمىز!

باشقا جەڭچىلەرمۇ بىز تەرەپكە قاراپ رەتلىك سالام بەردى. مەن ھاياجانلىنىش بىلەن بىرگە كاللامدا يەنە بىر يەكۈننى چىقىرىپ بولدۇم. «ئەينىدىن بىلەن بىگىم قوشۇنى ھەركەتلەندۈرۈلگەندىكىن، ئۇلار ھەرگىز بوش ئادەملەردىن ئەمەس!» قىسىم يېتەكچىسىنىڭ (دەسلەپتە سالام بەرگەن ھېلىقى يىگىتنىڭ) يېتەكچىلىكىدە، جەڭچىلەر تىز سۈرەتتە ئىككى گورۇپقا بۆلۈنۈپ بىز بىلەن ئازگال ئىچىدىكى ئازگالغا چۈشۈشكە باشلىدى. مەندىن يېشى كىچىك، ئۈستىقىنىمۇ بەك پەرقلەنپ كەتمەيدىغان جەڭچىلەرنىڭ ئازگالغا بىرىنىڭ ئارقىدىن بىرى شۇنچە رەتلىك ھەم تەمكىن سەكرەپ چۈشىشكە قاراپ، ئەينى ۋاقىتتا ھەربىيلىككە بارمىغانلىقىمىدىن بەك ئەپسۇسلاندىم.

مەن ۋە بىگىم بىر گورۇپپا بولۇپ، 9 نەپەر جەڭچىنىڭ ھىمايىسىدە سول تەرەپتىكى يولغا قاراپ ئىلگىرلىدۇق. بىگىم بۆرىنى بوغۇپ ئۆلتۈرگەن جايغا كەلگەندە بىگىم ئىككىمىز ھەيران قالدۇق. چۈنكى ھېلىقى بۆرىنىڭ جەستى يوق نۇراتتى، كىچىك گورۇپپا يېتەكچىسى بىزنىڭ چىرايمىزغا قاراپ تۇرۇپ قالدى. بىگىم ئۇنىڭغا بولغان ئىشلارنى قىسقىچە چۈشەندۈرگەندىن كىيىن ئۇ يېتەكچى، ئەتراپىدىكى ئەزالارغا قول ئىشارىسى ئارقىلىق بۆرە ئىتىلىپ چىققان كىچىك ئۆڭكۈرنى كۆرسەتتى. ئۇلار دەرھال بېشىغا مۇداپىئە قاپقىقى كىيىشىپ، يىنىڭ قەدەملەر بىلەن ئۇ ئۆڭكۈرگە قاراپ يېقىنلاشتى، مەن ئۇلارغا قاراپ

ئۆزۈمنى خۇددى كەڭ تارقالغان «نمجان» تور ئويۇنىنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك ھىسسىياتقا كەلدىم.

ئۇلار ئىھتىيات بىلەن ئۆڭكۈر ئىچىگە چىراق يىقىپ تەكشۈرگەندىن كىيىن، ئىككى جەڭچى چەبدەسلىك بىلەن ئۆڭكۈر ئىچىگە سەكراپ كىرىپ، ھايال ئۆتمەيلا يىنىپ چىقتى. ئاندىن يىتەكچىسىگە قول ئىشارىسى قىلدى. بەلكىم ئۇلار «چاتاق يوقكەن» دەپ ئىشارە قىلغان بولسا كىرەك، يىتەكچى بىگىمگە «ئىچىدە ھىچنەمە يوقكەن» دەپ دوكلات قىلدى. بىگىم بېشىنى يېنىك لىگىشتىپ، ئۆڭكۈرگە قاراپ ماڭدى. مەنمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشتىم.

ئۆڭكۈر ئىچى ھەقىقەتەنمۇ قۇرۇق ئىدى. ئەمما يەردە ھايۋاناتلار تېزىكى ۋە ئاق قارا رەڭلىك مويلار تۇراتتى. بىگىم بىر تۇتام موينى ئىلىپ پۇراپ باققاندىن كىيىن، مەلۇم نەرسىنى چۈشەنگەندەك بېشىنى لىگىشتىپ قويۇپ، ئۆڭكۈردىن قايتىپ چىقتى، ئىككى نەپەر جەڭچى ئالدىمىزدا يول تەكشۈرۈشكە كەتتى. بىز ئۇلارغا ئەگىشىپ ئىھتىياتچانلىق بىلەن ئالغا ئىلگىرلەشكە باشلىدۇق. تار ھەم دېمىق، سۈرلۈك بۇ قۇم ئاستى يولى بۇ قىتىم ماڭا قىلچە سۈرلۈك بىلىنمىدى. چۈنكى بىزنىڭ يىنىمىزدا بىزنىڭ بىخەتەرلىكىمىزگە تولۇق كاپالەتلىك قىلالايدىغان ئازادلىق ئارمىيە جەڭچىلىرى باردە! ئۇلارغا ئەگىشىپ ماڭغاچ مەندە ۋە تىنىمىدىن ۋە ئۆزۈمدىن بىرخىل ئىپتىخارلىنىش تۇيغۇسى پەيدا بولدى.

ئالدىمىزدا ئەھۋال ئىگەللەشكە كەتكەن ئىككى جەڭچى قايتىپ كەلدى ۋە يىتەكچىسىگە ئەھۋالنى دوكلات قىلدى. بىز ئۇلارنىڭ نىمە دېيىشكەنلىكىنى ئاڭلىمىدۇق. بىردەمدىن كىيىن يىتەكچى بىگىمگە ئەھۋالنى ئىيتىپ بەردى.

-ئالدىمىزدا ناھايىتى يوغان بىر دۆڭلۈك بار ئىكەن. لىكىن ئەتراپتا سانسىز كۆزلەر پىلىلداپ تۇرۇپتۇ، ئەزالار تۈن ئەينىكى ئارقىلىق، ئۇلارنىڭ تۈرلۈك ھايۋاناتلار توپى ئىكەنلىكىنى دەسلەپكى قەدەمدە جەزىملەشتۈرۈپتۇ. قانداق قىلىمىز؟ يول يورۇق بەرسىڭىز!

بىگىم خۇددى مۇشۇنداق بولۇشىنى بىلىدىغاندەك بەك ھەيران

بولمىدى. ئەمما مەن بەك ھەيران قالدىم. بىزنىڭ مۇشەققەتتە ئاران كىرگەن قاتمۇقات قۇم ئارىسىغا بۇنداق كۆپ ھايۋاناتلار قانداق كىرىۋالدى؟! ئۇلار بۇيەردە نىمە ئىش قىلىدۇ؟! تەكلىماكاندا شۇنچە كۆپ ھايۋاناتلار بارمۇ؟...! قانچە ئويلايمۇ بۇلارنىڭ تىگىگە يىتەلمىدىم.

بىگىم يىتەكچى بىلەن قۇلاق يېقىشىپ قىسقا مەسىلەتلەشكەندىن كىيىن مېنىڭ يېنىمغا قايتىپ كەلدى، ئاندىن ماڭا دىققەت قىلىشقا تىگىشلىك ئىشلارنى تاپىلدى.

- بىز ئالدىمىزدىكى ئەۋالنى تىخىمۇ ئېنىق بىلىش ھەم تەھدىتنى ئازايتىش ئۈچۈن، يورۇقلۇق بومبىسى تاشلىماقچى. بۇندا ۋوغاندا ھايۋاناتلار پىتىراپ كىتىدۇ. شۇڭا سىلە بومبا تاشلانغان ھامان دەسسلىپ كېتىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن تامغا چاپلىشىپ تۇرىۋالسا، بىزمۇ شۇندا قىلىمىز!

مەن دەرھال قوشۇلغانلىقىمنى بىلدۈرۈپ بېشىمنى قاتتىق لىگىشتىم. شۇنىڭ بىلەن بىز ئىلگىرلەپ ئۇلار دىگەن سانسىز كۆزلەر پاللىداپ تۇرغان جايغا يېتىپ كەلدۇق. دەرۋەقە، ئۇيەردە كۆكۈش، سارغۇچ، قىزىل... سانسىز كۆزلەر يۇلتۇزدەك پىلىلداپ تۇرۇپتۇ. مەن ھاڭۋىقىپ تۇرغاندا يېنىمدىكى بىر مۇداپىئە قاپىقى كىيگەن جەڭچى مېنى نوقۇپ قويدى، مەن ئۇنىڭغا قارىدىم. ئۇ ئاۋال ئوتتۇرا بارمىقى ۋە كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئاۋال ئۆزىنىڭ ئىككى كۆزىنى كۆرسەتتى، ئاندىن كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن باشمالتىقىنى بىر-بىرىگە چىكىپ قويدى. مەن بۇنى «كۆزىڭىز ھۇشيار بولسۇن» دىدى دەپ چۈشىنىپ، ئۇنىڭغا ئوكىي دىگەن قول ئىشارىسىنى كۆرسەتتىم.

جاۋاب بىرىپ مەن ئۆتمەيلا «ۋىتر» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئەتراپ دەرىجىدىن تاشقىرى يورۇپ كۆزلىرىم ۋىترىلداپ ئېچىشىپ كەتتى. «ۋايجان» دەپ ئىككى قولۇم بىلەن كۆزۈمنى چىڭ قاماللاپ تۇتۇۋالدىم. قۇلاق تۈۋىمىدە دۇيۇرلىگەن، ھەرخىل چىرقىرىغان ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كۆزۈمنى زورلاپ ئاچاي دەپمۇ ئاچالمىدىم. مۇشۇ چاغدا كۈچلۈك بىر قول مېنى تارتىپ تامغا نىقتاپ تۇرغۇزۇپ قويدى. گەرچە

كۆزۈمنى ئاچالمىغان بولساممۇ، بەدىنىمگە سۈركىلىپ يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ كەتكەن ھەرخىل نەرسىلەرنى ھىس قىلالايتىم. يېرىم سائەتتىن كىيىن ئەتراپ جىمىپ كەتتى. ھەممەيلەن توپا-چاڭدىن قاتتىق ھۆتۈلۈپ كەتتۇق.

-بايا نىمىشقا كۆزىڭىزنى يۇمىدىڭىز؟

قۇلاق تۈۋىمدە يىتەكچىنىڭ ئاۋازى ياڭرىدى.

-ماڭا بىرسى كۆزۈڭنى يۇم دىمىسە!

مەن كۆزلىرىمنى ئۇۋۇلاپ تۇرۇپ ئۇۋالچىلىققا ئۇچرىغان ئادەمدەك ئاھاڭدا ئۇنىڭغا جاۋاب بەردىم.

-بايا سىزگە شەرەت قىلدۇققۇ؟

-مەن ئۇنى «ھۆشيار بولۇڭ» دىگەن مەنىدە چۈشۈنۈپ قاپتىمەن.

-ھەي.....

بىگىم ۋە يىتەكچى مىنىڭ يىنىمغا كىلىپ چىراق يورىقى ئاستىدا كۆزۈمنى تەكشۈردى. ئۇلارنىڭ نىمە دېيىشكەنلىكىنى ئاڭلىمىدىم. بىر جەڭچى ئۇنىمىغىنىمغا ئۇنىماي مىنى يۈدۈپ ماڭدى. ئۇنىڭ مۇرىسىدە تۇرۇپ، بۇ جەڭچىنىڭ ئۈستىقىنىڭ ئانچە يوغان ئەمەسلىكىنى ھىس قىلىپ، ئۇنىڭغا ئېغىرچىلىقىمنى سالغانلىقىمدىن خىجىل بولۇپ، بىرقانچە قىتىم چۈشۈپ، ئۆزۈم مېڭىشنى تەلەپ قىلدىم. ئەمما ئۇ يىنىڭ كۈلۈمسىرەپ قويۇپ مىنى زادىلا قويۇپ بەرمىدى. ھەتتا سىيرىلما تانىغۇمىنى يۈدۈپ چىقىپ، تاكى تولۇق قۇم سىرتىغا چىققاندىن كىيىن، ئاندىن مىنى قويۇپ بەردى.

مەن يەنىلا كۆزۈمنى ئاچالمىدىم. ئاچساملا كۆزۈم قاتتىق ئېچىشىپ، ھەممە جايدا يۇلتۇز كۆرۈنۈپ، كۆزۈمنى يۇمۇشقا مەجبۇر بولاتتىم. كىيىن مەن كىملىرىنىڭدۇر يۆتەلەپ مېڭىشى بىلەن ماشىنىغا چىقتىم. ئاندىن ماشىنا قوزغالدى. قۇلاق تۈۋىمدە يەنە بىگىمنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى.

-بۇ دارىنى ئىچىۋاسا!

قولۇمغا مىنرال سۇ بىلەن كاپسىللىق بىر ئۇچۇم دورا تۇتقۇزۇلدى. مەن ئۇ دورىلارنى ئىچىپ بولۇپ، بىردەمدىن كىيىن قاتتىق ئۇيقۇ بېسىپ

ئۇخلاپ قالدىم....

ئويغانغان چېغىمدا كۆز ئالدىم يەنىلا قاراڭغۇ ئىدى. كۆزۈمنىڭ ئەتراپىنى بىرنەرسە قاتتىق ئوربۇلغاندەك سىزىم پەيدا بولدى. قولۇم بىلەن كۆزۈمنىڭ ئەتراپىنى سىيلاپ باققىدىن كىيىن ئاندىن كۆزۈمگە داكا ئورالغانلىقىنى بىلدىم.

-ئەدەم بامۇ؟

-بىز با تۆرەم.

-مەنىمۇ بايا ئەينا.

-ھەممىمىز با!

ئۈچەيلەننىڭ تونۇش ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن سەل خاتىرجەم بولدۇم.

-مەن نەدە؟ مەتسىلىمكىمانىڭ ئۆيىدىمە؟

-ياق، سىلە ھازىر دوختۇرخانىدا.

ئەينىدىننىڭ «دوختۇرخانىدا» دىگەن گىپىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم ئەنسىز سوقۇشقا باشلىدى. ياتاقتىن سىرتقا چىققان ئاياغ تىۋىشى ئاڭلاندى.

-مىنىڭ كۆزۈم....

-ھەي... بىچارە تۆرەم ئەمدى موخو بوپقالتىقان بوللا، ياپىياش تۇرۇپ....

-نىمە؟! مىنىڭ كۆزۈم ئەمدى ئوڭشالمىدىكەن؟

-كۆزلىرى نۇر بومبىسىدا بەك ئېغىر زەخمىلىنىپتيا ئەينا. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىلە ھەلق قوللىرى بىلەن چاپاق كۆزلىرىنى تۇتۇۋىرىپ ياللۇغلىنىپ قاپتۇ.

بەدىنىم لەسسەدە بوشاپ كەتتى. دىمەك... دىمەك مەن ئەمدى ئەما بولۇپ قالدىكەنمەندە؟! بۇنداق ياشىغىنىمنىڭ نىمە ئەھمىيىتى بولسۇن؟ ئۇنىڭدىن ئۆلۈپلا قۇتۇلسام بولمامدۇ؟! مەن نىمانچە بىتەلەي؟ ھەرقىتىم ھىچكىمگە كەلمىگەن بالا-قازا ماڭىلا كىلىدۇ دىسە! ئەسلى مەن ئەينىدىن بىلەن بىگىمنىڭ گومپىسىغا چۈشمەي ھېلىقى چاغدىلا كەتكەن بولسام، مۇشۇنداق كۆرگۈلۈك يوق بولار ئىدى....

-تۆرەم، خاپۇمماي سەل قوپاپ بىرەملا، تېڭىق ئالماشتۇرىدىكىن!

ئەينىدىننىڭ گىپىنى ئاڭلاپ تۇرۇپمۇ قىمىرلىماي يىتىۋالدىم
 -تۆرەم!

-نېمە تولاۋىرىلا ئەدەمنى! نىم پايىدىسى كادىن چىققان كۆزنىڭ
 تېڭىقنى ئالماشتۇغاننىڭ! كىتىمەن دېسەم ئۇناشماي توسىۋىلىشلا، مانا
 ئەمدى ساپ ئەغزەم قارىغۇ بوپتىمەن! مۇراتلىرىغا يىتىشكەنلا ھەقىچان
 ئەمدى!

ئۆزۈمنى تۇتالماي بوغۇلۇپ سۆزلەپ كەتتىم.

-ۋۇجۇ! چىم سىلىنىڭ كۆزلىرىنى كادىن چىقتى دەيدى؟

-بولدى مېنى ئالدايمەن دەپ خام خىيال سۇرۇشمىسە، مەتسىلىمكەم
 ھەممىنى دەپ بىرىپ بولدى، مېنى بۇندا قىزىغىچە قۇملۇققا تاۋىتىپلام
 قۇتۇلساڭلا بومادا!

-مەتسىلىماخۇن، قويسا سىلىنى، ئاھاي....

-چاقچاق قىپ قويدۇميا ئەينا! ھى-ھى....

-مۇشتامۇ چاقچاق بولامدا مەتسىلىماخۇن! تۆرەم راس دەپ ئويلاپ قاپتا
 ئاينا!

بىگىم بىلەن ئەينىدىن مەتسىلىمگە قاتتىق رەنجىپ كەتتى. لىكىن بۇ
 ئىشلارنىڭ ھەممىسى ماڭا يەنىلا ئۇلار بىرلىشىپ مېنى ئالداپ تەسەللىي
 بەرگەندەك بىلىنىپ كەتتى.

-مېنى ئالدايمەن دېيىشمىسە بولدى. پېشانەم مۇشتا تەتۈ
 ئوخشايدا، ھەي....

كۆڭلۈم چەكسىز پەرىشانلىققا چۆمدى. كاللامدىن ئاتا-ئانامنىڭ مېنى
 كۆرگەندىن كېيىنكى ھالىتى، بۇندىن كېيىنكى تۇرمۇش قېيىنچىلىقىم
 خۇددى كىنو لىنتىسىدەك ئۆتۈشكە باشلىدى.

-ماڭ قايلىسا تۆرەم! مەتسىلىماخۇن سىلىگە چاقچاق قىپ
 قوياپتا. كۆزلىرى بەك بوسا ھەپتە بومىسا ئۈچ كۈندىلا ساقىيىپ كىتىدا.

-غوجام راس دەيدىدا، مەتسىلىماخۇن چاقچاق قىلسا راس دەپ ئويلاپ
 قاغان ئوخشايدا!

-ۋۇجىسىنەم تۆرەم! سىلىگە چاقچاق قىلغىلى زادى بومىمايتۇ، زادى

بومايتۇ!

ئۇلارنىڭ چۈشەندۈرىشى ماڭا زادىلا كار قىلمىدى. ھىم! چاقچاقمىش تېخى! كۆزۈمنىڭ يورۇقلۇق بومبىسىدا يارىلانغانلىقى راست، قولۇم بىلەن كۆزۈمنى توختىماي ئۇۋىلىغانلىقىم راست تۇرسا!
ئۇلار مىنىڭ ئىشەنمىگەنلىكىمنى ھىس قىلىپ، ماڭا مەسئۇل دوختۇرنى چاقىرىپ كىردى.

-ئۇكام، سىز بەك ئارتۇق ئويلاپ كىتىپسىز! مەن سىزنىڭ مەسئۇل دوختۇرىڭىز. كۆزىڭىز پەقەت كۈچلۈك نۇرغا بىۋاسىتە ئۇچراشقاندىن كىيىن كۆرۈش ئاپىراتىدا توسالغۇ پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئادەتتىكى كىسەللىك ھىساپلىنىدۇ. لىكىن، ھازىرقىدەك داۋالاشقا ماسلاشمىسىڭىز سىز ئويلىغاندەك ئەھۋالنىمۇ يۈز بەرمەيدۇ دىگىلى بولمايدۇ.

قويۇق شىمال تەلەپپۈزىدا سۆزلەيدىغان دوختۇرنىڭ ئاخىرقى سۆزى مىنى چۆچۈتتى. دەرھال ئۇنىڭ تېڭىق ئالماشتۇرىشىغا ماسلىشىپ بەردىم. ئىچىمدە بولسا مەتسىلىمنى يۈزمىڭنى تىللاپ چىقتىم....

ئەندىشە ۋە قورقۇنۇچ ئىچىدە ئۈچ كۈننى ئىنتايىن تەستە توشقۇزۇپ، ئاخىرى كۆرۈمىدىكى تېڭىق ئېلىنىپ، يورۇق دۇنيانى قايتا كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇم. دوختۇرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە كۆزۈمنى ئاستا-ئاستا ئاچتىم. ئەتراپىمدىكى شەيئىلەرنى كۆرۈپلا يەنە كۆرۈمىدىن ياش چىقىپ كۆزۈمنى يۇمىۋالدىم. يەنە ئاچتىم، يەنە

يۇمىۋالدىم.... مۇشۇنداق بىرقانچە كۈن قىيىنلىش ئارقىلىق ئاخىرى مەن دوختۇرخانىغا كىرگەن توققۇزىنچى كۈنى كۆزۈمنى بىمالال ئاچالايدىغان بولدۇم. لىكىن كۈچلۈك ئاپتاپ ياكى شاماللىق ھاۋاغا يولۇقسام كۆزۈمدىن ياش چىقىپ ئاچالماي قالاتتىم. دوختۇر بۇنى «ۋاقىتلىق مەسىلە، بىر مەزگىل كۆز ئاسراش ئەينىكى تاقىغاچ تۇرۇڭ، ئۈچ كۈن ئايدىن كىيىن

ئېلىۋەتسىڭىز سەللىمازا ساقىيىسىز» دەپ چۈشەندۈردى. مەن كۆزۈم يەنە تاقاشقا ناھايىتى ئۆچ بولساممۇ، ئەمما بۇ قېتىم ئامالسىز تاقاشقا مەجبۇر بولدۇم. ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن، قايتا-قايتا تاللاش ئارقىلىق، رەڭ ئۆزگەرتىدىغان بىر ئەينەكنى تاقىدىم. ئەينەكنىڭ بۇلىنى مەتسىلىم دىگەن

ئوغرى بىزەڭلىك قىلىپ تۇرىۋېلىپ تۆلىدى.

-تۆرەم مەن تۆلەي ماقىمما! مەن گاداغا خاتالىقنى تونۇيتقان بىر پۇرسەت بەسلە!

-ھىم! بۇندا ئاسان قۇتلىمەن دەپ ئويلاپ قاممىسا! سىلنى بۇندا شىتىك كەچۈرمەيمەن! لاۋزا چاقچاقلىرى كاللامغا چىرىۋېلىپ قانچىلىك ئازاپلانغىنىمنى بىلمەيلا!

-ئو... ئۇنداق بولسا سىلگە كۆز ئەينەكتىن ئەللىك-ئاتمىشنى بىراقلا ئەپىرىتمە. ئاينىداق قىلسامغۇ ئەپۇ قىلالا! پەقەت بولمىسا دىرىۋون ئىلىپ بىرىتمە، ئۇنىڭغىمۇ ئۇنىمىسلا ھېلىقى نىمىتتا؟ ھىكروسكوپ ئەپ بىرىتمە! -مىكروسكوپ دىسە ماندا.

-ھە ئاشۇ... كوپ!

-ھا-ھا-ھا!

-خا-خا-خا!

-ھىي-ھىي-ھىي!

بىزگە قوشۇلۇپ ھەتتا كۆز ئەينەك ساتىدىغان ئايال خوجاينىمۇ ئۆزىنى تۇتالماي كۈلۈپ كەتتى. شۇ كۈلكە بىلەن بارلىق كۆڭۈلسىزلىكلەر كۆتۈرلۈپ كەتكەن بولدى....

يەنە مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە قايتىتۇق. ياتاق ئۆيۈمدە ياتقاچ قولۇمغا ئالمىغىنىمغا ئۇزۇن بولغان يانفۇنۇمنى ئالدىم. ئاتا-ئانامغا تىلفۇن قىلىپ ئامانلىق سورىۋەتكەندىن كىيىن كەلگەن ئۇچۇر ۋە ئۇندىدار خاتىرىسىگە قاراپ باقتىم.

كەلگەن قىسقا ئۇچۇرلار ساپلا كىرەكسىز ئۇچۇرلار ئىكەن. لىكىن ئۇندىداردا كەلگەن ئۇچۇر خاتىرىسىنىڭ ئىچىدە ئىككى پارچە ئۇچۇرمنى ئۆزىگە تارتتى. بىرىنجى پارچە ئۇچۇر مەن بىرمەزگىل قوغلىشىپ بېقىپ كىيىن ئۈمۈدۈمنى ئۈزگەن ئوقۇرى ئىگىز قىزدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇنى مەن ئۇندىدارغا قاتقاندىن بىرى ئىزچىل بىرىپارچىمۇ سۆز ياكى ئۇچۇر ئىۋەتىشىپ باقمىغان ئىدۇق. (ئەلۋەتتە مىنىڭ ئىۋەتكەن سانسىز ئۇچۇرلىرىمنى ھىساپقا ئالمىغاندا). ئۇ ئۇچۇرنىڭ مەزمۇنى مۇنداق:

قىز: ئەسسالام. بامۇيا سىلە؟ (ئاۋازلىق)

قىز: بەك ئالدىراش بولاپ كەتكەن ئوخشايدۇ ھە، خەپ! (ئاۋازلىق)

قىز: گاچا بولاپ قاممىغانلا؟ (خەت) ھەيرانلىق ئىپادىسى.

قىز: راس ماڭا گەپ قىلمايلا؟ (خەت) ئوڭ تەرەپكە قىيىداش ئىپادىسى.

قىز: ئەمدى مېنى سىلىگە گەپ قىلامدىكى دەپ خىيال ئەيلىمىسە .

(خەت) سول تەرەپكە قىيىداش ئىپادىسى.

قىز: سىلىدىن بىزار بولدۇم! (خەت) پارتىلاپ تۇرۇپ رەنجىش ئىپادىسى.

ۋۇجۇدۇمدا نازۇك، شېرىن بىر سەزگۈ پەيدا بولۇپلا ئۆتۈپ كەتتى. چۈنكى مەن ئۇقىزنىڭ كەينىدىن خىلى چىپىپ باققان بولساممۇ، ئۇ سىنىڭ كۆڭلۈمنى قاتتىق رەنجىتكەندىن سىرت، مېنى نەزىرىڭمۇ ئىلىپ قويمىغان ئىدى. ئەجىبا بۈگۈنگە كەلگەندە ھەجەپ ماڭا گەپ قىلغۇسى كىلىپ قاپتۇ. مېنىڭچە ئۇ چوقۇم مۇھەببەتتىن زەربە يىدى ياكى ئىچى پۇشۇپ قىلغىلى ئىش تاپالماي يەنە مېنى ئەخمەق قىلغۇسى كىلىپ قالدى! مەن ئۇنىڭغا بىر پارچە چىراي ئىپادىسىنى جاۋاپ ئورنىدا ئىۋەتىپ قويدۇم.

مەن: قارا كۆزۈڭ يەنە تاقاپ تاماكا چىكىپ تۇرغان ھىسىيات ئىپادىسى!

ئىككىنچى ئۇچۇر دوستۇم ساپايدىن كەلگەن بولۇپ، مەزمۇنى مۇنداق ئىدى:

ساپايى: ئەغزەم جووون! ئۆتكەندە يالغاندىن تويام بولدى دەپ مېنى ئۆيدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئەچىقىپ قوي دەۋاتتىڭ، مانا ئەمدى سىنى قۇتقۇزۇپ چىقىشنىڭ ۋاقتى يىتىپ كەلدى، مەن ئۆگۈنلىككە توي قىلىمەن! خا-خا! ماڭا رەخمەت ئىيتماي تۇر، رەخمىتىڭنى تويىدا خەلق پۇلى بىلەن بىلدۈرەسە جىما! (ئاۋاز)

ئەتىسى يوللانغان ئۇچۇرلار

ساپايى: نىمدا قىلىسە! تىلپۇن قىلىسام تەخى ئاممايسە، يا ۋېشىنىدە جاۋاپ قايتۇمايسە! سىنى قولداشلىققا بىكىتتىم جىما دەپ قوياي! (ئاۋازلىق)

ساپايى: تويىدا كۆڭەل قوي دەپ چاقچاق قىپ قويسام قوقاپ كەتتىڭما بالووو! ئۆزەڭ كەسەڭ مەن ئۈچۈن ئەڭ چوڭ كۆڭەل، شۇڭا ئۇندا شىتتىڭ

ئۆزۈڭگە ئۆلەم تىلىمەي دەرھال كەچتە بىزنىڭ ئۆيگە كەل، مەسئەت چىيى
بىرىمەن! (ئاۋازلىق)

ساپايى: ھەي! سەندىن باشقا ھەممەيلەن كەپ بولدى جىما! ئىناۋىتىمنى
تۆكمەي شىتتىك كەل، ئەتە توپام جىما مىنىڭ! (ئاۋازلىق)

ساپايى: خەپ سەنمۇ توي قىلا سە! (ئاۋازلىق)
ساپايى: مەنسىتمە سىلىك ئىپادىسى.

ئىلىنىمىغان تىلىفۇنلار خاتىرىسىگە قارىدىم. دىگەندەك ساپايى ئاز
دىگەندىمۇ ئوتتۇز قېتىم تىلىفۇن قىپتۇ. ئۇنىڭ ئۇچۇر ئىۋەتەن كۈنىنى
ھىساپلىسام بۈگۈن ئۇنىڭ توي قىلغانلىقىغا ساق ئون كۈن بوپتۇ! ئۇنىڭغا
تىلىفۇن قايتۇردۇم. لىكىن مەن ئويلىغىنىمدەك ئۇ تىلىفۇننى
بېسىۋەتتى، كىيىن ئۇرسام ئىتتۈتتۈ.

كۆڭلۈم باشتا سەل پەرىشان بولدى. كىيىن ئويلىنىپ ئۆزۈمنىڭ
قەستەن قىلىنغانلىقىمنى بىلىپ ئۆزۈمنى بەزلىدىم. شۇنداقتمۇ ئۇيغۇم
كەلمەي ياتاق ئۆيدىن سىرىتقا چىققۇم كەلدى. دالان ئۆيگە چىقىپ بىرتال
تاماكى تۇتاشتۇرۇپ ئەتراپىمغا قارىسام ئەينىدىن ياتىدىغان ئۆينىڭ چىرىغى
يېقىغلىق تۇرۇپتۇ. ئاستا بېرىپ ئىشكىنى چەكتىم.

- ھە!

مەن ئۇنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن ئىشكىنى ئىتتىرىپ ئۇنىڭ
قېشىغا كىردىم. ئەينىدىن ئالدىغا نۇرغۇن فوتو رەسىملەرنى تىزىۋېلىپ
خاتىرىسىگە بىرىنىمىلەرنى يىزىۋاتقان ئىكەن.

- كەسە تۆرەم، ئۇيغۇللىرى كەممىگەن ئوخشىمامدا؟
- شۇندا ۋولدى. قايلىسام سىلىنىڭ چىراقلىرى ئۆچمەپتىكىن، بىز دەم
پاراڭلىشاي دەپ چىدىم.

- ئوبدان ئويلاپلا، مىنىڭمۇ ئۇيغۇم كەممەي تۇغان.
مەن ئۇنىڭ يىنىغا كىلىپ ئالدىغا تىزىۋالغان رەسىملەرگە قاراپ
باقتىم. ھەممىسى بەك ئاق ھەم غۇۋا تارتىلغان رەسىملەر بولۇپ، بىرقاراشقا
ئادەمگە ئاپتاپ كۆرۈپ قالغان ۋىگاتىپنى يۇيۇپ چىقارغان رەسىمدەك
تەسىر بىرەتتى.

-ۋۇجۇانىمدا چاپاق رەسىملە بۇ؟
-بۇ ھېلىقى كۈنى بىگىم تاتقان رەسىملە!
-قاسى كۈنى؟

ئەينىدىن جاۋاپنىڭ ئورنىغا مېنىڭ كۆزۈمنى شەرەتلىدى، دېمەك بۇ رەسىملەر مەن ھېلىقى جەڭچىنىڭ ئىشارىسىنى خاتا چۈشۈنۈپ كۆزۈم زەخمىلەنگەن كۈنى بىگىم تارتقان سۈرەتلەر ئىكەن!
-قوللىرىغا ئېلىپ كۆرەپ باقماملا؟
-ماقا.

مەن سۈرەتلەرنى قولۇمغا ئېلىپ تەپسىلىي قاراپ باقتىم. ئېنىقراق تارتىلغان بىرقانچە پارچە سۈرەتتە ھەرقىسىم ھايۋاناتلارنىڭ يەنى بۆكەن، كالا، بۆرە... يەنە مەن كۆرۈپ باقمىغان ھەرقىسىم ھايۋانلارنىڭ گۇڭگا سىماسى تۇراتتى.

-ۋاخ! دېمەك تەكلىماكاندا مۇشتا جىق ھايۋاناتلا باكىندە؟ نېمىشقا بىزگە پەقەت ئۇچرىمىغاندۇ؟

-بەلىكىم ئۇلار بىزدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ زۇگەندۇ ياكى بىز ئۇلارنىڭ با يىرىگە تېخى چىمىگەندۇق. لېكىن....
-لېكىن نېمە؟

-لېكىن مەن شۇنىڭدىن ھەيران، بىز شۇنچە مۇشەققەتتە تېپىپ چىگەن قۇم ئاستىغا بۇنچە كۆپ ھايۋانلار قايدا چىگەندۇ؟ نېمىشقا چىگەندۇ دەيمە.
-ھە... ئۆزلىرى قايدا ئويلىلا؟

-ھىم... مېنىڭچە پات يېقىندا ناھايىتى چوڭ قۇم كۆچەش بولمىشى مۇمكىن. رەسىمدىكى جانىۋارلا تەكلىماكاننىڭ يەرلىك «خەلقى» ھېساپلىنىدۇ. شۇڭا ئۇلار ھاۋارايىنى بەك ئېنىق بىلىدا.

-ھە... بىگىم قايدا ئويلاپتا؟

-مەنمۇ ئاشتا ئويلىدىم.

توساتتىن ئارقامدىن بىگىمنىڭ ئاۋازى ياڭراپ، مېنى يەنە چۆچىتىۋەتتى. ئۇنىڭ مېنى بۇنداق چۆچۈتىشىگە زادىلا كۆنەلمەي قالدىم

دېسە.

- ۋوجو بىگىم! جىندە كلام چىرىپ ئەدەمنى قوقتىلا دايم! ھابىدا شىكىنى
چىكىشنى بىلمە مەلا سىلە؟

- مەن سىلە چىرىشتىن بۇرۇنلام مۇشۇ ئۆيدە باتىم. بايام خالغا
چىكەتلەن. سىلەنىڭ چىگەنلىرىنى بىلگەن بولسام شىكىنى چىكىپ
چىرىتىم. خاپۇمىسا جىما!
- ھا-ھا-ھا!

ئەينىدىن قاتتىق كۈلۈپ كەتتى. مەن بىگىمنىڭ كەينىدىن مەتسىلىمىمۇ
كىرىپ قالامدىكى دەپ ئىشىككە قاراپ باقتىم. لىكىن ئۇ كىرمىدى.
- تولۇق بومىغان ماتىرىياللاردا، تەكلىماكان قۇملىقىدا 100 خىلدىن
ئارتۇق ياۋايى ھايۋانلار بار دەپ سىناستىكا قىلىنغان، بۇ قېتىمقى ئىشتىن
كىيىن ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭدىنمۇ جىق ئىكەنلىكىنى ھىس قىلدىم.
بىگىم مەن سورىماستىنلا سۇئالغا جاۋاب بېرىپ چۈشۈپ كەتتى. مەن بۇ
پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ دوختۇرخانىدا كۆزۈمنى داۋالاتقاچ ئويلىغان
سۇئاللىرىمنى سورىۋېلىشنى قارار قىلدىم.

- شىكىلىرىدىن تەلىم ئالىدىغان ئازراق ئىش ۋاتى. سورىسام قايدا ۋولا؟
ئۇلار مىنىڭ ساختا تەكەللۈپ سۆزۈمنى ئاڭلاپ مېنىڭدا كۈلۈپ قويۇشتى
ۋە باشلىرىنى لىگىشتىشتى.

- ھېلىقى ھەربىي قوشۇننى سىلى باشقۇرامسىلە؟
- خا-خا-خا!

- ھا-ھا-ھا!

ئۇلار خۇددى ناھايىتى قىزىقارلىق يۇمۇر ئاڭلىغاندەك كۈلۈپ
كېتىشتى. مەن بۇ گەپنىڭ كۈلگۈدەك نەرى بارلىقىنى زادىلا بىلمەيمىدىم.
- ھەي تۆرەم، ھەي تۆرەم، ماندا چوڭ ئەدەمدەك گەپ قىلسا
جىما! ھېچقاندا دۆلەتتە ئارمىيە شەخسىگە ئىشلىمەيدۇ. بۇ سۇئاللىرى
خۇددى بانكىدىن ھازىر پۇل ئالغان ئادەمدىن «بانكا سىلىنىڭما؟»
دىگەندەك سۇئال بولدى.

بىگىممۇ ئەينىدىنكە ئوخشاش مېنى زاڭلىق ئېيتىشكە باشلىدى.

- غوجام ماگەپلىرى بومىدى جىما. مۇشتا سۇئاللىرىنى تۆرەمدىن باشقا

كەدەم ئويلىيىمىدا دەيمە. تۆرەمنىڭ ئەقلى قايلىتى ئادەتتىكى
كەدەمنىڭكىنى نەچچە قاتلايدا!

- بولا، بۇ گەپنى سورىمىغان بولاي. باشقا گەپنى قىلىشلى.

مەن سەل تېرىكىپ گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكىمەكچى بولدۇم. لىكىن
بىگىم يەنىلا چۈشەنچە بەردى.

- سۇئاللىرى جاۋاپسىز قاممىسۇن. بىز زۇقىرى دەرىجىلىك ئورۇنلارغا
ئىلتىماس قىلدۇق. زۇقىرى دەرىجىلىك ئورۇنلارنىڭ ماسلاشتۇرىشى

نەتىجىسىدە ئۇ ھەربىيلە بىزگە ياردەمگە كەگەن. چۈشەنلىمۇيا؟

- چۈشەندىم، بەك چۈشۈنۈپ ئۆتەپ كەتتىم. ئەمدى باشقا گەپ
قىلىشلى، ھىلىقى بۆرىنىڭ ئۆلىكى نە كەتكەندۇ؟

مەن ھەقىقەتەن ئۆزۈمنىڭ كىچىك بالدەك سۇئال سورىغانلىقىمنى
ھىس قىلىپ، تىزلا گەپنىڭ تىمىسىنى يۆتكىۋالدىم. بىگىم خۇددى

مۇشۇنداق سۇئال سورىشىمنى بىلىپ، ئالدىن جاۋاپ تەييارلىۋالغاندەك
سۇئالغا تىزلا جاۋاپ بەردى.

- بۇنى ماندا ئويلىساق بولىدا. بىزسى: ئۇ بۆرىنىڭ جەستىنى باشقا
ھەمراىرى ئىلىپ كەتكەن ياكى يۆتكىۋەتكەن. يانا بىزسى: ئۇ بۆرە

ئۆلمىگەن بەلكى ھوشسىزلىنىپ قالغان. بىز چىكەتكەندىن كىيىن ھوشغا
كىلىپ قېچىپ كەتكەن.

- ھە... مەنمۇ سىلىدەك ئويلىغان (ئەمەلىيەتتە مەن پەقەت ئاخىرقى
پەرەزنىلا قىلغان). لىكىن سىلە مەندىن بىز تۇرىنى كەم ئويلاپ

قويۇپلا، يەنى، ئۈچىنچىدىن بۇ يەرگە چىرىدىغان بىزدىن باشقا ئەدەممۇ
با. بىزچىكەتكەندىن كىيىن ئۇلا بۆرىنىڭ تېرىسىنى سويۇپ ئىلىپ

كىتىپ، جەستىنى باشقا يەگە تاشىۋەتكەن!

مەن سۆزۈمنى دەپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۈلۈشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. لىكىن
ئۇلار كۈلمەيلا قالماي، ئەكسىچە ماڭا باشقىچە نەزەردە قارىشىپ

كەتتى. بولۇپمۇ ئەينىدىن مەنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىگىشتىپ كەتتى.

- توغرا، توغرا. تۆرەمنىڭ بۇ دەرىجىدە ئىلمىي يەكۈن چىقىرىشىنى
ئويلىماپتىكەنمە. ھەقىقەتەن سىلنى بوش چاغلاپ قاپتىمەن.

-ياخشى پەرز قىللا تۆرەم، مەيلى ئويلىغانلىرى خانا ۋوسۇن ياكى ئوغرا
ۋوسۇن، ئىشقىلىپ مۇشتا دادىل پىكىر يۈرگۈزۈشلىرى بەك ياخشى ئىش!
ئۇلار بىردىنلا مېنى ماختاپ چۈشۈپ كەتتى، مەنمۇ بۇلار بىلەن
تونۇشقاندىن بۇيان مۇشۇ بىر پەرزىمنىڭ ئۇلارغا ياراپ كەتكەنلىكىدىن
مەنمۇ بولۇپ كەتتىم ھەمدە بۇرۇندىن مۇشۇلارنى گەپتە يېڭىشقا
ئىشلەتكەن كاللامنى، ئەمەلىي ھەركەتكە ئىشلەتمىگەنلىكىمدىن ئۆكۈندۈم.
-خوش، تۆرەم ئاشۇ قاتتىق ئىشلەيدىغان مېڭىلىرى بىلەن ما رەسىمنى
بى تەللىق قىپ باقسا.

بىگىمگە مېنىڭ مەغرۇرلىنىپ گېدىيىپ كىتىشىم ياقمىغان بولسا
كىرەك، مانا ئۇچ پارچە رەسىمنى تەڭلىدى. رەسىمگە سىنچىلاپ قارىدىم. بۇ
رەسىمدە بىر قانچە ھايۋاناتلار ئىچىدە، دوڭ ئادەمدەك ئالدىغا مۇكچىيىپ
تۇرغان، ئىككى مۇرىسى دەرىجىدىن تاشقىرى يوغان، بويى ئون ئىككى
ياش ئەتراپىدىكى بالىلاردەك چىقىدىغان، يايلىق، چاچلىرى پاخىيىپ
كەتكەن بىر نەرسە ئالاھىدە گەۋدىلىنىپ تۇراتتى. بۇنىمە؟! مايمۇن؟! ياۋايى
ئادەم؟! ئالۋاستى؟!....!

-ھە، نىمە ئويلىغان بوسىلىرى قوقماي دەۋەسە.
ئەينىدىن مېنى تىخىمۇ ئالدىرىتىپ قويدى. مەن رەسىمگە يەنە
سىنچىلاپ قارىدىم. مايمۇنىكىن دىسەم، بەدەن قۇرۇلۇشى زادىلا
ئوخشىمايدۇ. ياۋايى ئادەمكىن دىسەم، ئاتقا ئوخشاش يايىسى بار ھەم
باش شەكلى سوزۇنچاق. گەپ قىلماي دىسەم بۇ ئىككىسىگە بولۇپ
بىرىدۇ. بايام تىخى ئىككىگەن دانا ئوبرازىم تىزلا خۇنۇكلىشىدۇ.
-مىنىڭچە بۇ مايمۇننىڭ بىر تۈرىمكىن دەيمە.
-نىمىشقا؟

بىگىم كۆزۈمگە مەنىلىك قاراپ تۇرۇپ سەۋەبىنى سورىدى. «مەن ئۇنى
ھەرگىز ئالدىيالىمايمەن. ئۇ ھامان مېنىڭ نىمىلەرنى ئويلىغانلىقىمنى بىلىپ
قالدۇ. ئۇنىڭدىن ئويلىغانلىرىمنى دەۋىرەيچۇ» دەپ ئويلاپ راست گەپ
قىلدىم.

-راس گەپ قىلسام بۇنى مەن ھەرخىل ئويلىدىم. مەسىلەن دەسلەپتە

ئالۋاستىمكىن دىگەن. لىكىن ئالۋاستى ھەرگىز قۇم بوراندىن قىچىپ، ياۋايى ھايۋانلار بىلەن بىر يەگە چىرىۋالمايدۇ.

كىيىن ئۇنى ياۋايى ئەدەممىكى دەپ ئويلىدىم. لىكىن ياۋايى ئادەم ھەق قانچە بولۇپ كەتسىمۇ ئەدەمدىن بۇ دەرىجىدە پەرقلىنىپ كەتمەيدۇ دەپ ئويلىدىم. كىيىن يەنە بۇنەسنى مایمۇننىڭ بىر تۈرىمىكى دىدىم. گەرچە يۈز قىسمى سوزۇنچاقراق بوسمۇ، شىككى مۇرىسىنىڭ بەك يوغانلىقى، بويىنىڭ پاكالىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنى قۇملۇقتا ياشايدىغان بىر خىل مایمۇنمىكى دەپ ئويلىدىم.

گىپىمنى تۈگىتىپلا ئاۋال بىگىمنىڭ چىرايى ئىپادىسىگە، ئاندىن ئەينىدىننىڭ چىرايى ئىپادىسىگە قارىدىم. ئۇلار بىر-بىرىگە مەنۇت تىكىلىپ تۇرغاندىن كىيىن، چىرايىغا يەنە بىر قىتىم مەنۇنلۇق كۈلكۈسى يۈگۈردى. -ھىم، ناھايىتى ياخشى تەپەككۈر قىللا جىما، غوجامنىڭ سىلىنى ماختىغانلىقى بىكا ئەمەسكىن.

- توغرا دەيلا بىگىم. تۆرەم گەرچە ئەڭ ئىپتىدائىي شەكىلدە تەپەككۈر قىغان بوسمۇ، لىكىن لوگىكا جەھەتتىن تامامەن توغرا دېيىشكە بولىدا. مەن يەنە بىر قىتىم ئۆزۈمدىن مەنۇن بولدۇم. لىكىن ئۇلارنىڭ ئالدىدا ھەرقانچە بىلەرمەنلى قىلساممۇ يەنىلا بىكار ئىكەنلىكى كۆڭلۈمگە ئايان بولغاچقا، ئۇنجى قىتىم كەمتەرلىك بىلەن ئۇلاردىن سورىدىم.

- بەگ-غوجىلىرىم مېنى ئۇچۇرۇپ ئەرشالاغا چىقىرۋەتمىسە يانا قوساقلىرىدىكى بىلىملىرىنى ئايشاماي، ماڭا بۇ نەرسىنىڭ زادى نىمىلىكىنى دەپ بىرىشە جىما!

- ئەجىبا تۆرەم بىلىمنى قوساققا قاچىلايدىغان ئوخشىمامدا؟ شۇڭا قوساقلىرى بۇرۇنقىدىن يوغىناپ قاپتىكىن ئەسلى ھە! بىزدە ئەمدى سىلىدەك ئۇندا ئالاھىدە ماخارەت بومىغاندىكىن، بىز ھازىرچە بىلىمنى كالىمىزغا قاچىلىغۇچ تۇدۇققۇ.

ئەينىدىن مېنى ئۇنىڭ يوغان قورسىقىنى دارىتمىلاپ شۇنداق دىدى دەپ ئويلاپ قالدى بولغاچ، مېنى گەپتە چىقىۋالدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن گەپ ئوينىتىشنى خالىماي يەنە شۇ سۇئالنى سورىدىم.

مەيلى نەگە قاچىلىغان بىلىملىرى بوسا ئىشقىلىپ مىنىڭكىدىن جىق
ھەقاسىلىرىنىڭ، شۇڭا مىنى زاڭلىق ئەتمەي دەپ بىرىشسە ماندا!
-بۇ نەرسە بەلكىم ئەينى چاغدا مەتسىلىم ۋە ئۇنىڭ ئاغىنىسىنى ھېلىقى
قەبرە ئالدىدىكى خەتەردىن قۇتۇلدۇرۇپ، تاتىپ مەلىسىگە ئەكەپ قويغان
نەسە شۇ بولدى مۇمكىن. ناۋادا سىلنى بېھۇش چاغلىرىدا يولنى ئۆزى
تىپىپ كەممىگەن دەپ ئويلىساق، سىلنىمۇ قۇتقۇزۇپ قويغان نەسە دەل
شۇ بولدى مۇمكىن!

بىگىمنىڭ گىپىنى ئاڭلاپ ئەينىدىن بىرچاغدا ماڭا سۆزلەپ
بەرگەن «بىز نەسە پۇتۇمدىن داقتىتىپ سۆرەپ، مەلەمگە ئەكەپ
قويدى. مەن نىمىلىكىنى كۆمدىم، لىكىن ئاغىنەمنىڭ دىيىشىچە ئۇ بىرخىل
ھايۋانمىش» دىگەن گىپى، ئاندىن ئۆزۈمنىڭ ئويغاق تۇرۇپ چۈش
كۆرگەندە بوران بىلەن تەڭ كىلىپ، مىنى ھېلىقى جىنلارنىڭ قولىدىن
قۇتۇلدۇرغان نەرسە ئېسىمگە كەلدى.

-دىمەك...دىمەك بۇ ھىلىقى ئەدەمگە ياردەم قىلىدىغان مەخلۇق شۇما؟
بىگىم كۈلۈپ قويۇپ ئۆز چۈشەنچىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى:
بۇنداق مەخلۇقنىڭ ھەرخىل چۈشەندۈرلىشى بار. لىكىن ھەممىسى
تولۇق بولمىغان مەلۇماتلار.

بۇنداق مەخلۇقنى تۇنجى كېتىم بايقىغان ھەم دەسلەپكى قەدەمدە نام
قويغان كىشى ئەنگىلىيەلىك ھولبىك. دەيۋىس ئىسىملىك بىر قىدىرىپ
تەكشۈرۈش مۇتەخخىسى بولۇپ، ئۇ 1961- يىلى سەھرايى كەبىردە
مۇشۇنىڭغا ئوخشاپ كىتىدىغان بىرخىل جانلىقنى بايقاپ، ئىمكانىيەتنىڭ
بارىچە ئۇنى ئىز قوغلاپ تەكشۈرگەن ۋە ئۇنىڭغا «كىچىك ۋاجىرا»، «قۇم
شاھى» دەپ نام بەرگەن. لىكىن ئۇ جانلىقنىڭ سۈرئىتى ناھايىتى تىز
بولغاچقا تارتىلغان سۈرەتلەر تازا ئېنىق چىقمىغان. (شۇڭا كۆپ قىسىم
ئالىملار ۋە مۇتەخخەسسسلەر دەيۋىسنىڭ تەتقىقات نەتىجىسىنى ئىنكار
قىلغان). ئۇ مۇنداق يەكۈن چىقارغان:

بۇ قۇملۇقتا ياشايدىغان بىرخىل مايىمۇن تۈرىدىكى ئىپتىدائىي ھايۋان
بولۇپ، ئادەتتە قۇملۇقنىڭ تىگىدە گەمە كولاپ ياشايدۇ، كۆپىنچە كېچىسى

ھەركەت قىلىدۇ. قۇملۇقتا مېڭىش، يۈگۈرۈش سۈرئىتى ناھايىتى تىز. كۈنكىرت تۇرمۇش ئادىتى ۋە يىمەكلىك ئادىتى ئېنىق ئەمەس. لىكىن ئۇنىڭ بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئۆز زىمىن تەسەررۇپىغا كىرىپ قالغان ئادەم ياكى ھايۋانلارنى ئاساسەن زەخمىلەندۈرمەي ئادەم بار ياكى ئادەملەرگە يېقىن جايلاغا ئاپىرىپ قويدۇ. ئۇسۇلى بىرخىل، يەنى ناھايىتى تەرەققىي قىلغان ئىككى قولى بىلەن ئۆز زىمىن تەسەررۇپىغا كىرىپ قالغان ئادەم ياكى ھايۋاننىڭ پۇتىدىن ياكى قولىدىن سۆرەپ ئېلىپ كىتىدۇ.

قىزىق يېرى شۇكى، بۇ مەخلۇقنىڭ ئادەم ياكى ھايۋانلارنى سۆرەپ قۇملۇقتىن ئېلىپ چىقىپ قويۇشى ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ ئاقكۆڭۈللىكى ياكى ئاڭلىقلىقىدىن بولماستىن، بەلكى تۈپتىن ئۆز زىمىنىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈندۇر.

ئەمدى بىز دۆلىتىمىزدىكى ۋە يۇرتىمىزدىكى بۇ جانلىققا ئالاقىدار ماتىرىياللارغا كىلەيلى.

دۆلىتىمىزدىكى تاغلىق ۋە قۇملۇق رايۇنلاردىكى خەلق ۋە مۇناسىۋەتلىك مۇتەخەسسسلەر بۇنى تاغ مايىمۇنى ۋە ياۋايى ئادەمگە باغلاپ چۈشۈندۈرىدۇ، مۇناسىۋەتلىك تېخىمۇ ئېنىق ماتىرىياللارنى كىتابخانلاردىن ياكى توردىن ئىزدىگەندە ئوڭايلا تاپقىلى بولىدۇ.

يۇرتىمىز شىنجاڭدا بولسا خوتەن، كورلا، ئاقسۇ تەرەپلەردىكى قۇمغا يېقىن ئولتۇراقلاشقان ئاز ساندىكى يەرلىك خەلق بۇنداق جانىۋارنى «چىلە»، «پاپا»، «قۇم شاياتۇنى» دىگەندەك ناملار بىلەن ئاتىشىدۇ. بىگىم بىلەن ئەينىدىننىڭ چۈشەندۈرىشى ئاياقلاشقاندىن كىيىن ھەيرانلىقتا رەسىمگە قايتا-قايتا قاراپ چىقتىم. ئاندىن يەنە ئەينىدىندىن سۇئال سورىدىم.

-ئەينىدىن تاغا، سىلە بۇ جانىۋارغا خۇسۇسەن قايدا چۈشەنچىلىرى با؟
ئەينىدىن سەل ئويلىنىۋالغاندىن كىيىن سۇئالىمغا جاۋاب بەردى.
-دۇنيادا ئىنسانلا بايقىغان جانلىق تۈرى ناھايىتى ئاز. بەلكىم بۇ بىز بايقىمىغان جانلىقنىڭ بىر تۈرى بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا مەن كىسىپ بىزنىمە

دېيەممەيمە.

-ھە.... بىگىم سىلنىڭچىچۇ؟

-مەن دەيۇس تەرەپتارى، مەن بۇنى قۇملۇقتا ياشايدىغان ئالاھىدە

بىزخىل جانلىق دەپ قايلايمە.

بۇ كېچە مەن بىگىم ۋە ئەينىدىندىن نۇرغۇن سۇئاللارنى

سوراپ، كاللامدا چىگىش بولغان نۇرغۇن تۈگۈنلەرنى يىشۋالغاندەك

بولدۇم. ياتاققا قايتىپ چىقىپمۇ ئۇيقۇم كەلمەي ناھايىتى تەستە

ئۇخلىدىم....

22- باپ قەبرىگە قەدەم بېسىش

ئەتىسى مەتسىلىمنىڭ قايتا-قايتا ئويغۇتىشى بىلەن يامان تەستە ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئاشتىغا چىقتىم. مەندىن باشقا ھەممەيلەن ئاشتا قىلىپ بولۇپ، ھويىلىدا بۈگۈنكى ھەركەت توغرىسىدا پىلانغا چۈشۈپ كەتكەن ئىكەن، شۇڭا مەنمۇ ھاپىلا-شاپىلا ئاشتا قىلىپ، ئۇلارنىڭ يىنىغا چىقتىم.

-غوجام، ھازىر قاتتىق قۇم كۆچىدىغان چاغ. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى قۇم تىگىدە يۈرىتقان ئىشلىنى توختىتىپ، كىلەر يىلى ئەتىيازدا يا يازدا قايتا تۇتۇش قىلساق بولاتتىكى دىتەم.

مەتسىلىم موخۇركىسىنى چىكىپ تۇرۇپ، ئەينىدىنكى نەسىھەت قىلىۋاتاتتى.

-دىگەنلىرى توغرا، لىكىن سىلە كىلەر ژىلى مۇشۇ يەلنى يانا تاپالاشلىرىغا ئىشەنچىلىرى باما؟

....

چىرايىدىن بىرخىل ئىككىلىنىش ۋە سۇلغۇنلۇق بىلىنىپ تۇرغان مەتسىلىم جاۋاپ بەرمەي تۇرۇپ قالدى. دىمەك ئۇنىڭ ئىشەنچىسى يوقتەك قىلاتتى. ھويلا ئوتتۇرسىدا بۇرنىنى كولاۋاتقان بىگىم مەتسىلىمنىڭ يىنىغا كەلدى.

-ئەگەر كىلەر ژىلى يانا تاپالايدىغان ئىش ۋوسا، سىلە دىگەندەك قايتىپ ئارام ئاغاچ تۇرۇلى بوممىسا.

مەتسىلىم يەنە بىرتال موخۇركا يۆگەپ، قاتتىق ئىككى-ئۇچنى تارتىۋەتكەندىن كىيىن ئېغىز ئاچتى.

-بىر يىلقىنى يەنە بىر يىلى تاپقىلى بوممايتۇ. تاپالغان تەقدىردىمۇ بەك جاپا چىكىپ كىتىمىز.

مەتسىلىمنىڭ گىپىدىن كىيىن ھەممەيلەن سۈكۈتكە چۆمدى. ئەمما مەن مەردانلىق بىلەن ئېغىز ئاچتىم.

-ئاھاي... كىلە ژىلى چىم با چىم يوق. ما مەتسىلىمكە تاپقىنى بولامدۇ-بوممامدۇ تەخى. شۇڭا ئەڭ ياخشىسى مۇشۇ قىتىم

بىر بۇيرىلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئازاتلىق ئارمىيە جەڭچىلىرى بىزنى قوغدايدىدا ئەمەسمۇ.

- راس دەيلا. ئۇلا سىلە بىزنىڭ ياللىۋاغان بوۋىنىمىز ئەمەسمۇ، قاچان تولساق، ماقا دەپ جۇغۇرۇپ كىلىدىغان!

ئەينىدىننىڭ تەنە گىپى بىلەن يەنە خاتالاشقىنىمىنى ھىس قىلىپ قالدىم. لىكىن ئۇنىڭغا گەپ ياندۇرماي مەنمۇ سۈكۈتچىلەر قاتارىغا قېتىلىۋالدىم. مەتسىلم موخۇركىسىنى چىكىپ ھويلا ئىچىدە تۇيان-تۇيان مېڭىپ يۈردى. ئەينىدىن بولسا كۆتەكتە ئولتۇرۇپ. قولىدىكى خاتىرىسىگە قاراپ خىيالغا چۆمگەندەك قىلاتتى. بىگىم ھىچ ئىش بولمىغان ئادەمدەك يەنىلا بۇرنىنى كوچىلاپ ئاسمانغا قاراپ ھاڭۋىقىپ قالغان ئىدى. خىلى ئۇزاق سۈكۈتتىن كىيىن ئەينىدىن ئاخىرى سۈكۈتنى بۇزدى.

- مەن بىز قارارغا كەپ بولدۇم. ئازراق خەتەرنى دەپ، كىيىن پۇشايمانغا قاممايلى. ئەڭ ياخشىسى بۇ قىتىم بىز ئىشنى باشقا چىقىرۋىتىپ ئەندىن كىتلى. بىگىم سىلنىڭچە قايدا؟
- مەن قوشۇلمىمەن.

- مەتسىلماخۇن، سىلنىڭچىچۇ؟
- ھەي... ھەرقايسىلىرى بۇندا جايىللىق قىلىپ تۇرۇۋالسىلىرى مەندە نىمە ئامال، بارىتمە.

ئەينىدىننىڭ چىرايىغا مەنۇنلۇق يۈگۈردى. ئاندىن ماڭا قاراپ سەمىمىي تەلەپپۇزدا سورىدى.

- تۆرەم، بۇ قېتىمقى سەپەر ئالدىمىزدىكى ھەقدا سەپەرگە ئوخشىمايدىدا. سىلە قاندا قىلىلا؟

- شۇنىمۇ سوراڭ كىتەمدى؟ چوقۇم بارىمە.

- بىز بۈگۈن ھەقىقىي قەبرىگە چىرىمىز. ئىچىدە قىلچە بىخەستىلىك قىلسا جاننى ئالىدىغان ئىش ۋا، بىزنى قوغدايدىغان قوشۇنمۇ يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە قۇم كۆچەش ئەۋجىگە چىققان ۋاقىت بولاپ قالدى. شۇڭا ئويلىنىپ بېقىپ بىزنىمە دەلا.

ئۇنىڭ سۆزى تۈگىگەندىن كىيىن مەن ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ

قارىدىم. ئۇنىڭ كۆزىدىن بىرخىل سەممىيلىك ۋە قىياماسلىق ھىسياتىنى كۆرگەندەك بولۇپ، تۇنجى قېتىم ھەركەتكە قاتنىشىش-قاتناشماسلىق ئۈستىدە ئويلىنىشقا باشلىدىم.

(1) ئەجىبا بىز بۇرۇن كىرگەن يەرلەر قەبرە ئەمەس بولغىمىتى؟ ھەقىقىي قەبرە دىگەن «جىن پۈۋلىگەن شام»، «كىپەن ئوغرىسى خاتىرىسى» دە تەسۋىرلەنگەندەك قاتمۇقات توزاق ۋە يوشۇرۇن خەۋىپلەر بىلەن تولغان بولامدىغاندۇ؟ مەن تېخى ياش، تويۇم قىلمىدىم. ئەگەر ئالىمادىس بىرەر پىشكەللىك بولۇپ قالسا ئاتا-ئانام جەستىمىنىمۇ تاپالماي قالمۇ؟

(2) ئەگەر ھازىر قورقۇپ ئۇلار بىلەن بىللە بارمىسام، ئۇلاردىن، ئۆمرۈمدە قايتا كەلمەيدىغان ئاجايىپ قىسمەتلەردىن ئايرىلىپ قالمىمەنمۇ؟ ماڭا تىگىشلىك بولغان بايلىق ۋە خەزىنىلەردىن قۇرۇق قالمىمەنمۇ؟

(3) ھازىرغىچە ئەينىدىن، بىگىملەردىن ئالغان مۇشۇنچىلىك پۇللىرىم بىلەن قايتىپ كەتسەم يەنە چەكسىز خىزمەت ئىزدەش بىسىمى، تۇرمۇش بىسىمى بىلەن تۆۋرەملىكتىن يەنە بۇرۇنقى ئەغزەمجانغا ئايلىنىپ تەمتىرەپ ياشارمەنمۇ؟

(4) مەندە ھازىر قەبرە، بايلىق ئىزدەشتىن ئارتۇق قىزىقىش، غايە بارمۇ؟ ئۇلاردىن ئايرىلىپ مەن قانچىلىك چىدىيالارمەن؟ يەنە ئۆيدىن قېچىشنىڭ ئىككىنچى بۆلۈمىنى ئىشلەپ قالمىمەنمۇ؟

كالىمدا نۇرغۇن سۇئاللار ئۇچۇپ يۈرەتتى. ئۇلار بىلەن تونۇشقاندىن تاكى ھازىرغىچە بولغان ئىشلارنىمۇ تولۇق ئەسلەپ ئۆتتۈم. ئېغىزىم مايماق بولۇپ قالدى، جىن چاپلىشىۋالدى، قۇملۇقتا ئويغاق تۇرۇپ چۈش كۆردۈم، كۆزۈمدىن ئايرىلغىلى تاس قالدىم... لېكىن شۇنىڭغا ياندىشىپ چۈشۈمدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان نۇرغۇن تەجىربە ۋە ئاجايىپ سەرگۈزەشتىگە، چوڭقۇر بىلىمگە ۋە ئۆزگىچە خاراكتىرگە ئىگە ئۈچ دوستقا ئېرىشتىم. ئەگەر تاساددىبىي پۇرسەت بىلەن ئۇلار بىلەن تونۇشۇپ قالمىغان بولسام مەن يەنىلا ئىمتىھان بېرىش، كومپيوتېر

ئويىناپ كۈن ئۆتكۈزۈش، ئاتا-ئانامنىڭ بەرگىنىنى خەجلەپ پارازىتلارچە
ياشاشقا كۆنۈپ قالغان ئەغزەمجان پېتى ياشايتىم. ئۇلار ماڭا مەنىدە
ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغان قىزغىنلىق ۋە تەۋەككۈلچىلىك روھى، ئۆزگىچە
نام ۋە باشقىچە غورور ئاتا قىلدى....

-بارمەن!

ئاۋازىم ئازراق يۇقىرى چىقىپ كەتكەچكە، ھەممەيلەن ئىتىك بېشىنى
بۇراپ قارىدى. مەن ئەينىدىن تاغىنىڭ يىنىغا كىلىپ، قارارىمنى يەنە
قايتىلىدىم.

-بارمەن! چوقۇم بارمەن! بىز قاراغا كەپ بولدۇم.

ئەينىدىن بىلەن بىگىم ماڭا قاراپ ماڭا ناھايىتى تونۇش بولۇپ
كەتكەن مېيىغىدا كۈلۈش ئۇسۇلى بىلەن رازىمەنلىكىنى بىلدۈردى. لىكىن
چىرايى سەل ئەسلىگە كەلگەن مەتسىلىم پىشانىسىگە پاقىدە بىرنى
قويۇپ، چىرايىغا تېخىمۇ سۇلغۇن تۈس كىرگۈزدى. بەلكىم ئۇ
كۆڭلىدە «سەن يەنە بىزگە زەللە بولۇپ تېگىلىدىكەنەندە!» دەپ
ئويلىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۇنى گەپكە سالماقچى بولدۇم.

-ۋۇجۇ! پاشا چىقىۋاتامدۇيا ھەرىمۇ؟ قانچە ئۇسلىرىمۇ دوقا پىشانىلىرى
ئىچىگە چىرىپ قاممايدا جىما!

-ياقەي تۆرەم. سىلنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ مىڭمىگە بىر چىۋىن
كىرىۋالغاندەك خوش بولاپ كەتتىميا ئەينا!

-ھا-ھا-ھا!

-خا-خا-خا!

ھەممەيلەن ئۇنىڭ تاققا-تۇققا گەپلىرىدىن كۈلۈپ كەتتۇق. ئەينىدىن
ھەممەيلەنگە ئىككى سائەتتىن تەييارلىق ۋاقتى بېرىپ، ئۆزى خاتىرىسىگە
قاراپ پىلان تۈزگىلى ئۆيگە كىرىپ كەتتى. مەن قولۇمغا يانفوننى ئېلىپ،
ئاپامغا تىلغۇن قىلدىم.

-ئاپا، چىز تۇدىڭما؟ دادام چىزلىقما؟

-چىزلىق. ھەنىم بوسا ئېسىڭدە باكەنمىز ھە!

-شۇ ئىشىم ئالدىراش ۋولاپ قىلىپ قايلا.

- ھە قاچانلىققا يېنىپ كېلىسە؟

- ما قىتىم ژىراقراق بىزىيەگە خىزمەتكە بارىدىغان ئوخشايمە. تىلپۇنۇمۇ ئىشلىمەيدىغان بىزىيەگە، شۇڭا ھە قاسىڭلىنى ئەنسىرەپ ژۇمىسۇن دەپ تىلپۇن قىلىشىم.

- ئەپرىقىغا بامايدىغانسە؟ شىزاڭغا چىقامسە يا؟

- ئاھاي.. چاقچاق قىممىيە جىما. ئىشقىلىپ ئەنسىرەپ كەتمەڭلا. ئۇزاق ئۆتمەي يانا دەم ئاغىنى بارمە.

- بۇدا ئەمدە ئۆتكەندىكىدەك بىزىترە-بىزىتۇستىقان، يۈز-كۆزلىرىڭ چاقا كىلىدىغان ۋوساڭ، ئۇندا لاتا ئىدارەڭنىڭ، باشلىقلىرىنىڭنىڭ چىچىنى زۇلۇپ قولىغا ئەپپىرىمە جىما دەپ قوياي!

- خا-خا! شۇندا قىلاسە. خۇدايىمغا ئامانەت!

- نىمدا ئالدىرايسە؟ پۇلۇڭ تۈگىگەندۇ ھە قىچان؟ كا نۇمۇرۇڭنى دەپ بىرمەسە يا ماشىنىدىن پۇل سەپپىرەيمۇ؟

- ۋاي ماڭا ھازىر خىلى زۇقىرى مائاش بىرىۋاتىدا. ئۇ جەھەتتىن پەقەت ئەنسىرىمە.

- ۋۇجۇ! مائاش ئالدىڭمۇ تەخى؟ قانچە پۇل بىرىۋاتىدا؟

- بولدى تولا ئۇششاق گەپ قىممىيە ئاپا. ما خوتەندىن قەشقەگە تىلپۇن قىلسام چاڭتۇ ھىساپلىنىدا.

- ماقا. خۇدايىمغا ئامانەت بالام. دىققەت قىلاسە جىما....

- ئەسلىدە ئاپام بىلەن سۆزلەشسەم كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ كىتىشتىن ئەنسىرىگەن ئىدىم، لىكىن ئاپام بىلەن كۆڭۈللۈك پاراڭلاشتىم. دادامغا تىلفۇن قىلدىم.

- چىز تۇدىڭما دادا؟

- چىزلىق. ھە ئەغزەمجان ئەپەندىم، بەك يوقاپ كەتتىڭمۇ؟

- ئالدىراش ۋولاپ قىلىپ قايللا.

- ئۆيگە كەلدىڭما؟

- ياق. بۈگەن ژىراقراق بىزىيەگە ئىشلىگىلى باماقچىتۇق. شۇڭا

ھە قاسىڭلىغا دەپ قوياي دەپ تىلپۇن قىلىشىم.

- بولاپتا، دىققەت قىلاسه. قىزلىنىپ قاغان بوساڭ دەجىما.
 - يا نەدە قىزلىنىدا. خاتىرجەم بول.
 - پۇل-پۇچەك لازىم بوسا دە.
 - ھازىر مەن مائاش ئىلىۋاتىمە دەيمە.
 - ھە قانچە مائاش ئىلىپ، باشلىق ۋولاپ كەتسەڭمۇ مېنىڭ ئالدىمدا سەن
 مەڭگۈ بالا جىما. ھازىر پو ئىتىپ قويپ، خەقنىڭ ئالدىدا بوينۇڭنى قىسىپ
 زۇمە بالام.
 - ۋاي راس دەيمە. لازىم بوسا چوقۇم دەۋىرىمە.
 - ئاپاڭغا تىلىپۇن قىلىدىڭما؟
 - ھازىر تەخى سۆزلەشكەن.
 - ھە ماقا. خۇدايىمغا ئامانەت....
 دادامنىڭ «سەم مەڭگۈ ئالدىمدا بالا» دىگەن گىپىدىن كۆڭلۈم بىرخىل
 بۇزۇلۇپ كەتتى. توغرا، مەن ھەم بارلىق جانىۋارلار ھەرقانچە يوغان
 بولسىمۇ ئاتا-ئانىسىنىڭ ئالدىدا مەڭگۈ بالا. دۆلەت باشلىقلىرىمۇ
 ئاتا-ئانىسىنىڭ ئالدىدا بالا. دىنىز ئاۋۇرمۇ شۇنداق، ھىلىقى قۇمدىكى
 مايۇنسىمان نەرسىمۇ شۇنداق....
 كەيپىياتىم سەل ئەسلىگە كەلگەندىن كىيىن، ساپايىغا تىلفۇن قىلىدىم.
 بۇ قىتىم ئۇ قاپىقى تارتقان دەك تىلفۇنۇمنى ئالدى.
 - سالاملىيىكوم!
 - ۋائەلەيىكۇم! بامۇسەن ئەغزەمچون!
 - با، با ئادىش با. چىژ تۇدىڭما؟
 - چىژ تۇدۇم. تويامغا كەممەي نۇمۇسمۇ قىممىدىڭ ھە؟
 - ۋاي جىنىم ئادىش، خىزمەت بىلەن بولاپ پەقەت خەۋەسىز
 قاپتىمە. خاپۇمما جىما، بۇداقى تويامغا چوقۇم بارىمە.
 - ئاغزىڭغا پوق! ئاران توي قىلسام بۇداقى تويام دەيدىيا ماۋۇ.
 - چاقچاق، چاقچاق. ئىشقىلىپ خاپۇمما. قايتىپ بىرىپلام ئۆيەڭگە ئايرىم
 كۆڭەل قويپ بارىمە.
 - ماقا، شۇ چاغدىمۇ كۆرەمىز. سىنى دەپ نۇرغۇن جاپا چىكىپ، ھىلىقى

قىزۋالنى قىز قولداشلىققا توغۇرلىسام،كىلەممەي قالدىڭ
ئەپسۇس!پىشانەڭدىن كۆرەسە!

-قاسى قىزۋالنى؟

-ۋۇيىيۇ...ئەدەم بولا سەندەك ۋولا.ھېي!مەن تەخى كەينىدىن ئۆمىلەپ

زۇسەڭ قەبىي ئاشىق ۋولاپتۇ دەپتىمە،ئەسلى ماندىلام ئوينىشىپ

بىقىپتىكەنسە ھە ھېلىقى باج ئىدارىسىدا ئىشلەيدىغان قىزۋالنىڭ!

ساپايىنىڭ بۇ گىپىدىن ھېلىقى قىزنىڭ نىمە ئۈچۈن توساتتىن ماڭا

ئۇنىدىداردا گەپ قىلىپ قالغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندىم.

-ھە...ئۇندامۇ ئەمەس.ئۇقماي قاپتىمە،قايدا قىلىپ ئۇنى قىز قولداش

قىلالىدىڭ؟

-ئايالىمنىڭ ئالبۇمنى كۆرەۋاتسام قايللا،ئاشۇ قىزۋالا بىلەن چۈشكەن

بىزقانىچە پاچە رەسىمى چىقىپ قالدى.«تونامسە»

دېسەم،«تونۇيمە،مىنىڭ تولۇقسىزدىكى ساۋاقدىشىم،ھازىرمۇ چىيىمىز ۋا

تەخى» دەيدۇ!شۇنىڭ بىلەن ئۇنى دەپ بۇنى دەپ ئاشۇنى قولداشلىققا

توغۇرلىدىم.

-ھەقىچان ساپ مىنىڭ يۈزۈمنى تۆكىدىغان گەپلىنى قىلدىڭ؟

-ئەل ئاغىنىنىڭ يۈزىنى تۆكىدىغان بالا ئەمەس جىما مەن.پەقەت شۇ

«ئەغزەمجان مۇشۇ قىزۋالا بىلەن تونىشماماي دورا ئىچىۋاغىنى تاس

قاغان» لام دەپ قويدۇم شۇ!

-لاتا!مۇشۇ تەخى يۈزۈمنى تۆكەي دىگەن گىپىڭما؟

-ۋىيى ماگۇيىنى!ھېي!تويامغا كەممەڭ بىزى،تەييا ئاشىقىنى ئەكەپ

بىرىڭ شىكىكى،يانا قايدا قىپ بەسەم بولىتى ساڭا؟!خىجىل بومماي

تىللاتىدىيا ئەدەمنى!

-خا-خا-خا!بوپتا.خاتالىق مەندىكىن،خاپۇمما،جىق چاپا

چىكىپسە،باغاندا ھەسسىلەپ جاۋاپ قايتۇرمى.

-قاچانلىققا كىلسە؟

-ھازىرچە ئېنىق ئەمەس.

-ھە...ئۇندا ۋوسا شىكىكىنجى بالامغا ئات قويغاندا كىلىدىغان

ئوخشايسە.

- ماڭەۋە... بۇدا چوقۇم بىرىپلام سىنى ئىزدەيمە. يېقىندا جىددى ئىشلەپ
 قالدىغان چىراي تۇرىمە.

- شۇندا قىل. دىمىسىمۇ خىزمەتكە بەك تەس چىقتىڭ ئەمەسمە. بۇرۇن
 ئىشلىيەمىگەن ۋاقتىڭنى قوشاپ ئىشلىۋەت!

- نىمە دىسەڭ دىگەچ تۇماقا خۇدايىمغا ئامانەت!

- شىتتىڭرەك كىلەسە، خۇدايىمغا ئامانەت....

ساپايى بىلەن سۆزلىشىپ بولۇپ، ھېلىقى قىزغا تىلفۇن قىلىپ باققۇم
 كەلدى، لىكىن نىمە دىيىشنى بىلەلمەي ئاخىرى تىلفۇن قىلىشتىن
 يالتايدىم. كىيىن يەنە دائىم مېنى چىنلىق دەرىجىسى ئىنتايىن يۇقىرى
 بولغان ۋەھىملىك ھىكايىلەر بىلەن تەمىلەيدىغان زەپەرچانغا، ھازىرغىچە
 بېيىش يولىنى تاپالماي ئىجتىمائىي رايوندا توختاملىق ئىشلەپ جان
 بېقىۋاتقان، ئىقتىسادى ئېڭى نەزىرىۋى جەھەتتىن ناھايىتى كۈچلۈك
 بولغان ئابدۇجاپپارغا... ئىشقىلىپ كۆڭلۈم يېقىن بارلىق دوستلىرىمغا
 تىلفۇن قىلىپ چىقتىم. ئاخىرى غەيرەتكە كىلىپ ھېلىقى قىزغا تىلفۇن
 قىلىشنى قارار قىلغىنىمدا، يانفۇننىڭ توكى تۈگىدى....

ئەينىدىن بەلگىلەپ بەرگەن تەييارلىق قىلىش ۋاقتى
 توشتى. ھەممەيەلەن ئەينىدىن يېتىۋاتقان ھېلىقى ئۆيگە
 يىغىلدۇق. ئەينىدىن ھەممەيلەنگە تەكشى بىر قارىۋەتكەندىن كىيىن
 ئورۇنلاشتۇرۇش قىلىشنى باشلىدى.

- بىزدەم تۇرۇپ يولغا چىقىمىز. شۇڭا بەزى ئىشلىنى تەكىتلەپ
 قوياي. دىققەت قىلىشپ ئاڭلىشالا!

(1) بىز ئاۋال ئالدىنقى قىتىم ماڭغان ئوڭ يۆلىنىشى بويىچە تەشكۈرەشنى
 باشلايمىز. ھەممىمىز بىللە ماڭىمىز. ھەممىمىز بىزدەك مىنىڭ
 ئورۇنلاشتۇرىشىمغا بوي سۇنۇشۇڭلىنى تەلەپ قىلىمە.

(2) مەيلى قۇم ئاستىدا بوللى ياكى قەبرىدە بوللى، كامانى كۆسەك
 تاش ئاتىدىغان، جانىۋانى كۆسەك قاش ئاتىدىغان قىلىقلىنى قەتتى
 قىممايلى. قالايىمقان بىزنىمە ئاممايلى، تۇتمايلى!

3) ھەقاند چاتاققا يولۇققاندا سوغاقتان بوللى. ئۆزئارا قوغداشنى ۋە ئىشنىشنى ئاساس قىللى. ئالدىراپ ئۆزىمىزنى يوقىتىپ قويمايلى.

4) ھالقىلىق پەيتتە قېچىپ چىقىشقا ئاسان بولشى ئۈچۈن، ئامالنىڭ بىرىچە زۇك-تاقنى ئازراق ئاللى.

5) ئەڭ موھىم ئىش شۇكى ئەگەر تاساددىبىيلىق يۈز ۋىرىپ قاسا، مەيلى چىم سالامەت چىقالسۇن، چوقۇم مىنىڭ خىزمەت سومكامنى ئېلىپ چىكەتسۇن. بۇنىڭدا بىزنىڭ بارلىق ئەجرىمىزنىڭ جەۋھىرى با دەپ چۈشىنىڭلا.

گىپىم تۈگىدى. باشقىلىنىڭ گىپى ۋوسا ئاڭلاي!
ئۇنىڭ ئىككىنجى، ئۈچىنجى ئورۇنلاشتۇرىشى ماڭلا قارىتىلغان بولسىمۇ مەن بۇقتىم ئارتۇقچە گەپ قىلىدىم. لىكىن كاللامدىن ئۆتمىگەن بىرقانچە سۇئالنى سورىغىم كىلىپ قالدى.
-مىنىڭ شىكىكى ئېغىز گىپىم باتى.

-ھە.

-بىز نىمىشقا ئۆتكەندە بىگىم بىلەن مەن ماڭغان سول يۆلۈنۈشكە ماڭماي، ھەقاسلىرى باغان سول يۆلۈنۈشكە ماڭمىز؟
-سىلە كۆزلىرىنى داۋاللىتىپ ئۇخلاپ ياتقاندا، بىز ئاپتاپ سىنىمغان، ئەشەگە باغان. ھېلىقى پاللىداپ تۇغان كۆزلە يانا زۇغلىشىپتا، سىلىنىڭ يانا كۆڭلىرى كىلىۋاتامدا؟

ئەينىدىن مۇغەببەرلىك بىلەن كۈلۈپ قويدى. جاۋاپ بىرىش ھاجەتسىز. مەن ھەرگىز ئۇيەرگە بارمايمەن ھەم ھېلىقى پاللىداپ تۇرغان كۆزلەرنىمۇ قەتئىي كۆرگۈم يوق. شۇڭا ئىككىنجى سۇئالمنى سورىدىم.
-بىز قاندا ئىش ۋولاپ قاسا نىمىشقا ئەدەمنى قۇتۇلدۇماي، سىلىنىڭ سومكىلىرىنى ئەچكىتىمىز؟ بۇ سومكا ئەدەمدىنمۇ مويىمما؟

-ئارىمىزدا سىلىدىن قاسىلام مۇشۇ سومكا مويىم. ئەلۋەتتە ئەدەمنى قۇتقۇزۇشنىڭ ئىمكانىيىتى بولاپ قاسا ئەدەمدىنمۇ ئەچكەتسەك تەخى ياخشى.

ئۇنىڭدىن يەنە سۇئال سوراىشنىڭ بىھۇدە ئىش ئىكەنلىكىنى ھىس

قىلىپ، سۇئال سوراشنى توختاتتىم. مەتسىلىمنىڭ ئاغزىنى ئۆمەللەپ قويۇپ توختاپ قالغانلىقىنى ھېساپقا ئالمىغاندا باشقا سۇئال چۈشمىدى. شۇنىڭ بىلەن يولغا چىقتۇق....

ئازگال ئىچىدىكى ئازگالغا ئۈچىنچى قېتىم قايتا كەلدىم. ئاچال ئېغىزىغا كەلگەندە شۈركىنىش ئىچىدە سول تەرەپتىكى يولغا بىرقاراپ قويۇپ سەپنىڭ ئارقىدىن مېڭىپ كەتتىم. ئوڭ تەرەپتىكى يول بىز ماڭغان يولدىن خېلىلا كەڭرى ھەم قاتتىق ئىدى. مەن بىگىمگە ياندىشىپ ماڭغاچ بىر يەر ئاستىدىكى قۇملارنىڭ بۇ دەرىجىدە پەرىقلىنىدىغانلىقىدىن ھەيران قالدىم. خىلى ئۇزاق ماڭغاندىن كىيىن، كۆز ئالدىمىزدا يەنە تۆۋەنگە چۈشىدىغان پەشتاق پەيدا بولدى. توغرا، پەشتاق. قىرىلىرى ناھايىتى ئېنىق، قۇم-توپا ئارىلاشمىسىدىن ياسالغان پەشتاق!

مەن بۇ پەشتاقنى ناھايىتى ئۇزۇن بولشى مۇمكىن دەپ پەرەز قىلغان ئىدىم. لىكىن خاتا سانمىغان بولسام بۇ پەشتاق ئاران ئون ئۈچ بالداق كەلدى. ئاندىن بىز قەدىمىي ئۇسلۇپتا ياسالغان دەرۋازىسى ئارقىغا ئۆرۈلگەن بىر كىرىش ئېغىزىغا كەلدۇق. ئىچىگە كىرىۋاتقاچ يەردىكى دەرۋازىغا چىراق تۇتۇپ باقتىم. ناھايىتى قېلىن ياغاچ ماتىرياللىق دەرۋازا ئىدى. ئەينىدىن بۇيەرنى پىششىق بىلىدىغان ئادەمدەك سەپنىڭ ئەڭ ئالدىدا كىتىۋاتىۋاتاتتى. ھاۋا بارغانسېرى دېمىق بولۇپ كەتتىمۇ ياكى ماڭا شۇنداق سىزىم بولدىمۇ ئىشقىلىپ بىرخىل دېمىم سىقىلىپ، تاماكا چەككۈم كىلىپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ ئۆزۈمنى بېسىۋالدىم.

قاتار-قاتار تىزىلغان ئادەمسىمان تاش ھەيكەللەر، ھەيكەللەرنىڭ ئەتراپىدىكى تاشقا ئويۇلغان غەيرى نەقىشلەرنى كۆرۈپ ھەيران قالدىم. بەلكىم بۇلارنى ئەينىدىن ئاللا بۇرۇن سۈرەتكە تارتىپ خاتىرە يىزىپ بولغان بولسا كېرەك، خۇددى ھىچنېمىنى كۆرمىگەندەك ئالدىغا قاراپ كىتىپ باراتتى. مەن ھېلى ئوڭغا ھېلى سولغا قاراپ سەل كۆتۈرلۈپ قالغان يەرگە پۇتلىشىپ كىتىپ، يېقىلىپ كەتكىلى تاسلا قالدىم. ئەينىدىن ماڭا بىرنى ئالىيىپ قويدى. مەتسىلىم ئاغزىنى تۇتۇپ كۈلۈپ كەتتى. بىگىم بولسا مۇشۇنداق بولۇشىنى بىلىدىغاندەك بىشىنى

يېنىك لىگىشتىپ قويدى، مەنمۇ بۇنداق پالاكەتلىككە كۆنۈپ كەتكەچكە بەك خىجىل بولۇپمۇ كەتمىدىم.

يول بارغانسىرى تارىيىپ دېمىم راستلا سىقىلىپ كەتتى. ئەتراپىمىدىكىلەرگە قارىدىم. ھەممەيلەننىڭ يۈزىدە تەر يۇقى تۇراتتى. بۇنىڭ مەنىدىكى پىسخىك نورمالسىزلىقتىن ياكى بەدەن ئاجىزلىقتىن كىلىپ چىقىمىغانلىقىنى جەزىملەشتۈرۈپ، كۆڭلۈم جايىغا چۈشتى. بىز موگودەك ياسالغان، تولىمۇ كىچىك ھەم پاكار، ئېگىزرەك ئادەم بېشىنى تۆۋەن قىلىپ كىرمىسە پاتمايدىغان بىر گۈمبەزنىڭ ئالدىغا كىلىپ توختىدۇق.

- نەپەس ئېلىشتا قىيىنغانلار ئوكسىگىن قاپقىقىنى تاقاپ نەپەس ئىلىۋىلىڭلا!

ئەينىدىن شۇنداق دىگەچ ئۆزى بىرىنجى بولۇپ، سومكىدىن ئوكسىگىن قاپقىقىنى ئىلىپ شۇمۇرۇشكە باشلىدى. مەنمۇ ئىككىلىنىپ ئولتۇرماي قاپقاقنى بۇرنۇمغا تاقاپ، سوغۇق ھەم راھەت ئوكسىگىندىن قانغىچە شوربۇالدىم. ئۇزۇن ئۆتمەيلا مەنىدىكى سىقىلىش ۋە بىئارام بولۇش ئالامەتلىرى غايىپ بولدى.

- بۇ بىز چىمەكچى بوغان بىرىنجى قەبرە. چىرىشتىن بۇرۇن مەن دىگەن ھېلىقى ئىشلىنى ئىسمىمىزدە چىڭ تۇتلى. ماقىمۇيا تۆرەم؟
- ماقا، يادىلاپ بىرەيمۇ دىگەن گەپلىرىنى!

- ئەسلىرىدە بوسلام بولدى. يانا بىز ئىش ئىچىنىڭ ھاۋاسىمۇ سەل دېمىق. ئەگەر بىئاراملىق ھىس قىلغانلا بوسا ئوكسىگىن تاقاسىلە.
- مەن بىز تال چىكىۋاسام بولامدۇيا؟

- كۆڭەللىرى، لىكىن مانىڭ ئىچىگە چىگەندىن باشلاپ قەتتى چەكسىلىرى بوممايدا جىما. ما دىگەن قەبرە!

مەن ئەينىدىنكىگە «خوپ كوماندىر» دىگەن قول ئىشارىسىنى بىرىپ قويۇپ، ئالدىمىدىكى گۈمبەزدىن ئارقامغا ئون نەچچە قەدەم يىنىپ ئاندىن تاماكا تۇتاشتۇردۇم. زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چەككەچ، كۆزۈم ھېلىقى گۈمبەزنىڭ يىنىدىكى كۇۋادىرات شەكىلدە ئويۇلغان كىچىك بىر كامارغا

چۈشۈپ قالدى. قېشىغا بېرىپ شۇنچە قاراپ باققۇم كەلگەن بولسىمۇ، ئەينىدىننىڭ «كامانى كۆسە تاش ئاتىدىغان، جانىۋانى كۆسە قاش ئاتىدىغان ئىشنى قامايلى» دېگەن سېسىق گېپى ئىسمىدە بولغاچ ئۆزۈمنى تۇتۇۋالدىم.

ئەينىدىن بۇدەك قورسىقىنى ئىچىگە تارتىپ تۇرۇپ، تۇنجى بولۇپ گۈمبەزنىڭ ئېغىزىدىن كىرىپ كەتتى. ئاندىن مەتسىلىم كىردى. مەن ئەڭ ئاخىرىدا كىرمەكچى بولۇۋىدىم، بىگىم «مەرھەمەت» دېگەن مەنىدە ئېڭىكىنى ئۇشلاپ قويدى. مەن چوڭقۇر بىر نەپەس ئېلىۋېتىپ، ئۇ ئېغىزغا كىردىم. ئورۇق بولغانلىقىم ئۈچۈن ئۇ يەردىن ئوڭايلا كىرىپ كەتتىم. كىرىپلا كۆز ئالدىمدىكى مەنزىرىدىن ھەيران قالدىم. چۈنكى ئەينىدىن ياققان يۇقىرى بېسىملىق يورۇقلۇق مەنبەسىنىڭ يورۇتۇشى ئاستىدىكى بۇ قەبرىنىڭ ئىچى تولىمۇ ئازادە ھەم كەڭرى بولۇپلا قالماي، تورۇس قىسمىغا نەقىشمۇ ئويۇلغان ئىدى. ئۆزۈمنى تۇتۇۋالالماي سۆزلەپ سالدىم.

-ۋاخ! بۇ جۇڭشۇ قىلىنغان قەبرىە چوقۇم بىرە پاتىشانىڭ ئوخشايد!

-بۇ دېگەن قەبرىنىڭ تىلاۋەتخانىسى، ئۆزى ئەمەس!

بىگىم ماڭا چۈشەنچە بەردى. دېمىسىمۇ راست. بۇ يەردە ھېچ ئادەم دەپنە قىلغان ئىزنا ياكى جەسەت قالدۇقى يوق ئىدى. ئەينىدىن بۇ يەرنى ئالدىنقى قېتىم رەسىمگە تارتىمىغان بولسا كىرەك، توختىماي، تام-تورۇستىكى نەقىشلەرنى سۈرەتكە تارتىشقا باشلىدى. مەن ئۇيان-بۇيان قاراپ، تامنىڭ تۆت بۇلۇڭىغا ئېسىلغان خالتىدەك نەرسىلەرنى كۆرۈپ قالدىم. شەيتىنىم يەردىن چالما ئېلىپ ئۇنى ئېتىپ چۈشۈرۈپ كۆرۈپ بېقىشقا ئالدىراتقان بولسىمۇ، بۇ قېتىم ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىپ بىگىمگە ئۇ نەرسىلەرنى كۆرسەتتىم.

-ئۇنىڭدا خۇشپۇراق تاقىتىدىغان ماتىرياللا باكىن، مەن ئالدىنقى قېتىم بىزنى ئېلىپ كۆرەپ باققان.

-ھە... ھەممىسىدە شۇنداق نەسە بامىدۇيا باشقا نەسىمۇ بامىدۇ؟

-قايدا باشقا نەسە دەيلا؟

-قۇت بۆرە تېشى.

-ھا-ھا-ھا! نىمدا سىلىنىڭ خىياللىرىغا ئاشۇ تاشلام چىرىۋاپتيا؟

-يا ئەمدى دەيمىنا، ئۆتكەندىمۇ مە تاپپاغان ئەمەسمە. يانا مۇشتا خەق

كۆزگە ئىلمايدىغان يەلگە قويپ قويغان بوسچا؟

-مىنىڭچە ئۇندا ئەمەس. لىكىن دەپ قاپلا ئۆزلىرى خالىغان بىرنى ئىلىپ

كۆرەپ باقسا ئەمەسە.

بىگىم قوشۇلغان بولسىمۇ مەن يەنىلا ئەينىدىنكە قاردىم. ئۇ بېشىنى

يىنىك لىگىشتىپ ماقۇللۇق بىلدۈردى. مەن ناھايىتى خۇشال بولدۇم. لىكىن

خۇشاللىقم بىردەمدىلا غايىپ بولدى. چۈنكى ئۇ خالىتلار مەندىن ئاز

دىگەندىمۇ بىرىرىم مىتىر ئىگىزلىكتە ئىدى. مەن ئېگىكىمنى يۆلەپ

ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدىم. مەتسىلىم خۇددى «ئامامسە ھە نوچى»

دىگەندەك ماڭا قاراپ چالا ھىجىيىپ تۇراتتى. مەن بويۇم يەتمىدى

دېيىشتىن خىجىل بولۇپ، ئۆزۈمگە ياخشى بانادىن بىرنى تاپتىم.

-بولدىلا، ئەڭ ياخشىسى ئەينىدىن تاغامنىڭ ئورۇنلاشتۇرىشىغا تولۇق

بويسۇنۇپ، بىرنەسگە قالايمىقان ئىيتىشمايلى جىما.

-تۆرەم بۇدو بەك قۇلغى يوشاق بوپكىتتېتيا ئەينا. ھى-ھى....

مەتسىلىم دىگەن ئوغرى مىنى يەنە زاڭلىق ئېتىپ كۈلۋالدى. مەنىمۇ

ئۇنىڭغا بوش كەلمىدىم.

-مەتسىلىمكو، سىلە ئاماملا ئۇندا ۋوسا قەنى!

-بويام يەتمەيتۇ!

-سىلىنىڭ جەمەتنىڭ ئەزالىرى تامغا يامىشلايتتيا؟

-ھى-ھى-ھى!

-خا-خا-خا!

-ھا-ھا-ھا!

مىنىڭ كەلتۈرۈپ دەۋالغان چاقىغىمدىن ھەممەيلەن كۈلۈپ كىتىشتى.

ئەينىدىن تاغا خىزمىتىنى تۈگەتكەندىن كىيىن، بىز يەنە گۈمبەز

ئېغىزنىڭ قىيپاش ئۇدۇلىغا توغرا كىلىدىغان، يېرىمى تولۇق سۇندۇرۇلغان

قوش قاناتلىق ئىشىكتىن، قەبرە ئىچىگە ئىچكىرلەپ كىردۇق. بۇ يەرنىڭ

قۇرۇلمىسىمۇ سىرتتىكىسى بىلەن بەك پەرقلىنىپ كەتمەيى. بىرلا پەرىقلىنىدىغان يېرى، تورۇسىنىڭ نۇرغۇن جايلىرىغا بىگىمنىڭ چۈشەندۈرىشى بويىچە ئېيتقاندا، خۇشپۇراق ماتىرىياللار سېلىنغان خالتىلار ئېسىلغان ئىدى. كۆزلىرىم ساڭگىلاپ تۇرغان ئۇ خالتىلارغا شۇنچە تەلمۈرۈپ كەتكەن بولسىمۇ، لىكىن بويۇم يەتمەسلىكتەك رەھىمسىز ئەمەلىيەت بولغاچقا، بېشىمنى چايقاپ ئەپسۇسلانغانلىقىمنى ئىپادىلەپ قويدۇم. لىكىن كاللامدا بىگىم قانداق ئاللىغان بولغىيىتى دىگەن سۇئال ئايلىنىپ يۈرەتتى. ئاخىرى بۇرنىنى كولاپ تۇرغان بىگىمدىن سورىدىم.

- بىگىم، سىلە تېشىدىكى تورۇستىن خالتىنى قايدا ئاغان؟
- ھا-ھا-ھا! سەكلەپ ئاغان!

- ۋۇجۇ! سىلە ئىم بى ئەيگە بىرىپ ۋاسكىتپۇل ئوينىسىلىرى بولامدا نىمە؟ قاڭقىش كۈچلىرى جورداندىن قېلىشمايدىكىن.

ھەيرانلىق ھەم ھەۋەس بىلەن بىگىمگە قارىدىم. مەن ئۇنىڭ گىپىگە تولۇق ئىشەنگەن ئىدىم. ئويلىمىغان يەردىن بىگىم قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

- چاقچاق قىپ قويدۇم. ياش ۋاقتىمدا قايدا ۋولاكى، ھازىرقى بۇ يېشىمدا مۇمكىن ئەمەس.

- ھە؟! ئۇندا ۋوسا قايدا ئاغان؟ يا ئامماي تۇرۇپ مىنى ئالداپ قويىلىمىيا؟
- ياق. راس ئاغان. لىكىن سەكلەپ ئەمەس مانىڭ بىلەن.

بىگىم سومكىسىدىن بىلىق تۇتىدىغان قارماققا ئوخشايدىغان، لىكىن ئۇنىڭدىن خېلىلا قىسقا بىر تۆمۈر ئەسۋاپنى چىقىرىپ ماڭا كۆرسەتتى.

- مۇشۇ تۆمۈرنى ئېتىپ چۈشۈگەنما؟
- ياق. توختاپ تۇسا ھە.

بىگىم ئۇ ئەسۋاپنى ئىككى قولى بىلەن چىڭ تۇتۇپ، ئاستى تەرىپىنى ئاستا تولغىدى. ئۇ ئەسۋاپنىڭ ئۇچى بارغانسىرى ئۇزىراپ بىر مېتىردىن ئېشىپ كەتتى. مىنىڭ خۇشاللىقتىن ئېغىزىم قۇلىقىمغا يەتتى.

- ۋاخ! ماندا يامان گۆھەر با دەيىلى ئەسلى. ئەككەسە كۆرەپ باقاي.

مەن ئۇ ئەسۋاپنى قولۇمغا ئېلىپ كۆردۈم. خېلىلا ۋەزنى بار بۇ ئەسۋاپ

تولۇق تۆمۈردىن ياسالغاندەك تۇراتتى.

-بۇنى نىمىگە ئىشلىتىدۇ؟

-ئېگىزگە ياماشقاندا تېرىگۈچ تاياق قىلىمىز. قولىمىز يەتمىگەن
بىژنەسنى ئامماقچى بوغاندا مۇشتا قىلىمىز.

-قانچىلىك ئۇزۇرايدا؟

-ئەرشى ئالانى تېشىۋىتىدىيا ئۇ زەخىيەك!

مەتسىلمىنى زاڭلىق ئېتىپ بايامقى گەپتە يېڭىلىپ قالغان ئەنتىنى
ئىلىۋالدى. بىگىم، ئەينىدىنلەر كۈلۈپ كەتتى.

-ئەڭ ئۇزۇن بوغاندا بىرمىتىر توقسان ئەتراپىدا چىقىدا.

بىگىمنىڭ جاۋابىدىن كىيىن، مەن بىگىمنىڭ ئۇسۇلىنى دوراپ ئۇ
ئەسۋاپنىڭ تۇتقۇچىنى بۇرىدىم. دىگەندەك ئۇچى يەنە چىقىۋەردى. مەن
تاكى بۇرىيالىمدەك دەرىجىگە كەلگۈچە چىقارغاندىن كىيىن، مەتسىلىمگە
مەغرۇر قاراپ «قايلاپ تۇسا جىما! ئەرشالانى تىشىپ بىرەي سىلىگە!» دەپ
ئۇ ئەسۋاپنىڭ ئۇچىنى بىر خالتىغا تەككۈزۈپ سىلكىشكە باشلىدىم

23-باپ ھارام تاياق

-پوك!

ساڭگىلاپ تۇرغان بىر خالتا مىنىڭ توختىماي لىگىشتىشىم نەتىجىسىدە يەرگە چۈشتى. دەرھال ئەسۋاپنى تاشلاپ خالتىنى قولۇمغا ئالدىم. خالتا ئېغىزىنى چەگكەن يىپتەك نەرسە بىر كۈچۈشۈمگىلا ئۇۋۇلۇپ، خالتا ئېچىلدى. ئىچىدە چالمىغا ئوخشايدىغان قىزغۇچ كالىكتىن تۇراتتى. بۇرۇنۇمنى يېقىن ئەكىلىپ پۇراپ باقتىم. ئۇنىڭدىن قۇم-توپا پۇرىقىدىن باشقا پۇراقنى ھىس قىلالماي، قولۇمنى خالتا ئىچىگە تىقىپ ئۇ كالىكتىنى ئېلىپ ئىككى قولۇم بىلەن ئۇستاپ بىقىشقا ئۇرۇندۇم. ئويلىمىغان يەردىن ئۇ كالىك ئاسانلا ئۇۋۇلۇپ كەتتى. ئەتراپقا ئاجايىپ بىرخىل خۇش پۇراق تارقالدى.

-ھەممىڭلار بۇنۇڭلىنى توساڭلار!

بىگىمنىڭ ئەنسىز ۋارقىرىشى بىلەن تەڭ مەن ھوزۇرلىنىشنى توختىتىپ قويۇپ، دەرھال قولۇمدىكى ئۇۋاقلارنى يەرگە تاشلاپ، بۇرۇنۇمنى تۇتىۋالدىم. يۈرىكىم دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى. ئەجىبا بۇ زەھەرلىك پۇراق تارقىتىدىغان نەرسىمىكىنە؟ ئويلىغانسىرى قورقۇپ يەردىكى قىزىل ئۇۋاقچىلاردىن يىراقلاشتىم.

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىنناتاق، ئەتراپىمدا ھېچقانداق ئىش يۈز بەرمىگەندىن كىيىن قولۇمنى ئاستا چۈشۈرۈپ، باشقىلارغا قارىدىم. مەتسىلم ماڭا قاراپ چالا ھىجىيىپ تۇرۇپتۇ. بىگىم يەنىلا بۇرۇننى كۈچىلىغان ھالەتتە، ئەينىدىن ئۆز خاتىرىسىنى يېزىۋىتىپتۇ. بىردىنلا ئەخەق قىلىنغانلىقىمنى ھىس قىلىپ ئۇلارغا نەپرەت بىلەن قارىدىم. ئۇلار پەرۋايىغىمۇ ئالماي ئۆز ھالىتىنى ساقلاپ تۇراتتى.

-پوك!

-پوك! پوك!

تۇيۇقسىز تورۇستىن بىرنەرسە توختىماي پوكۇلداپ چۈشۈشكە باشلىدى، مەن بېشىمنى قاماللاپ، كۆزۈمنى چىڭ يۇمۇپ يەردە زوڭزىيىپ

ئولتۇرۇۋالدىم. ئاۋاز توختىغاندىن كىيىن ئاستا كۆزۈمنى ئېچىپ ئەتراپقا قارىدىم. يەردە نۇرغۇن قۇت بۆرە تېشى تۇراتتى! توغرا ھېلىقى ئەلسۆي-پۇيسۇن دىگەنلەردىن قالغان، بىرسىنى ئەينىدىن يۇقىرىغا تاپشۇرۇپ بەرگەن قۇت بۆرە تېشى! كۆزۈمگە ئىشەنمەي، مەيدە يانچۇقۇمدىن كۆز ئەينىكىمنى ئېلىپ تاقاپ قايتا قارىدىم. يەنىلا سانسىز قۇت بۆرە تېشى! بۇنى پەقەت ئىككى پارچىلا دەۋاتمامتى؟ بۇ يەردە نىمانداق كۆپ ھە!

دەلىللەپ بېقىش ئۈچۈن يەردىن بىرنى ئىلىپ كۆزۈمگە يىقىن تۇتۇپ قارىدىم. چىشلىرى يېرىم ئىچىلغان، يايلىق قۇت بۆرە تېشىنىڭ دەل ئۆزى! ھاياجانلىنىپ يەردىن يەنە بىرنى ئالدىم. يەنە ئوخشاش، يەنە ئالسام يەنە ئوخشاش... مانا بايلىق، مانا تۆھپە! ئاھ خۇدا! ھاياتىڭنى بىكارغا ئۆتكۈزمەپسەن ئەغزەم! بۇ سەپتىن چۈشۈپ قالماي توغرا قىپسەن ئەغزەم! ياشا ئەغزەم!

يەردىكى تاشلارنى تېرىپ بولالماي ھەلەكچىلىكتە تۇرۇۋاتقىنىمدا، گەدىنىمگە قاتتىق بىر شاپىلاق تىگىپ مېنى ئوڭدامغا ئۇچۇر بۇتتى! ئەھتىيات بىلەن سول تەرەپكە بىرقانچىنى دۈمىلىۋىتىپ دەرھال ئورنۇمدىن تۇردۇم (بۇنداق ئۇسۇلنى مەن ھوللوۋۇتنىڭ كىنولىرىدىن كۆرۈۋالغان). لېكىن قەبىرە ئىچىدە ھېچكىن كۆرۈنمەيتتى. ئەينىدىن، بىگىم، مەتسىلىملار قېنى؟! مېنى كىم ئۇردى؟! ئەتراپقا تولۇق قارىدىم. ئالدى-ئارقى، ئوڭ، سول، 180 گىرادۇس ئايلىنىش... بىرمۇ ئادەم يوق. مېنى سەل ۋەھىمە باستى.

-ئەينىدىن تاغا!

جاۋاب يوق.

-بىگىم!

يەنىلا جاۋاب يوق.

-مەتسىلىمكا!

ئوخشاش جاۋاب يوق.

ئۇلار قەيەرگە كەتتى؟! تۇتۇندەكلا ھاۋادا غايىپ بولدىمۇ؟! ئۇلار چىقىپ

كەتكۈچە مەن سەزىمىدىمۇ؟... ئەمدى مېنى تولۇق قورقۇنۇچ ياسىغان ئىدى. ئارقامغا يېنىپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم. لىكىن يەردىكى مېنىڭ قۇت بۇرە تېشىغا قاراپ يەنە كۆزۈم قىيماي يەرگە ئېگىشىپ تاش تېشىگە باشلىدىم. گەدىنىمگە يەنە قاتتىق بىر شاپىلاق تەگدى. ئارقىدىنلا كاسامغا قاتتىق بىر تىپىك!

بۇ قېتىمقى تاياق بەك ئۆتۈپ كەتكەچكە، ئاچچىقىم كىلىپ، يەردىكى تاشلار ئارىسىدا تاشلىنىپ تۇرغان تۆمۈر ئەسۋاپنى تىزلىك بىلەن قولۇمغا ئىلىۋالدىم. ئاندىن بۇ كۆرۈنمەس «دۈشمەن» گە قالايمىقان شىلتىپ ئۆزۈمنى قوغدىغاچ ئارقامغا چىكىندىم. بىر قانچىنى سۇنۇق ئىشكىتىن چىقىپلا، كۆز ئالدىمدىكى مەنزىرىگە قاراپ ئاغزىمنى يوغان ئاچقان پېتى تۇرۇپ قالدىم.

چۈنكى سىرتىدىكى قەبرە، توغرىسىنى ئېيتقاندا قەبرىنىڭ تىلاۋەتخانىسى بىردىنلا بىرقانچە يەرگە يوغان مەشئەل يېقىلغان، ئوردىدەك بىر جايغا ئايلىنىپ قالغان ئىدى، ھەممىدىن قورقۇنۇچلۇق بىرى شۇكى، بۇ ئوردىدا لىققىدە ئادەملەر بىلەن تولغان ئىدى. بېشىمنى سىلكىۋېتىپ، يەنە قارىدىم. ئالدىمدا بىرقانچە سەپ بولۇپ تۇرغان دوپۇلغا-ساۋۇتلۇق لەشكەرلەر، لەشكەرلەرنىڭ ئارقىدىكى تەختتە ئولتۇرغان گەۋدىلىك، نىقابلىق پادىشاھ كۆرۈندى.

«خا-خا! ئەغزەم، بۇ چوقۇم خاتا سەزگۈ. دەرھال ھوشۇڭنى تاپ، ھوشۇنى تاپ!» ئۆز-ئۆزۈمگە شۇنداق دىگەچ ئالدىمدا تۇرغان بىر لەشكەرگە قاراپ ماڭدىم. ئۇنىڭغا بىر قەدەم قالغاندا لەشكەر قورسىقىغا شۇنداق قاتتىق بىرنى تەپتىكى، قان قۇسۇۋەتكىلى تاسلا قالدىم.

-تىزلان!

قورسىقىمغا تەككەن قاتتىق پەشۋا ۋە قۇلاق تۇۋىمىدە ياڭرىغان سۈرلۈك ئاۋاز، بۇ ئىشلارنىڭ خاتا سەزگۈ ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلاپ بەرگەن ئىدى. قورسىقىمنى تۇتۇپ تۇرۇپ دەرھال تىزلاندىم.

-سەن كىم؟

بېشىمنى كۆتۈرۈپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىماقچى بولدۇم.

-بېشىڭنى كۆتۈرمە! بىئە دەپ!
 دەرھال بېشىمنى تۆۋەنگە سېلىپ تۇرىۋالدىم.
 -سەن كىم؟!
 بۇ قېتىمقى سوراق تېخىمۇ جاراڭلىق ئاڭلاندى.
 -مەن.... مەن ئەغزەمجان تۆرەم!
 -بۇ يەرگە نىمە دەپ كەلدىڭ؟
 -خىزمەت.... خىزمەت ئىشىنى دەپ كەلگەن.
 -يالغان!
 ئاۋاز بىلەن تەڭ لەشكەرلەرنىڭ قىلىچلىرى شاراقشىپ كەتتى. يۈرىكىم
 ئېغىزىمغا تىقىلىپ قالدى. دەرھال بېشىمنى يەرگە توختىماي ئۇردۇم.
 -ئاللىبىلىرى، غەزەپلەنمىسە، بىز قوشۇق قېنىمدىن كەچسە!
 -كىمنى ئاللىبىلىرى دەۋاتىسەن بەدبەخ!
 بېشىمنى كۆتۈرۈپ، قورقۇمسىراپ تەختتە ئولتۇرغان ئادەمگە
 قارىدىم. ھەقىقەتەن ئۆكشى تەختتە ئولتۇرغاندەك كۆرۈنگەن
 بىلەن، بېشىدا شاھلىق تاجىسى يوق ئىدى.
 -كەچۈرسە، شاھىم، ياق بىگىم!
 -كىمنى بىگىم دەۋاتىسەن؟!
 -مەن... پاسىبانىم، مەن ئۆزلىرىنى قايدا ئاتاشنى پەقەت
 بىلەمىدىم. مەن بۇيەگە يېڭىدىن كەلگەن، شۇڭا خاپۇمماي.... خاپۇمماي
 نىم دەپ ئاتىشىمنى دەپ بەگەن بوسىلىرى!
 ئۇنىڭ يەنە رەنجىشىدىن قورقۇپ توختىماي باش ئۇردۇم.
 -ھىم.... بىلىپ قوي، ئەلسۆي غوجا دىگەن مەن بولىمەن!
 مېڭەم پىرىدە قىيىپ كەتكەندەك بولدى. مەن قانداق بولۇپ
 رىۋايەتلەردىكى ئەلسۆي بەگنىڭ قېشىغا كېلىپ قالغاندىمەن؟! تېخى
 ئۇنىڭ تاشلىرىنى چاڭگاللاپ ئېلىپ سومكامغا ساپتىمەن!
 -ئەمدى نىمە دېيىشىڭنى بىلدىڭمۇ؟
 -بىلدىم، بىلدىم! ئەلسۆي غوجام!
 -ئېغىزىڭغا پوق بەدبەخ! ھەزىرتىم دەپ ئاتا!

-خوش، خوش... ئەلسۆي ھەزرىتىم!
-ئىسمىمنى تىلغا ئالغۇدەك بولدۇڭما تېخى! جاللات!
پۇت-قولۇمدا جان قالمىدى. بېشىمنى توختىماي يەرگە ئۇرۇپ پىشانەم
بەك ئاغرىپ كەتتى.

-ھەزرىتىم، پاسىبانىم، سۇلتانىم...
ئېغىزىمدىن يەنە قانداق ئاتالغۇلارنىڭ چىقىپ كەتكەنلىكىنى
بىلىمدىم. ئىشقىلىپ توختىماي باش ئۇرۇپ، توختىماي ئۇنى
مەدھىيلەيدىغان ئاتالغۇلارنى تۆكۈۋەتتىم. مېنىڭ ساداقىتىم ئۇنىڭغا ياراپ
كەتتىمۇ ياكى باشقا سەۋەبمۇ ئەيتاۋۇر جاللاتلار مېنى داقتىپ سۆرەپ
ئېلىپ كەتتى.

-خەير، بېشىڭنى كۆتۈر!
جىنىمنىڭ ئامان قالغانلىقىدىن خۇش بولۇپ بېشىمنى
كۆتۈردۈم. لەشكەرلەر ئىككى يانغا رەتلىك يىغىلىپ ئالدىغا يول ئىچىلغان
بولۇپ، ئەلسۆي ھەزرىتىمنى ئۇدۇل كۆرەلمىدىم. ئۇنىڭ يۈزىدىكى قاپقارا
نقاپنى ھىساپقا ئالمىغاندا، قالغان جايلىرى ئادەتتىكى ئادەملەرگە ئويمان
ئوخشاش ئىدى.

-غەزەل ئوقۇيالايمسەن؟
بۇ قانداق سۇئال؟! ئەلسۆي ھەزرىتىم نېمىشقا باشقا گەپ قىلماي مەندىن
غەزەل بىلەمسەن دەپ سورايدۇ؟! ئەقىلىم يەتمەي قالدى. لېكىن قورقۇپ
كىتىپ جاۋاپ بېرىشكە مەجبۇر بولدۇم.
-بىلىمە، بىلىمە!

-ئوقۇ!
ئاپلا! بۇ ئەلسۆي ھەزرىتىمنىڭ مېنى راستىنلا غەزەل ئوقۇتماقچى
بولغانلىقىغا قاراڭلار! ئەمدى ئوقىماي ئامال يوق! قىسقا ئويلانغاندىن كېيىن
كارىراپ تۇرۇپ راي باياۋاننى توۋلىدىم.
جاخاندەللىلەر ياخشىلىق قىلغان كىشىنىڭ، ئاللا كىشىنىڭ ئاللىبىل،
نامى ئۆشكەيمۇ ھۇھۇ!

يامانلىق قىلغان كىشىنى قاين بادی ھې ھې، ئاللا قاين....

-باشقىنى ئوقۇ! بېشىڭنى كۆتۈرۈپ ئوقۇ!
ئەلسۆي ھەزرىتىم ناخشامنى بۆلۈپ منى باشقا ناخشا ئوقۇشقا
بۇيرىدى. ئورنۇمدىن تىترەپ تۇرۇپ قوپقاندىن كىيىن، ئۆزھال مۇقامنى
توۋلاشقا باشلىدىم.

يۈزۈڭدىن ئالغىن پەردىنى جامالىڭنى ھى ھى ،
بىر كۆرەي دەيمەن.

يۈزىم ھىم تارتىپ ئاياغىڭغا ھا، باش قويماي دەيمەن....
-باشقىنى!

دۇنيا بولما كۆپ دەرغەزەپ، سەن كېتەرسەن بىزلەر قالارمىز!
-باشقىنى!

كونا دەرەتلەر قوزغالدى يەنە، ساڭا بۈگۈن چۈشكەندە كۆزۈم....
-باشقىنى!

ئاناڭ ئايمۇ ۋاي ئاناڭ كۈنمۇ، ئانانۇرخان، تۇغۇپتۇ....
-باشقىنى!

تولا كاكىراپ ئاۋازىم خىرىلداپ كەتتى. ھىچقايسى ناخشام ئەلسۆي
ھەزرىتىمگە ياقمىدى. دېمىم سىقىلىپ، ئېغىزىم قۇرۇپ توختاپ قالدىم.

-جاللات!

بەدىنىمگە دەرھال تىترەك ئوللىشىپ يەنە تىزلىنىپ باش ئۇرۇشنى
باشلىدىم.

-ماڭا يانا بىر پۇرسەت ۋەسە ھەزرىتىم، ئۆتۈنۈپ قالاي!

-خەيىر! ئاخىرقى قىتىم پۇرسەت بىرەي، ماڭا ياققۇدەك غەزەل
ئوقۇيالمىسام كالاڭغا ھېزى بول!

-رەخمەت ھەزرىتىم رەخمەت! بۇدا چوقۇم سىلىگە ياقىدىغىنىنى ئوقۇپ
بىرىمە!

-ئوقۇ!

-سەل دېمىمنى ئىلىۋالاي! بىز دەم ۋاقتى بەسە جىنىم ھەزرىتىم!
-جاللات!

-ماقا، ماقا! مانا ئوقىدىم!

ئاتا-ئانىم يوق قارا يىتىمىمەن شادىخان ،
 توغراق كەبى بىردانىمەن شادىخان .
 مىسكىن دەتمەن يىگىتتۇرمەن شادىخان ،
 ساڭا پەرۋان پىدائىيەمەن شادىخان....

كالىمغا قانداق كىلىپ قالدى ئۇقمايمەن، ئۆزۈم ئەڭ يىرگىنىپ
 كەتكەن «شادىخان» نامىنى باشلاپ كەتتىم. بىرقانچە كۆپلىت
 ئوقۇغاندىن كىيىنمۇ، ئەلسۆي ھەزرىتىم ماڭا «باشقىنى» دىمىگەچكە، مەن
 سەل خاتىرجەم بولۇپ، غەزەل ئوقۇغۇچ ئۇنىڭ تۇرقىغا سەپ سالدىم. ئۇ
 ئۈزۈكلەر بىلەن تولغان بارماقلىرى بىلەن يوغان قورسىقىنى يىنىك
 چىكىپ ھوزۇرلىنىپ ئاڭلاۋاتقان ئىدى. توۋا! بۇ ئەلسۆي دىگەننىڭمۇ
 كاللىسىنىڭ دەردى باركەن، شۇنچە ياخشى ناخشىلار ياقماي، مۇشۇ
 «شادىخان» يېقىپ قاپتۇ دىسە....

ھىرىپ ئاۋازىم يەنە توختاپ قالدى.
 -جاللات!

قۇملۇقۇڭدا گۈل ئۈنۈپتۇ شادىخان ،
 كىيىنەكلەر شاد كۈلۈپتۇ شادىخان.

.....

ئەلسۆي ھەزرىتىم يەنە ناخشىغا مەسىت بولۇپ توختاپ قالدى. مەن
 ئاۋازىمنى تۆۋەنلىتىپ، غەزەل ئوقۇغۇچ قېچىشنىڭ كويىغا چۈشتۈم. بۇ
 ھالەتتە ھەزرىتىمنىڭ مىنى غەزەل ئوقۇتۇپ ئۆلتۈردىغان ئەلپازى
 بار. ئەتراپىمغا قاراپ، قېچىشتىن تولۇق ئۈمۈد ئۈزدۈم. چۈنكى لەشكەرلەر
 قاچانلاردىدۇر مىنى تولۇق مۇھاسىرىگە ئېلىپ بولۇپتۇ. خىلى ئۇزاق
 «شادىخان» نامىنى تولغاندىن كىيىن زادىلا بولالماي يەنە توختاپ
 قالدىم.

-جاللات!

دېرىڭىدە چۆچۈپ، يەنە ئوقۇشقا باشلىدىم. ئۆمرۈمدە تۇنجى قېتىم
 شادىخاننىڭ ناھايىتى جىق كۆپلىتىلىق غەزەل ئىكەنلىكىدىن
 سۆيۈندۈم. ھازىرقى ئەھۋالدا ئىسىمدە بار كۆپلىتىلىرىنى

سوزۇپراق، ئاستىراق ئوقىسام يەنە بىرەر سائەت جىنىمنى قوغداپ
قىلىشىمدا گەپ يوق ئىدى. ئاۋازىمنىڭ توساتتىن پۈتۈپ قىلىپ، جىنىمدىن
ئايرىلىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئاۋازىمنى بارغانسېرى پەسەيتىشكە
باشلىدىم. ھەرنىمە بولسا ھەزرىتىم «چىگراق ئوقا!» دېمىدى.

لىكىن شۇنچە ئاۋايلاپ، سوزۇپ ئوقۇيمۇ شادىخاننىڭ مەن بىلىدىغان
يەرلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئوقۇپ بولدۇم. توختاپ قېلىشتىن
ئەنسىرەپ «لايلايلاي لايلاي لايلاي شادىخان» دەپ غىغشىپ
قويدۇم. ھەزرىتىم گەپ قىلماي غەزەل تىگشاۋەردى. مەن ھەجەپ ياخشى
بول دەپ لاي لاي لايغا غىغشىۋەردىم. ئالاھەزەل يېرىم سائەتتىن
كېيىن، ھەزرىتىم توساتتىن ۋارقىراپ قويدى.
-غەزەل! غەزەل!

دېمەك ئۇ مىنىڭ قىلىقىمغا چۈشمىگەن ئىدى. ئامالسىز تەۋەككۈل
قىلىپ باشقا ناخشىلارنىڭ تىكىستىنى شادىخانغا سېلىپ ئوقۇشقا
باشلىدىم.

مەن خوتەنگە باماستا شادىخان،

ھەممىنىمدا پۇل كۆپ ئىدى شادىخان.

سەن خىنىمغا كۆيمەستە شادىخان،

ساقال-بۇرۇتۇم تېخى يوق ئىدى شادىخان!

بۇ چارەم ئۈنۈم بىرىپ، ھەزرىتىم يەنە جىمىپ كەتتى. ھەرخىل
ناخشىلارنىڭ تىكىستىنى سېلىپ بەخىرامان ئوقۇشقا باشلىدىم. سەل
ھېرىپ قالغاندەك ھىس قىلىپ ئاستا يۈكۈنۈپ ئولتۇردۇم. بۇنىڭغا
ھەزرىتىم ئىنكاس بىلدۈرمىگەچ، خاتىرجەم ھالدا يۈكۈنۈپ
ئولتۇرۇپ، دۇنيادىكى ئەڭ ئەبجەش شادىخاننامىنى ئوقۇشقا
باشلىدىم. كۆڭلۈمدە بىر تۇرۇپ «ئەگەر ھېلىقى غەزەلچى يارمەمەت
ئۇستامنى ھەقىقىي بار ئادەم دەپ ئويلىساق، مەن ئوقۇغان شادىخاننى
ئاڭلاپ قالسا قان قۇسۇپ ھۇشىدىن كىتەرمۇ» دەپ ئويلىسام، يەنە بىر
تۇرۇپ، «ئەگەر يارمەمەت ئۇستام بولغان بولسا، ھەزرىتىم بىلەن راۋۇرۇس
چىقىشىپ قالاتتىكەنمۇ» دەپ ئويلىدىم.

ئەبجەش شادىخاننى بىرەر سائەت ئوقۇغاندىن كىيىن يەنە ئەنسىرىمەي قالدىم. چۈنكى مەن بىلىدىغان ناخشا تىكىستلىرى تۈگەي دەپ قالغان ئىدى. ۋاقىت تولمۇ ئىتتىك ئۆتمەكتە، مېنىڭ بىلىدىغان تىكىستلىرىمۇ تۈگۈش ئالدىدا، مانا، تۈگەيمۇ قالدى، ئەگەر توختاپلا قالسام قۇلاق تۈۋىمدە «جاللات!» دىگەن ئاۋاز ياڭرىشى ئېنىق. ئويلىنىپ بۇنىڭمۇ چارىسىنى تاپتىم. ئەمدى نۆۋەت ئىلانلارنى قوشۇشقا كەلگەن ئىدى.

زاراڭزايۇ زاراڭزا شادىخان،

ئېچىلىپتۇ ھەر ياڭزا شادىخان.

.....

ئۈرىكىمما ئۈرىكىم شادىخان،

باغدا پىشقان ئۈرىكىم شادىخان.

.....

ئەسسالام دەپ ئۆيگە كىرسەم شادىخان،

ئۆيدە مېھمان ئولتۇرار شادىخان.

.....

.....

يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپمۇ ماجالم قالمدى. ئاستا پۈتۈمنى ئالدىغا ئۇزاتتىم. ھەزرىتىمدىن سادا يوق. خاتىرجەم بولۇپ، ئوڭدامدا ياتتىم (لىكىن ئېغىزىم توختاپ قالغىنى يوق). يەنىلا سادا يوق. كۆڭلۈمدە «دىمەك مەن مەيلى تۇرۇپ ئوقۇمدىمەن، يېتىپ ئوقۇمدىمەن ئىشقىلىپ ئۇنىڭغا شادىخاننى ئوقۇپ بەرسەملا بولىدىكەندە!» دەپ يەكۈن چىقىرىپ، ئوڭدامدا يېتىپ تۇرۇپ ئوقۇمۇردىم. تۇرۇپلا ئۇنى زاڭلىق قىلىش نىيىتىڭىمۇ كىلىپ قالدىم ۋە چاندۇرماي گامنام ستايلىنىڭ مەن بىلىدىغان قىسمىنى شادىخان قىلىپ ئوقۇپ قويدۇم. يەنە سادا يوق. ئاۋازىم بارغانسىرى پەسلەپ، كۆزۈمگە ئۇيقا يۈگۈردى. زادىلا بولالماي، كۆزۈم يۇمۇلۇپ كەتتى.

-جاللات!

توك سوققاندىك چۆچۈپ دەرھال ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم.

يى ئەر سەن سى ۋۇ لىيۇ چى شادىخان ،

چى لىيۇ ۋۇ سى سەن ئەر يى شادىخان .

لىكىن كۆزۈمنى ئېچىپ قارىسام ئەتراپىمدا يەنە ھىچنېمە
كۆرۈنمىدى. بىشىمنى سىلىكىۋىتىپ، كۆزۈمنى بىرقانچە قېتىم ئۇۋىلىۋىتىپ
قارىساممۇ ھىچنەرسە يوق. ھەزرىتىم، لەشكەر دىگەنلەر خۇددى
ئەينىدىن، بىگىملەردەك شەپسىزلا غايىپ بولغان ئىدى. ھەر ئىھتىمالققا
قارشى بولۇشى ئۈچۈن ئېغىزىمدا غەزەلنى توختاتماي
تۇرۇپ، ئۇياق-بۇياققا قاراپ باقتىم. ئۇلارنىڭ ھەقىقەتەن غايىپ
بولغانلىقىنى تولۇق جەزمەشتۈرگەندىن كىيىن ئاندىن غەزەلنى
توختىتىپ دىمىمنى ئىلىۋالدىم.

سەل ئەسلىمگە كەلگەندىن كىيىن چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم، لىكىن
يەنىلا يۈرىكىمنىڭ بىرىۋەرسى ئىچىدىكى قەبرىدە چېچىلىپ ياتقان قۇت
بۆرىدە تېشىغا تارتىشقاچقا، بىلىپ-بىلمەي يەنە ئىچىگە كىرىپ
كەتتىم. ئەپسۇس يەردە ھېلىقى ئەسۋاپتىن باشقا ھىچنېمە
كۆرۈنمەيتتى. ھەيران بولۇپ قەبرىە ئىچىگە تەپسىلىي قارىدىم. ئۇدۇلۇمدا
بايا ھاۋاغا سىڭىپ كەتكەندەك يوقاپ كەتكەن
ئەينىدىن، بىگىم، مەتسىلىملار ماڭا قاراپ غەيرى بىرخىل كۈلۈپ تۇراتتى .
مەن يەنىمۇ سىنچىلاپ قارىدىم. دەل ئۇلارنىڭ ئۆزى شۇ! ھەممىسى قولغا
يوغان بوغچا تۇتىۋالغان بولۇپ، ھازىرلا ئېتىلىپ كىتىدىغاندەك تولۇپ
كەتكەن بوغچىلارنىڭ بىر ئۇچىدىن قۇت بۆرە تاشلىرى مانا مەن دەپ
كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

«ھۇ رەزىل پەسەندىلەر! مەن خەققە تىزلىنىپ غەزەل ئوقۇپ
زۈرەي، ھەقاسىڭ مىنىڭ تاشلىرىمنى تىيىپ ئوينا!» كاللامغا مۇشۇ خىيال
كىلىش بىلەن تەڭ يۈگۈرەپ بېرىپ يەردىكى ئەسۋاپنى قولۇمغا ئالدىم
دە، ئەينىدىننىڭ يوغان تاز كاللىسىغا قارىتىپ ئوردۇم. لىكىن بىگىمنىڭ
كۈچلۈك قولى ھاۋادىلا ئەسۋاپنى تۇتىۋالدى. ئاندىن بىر قايرىپلا قولۇمدىن
تارتىۋالدى. نىمە قىلارمىنى بىلمەي تۇرۇپ قالغان پەيتتە يۈزۈمگە تولمۇ
يوغان ھەم قاتتىق شاپىلاقتىن بىرقانچىسى ئارقا-ئارقىدىن

تىگىپ، ئېغىز-بۇرۇمىدىن قان يىنىپ كەتتى. بېشىم قېيىپ نىشاننى پەرق
ئىتەلمەيلا قالدىم. ئارقا مىڭمەگە قاتتىق بىرنەرسە تىگىپ ھوشۇمنى
يوقاتتىم....

كۆزۈمنى ئاچقاندا مەن يەنە ئاشۇ يەردە يىتىپتىمەن. بېشىمنى تىزىغا
قويۇۋالغان بىگىم ماڭا ئەنسىزلىك بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ. ئەينىدىن بىلەن
مەتسىلىمۇ مىنى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپتۇ.

-مىنى قويپ بېرىش! ھۇ نۇمۇسسز ئەبلەخلە!

بىگىمنىڭ قۇچقىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇم. لىكىن
كۈچۈم يەتمىدى. يەنە تىپىرلاپ باقتىم.

-بولدا قىسا ئەمدى تۆرەم!

بىگىمنىڭ قاتتىق ۋارقىرىشى بىلەن توختاپ قالدىم.

-بايام سىلە نىمىش قىغانلىقىڭلارنى بىلمەيلا! ھېلىقى پۇراقلىق نەسىدىن
زەھەرلىنىپ خۇدىلىرىنى يوقاتلا!

-ئىشىڭنى قىلىش! مىنى ئەمدى ئالدايمەن دىيىشمە!

مەن بىگىمنىڭ سۆزىگە قىلچە ئىشەنمەي يەنە تىپىرلاشقا باشلىدىم.

-ئۇنى قويپ بەسە بولدى!

ئەينىدىن بىگىمگە شۇنداق دەپ بولۇپ ئارقىسىغا ئورۇلدى. مەن
ئورۇمىدىن تۇرۇپ ئاۋال يەرگە، ئاندىن ئەتراپىغا قارىدىم. يەردە قۇت بۆرە
تېشى يوق، تورۇستا يەنىلا خالتىلار ساڭگىلاپ تۇراتتى.

-سىلە بىزگە ئىشەنمەيلا شۇنداما!؟

بىگىم تۇنجى قېتىم ماڭا ھەقىقىي ئاچچىقى بىلەن قاتتىق تەگدى. مەن
نىمە دىيىشىمنى بىلمەيدىم.

-مەن يانا بىر قېتىم چۈشەندۈرۈپ قوياي، سىلە ھېلىقى خۇشپۇراق
ماتىريالدىن زەھەرلىنىپ، خۇدىلىرىنى يوقىتىپ ئەدەمنىڭ ئەقلى
يەتمەيدىغان ئىشلىنى قىلىپ ژۇلە!

مەن بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى بىرقۇر ئەسلەپ ئۆتكەندىن كىيىن، يەنىلا
گۇمانسىراپ ئۇلارنىڭ قولىغا قارىدىم. ئۇلارنىڭ قولىدا مەن ھوشۇمنى
يوقىتىشتىن بۇرۇن كۆرگەن بوغچىلار يوق تۇراتتى. سەل ئىككىلىنىپ

قالدىم.

-مەن زەھەرلىنىپ خۇدۇمنى يوقاتتىم شۇنداقما؟

-شۇندا!

-ھە قاسلىرى نىمىشقا ئۇندا بولاشمىلا ئەمىسە؟ مەن بۇرىغان پۇراقنى

ھەممىلىرى بۇرىغان بوغىيىتىلە ھەقىچان؟!

ئەينىدىننىڭ ئاچچىقتىن تاتارغان چىرايى، گىپىمنى ئاڭلىغاندىن كىيىن

تېخىمۇ تاتىرىپ كەتتى. بىگىم مىنىڭ كۆزۈمگە تىكىلىپ تۇرۇپ تەئەددى

بىلەن يەنە چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى.

-ئۇ ماتىريالىنىڭ نەچچە يۈز ژىللىق تارىخقا ئىگە ئىكەنلىكىنى

بىلەملا؟ ئۇ ئاساسەن خۇسۇسىيىتىنى يوقاتقان. سىلە ئۇنىڭ بىلەن بىۋاسىتە

ئۇچراشلا ھەم ناىيتى يېقىن ئارلىقتا بۇرىلا. شۇڭا سىلىگە تەسىرى بەك

چوڭ ۋولاپ كەتتى.

مەن يەنە گاڭگىراپ قالدىم. ئەينىدىن قولۇمغا ئۇنىڭ ئۈن-سىنىنى تەڭ

ئالالايدىغان سىفىرلىق ئاىپراتىنى قولۇمغا تۇتقۇزۇپ قويدى، مەن توغۇرلاپ

قويۇلغان سۈرەتكە قاراپ باشلاش كۈنۈپكىسىنى باسىم.

سۈرەتتىكى مەن قۇرۇق يەرگە قاراپ قۇم-توپا داڭگاللىرىنى ئۇچۇملاپ

ئېلىپ يانچۇقۇمغا، سومكامغا سىلىۋاتاتتىم. چىرايىمدىن ئاجايىپ خۇشاللىق

ۋە ھايانچان چىقىپ تۇراتتى. يىنىمدىلا بىگىم بىلەن مەتسىلىم مىنى قاتتىق

چاقىرۋاتاتتى. مەن ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى زادىلا ئاڭلىمىغاندەك داڭگال تېرىش

بىلەن ئاۋارە.

ئامال قىلالمىغان بىگىم شاپىلاق بىلەن گەدىنىمگە بىرنى قويدى. مەن

مۇدۇرۇپ يىقىلىپ يەنە ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئەتراپىمغا قاراپ ئۇلارنىڭ

ئىسمىنى چاقىردىم. ئاندىن يەنە تاش تېپىشكە باشلىدىم. جىلە بولغان

بىگىم شاپىلاق بىلەن مىنى يەنە بىرنى ئۇردى، مەتسىلىم كاسامغا بىرنى

تەپتى. مەن يىقىلىپ قوپقاندىن كىيىن، قولۇمغا ھېلىقى تۆمۈر ئەسۋاپنى

ئىلىپ، قالايىمقان شىلتىشقا باشلىدىم. ئۇلار ئۆزىنى قاچۇرۇپ بۇلۇڭغا

بىرىۋالدى، مەن سىرىتقا چىقىپ كەتتىم....

كۆرۈنۈش مۇشۇ يەردە توختاپ قالدى. مەن ئىكران يۈزىنى باشقۇرۇپ

ئىككىنچى كۆرۈنۈشنى قويدۇم.

قەبرە تىلاۋەتخانىسىدا مەن قاقاھلاپ كۈلگەن ھالدا ئالدىمغا قاراپ ماڭدىم. بىگىم مېنىڭ قورسىقىمغا يەنە بىرنى تەپتى. مەن يەردە تىزلىنىپ تازىم قىلىشقا باشلىدىم. ئۆز-ئۆزۈمچە يالۋۇرۇپ، كىملىرىنىدۇر مەدھىيەلەپ، تىتىرەپ تۇرۇپ قالايمىقان سۆزلەشكە باشلىدىم. ئاندىن ھەرخىل ناخشىلارنى ئوقۇشقا، ئاندىن يەنە تىزلىنىپ باش ئۇرۇشقا باشلىدىم.

«شادىخان» نامىنى ئوقۇدۇم. كىيىن بۇزۇپ ئوقۇدۇم. يۈكۈنۈپ تۇرۇپ، يىتىپ تۇرۇپ ئوقۇدۇم. كىيىن كۆرۈم يۇمۇلغاندىن كىيىن يەنە چۆچۈپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ناخشا ئوقىغاچ ئەتراپىنى كۆزىتىپ، ئىچىدىكى قەبرىگە كىرىپ كەتتىم....

ئۈچىنچى كۆرۈنۈشنى قويدۇم.

ماڭا ئۇدۇل قاراپ تۇرغان ئۈچەيلەننى كۆرۈپ، دەرھال يەردىكى ئەسۋاپنى ئىلىپ، ئەينىدىن تاغغا قاراپ ئوردۇم (بۇ چاغدا ئاپىرات، ئارقامدىن ئىشىك ئۇدۇلغا قويۇلغان بولسا كىرەك). ئاندىن بىگىم تۇتمۇلى مېنى ئۇردى. ئاندىن....

دېمىم ئىچىمگە چۈشۈپ كەتتى. بارلىق ئىشلارنىڭ يۈز بەرگىنىگە قىرىق مىنۇتمۇ بولمىغان ئىدى. لېكىن ماڭا نىمىشقا شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندەك بىلىنىدۇ؟!

-سىلە نىرۋا كونتىروللىقلىرىنى يوقىتىپ، پۈتۈنلەي بەھۇش ھالەتكە چىرىپ قاغانلىقلىرى ئۈچۈن، سىلىدە ۋاقىت قارىشى ۋە بارلىق سېزىملار بۇرمىلانغان بولدى!!

بىگىم مېنىڭ كۆڭلۈمدە ئويلىغان سۇئالىمغا دەرھال جاۋاپ بىرىۋەتتى. ئۇلارغا قايتىدىن بىر قاراپ بولۇپ يىغلاپ تاشلىدىم.

-بۇ سىلىدىكى خاتالىق ئەمەس، بىزدىكى خاتالىق. ئەسلى بىز خاتالىقنىڭ ئىچىدىن زادى قانداق نەرسە ئىكەنلىكىنى تولۇق جەزىملەشتۈرمەي تۇرۇپلا سىلىنىڭ خاتالىقىنى ئېچىپ چوۋۇشلىرىغا قايلاپ تۇرۇپتۇق.

-غوجام توغرا دەيدىدا. بۇنىڭدىن زەھەرلەنگەن ئەدەم مەيلى چىم

بولشىدىن قەتئىينەزەر مۇشتا خىيالىي سەزگۈگە باشچىلاپ
چىركىتىدا، شۇڭا بەك ئارتۇق ئويلاپ كەتمسە!
ئۇلار ماڭا چۈشەنچە ھەم تەسەللىي بىرىۋاتقاندا ئەينىدىننىڭ قولىدىكى
سائەت سىگنال بەردى.
-دەرھال چىكىتلى! قۇم كۆچەشكە باشلاپتا!
مەن بايامقى چۈشكۈن خىياللىرىمنى زورلاپ يىغىشتۇرۇپ، ھەقىقىي جان
قايغۇسىدا قايتىش ئېغىزىغا قاراپ يۈگۈردۈم....

24-باپ ئۆز-ئۆزىنى تەھلىل قىلىش

قاتمۇقات ئازگالدىن قانداق قېچىپ چىققانلىقىمنى، ماشىنىنىڭ قانچىلىك ۋاقىتتا مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلگەنلىكىنى بىلمىدىم. كاللام قۇپقۇرۇق، لېكىن قەلبىم بىرخىل ئازاپتا پۇچلىنىۋاتاتتى. يۈزۈمنىمۇ يۇيماي، كىيىمىمنىمۇ سالماي، ياتاققا كىرىپ، كارىۋاتقا ئۈزۈمنى تاشلىدىم. خىلى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن كىيىن ھىس-تۇيغۇلىرىم ئەسلىگە قايتىپ كىلىشكە باشلىدى ۋە بولغان ئىشلارنى تەھلىل قىلىشقا باشلىدىم.

(1) مىنىڭ ھېلىقى نەرسىدىن زەھەرلىنىپ بېھۇش بولغانلىقىم، خىيالىي سەزگۈدە يۈرگەنلىكىم راست. ئەينىدىن بىرتەرەپتىن مىنىڭ بۇ قىتىم ئۇلارنىڭ سۆزىگە ئىشەنمەسلىكىمدىن ئەنسىرەپ، يەنە بىرتەرەپتىن ماڭا قەبرە ئىچىدە يىنىكلىك قىلماسلىقىنى ئەسكەرتىپ قويۇش، چۆچىتىش مەقسىتىدە پۈتۈن جەرياننى سىنئالغۇغا ئىلىۋالغان.

(2) قۇت بۆرە تېشى كاللامغا بەك كىرىۋالغاچقا، ماڭا تۇنجى بولۇپ يەرگە چۈشىۋاتقان سانسىز قۇت بۆرە تېشى كۆرۈنگەن. چۈنكى مەن ئۇچۇن ھەربىرتال قۇت بۆرە تېشى نۇرغۇن خەلق پۇلىغا ئىگە بولىدىغانلىقىمنى كۆرسىتىدۇ.

(3) قۇت بۆرە تېشىنىڭ ئەسلى ئىگىسىنىڭ ئەلسۆي بەگنىڭ ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ قەدىمكى زامان ئادىمى ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. لېكىن ئەلسۆيىنىڭ چىرايىنىڭ قانداق ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن. شۇڭا ماڭا كونا زامانىنىڭ ئادەملىرى كۆرۈنگەن، ئەلسۆيىنىڭ چىرايىنىڭ نىقاپلىق بولىشىنىڭ سەۋەبىمۇ شۇ.

(4) ئۆلگۈر «شادىخان» ناخشىسى ماڭا بەك تەسىر قىلغاچقا، غەيرى ئەھۋالدا غەيرى ناخشىنى ئوقۇپ، ئۆزۈمنى ئالدىغان. چۈنكى گەرچە ئۇ ناخشىغا مەن بەك ئۆچ بولغىنىم بىلەن، ئالدىنقى قېتىملىق ۋەقە ماڭا بەك چوڭ تەسىر قىلىپ، قەلبىمنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا ساقلىنىپ قالغان.

(5) لېكىن نىمىشقا مەن ئەينىدىنكە ھوجۇم قىلىمەن؟ ئۇ راستىنلا قۇت

بۆرە تېشىنى ئىلىۋالغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭغا ھوجۇم قىلماسلىقىم
كىرەكتىغۇ؟ ئەگەر مەن ئۇنى يارىلاندىرۇپ قويغان بولسام قانداق ئىشلار
بولۇپ كىتەر ئىدى؟ يارىلاندىرغاندىن كىيىن ئىشنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى
بىلگەن ۋاقىتتا مەن قانداق بولۇپ كىتەر ئىدىم؟

بەشىنچى تەھلىلدىن باشقا ھەممىسىگە ئۆزۈم قايىل بولغۇدەك جاۋاب
تاپالدىم. لىكىن ئۇياق-بۇياق ئۆرۈلۈپ، قايتا-قايتا ئويلىنىپمۇ ئەڭ
ئاخىرقى سۇئالغا قانائەتلىنەرلىك جاۋاب تاپالماي، ئورنۇمدىن تۇرۇپ
كەتتىم. بۇ سۇئالغا پەقەت بىگىم بىلەن ئەينىدىنلا جاۋاب بىرەلەيدۇ، لىكىن
مەن قايسى يۈزۈم بىلەن يەنە ئۇلارنىڭ يىنىغا كىرەلەيمەن؟
-تاك- تاك- تاك!

ئىشنىڭ چىكىلگەن ئاۋاز خىيالىمنى بۆلۈۋەتتى. رۇخسىتىمنى ئالمايلا
ئىچىلغان ئىشكىتنى ئاۋال ئەينىدىن، ئاندىن بىگىم كىرىپ كەلدى. ئۇلارنى
كۆرۈپ ئوڭايسىزلىنىپ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ نىمە قىلارمىنى بىلەلمەي
قالدىم.

-ئەۋاللىرى قايداراق تۆرەم؟

ئەينىدىن خۇددى ھىچ ئىش بولمىغاندەك كۈلۈمسىرەپ مەندىن ئەھۋال
سورىدى. لىكىن بۇنداق ياخشى مۇئامىلە ئەكسىچە مېنى تىخىمۇ
ئوڭايسىزلىنىدىرۇپ قويدى. ئۇلار بىر-بىرىگە قاراپ كۈلۈپ قويۇپ، مېنىڭ
كارىۋىتىمغا كىلىپ ئولتۇرۇشتى.

-بولدى ئەمدى ئارتۇق ئويلىنىپ كۆڭەللىرىنى غەش قىممىسا، ھىچ
ئىش يوق.

ئەينىدىن يەنە ماڭا شۇنچە ياخشى مۇئامىلە قىلىۋاتاتتى. مەن ياش
مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزۈمنى ئۇنىڭغا تىكتىم.

-توۋا.... بۇ تۆرەم باغانسىرى قىزۋالدىدەك ئىڭلاڭغۇ بولاپ كەتتى
دەسە، مانا ھازىرلا كۆزىنىڭ ئۇندىسىنى تۆكىدە!

بىگىم مېنىڭ ھالىتىمگە قاراپ چاقچىقىنى باشلىدى.

-چىم كۆزىنىڭ ئۇندىسىنى تۆكىمەن دەپتە!

مەن بۇرۇنۇمنى زورلاپ ئىچىگە تارتىپ، ياشلىرىمنى ئالمان-تالمان

سۈرتىۋىتىپ، ئۇنىڭغا دومىسىپ قويدۇم.

-خا-خا-خا!

-ھا-ھا-ھا!

ئۇلار مېنىڭ بالىلارچە قىلىقىمغا قاراپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كىتىشتى، مەنمۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ كۈلۈپ كەتتىم. ئاندىن سەممىيلىك بىلەن ئەينىدىندىن كەچۈرۈم سورىدىم.

-مىنى كەچۈسە، ئۆزەممۇ نىمىش ۋوغانلىقىنى پەقەت بىلەممەي قالىدىم.

-ھىچقىسى يوق، كەچۈرۈم سوراشنىڭ ھاجىتىمۇ يوقتى ئەسلى.

ئەينىدىن كۈلۈمسەرەپ تۇرۇپ، قولىنى يىنىك پۇلاڭلىتىپ قويدى. بىگىم ئورنىدىن تۇرۇپ يىنىمغا كەلدى ۋە بۇرنىنى بىرقانچىنى كولىۋىتىپ، ماڭا سۇئال قويدى.

-سەلە بوغان ئىشلىنى قايدا ئويلىلا؟

مەن بىگىم ۋە ئەينىدىنكىگە ئويلىغان تەھلىللىرىمنى بىر-بىرلەپ ئىيتىپ بەردىم. ئۇلار مەنمۇنلۇق بىلەن باشلىرىنى لىگىشتىپ كەتتى.

-ياخشى، ياخشى. تۆرەمدە ئىلگىرلەش زور جىما!

-راس دەيلا غوجام. مەن تۆرەمنىڭ ماندا تەھلىل قىلالىشىنى ئويلاپ باقماپتىكەنمە.

ئۇلارنىڭ ماختاشلىرىدىن قىلغان تەھلىللىرىمنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈردۈم ۋە بىگىمدىن كالىمدىن ئۆتمىگەن ھېلىقى سۇئالنى سورىدىم.

-لىكىن مەن نىمىشقا ئەينىدىن تاغامغا ھۇجۇم قىلىمەن؟ ھەقانچە ھەممە نەسنى ئېلىۋالغان بوسمۇ مەن ھەقاسىڭلىغا، جۈملىدىن ئەينىدىن تاغامغا ھۇجۇم قىلماستىكىم كىرەكتى....

بىگىم ئەينىدىنكىگە قارىدى. ئەينىدىن بىگىمگە «سەلە دەۋەسە» دىگەن مەنىدە ئوڭ قولىنى ئالدىغا چىقىرىپ قويدى.

-سىلىگە راس گەپنى دەي. سىلىنىڭ تىگىلىرىدىن بىزگە ئىشەنچلىرى ۋە قايىلىقلىرى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىلىنىڭ ئەس-خىياللىرىغا مال-دۇنيا بەك ئورناپ كىتىپتا.

-ئۇندا ئەمەس. مەن شىككىلىگە رەسمىي قول قويمەن ھەم چىن كۆڭلۈمدىن ھۆرمەتلەيمەن. سىلە خاتا چۈشىنىپ قاپلا.

-ياق ھازىر سىلە خاتا چۈشۈنۈپ قىلىۋاتىلا. ئەدەم بەھۇش بوغاندا، ئىچكى ئۆزلىكىنىڭ ئەڭ ناچار تەرىپى تىپىپ چىقىدا. بۇ ھەرگىز سىلنى ئىچىدە بىزگە ئوچ ياكى نىيىتى يامان دىگەن گەپ ئەمەس. ھەقاند ئەدەمنىڭ ئىچكى دۇنياسىغا ئۇنىڭ قاراڭغۇ تەرىپى يەنە جىنايەت پىسخىكىسى يوشۇرۇنغان بولىدا. ئۇنىڭ ئۈستىگە گۇمانخورلۇق، مال-دۇنياغا ھېرىسمەنلىك نورمال ئەدەمنىڭ ھەممىسىدە بولىدىغان ئەۋال.

-ھە... ئۇندا ۋوسا بۇندا پىسخىكا سىلىدىمۇ بولامدا؟

-ياش ۋاقتىمدا بولتى. لىكىن ھازىر بوممايدۇ.

-مەن قايدا قىلسام سىلىدەك ھەقاند ئاۋال ئاستىدا ئاشتا ناچار

ئوي-خىيالدا بوممايدىغان بولالايمە؟

بىگىم سۇئالىمغا جاۋاپ بەرمەي ئەينىدىن گە قاراپ قويدى. ئەينىدىن

بىردەم تۇرۇۋەتكەندىن كىيىن ئېغىز ئاچتى.

-ھەقانچە ئاچ ئەدەمنىڭمۇ بىزۋاخ تاماققا قوسقى تويىدا، تىليون پۇلى

بوسىمۇ ئۆلەپ كىتىدا، مىڭ مو كىلىدىغان داچىدا ياشىغان بوسىمۇ

ئاخىرى شىككى مىتىر كەممەيدىغان گۆگە چىركىتىدا. دىمەك ھىچكىم

ھايات ۋاقتىدىكى زەرچىلىك نەسنى بىللە ئىلىپ كىتەممەيدا، ئاۋال مۇشۇ

ھەقىقەتكە ئىشەنسە ھەم دايم ئۆزلىرىگە تەكىتلەپ تۇسا.

ھە.

-ئۇنىڭدىن باشقا، ئەدەم دىگەندە ۋە تەرنىپەرۋەرلىك تۇيغۇسى دىگەن

بىرنەسە بولىشى كىرەك. بوغاندىمۇ قان-قېنىغا، ۋۇجۇدىغا سىڭگەن

بولىشى كىرەك. كونكىرت قىلىپ دىسەك، بىز نايتى قىممەت باھالىق

قەدىمىي بويۇمنى ساتتۇق دەيلى، بىز شۇ پۇلنى ساناۋاتقان چاغدا،

چەتئەللىك ئەتكەسچىلىنىڭ مەغرۇرلۇق بىلەن ئەسلى بىزنىڭ

دۆلەتنىڭ، مىللەتنىڭ تارىخىغا مەنسۇپ بولغان بويۇمنى ئۆزىنىڭ

دۆلىتىدە كىم ئارتۇق قىلىپ سىتىۋاتقان، بىر تارىخى شاھىدىنىڭ يوقاپ

كىتۇۋاتقان ھالىتىنى ئويلىشىمىز كىرەك.

ھىلىمۇ نۇرغۇن قەدىمىي يادىكارلىقلار پۇلىنىڭ قولى بولۇپ كەتكەن كىشىلەرنىڭ قولى ئارقىلىق، چەتئەلدە خارلىنىپ، ئۇلارنىڭ ئۆيىدە بىزەك بولۇپ تۇرۇۋاتىدا. قايسى بىزىلى چەتئەلدە بىزنىڭ دۆلىتىمىزدىن ئوغۇرلانغان مەلۇم تارىخى ئەھمىيىتى بەك زور بوغان بىر شاھلىق مۆھۈرى كىم ئارتۇق قىلىپ سىتىلدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان چىغىمدا ژۇرىكىم پارە-پارە بولۇپ كەتكەندەك ھىسسىياتقا كەگەن ئىدىم. مىنىڭچە ھەقاندە بىر جۇڭگولۇق شۇندا ھىسسىياتقا كىلىشى ھەم كىلەلىشى كىرەك. چۈنكى بۇ تارىخى تەتقىقاتنىڭ پاجىئەسى ۋە بارلىق جۇڭگو پۇقرالىرى ئۈچۈن ھاقارەت! ئەگەر ئاشۇ چەتەلگە ئېقىپ كەتكەن قەدىمىي يادىكارلىقلار دۆلىتىمىزدە بوسا، نۇرغۇن رىۋايەتلە ۋە خەلق ئېغىز ئەپسانىلىرى دەلىللىنىپ، تارىخقا، ئەمەلىيەتكە ئايلىنىدا! ئەگەر باشقىلارنىڭ قولىدا بوسىچۇ؟ پەقەت بىزنىڭ جۇڭخۇا ئېلىگىلا تەۋە بوغان، ئەسلىدە تارىخنىڭ يېڭى بېتىنى ئاچىدىغان رىۋايەتلە، مەڭگۈ رىۋايەت ۋە ئەپسانە پېتى قىلىۋىرىدا! تارىخ ۋە دۇنيا ئەھلى پەقەت دەلىل ئىسپات ۋە ئەمەلىي پاكىتقىلا ئىشىنىدا. ئىلمىي يەكۈن ۋە پەرەزلىنى ھىچكىم ئىتىراپ قىلمايدۇ! ئەينىدىن سۆزلىگەنسىرى ھاياجانلىنىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

- بۇندا دىسەم سىلە ھەرگىز «مىنىڭ كىچىككىنە خاتالىقىمنى يۈكسەكلىككە كۆتىرۋەتتى» دەپ ئويلاپ قاممىسا. دىمەكچىمەنكى ئەدەمدە ۋە تەنپەرۋەرلىك، مىللەتپەرۋەرلىك تۇيغۇسى ۋە ئازراق مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بوسلا چوقۇم ھەقاندە ئەۋال ئاستىدا ناچار خىيال ۋە قىلمىشتىن ئۆزىنى تاتالايدۇ دەپ ئويلايمەن. ئۇنىڭدىن باشقا بىز چوقۇم ئۆزئارا دىلىمىزدىن بىر-بىرىمىزگە ئىشىنىشىمىز ۋە مەسئۇل بولىشىمىز كىرەك. مەن ئۇنىڭ سۆزلىرىدىن نىمىنىڭ ۋە تەنپەرلىك، نىمىنىڭ مەسئۇلىيەت ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەندەك بولدۇم. ۋۇجۇدۇمدا بىرخىل كۈچ پەيدا بولغاندەك ھىسسىياتقا كەلدىم.

- غوجامنىڭ سۆزىنى يەنىمۇ كىچىكلىتىپ بىرەي. يەنى سىلە بايلىققا ۋە تۇرمۇشقا بوغان ئوتتەك قىزغىنلىقلىرى ۋە ھىسسىياتلىرىنى، بايام غوجام

دىگەندەك ھىسيات ۋە مەسئۇلىيەتكە ئالماشتۇرالىسىلىرى، چوقۇم ھەقاندە ئەۋالدا ئۆزلىرىنى كونتىرول قىلالايدۇ.

بىگىم ئەينىدىننىڭ چۈشەنچىسىنى تېخىمۇ ئىنىقلاشتۇرۇپ چۈشۈندۈرۈپ قويدى. شۇنداق ۋە تەنگە، مىللەتكە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى بولمىغان ئادەمنىڭ قولىدىن ھەرقاندا بالا كىلىدۇ. ئەكسىچە بولغاندا، ئادەمدە بىرخىل پۈتمەس-تۈگمەس كۈچ ۋە غورور پەيدا بولىدۇ. دىمەك مەن سۇئالىمنىڭ جاۋابىنى تاپتىم.

-چۈشەندىم. ئەينىدىن تاغا، بىگىم، مەن ھازىر نىم دىيىشىمنى پەقەت بىلەمدىم. لىكىن ۋۇجۇدۇمدا بىرخىل ئىشەنچ ئۇرغۇپ چىقىۋاتقاندا ھىسياتقا كەلدىم. شىككىلىغا رەخمەت!

ئۇلار بىر-بىرىگە قاراپ رازىمەنلىك بىلەن باشلىرىنى لىڭشىتقاندىن كىيىن، ماڭا ياخشى ئارام ئىلىشنى تاپىلاپ چىقىپ كىتىشتى. ئۇلار چىقىپ كەتكەندىن كىيىنمۇ بىرخىل ھاياجان ئىچىدە ئۇزاققىچە ئۇخلىيالمىدىم. ئەينىدىن ۋە بىگىمنىڭ سۆزى ماڭا ھەقىقەتەن بەك تەسىر قىلغان ئىدى. مەن بۇ قىتىمقى سۆھبەتتىن كىيىن، بىگىمنىڭ بىر چاغدا «غوجام بىلەن مەن بايلىق ئىزدەپ كەلگىنىمىز يوق، ئەكسىچە ئەسلىدە بار بولغان بايلىقنى قوغداپ قىلىش ئۈچۈن قۇم كېزىۋاتىمىز» دىگەن گەپلىرىنىڭ تىگىگە يەتتىم. بىھۇش بولغان ۋاقىتىمنى قايتا ئويلاپ، ئۇلارنى بىر-بىرلەپ ئۆزۈمنىڭ ئورنىغا قويۇپ باقتىم.

بىھۇش بولغان ئەينىدىن يەرگە تۆكۈلۈپ چۈشۈۋاتقان قۇت بۆرە تاشلىرىنى كۆرۈپ دەسلەپتە ھەيران قالدىم، ئاندىن بىرنى قولىغا ئېلىپ تەكشۈرۈپ باقتىم. ئاندىن بىر تەرەپتىن رەسىمگە تارتىپ يەنە بىر تەرەپتىن خاتىرە يازدىم، يەردىن تاشلارنى قايتا ئالمايدۇ. بىزنىڭ يوقلىقىمىزنى بايقىغاندىن كىيىن سالماقلىق بىلەن ئەتراپنى كۆزىتىدۇ. تاكى بىزنى تاپمىغۇچە ھەرگىز ئۇ يەردىن چىقىپ كەتمەيدۇ. ماڭا ئەلسۆي بەگ كۆرۈنگەن جايدا ئۇنىڭغا بىرەر تارىخى شەخس ياكى قەدىمكى ئەرباپلار كۆرىنىشى مۇمكىن. بىزنى تاپقاندىن كىيىن ھاياجانلىنىپ بولغان ئىشلارنى، كۆرۈشكەن تارىخى شەخسلەرنىڭ

گەپ-سۆزلىرىنى بىزگە ئىيتىپ بىرىدۇ.

بەھۇش بولغان بىگىم. يەرگە چۈشكەن تاشلارنى كۆرگەندىن كىيىن، بۇرنىنى كولىۋىتىپ ئەتراپقا قارايدۇ. بىزنى كۆرمىگەندىن كىيىن تاشقىمۇ قاراپ قويمىي سىرىتقا چىقىپ باقىدۇ ئاندىن يەنە قايتىپ كىرىپ بىزنى ئىزدەيدۇ. بەلكىم ئۇ پىسخىكىسىنى تەڭشەپ، خاتا سىزىمنىڭ ئاسارىتىدىن تىزلا قۇتۇلۇپ كىتىشىمۇ مۇمكىن.

بەھۇش بولغان مەتسىلىمنىڭ قانداق قىلىدىغانلىقىنى زادىلا پەرەز قىلالىمىدەم. بەلكىم بۇ بىگىمدەك بىر يامان ئادەمنىڭمۇ ئۇنىڭ پىسخىكىسىنى بىلەلمىگەنلىكىنى ماڭا ئىيتىپ بەرگەنلىكىنىڭ سەۋەبىدىن بولسا كىرەك. لىكىن شۇنىسى ئېنىقكى، مەيلى مەتسىلىمنىڭ كۆزىگە نىمە كۆرۈنىشىدىن قەتئىينەزەر، ھەرگىز بىزگە ھۇجۇم قىلىشىنى ئويلىمايدۇ.

بەلكىم بۇمۇ بىرخىل تەجىربە-ساۋاق يەكۈنلەش جەريانىم بولۇپ قالار. بەلكىم كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەنىمۇ ئەينىدىندەك، بىگىمدەك، ياق، بۇرنىنى كۈچىلىمايدىغان بىگىمدەك سالماق، پىشقان، تەجىربىلىك قىدىرىپ تەكشۈرگۈچى بولۇپ قىلىشىم مۇمكىن. مۇشۇلارنى ئويلاپ يەنە ھاياجانلىنىپ ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم. چىراقنى يىقىپ، ئەينەكنىڭ ئالدىغا كىلىپ قاراپ باقتىم. ئايتاپتا كۆيۈپ قارامتۇل بولۇپ قالغان چىرايىم، سەل قىزارغان بىر جۈپ كۆزلىرىم، ئانچە كۆپ بولمىسىمۇ، ئېڭەك ئەتراپىمنى بويلاپ ئۆسكەن ساقاللىرىم مېنى خېلىلا پىشقان ئادەمدەك تۈسكە كىرگۈزگەن ئىدى. كۈلرەڭگە مايىل كۆز ئاسراش ئەينىكىمنى تاقاپ باقتىم. بىرقاراشقا بۇ كۆز ئەينەك ماڭا تىخىمۇ بىلىملىك، تىخىمۇ سىرلىق سالاپەت ئاتا قىلغاندەك قىلاتتى. چىراقنى ئۆچۈرۈپ، تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ، بىرقانچە يىلدىن كىيىنكى ئۆزۈمنى ئويلاپ، يەنە خىيالغا چۆكتۈم.

1) بىرقانچە يىلدىن كىيىنكى مەن، ئەينىدىننىڭ بىلىم قابىلىيىتى، سالماقلىقىنى ۋە بىگىمنىڭ پىسخىك ماھارىتى، ئاجايىپ كۈچ-قۇۋۋىتىنى ئۆزۈمگە مۇجەسسەملىگەن داڭلىق قىدىرىپ تەكشۈرۈش مۇتەخەسسسىگە ئايلىنىمەن. ئۇ چاغدا تۈرلۈك

جاپا-مۇشەققەتلەر، كۈتۈلمىگەن ھادىسىلەر مەن ئۈچۈن كىچىك بالىنىڭ ئويىنىدە كىلا ئاددى بىر ئىشقا ئايلىنىدۇ. تەكلىماكاننى بىزنىڭ ئولتۇراق رايونىنىڭ گۈللۈك مەيدانىنى ئايلانغاندەك بەھزۇر ئايلىنىمەن! شادىخان-پادىخان، ئەلسۆي-پەلسۆي دىگەنلەرنى بىرتال مويۇمغىمۇ تەڭ قىلماي، ھەرقانداق ئېزىتقۇ-ئالۋۇنلاردىن قىينالمايلا چىقىپ كىتىمەن.

2) يەنە بىرقانچە يىلدىن كىيىن، مەن نۇرغۇن باشقىلار مەڭگۈ تاپالمايدىغان قەدىمىي يادىكارلىقلارنى (مەسىلەن قۇت بۆرە تېشىغا ئوخشاش) تېپىپ چىقىپ، دۆلەتنىڭ، جەمىيەتنىڭ ئىتىراپ قىلىشىغا ۋە ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولىمەن. تۈرلۈك مەتبۇئاتلارنىڭ باش بېتىگە مەن يازغان ماقالىلەر ۋە خاتىرىلەر چىقىدۇ. نەگە بارسام، ھەممە يەردە ئىناۋىتىم ۋە نوپوزۇم بولىدۇ. مەنمۇ ئەينىدىن ۋە بىگىملەردەك چوڭ-چوڭ ئورۇنلارنىڭ قوللىشىغا ۋە ھەمكارلىشىشىغا ئېرىشىمەن. خۇددى ئۇلارنىڭ ھەربىي قوشۇنىنى تەكلىپ قىلىپ ئەكىلەلگىنىدەك!

3) يەنىمۇ ئۇزۇن يىللاردىن كىيىن، مەن دۆلەت ۋە مىللەتكە شان-شەرەپ كەلتۈرگەن، تارىخى تەتقىقات ساھەسىدە ئۆچمەس تۆھپە ياراتقان گىگانىت چولپانغا ئايلىنىمەن. مىنىڭ نامىدا بىرەر موزىيخانا قۇرۇلىدۇ! يەنە بەلكىم داڭلىق ئالىي مەكتەپلەر مىنى لىكسىيە سۆزلەشكە، دەرس ئۆتۈشكە تەكلىپ قىلىدۇ! يۈزمىڭلىغان كىشىلەر ئالدىدا، قىلچە دۇدۇقلىماي، تەمتىرىمەي. ھەممىنى ھايانغا سالغۇدەك نۇتۇقلارنى سۆزلەپ كېتىمەن!

4) تىخىمۇ ئۇزاق يىللاردىن كىيىن، مەن ھازىرقى ماڭا ئوخشاش نۇرغۇن ياشلارنى ئەگەشتۈرۈپ، ئەينىدىن ۋە بىگىملەر بارالمىغان، تاپالمىغان قەبرىلەرنى ۋە قەدىمىي يادىكارلىقلارنى تېپىپ چىقىمەن. ياشلارغا كەڭ قورساقلىق ۋە سالماقلىق بىلەن تەربىيە قىلىمەن، خەتەر ئىچىدىن قۇتۇلدۇرۇپ ئېلىپ چىقىمەن. بەلكىم تەكلىماكان يولۋىسىدىن بىرنى ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋىتىمەن. ئېغىزى مايماق بولۇپ قالغانلارنى داۋالاپ قويىمەن، ئۆزىگە «جىن چاپلاشتى» دەپ ئويلاپ

يۈرگەنلەرنى پىسخىك جەھەتتىن يىتەكلەپ ئەسلىگە كەلتۈرۈش.
 5) ھەرقايسى جەھەتتىن ئىقتىدارىم تاكامۇللاشقاندىن
 كىيىن، دۆلىتىمىزدىن ئاسارە-ئەتىقە ۋە قەدىمىي يادىكارلىقلارنى ھەرخىل
 رەزىل ۋاستىلەر بىلەن ئوغۇرلۇقچە ئېلىپ چىقىپ كەتكەن چەتئەللىك
 ئەتكەسچىلەرنىڭ دۆلىتىگە بىرىپ، ئۇلارنىڭ ئەڭ موھىم، ئەڭ تارىخى
 ئەھمىيىتى زور بولغان بويۇملىرىنى ھەرخىل ئاماللار بىلەن ئېلىپ
 كېلىپ، ئۆيۈمنىڭ ھاجەتخانىسىغا تىزىپ قويىمەن!

ئويلىغانسىرى ھاياجانلىنىپ، ئويلىغانسىرى ئۆزۈمنىڭ ئوبرازىنىڭ
 بىراقلا ئۇلۇغۋار بولۇپ كىتىۋاتقانلىقىنى ھىس قىلدىم. ھاياجانلىق ئىلكىدە
 قاچان، قانداق ئۇخلاپ قالغانلىقىمنى سەزمەپتىمەن.

ئەتىسى تولىمۇ روھلۇق ھالەتتە ئورنۇمدىن تۇرۇپ، ناشتا قىلىۋاتقان
 ئەينىدىن، بىگىملەرنىڭ يېنىغا چىقتىم. ئۇلار مىنىڭ جەڭگىۋار ھالىتىمنى
 كۆرۈپ خۇش بولۇپ كىتىشتى. مەن ناشتا قىلىپ بولغاندىن كىيىن
 ئۇلاردىن قاچان يولغا چىقىدىغانلىقىمىزنى سورىدىم.

-بۈگەندىن باشلاپ كەمىنە بۇرۇنقى ئەغزەم تۆرەم ئەمەس، ھازىر مەن
 دەرىجىدىن تاشقىرى شىگىجى قىلىنغان ئەغزەم تۆرەم! ھەرۋاقىت خەتەرگە
 تەۋەككۈل قىلىشتىن باش تارتمايلا قاماستىن، ھەقاسىلىرىنىڭ بەلگىلەپ
 بەگەن ئىنتىزاملىرىغا قەتتى بويىسۇنمەن! شۇڭا ئەينىدىن غوجامدىن
 ھازىرلا يولغا چىقىشنى جىددى تەلەپ قىلىمەن!

ئۇلار مىنىڭ دەيدەبىلىك سۆزلىرىم ۋە ئوفىستسىرلاردەك تۇرۇش
 ھالىتىمنى كۆرۈپ قاتتىق كۈلۈپ كەتتى.

-خا-خا-خا!

-ھا-ھا-ھا!

-ھى-ھى-ھى!

دەسلەپتە ئۇلارنىڭ كۈلكىسىنى كۆڭلۈمگە ئالمىدىم. لېكىن كىيىن
 ئەينىدىننىڭ يوغان قورسىقىنى تۇتۇپ پىخىلداپ كۈلۈشلىرى، بىگىمنىڭ
 يوتىسىغا شاپاللاپ كۈلۈشلىرى، بولۇپمۇ مەتسىلىمنىڭ خۇددى ئاجايىپ
 كومىدىيەلىك بىر ئىشنى كۆرۈپ قالغاندەك سۇپىدا دومىلاپ كۈلۈشلىرىگە

بەرداشلىق بىرەلمەي قالدىم.

-ۋىيى؟ نىم بولاشلا؟ بىزكىم قىچىغلىمىغاندۇ ھەقاسلىرىنى؟ يا
قويانلىرىغا پىشىت چىرىۋالدىمۇ؟

ئۇلار مىنىڭ گىپىمگە پەرۋا قىلماي يەنە بىردەم كۈلۈۋەتكەندىن كىيىن
ئاندىن توختىدى. مەن ئەينىدىنكى يەنە گەپ قىلماقچى بولۇپ
تۇرۇشىغا، مەتسىلىم ئېغىز ئىچىپ قالدى.

-ما كەيپىياتلىرى بەك بەلەن تۇرىتۇ ئەيىنا، لىكىن رەسمىي يەگە بارغاندا
يىلى چىكەتكەن خوتەكتەك سالىپىيىپ، مايمۇننىڭ بالىسىدەك ئۇنى-بۇنى
ئالغىلىرى كىپ قالاتتۇ تېخى!

-نەدىكى گەپنى قىلىدىكەنلا! مەن ھازىر دىدىمغۇ، مەن بۇرۇنقى تۆرەم
ئەمەس!

-مەن قارىساممىغۇ ئەشتادەك تۇرىتۇ. لىكىن....

-لىكىن نىمە؟ دىسە ھە!

-ئۆتكەندە تاشنى تاپتىم دەپ قوقاقتاپ، جىن سىيىپىلىپ، ئۆمىلەپ
يۈلە، ئالدىنقى قىتىم بۆرە تاشنى ئالمەنمىكى دەپ جىم تۇرغان بۆرىگە
تاش ئېتىپ، تاس قاللا بۆرە تېشىنى رەسمىي تاپقىلى، ئەننىڭدىن
كىيىن، كۆزلىرى موخو بولغىلى تاس قالدى، تونۇگۈن ئۆزلىرىگە-ئۆزلىرى
سۆزلەپ، يەدە ئۆمىلەپ، جىن-شەيتانلىغا تازىم ئىتىپ، قوشاق قىتىپ....
-بولا ئەمدى!

مەتسىلىمنىڭ زادى مازا قىلىرىغا بەرداشلىق بەرگۈچىلىكىم
قالمىدى. بايامقى جەڭگىۋار، خۇشخۇي ھالىتىمدىن ئەسەرمۇ قالمىدى.
-مەتسىلىماخۇن، ما گەپلىرى پەقەت بوممىدى جىما! ئە كىشى دىگەن
ئۆتەپ كەتكەن ئىشنى يۈزىگە ساممايمىز.

سۆيۈملۈك ئەينىدىن تاغا ماڭا بولۇشۇپ مەتسىلىمگە رەددىيە بىرىشكە
باشلىدى. تۇنجى قىتىم ھەمكارلىقنىڭ كۈچىنى ھىس قىلغاندەك بولدۇم.

-ھەممە ئەدەم سىلىدەك كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپ مازامۇ مازا، قۇملۇقمۇ
قۇملۇق بىز نەسە جايلاپ مۇشۇكتەك چوڭ ۋومىغان. ئالدىرىماي ئۈگىنىدا!

-خا-خا-خا!

ئەينىدىننىڭ مەتسىلىمىنىڭ لەقىمىنى دارىتمىلاپ تۇرۇپ ئۇنىڭ دەككىسىنى بەرگەنلىكىدىن خۇشال بولۇپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم. مەتسىلىم دىگەن داپپۇز ئوغرىمۇ ھىچ ئىش بولمىغاندەك ماڭا ئەگىشىپ كۈلۈپ كەتتى.

-ھىي-ھىي-ھىي! چاقچاق قىلىپ قويدۇميا ئەينا! بۈگۈن قاينىدىن كۈن چىقتىكىنە، غوجام تۆرمەگە بولۇشاپ ماڭا كەتمەن چىپىۋاتتۇ!

ھەممەيلەن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتۇق. لىكىن مەن مەتسىلىمىنىڭ بۇنداق چاقچاقلىرىدىن جاق تويۇپ كەتكەن ئىدىم. ئالدىنقى قىتىم دوختۇرخانىدا مىنى قورقۇتقانلىقىنى بولدى قىلىۋەتسەم، بۈگۈن يەنە ھەممە كونا ئىشلارنى سۆرەپ چىقىپ مىنى مازاق قىلماقچى بولغانلىقىنى قاراڭلار! خەپ، ماڭمۇ پۇرسەت كىلىپ قالار!

-ئەمدى تۆرمەنىڭ... ھەراس، دەرىجىدىن تاشقىرى شىڭجى قىلىنغان تۆرمەنىڭ بايامقى سۇئالىغا كەسەك، ھازىر قۇم كۆچەش تەخى توختىغىنى يوق. شۇڭا يانا بىز قانچە كۈن ساقلىمىساق بوممايدۇ.

ئەينىدىن گەپنىڭ يەنە مىنىڭ دەسلەپكى سۇئالىمغا يۆتكىدى.

-بۇنچىلىك بوران-چاپقۇندىن قوقىساق ۋە تەنگە، خەلىققە قايدا يۈزى كىلەلەيمىز دەيمە! ئۇندا قىمماي بۈگەنلام چىقساق بولىتى.

-ما دىگەنلىرىغۇ توغرا، لىكىن ۋە تەننى سۆيەشنىڭمۇ يولى بولىدا. باكادىن باكقا قۇمغا غەرق ۋولاپ، ئەخمەقلەپە ئىش قىلساقمۇ بومماس. قۇم كۆچەش سەل توختىغاندا ۋە تەننى داۋاملىق سۆيسەكمۇ كىچىكمەيمىز.

-ئۇندا ۋوسا مەن ئالدىن زۇرە قوشۇن بولاپ بېرىپ ئەۋال ئىگەللەپ باقاي جۇما!

-ئەشتا قىلسا، سىلىنى بىز شامال بۇرغا، مەدە چاققان، دولقۇن كىزەر قىلىپ تەينىلىدۇق!

-سىلە ئىشلىرىنى قىلسا جىما، بىزكىم سىلىنى قورۇقچىلىققا قويىمىغاندىكىن!

مەتسىلىمىنىڭ يەنە ئېغىزى قىچىشىپ قالغاندەك تۇراتتى. مەن ئۇلارنى

بۈگۈن يولغا چىقارالمايدىغانلىقىغا كۆزۈم يىتىپ، مەتسىلىمنىڭ ئاشۇ گەپلىرى ئۈچۈن بولسىمۇ ئۆزۈم بىرىپ بېقىشنى ئويلاپ قالدىم.

-ئاھاي...ئۇيەگە ئالدىن بىرىپ ئەۋال تەكشۈمىسلىرىمۇ تالاغا چىقىپ باقسا، مەشەدىمۇ خىلى كۈشلۈك شامال چىقىۋاتىدا!

ئەينىدىننىڭ گېپىنى ئاڭلاپ مەتسىلىم ئېغىزىنى تۇتۇپ كۈلۈپ كەتتى. مىنىڭ يەنە جاھىللىقىم تۇتتى.

-چىم بىلىدۇ تەخى قۇملۇقتا ئاپتاپ پارلاپ چىقىۋاتامدۇ، يانلام ئۆزەم بىرىپ باقاي جىما!

-ماڭ قايلىسا! سىلە بايام تەخى» ھەممە ئىنتىزامىمىزغا بويسۇنمەن، ئاق ئىتىمەن، كۆك ئىتىمەن» دەتلى، بىز دەمدە ئۇنتۇپ قاللىما؟

بىگىمنىڭ قىلغان بۇ سۆزى مىنى تولۇق مەغلۇپ قىلدى. مەتسىلىمگە بىرنى ئالايىپ قويۇپ، سالىيىپ ياتاق ئۆيگە چىقىپ كەتتىم....

ئەتسى ئويغۇنۇپلا قىلغان بىرىنجى ئىشىم يۈگۈرەپ چىقىپ، سىرتىنىڭ ھاۋاسىنى كۆزىتىش بولدى. يەنىلا شاماللىق ھاۋارايى، ئوڭۇنى، يەنە شامال، ئىنىدىنى، يەنىلا شامال... ئۆلگۈر ھاۋارايىمۇ مەن بىلەن قېرىشقان دەك شامال ساق بىر ھەپتە چىققاندىن كىيىن ئاندىن توختىدى. كۈنسىرى بوشاپ كىتىۋاتقان جەڭگىۋارلىقم، ھاۋا ئېچىلغان كۈنى، بىراقلا تولۇق ئەسلىگە كەلدى. ئەينىدىن، بىگىملەرنىڭ قېشىغا كىردىم. ئويلىمىغان يەردىن، ئەينىدىن مىنىڭ ئېغىز ئېچىشىمنى كۈتمەيلا ماڭا جاۋابىنى بېرىۋەتتى.

-شىككى سائەتتىن كىيىن يولغا چىقىمىز. قوساقنى راسا ئەستەلەپ، ھاجەتنى راۋا قىلىۋېلىپ تەييا ۋوسا ئەمىسە!

يۈرىكىم تىپچەكلەپ سوقۇپ كەتتى. «ئەمدى دەرىجىدىن تاشقىرى ئەغزەم تۆرەمنىڭ مەيدانغا چىقىدىغان پەيتى كەلدى!» دىدىم ئۆز-ئۆزۈمگە.

ئىككى سائەت ۋاقىت تولىمۇ ئاستا ئۆتكەندەك بىلىنىپ كەتتى. يانفۇننىڭ سائىتىگە تولا قاراپ ئىچىمۇ سىقىلىپ كەتتى. ئاخىرى

مەتسلىم مىنى چاقىرغىلى كىردى. مەن دەرھال ئۇنىڭ بىلەن بىللە
ئەينىدىن، بىگىملەرنىڭ يىنىغا چىقتىم. ئەينىدىن ئالدىنقى قەتىمىگە
ئوخشاپ كىتىدىغان بىرقاتار ئورۇنلاشتۇرۇش قىلغاندىن كىيىن يولغا
چىقتۇق....

25-بap كىلىشمە سىلىك

يەنە شۇ ئىككى قەۋەت ئازگالنىڭ تىگىدىكى قەبرىە ئىچى، مەن خاتا سەزگۈدە ئەخمەق بولۇپ، بىگىمدىن ھارام تاياق يەپ يۈرگەن جايلارغا، تورۇسقا ئېسىلغان خالتىلارغا قاراپ كۈلگۈم كىلىپ قالدى. ئەگەر ھازىر يەنە خالتا ئىچىدىكى بىھۇش ماتىرىياللارنى پۇراپ، خىيالىغا سەزگۈگە كىرىپ كەتسەم، ئەمدى كۆزۈمگە نىمە كۆرۈنەر؟! ھازىرقى روھىي ھالىتىم ۋە ئىددىۋى تەييارلىقىمدا مىنىڭچە چوقۇم ياخشى ئىش، ياخشى نەرسىلەر كۆرۈنىشى مۇمكىن.

- يانا بىز قىتىم سىناپ باققىلىرى كىلىۋاتامدا؟

ئەينىدىن مىنىڭ ئېسىغلىق خالتىلارغا قاراپ خىيالغا چۆمگەنلىكىمنى كۆرۈپ، چاقچاق قىلغۇسى كىلىپ قالغان ئىدى.

- ياق. بەزى ئىشلا پەقەت بىز قىتىم بوسلام كۇپايە. جىق بولاپ كەتسە مەزىسى بوممايدا!

جاۋابىدىن رازى بولغان ئەينىدىن ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. مەنمۇ ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپ قويدۇم. ئەينىدىن بۇ يەردىكى نەرسىلەرنى تولۇق سۈرەتكە تارتىپ، خاتىرلەپ بولغاندىن كىيىن، بىز يەنمۇ ئىچكىرلەپ كىرىشكە تەييارلىق قىلدۇق.

بىز ئىچكىرلەپ كىرمەكچى بولغان ئېغىز، يەنى ئىككىنچى ئۆينىڭ ئۇدۇلىدىكى تامغا چاپلاپ قويۇلغان قاپاق شەكىللىك تاشنىڭ ئالدىدا، بىگىم بىلەن مەتسىلىم قاراپ تۇراتتى.

- بۇ تاش قانچىلىك كىلە؟

- مىنىڭچە ئىككى يۈز كىلودىن زوراق چىقىتۇ.

- سىلىنى ئاۋارە قىلىدىغان ئوخشايىمىز.

مەتسىلىم تاشقا قاراپ بىشىنى لىگىشتى. بىگىم تاشنىڭ ئەتراپىنى بىرقانچىنى ئايلىنىۋىتىپ، يەنە تاشقا يىقىنلاشتى. مەنمۇ ئۇلارغا ياردەملىشىش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ يىنىغا كەلدىم. بىگىم بىلەن مەتسىلىم تاشنى سەل ئالدىغا مىدىرلىتىش ئۈچۈن خىلىلا كۈچەپ باققان بولسىمۇ

يەنىلا تۇتقۇدەك ئەپلىك يەر تاپالماي، مەغلۇپ بولدى. بىگىم تاشنىڭ تامغا چاپلاشقان تەرىپىگە تولۇپ كەتكەن قۇم-توپىلارنى بارماقلىرى بىلەن كولاشقا باشلىدى. دىگەندەك قاپاق شەكىللىك تاش تامغا ھىم جىپىسلاشتۇرۇلغان بولماستىن، تام بىلەن تاشنىڭ ئارىلىقىدا ئادەمنىڭ قولى پاتقۇدەك كىچىك ئارىلىق قالغان ئىدى. بىگىم ئۇ يەرگە قولىنى كىرگۈزۈپ كۈچەپ تارتىۋىدى، تاش ئالدىغا بىرئاز سۈرۈلۈپ قۇم-توپىلار تۆكۈلۈشكە باشلىدى. بىگىم يەنە بىر تەرەپنىمۇ ئوخشاش ئۇسۇلدا تارتىپ تاشنى مۇۋاپىقىيەتلىك ھالدا ئالدىغا سىلجىتتى.

- بىگىمنىڭ قوللىرىغا خۇدايىم دەت بەرمىسۇن. قىرىق قوتازنىڭ كۈچى بار دىگەن گەپ بىگىمدەك ئادەملەرگە ئىيتىلىتۇ ئەينى!
مەتسىلىم راست ھەيران قالدىمۇ ياكى يالغاندىن شۇنداق دەپ قويدىمۇ، ئەيتاۋۇر كۆزلىرى چەكچىيىپ، ئېغىزلىرى يوغان ئېچىلىپ بىگىمنى ماختاپ كەتتى.

- سىلىدىمۇ ئەللىگ-ئاتمىش مۇشۇكىنىڭ كۈچى بوغاندىكىن قايلاپ تۇماي بى تاتىشىپ بەممەلا؟
مەن بىگىم تۇرغان تەرەپنىڭ قارشىسىدا تۇرۇپ تاشنى ئىتتىرگەچ، ھاڭۋىقىپ تۇرغان مەتسىلىمنى چاقىردىم.
- ئوبدان، ئوبدان!

مەتسىلىم مەن تەرەپكە ئۆتتى. بىگىم بىر تەرەپتە، مەتسىلىم بىلەن مەن بىر تەرەپتە تۇرۇپ، تاشنى ئالدىمىزغا تارتىشقا باشلىدۇق. تاش ئاستا ئالدىغا سۈرۈلمەكتە. بەك كۈچەپ كەتكەنلىكىمدىن كۆزلىرىم قاراڭغۇلىشىپ، نەپىسىم يېتىشمەي قالدى. لىكىن بىگىم توختىمىغاچقا، مەن يەنە چىشىمنى چىشلەپ تارتىشقا مەجبۇر بولدۇم. مەتسىلىمۇ چىلىق-چىلىق تەرگە چۆمۈپ كەتكەن ئىدى.
- بولدى!

ئىشقا ئارىلاشماي يىراقراق جايدا تۇرۇپ تاشنىڭ يۆتكىلىش ئەھۋالىنى كۆزىتىپ تۇرغان ئەينىدىن توختاشقا بۇيرۇق بەردى. مەن تاشنى قويۇۋىتىپ يەردە ئولتۇرۇپ قالدىم. مەتسىلىم تامغا يۆلىنىپ بىردەم دېمىنى

ئىلىۋالغاندىن كىيىن يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ، ئادەم يانچە كىرسە پاتقۇدەك ئارلىق ھاسىل بولغان بوشلۇقتىن، تاشنىڭ ئارقىغا بېشىنى تىقىپ قارىدى. مەنمۇ تەستە ئورنۇمدىن تۇرۇپ بىگىمگە قارىدىم. بىگىمنىڭ يۈزلىرىدىكى تەرنى ھىساپقا ئالمىغاندا، ئۇ بەك چارچاپ كەتكەندەك كۆرۈنمەيتتى. ئۇنىڭ بەقۇۋۋەتلىكىگە ئىچىمدە يەنە بىر قىتىم قايىل بولدۇم.

- مەن چىرىپ باقاي. ھەقاسلىرى سەل ئارام ئالغاي تۇسا.

سەپەرگە ئاتلىنىشتىن بۇرۇنقى پىلان بويىچە بىگىم ئاۋۋال كىرىپ كەتتى. مەن ئەينىدىننى گەپكە تۇتۇپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈمەكچى بولدۇم.

- ئەينىدىن تاغا، سىلىدىن بىزگەپ سوراي.

- سوسا تۆرەم.

- سىلە نىمىشقا بۇيەنى ھەقىقى قەبرە دەيلا؟ بىز بۇرۇن چىگەن كامالا قەبرە ئەمەسمىتى؟

- بۇرۇنقىلىرى ئەمەستى. بۇيەنىڭ قۇرۇلۇش ئۇسلۇبىدىن قارىغاندا قەبرىگە ئوخشاپ قالىدىكەن. قاغىنىنى ئەمەلىي ئەھۋال بەلگىلەيدى.

- ئۆتكەندىكى بىز ئەنمۇ تۇتاش مازا دىگەندەك قىغانغۇ؟

- بەزى ئىنىقسىز ماتىرىياللىدا ئاشتاراق گەپ باتى. لىكىن كىيىن بىز چىرىپ تەكشۈگەندىن كىيىن ئۇ يەنىڭ بىز ئىزدىگەن تۇتاش مازا ئەمەسلىكىنى بىلدۈق.

- بىز ئەسلى تۇتاش مازانى ئىزدەش ئۈچۈن قۇملۇققا كەگەنما؟

- ئۇمۇ با، يانا باشقا جايلىمۇ با. مەن ۋە بىگىم ئاشتا يەلىنى ئىزدەپ كەگەن، لىكىن سىلە باشقا ئىشقا كەگەن، شۇندامۇيا؟

ئەينىدىن مەن بىلەن چېقىشىپ يەنە چاقچاقنى باشلىدى. لىكىن مەن ئۇنىڭغا گەپ يورغىلىتىشنى خالىماي، چىن كۆڭلۈمدىكى گەپلەرنى قىلدىم.

- باشتا مەن ھېلىقاندا تەڭگىنى ئىزدەپ سىلىگە ئەگەشكەن. كىيىن

تەڭگىدىنمۇ قىممەت نەسلىنى ئىزدەپ بېيىپ كىتىشنى ئويلىدىم. ھازىر

بوسا ھەقاسىڭلار قايدا مەخسەتتە بوساڭلار مەنمۇ شۇندا مەخسەتتە

سىلىگە ئەگىشىۋاتمەن.

- ياخشى، ئۇنىڭدىن باشقا خىزمەت تېپىش ئىشىمۇ بادۇ،
 - ھە، ئۇ ئىشىمۇ با. لىكىن خاتىرجەم بوسا، مەن ئەمدى ھەرگىز سىلىگە
 خىزمەت تەپ بەسە دەپ ئىسلىۋالمايمەن.
 - ھا-ھا-ھا! بىر كېچىدىلا نەچچە ئون ياش چوڭ ۋولاپ كىتىپلا جىما
 تۆرەم، مۇشۇ ھالەتلىرىنى ساقلاپ قاسلىرى، ئىگەم چوقۇم سىلىگە تىخىمۇ
 ياخشى كۈنلىنى بىرىدا.
 - دىگەنلىرى كىلە ئىلايم.
 بىز پاراڭلىشىۋاتقاندا بىگىم قايتىپ چىقتى. چىرايىدىن بىرخىل ھاياجان
 ئۇرغۇپ تۇراتتى.
 - غوجام، بۇ يە ھەقىقەتەن قەبرىكىن!
 - ھەجەپ بەلەن بولدى. ئەجرىمىز باكاغا كەتمەيدىغان ئوخشايدا.
 - خۇدايىم بۇرسا چوقۇم ئاشتا بولىدا.
 - ئىچىنىڭ ئەۋالى قاندارا كىكىن؟
 - باشقىچە خەتەرلىك ئەۋالنى ھازىرچە بايقىمىدىم، لىكىن كۆڭلۈمنىڭ
 بىژىلەردە ئازراق ئەنسىزلىك با.
 - قايدا دەيلا؟
 - بۇيە ئەگەر راستىنلا مىرزا سۇلتان قەبرىسى بوسا چوقۇم نۇرغۇن توزاق
 ۋە مۇداپىلىنىش ئەسۋاپلىرى بولشى كىرەكتى. لىكىن سىرتىدىكى ۋە
 ئىچىدىكى شىكىكى ئۆيدە ھىچقاندا خەتەرلىك نەسە بايقىمامىدىم. شۇنىڭغا
 قايلاپ سەل ھەيران قىلىۋاتىمەن.
 - دىگەنلىرى توغرا. ھەرھالدا ئويلىنىپ ئىش قىلىلى.
 ئەينىدىن سۆزىنى توختىتىپ خاتىرىسىنى ئېچىپ، بىرقانچە قۇر خەت
 يىزىپ قويدى. ئاندىن بىزنى چاقىردى.
 - بىگىمنىڭ گىپىنى ھەممەيلەن ئاڭلىدۇق. بۇندا يەدە قانچە بىخەتەر
 كۆرەنگەن يە شۇنچە خەتەرلىك بولىدا. شۇڭا ئىچىگە چىگەندىن كىيىن
 بەك دىققەت قىلىلى.
 بىز ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ بىر-بىرلەپ يېڭى كىرىش ئېغىزىغا كىرىپ
 كەتتۇق. كىرىۋاتقاچ مەن مىرزا سۇلتاننىڭ زادى قانداق ئادەم

ئىكەنلىكىنى، بىزنىڭ نىمە ئۈچۈن ئۇنىڭ قەبرىسىنى ئىزدەيدىغانلىقىمىزنى تەھلىل قىلىپ ماڭدىم. لىكىن تارىخى بىلىمىم ۋە قىدىرىپ تەكشۈرۈش تەجىربەم ناھايىتى تۆۋەن بولغاچقا ئۆزۈم قانائەتلىنەلمەيمەن. جاۋاب تاپالمىدىم. مۇشۇ يەردىن چىققاندىن كىيىن چوقۇم ئەينىدىن ياكى بىگىمدىن سوراپ بىلىۋالارمەن دىگەننى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم.

كۈچلۈك چىراق نۇرى ئاستىدا كۆز ئالدىمدا يېڭى بىر مەزىرە پەيدا بولدى: سىرتتىكى ئۆيلەردىن نەچچە ھەسسە چىرايلىق نەقىشلەنگەن تام، قەبرە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ تۇرىدىغان كىچىك گۈمبەز... ھەممىدىن ماڭا غەيرى بىلىنگىنى ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بەئەينى قاسساپلارنىڭ كانارىلىرىغا ئىسلانغان گۆشتەك ساڭگىلاپ تۇرغان بىرنەرسە بولدى.

ئەينىدىن ئۇ نەرسىنىڭ يىنىغا كىلىپ ئاۋۋال ئوخشىمىغان نۇقتىلاردىن سۈرەتكە تارتتى، ئاندىن خاتىرە قالدۇرۇشقا باشلىدى. مەنمۇ ئۇ نەرسىنىڭ يىنىغا يىقىن قىلىپ قارىدىم. ئۇ نەرسە خۇددى تەتۈر ئۆرۈپ قويۇلغان كالا-قوينىڭ تېرىسىگىلا ئوخشايتتى. بەك تۇتۇپ باققۇم، يېرىپ ئىچىدە نىمە بارلىقىنى كۆرۈپ باققۇم كەلگەن بولسىمۇ يەنىلا ئۆزۈمنى تۇتىۋالدىم.

-بۇ نىمە؟

-ھازىرچە بىز نەسە دىگىنى بوممىدى.

-ئىچىنى ئىچىپ كۆرەپ باقايلىمۇ؟

-ئەڭ ياخشىسى ئۇنداق قىلمايلى. ماڭسا!

ئەينىدىن مېنى ۋە مەتسىلىمنى باشلاپ ئىلىپ ماڭدى. بىز تامغا ئىشىك ئورنىدا ئىچىلغان كىرىش ئېغىزىدىن بۇ ئۆيىنىڭ ئىچىكىرىسىدىكى ئۆيگە كىردۇق. تامدىكى نەقىشلەر تېخىمۇ مۇرەككەپ ئويۇلغانلىقى، گۈمبەز تېخىمۇ يوغانراق ئىكەنلىكىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، بۇ ئۆيىنىڭمۇ تېشىدىكى بىلەن كۆپ پەرقى يوق ئىدى. ھەتتا ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىغا تورۇستىن تانغا ئوخشاش ئېسىلىپ چۈشۈرۈلگەن ھېلىقى تەتۈر تېرىدەك نەرسىمۇ ئوخشاش ئىدى.

-ۋۇجۇ! مېيەدىمكى باكنىيا ماندا بىز نەسە؟

مەن يەنە ئۇ نەرسىگە يىقىنلاشتىم. دىققەت بىلەن قاراۋاتقان چىغىمدا

ئارقامدىن ئاڭلانغان «ۋە!» دىگەن ئاۋاز مىنى قاتتىق چۆچىتىۋەتتى. دۇپۇلدەپ سوقىۋاتقان يۈرىكىمنى قولۇم بىلەن تۇتۇپ تۇرۇپ، دەرھال كەينىمگە ئۆرۈلدۈم. ئاناڭنى ئارقىمدا مەتسىلىم دىگەن ئوغرى ئېغىزنى تۇتۇپ قاتتىق كۈلۈپ كىتىپتۇ.

- بىژىلەرى بىژقاندا بولاتامدۇيا مەتسىلىمكولانمدا سەت ۋاقرىلا؟

- سىلنى قوقىتىپ چاقچاق قىلىپ قويدۇميا ئەينا!

- چاقچاقنىڭمۇ يولى بولىدۇ جىما! باككا ژۇرەك كىسىلىم قوزغىلىپ

بىژنەسە بولاپ قاسام، مازادىن جايلىغان بايلىقلىرىنى سىتىپمۇ مىنى تۆلىيەممەيلا!

- ھىي-ھىي-ھىي!

- مەندىن نېرى تۇسا ماڭسا!

بۇ ئوغرىغا گەپ تەسىر قىلمايدىغانلىقىغا كۆزۈم يىتىپ يەنە ھېلىقى

نەرسىنى كۆزىتىشكە باشلىدىم. ئىچىمدە ناھايىتى ئاچچىقىم كەلگەن

ئىدى. مىنى تۇرۇپ-تۇرۇپ چۆچىتىپ قويدىغان بىگىم توختاپ قالدى

دەپ خۇش بولۇپ يۈرسەم، ئەمدى ماۋۇ ئوغرى مىنى قورقىتىدىغان بولۇپ

قالدى دىسە!

بىگىم بىلەن ئەينىدىن تام-تورۇسلاردىكى نەقىشلەرنى سۈرەتكە تارتىپ

مۇلاھىزە قىلىشقا چۈشكەن ئىدى. مەن تۇرۇپ-تۇرۇپ مەتسىلىم دىگەن

ئوغرىنىڭ مىنى چۆچىتىۋېتىشىدىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن ئارقامغا قاراپ

قويغىچ، ھېلىقى ئېسىغلىق نەرسىنى ئايلىنىپ قارىدىم. قارىغانسىرى

ئۇنەرسە كۆزۈمگە ئىچىگە بىرنەرسە ئوراپ، كۈچلۈك ئاپتاپتا قۇرۇپ

قورۇلۇپ كەتكەن تېرىگىلا ئوخشاش كۆرۈندى. ئىختىيارسىز قولۇمنى

ئۇزىتىپ، ئاستا تۇتۇپ باقتىم. قول سىزىمىمۇ ھەقىقەتەن تېرىگە ئوخشاش

ئىدى. ئاستا لىگىشىتىپ باقتىم. ئىچىمدە ئۇۋاق بىرنەرسە باردەك

قىلاتتى. تىغلىق ئەسۋاپتىن بىرنى ئېلىپ بۇ تېرىسىمان خالتىنى تېشىپ

بىقىشنى ئويلىدىمىمۇ، يەنە ئۆزۈمنى تۇتىۋالدىم.

- ئەينىدىن تاغا، بۇ تېرىدە ياسالغان تاغادەك تۇرامدۇ نىمە؟

ئەينىدىن بىگىمگە قىلىۋاتقان سۆزىنى توختىتىپ مەن تەرەپكە قاراپ

كەلدى.

- توغرا دەيلا. بۇ تۆگە تېرىسى!

- ھە؟! دېمەك سىلە بۇنەرسىنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى، قايدا

ئىشلىتىلدىغانلىقىنى بىلىدىكەنلا دە؟

- مەنمۇ بايامنىڭ ياغى تەكشۈرەپ شۇندا پەرەز قىلدىم.

- نىمىشقا قەبرىنىڭ ئوتتۇرىغا تۆگە تېرىسىگە بىژنەسە يۆگەپ قويپ

قويدا؟

- بەلكىم بۇمۇ سىرتىقى قەبرىلەرگە ئىسىلغان كىچىك خالتىلار دەك

پۇراق تاقىتىشقا ياكى بىرە نەرسىنىڭ ئالدىنى ئىلىش ئۈچۈن ئېسىلغان

بولشى مۇمكىن.

- تېشىدىكى خالتىلىغۇ كىچىكتى، لىكىن ما خالتا بەك يوغانكىن

جۇما. بىرەر ئەدەممۇ پىتىپ كەتكۈدەك ئىچىگە!

- راس دەيلا.

- ۋىيى! ئۇندا ۋوسا ئىچىدە مومىيا بامىدۇ؟

- ھا-ھا-ھا! بۇ دىگەن خوتەن! مىسىر ئەمەس. سىلىنىڭچە مومىيا

تېخنىكىسىنى ھەممە يەنىڭ ئەدەملىرى بىلىدىغان ئوخشىمامدا؟

- مەنمۇ شۇ پەرەز قىپ باقتىم. ھىچ بومىغاندا بىرە ھايۋاننىڭ ياكى

مەخلۇقنىڭ جەستى قاچىلاپ قويغان بوسمۇ بىژنەسە دىگىنى بوممايدا

جۇما!

- تەپەككۇرغا رەسمىي بايكەنلا. مۇشتا دىسىلە ئېسىمگە بىژگەپ

كىلىۋاتىدا.

- دەپ باقسا قەنى.

- قوقاپ كىتەلىمۇ يانا؟

مەن ئېغىر-بىسىقلىق بىلەن ئەينىدىنكە كۈلۈپ قويدۇم.

- ئەينىدىن تاغا، مىنىڭ ھازىر قايدا ئەغزەمجان ئىكەنلىكىمنى ئۇنتۇپ

قاممىسا جىما!

- ھەر راس، سىلە دىگەن شىنچى قىلىنغان تۆرەمىلە ھازىر. ئۇنتۇپ

قاپتىمە. بۇرۇن مۇڭغۇل قوشۇنلىرى ئىسيانكار، قاتتىق جايىل

دۈشمەنلەرنىڭ چېچىنى پاكىز چۈشۈرۈۋىتىپ، بېشىغا تۆگە تېرىسىنى مەھكەم چاپلىۋىتىپ، ئاپتاپقا باغلاپ قويدىكەن. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى ئاپتاپتا تۆگە تېرىسى قورۇلۇپ باش تېرىسىگە چاپلىشىپ، چېچى تىشىغا ئۆسەممەي ئىچىگە قايلاپ ئۆسەپ، مىڭسىنىڭ نېرىپلىرىنى بىسىپ، ئاخىرى دەلدۈش، ساراڭ بولۇپ كىتىدىكەن. بۇندا بولۇپ قاغان ئادەمنى «ماڭقۇرۇت» ئەدەم دەپ ئاتايدىكەن.

- نىمە دىگەن قەبىي ئۇسۇل بۇ....

بۇ ھىكايىدىن ھىچقانداق قورقۇنۇچ ھىس قىلمىدىم، لىكىن ئالدىمىدىكى نامەلۇم نەرسە ئورلغان تۆگە تېرىسىگە قاراپ بىرخىل شۈركىنىش ھىسياتى پەيدا بولدى. ئۆزۈمچە بۇ تېرىنىڭ ئىچىدە تۈگۈلۈپ ئولتۇرغان، بېشىغا تۆگە تېرىسى چاپلىشىپ كەتكەن، چىرايى ئازاپتىن پۈرلەشكەن، كۆزلىرىدىن تەلۈلەرچە ئۇچقۇن چاقناپ تۇرغان بىر ئادەم باردەك خىيال قىلىپ باقتىم. ئەگەر راستىنلا بۇ تېرىنىڭ ئىچىدە شۇنداق ئادەم بار دىيىلسە، ئۇ ئادەم كىم؟!

- ئەينىدىن تاغا، بۇنىڭ ئىچىدە راسلام ئاشتا ئەدەم بولۇپ قاسا قاندا قىلامىز؟

- ھا-ھا-ھا! ۋاي جىنىم تۆرەم، ئەدەمنى بەك كۈلدۈرىدىكەنلا. بايام دىدىم، بۇ دىگەن خوتەن! ئىچكى مۇڭغۇل ئەمەس. قوقاپ كىتىلا دىسەم ئۇنىمايلا، بىز دەمدە بۇ خالتىنىڭ ئىچىدە ئەدەم باغا چىقىرۇۋەتەلە مانا! مەن ئەدەم با دىمىدىم، شۇندا خىيال سۈرۈپ باقتىم. ھەرھالدا ئارتۇقچە ئويلىنىپ كەتمىسە.

- كېچىقى قوقاپ چىقىراپ ياتتىقان بولدى تۆرەم ئەينا! مەتسىلىم يەنە گەپكە ئارىلاشتى. ئەمما مەن بۇقتىم ئۇنىڭ بىلەن گەپ ئېيتىشىمىدىم. مەندە مەيلى بۇنىڭ ئىچىدە نىمىلا بولمىسۇن، بىر ئىچىپ كۆرۈپ بىقىش ئىستىكى قوزغالدى.

- ئەينىدىن تاغا، بىگىم، ئەگەر رۇخسەت قىلساڭلا مەن ما تاغانى بىر ئۆتۈپ كۆرەپ باقسام قاندا بولا؟

نەقىشلەرگە قاراپ بۇرنىنى كولاپ تۇرغان بىگىم ماڭا جاۋاب بەرمەي

ئەينىدىنكى قارىدى، ئەينىدىن بېشىنى چايقىدى. بىگىم كۈلۈپ قويۇپ. يەنە نەقىشلەرنى كۆزىتىشكە باشلىدى، مەن قاتتىق ئۈمۈدسىزلەندىم، ئەينىدىن مېنىڭ كۆڭلۈمنىڭ چىگىلىپ قىلىشىنى خالىماي، چۈشەنچە بەردى.
- ئويلاپ باقسا تۆرەم، قەبرىنىڭ ئوتتۇرىغا بىزنىڭ باكا بۇ نەسىنى ئېسىپ قويمايدا، چوقۇم بىرەر مەقسەت يا سۈيقەست بىلەن قويغان بىزنى سەبەب!

- نىمە مەقسەت نىمە سۈيقەست بولما ئۆلگەن ئەدەمدە!
- شۇ ئۆلگەن ئەدەم، سىلە بىزدەك ساچقانلىنىڭ گۆرىنى تىلغىشىدىن ئەنسىرەپ شۇندا قىلىدا!

- بىز ساچقان بولاي بى كىيەن ئوغۇرلىغىلى يا قەدىمى بويۇم ئەتكەس قىغىنى چىمىدۇق، ماندا ۋەتەن، خەلق، تارىخ دەپ چىگەندۇق ھەقىچان؟
- ئۆلگەن ئەدەم سىلنىڭ نىمە مەقسەت بىلەن چىرىشلىرىنى نىم بىلىدا؟ ھەجەپ مۇشۇ خالتا بىلەنلام قالدى ما بالا!

ئەينىدىن سەل تېرىكىپ قالغان ئىدى، مەن ئۇنى رەنجىتىپ قويماسلىق ئۈچۈن، گەپنى چاقچاققا يۆگىدىم.

- بۇ يەردىكى ھەممىمىز ساچقان ئەمەس، مۇشۇكىمۇ باتى ئىيەدە!

- ھىي-ھىي-ھىي!

- ھا-ھا-ھا!

مەتسىلىمنىڭ كۈلكىسىگە ئەگىشىپ ئەينىدىنمۇ كۈلۈپ كەتتى، مەن ئۇنى ئەمدى قوشۇلىدىغان بولدى دەپ ئويلىدىم.

- ئەڭ ياخشىسى بىز بۇ يەردىكى بىزنى سىلگە ئېيتىشمايلى، ئۇنىڭ ئىچىدە نىمە بولىشىدىن قەتئىينەزەر، بىزنىڭ مەقسىتىمىز ئۇ نەسە ئەمەس! ماڭىلى، ئالدىمىزدا يانا نۇرغۇن ئىش با تەخى!

دىمەك ئەينىدىن مېنىڭ ئۇ تېرە ئورالمىسىنى ئېچىشىمغا قەتئىي قوشۇلمايدۇ، ئامالسىز ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بويىنىمنى باغلىغاندەك ئەگىشىپ ماڭدىم، ئۈچىنچى ئېغىز توسالغۇسىز بولغاچقا بىز ئاسانلا كىرىپ كەتتۇق. بۇ ئۆيدە تامدىكى نەقىشتىن باشقا ھىچنەم يوق ئىدى. ساڭگىلاپ تۇرغان خالىتمۇ، ھەتتا كىچىك قەبرە گۈمبىزىمۇ يوق ئىدى، ئەينىدىن

يەنىلا دائىملىق خىزمىتى بىلەن، بىگىم بولسا يەنىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىش
ئېغىزىنى ئىزدەش بىلەن ئاۋارە بولۇپ كەتتى. مەتسىلىم خۇددى
ھىچقانداق ئىشى يوق ئادەمدەك ئەسەنەپ، ئۇياق-بۇياققا خوش
ياقمىغاندەك قاراپ تۇراتتى. مىنىڭ ئەس-يادىم يەنە ئاشۇ تېرە
ئورالمىسىدا.

بىگىم ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇدۇل تامدىكى باشقا جايلار بىلەن پەرقلىنىپ
قالدىغان، ئىشىك شەكىللىك بىرىۋەرنى بايقاپ، ئۇ يەرنى قولى كۈچەپ
ئىتتىردى. ئۇ يەردىكى قۇم-توپا ئارقىغا ئورۇلۇپ، ناھايىتى تار بىر كىرىش
ئېغىزىنى پەيدا بولدى. مەندىن باشقا ھەممەيلەن خۇشال بولۇپ كەتتى.
- كاللىلىرىغا ئاشۇ خالتا چىرىۋالدى ھە سىلنىڭ.
تولمۇ سەزگۈر بىگىم مىنىڭ نىمە ئويلىغانلىقىمنى ئاسانلا بىلىپ
قالدى.

- قاسى بىز كىتاپتا «سەن ئىزدىگەن نەسە چوقۇم سەن تاپالايدىغان
يەردە، لىكىن سەن دائىم ئۇنى چوقۇم مەن تاپالمايدىغان يەردە دەپ
ئويلايسەن، شۇڭا ئۇنى تاپالمايسەن» دىگەن گەپنى ئوقۇغانىم. شۇڭا ئاشۇ
تېرىنىڭ ئىچىدە بىزگە لازىم بوغان نەسە يوشۇرۇنغانىمكى دەپ ئويلاپ
قالدىم. مەندە ھەرگىز تەڭگە، قاش تېشى، ئالتۇن-كۆمۈش چىقىپ قالامىكى
دەيدىغان خىيال يوق!

- بىلىمەن تۆرەم، بوپتا، كۆڭەللىرى يەدە قاممىسۇن. بىر ئېچىۋاسا بېرىپ!
- راسمۇيا؟

مەن ھاپا جانلىنىپ كەتتىم. يەنىلا بىگىم مىنى چۈشىنىدۇ دە!
- ئەڭ ياخشى كۆڭەلنىڭ كەينىگە چىمەي، ئىشىمىزنى قىلىلى!
ئەينىدىننىڭ سۆزلىرى مىنىڭ دەقىقە ئالدىدا پەيدا بولغان
ئۇمۇدلىرىمنى يەنە ئۆچۈردى.

- تۆرەمنىڭ بەك كۆڭىسى كەپ كەتتى ئەمەسمۇ. يانا بىرە قېتىم بۇنىغا سۇ
چىسە، بۇدا ئۇندا دىمەيدىغان بولىدا!

بىگىم يەنە ماڭا يان بىسىپ گەپ قىلدى. لىكىن باياتىدىن بىرى گەپكە
ئارىلاشمىغان مەتسىلىم يەنە قۇرۇق گەپ قىلىپ كەيپىمنى ئۇچۇردى.

-تۆرەمنىڭ بۇرنىغا تولا سۇ كىرىپ، سۇ كالىسى بولۇپ كەتتى، شۇڭا
تۆرەم بۇرنىغا ئەمەس، قۇلىقىغا سۇ كىرىپ كەتسىمۇ تېقىمىغا ئالمايتۇ!
-ئىشلىرىنى قىلسا سىلە، دايم پەلسپە تىش گەپ قىلىپ ئەدەمنىڭ
ئىچىنى سىقىدىكەنلا!

بىگىم بىلەن ئەينىدىن يەنە كۈلۈپ كىتىشتى. كۈلكىدىن كىيىن بىگىم
يەنە ئەينىدىن سۇئال نەزىرى بىلەن قارىدى. ئەينىدىن ناھايىتى تەستە
بېشىنى لىڭشىتىپ ماقۇللۇق بىلدۈردى.

-بولماپتا. لىكىن سىلىگە دەپ قوياي تۆرەم. مەن ئوقۇغان
بىزكىتاپتا «كىچىككىنە سەۋەنلىك، زور بەدەل ۋە قۇربانلىقنىڭ
سەۋەپكارى» دەپ يېزىلغان. قاغىنى كۆڭەللىرى!

مەن ئۇنىڭ قوشۇلغانلىقىدىن خۇشال بولۇپ، ئۇنىڭغا قانداق مۇداپىئە
قىلىدىغانلىقىمنى چۈشەندۈرۈپ كەتتىم.

-خاتىرىمە بوسا دەيمە! مەن ماندا قىمماقچى، ھېلىقى ئەسۋاپنىڭ
ئۇچىغا، سومكامدىكى يامىشىش ئىلغۇچىنى چىگىمە، ئەندىن زىراقتا تۇرۇپ
تىشىۋىتىپلام ھە قاسىڭلىنىڭ قېشىڭلىغا قىچىپ كىلىۋىلىپ، تاكى
ھە قاسىلىرى چاتاق يوقكىن دىگۈچە تۇرۇپ، ئەندىن بارىمەن، قايدا، ما
ئويلىغىنىم بولامدىكىن يا؟

-بولدىكىن. لىكىن ئۇنىڭ ئىچىدىن پۇراقلىق نەسە چىقىپ، يانا بېھۇش
ۋولاپ قاسىلىرى قايدا قىلىمىز؟

-ئۇ چاغدا بىگىم شىككىلەنمەي ئاغزىمغا تۆتىنى قوياپلام مېنى بۇخاراغا
يولغا سىلىپ قويسۇن، قەتتى خاپۇممايمە!
-ئۇ چاغدا مەنمۇ ئۇرۇشۇپ بىرىتمە!

-شۇندا قىلالا مەتسىلىمكا! ئۆتكەندە كاسامغا تەپكەنلىرىنىڭ ھىساۋىنى
قوشاپ ئالامە تۇچاغدا!

ھەممەيىلەن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتۇق. كۈلكىدىن كىيىن مەن بايام
دىگىنىم بويىچە ئىلغۇچى ھېلىقى ئەسۋاپقا چىگىپ، ئىھتىياتچانلىق بىلەن
سىرتىدىكى ئۆيدىكى تېرە ئورالمىسىغا يىقىنلاشتىم. ئەسۋاپنىڭ ئۇچى
ئۇنىڭغا يەتكۈدەك يەرگە كەلگەندە توختاپ، ئىلگەكنىڭ ئۆتكۈچ ئۇچىنى ئۇ

ئورالمغا كۈچەپ ئۇردۇم، ئىلگەك ئاسانلا ئۇنى تىشىپ كىرىپ كەتتى. ئىككى قولۇم بىلەن كۈچەپ ئەسۋاپنى تارتتىم. «جارت!» قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ تېرە ئورالمىسى يىرتىلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەر قۇمدەك يەرگە تۆكۈلۈشكە باشلىدى. مەن ئەسۋاپنى تاشلاپ ئىچىدىكى ئۆيگە كىرىۋالدىم. خالتىدىن يەرگە چۈشكەن قۇمدەك نەرسىلەردىن ئالمنىڭ پۇرىقىغا ئوخشايدىغان بىرخىل خۇشپۇراق تاراشقا باشلىدى.

- ھەممىڭلار بۇنۇڭلىنى توساڭلار!

بىگمىنىڭ ۋارقىراپ ئەسكەرتىش بېرىشى بىلەن تەڭ ھەممىمىز بۇرنىمىزنى توسۇپ، تېخىمۇ يىراقلاشتۇق. بىرقانچە مىنۇت ئۆتۈپ كەتتى. ھېچقانداق ئەھۋال يوق. بىگم، ئەينىدىنلەرگە قارىدىم. ئۇلار بۇرۇنلىرىنى توسۇشۇپ، يەنىلا ھۇشيار ھالەتتە تۇرۇپتۇ. ئامالسىز مەنمۇ يەنە بۇرنۇمنى توسۇپ ساقلاشقا مەجبۇر بولدۇم. يەنە بىرقانچە مىنۇت ئۆتۈپ كەتتى. ھېچقانداق غەيرى ئەھۋال كۆرۈلمىدى.

- بولدى. بۇ پۇراقتا چاتاق يوقكىن.

بىگمىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن سەل جىدىيلەشكەن كەيپىياتم ئەسلىگە كىلىپ، بۇرنۇمنى قويۇۋىتىپ، ئەركىن نەپەس ئېلىشقا باشلىدىم.

- ئەمدىغۇ بېرىپ كۆرەپ باقسام بولما؟

- باسا!

ئەينىدىننىڭ تەستىقىنى ئالغاندىن كىيىن، خالتىنىڭ يېنىغا بىرىپ ئەھۋالنى كۆزەتتىم. خالتا يىرتىلغان يەردە قىزغۇچ قۇمدەك ئۇۋاق نەرسە چېچىلىپ ياتتى. بايا نەق مەيدانغا تاشلاپ قويغان ئەسۋاپنى ئېلىپ، خالتىنى مالتىلاپ باقتىم. خالتىنىڭ ئىچكى قىسمىنى ھەقىقەتەن يۇڭ بېسىپ كەتكەن ئىدى. دىمەك بۇ ئەينىدىننىڭ ئېيتقىنىدەك تۆگە تېرىسى ئىدى. سەل ئۈمۈدسىزلىنىپ قالدىم. چۈنكى ئۇ تېرىنىڭ ئىچىدىن مەن ئويلىغاندەك جەسەت ياكى باشقا موھىم نەرسىلەر چىقىمىغان ئىدى. يەرگە بىرنى تۈكۈرۈۋىتىپ، ئارقامغا يىنىپ، ئۇلارنىڭ يېنىغا كەلدىم.

- بۇمۇ ئاشتا خۇشپۇراق ماتىرىيال ئوخشايدا.

- مىنىڭچە ئۇندا ئەمەس، مەيلى نىم بولىشىدىن

قەتئىيەنە زەر، مۇرات-مەقسەتلىرى ھاسىل بولدى. ئەمدى غىت قىسىپ مىنىڭ گىپىمنى ئاڭلاپ قويايلا.

ئەينىدىننىڭ جاۋابىدىن ئۇنىڭ يەنىلا ئانچە رازى ئەمەسلىكى چىقىپ تۇراتتى. مەن ساختا ھېجىيىپ بېشىمنى لىڭشىتىپ قويدۇم. بىگىم يىڭى قەبرە ئۆيىنىڭ ئەھۋالىنى كۆزۈمگە تىكىلى كىرىپ كەتتى. بىز ئۇنى ساقلاۋاتقاندا بىردىنلا سىرتتىكى ئۆيدىن قۇم تاسقىغاندەك شاراقشىغان ئاۋاز چىقىشقا باشلىدى. بىز ھەيران بولۇپ يۈگۈرەپ دىگۈدەك سىرتتىكى ئۆيگە چىقتۇق. كۆز ئالدىمىدىكى مەنزىرىدىن ھەيران قالدىم: قۇم-توپا ئارىلاش يەر خۇددى سۇ قاينىغاندەك لۆمۈلدەپ كىتىپ بىرىۋاتاتتى. يەر بىردەم «قاينىغاندىن كىيىن، يەر ئۈستىدە ياڭاق چوڭلىقىدا ھەم ئۆزىمۇ ياڭاق تەك يۇمىلاق، دۈمبىسى ئاپئاق، باش تەرىپىدە كەركىدان قوڭغۇزنىڭ مۈڭگۈزىگە ئوخشاش مۈڭگۈزدىن ئىككىسى بار، پۇتلىرى قىسقا ھەم ھەرە چىشىدەك ئەگرى-بۈگرى، بىرقاراشقا ئۆمۈچۈك بىلەن چاياننىڭ ئارىلاشمىسىدەك غەيرى قوڭغۇزلار پەيدا بولۇپ قالدى.

بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ بىرىنچى بولۇپ كاللامغا «مومىيا» فىلىمىدىكى بىرلا ئۆتۈپ كەتسە ئادەمنىڭ سۆڭىكىلا قالدىغان، پۈتمىزدىن تىشىپ كىرىپ كەتسە، مېڭىمىزدىن چىقىدىغان قاسراقلىق قۇرۇت كىلىپ، پۈتۈن بەدىنىم لىغىلداپ تىتىرەپ كەتتى.

-قۇم بۆرسى!

ئەينىدىن ئەنسىز ۋارقىراپ كەتتى. ئەھۋالدىن قارىغاندا ئۇ بۇ قوڭغۇزنى تونۇيدۇ. ئاۋازىنىڭ تىتىرەپ چىققانلىقىغا ۋە ئۇ قوڭغۇزنىڭ نامىغا قارىغاندا، بۇ قوڭغۇز چوقۇم ياخشى قوڭغۇز ئەمەس. ئويلىغانسىرى قورقۇپ، پۈت-قولۇمدا جان قالمىدى. ياخشى يېرى، ئۇ قوڭغۇزلار بىزگە ئانچە قىزىقمايدىغاندەك قىلاتتى. چۈنكى ئۇلار ھېلىقى خالىتىدىن تۆگۈلگەن قىزغۇچ ئۇۋاقلارنىڭ ئۈستىدە مىغىلداپ مىڭىپ يۈرەتتى. بىز تەرەپكە كىلىدىغاندەك ئەمەس. سەل غەيرەتكە كىلىپ ئەينىدىن بىز سۈرىدىم.

-بۇ.... بۇ قوڭغاز ئەدەم چاقامدۇيا؟

26-باپ ئاھ....! بىگىم

-بىگىم چىقتى ئەينا!

مەتسىلىم بىگىمنى كۆرۈپ ۋارقىراپ كەتتى. بىز دەرھال ئارقىمىزغا قارىدۇق. بىگىم سەل ئۈمۈدسىز ھالەتتە يىنىپ چىققان ئىدى. بىزنىڭ روھىي ھالىتىمىز كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، قەدىمىنى تىزلىتىپ بىز تەرەپكە قاراپ كەلدى.

-قۇم بۆرسى!

بىگىمۇ ئۇ قوڭغۇزلارنى بىرقاراپلا تونىۋالدى ھەم ئەھۋالنى چۈشەندى. -بۇ قوڭغاز ئاسان يە يۈزىگە چىقمايتى. ئەسلى ھېلىقى تېرە خالتا مۇشنىڭ ئۈچۈن تەييارلىنىپتىكەندە!

-شۇنداكىن. سىلنىڭچە قايدا قىساق بولا؟

-بۇ جەھەتتە سىلە مەندىن بەكرەك بىلىملىك. ئۆزلىرى بىزنىمە دىمەملا غۇجام.

-مەنمۇ پەقەت كىتاپ-ماتىرىياللىدىلا كۆگەن بۇندا قوڭغازنى. ئۇنىڭ كۈشلۈك پۇراققا ئامراقلىقىدىن باشقا ئاجىزلىقىنى بىلمەيدىكەنمە!

ئەينىدىننىڭ گىپىنى ئاڭلاپ بىگىمۇ تۇرۇپ قالدى. مەن ئۈمۈدسىزلىك ۋە چەكسىز پۇشايمان ئىلكىگە چۆكتۈم. چۈنكى بۇ بالا-قازانى پۈتۈنلەي مەن تېرىغان ئىدىم.

-مەتسىلىماخۇن، سىلنىڭ بىرە ئاماللىرى بامۇيا؟

ئەينىدىن مەتسىلىمدىن ئۈمۈد كۈتۈپ قالغان ئىدى. ئەپسۇس، مەتسىلىم بېشىنى چايقاپ قويدى.

-سىلە بۇيەگە چىرىپ باققان، شۇندادۇ؟

-شۇنداق.

-ئەمىسە، تەجىربىلىرىنى سۆزلەپ باقماملا؟

-كىرىشىغۇ كىرگەن. لىكىن بىز ئۇ خالتىغا ئېيتىشىمىغان ھەم بۇنداق ئۇۋاتەككۈ قوڭغۇزنىمۇ كۆرمىگەنتۇق.

ئەينىدىن ئۈمۈدسىزلىك بىلەن بېشىنى چايقاپ قويدى. مەن بەردىن
بېشىمنى ئۈزۈپ ئولتۇردۇم. بىرچاغدا كىچىكرەك بىر «قۇم بۆرسى» بىز
تەرەپكە قاراپ كەلدى. بەلكىم ئۇ يېڭى تۇغۇلغان قوڭغۇز ياكى سەل
دەلدۈشەرەك قوڭغۇز بولسا كىرەك، خۇددى مەن بىلەن
قېرىشقان دەك، پۇتۇمنىڭ ئەتراپىدا ئۇياق-بۇياق ئايلىنىپ
يۈرەتتى. ئاچچىقىمدا ئۇنى قاتتىق دەسسەدىم. بىچارە «قۇم بۆرسى»
يەرگە پېتىپ كەتتى. ئۇنىڭ پۇتلىرىنى جانسىز قىمىرلىتىشلىرى، ئۇنىڭ
قاسرىقىنىڭ مەن ئويلىغان دەك قاتتىق ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىدى. مەن يەنە
بىرقانچىنى دەسسەپ ئۇنى تولۇق مەغلۇپ قىلدىم.

- نىمىش قىلىۋاتىلا دەيمە! ئاپلا!

ئەينىدىن مېنىڭ «قۇم بۆرسى» نى يەر بىلەن يەكسان قىلغىنىمنى
كۆرۈپ قاتتىق ئاچچىقلاپ كەتتى. مەن نىمىشقا ئۇنىڭ بۇنچە رەنجىپ
كېتىشىنىڭ سەۋەبىنى سوراي دەپ تۇرۇشىمغا، سىرتتىكى ئۆيدىكى
قوڭغۇزلار بىردىنلا پىتىراپ كەتتى.

- دەرھال يۈك-تاقاڭلىنى ئېلىپ تەييا بولالما!

ئەينىدىن ماڭا ئارتۇق كايىشقا ئۈلگۈرمەي بىزگە بۇيرۇق
قىلدى. ھەممىمىز يەرگە قويۇپ قويغان سومكىمىزنى دەرھال
ئېسىۋالدۇق. قوڭغۇزلار ئاستا بىز تەرەپكە قاراپ كېلىشكە باشلىدى. ئەڭ
ئاۋال كىرگەن بىرتوپ قوڭغۇز، بىزگە ئىككى مىتىر كېلىدىغان يەردىكى
مەن ئۆلتۈرۈۋەتكەن قوڭغۇزنىڭ يېنىغا كېلىپ توختىدى. بىز جىددى
ھۇجۇم تەييارلىقىدا تۇردۇق. لېكىن قوڭغۇزلار بارغانسېرى كۆپىيىپ، بىز
تەرەپكە سىلجىشقا باشلىدى.

- ئەڭ ياخشى يېڭى ئىچىلغان قەۋرنىڭ ئىچىگە چىرىۋېلىپ تۇرۇلى!

ئەينىدىننىڭ بۆسۈپ چىكىتىشكە كۆزى يەتمەي مۇشۇ يولنى تاللىغان
ئىدى. بىز ئارقىچىلاپ ئاستا يېڭى كىرىش ئېغىزغا قاراپ
چىكىندۇق. كۈنلارنىڭ «بالا كەلسە قوش كەپتۇ» دېگەن تەمسىلى

ھەقىقەتەن توغرا ئىيتىلغان ئىكەن. بىز كىرىش ئېغىزىغا ئاز قالغاندا قولىمىزدىكى شامالدىن مەلۇمات بېرىدىغان فوسفۇرلۇق سائەت سىگنال بېرىشكە باشلىدى. بۇ سىگنال بىزنى پەقەت قوڭغۇزلار بىلەن جەڭ قىلىپ بۆسۈپ چىقىپ كىتىش ياكى يېڭى كىرىش ئېغىزىغا كىرىپ، قۇمغا كۆمۈلۈپ، باشقا كەلگەننى كۆرۈشتىن ئىبارەت ئىككى يولنىڭ بىرىنى تاللاشقا قىستىغان ئىدى.

- ھەممىڭلار شىككى چەتتىكى تامغا چىكىنىڭلا!

بىگىم توساتتىن بىزنى يېڭى ئېغىزغا كىرىشكە ئەمەس، بەلكى تامنىڭ ئىككى چېتىگە چىكىنىشكە بۇيرۇق قىلدى. مەن كۆڭلۈمدە بىگىم بۇ قوڭغۇزلارغا يول ئېچىپ بىرىپ، ئاندىن قېچىشنىڭ ئامالنى تاپىدىغان چېغى دەپ ئويلاپتىمەن. لېكىن بىگىم ئادەمنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان قىلىقلارنى قىلىشقا باشلىدى.

ئۇ سومكىسىدىن تىز سۈرەتتە بىر قولىچىراق بىر قۇتا سۇ ۋە كىچىك بىر قۇتا ئەتىرنى ئېلىپ، سومكىسىنى ماڭا تۇتقۇزۇپ قويۇپ، كىيىم-كىچەكلىرىنى سېلىشقا باشلىدى. مەن بىگىمنى تولۇق ئېلىشىپ قالدىمكىن دەپ گۇمان قىلدىم.

- بىگىم! ئۇنداق قىمىسا!

بىگىم ئەينىدىننىڭ سۆزىگە قۇلاق سالماي، پەقەت كالتە ئىشتىنى قالغاندىلا توختاپ، قولىدىكى ئەتىرنى بويۇن قىسمىدىن باشلاپ تۆكۈشكە باشلىدى. شۇ چاغدىلا مەن ئۇنىڭ نىمە قىلماقچى بولغانلىقىنى چۈشەندىم. قوڭغۇزلار كۈچلۈك ئەتىرى پۇرىقىنى پۇراپ، بىز بىلەن كارى بولماي، دەرھال بىگىم تەرەپكە قاراپ يوپۇرلۇپ كىلىشكە باشلىدى.

- دەرھال چىكىتىڭلا! مەندىن ئەنسىرمەڭلا!

بىگىم قوڭغۇزلارنى ئارقىغا سىلىپ، يېڭى كىرىش ئېغىزىغا كىرىپ كەتتى. قوڭغۇزلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ بارغانسىرى ئازلاشقا باشلىدى.

- بىگىم! ئامال بار ئوڭ تەرەپنى بويلاپ ماڭسىلا! نەدە كىچىك يول بولسا

شۇيەردىن ماڭسىلا! يورۇقلۇق كۆرۈنگىچە توختاپ قالسىلا بولمايتىن! مەتسىلىم تۇيۇقسىز ھوشىنى تاپقان ئادەمدەك كىرىش ئېغىزىغا قاراپ قاتتىق ۋارقىردى. سائەتنىڭ سىگنال ئاۋازى تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى. -ئىگەم ئۆزەڭ ساقلىغايىسە! تىز ماڭىلى!

ئەينىدىن مەتسىلىمنىڭ قولىدىن تارتىپ چىقىش ئېغىزە تەرەپكە ماڭدى.

-سەلە چىكىنتىۋىرىڭلا! مەن بىگىمگە ھەمدەم بولاي!
مەن توختىماي تۆكۈلۈۋاتقان كۆز ياشلىرىمنىمۇ سۈرۈتمەي، بىگىم بىلەن قوغغۇزلار كىرىپ كەتكەن تەرەپكە قاراپ ماڭدىم. ئەينىدىن دەرھال مېنى تارتقۇشلاپ سۆردى.

-يىنىكىلىك قىممىسا دەيمە!

-بۇ بالانى مە تېرىغان، بىگىمنى يالغۇز تاشلاپ قويسام بوممايدا!
«چاڭ!» يۈزۈمگە قاتتىق تەككەن كاچات بىلەن تەڭ بۇرنۇمدىن ئوقتەك قان يىنىپ كەتتى.

-بىگىمنى بەھۇدە قۇربالىق بەسۈن دە تاملا! بىگىم بىزنى ساق چىكەتسۇن دەپ ئاشتا قىلدى. ھەممەيلەننى ئۆلسۇن دە تاملا يا!
ئەينىدىننىڭ غەزەپ بىلەن تىتىرەپ تۇرۇپ ئېيتقان سۆزى مېنى توختىتىپ قويدى.

-شىتتىك ماڭسا، ھىلى ھەممىمىز چىكىتەممەي قالىمىز!

ئەينىدىن بىلەن مەتسىلىم مېنى سۆرىگەندەك ئىلىپ ماڭدى. مەن قان يىغلاپ تۇرۇپ ئۇلارغا ئەگىشىپ، چىنىشكە باشلىدىم. بىرىنچى ئازگالدىن چىققاندا، قۇم توزۇندىلىرى كۆزۈمگە كىرىشكە باشلىدى. دىمەك سىرتتا شامال ھەقىقەتەن كۈچلۈك چىقىۋاتقان ئىكەن. بىز سۈرەتنى تىزلەشتۈرۈپ، ناھايىتى تەستە يەر يۈزىگە چىقىۋالدۇق. قۇمنىڭ دەستىدىن كۆزىمىزنىمۇ ئاچالماي، ماشىنىغا ئاران چىقىۋالدۇق. ماشىنا قوزغالدى. يۈرىكىم سانجىلىپ ئاغرىشقا باشلىدى....

مەتسىلىمنىڭ ئۆيى. شامالدا ھەيكەلدەك قېتىپ. ئۆگزىدە تۇرغان مەن، كۆزۈمنىڭ ئېچىشقىنىنىمۇ سەزمەستىن، بىز كەلگەن تەرەپكە قاراپ تۇرىمەن. شۇنداق، مەن ئاشۇ قۇملۇق يولغا قاراپ تۇرماقتىمەن. يىراقتىن قاۋۇل بىرگەۋدىنىڭ كۆرۈنۈشىنى كۈتۈپ تۇرماقتىمەن.

كۈن پاتقىچە ئۆگزىدە بىگىمنىڭ قايتىپ كىلىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم. ئەينىدىن ئۆزىگە چىقىپ ماڭا بىرنەرسە دېمەكچى بولغاندەك كۆرۈمگە تىكىلدى. لېكىن گەپ قىلماي تاماكىدىن بىرنى تۇتاشتۇرۇپ. زوڭزىيىپ ئولتۇردى. مەن ئۇنىڭ تاماكا چەككىنىنى ئۇنىڭ ھېلىقى ئاسارە-ئەتىقە دۇككىنىدا بىرقىتىم كۆرگەن، ئۇنىڭدىن كىيىن زادىلا كۆرمىگەن ئىدىم. دېمەك ئۇنىڭ ھازىرقى ھىسسىياتى مەن بىلەن ئوخشاش.

- بىگىم چوقۇم قايتىپ كىلىد!

ئۇ خۇددى ئۆز-ئۆزىگە سۆزلەۋاتقاندەك پەس ئاۋازدا پىچىرلاپ قويدى.

- ئۇ راس قايتىپ كىلەما؟

- خۇدايىم بۇرسا چوقۇم قايتىپ كىلىد. بىگىمنى بوش چاغلىمىسا، ئۇ ئادەتتىكى ئەدەم ئەمەس.

شۇنداق. ئۇ ئادەتتىكى ئادەم ئەمەس. ئادەتتىكى ئادەم ھەرگىز قېرىپ قالغان ئىككى ئادەمنى ۋە مەندەك بىر يارىماس بالا-قازانىڭ ئىگىسىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ھاياتىنى قۇربان قىلمايدۇ. ئادەتتىكى ئادەم ھەرگىز ئەڭ خەتەرلىك پەيتتە، ئەڭ غەيرى ئۇسۇل بىلەن بارلىق خەتەرنى ئۆزىگە تارتىپ، باشقىلارنى قوغداپ قالمايدۇ.

مىنىڭ جىمىپ كەتكەنلىكىمنى كۆرۈپ، ئۇ يەنە ماڭا تەسەللىي بېرىشكە باشلىدى.

- بىز بۇرۇن بۇنىڭدىنمۇ خەتەرلىك ئىشلىغا يولۇققان. شۇ چاغدىمۇ بىگىم ھىشىنىمە بومىغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەتسىلىماخوننىڭ دېيىشىچە، ئەگەر بىگىم ئۇنىڭ دىگىنىدەك ماڭسا، چوقۇم ساق-سالامەت چىكىتەلەيدىكەن.

-ئۇندا ۋوسا بىز نىمىشقا ئۇنىڭ بىلەن بىللە ماڭمىدۇق؟
 -چۈنكى «قۇم بۆرسى» دىن قېچىپ قۇتۇلۇشقا ئارىمىزدا يەقەت
 بىگىمىڭلام قۇدرىتى يىتىدا.
 -ئۇ راسلا ساق-سالامەت چىكىتەلەما؟
 -شۇندا بولىدا.
 -ئەگەر ئۇنىڭغا بىز ئىش بولاپ قاسا مەن ئۆزەمنى ئۆتتۈرۋالمايمەن!
 -ۋۇجۇ! نىمىشقا؟
 -ھەممىنى قىغان مەن. قوڭدا مەددە با ئەدەمدەك جىم ئوتىراماي باكا
 ئىش تاپتىم.
 -ئۇندا دىسەك تازا توغرا بوممايدا. بۇنى تەقدىر-پىشانىدىن كۆسەك
 توغرا بولىدا.
 -مىنى كەچۈرسە ئەينىدىن تاغا، مەن... ئەدەم ئەمەسكەنمە....
 كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ يەنە يىغلاپ تاشلىدىم. ئەينىدىن خۇددى دادام مىنى
 كىچىك ۋاقتىدا باغرىغا باسقانغا ئوخشاش باغرىغا باستى. مەن ئۇنى
 مەھكەم قۇچاقلاپ، بېشىمنى ئۇنىڭ مەيدىسىگە قويۇپ، ئاۋازىمنى قويۇپ
 بىرىپ يىغلىدىم. بوينۇمغا چۈشكەن ئىسسىق ياشلار، ئەينىدىننىڭمۇ
 يىغلاۋاتقانلىقىنى ئىسپاتلاپ تۇراتتى. بىز ئاشۇ ھالەتتە خېلى ئۇزۇن
 يىغلىدۇق.
 ئۆيگە قايتىپ كىرگەندىن كىيىن، يانفۇن تورىدىن «قۇم بۆرسى» گە
 ئالاقىدار ماتىرىياللارنى ئىزدىدىم. لىكىن ئۇنىڭغا ئالاقىدار ھىچنەمە
 تاپالمىدىم. كىيىن يەنە يەر كانىسىغا ئالاقىدار ماتىرىياللارنى
 ئىزدىدىم. خۇددى ئەينىدىننىڭ ئېيتقىنىدەك يەر كانىسىنىڭ بىرتۈرى، بىز
 كۆرگەن ئاشۇ قوڭغۇزلارغا ئاساسەن ئوخشاپ كىتەتتى. ئۇنى
 چۈشەندۈرۈلىشىدە «چوڭقۇر يەر قاتلىمىدا ياشايدۇ. كۆزى
 كۆرەلمەيدۇ. لىكىن پۇراش سەزگۈسى دەرىجىدىن تاشقىرى تەرەققىي
 قىلغان. قۇرغاق ھاۋاغا چىدامچان، بىرنەرسىگە چاپلىشىۋالسا، ئېلىۋىتىش

ناھايتى قىيىن. زەھەرسىز، ئۆسۈملۈك يىلتىزى ۋە ئۇششاق يەر ئاستى
ھاشارەتلىرىنى ئاساسلىق ئوزۇق قىلىدۇ» دەپ يىزىلغان ئىدى.

يەنە ئويغا پاتتىم. گەرچە «قۇم بۆرسى» زەھەرسىز بولسىمۇ، نەچچە
يۈزلىگەن قوڭغۇزلار بىگىمگە چاپلىشىۋالسا، ئاقبۇتنى پەرەز قىلماق
تەس. بىگىم ئۇلاردىن ئامان-ئىسەن قۇتۇلدى دىگەندىمۇ، ئۇ يەر ئاستىدىن
قانداق چىقىپ كىتىدۇ؟ مەتسىلىمنىڭ ۋارقىرىغان ئاۋازىنى ئۇ
ئاڭلىدىمۇ؟ ئاڭلىغان تەقدىردىمۇ بىگىم شۇ يولنى تاپالامدۇ؟...

ئويلىغانسىرى ئىچىم سىقىلدى. ئويلىغانسىرى ئۆزۈمنىڭ گۆشىنى ئۆزۈم
يىگۈدەك بولۇپ كەتتىم. ئاخىرى ئورنۇمدىن تۇرۇپ، مەتسىلىمنىڭ يىنىغا
چىقتىم. ئۇ ئۇخلىمىغان بولۇپ، موخۇركىسىنى شوراپ، خىيال سۈرۈپ
ئولتۇرغان ئىكەن.

- مەتسىلىمكا، راس گەپ قىلسا، ئۇ يەدىن چىكەتكىلى بولامدا زادى؟
- بولتۇ.

- قوڭغازلا بىگىمگە زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈپ قويماسا؟
- مەن خېلى ئوبدا قاراپ باقتىم. ئۇ قوڭغۇزلىنىڭ ئۆمىلەش سۈرىتى
ئاستىكەن. بىگىمدەك قاۋۇل، يامان ئىدەمگە چوقۇم يىتىشەلمەيتۇ.
- ئۇندا ۋوسا، بىگىم يانا قانچىلىك ۋاقىت ماڭسا ئەندىن چىكىتەلەيدۇ؟
- كىنە....

مەتسىلىم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. مەن تەقەززالىق بىلەن ئۇنىڭغا
تەلمۈرۈپ تۇردۇم.

- ئەگەر توختىماي ماڭىتقان بولسا، سەككىز-ئون سائەتتە چىكىتتۇ.
- سەككىز-ئون سائەت؟!

- بىز شۇنچىلىك ماڭغان، بىگىم پالۋان سۈپەت ئىدەم. ئۇ تەخمىنەن
چىقىپ كىتتۇ.

- ئۇ يەدىن چىقسا نەگە چىقىدۇ؟
- بىلمەيتتە.

- بىلمەيمە؟! سىلە زادى چىققانمۇ- چىقمىغانمۇ؟
 - چىقىشىنغۇ چىققان. لىكىن ئۇ يەرنىڭ ئېتىنى بىلمەيتىمە.
 - ئەدەم با يەگە چىقامدۇ يا قۇملۇققىمۇ؟
 - قۇملۇققا.
 - ئاھ خۇدا! ئۇندا ۋوسا ئۇ يەدىن چىققاننىڭ نىم پايىدىسى؟ ھازىر قۇم
 كۆچەۋاتسا! قۇملۇققا ئۇسسۇزلۇق، ئاشلىقتا ئۆلەپ قامادا؟
 - ياق. ئەشەگە يېقىن جايدا بىر يىزا بار.
 - ئەدەم با يىزىمۇ يا ئۇۋۇ؟
 - بادۇ.
 - بادۇ دىگەنلىرى نىمىسى؟ سىلە ئۇ يىزىدا ئەدەم كۆمىگەنمە؟
 - كۆرگەن. لىكىن ئۇ ئىشقا بەك ئۇزۇن بولۇپ كەتتى. ھازىر ئەدەم بامۇ
 يۇقمۇ بىلمەيتىمە.
 - قانچىلىك بوغان؟
 18- يىل!
 - نىمە؟!...!
 دىمىم ئىچىمگە چۈشۈپ كەتتى 18. يىل بۇرۇنقى يىزا ياكى "كەنت ھازىر
 بارمىدۇ؟ ئەگەر قۇملۇققا يېقىن ئاشۇ يىزا- "كەنتىنى قۇم
 كۆچۈپ، ئاھالىلەرنى يۆتكەپ كەتكەن بولسىچۇ؟ مەتسىلىم قەبرىنى خاتا
 تونۇپ قالغان بولسىچۇ؟ بىگىم يولنى تاپالماي قالسىچۇ؟... سانسىز سۇئاللار
 خۇددى مىغىلىداپ تۇرغان «قۇم بۆرسى» دەك، يۈرىكىمنى غاچاپ كەتتى.
 - سىلە 18 ژىل بۇرۇن چىگەن قەبرى بىز چىگەن يە شۇمۇيا؟
 - شۇ.
 - تولۇق جەزىمەشتۈرەلمەلا؟
 - ھە. ئەشۇ چاغدىمۇ سىلە تەشكەن تاغار شۇ پېتى باتى.
 يۈرىكىم سەل ئورنىغا چۈشتى.
 - سىلە كىيىن قاندا يېنىپ كەگەن؟

-چىققان يول بىلەن.
 -سىلە ھىشقاندا خەتەرگە يولۇقمىغانما؟
 -ئاساسەن.. يولۇقمىغان.
 -ئاساسەن دىگەن گەپ خەتەر با دىگەن گەپ. شۇندامۇيا؟
 -بىگىمگە ھىچ ئىش بوممايتۇ. بىزگە ئۇيەردە باشقا ئەدەملىمۇ
 ئۇچرىغان. مەن شۇنى دىمەكچى.
 -باشقا ئەدەملە؟! ۋۇجۇ! نىم ئەدەملىكىن ئۇ؟
 -تونىمايتىمە. لىكىن بىزگە زىيان-زەخمەت يەتكۈزمىگەن.
 -نىمىش قىلدىغان ئەدەملىكىن؟
 -مەن نىم بىلىتىمە ئۇنى. بىزگە ئوخشاش ئەدەملىدۇ.
 -گەپ قىلىشىمىغانما؟
 -ياق. ئۇلار بىزدىن قورقۇپ، بىز ئۇلاردىن قورقۇپ مۆكۈپ يۈرۈپ
 ئۆتۈشەپ كەتكەن.
 -سىلە ھەممە يولنى بىلگەندىكىن، نىمىشقا بىگىم بىلەن بىللە ماڭمىلا؟
 -مەن سىلە بىلەن غوجامدىن ئەنسىرەپ قالدىم. ناۋادا قۇم بەك كۆچكەن
 بولسا، سىلەرنى ئېلىپ چىقىپ كەتمىسەم بولمايتۇ.
 -قۇم بەك كۆچكەن چاغدا، سىلىمۇ يولنى كۆرەممەيتىلە!
 -مەن يەر ئۈستىدە بولسام كۆرۈمنى يۇمۇپ قويۇپمۇ كەلگەن يولنى
 تاپالايتىمە.
 -سىلىغۇ ھەممە كامانى بىلىلا. قوڭغاز بالىقىنى بىلگەندىكىن نىمىشقا
 ماڭا دەپ قويمىلا؟
 -مەن دىدىمغۇ، مەن بۇنداق قوڭغۇزنى پەقەت كۆرۈپ باقمىغان. بىزدە
 سىلىدەك ئۇنداق نىمىنى كۆرسە تېشىپ باقتىغان يۈرەك يوق.
 -مەنمۇ قەستەن قىمىدىم. ھەقاسىلىرىمۇ با ئاشەدە.
 -چاقچاق. بىز ئۇ تاغارغا بەك ئىتىۋار بەرمىگەن. ئەگەرچەندە ماڭا
 شۇنداق ئۇۋا تەككۈ قوڭغۇز ئۇچراپ قالسا، تۈگۈشكىنىم شۇتى. قوڭغۇزنى

ئۇچرىتىپ، يەنە ھايات قالغان بولسام، چوقۇم سىلىگە ئەسكەرتىشى

بېرىتىم.

- ھە....

دىمەك قۇملۇقتا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ يۈرىدىغان ئادەملەر بىزلا ئەمەسكەنمىز. كىم بىلىدۇ بىگىم شۇنداق كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ، تىخىمۇ تىز چىقىپ كىتەمدۇ تېخى! ئۇنىڭ ئۈستىگە يەر ئاستىدا نامەلۇم مەخلۇق ياكى قۇرۇت-قوڭغۇزلار بولمىسىلا، بىگىم ئادەتتىكى ئادەملەرگە تېتىيالايدىغانلىقىنى، مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا مەلۇم قىلىپ، بىگىمنى ئىزدەشكە كۈچ تەشكىللىسەك بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆڭلۈم بىرئاز تەسكىن تاپتى. ئويلىغانلىرىمنى ئەينىدىنكى دەپ بېقىشى ئۈچۈن ئۇنىڭ يىنىغا چىقتىم.

- ئوبدان ئويلاپلا، مەن مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلىغا دەپ بولدۇم. بوران سەل توختىسا، چوڭ كۆلەمدە قۇتقۇزۇش، ئىزدەش ھەرىكىتى ئىلىپ بارىمىز. ئەينىدىن گىپىمنى سەۋرىچانلىق بىلەن ئاڭلاپ بولغاندىن كىيىن، يۇقارقى جاۋاپنى بەردى. لىكىن مەن يەنىلا خاتىرجە بولالمىدىم.

- ئەگەر بوران توختىماي قاسىچۇ؟

- چوقۇم توختايدا.

- ئەگەر ئۆتكەنكىدەك بىز ھەپتە چىقىسچۇ؟

- سىلە نىمدا ھەممە ئىشنى يامان تەرەپكىلام ئويلايلا؟ بۇندا چاغدا باغۇ، ماندا ياخشى ئىشلىنى ئويلاپ، ياخشى تىلەكلىنى تىلەيمىز. «تىلىسەڭ تاپاسەن» دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمۇ. ئۇندامۇ بولاپ كەتمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن بىگىمنىڭ ئىقتىدارىغا ۋە كۈچ-قۇدرىتىگە يۈز پىرسەن ئىشىنىمە!

- مەنمۇ ئىشىنىمە. لىكىن بالانىڭ ھەممىنى مەن تىرىپ قويۇپ، ھىچ ئىش قىلماي ئۆيدە ئوتتۇراشقا پەقەت ۋىژدانىم چىدىمىدى. چىڭ گەپ قىلسام، يولنى تاپالغان بوسام، ھەقاسىڭلا ئۇخلاپ قاغان چاغدا بېرىپ

بىگىمنى ئىزدەيتىم.

-كۆڭەللىرىنى چۈشىنىمە. سەۋىر قىللى. ياش ۋاقتىمىزدا بىگىم بىزنىڭ
بىر خارابلىققا كۆمۈلەپ قېلىپ، بەش كۈندىن كىيىن يانا ساق-سالامەت
چىققان.

-راسما؟

-راس. بەش كۈن ئاچ كۆمۈلەپ قېلىپمۇ، چىقىپ مىنى كۆرەپ «تاماكامنى
ئۇنتۇپ قاپتىكەنمە، بەك ئىچىم سىقىلىپ كەتتى» دەپ چاقچاق قىغان.

-بىگىمىمۇ تاماكا چىكەمتى؟

-بىزمەزگىل چەككەن.

-لىكىن ئۇۋاقتىدا بىگىم ياشىدىن. ھازىر ياشىنىپ قاغان تۇسا؟

-ئۇ چاغدا ياش ۋوغان بىلەن تەجىربىسى يوقتى. ھازىر ياشانغان بىلەن
نۇرغۇن تەجىربىسى با ئەمەسمۇ.

ئەينىدىننىڭ يىنىدىن خېلى زور ئۈمۈدلىنىپ قايتىپ چىقتىم. دىمەك

بىگىم مەن ئويلىغاندىنمۇ نەچچە ھەسسە كۈچلۈك ھەم چىدامچان

ئىكەن. ئۇنىڭ ئورنىدا مەن بولغان بولسام يەر ئاستىغا بەش كۈن

كۆمۈلۈپ قېلىش ئەمەس، بىزنىڭ ئۆيىنىڭ يەر ئاستى ئامبىرىغا بىر كۈن

سولىنىپ قالسام، ئۆزۈمگە ئۆلۈم تىلەپ، ھالىمدىن كىتەتتىم. بىر چاغدا

دادامنىڭ زورلىشى بىلەن پاخپايتىپ ئۆستۈرۋالغان چېچىمنى

چۈشۈرۈۋەتكەندە، ئۆيدە تۇرۇپ ئاچلىق ئىلان قىلىپ، كەچكىچە ئاران

چىدىغان ئىدىم.

كارىۋاتتا تاماكا چەككەچ بىگىمنىڭ قايتىپ كەلگەن ھەرخىل

مۇمكىنچىلىكى ۋە ھالىتىنى پەرەز قىلدىم.

1) بىگىم ھېلىقى ئۆلگۈر قوڭغۇزلارنى ئېزىقتۇرۇۋېتىپ، ماڭغان يولى

بويىچە قايتىپ كىلىدۇ. ئاندىن بورانىڭ توختىشىنى كۈتۈپ، ئىككىنچى

ئازگالدىن چىقىپ، بىخەتەر بىر جاينى تېپىپ ئۇخلايدۇ. بوران

توختىغاندىن كىيىن، بىخەتەر يەر ئۈستىگە قايتىپ چىقىپ، ئەتە

ئەتىگەندە مېنى ئويغۇتىدۇ!

(2) بىگىم مەتسىلىم دىگەن يول بويىچە مېڭىپ، ئوڭۇشلۇق ھالدا ھېلىقى يىزا تەۋەلىكىگە چىقىدۇ. ئاقكۆڭۈل دېھقانلار بىگىمنى ئۆيىگە تەكلىپ قىلىپ، يەرلىك توخۇ باسقان پولو بىلەن مېھمان قىلىدۇ، بىگىم بۇرنىنى كولاپ بەخىرامان ئۇخلاپ قالىدۇ. بەلكىم ئۇ ھازىر تاتلىق چۈش كۆرىۋاتقاندۇ.

(3) بىگىم ئويلىمىغان يەردىن تارىخى قىممىتى ناھايىتى زور، بايلىق ۋە قەدىمىي يادىكارلىقلار لىق تولغان بىر قەبرىنى بايقاپ قالىدۇ. بوران توختاپ بىز ئۆيەرگە بارغاندا بىگىم بىر تاغار بايلىقنى يۈدۈپ ئالدىمىزغا چىقىدۇ. ئۇ تاپقان نەرسىلەرنىڭ ئىچىدە دۇنيانى زىل-زىلىگە سالغۇدەك قىممىتى بار بويۇملار بولىدۇ.

(4) بىز ۋە قۇتقۇزۇش ئەترىتى ئۇنى ئىزدەپ يۈرگەندە، ئۇ ئاللىقاچان مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە كىلىپ بولغان بولىدۇ. بىز ئۇنى تاپالماي ئېزىپ قالغاندا، ئۇ بىزنى قۇتقۇزغىلى كىلىدۇ. بىزنى تاپقاندىن كىيىن بۇرنىنى كولاپ تۇرۇپ «مېنى ھەجەپ ئەنسىرەتتىڭلا. تاس قالدىم ئەدەم ئىزدەش ئىلانى بەگىنى» دەپ بىزنى زاڭلىق قىلىدۇ.

ئويلىغانسىرى ھاياجانلىنىپ، خۇددى بىگىم ھازىرلا قايتىپ كىلىدىغاندەك ھىسسىياتقا كىلىپ، ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتى. يەنە بىرتال تاماكا تۇتاشتۇرۇپ چەككەچ، مەن ئۇنتۇپ قالغان نازۇك بىر مەسىلە ئېسىمگە كىلىپ قالدى. ئۇ بولسىمۇ بىگىم يالغۇچ! شۇنىڭ بىلەن قايتا خىيال سۈرۈشكە مەجبۇر بولدۇم.

(1) بىگىم ھېلىقى ئۆلگۈر قوڭغۇزلارنى ئېزىقتۇرۇۋىتىپ، ماڭغان يولى بويىچە قايتىپ كىلىدۇ. ئاندىن سىلىۋەتكەن كىيىملىرىنى تېپىپ كىيىپ، ئىككىنچى ئازگالدىن چىقىپ، بىخەتەر بىر جاينى تېپىپ ئۇخلايدۇ. بوران توختىغاندىن كىيىن، بىخەتەر يەر ئۈستىگە قايتىپ چىقىدۇ.

2) بىگىم مەتسىلىم دىگەن يول بويىچە مېڭىپ، ئوڭۇشلۇق ھالدا ھېلىقى يىزا تەۋەلىكىگە چىقىدۇ. لىكىن يالىڭاچ، ئېيىقتەك تەمبەك بىگىمنى كۆرگەن دېھقانلار ئۇنى ياۋايى ئادەممىكىن دەپ قورقۇپ قاچىدۇ. بىگىم ئۇلارغا چۈشەندۈرمەن دەپ قوغلايدۇ. ساقچىخاندىن ئادەم كىلىپ بىگىمنى تۇتۇۋالىدۇ. بىگىم ئەھۋالنى ئۇلارغا ئېيتسا ئۇلار ئىشەنمەيدۇ. ئامال تاپالمىغان بىگىم ئەينىدىنكى تىلفۇن قىلىدۇ. بىز ئۇ يەرگە بېرىپ ساقچىلارغا «بۇ ئەدەمنىڭ نېرۋىسى سەل ئاجىزتى» دەپ چۈشەنچە بېرىپ، ئۇنى ياندۇرۇپ ئەكىلىمىز. خىجىللىقتا قالغان بىگىم بېشىنى بىرەر ئايغىچە كۆتۈرەلمەي يۈرىدۇ.

3) بىگىم يەر ئاستىدا مەتسىلىم دىگەن باشقا بىر توپ كىشىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ قالىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ بىرسىنى ئۇرۇپ، كىيىمنى سالدۇرۇپ كىيىۋالىدۇ. ئاندىن ئارقىغا قايتىپ، شامال توختىغاندىن كىيىن، كىچىك كىلىپ قالغان كىيىملەر بىلەن بۇرنىنى كولىغان ھالەتتە بىزنىڭ ئالدىمىزدا پەيدا بولىدۇ.

4) كىيىمنى تاپالمى، يالىڭاچ ھالەتتە قايتىپ كىلىپ، مېنى توساتتىن يۇقىرى ئاۋازدا گەپ قىلىپ قورقتىۋىتىدۇ...
كۆڭلۈمنىڭ بىرىلەردە ئەنسىزلىك يوشۇرۇنغان بولسىمۇ، ئۆزۈمنى ھەرخىل خىياللار بىلەن بەزلەپ ئۇخلاپ قالىدىم....

27- باپ خەيىرخوش، مازار مۇشۇكى!

بوران ئۈچ كۈن چىققاندىن كىيىن پەسلىدى. بىز بىگىمنى ئىزدەش ئۈچۈن ھېلىقى يەرگە بارغاندا، ئۆيەردە دالا ماشىنىسىدىن بىرقانچىسى توختىتىلغان ئىكەن. بىر توپ كىشىلەر ئازگالنىڭ ئورنىنى تاپالماي ئايلىنىپ يۈرەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن مەن دىمەتلىك بىر يىگىت بىزنى كۆرۈپ، ئالدىمىزغا يۈگۈرەپ كەلدى.

- ئەينىدىنكا، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

- ۋائەلەيكۇم!

ئۇ يىگىت ھەممەيلەن بىلەن ئىككى قوللاپ كۆرۈشۈپ بولغاندىن كىيىن، ئاساسلىق ئەھۋالنى دوكلات قىلدى. ئۇنىڭ دىيىشىچە كىرىش ئېغىزى پۈتۈنلەي كۆمۈلۈپ كىتىپتۇ. ئۇلار بىرقانچە سائەت قازغان بولسىمۇ يەنىلا كىرىش ئېغىزى ئاچالماپتۇ.

يۈرىكىم ئەنسىز سوقۇشقا باشلىدى. ئەينىدىنكى قارىدىم. ئۇ ماڭا چۈشكۈن بىر قاراپ قويۇپ، سومكىسىدىكى خاتىرىسىنى ئالدى ۋە ۋاراقلىرىنى ئۆرۈپ بىر بەتتى ئېچىپ، ھېلىقى يىگىتكە كۆرسەتتى.

- مۇشۇ يۆلىنىش ۋە ئورۇن بويىچە قازغانمۇيا؟

- شۇنداق، سىلە تىلفۇن قىلغاندا مەن خاتىرىلىۋالغان، مانا!

يىگىت يانچۇقىدىن بىر كىچىك خاتىرىنى ئېلىپ ئەينىدىنكى كۆرسەتتى. ئەينىدىن ئىككى سان-سەفەرنى قايتا-قايتا سېلىشتۇرغاندىن كىيىن، خاتىرىنى يىگىتكە قايتۇرۇپ بىرىپ، بىردەم ئويلىغاندىن كىيىن «داۋاملىق كولاڭلا!» دەپ كۆرسەتمە بەردى. يىگىت دەرھال ئېغىزىنى قېزىۋاتقانلارغا ئەينىدىننىڭ پىكىرىنى يەتكۈزدى. مەنمۇ ئۇلارنىڭ قېشىغا بىرىپ، تىشاڭدىن بىرنى ئېلىپ كولاشقا باشلىدىم. ھەر بىر تىشاڭ سالغاندا ئىچىمدە بىگىمنىڭ ئىسمىنى چاقىرىپ تۇرۇپ سالىدىم، ھەر بىر تىنىقىمدا بىگىم بىلەن ئۆتكەن كۈنلەرنى ئەسلىپ سالىدىم، باشقىلار توختاپ قالسىمۇ، توختىماي سالىدىم، قوللىرىم قاپىرىپ، سېزىمىنى يوقاتسىمۇ

توختىماي سالدىم، كۆز ياشلىرىم كۆرۈمنى ئېچىشتۇرسىمۇ پەرۋا قىلماي
سالدىم....

چۈشچىكە كولايمۇ بىرىنجى ئازگالنىڭ ئېغىزىنىمۇ تاپالمىدۇق. تېشاڭنى
يەرگە قويۇپ، ئۆزۈمنى قۇمغا تاشلاپ، ئوڭدامدا يانتىم. كۆزۈمنى بۇلۇتلارغا
تىكىپ، بىگىم بىلەن ئۆتكەن بارلىق كۈنلەرنى ئەسلىدىم. ئۇنىڭ بۇرنىنى
كولاپ تۇرغان ھەجۋىي ھالىتى، مەنىلىك پاراڭلىرى، نىمە ئويلىسام بىلىپ
قالدىغان ئۆتكۈر كۆزلىرى، ئىككى مىتىرگە يېقىنلىشىپ قالدىغان قاۋۇل
بەدىنى، بۇرنىنى بوغۇپ ئۆلتۈرگەن كۈچلۈك بىلەكلىرى... ئەپسۇس، مېنىڭ
خاتالىقىم بىلەن ئۇ ھازىر قۇمنىڭ ئاستىدا!
-تۆرەم!

مەتسىلىمنىڭ مېنى چاقىرغان ئاۋازى خىيالىمنى بۆلسۈۋەتتى. ئۇنىڭغا
قارىدىم. ئۇ ماڭا تېخىمۇ يېقىنلاشتى. ئاندىن قۇلاق تۈۋىمگە پىچىرلىدى.
-تۆرەم، ھازىر شامال پەسلىدى. بىز تەۋەككۈل قىلىپ يەنە بىر چىقىش
ئېغىزى تەرەپكە بېرىپ باقايلى.

ئۈمۈد نۇرى يەنە قەلبىمنى يورۇتۇشقا باشلىدى. مەن دەرھال ئورنۇمدىن
تۇرۇپ، ئەينىدىننىڭ يېنىغا باردىم ۋە ئۇنىڭغا مەتسىلىمنىڭ تەكلىۋىنى
يەتكۈزدۈم. ئۇمۇ ناھايىتى ھايانلاندى. ئاندىن ھېلىقى يېڭىنى يېنىغا
چاقىردى.

-بىز يەنە بىر چىقىش ئېغىزى بار دەپ پەزە قىلغان يەگە، بېرىپ
باقىلى، سىلە داۋاملىق كۆپچىلىكنى تەشكىللىگەچ تۇسا.
-مەن بىرقانچە ئادەمنى ئىلىپ بىللە باراي!

-ياق. بىز ئۇ يەرنى تاپالامدۇق-تاپامامدۇق تەخى ئېنىق ئەمەس. باكا
كۈشنى چاقمايلى. تاپاممىساق شىتتىك يېنىك كىلىمىز. تېپىپ قاساق
سىلەرگە خەۋەر قىلىمىز.

-بولدۇ. ھەرھالدا دىققەت قىلارسىلەر!

-ماقا، شۇندا بوسۇن، بىز ماڭدۇق.

شۇنداق قىلىپ ئۈچەيلەن يەنە بىر چىقىش ئېغىزىنى ئىزدەپ ماشىنىدا بىلەن ماڭدۇق. ماشىنىنى ئەينىدىن ھەيدىدى، مەتسىلىم ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ يول باشلىدى. مەن ئارقىدا ئولتۇرۇپ ئەتراپنى ئەستايىدىللىق بىلەن كۆزەتتىم. بىرقانچە سائەت مېڭىپمۇ مەتسىلىم دىگەن يەرنى تاپالمىدۇق.

- مەتسىلىمكا، سىلە زادى تاپالاملا-تاپاماملا ئۇيەنى؟

- تاپتىمە! چوقۇم تاپتىمە!

- ھېلىمۇ خىلى ئۇزاق ماڭدۇق دەيمە! ئوبدانراق ئويلاپ باقسا!

مەن ئۇ يەرنى تاپالماي جىلە بولۇپ قالغان ئىدىم. ئەينىدىن ماڭا رەددىيە بەردى.

- ئۇندا جىلخو بومىسا تۆرەم 18! زىل بوغان يەنى تېپىش ئۇندا ئاسان ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەينى چاغدا مەتسىلىماخۇن يەنىڭ تىگە بىلەن مېڭىپتىكىن، ئالدىرماي ئىزدەيلى.

بىز يەنە بىرقانچە سائەت ماڭدۇق. زاۋال ۋاقتى بولاي دىگەندە، ئازغىنە توغراق ئۇنىڭ بىرىەرگە كەلدۇق.

- مۇشۇ يەر شۇ ئەينە!

مەتسىلىم ھاياجان بىلەن ۋارقىراپ كەتتى. بىز دەرھال ماشىنىنى توختىتىپ، ئۇ توغراقلىققا قاراپ يۈگۈردۇق. توغراقلىققا ئاز قالغاندا كىچىك بالا ئاران پاتقۇدەك بىر ئېغىزنى بايقىدۇق.

- مېشە شۇمۇيا؟

مەن ھاياجان بىلەن مەتسىلىمدىن سورىدىم. ئۇ كىچىك كامارغا بىردەم قارىغاندىن كىيىن، يەنە ئالدىغا قاراپ ماڭدى. مەن ھەيران بولۇپ ئۇنىڭغا ئەگەشتىم. توغراقلىقنىڭ ئارسىدىمۇ بىر كامار تۇراتتى. ئەتراپىدىمۇ شۇنداق.

- بۇ توشقاننىڭ ئۇۋىسى ئەمەستۇ مەتسىلىماخۇن؟

- توشقاننىڭ ئۇۋىسىمۇ باردەك قىلىتۇ. ئەمما مەن دىگەن چىقىشقان يەمۇ

مىشەدە!

-قاسىدۇ ئەمىسە؟

-ھەي....

مەتسىلىمۇ بۇ بەش-ئالتە كامارنىڭ قايسىسىنىڭ ئۇ بىلىدىغان چىقىش ئېغىزى ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈرەلمەيۋاتاتتى.

-ماندا قىلىلى. بىز قايتىپ ياردەمچى قوشۇننى باشلاپ كىلىپ، ھەممە كاماغا چۈشۈپ باقىلى.

-ھازىر قاراڭغۇ چۈشەي دەپ قالدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئارقىمىزغا قايتساق يانا بەش-ئالتە سائەت ۋاقىت كىتىدا، يانا قۇم كۆچەپ قېلىشمۇ مۇمكىن. ئەڭ ياخشىسى كۈچىمىزنىڭ يىتىشىچە ئۆزىمىز ئىزدە باقىلى!

ئەينىدىن مىنىڭ ياردەمچى چاقىرىپ كىلىش تەكلىۋىمىنى رەت قىلدى. ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ دىگىنىنىڭ ئاساسى بار ئىدى. مەن مەتسىلىمگە قارىدىم. مەتسىلىم بىز ئەڭ باشتا بايقىغان كامارنىڭ ئالدىغان كىلىپ، قولى بىلەن قۇمنى ئىككى تەرەپكە كولاپ، ئېغىزنى كىگەيتىشكە باشلىدى. ئەينىدىن ماشىنىنىڭ ئارقىسىدىكى تىشاڭدىن ئىككىنى ئېلىپ كەلدى. مەن بىرنى قولۇمغا ئېلىپ مەتسىلىمگە ياردەملىشىپ كولاشقا باشلىدىم. ئۇزاق ئۆتمەي، ئادەم پاتقۇدەك ئېغىز تەييار بولدى. مەتسىلىم ئىككىمىز ئورەككە چۈشۈپ، كامارنىڭ يۆلىنىشىنىڭ تۆۋەنگە ئەمەس بەلكى يانغا ئىكەنلىكىنى كۆردۈق.

-بۇ توشقاننىڭ ئۇۋىسى ئىكەن.

مەتسىلىم كامارغا قولىنى سېلىپ باققاندىن كىيىن، ئۇ يەرنىڭ توشقان ئۇۋىسى ئىكەنلىكىنى جەزىملەشتۈردى. بىز قايتىپ چىقىپ يەنە بىر ئېغىزنى كىگەيتىشكە باشلىدۇق. ئۇمۇ توشقاننىڭ ئۇۋىسى بولۇپ چىقتى. يەنە ئالماشتۇق، ئۇمۇ توشقان ئۇۋىسى بولۇپ چىقتى....

ئالدىمىزدا پەقەت ئۈچ ئېغىزلا قالغان ئىدى. ئىغىزلار ئاز قالغانسىرى مەن ئۈمۈدسىزلىنىشكە باشلىدىم. بىزگە چىراق تۇتۇپ بېرىۋاتقان ئەينىدىننىڭ

چىرايغا سەپ سالدىم. ئۇنىڭ چىرايىدىنمۇ بىرخىل چۈشكۈنلۈك بىلىشىم تۇراتتى. بىر ئاز دېمىمىزنى ئىلىۋالغاندىن كىيىن، يەنە ئېغىز كىگە يېتىشكە باشلىدىمۇ. ئىش قىلغىچ مەتسىلىمدىن سورىدىم.

- سىلە مېشە شۇ دەپ ئېنىق جەزىملەشتۈرەلەملا؟

- شۇنداق. بۇ ئەتراپتا مۇشەدىن باشقا يەردە ئاساسەن توغراق يوق.

18- زىل بۇرۇنمۇ مۇشۇ توغراقلىق بامىتى؟

- ئۇ چاغدا توغراق جىق ئىدى. ھازىر كۆمۈلەپ ئاز قاپتۇ.

- ھە....

كۆڭلۈمدە «توغراقلىق كۆمۈلۈپ مۇشۇنچىلىك قالغان يەردە، سىلە چىققان ئېغىز كۆمۈلۈپ كەتمەسمۇ؟» دەپ سورىغۇم كەلگەن بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ، جۈملىدىن ئۆزۈمنىڭ كۆڭلۈمنى يېرىم قىلغۇم كەلمىدى. ئۇن- تۈنسىز ئېغىزنى كولىدۇق. بۇ ئېغىز خېلىلا چوڭقۇر ھەم تۈز يۆلىنىشتە چىقىۋاتاتتى. مەن غەيرەتكە كىلىپ كولاش سۈرئىتىمنى تىزلەتتىم. ئىككى مىتىرغا يېقىن چوڭقۇرلۇقتا كولىغاندىن كىيىن، ئوڭغا قىيپاش تەرەپتىن يەنە بىر ئېغىز كۆرۈندى. ياخشى يېرى، بۇ ئېغىز خېلىلا چوڭ ئىدى.

- مانە، مۇشۇ يەر شۇدەكلا تۇرىتۇ ئەينا!

مەتسىلىم ھاياجانلىنىپ كەتتى. مەن ئەينىدىن تاشلاپ بەرگەن قول چىراقنى ئۇ ئېغىزغا تۇتتۇم. دىگەندەك ئۇنىڭ ئىچى خۇددى بىر ئۆڭگۈردەك يوغان ئىدى. بىز خۇددى بىگىمنى تاپقان دەك قۇچاقلىشىپ خۇش بولۇپ كەتتۇق. ئەينىدىنكە ياردەملىشىپ مۇقىنلاشتۇرۇش تۈۋرىكىنى ئورنىتىپ بولغاندىن كىيىن، ئۆڭگۈرگە چۈشمەكچى بولدۇق.

- غوجام، تۆرەم، ئەڭ ياخشىسى مەن ئەۋەل چۈشۈپ باقاي. ئىككىلىرى ساقلاپ تۇرۇشسا ماقىم!

مەتسىلىم بىزنىڭ بىللە چۈشۈش تەكلىۋىمىزنى رەت قىلىپ تۇرىۋالدى.

- ماندا قىللى، ئەينىدىن تاغام تىشىدا تۇرۇپ تۇسۇن، شىككىمىز بىللە

چۈشلى ، قاندا دىدىم؟

-بوممايتۇ. يەنىلا مەن يالغۇز چۈشەي. مەن بۇنداق يەرگە كۆنۈك. ئەۋەل

ئەخۋالنى كۆزىتىپ چىقاي ، بىخەتەر بولغاندا ئاندىن بىللە چۈشەيلى!

-ماقا. مەتسىلماخۇننىڭ گىپىنىڭمۇ ئاساس با. ئاشتاقللى تۆرەم!

ئامالسىز سىرىتتا ئەينىدىن بىلەن ساقلاپ تۇرۇشقا مەجبۇر

بولدۇم. مەتسىلىم ئۆزى يالغۇز قولچىقراقنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كەتتى. مەن

ئازگالنىڭ ئىچىدە قۇمغا يۆلۈنۈپ تاماكا تۇتاشتۇردۇم. غۇۋا كۆرۈنۈپ

تۇرغان يۇلتۇزلارغا قاراپ ، بىگىمنىڭ نۇرلۇق كۆزلىرىنى ئەسلەپ قالدىم.

-ئەينىدىن تاغا ، بىگىمنىڭ خوتۇن ، بالىۋاقىسى بادۇ؟

-با.

-قەشقە دىمۇيا؟

-ياق. ئۇزۇن ژىللار ئىلگىرى بىگىمنى تاشلاپ چەتئەلگە چىكەتكەن.

-ھە؟! نېمىشقا ئەمدى؟

-مەنىمۇ سەۋەبىنى ئۇقىمىدىم. ئايالى ئۇنىڭ ئەمدە بىزىياشقا چىگەن

بالىسىنى ئىلىپ ، چەتئەلگە چىكەتكەن. ماڭىدىغان چاغدا بىگىمگە بىزىياچە

خەتنى تاشلاپ قويپ ، خوشمۇ دىمەي تەخى!

-قىزىق ئايالكىنىيا ئۇ ، توۋا....

-بۇ بىگىمنىڭ ئەڭ چوڭ كۆڭەل يارىسى.

-كىيىن پەقەت يىنىپ چىمىدىما؟

-بىزىقىتىم يىنىپ چىگەن. بىگىم شۇندا خوش ۋولاپ كۆرەشكىنى باغان.

-ئەندىنچۇ؟

-ئۇ خوتۇن چەتئەلدە باشقا ئەگە تىگىپ ، بالىلىق بولاپتا. ئاتانىسى

بىلەن كۆرەشكىنى كەپتىكىن.

-بالىسىنچۇ؟

-بالىسىمۇ بىللە كەپتىكىن ، لىكىن بىگىمنى قەتتى تونىمىدى.

-نىمىشقا تونمايدا ئەمدى؟

- بەك كىچىك چىكەتكەن ئەمەسمۇ ئۇبالا. قايتىپ كەنگەندە يەنە
ياشمىتىكى ئىشقىلىپ.

- ۋىيى! ئانىسى «داداڭ جۇڭگودا، ئىسمى پالانچى، مانداراق ئەدەم» دەپ
بەمىگەن بوغىمىتى بالسىغا؟

- ۋاي تاڭەي، دەپ بەمىگەن ئوخشايدا.

- بىگىم كۆرەشمىگەن بوسمۇ بولاپتىكىن ھە؟

- شۇڭا دەيمە. بىز تەخى ئۇنى بىگىمنى دەپ قايتىپ كەلدى دەپ ئويلاپ
قايتۇق ئەمەسمۇ.

- ھەي ئىست... لىكىن بىگىمنىڭ چىرايىغا قايلىسىغۇ ئۇندا دەت
تاتقان ئەدەمدەك تۇمايدۇ.

- ۋىيى! يانا قايدا زۇسە دەت تاتقان ئەدەمدەك بولتى؟ ھىلىمۇ

چاشلىرىنى ئۇزۇن قويۇپ، ساقال-بۇرۇتلىرىنى چۈشۈمەي بەك ئۇزۇن زۇرۇپ

كەتتى دەيمە. ئۇنىڭ ئالدىدا بىگىم دىگەن غەزەپ پاكىز، رەتلىك

زۇرتى، ئىشتىنىنىڭ قىرىنى بۇزماي، قىزۋاللىنىڭ كۆزىدىن ئوت

چىقىرۇبتىتى، ئۆزى بەك كىلىشكەن، چىقىشقاق بوغاقچا، ھەممە ئەدەم

ئامراقى ئۇنىڭغا!

ئەينىدىننىڭ چىرايىدا بىرخىل ئىپتىخارلىنىش ۋە ھايانلىنىش

تۇيغۇسى ئەكسى ئىتەتتى. دىمىسىمۇ ھەرقانداق ئادەم ياشلىق باھارىنى ۋە

گۈزەل كۈنلىرىنى ئەسلىسە، شۇنداق بولشى مۇمكىن.

- بىگىم نىمىشقا دايم بۇنىنى كولايدا؟

- بىز قىتىملىق خىزمەت جەريانىدا قاتتىق زەخمىلەنگەن. ھەتتا بۇراش

سىزىمنى پۈتۈن يوقاتقان. كىيىن داۋالنىپ ئەسلىگە كەلدى. ئۇنىڭ

دېيىشىچە بىرىنجىدىن كۆنەپ قاپتا، شىككىنجىدىن پات-پات كولاپ

تۇمىسا بۇنى سىزىمنى يوقىتىدىكىن.

- ھە. سىلىنىڭچۇ؟

- مېنىڭ بۇنۇم ساققۇ.

-مەن بۇنلىرىنى دىمىدىم. ئۆيدىكىلىنى دەتمە.
 -ھە، مېنىڭ ئۈچ قىز، شىككى ئوغلام با. ھەممىسى باشقا شەدە.
 -نىمىشقا سىلنىڭ قاشلىرىدا تۇمايدى؟
 -خىزمىتى باشقا يەدە بولاپ قالدى ئەمەسمە، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماڭا
 ئۇلىنىڭ ھەمرا بولۇش ھاجەتسىز. ئۆزلىرىمۇ كۆلە، مەن مۇشتا تولا
 ئۇيە-بۇيەدە بولاپ قالغە.
 -ھاممىزچۇ؟
 -تۈگەپ كەتكىنى ئۇزۇن بولاپ كەتتى.
 -ياتقان يېرى جەننەت ۋوسۇن.
 -ئىنشائاللا.
 -بىگم بىلەن تونۇشقىلى قانچىلىك بولدى سىلىگە؟
 -ئىسىمنى بىلىپ ماندا سالاملىشىپ تونۇشقىلى قىرىق ژىل
 بولدى، رەسمىي ئەسرالىشىپ تونۇشقىنى، ئوتتۇز ژىل بولاپ قالدى.
 -ھە....
 تاماكا تۇتاشتۇرغاج، قولۇمدىكى فوسفۇلۇرق سائەتكە قاراپ
 باقتىم، مەتسىلىم كىرىپ كەتكىنىگە ساق ئىككى سائەت بولۇپتۇ. ئۇنىڭدىن
 سەل ئەنسىرەپ قالدىم.
 -ئەينىدىن تاغا، مەتسىلىمكام بەك يوقاپ كەتتى، مەن بى چۈپ باقايمى؟
 -راس خېلى ئۇزاق بولاپتا جىما. گەپ بىلەن بولاپ بىلمەي قاپتۇق.
 -مەن چۈپ باقايمى ئەمىسە؟
 -يانا يېرىم سائەت ساقلاپ باقىلى. چىقماي قاسا بىللە چۈشلى.
 سائەتنىڭ توچكىسىغا قاراپ يېرىم سائەتنى ناھايىتى تەستە
 توشقۇزدۇق، مەتسىلىم يەنىلا قايتىپ چىقمىدى. ئەينىدىن بىلەن بىرلىكتە
 يەنە ئىككى مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرىكى ئورنىتىپ، بىزمۇ مەتسىلىمنى
 ئىزدەپ چۈشۈپ كەتتۇق. ئۇ ئېغىزنىڭ ئىچى مەن ئويلىغاندىنمۇ كۆپ چوڭ
 ئىدى. ئىچىدە ھىچقانداق ئىمارەت-قۇرۇلۇش كۆرۈنمەيتتى ھەم بىز بۇرۇن

چۈشكەن قۇم ئاستىغا ئوخشاش دېمىق ھەم قۇرغاقمۇ ئەمەس ئىدى. مەتسىلىمنىڭ ئىزىنى بويلاپ ماڭدۇق. ئۇنىڭ ئىزى يەنە بىر ئېغىزغا ئوخشايدىغان يەردە غايىپ بولغان ئىدى. چىراقنى ئۇيەرگە تۇتۇپ باقتىم. ئانچە چوڭقۇر ئەمەستەك تۇراتتى. ئەينىدىننىڭ سەمىگە سالمايلا تەۋەككۈل قىلىپ سەكرەپ چۈشتۈم.

- ئاپلا خەشمەت! تۆرەم ئاندا قىممىلىرى بولتى!

- بەك چوڭقۇر ئەمەسكىن، سىلە توختاپ تۇسا، مەن ئىچكىرلەپ چىرىپ ئۇنى ئىزدەپ باقاي.

- ئەڭ ياخشى بەك ئىچكىرلەپ چىمەي، ئۇنى تولاپ باقسا. ماقا.

ئەينىدىننىڭ گىپى بويىچە ئالدىمغا ئون مېتىردەك مېڭىپ، پەس ئاۋازدا مەتسىلىمنىڭ ئىسمىنى چاقىردىم.

- قوقماي چىڭراق تولسا، بۇندا كەڭرى يەدە ئاۋاز رىئاكسىيىسى كۈشۈك بوممايدا.

بۈگەننى ئاڭلاپ غەيرەتلىنىپ ئاۋازىمنى تولۇق قويۇپ بېرىپ چاقىردىم. بىرقانچە قېتىم چاقىرغاندىن كىيىن، مەتسىلىمدىن غۇۋا جاۋاپ قايتقاندەك بولدى. مەن تېخىمۇ كۈچەپ ۋارقىرىدىم. ئالدىمدىن دۇپۇرلەپ بىرسى يۈگۈرۈپ كەلگەندەك بىلىندى. ئۇزۇن ئۆتمەي مەتسىلىم چىراقنى تۇتۇپ ئالدىمغا پەيدا بولدى.

- ھەجەپ قوئاتلا ئەدەمنى! نىمدا يوقاپ كىتىلا دەيمە؟

- ھىي-ھىي-ھىي! قارىسام ھىچ ئوخشمايتۇ. تۈرۈك كۆرۈپ بېقىپ ئەندىن ھەرقايسىلىرىنى چاقىراي دىگەن.

- ھە، قايدا كىن؟ مېشە شۇمىكىن يا؟

- ئەمەسكىن، خاتا كېرىپ قايتۇقيا ئەينا.

- ماڭسا ئۇندا ۋوسا چىكىتلى.

مەتسىلىم بىلەن ئارقىمىزغا ياندۇق. ئوڭۇشلۇق ھالدا مەن سەكرەپ

چۈشكەن ئازگالدىن چىقتۇق. چىقىش ئېغىزغا ئاز قالغاندا ئۈچەيلەن
بىراقلا بىرسى كولاپ قويغان توزاقتەك بىر ئورەككە چۈشۈپ
كەتتۇق. تەللىمىزگە يارىشا بۇ ئورەك بەك چوڭقۇر
بولمىغاچقا، ھىچقايسىمىز زەخمىلەنمىدۇق. لىكىن بىز چۈشۈپ كەتكەن
يەرنىڭ ئېگىزلىكى ئۈچ مىتىر ئەتراپىدا ئىدى.

-بايام ھىچ بىزىدە ئورەك بادەك قىماتتى، ھەجەپ ئۆزىچى چۈپ
كەتتۇقيا؟

-بۈيە كەڭرى بوغاچقا كۆمەي قاغان ئوخشايىمىز.

-ۋۇجىنىم، خېلى چوقۇكنە بۇ ئۇۋا تەككۈ ئوراك!

بىز بىردەم ۋايساپ باققاندىن كىيىن، چىقىپ كىتىش ھەققىدە
ئىزدەندۇق. مەن خېلى كۈچەيمۇ، ياماشقۇدەك قاتتىق نۇقتا
بولمىغاچقا، ئامال قىلالىمىدەم. ئاخىرى مەتسىلىم ئىككىمىز ئەينىدىن
كۆتۈرۈپ يۈرۈپ ئۇنى چىقاردۇق. مەتسىلىمنى شۇنچە زورلىساممۇ ئاۋۋال
چىقىشقا ئۇنىماي، مېنى مۇرىسى بىلەن كۆتۈرۈپ ئازگالدىن چىقىرىپ
قويدى. مەن ئازگالدا تەرگە چۆمۈپ كۈلۈمسىرەپ ماڭا قاراپ تۇرغان
مەتسىلىمگە چاقچاق قىلغۇم كەلدى.

-سىلىنىڭ جەمەت تامغا يامىشقا ئۇستا بوغاندىكىن، ئۆزلىرى سەكلەپلام

چىقالا يلا ھەقىچان؟

-ھىي-ھىي-ھىي! ياش ۋاقتىدا ئەشتا قىلالايتىم. ھازىر چىقاممايتىمە.

-چاقچاق، مەن چىقىپ ئاغامچا ئەچىرەي. سەل ساقلاپ تۇسا جىما!
-ئوبدان.

ئەينىدىن بىلەن ئىككىمىز يەر يۈزىگە چىقىپ، ماشىنىدىن قىسقىراق
بىرتال تانىنى ئىلىپ يەنە قايتىپ چۈشتۇق. مەتسىلىم بار ئازگالغا ئاز
قالغاندا بىردىنلا سىرىتتىن چىققان شامال بىز تۇرغان ئازگالغا توختىماي
قۇم چۈشۈرۈشكە باشلىدى.

-ئاپلا! شىتتىك مەتسىلىماخۇنى تاتىۋاللى!

ئەينىدىن جىددىيلىشىپ مەتسىلىم چۈشۈپ كەتكەن ئازگالغا قاراپ
يۈگۈردى. شامال بارغانسېرى كۈچىيىپ، چىقىش ئېغىزىدىن تۆكۈلۈۋاتقان
قۇمنىڭ مىقدارى كۆپەيدى.

- مەن بىلەن كارىڭلار بولمىسۇن. تىز چىقىپ كىتىڭلا ماقىما!
يامىشىپ باش-كۆزلىرىگە قۇم كىرىپ چىقالمىغان مەتسىلىم، ئەھۋالىنى
پەرزە قىلىپ بىزنى چىقىپ كىتىشكە ئۇندىدى. بىز قوشۇلماي تانىنى
ئۇنىڭغا تاشلىدۇق. لىكىن قۇم بارغانسېرى كۆپىيىپ كۆزىمىزنى ئېچىشمۇ
مۇمكىن بولماي قالدى.

- جۇگۇ-جۇگۇ غوجام-تۆرەم! چىقىپ كىتىڭلار، مەن بۇنداق ئىشلىغا
كۆنۈك. چوقۇم چىقىپ كىتەلەيمەن!
- شىتتىك تانىنى تۇتسا دەيمە!

بىز يەنىلا ئۇنى ئېلىپ چىقىپ كەتمەكچى بولدۇق.
- مەن تىزلىناي جىنىم تۆرەم! دەرھال چىقىپ كىتىڭلار! ئارقامدا يول بار
ئىكەن. مەن ئاشۇ يەردىن چىقىپ كىتىمەن.

- ياق! دەرھال بوسا دەيمە!
- ھەي! نىمدا قىلىتقانتۇ! بىگىم ھەقاسىنىڭ قۇتقۇزىشىنى كۈتۈپ
تۇرىتۇ. تىز چىقىپ كېتىڭلار!

بىگىمنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ بىز چىقىپ كىتىشكە مەجبۇر بولدۇق.
- قازناق ئۇيىنىڭ شىكىنىڭ ئارقىسىدا قىشتىن ئىككىسى باتۇ، ئەشنىڭ
ئاستىدا كىچىك بالانىڭ نۇمۇرى بىلەن چەك بار، مەن چىقالماي قالسام
چوقۇم بالامغا يەتكۈزۈپ بېرىڭلار! مەن بىگىمنى چوقۇم تاپمەن. ئۇنىڭ...
مەتسىلىمنىڭ كىيىن دىگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىيالماي قالدىم. ئەينىدىن
بىلەن قۇم-تويىنىڭ ئارىسىدا ناھايىتى تەستە يەر يۈزىگە
چىقىپ، ماشىنىنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدۇق...

توختىماي چىققان شامال ماشىنىنىمۇ كۆمۈۋەتكىلى تاسلا
قالدى. بىگىمنى ئىزدەپ كىلىپ، مەتسىلىمدىن ئايرىلىپ قالدۇق. كۆش

ياشلىرىم يەنە قۇيۇلۇشقا باشلىدى. بۇ قېتىم ئەينىدىنمۇ ماڭا تەسەللىي بەرمىدى. بەلكىم ئۇنىڭدا ماڭا تەسەللىي بەرگۈدەك كەيپىيات، ماڭا ئىشەنچ ئاتا قىلغۇدەك ئىشەنچمۇ قالمىغان بولسا كىرەك.

تاڭ سۈزۈلۈشكە يېقىن شامال پەسەيدى. بىز ئۇيقۇسىزلىق ھەم يىغىدىن قىزارغان كۆزلىرىمىز بىلەن مەتسىلىم كۆمۈلۈپ كەتكەن ئېغىزنى ئىزدىدۇق. لىكىن ئۇ يەردە ئېغىز ئەمەس، ھەتتا توغراقنىڭمۇ كۆپ قىسىم كۆمۈلۈپ كەتكەن ئىدى. بېشىمنى قاماللاپ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ قالدىم. يىغلاي دىسەممۇ ئۈنۈم چىقمىدى. قوللىرىم بىلەن توختىماي قۇمنى كولىدىم، ئۆزۈمنى كاچاتلىدىم، قۇمنى ئېلىپ يۈزۈمگە، بېشىمغا قۇيۇپ، قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم. توغرا قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتىم. مەن ئېلىشىپ قالمىدىم، بۇ كۈلكە سوغۇق كۈلكە، ئازاپلىق كۈلكە، پېغانلىق كۈلكە....

-ئۇ ئەسلىدىنلا تەكلىماكاننىڭ كىندىكىدە ئاپىرىدە بوغان بوۋاق ئىدى. ئەمدى ئۇنى ئانىسى ئۆز قوينغا ئالدى....

ئەينىدىن ئالدىمىزدىكى قۇملۇققا قاراپ، ئۆزى ھەم مەن ئۈچۈن ئەڭ ياخشى بولغان تەسەللىي سۆزىنى قىلدى. مەنمۇ قۇمغا قاراپ تۇرۇپ مەتسىلىمگە ئەڭ ئاخىرقى چاقچىقىمنى قىلىۋالدىم.

-خەيرخوش! مازا مۇشكى....!

ئەينىدىن ئىككىمىز ئۆزىمىزنى قۇمغا تاشلاپ ئوڭدىمىزغا ياتتۇق. ھازىرقى ھىسسىياتىمدا ئىگىمىزدىن مېنىمۇ مۇشۇ پېتى قۇمغا كۆمۈۋېتىشىنى تىلەۋاتاتتى. لىكىن تەڭرىم دەل ئەكسىچە شامالنى تولۇق توختىتىپ، مېنى يەنە داۋاملىق بۇ رەھىمسىز چاقچاققا يۈزلىنىشكە مەجبۇر قىلدى.

-ئادەم بارمۇ؟

يۇقىرى ئاۋازلىق ياڭراتقۇدا تونۇش بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. بىز دەررۇ ئورنىمىزدىن تۇرۇپ كەتتۇق. ھېلىقى قۇتقۇزۇش ئەترىتىدىكى يىگىت

بىزنى ئىزدەپ ئادەم باشلاپ كەلگەن ئىدى. بىزنى كۆرگەندىن كىيىن ماشىنىدىن سەكرەپ چۈشۈپ ئالدىمىزغا يۈگۈرۈپ كەلدى.

-يۈزىڭنىڭ شۇكىرى! بەك ئەنسىرەپ كەتتۇق سىلەردىن! سىلەر كىتىپ ئۈچ سائەتتىن كىيىن ئەنسىرەپ ئىزدەپ ماڭغان. لىكىن شۇنچە ئىزدەپمۇ تاپالمىدۇق. يېرىم كىچە بولغاندا قاتتىق شامال چىقىپ كەتتى. ئامالسىز توختاپ قالدۇق. شامال توختىشى بىلەنلا يەنە يولغا چىقتۇق. تاپتۇققۇ ئاخىر....

ئەينىدىن مىننەتتارلىق بىلەن ئۇ يىگىتنىڭ قولىنى چىڭ سىقىپ قويدى. ئاندىن ئۇ تەرەپنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى.
-جىق كۈچەپ باقتۇق. زادىلا ئامال بولمىدى.
-ھەي... بوپتا. ئەمدى مېنى كولايلى. بۇيە سىلە كولىغاندىن يەدىن دۆڭرەك.

-بولدۇ. يەنە بىر ئاكاش يوققۇ؟

ئەينىدىن ئارقىمىزدىكى قۇم دۆۋىسىنى كۆرسىتىپ قويدى. يىگىت ئۇنىڭ نىمە دىمەكچى بولغىنىنى چۈشىنىپ دۇئاغا قول كۆتۈردى....
قۇتقۇزۇش ئەتىرىتى يەنە خىزمەتكە چۈشۈپ كەتتى. مەن ئۇلارغا ياردەملىشىپ ئىشلىمەكچى بولغىنىمدا ھېلىقى يىگىت غىزالىنىشقا، ئاندىن ماشىنىغا چىقىپ، ئەينىدىن بىلەن بىللە ئارام ئېلىشقا ئۈندىدى. قانچە جاھىللىق قىلساممۇ ئۇنىماي مېنى ماشىنىغا ئېلىپ چىقىپ، بىر بوتۇلكا مىنرال سۇ بىلەن تەييار يىمەكلىك ئالدىمغا قويۇپ قويدى. مەن ئۇنىڭغا رەھمەت ئېيتتىم، لىكىن ھېچنەمە يېيىشكە ئىشتىھايىم يوق ئىدى.

-كۆڭۈللىرىنى چۈشىنىمەن. لىكىن ساق-سالامەت بوساق ئاندىن ئۇلارنى قۇتقۇزغىلى، كۆپرەك كۈچ چىقارغىلى بولىدۇ. شۇڭا زورلاپ بولسىمۇ ئازراق ناشتا قىلسا.

-ماقا.

يىگىت چۈشۈپ كەتكەندىن كىيىن، مىنرال سۇنى بىرقانچە يۇتۇم

ئىچىۋىتىپ، تەييار يىمەكلىكنى زورلاپ يېيشكە باشلىدىم. توغرا، مەن ساق بولسام ئاندىن بىگىمنى ۋە مەتسىلىمنى تاپالىشىم، ھىچ بولمىغاندا ئۇلارنى ئىزدەشكە كۈچ چىقىرىشىم مۇمكىن. ناشتلىقنى چاينىغاچ يەنە كۆڭلۈم بۇزۇلدى. بوغۇزۇمغا بىرنەرسە كەپلىشىپ قالغاندەك چايناپ بولغان يىمەكلىكنى يۈتەلمەي قالدىم. تېخى بىرقانچە كۈن ئىلگىرىلا ئەتراپىمدا بىگىم، مەتسىلىم، ئەينىدىن تولۇق بار ئىدى. ھەر قېتىملىق ناشتا مول مەزمۇنلۇق پاراڭ ۋە كۈلكە-چاقچاق بىلەن يېيىلەتتى.

- بوسغۇ سىلىنى زۇدۇپ ئەچىقىپ قويسام بولىتى، سىلە دىگەندەك يېشىم چوڭىيىپ قالدى ئەمەسم!

- ۋۇجىنەم! ئۇ تۇڭنى مەن خوشنامنىڭ تۇققىنىنىڭ تونىشىنىڭ نەۋرە ئېنىسىگە بىرىپ تۇغان راس!

- تۆرەم يېقىننىڭ ياغى قىزۋالدەك ئىغلاڭغۇ بولاپ قالدى دىسە!
ئۇلارنىڭ ھەربىر ئېغىز سۆزلىرى قۇلاق تۈۋىمىدە جاراڭلىغاندەك بولدى. بىگىمنىڭ بۇرنىنى كولاپ تۇرغان بەستىلىك سىماسى، مەتسىلىمنىڭ گەدىنىنى تاتىلاپ ھېجىيىپ تۇرغان قىياپىتى... كۆز ياشلىرىم ئۈن-تۈنسىز ھالدا قولۇمدىكى قاچىغا سىرىغىپ چۈشمەكتە. يۈرىكىم نالە قىلماقتا، تومۇرۇمدا ئېقىۋاتقان قانلىرىم پەرياد ئۇرماقتا....

28-باپ ئۇ كىلىپ كەتتى

ئىزدەش خىزمىتى ئۇدا ئۈچ كۈن داۋاملاشتى. بىرقانچە كىرىش ئېغىزىنى ئاچالدىق. لىكىن ھىچقايسى مەتسىلىم كۆمۈلۈپ كەتكەن ئېغىز ئەمەس بولۇپ چىقتى. ئىزدەش خىزمىتىنى يەنە داۋاملاشتۇرايلى دەپ تۇرغىنىمىزدا، يەنە قاتتىق بوران چىقىپ كەتتى. بىز ئامالسىز قايتىپ كىتىشكە مەجبۇر بولدۇق.

مەتسىلىمنىڭ ئىشىك ئالدى. نەچچە كۈن ئىلگىرىلا قاينام-تاشقىنلىققا، ھاياتى كۈچكە تولغان بۇ كونا ئۆي، كۆرۈمگە تولمۇ مىسكىن ھەم جىمجىت كۆرۈنۈۋاتاتتى. ئەينىدىن مەتسىلىم دائىم ئاچقۇسىنى قويۇپ قويدىغان ياغاچ بوسوغىنىڭ تۆشىكىدىن ئاچقۇچنى ئىلىپ، ئىشىكنى ئاچتى. گەرچە ئۆيدە ھىچكىم يوقلىقىنى بىلىپ تۇرساممۇ، كۆڭلۈمدە ھويلىدىكى كۆتەكتە ھېجىيىپ ئولتۇرغان مەتسىلىمنى ۋە ھويلىنىڭ ئوتتۇرسىدا ئۇياق-بۇياق مېڭىپ يۈرگەن بىگىمنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىۋاتاتتىم. ئەپسۇس، ھويلا ئىچى يەنىلا تىمتاس ھەم قۇيقۇرۇق، خۇددى مىنىڭ يۈرىكىمدە كىلا....

-ئەمدى قايدا قىلىمىز؟

-بىللە قەشقەرگە قايتىلى. سىلە ئارام ئاغاچ تۇسا، مەن مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلىدىن قايىل ياردەمچى قوشۇن تېپىپ كىلەي.

-ياق، مەن ھەرگى كەتمەيمە. شامال توختىغاندا يانا بېرىپ ئۇلانى ئىزدەيمە.

-سىلە يالغۇز ھەرگىز تاپاممايلا.

-تاپاممىساممۇ ئىزدەيمە. بىز بىللە كەگەن، بىللە يوقاپ كەتسەكمۇ بولاۋىرىدا.

-سىلە.... تۆرەم، كۆڭەللىرىنى چۈشەندىم. لىكىن قارىغۇلاچە ئىش قىساق بوممايدا.

مەن گەپ قىلماي تۇرىۋالدىم. ئۇنىڭ دېگىنى توغرا. مىنىڭ ئۇلارنى

تېپىش ئىھتىماللىقىدىن، قۇملۇقتا كۆمۈلۈپ كېتىش ئىھتىماللىقىم
يۇقۇرراق. لىكىن مەن كۆمۈلۈپ كېتىشكە رازى ئىدىم.

- بىگىم كۆمۈلەپ قاغىنىغا ھەپتىدىن ئاشتى. مەتسىلىم تاپقان چىرىش
ئېغىزىمۇ كۆمۈلەپ كەتتى. بىزنىڭ بىگىمنى تاپالايدۇ دەپ ئىشىنىدىغان
بىردىنبىر ئومۇتتىمىز مەتسىلىمۇ كۆمۈلەپ كەتتى. ھازىر پەقەت تەۋەككۈل
قىلىش، قارىغۇلاچە ئىزدەشتىن باشقا ئامال يوق. ئەگەر مەن قايتىپ
كەتكەن تەقتىردىمۇ، بىز ئۆمۈر پۇشايماق ھەم ئازاپتا ياشىسام بولىدا.
مەن بىردەم ئويلىغاندىن كىيىن، ئۆز قارارىمنى ئەينىدىنكىگە بىلدۈرۈپ
قويدۇم. لىكىن ئەينىدىن يەنىلا مېنى قايتىشقا دەۋەت قىلىۋاتاتتى.

- مەن بىگىمنىڭ ھايات ئىكەنلىكىگە ئىشىنىمە. ئۇنىڭ ئۈستىگە
مەتسىلىماخۇنىڭ بىگىمنى تاپالايدىغانلىقىغا، يول باشلاپ
چىكىتەلەيدىغانلىقىغىمۇ ئىشىنىمە. سىلىمۇ ئىشەنسە!

- ئەمدى ئىشىنىمە دەپ قەشقەرگە كىتىپ ئارام ئالامدەم؟ ئۇنىڭدىن
مىشەدە ئارام ئېلىپ ساقلىغىنىم ياخشى!

- يانا دىسەم يانا شۇگەپ، ماڭ قايىلسا تۆرەم! بىگىم بىلەن ئەينىدىن
بىزنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن كۆمۈلەپ قاغاندۇ ھەقىچان؟
- ھەئە.

- ئۇ شىككەيلەن شۇنچە بەدەل تۆلەپ بىزنى قۇتقۇزسا، سىلە يانا
ئۇلنىڭ ئەجرىنى باكا قىلىپ قۇمدا ئۆمىلەپ زۇرۇپ بىرە ئىش ۋولاپ
قاسا، نىم پايدىسى بولدى ئەمدى ئۇلنىڭ قۇربانلىق بەگىنىنىڭ؟
- بۇ....

ئەينىدىن ئاخىرى يەنە مېنى قايىل قىلدى. لىكىن مېنى قەشقەرگە
قايتىپ كېتىشكە ئەمەس، بەلكى مەتسىلىمنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ ساقلاشقا
قايىل قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ ساقلاش خىزمىتىمىز باشلاندى. بىز
تاماق ئېتىشنى ئېغىر كۆرۈپ، يىزا بازىرىغا بېرىپ چۈشلۈك تاماق يىگەننى
ھىساپقا ئالمىغاندا، باشقا بارلىق ۋاقتىمىز مەتسىلىمنىڭ ئۆيىدە ئۆتتى.

مەن يانفۇن تورىدىن قۇملۇقتا ئادەم ئىزدەش، نىشان بەلگىلەشكە ئالاقىدار مەزمۇنلارنى ۋە قۇم-بوران، دەشتى-باياۋاندىن مۆجىزىلىك ھالدا قايتىپ چىققان كىشىلەرنىڭ ئىش-ئىزلىرىنى كۆرۈش، ئۆگۈنۈش بىلەن كۈن ئۆتكۈزدۈم، ئىشىك ئالدىدا سەللا شەپە ئاڭلاپ قالسام، مەيلى كۈندۈز مەيلى كىچە بولسۇن دەرھال يۈگۈرەپ چىقىپ قاراپ باقاتتىم دە، يەنە ئۈمۈدسىزلىنىپ قايتىپ كىرەتتىم.

ئەينىدىن بولسا كۆپ ۋاقتىنى خاتىرە يېزىش، كۆرۈش بىلەن ياكى ئۆگزىگە چىقىپ يىراقلارغا نەزەر سېلىش بىلەن ئۆتكۈزەتتى. پات-پات ماڭا بىگىم ۋە ئۆزىنىڭ ياش چاغلىرىدىكى ئاجايىپ قىزىقارلىق ئەسلىملىرىنى، خىزمەت تارىخىدىكى غەيرى سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بىرەتتى. بەزى چاغدا تېخى ھاياجانلىنىپ شېئىر ئوقۇپ كىتەتتى. مەنمۇ پات-پات ئۇنىڭ گەپلىرىدىن قۇسۇر تېپىپ ئۇنىڭ چىشىغا تىگىپ قويايتتىم.

- شۇنىڭ بىلەن قايىلىسا، مەن ئۇ يوغون بوغما ژىلاننىڭ بويىنىدىن مەككەم تۇتۇپ تۇرىۋالدىم. قوياپلام بەسەم ئىشتىن چاتاق چىقتى.

- ۋىيى! بوغما ژىلان دىگەن ئەدەمنى چاقماي بوغاپ ئۆتتۈردىغاندۇ؟
- چاقىدىغانلىرىمۇ با.

- ھە ماقا چاقىدىمۇ دەپ تۇرىلى، لىكىن سىلە ئۇنىڭ گىلىدىن بوغۇۋاسلىرى، قاغان يەلىرى سىلىنى بوغماي جىم تۇرۇپ بەدىما؟
- بوغدى! بەدىنىمنى چىڭ چىماپ تاس قالدى سۆڭەكلىرىمنى سۇندۇرۋەتكىنى.

- كىچىكرەك بوغما ژىلان ئوخشايدۇ ھە ئۇ؟
- كىچىك ئەمەس دەيمە! بىلىكىمدەك با.

- سىلىنىڭ بىلەكلىرى شۇندا بودەك تۇسا، ئۇندا يوغان ژىلان سىلىنى قاندا بوغاپ ئۆتتۈرەممەيدا؟

- مەن ئۇنىڭ بويىنىنى بەك چىڭ سىقىۋاغان تۇسام!

ھەقاندە نەسە دىگەن جىنى چىقىدىغان چاغدا بەكراق كۇچاپ چاقىدۇ
يا بوغىدا!

مەن ئەمدى سىلىدەك جۈزىدىن ئۇقىلىپ كەتسە قوغىسى بەش يەدىن
سۇنىدىغان ئاۋاق بومىغاندىكىن، ئۇلان مىنى بوغاپ ئۆتتۈرمەيدى!
دىمەك سىلە ياش ۋاقتىرىدىنلا مۇشتا خام سېمىزىم دېسە؟
خام سېمىز؟ بۇ دىگەن مۇسكۇل! جىرو فادا دەپ ئاڭلىغانمۇيا؟
ئاڭلىغان، لىكىن سىلىنىڭكىدەك قوسىقىلام فادا قىلىدىغان جىروسى با
ئەدەمنى كۆمەپتىكەنمە!

ھا-ھا-ھا!

خا-خا-خا!

يەنە بەزى چاغلاردا ئەينىدىننىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ،
ئېغىزىمنى يوغان ئېچىپ ھەيرانلىقتا تۇرۇپ قالاتتىم.

خىزمەت تۈگىمەي كىرورەن خارابىسىدا قونىدىغان ئىش بولاپ
قالدى. كۆزۈم ئەمدى ئۇيقۇغا ئىلمىشىپلام چۈش كۆرەشنى
باشلىدىم. چۈشۈمدە يۈزىگە چۈمبەل تاتىۋالغان، قىپقىزىل كىيىم كىيۋالغان
بىز تۈپ قىزۋاللا توختىماي ئۇسۇل ئوينايتتى. مەنمۇ شوخ ۋوغاچقا قويپ
ئۇسۇلغا چۈپ كەتتىم. بىز چاغدا بەك چۆڭىلەپ ئۇسۇل ئويناۋاتقان
بىز قىزۋالنىڭ يۈزىدىكى چۈمبەل يەگە چۈپ كەتتى. چىرايىغا قايلاپ
قوقاپ كىتىپتىمە .

- چىرايى قايداكىن؟

بەئەينى بىز تاپقان مومىيانىڭ ئۆزى! تېرىسى قاپقارا، قاشلىرى چۈپ
كەتكەن، ھەتتا ئېڭىكىنىڭ تاشقا ئايلىنغان سۆڭەكلىرىمۇ چىقىپ
قاپتا! شۇنىڭ بىلەن چاندۇماي ئۇسۇلدىن توختاپ چەترەك بىز يەدە
ئوتتۇرۋالدىم. قېرىشقان دەك بىزنى كىلىپ مىنى يانا ئۇسۇلغا تاتىپ
تۇرۋالدى. مەن قوپمىدىم. ئۇ قولامنىڭ بېغىشىدىن تاتىپ قوپماقچى
بولدى. ئۇنىڭ قولى تاشتەك قاتتىق ھەم سوغاق بوغاچقا چۆچۈپ

كەتتىم، ئوغۇنۇپ قايلىسام چۈشۈمكىن.

- ئاھاي... نىم دەيدىكى دەپتىمە مەن بۇنىڭدىن مىڭ ھەسسىسە قوقىنىشلىق چۈشنى كۈندە كۆرمە!

- ئاخىرى ۋا تەخى! ئەتسى قولامنىڭ بېغىشى سەل ئىچىشقاندىك بولدى. قايلىسام نەق چۈشۈمدىكى مومىيا قىزۇلا تاتقان يەدە قاپقارا بەش قولنىڭ ئىزى تۇرىدا!

- ۋۇجۇ! ھە، كىيىن قايدا ۋولدى؟

- زۇسامۇ چىكەتمىدى. باشقىلىغا قوقاپ كەتمىسۇن دەپ دىمەي دەپتىمە. كىيىن بىلسەم مەن بىلەن بىزچىدىردا ياتقان ھەممەيلەننىڭ ئاشتا بوپتا.

- ھە؟! ھەممىسىنىڭ قولىدى ئىزۋامكىن؟
- ھەئە.

- توۋا، ئاجايىپ ئىشكىن جىما ماۋۇ. ئىست بىگىم بوغان بوسا چوقۇم بىزگە نىم ئىش ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىتى. تاپقاندا چوقۇم سوراپ باقمىسام.

- مەن ياتقان چىدىردا بىگىمۇ باتى شۇچاغدا!

- ئو! بىگىمنىڭ قولغىمۇ ئىز پەيدا بوغانما؟

- ھەئە، ئۇمۇ ماڭا ئوخشاش ھەيران بولاپ، گەپ قىلاماي قاغان.

- ئاچسا قەنى، ھازىر بامۇ مەن كۆرەپ باقاي.

- ھازىر يوق. بىز ئۇيەدىن ئايرىلغاندىن كىيىن ئۆزلىكىدىن يوقاپ كەتتى.

- ۋىيى! ئۇندا ۋوسا بۇگە پىلىرىگە چىم ئىشىنىدا؟

- مۇشتا دىيىشلىرىنى بىلىتىم مەن، مانىڭغا قايلىسا جىما!

ئەينىدىن ماڭا سومكىسىدىن بىر پارچە ناھايىتى پاكىز ساقلانغان رەڭسىز سۈرەتتىن ئىلىپ، ماڭا تەڭلىدى. سۈرەتتە ئوڭ بىلىكىنى يۇقىرىغا كۆتۈرۈپ، سول قولنىڭ كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن قولنىڭ بېغىشى

قىسىمىدىكى قاپقارا بەش بارماق ئىزىنى كۆرسىتىپ تۇرغان بىر توپ ياشلار تۇراتتى.

-قەنى سىلە؟ بامۇيا بۇ رەسىمدە، ھىچ تاپاممايمىيا؟

-كۆزەينەكلىرىنى تاقاپ قايىلسا، ئىشۇ بالا مەن شۇ!

ئەينىدىن بارمىقى بىلەن، تولىمۇ كىلىشكەن، چاچلىرىنى ئۇزۇن قويۇۋالغان، مۇسكۇللىرى ئاق رەڭلىك ئاسما مايكىسىغا پاتماي قالغان بىر يىگىتنى كۆرسەتتى.

-ۋۇجۇمۇشۇ بالا سىلە شۇما؟ تولا قۇرۇق گەپ قىممىسا جىما!

-ئوبدانراق قايلاپ باقسا.

دىگەندەك ئۇ يىگىتنىڭ بىرىەرلىرى ئەينىدىن گە ئوخشاپ

قاتتتى. بولۇپمۇ نۇرلۇق كۆزلىرى بىلەن پاناقرات بۇرۇنلىرى.

-سىلىگىغۇ ئوخشاتىدا، لىكىن ما چاشلىرى....

-بۇ دىگەن ياش ۋاقتىم، ياش چاقتىمدا بوراندەك چېچىم باتى مىنىڭ!

-ئىست. چاشلىرى بوراندەك بومماي دەرەختەك ۋوغان بوسا چۈپ

كەتمەستى. بوران دىگەن ئاشتا ھىلى با ھىلى يوق نەسىدە!

-نەدىكى بىمەنە گەپنى قىلىدىكەنلا!

-چاقچاق. راس سىلىكەنلا، بىگىم قەنى؟

-ئۆزلىرى تاپ باقسا قەنى.

ئەينىدىن باشقا يىگىتلەرگە قارىدىم. بۇرنىنىڭ يىنىدا يوغان مەك

باركەن، بۇ ئەمەس! ماۋۇ يىگىتنىڭ چىرايى سارغۇچكەن بۇمۇ

ئەمەس.... شۇنداق ئىزدەپ يۈرۈپ ئاخىرى نەزىرىمنى چاچلىرى يانغا

رەتلىك تارالغان، كۆزلىرى بۇركۈتنىڭ كۆزىدەك ئۆتكۈر

كۆرۈنىدىغان، تولىمۇ كىلىشكەن ھەم ئىگىز بىر يىگىتتە توختاتتىم .

-مۇشۇ شۇ!

-ھا-ھا! تاپلا، كۆزلىرى خىلى ئۆتكۈركىن جىما سىلىنىڭ!

كۆز ئالدىمىدىكى بۇ ئەينىدىن گە بىر قارىۋەتكەندىن كىيىن، كۆزۈمنى ئۇ

رەسىمدىكى يىگىتلەردىن ئۈزمەي قارىدىم. ۋاقىت نىمە دىگەن رەسىمىز
ھەم تىز ئۆتكەن ھە! شۇنچە نەۋقىران يىگىتلەر مانا ئەمدى چاچلىرى
شالاڭلاشقان، بەللىرى مۈكچەيگەن، چىرايىنى سانسىز قورۇقلار باسقان
بوۋايلارغا ئايلاندى. كىم بىلىدۇ مەن قېرىغاندا قانداق سىياققا كىرىپ
قالمەن....

بىر ھەپتە مانا مۇشۇنداق ئۆتتى. شامال ئاساسەن توختاپ قالمىدى. مەن
بارغانسىرى ئۈمۈدسىزلىنىشكە باشلىدىم. غەمكىن كۆزلىرىمنى ئىككى
قولنى قاناتتەك كېرىۋېلىپ، ئۆگزىدە ھېلى ئۇياققا، ھېلى بۇياققا
ئايلىنىۋاتقان ئەينىدىن تىكتىم. ئۇ بەلكىم قۇشلاردەك
ئۇچۇشنى، ئۇچۇپ بېرىپ، بىگىم ۋە مەتسىلىمنى ئىزدەشنى ئويلاۋاتقاندۇ.
-تىز نەسە- كىرەكنى تەييا قىسا! قۇملۇققا چىرىمىز!
ئەينىدىن ئۆگزىدە تۇرۇپ تۇيۇقسىز ۋارقىراپ كەتتى.

-شامال تەخى توختىمىسا؟
-مەن جىق كۆزىتىپ باقتىم. تۈنۈگۈندىن باشلاپ شامال تەتۈ يۆلىنىشتە
چىقتى. بۇنىمنى بىلدۈردۈ دەپ باقسا قەنە؟
-شامالنىڭ يانا چىققانلىقىنى!
-نۆل! كۆمۈلەپ كەتكەن ئېغىزلىنىڭ يانا ئىچىلىدىغانلىقىنى
بىلدۈرىدا، ئەقىللىق تۆرەم!

كۆڭلۈم بىردىنلا يورۇپ كەتتى. توغرا. كىرىش ئېغىزلىرىنى كۆمۈۋەتكەن
شامال، قارشى يۆلۈنۈش بويىچە چىقسا، كۆمۈلگەن ئېغىزلاپ يەنە ئېچىلىپ
كىتىشى مۇمكىن! دەرھال ئۆيگە يۈگۈرەپ كىرىپ، جىددىي ئىشلىتىدىغان
بويۇملارنى سومكىغا قاچىلاشقا باشلىدىم. ئەينىدىنمۇ قايتىپ
كىرىپ، تەييارلىق قىلدى.

-ياردەمچى كۈشنى تولىۋامامدۇق؟
-مەن تىلپۇن قىپ قويدۇم. ھازىر شامال پەسلىدى. بىز ئاۋال بېرىپ
ئەۋال ئىگەللىگەچ تۇرىلى!

-خا!بەك ياخشى ۋولدى!

-ماڭدۇق ئەمسە!

ماشىنا قوزغالدى. يۈرىكىم ھەم ئۆچۈپ كېتىشكە ئاز قالغان ئۈمۈدلىرىمۇ قايتا قوزغالدى. قاتتىق ھاياجاندا مەنزىلگە تىزراق يېتىپ بېرىشنى تىلەۋاتاتتىم. ئەينىدىنمۇ مەن بىلەن ئوخشاش خىيالدا بولغاچقا، ماشىنىنى ئامالنىڭ بارىچە ئەڭ تىز سۈرەتتە ھەيدەپ كىتىپ باراتتى....

نېشانغا يېتىپ كەلدۇق. يەنى بىگىم «قۇم بۆرسى» نى باشلاپ كەتكەن كىرىش ئېغىزى دىگەن جايغا كەلدۇق. گەرچە قۇم ئورنى كۆرۈنەرلىك تۆرەنلىگەن بولسىمۇ، ئەمما يەنىلا ئېغىز كۆرۈنمەيتى. بىز ماشىنىدىن چۈشۈپ، ئۇيەر-بۇيەرنى كولاپ باقتۇق، يەنىلا ئوخشاش.

-ماشىنىغا چىقسا!

-كىتەمدۇق؟

-ياق يان بىز يەگە بېرىپ باقىلى. ئۇ يە دۆڭرەكتى، ئېچىلغان بولشى مۇمكىن.

-ھە راس، مەتسىلىم چىركەتكەن كامالا ئېچىلغاندۇ. يا توشقانلا يانا ئۇۋىسىنى كولايمەن دەپ ئېچىپ قويغاندۇ.

-توغرا دەيلا.

ئۈمۈد بىلەن يەنە بىر ئېغىز تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتۇق. بۇ قېتىم بىز چەكسىز خۇشال بولدۇق. چۈنكى، ئالدىنقى قېتىم كۆمۈلۈپ ئاز قالغان توغراقلىق، ھازىر خىلىلا ئېچىلىپ كۆپىيىپ قالغاندەك تۇراتتى. ماشىنىدىن چۈشۈپ ئۇ تەرەپكە يۈگۈردۇق. دىگەندەك ياۋا توشقانلار يەنە ئۇۋىسىنىڭ ئېغىزىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قويغان ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىز كىرگەن ئىغىزىمۇ ئازراق ئېچىلغان ئىدى.

-ئەقىللىرىگە بارىكالا ئەينىدىن تاغا! ياشاپ كەتسە! مۇشۇ ئەقىللىرىنى دەپ بوسىمۇ بۇندىن كىيىن سىلنى غوجام دەپ تولايمە!

-ھا-ھا-ھا! چوڭ دادا دىسلىرىمۇ مەيلى!

-چوڭ ئانا دەيمىيا؟
بىز كۈلكە چاقچاق بىلەن ئېغىزلارنى بىرقۇر ئايلىنىپ چىقتۇق. ئاندىن
مەتسىلىم كۆمۈلۈپ كەتكەن ئېغىز شۇ دەپ ھۆكۈم قىلغان يەرنى كولاشقا
باشلىدۇق.

-غوجام.

-ھە؟

-مەن راس گەپ قىسام مەتسىلىمنىڭ بۇنىڭ تىگىدە بوماسلىقىنى
ئۈمۈت قىلىمەن.

-نىمىشقا؟

-ئەگەر ئۇ مېشەدە يانا با بوسا ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىنى
بىلدۈرىدۇ، شۇندامۇيا؟

-توغرا دەيلا. لىكىن....

-لىكىن نېمە؟

-لىكىن ئۇ ئۆلەپ بولاپ ئۆلىكىنى قۇرۇت-قوڭازلا يېۋەتكەن بوسىچا؟

-شۇندامۇ بولما؟

-چاقچاق قىپ قويدۇم. ئاۋال چىرىدىغان كامانى ئاچىلى، بىزگەپ
بولدا.

-ھە.

شۇنداق قىلىپ ئېغىز كولاشنى توختىماي بىرقانچە سائەت
داۋاملاشتۇردۇق. ئەينىدىن ياشانغان بولغاچقا قاتتىق ھالسىراپ ئولتۇرۇپ
قالدى.

-بىزدەم ئارام ئاللى غوجام!

-ئۇق.... ئاشتا قىلىلى!

بىز مىڭ تەستە بىر مېتىدەك قازغان ئورەكتىن چىقىپ، يەر يۈزىدە
سۇنايلىنىپ ياتتۇق. قۇم ئارىلاش چىقىۋاتقان سەلەكىن شامال ماڭا بەكمۇ
خوش ياقتى. شامالدىن ھوزۇرلىنىپ، خىيال بىلەن ياتقىنىمدا ئەينىدىننىڭ

يىنىك خورەك ئاۋازى ئاڭلاندى. ھارغىنلىق بىلەن جىددىيلىك قوشۇلۇپ، ئۇنى ھەقىقەتەن ھاردۇرۇپ قويغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ ئۇيقۇسىغا دەخلى قىلماسلىق ئۈچۈن، ئورنۇمدىن پەم بىلەن تۇرۇپ، بىزگە ئۈمۈد بېغىشلاپ تۇرغان بىرقانچە كامارلارنىڭ ئالدىدا زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ تاماكا چېكىشكە باشلىدىم.

- بىگىم، مەتسىلىمكا، بىز كەلدۇق، شىككىڭلا زادى قاسى كامادا؟
ئۆز-ئۆزۈمگە شۇنداق پىچىرىلغان ماڭا ئەڭ يېقىن كىلىدىغان بىر كامارغا قارىدىم. خاتا سىزىمۇ ياكى شامال تەسىرىمۇ، ئىشقىلىپ ئۇ كامارنىڭ ئەتراپىدىكى قۇملار مىدىرىلغاندەك بىلىنىپ كەتتى. يەنىمۇ يىقىنلاشتىم. دەل شۇ چاغدا كاماردىن قاپقارا بىر قول چىقىپ، ھوشۇقۇمدىن كاپىدە تۇتىۋالدى! توغرا، بىر قول، ئادەمنىڭ قولى! يوقاپ كەتكىنىگە ئۇزۇن بولغان قورقۇنۇچ سىزىمى دەقىقە ئىچىدىلا پۈتۈن بەدىنىمگە تاردى.

- ۋايجان!

تېپىچەكلاپ، يەنە بىر پۈتۈم بىلەن تېپىپمۇ ئۇ قولدىن ئاجرىيالىمىدىم.
- غوجام! شىتتىك بوسا دەيمە! مېنى قۇتقۇزسا!!!
ئەينىدىننىڭ ئۇخلاپ ياتقانلىقى ئېسىمگە كىلىپ، ئۇنىڭدىن ئۈمۈد كۈتۈپ قاتتىق ۋاقىرىدىم.

- نىم بولدى، ۋۇجۇ!

ئەينىدىن ئاۋازىمنى ئاڭلاپ يىنىمغا يۈگۈرۈپ كىلىپ، ئوڭ پۈتۈمنىڭ ھوشۇقىدىكى قاپقارا قولى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

- بىگىم! بۇ بىگىمنىڭ قولىكىن! تەپمىسە دەيمە تەپمىسە!
ئەينىدىن بىردىنلا يىغلامسىراپ تۇرۇپ، دۈم يىتىپ ئىككى قولى بىلەن مېنىڭ پۈتۈمنى تۇتىۋالغان قولى تارتىشقا باشلىدى.

- نىمە؟! بىگىم؟ بىگىمنىڭ قولى!

مەندىكى ۋەھىمە بىردىنلا ھايانغا ئايلاندى. ھەقىقەتەن پۈتۈمنىڭ

بېغىشىدىكى ئۇ قولدا، بىزنىڭكىگە ئوخشاش سائەت بار ئىدى. پۈتۈن
كۈچۈم بىلەن ئوڭ پۈتۈمنى ئالدىمغا تارتىشقا باشلىدىم. لېكىن بىز يەنىلا
ئۇ قولنىڭ ئىگىسىنى تارتىپ چىقىرىۋالدىم.

- توختاپ تۇسا، كاماغا قاپسىلىپ قاغان ئوخشايدى. مەن تىشاڭ ئەكىلىپ
كولاي!

ئەينىدىن تىزلا تىشاڭدىن بىرنى ئېلىپ كېلىپ، كامارنىڭ دائىرىسىنى
كىگەيتىشكە باشلىدى.

- بىگىم، چىداپ تۇسا! سىلنى ھازىرلام چىقىرۋالىمىز!

ئەينىدىن بىرتەرەپتىن ئىش قىلغاج، بىرتەرەپتىن شۇنداق توۋلاپ
قوياتتى. كامار كېڭىيىپ، ئەينىدىن پاتقۇدەك ھالەتكە كەلدى. ئۇ تىشاڭنى
تاشلاپ، ئورەككە چۈشۈپ كەتتى.

- بىگىمكىن! راس بىگىم شۇكىن!

ئەينىدىن يىغلاپ تاشلىغان ئىدى. مەن ئىككى قولۇم بىلەن بىگىمنىڭ
پۈتۈمنى تۇتۇۋالغان قولىنى ئاۋايلاپ ئاجراتتىم دە ئورەككە سەكرەپ
چۈشتۈم. كۆز ئالدىمدىكى مۇدھىش مەنزىرىدىن يۈرىكىم سىرىقراپ
كەتتى. چۈنكى كۆز ئالدىمدا يۈز قىسمىدىن باشقا ھەممە يەرلىرىگە
ياڭاق تەك بىرنەرسە پاتۇرۇلغان بىگىمنىڭ ئۈستۈنكى گەۋدىسى تۇراتتى. بىز
پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن بىلەن ئۇنى كولاپ، تارتىپ... ئاخىرى يەر يۈزىگە
ئېلىپ چىقتۇق. مەن ئۇنىڭغا قايتا سەپ سالدىم. بەلنىڭ تۆۋەن قىسمىدا
ياڭاق تەك پاتۇرۇلغان نەسىلەر ئانچە كۆپ ئەمەس، لېكىن بېلىنىڭ ئۈستى
تەرىپى ئادەمنى قورقۇتقۇدەك دەرىجىدە بولۇپ كەتكەن ئىدى.

- بىگىم!

- كۆزلىرىنى ئاچسا بىگىم!

بىز ئۇنى قۇملۇقتا ئوڭدىسىغا ياتقۇزۇپ، ئىسمىنى چاقىردۇق. ئۇ كۆزىنى
لەپپىدە ئېچىپ قويۇپ يەنە جىمىپ كەتتى.

- ماشىنىدىن سۇ ئەكەسە، شىتتىك بوسا!

مەن يۈگۈرەپ بېرىپ، ماشىنىدىن مىنرال سۇدىن بىرنى ئېلىپ
كەلدىم. غوجام سۇنىڭ ئاستا بىگىمنىڭ ئېغىزىغا تىمىتتى، ئۇنىڭدا يەنىلا
ئىنكاس بولمىدى. مەن بارمىقىمنى بىگىمنىڭ بۇرىغا ئۇزاتتىم.

- نىم قىلماقچى؟

- بىگىم ئادەتتە بۇنىنى كولاشقا ئامراقىتى. مەن ۋاكالىتەن كولاپ قويسام
خوش يېقىپ ھوشىغا كىلەمكى دەيمە.

- چىك! سەل دەدىلىرى ۋاكىن ھە سىلىنىڭ! اتاسا قوللىرىنى!

غوجام قولۇمنى قاتتىق سىلكىپ تارتىۋەتتى. «غوجام دەپ قويسام
ۋاقىرىشنى قېرى تازىنىڭ!» ئىچىمدە ئۇنى تىللاپ قولۇمنى يىغىشتۇرۇپ
ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولدۇم. غوجام ئۇنىڭ مەيدىسى بېشىنى قويۇپ، يۈرەك
سوقۇشىنى تىڭشاپ باقتى.

- ژۇرنىكى بەك ئاجىز سوقاتىدا. سىلە مىشەدە ساقلاپ تۇسا، مەن شىتتىك
بېرىپ، قۇتقۇرۇش ئەترىتىدىكىلەر نەگىرەك كەلدى قايلاپ باقاي.

- ماقا!

ئەينىدىن ماشىنىنى ھەيدەپ كىتىپ قالدى. مەن بىگىمنىڭ يىنىغا
كىلىپ، ئۇنىڭ بەدىنىگە چاپلىشىپ كەتكەن ياڭاقسىمان نەرسىلەرنى
تارتىپ ئېلىۋەتمەكچى بولدۇم. لىن شۇنچە كۈچەپمۇ ئۇ نەرسىدىن بىرنىمۇ
ئالالمىدىم. تەۋەككۈل قىلىپ ئۇ نەرسىنى قولۇمدا مەھكەم قاماللاپ، پۈتۈن
كۈچۈم تارتتىم. ئاخىرى بىرسى ئاجراپ قولۇمغا چىقىپ، ئۆزۈمنى تۇتالماي
ئارقامغا يىقىلىپ چۈشتۈم.

قولۇمدىكى نەرسىگە قاراپلا تېنىم شۈركىنىپ ئۇنى يەرگە
تاشلىۋەتتىم. چۈنكى ئۇ نەرسە بىگىمنىڭ بىر قەۋەت تېرىسى ۋە گۆشىنى
تەڭ يۇلۇپ چىققان بولۇپ، مىدىرلاپ تۇرغان ھەرە چىشىدەك پۇتلىرىدىن
ئۇنىڭ ھايات نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى.

- ھۇ ئۆلگۈر قۇم بۆرسى!

غەزەپ بىلەن يەردىكى تېشاڭنى ئېلىپ، ئۇ قوڭغۇزنى قوغلاپ يۈرۈپ

ئۇرۇپ، مېجىغىنى چىقىرۋەتتىم. ئاندىن يەنە تارتىشقا باشلىدىم. چىققانلىرىنى يەنە ئۆلتۈردۈم. لېكىن يەنە توختاپ قېلىشقا مەجبۇر بولغان ئىدىم. چۈنكى ھەرقېتىم ئۇ قوڭغۇزنى يۇلۇپ چىقارغىنىدا، قولىمغا بېگىمنىڭ بىرى پارچە گۆشى، تېرىسى بىلەن قوشۇلۇپ چىقاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇ ئورۇندىن قان جىرغىپ چىقىپ كىتەتتى. بۇندا قىلىۋەرسەم، بېگىمنىڭ قانسىزلىنىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىدىم.

- تۆ... تۆرەم!

بېگىمنىڭ جانسىز چاقىرغان ئاۋازى قۇلقىمغا كىرىپ قالدى. تىشاڭنى تاشلاپ دەرھال ئۇنىڭ يىنىغا كەلدىم.

- مانا مەن بېگىم، مەن قاشلىرىدا!

- سۇ....

ئۇ كۆزىنى ئېچىپ ماڭا قاراپ زورلاپ كۈلۈمسىرىگەندىن كىيىن، سۇ تەلەپ قىلدى. مەن بايا غوجام يەرگە قويۇپ قويغان مىنرال سۇنى ئېلىپ، بېگىمنىڭ ئېغىزىغا ئاستا تىمىتتىم. ئۇ بىر ئاز سۇ ئىچىپ بولغاندىن كىيىن قاتتىق يۆنىلىپ كەتتى. مەن ئۇنىڭ يوغان گەۋدىسىنى تەستە تىزىمغا يۆلەپ، دۈمبىسىگە يىنىك ئۇرۇپ قويدۇم.

- مەتسىلماخون... قەنە؟

- ھە؟ ئۇ... ئۇ ھازىر باتى. غوجام بىلەن بىللە كەتتى.

بۇ ھالەتتىكى بېگىمنىڭ كۆڭلىنى يېرىم قىلغۇم كەلمەي، ئۇنى ئالداپ قويدۇم.

- ئۆھۇ... يال... يالخان گەپ قىمىسا. مىنى يەنىڭ تىگىدىن ئۇ قۇتقۇرغان! مىنى يۆلەپ چىقىرىپ قوياپ....

بېگىم سۆزىنىڭ ئاخىرىنى قىلالمايلا يەنە ھوشىدىن كەتتى. مەن ئۇنى ئۆلۈپ كەتتىمكىن دەپ ئەنسىرەپ قاتتىق ۋارقىرىدىم.

- بېگىم! بېگىم!

ئۇنىڭدىن جاۋاب قايتمىغاندىن كىيىن، ئۇنىڭ تىنىقىنى ۋە يۈرەك سوقىشىنى ئاڭلاپ باقتىم. ناھايىتى ئاجىز بولسىمۇ، يەنىلا سوقۇۋاتاتتى. يۈرىكىم جايىغا چۈشتى.

-قاندا بولدى؟

ئارقامدىن غوجامنىڭ ۋاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. بىگىمنى يەرگە ئاستا قويۇپ، ئۇ تەرەپكە قارىدىم. غوجام ئىككى ماشىنا ئادەم باشلاپ كەلگەن ئىدى. ئۇنىڭ بىرسى جىددىي قۇتقۇرۇش ماشىنىسى ئىكەن.

-بايام ھوشىغا كەگەن. ئازراق سۇ ئىچىپ يانا ھوشىدىن كەتتى.

-گەپ قىلدىما؟

-قىلدى. ئۇ مەندىن مەتسلىمنى....

-ئۆتەپ تۇسا!

ئارقامدىن نوسۇلكا كۆتۈرۈپ كەلگەن دوختۇرلار گىپىمنى بۆلۈپ، بىگىمنىڭ يىنىغا كەلدى.

-دىققەت قىلىڭلا! ئۇ دىگەن قوڭغاز، تەخى ھاياتكىن!

مەن ئۇلارنى ئەسكەرتىپ قويدۇم. لىكىن ئۇلار مىنىڭ سۆزۈمگە پەرۋا قىلماي، بىگىمنى كۆتۈرۈشۈپ ماشىنىغا بىسىپ ئىلىپ كىتىشتى. باشقا ماشىنىلارمۇ كەتتى. ئەينىدىن نەرسە-كىرەكلەرنى يۇغۇشتۇرۇپ مىنى ماشىنىغا چىقىشقا چاقىردى.

-بۇنىڭ ئىچىدە مەتسلىمىمۇ با!

-ھەي.... ھازىرچە قايتىپ تۇرىلى.

-راس دەتمە!

-ئۆزلىرىنى ئالدىمىسا تۆرەم، مەتسلىم ئۇ....

-بىگىمنى مەتسلىم قۇتقۇزۇپتا! بىگىم ئۆز ئاغزى بىلەن ئاشتا دىدى!

-ھە!؟

ئەينىدىن دەرھال ماشىنىدىن چۈشۈپ ئالدىمغا يۈگۈرەپ كەلدى. مەن بىگىمنىڭ دىگەن قىسقا بىرقانچە جۈملە سۆزىنى غوجامغا تولۇق ئىپتىپاق

بەردىم. ئۇ چوڭقۇر بىرنى تىنىۋەتكەندىن كىيىن قولغا تىشاڭنى ئالدى،

-مەتسىلماخۇنى بوش چاغلىساق بومايدىكىن، دەرھال كولايلى!

-ماقا!

مەنمۇ قولۇمغا تېشاڭنى ئالدىم...

29-باپ بىگىم كەلدى، غوجام كەتتى

پۈتۈن كۈچۈم بىلەن ئېغىزنى كولىغاچ، ئېغىر ھالسىزلانغان بىگىمنى
ۋە ھاياتلىقى دەلىللەنگەن مەتسىلىمنى ئويلاپ قالدىم. يىگىرمە كۈنگە
يېقىن ۋاقىت ئىچىدە ئوزۇق-تۈلۈكسىز قالغان بىگىم يەر ئاستىدا قانداق
ھايات تۇرالدى؟ قوڭغۇزلار ئۇنىڭغا قانداق يېتىشىۋالدى؟ مەتسىلىم ئۇنى
قانداق تاپتى؟ بىگىمنى قۇتقۇزۇپ مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كېلەلگەن ئادەم
ئۆزى نېمىشقا چىقىپ كەتمەيدۇ؟... بۇ سۇئاللارنىڭ جاۋابىنى بېھۇش
ياتقان بىگىم بىلەن قۇم ئاستىدا تۇرغان مەتسىلىملا بىلەتتى.

-غوجام، مەتسىلىمكەم بىگىمنى قۇتقۇزالغاندىكىن، ئۆزى نېمىشقا
چىكەتمەيدۇ؟

-بولدى مېنى سىلە غوجام دەپ تولماي، ئەينىدىن تاغا دەۋەسە
بولدى، غەيرى ئاڭلىنىدىكىن.

-ۋىيى، باشقىلا شۇندا تولسا غەيرى ئاڭلانمايتى؟

-ياق، سىلە سەل ئەينۇراق بالا ئەمەسمە، سىلە غوجام دەپ تولسىلىرى
بىزخىل زاڭلىق ئەتكەندەك بىلىنىدىكىن.

-ئەينۇلىقتا سىلىگە يەتمەيمە غوجام. مەن سىلىنى چىن دىلىمدىن
ھۆرمەتلەيمە ھەم قايىل بولىمە. ھەرگىز سىلىنى زاڭلىق ئىتىش مەقسىتىم
يوق. شۇڭا يانىلام غوجام دەپ تولاي جىما.

-راسمۇيا گەپلىرى؟

-راس!

-ماقا ئەمەسمە، غوجام دەپ تولسا.

-شۇندا قىلىمەن، ئويلاپ باقسام بىز ساپ ئىسىلزاڭىكەنمىز. مەسىلەن
تۆرەم، غوجام، بىگىم دېگەندەك. بوسا مەتسىلىمكەمغىمۇ بىز ياخشى ئىسىم
تاپساق بولىتى.

-ھا-ھا! ئىسىلزاڭە دەپ قويسا تەخى. سىلە دەپ باقسا ئويلىغان

ئىسىملىرىنى؟

-مۈشۈك شايى!
 -ئاھاي...بوممىدى.
 -شەيخىم!
 -بۇ دىگەن ھۆرمەت ئاتالغۇسى ئەمەس.
 -ئەۋلىيا سامغا!
 -قويسا ئۇندا قۇرۇق گەپنى.
 -پىركالان!
 -چىك!
 -سىلە دەپ باقسا ئەمىسە!
 -مەن ئۇ توغرىسىدا ئويلاپ باقماپتىمە.
 -ئۆزلىرى تاپامايلا، مەن تاپسام تەخى ياراتمايلا.
 -يانا دەپ باقسا.
 مەن ھەرخىل ئاتالغۇلارنى ئويلىشىپ، ئاخىرى ھېلىقى خىيالىي
 سەزگۈمدىكى ئەلسۆيىنىڭ ئۆزىنى «ھەزرىتىم» دەپ ئاتىغانلىقى ئېسىمگە
 كەلدى.
 -ھەزرىتىم!
 -ما پىشكە بولىدىكەن.
 -مۇشتا دەپ قويامدۇق ئەمىسە؟
 -شۇندا قىلىلى.
 -يا ۋوممىسا مازا تىشەر ھەزرىتىم دەمدۇق. خۇددى «مۇنار يۆتكەر
 ھەزرىتىم» چاۋگەي دىگەندەك، «مازا تېشەر ھەزرىتىم» مەتسىلىم دىسە
 ھەيۋەتلىك ئاڭلىنىدا ئەمەسمە.
 -ئەڭ ياخشىسى ھەزرىتىملا دەيلى.
 -ماقا. ئۇنى تاپساق يىڭى ئىسمىنى ئاڭلاپ بەك خوش ۋولاپ كىتىدىغان
 بولدى دە.
 ئىش قىلغۇچ مەتسىلىمنىڭ يېڭى نامىنى ئاڭلىغاندىن كىيىنكى خۇشال

بولۇپ كەتكەن چىرايىنى ئويلاپ كۈلگۈم كىلىپ قالدى. لىكىن بىردىنلا غوجامنىڭ مەن سورىغان سۇئالغا جاۋاپ بەرمىگەنلىكىنى ھىس قىلىپ قالدىم.

-بايام سورىغان سۇئالغا جاۋاپ بەمىلىيا راس؟

-بىگىم قايدا بولاپ كەتكەندۇ ھازىر. سىلە دەپ باقسا، ئۇ ھوشىغا كەسە بىزگە قاندا گەپلىنى دەپ بىرەر؟

مەن ئۇنىڭ قەستەن ئۇ سۇئالدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، گەپنىڭ تېمىسىنى يۆتكەۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالدىم.

-بىگىمنى مېشەگە ئەكىلەلگەن مەتسىلىم نىمىشقا ئۆزى چىكەتمىگەندۇ؟
-ھەي.... نىم دىسەم بولا.

-دەۋەسە.

-بىگىم مۇشچىلىك ھالغا چۈشۈپ قاغان يەدە سىلىنىڭچە ئۇ قاندا بومماقچىتى؟

غوجامنىڭ نىمە ئۈچۈن قەستەن سۇئالدىن ئۆزىنى قاچۇرغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلدىم. ئۇنىڭ دىگىنىنىڭ ئاساسى بار ئىدى. بىزنىڭ ئارىمىزدا مەن ھەممىدىن يامان ھەم كۈچلۈك دەپ ئويلايدىغان بىگىم نىمىجان بولۇپ قالغان يەردە، يۈرىكى كىچىك، تەن قۇرلۇشى ۋىجىك بولغان مەتسىلىم قانداق بولماقچى ئىدى؟

-ئۇندامۇ بولاپ كەتمەس. مەتسىلىم دىگەن يامان ئەدەم دەيمە. خەق باكا ئۇنى مازا مۇشكى دىمەس ھەقىچان.
-شۇندا بولا ئىلايم.

-بىز ئۇنى ئۆلدى دەي زۇسەك، ئۇ ئۆلمەيلام قامماي تەخى بىگىمنى قۇتقۇزۇپتا. چىم بىلىدۇ ئۇ ئوغرى باشقا يولدىن چىكىتىپ بولدىمۇ.
-ئۇنىمۇ يوق دىگىنى بوممايدا جىما.

بىز ئۆزىمىزنى زورلاپ ئۈمۈدلەندۈردۇق. قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىدى. شامالمۇ سەل كۈچىيىپ قالغان ئىدى. غوجام بېشىنى كۆتۈرۈپ

ئەتراپقا قارىدى.

-شامال سەل كۈچىيىپ قاپتا. كىتىپ بىگىمنىڭ ئەۋالنى ئۇققاچ ئەنە كىلىمىزىمكى.

-كىچىچە شامال چىقىپ يانا كۆمۈلەپ كەتسە قاندا قىلىمىز؟
-يانا كولايمىز.

-بىز قىتىم بوسىمۇ مىنىڭ گىپىمنى ئاڭلاپ قويسا غوجام بىگىمنى مەتسىلىم مەشەگە ئەكىلىگەندىكىن، ئۇ چوقۇم بەك چوڭقۇ يەدە ئەمەس. يانا بىزدەم كولاپ باقلى.

ئەينىدىن ئىلتىجاغا تولغان كۆزلىرىمگە بىردەم قاراپ تۇرغاندىن كىيىن، باش لىڭشىتىپ، داۋاملىق كولاشقا قوشۇلدى. بىز ماشىنىغا چىقىپ بازاردىن ئىلىۋالغان سامسا بىلەن غىزالانغاچ، بىر ئاز دېمىمىزنى ئىلىۋالغاندىن كىيىن، شامالنىڭ تېخىمۇ كۈچەيگەنلىكىگە قارىماي، ئېغىزنى كولاپ كەتتۇق. «سەۋىرنىڭ تىگى ئالتۇن» دىگەندەك، مەتسىلىم كىرىپ كۆمۈلۈپ كەتكەن، بىز قېچىپ چىقىپ كەتكەن كىرىش ئېغىزى ئاخىرى ئىچىلدى. مەن غوجامغا قاراپ كۈلۈپ قويدۇم.

مۇقىملاشتۇرۇش تۈۋرىكىنى ئورنىتىپ بولغاندىن كىيىن، بىز مەتسىلىمنى تاشلاپ كەتكەن ئۇ ئازگالنى ئىزدەپ تاپتۇق. سەكرەپ چۈشكەندىن كىيىن، قول چىراق بىلەن ئەتراپنى كۆزەتتۇق. ئەينى چاغدا مەتسىلىم دىگىنىدەك، ئالدىمىزدا كەڭ سوزۇلغان كارىدوردەك يول تۇراتتى. بىز ئىھتىيات بىلەن ئالدىمىزغا قاراپ ماڭدۇق. بىر كىلومىتىردەك ماڭغاندىن كىيىن، ئالدىمىزدا ھاڭدەك بىر ئويمانلىق پەيدا بولۇپ يولىمىزنى توسۇپ قويدى.

-ۋۇجۇ! بۇ يەردىن بىگىم بىلەن ئەينىدىن قايدا چىقالغان بوغىيىتى؟
-بىز يولنى خاتا ماڭغان بولىشىمىز مۇمكىن.
غوجام قول چىراقنى ئۇ يەرگە يېقىپ قاراۋاتاتتى. مەنمۇ ئۇ ئويمانلىقنىڭ

لۇڭگىرەك كىلىپ چىراقنى تۆۋەنگە قارىتىپ ياقىتىم. لىكىن يەنىلا تېگىنى
كۆرەلمىدىم.

-قاندا خاتا بولدى، مەتسىلىم ئىنىق مېشەدە قاغان تۇسا؟

-ئەسلىرىدە بادۇ، مەتسىلىمنى ئىزدەپ چۈشكەن چاغلىرىدا ئۇ «بۇ يە
ئەمەسكىن، خاتا مېڭىپ قاپتىمە» دىگەندەك قىغان،

-ھەراس. شۇندا دىگەنتى. ئەۋالدىن قايلىغاندا مەتسىلىمكام مېشەدىن
ئۆتەممەي ئاقىغا يىنىپ كەگەن ئوخشايدا شۇچاغدا؟
-شۇندا بولىشى مۇمكىن.

بىز ئارقىمىزغا قايتىشقا مەجبۇر بولدۇق.

تى-تى-تى! تى-تى-تى!

تۇيۇقسىز قول سائىتىمىز بەك قاتتىق سىگنال بەردى. مەن بۇ سائەتنى
تاقىغاندىن بېرى بۇنداق قاتتىق سىگنال بەرگەنلىكىمنى ئاڭلاپ
باقىمىغاچقا، يۈرىكىم سەل سېلىشقا باشلىدى.

-قاتتىق بوران! شىتتىك قاچىلى!

غوجام ئەنسىز ۋارقىراپ كەتتى. بىز ئەڭ تىز سۈرئەت بىلەن
يۈگۈردۇق. چىقىش ئېغىزىغا يىقىنلاشقانسىرى يۈز-كۆزلىرىمىزگە قۇم
ئۇرۇلۇپ، بەك قىينالدىق. ئازگالنىڭ چىكىگە كەلگەندە بېشىمىز قىتىپ
تۇرۇپ قالدۇق. چۈنكى بۇ يەردىن چوقۇم يەنە بىر ئادەم بىر ئادەمنى يۆلەپ
چىقىرىپ قويمىشى، ئاندىن چىقىپ كەتكەن كىشى تانا ئېلىپ كىرىپ يەنە
بىرىنى تارتىپ چىقىرىشى كىرەك ئىدى.

-شىتتىك مۇرەمگە دەسسەسە! بوسا!

مەن ئۈچ مىتىر كىلىدىغان بۇ ئازگالغا قاراپ ھاڭۋىقىپ تۇرغاندا، غوجام
يەردە زوڭزىيىپ ئولتۇرۇپ بولغان ئىدى.

-سىلە چىقسا!

مەنمۇ دەرھال يەردە ئولتۇرۇپ ئۇنى ئاۋۋال چىقىشقا چاقىردىم.

-مەن 68 ياشقا چىدىم! ما سومكىسىنى ئىسىپ چوقۇم ماشىنىغا

چىقۇۋاسا! بۇ سومكىنى قەتئىي رۇتتۇرۇشتىشكە بوممايدا! بوسا!
 غوجامنىڭ ئاۋازى غەزەپتىن تىتىرەپ كەتتى. ئۇنىڭ مۇرىسىگە دەپنەسەپ
 ئازگالنىڭ لىۋىنى تۇتاي دەپ تۇرۇشىغا قاتتىق قۇم-بوران مىنى ئارقامغا
 ئۇرۇۋەتكىلى تاسلا قالدى.

-بوسا دەيمە! بېشىمغا دەسسە!

مەن ئۇنىڭ بېشىغا دەسسەپ بىرلا كۈچەپ ئازگالدىن چىقۇۋالدىم.
 -بۇ سومكىدىكى قارا تاشلىق خاتىردىن باشقا ھەممە نەرسىنى ئاپتۇنۇم
 رايۇنلۇق مەدەنىيەت نازارىتىدىكى جاۋشۇجىگە تاپشۇرۇپ بەسە! خۇدايىمغا
 ئامانەت! ھەرگىز ئاقىلىرىغا يانمىسا!

مەن توختىماي يۈگۈرۈپ، ئېسىلىپ يۈرۈپ يەر يۈزىگە چىقتىم. ئەتراپ
 ئىنتايىن كۈچلۈك قۇم-بوراندا كۆزنى ئاچقۇسىز دەرىجىدى بولۇپ كەتكەن
 ئىدى. نىشانىمۇ پەرق ئەتكىلى بولمايتتى. ئەينىدىننىڭ سومكىسىنى ئىككى
 قولۇمدا مەھكەم تۇتۇپ، ئۈزۈم ماشىنا بار دەپ پەرەز قىلغان تەرەپكە قاراپ
 ئاستا ماڭدىم. شامال مىنى ھازىرلا ئۇچۇرۇپ كىتىدىغاندەك دەھشەتلىك
 ھۇرقىرايتتى. مەن قەدەمدە بىر دەلدۈگۈنۈپ، كۆزۈمنى چىڭ يۇمۇپ يەنە
 مىڭۋەردىم....

بوران تېخىمۇ كۈچىيىپ، ئۆرە مېڭىشقا زادىلا ئامال قىلالماي، يەردە دۈم
 يىتىۋالدىم. بېشىمغا تۇرۇپ-تۇرۇپ قۇمدىن باشقا قاتتىق نەرسىلەرمۇ
 ئۇرۇلاتتى. ئاغرىققا چىداپ قولىمدىكى سومكىنى مەھكەم تۇتۇپ ئوڭدامدا
 ياتتىم. غوجامنىڭ «كىتىپ ئەتە كىلەيلى» دىگەن گىپىگە
 قوشۇلمىغانلىقىمغا بەك پۇشايمان قىلدىم. ئەگەر ئۇنىڭ دىگىنىگە
 كۆنۈپ، قايتىپ كەتكەن بولساق، ھەرگىز بۇنداق ئاقىۋەتكە دۇچار
 بولمايتتۇق. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە مەن سەۋەپكار.

بوران توختىماي چىقۇۋاتىدۇ. قىمىرلاپ تۇرۇپ مىنى كۆمۈپ تاشلىماقچى
 بولغان قۇملارنى چۈشۈرۈۋەتتىم. قۇملار يەنە مىنى كۆمۈۋەتتى، يەنە
 چۈشۈرۈۋەتتىم. بىردىنلا ئەگەر مۇشۇنداق يېتىۋەرسەم، قۇمغا كۆمۈلۈپ

كېتىدىغانلىقىمنى ھىس قىلىپ، ناھايىت تەستە ئورنۇمدىن تۇردۇم. شامالغا قارشى يۆلىنىشتە مېڭىشقا ئىمكان بولمىغاچ، شامالنىڭ يۆلىنىشى بويىچە مېڭىشقا مەجبۇر بولدۇم. ھېچنىمىنى كۆرمەي مېڭىپ بىرەر ئورەك ياكى ئازگالغا چۈشۈپ كېتىشتىن ئەنسىرەيتىم. تەلىمىگە يارىشا ھىچپەرگە چۈشۈپ كەتمىدىم، يۈزۈم بوران سوققان قۇملارغا ئۇرۇلۇپ، ئېچىشىپ كەتتى. بىر قولىم بىلەن يۈزۈمنى تۇتماقچى بولدۇم، لىكىن قولۇمدىكى ئەينىدىن غوجامنىڭ تاپشۇرغان سومكىسىنىڭ چۈشۈپ كېتىشىدىن ئەنسىرىدىم.

ئېغىز-بۇرنۇمغا قۇم تولۇپ، نەپەس ئېلىشىم قىيىنلاشتى. قەدەملىرىمنى يۆتكەشمۇ مەن ئۈچۈن بەك تەس بىلىنىۋاتاتتى. توختىماي غوجامنى، بىگىمنى، مەتسىلىمنى ئويلاپ ماڭدىم. تۆگە تېرىسىنى تېشىۋېتىپ، «قۇم بۆرسى» نىڭ پەيدا قىلىدىم. بىگىم مەن ۋە باشقا سەپداشلارنى قوغداش ئۈچۈن، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ، قۇرۇتلارنى باشلاپ قۇمغا كۆمۈلۈپ كەتتى. گەرچە بۈگۈن قايتىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قالالايدىغان-قالالمايدىغانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ.

باشقىلارنى بىگىمنى ئىزدەشكە قىستاپ، قۇملۇققا قايتا كىلىشكە مەجبۇر قىلدىم. قۇم كۆچۈپ، مەتسىلىمنىڭ بىزنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن قۇملۇققا كۆمۈلۈپ كېتىشىگە يەنە مەن سەۋەپچى بولدۇم.

تېخى بىر سائەتنىڭ ئالدىدا كۆز ئالدىمدا مەن بىلەن چاقچاقلاشقان غوجامنىمۇ، يەنىلا مەن قەشقەرگە قايتىشقا ئۇنىماي، مەجبۇرلاپ قۇملۇققا ئېلىپ كەلگەن. بىگىمنى تاپقاندىن كىيىن بوران چىقىپ تۇرسىمۇ، قايتىشقا ئۇنىماي، ئۇنىڭ كۆمۈلۈپ كېتىشىگە سەۋەپچى بولدۇم. ئۇ كۆمۈلۈپ كېتىش ئالدىدا بەدىنى بىلەن، ھەتتا بېشى بىلەن مېنى كۆتۈرۈپ خەتەردىن قۇتۇلدۇرۇپ قويدى.

ئەمما مەنچۇ؟ مەن توختىماي ئۇلارغا ئاۋارىچىلىق، بالايى-ئاپەت ئېلىپ

كەلدىم. ھەممەيەنەن مېنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، مەن تاپقان بالانى ئۆز
ئۈستىگە ئېلىپ قۇمغا كۆمۈلدى. مەن يەنە ھايات قالدۇم. ھەممەيەنەننىڭ
بېشىغا چىققان مەن، يەنە ھايات قالدۇم. ئەسلى قۇمغا كۆمۈلۈپ كېتىشكە
تىگىشلىك ئادەم مەن ئىدىم، ئۆلۈشكە، تۈمەن مېڭ قوغغۇزلارنىڭ
چېقىشىغا دۇچار بولۇشقا تېگىشلىك ئادەم دەل مەن ئىدىم!

مەن ئۆلسەم بولاتتى. لېكىن مەندە ئۇلارنىڭ نۇرغۇن ئاماننى
بار. قولۇمدىكى سومكىنى چوقۇم جاۋشۇجىغا تاپشۇرۇپ بەرمىسەم
بولمايدۇ. مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئۇنىڭ بالىسىغا ئاتاپ قويغان پۇل
چىكىنى ئىگىسىگە تاپشۇرمىسام بولمايدۇ. بىگىمنىڭ سومكىسىمۇ
مەتسىلىمنىڭ ئۆيىدە، ئۇنىڭ ھازى قانداق بولۇپ كەتكەنلىكىنى بىلمىسەم
بولمايدۇ....

قۇملۇقنىڭ ھەقىقەتەن بىر ئادەم يالمايدىغان دېڭىز ئىكەنلىكىنى
تولۇق ھېس قىلدىم. ئۇ ئادەم يالمايدىغان دېڭىز. دېڭىز بولغاندىمۇ بىرلا
دولقۇن ئۇرۇپ ھەممىنى يالماپ كىتىدىغان دېڭىز ئەمەس بەلكى، ئادەمنى
بىر-بىرلەپ، ئالدىرماي يۇتۇپ كىتىدىغان دېڭىز! ھازىر مېنىمۇ يۇتۇۋېتىش
ئالدىدا تۇرماقتا.

قانچىلىك ماڭغانلىقىمنى بىلمەيمەن. ئاخىرى يەرگە يىقىلدىم. قانچە
كۈچەپمۇ ئورنۇمدىن تۇرالمىدىم. قۇم مېنى كۆمۈشكە
باشلىدى. دادا، ئاپا، مەندىن رازى بولۇڭلار! بىگىم مېنى
كەچۈرسىلە! غوجام، مەتسىلىمكا، مەن يارىماس سىلەرنىڭ ئاماننىڭلارنى
ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ بىرەلمەيدىغان بولدۇم! ئەلۋىدا، دۇنيا، ئەلۋىدا
قۇملۇق، ئەلۋىدا مېنى ئازاپلىغانلار ھەم مەن ئۈچۈن ئازاپلانغانلار....

كۈچلۈك ئاغرىقتىن ئويغىنىپ كەتتىم، ئەمما كۆزۈمنى
ئاچالمىدىم. مەيدەمدىن باشلانغان ئاجايىپ بىرخىل ئاغرىق پۈتۈن
بەدىنىمگە تاراپ كىتىۋاتتى.
-ئۈمۈت يوقتەك قىلىدۇ.

-قايتا سىناڭلار!

ئاغرىق قايتا باشلاندى. مەيدىمگە بىرنەرسە زەردە بىلەن ئۇرۇلماقتا. ھەربىر قېتىمى بىر قېتىمدىن كۈچلۈك. كۆكرەپ قەپسىم يېرىلىپ كىتىدىغاندەك قىلاتتى. ئاغرىققا زادىلا چىدىماي ئورنۇمدىن تۇرۇپ كەتتىم. كۆزۈمنى ئېچىپ غەيرى كىيىنىۋالغان ئادەملەرنى غىل-پال كۆرۈپلا يەنە ھوشۇمنى يوقاتتىم....

يەنە قۇملۇققا قايتىپ كەلدىم. بوران توختاپ قالغان ئىدى. قولۇمدىكى سومكىنى كۆتۈرۈپ كىتىپ بارىمەن. ئۈستۈمدە پارلاپ تۇرغان قۇياش بولسىمۇ، ئەتراپ بىرخىل سوغۇق. تىتىرەپ تۇرۇپ كېتىپ بارىمەن. قەدىمىنى توختىتاي دەپمۇ توختۇتالماي كېتىپ بارىمەن. كۆز ئالدىدا بىر ئۆيىنىڭ گەۋدىسى غۇۋا پەيدا بولۇشقا باشلىدى. قەدىمىنى تىزلەتتىم، ئەنە، ئۆي! مەتسىلىمنىڭ ئۆيى! ئىشىك ئالدىدا بىگىم، غوجام، مەتسىلىملەر ماڭا قاراپ كۈلۈپ تۇرۇپتۇ!

دىمەك ئۇلار ھاياتكەن! مەن ئۇلارنى كۆردۈم. ئۇلارنىڭ يىنىغا ئازلا قالغان چېغىمدا، بىرنەرسە قولۇمدىكى سومكىنى شارىتىدە تارتىپ ئېلىپ قېچىپ كەتتى. بىگىم، غوجام، مەتسىلىملەرنىڭ چىرايى بىردىنلا تۇرۇلدى. ئۇلار ماڭا نەپرەت بىلەن قارىماقتا، ماڭا يىرگىنىچ بىلەن قارىماقتا، ماڭا سوغۇق قارىماقتا....

سومكىنى ئېلىپ قاچقان نەرسىگە قارىدىم. ئۇ ئادەم ئىدى. بېشى تولىمۇ يوغان، بەئەينى يولۇ ئۇسسۇيدىغان تەڭلىدەك! ئۇ توختاپ ماڭا قاراپ كۈلدى. ئۇنىڭ كۈلكىسى شۇنچە زەھەرخەندە ھەم ياسالما! ئۆزۈمنى ئۇنىڭغا ئاتتىم! ئۇ قېچىپ كەتتى. مەن قوغلاۋاتىمەن. ھەر قېتىم ھالىم قالماي توختاپ قالغاندا، ئۇمۇ توختاپ ماڭا قاراپ ئاشۇنداق كۈلۈپ قوياتتى. مەن يەنە ئورنۇمدىن تۇرۇپ ئۇنى قوغلايتتىم، يەنە ھېرىپ قالاتتىم....

ئاخىرى ئۇنىڭغا يېتىشەلمەي يەردە يىتىپ قالدىم. ئۇ ئاستا ماڭا يېقىنلاشتى. يىنىمغا كەلگەندىن كىيىن، يەردە ھاسىراپ ياتقان ماڭا قاراپ

تولمۇ سەت ئاۋازدا كۈلۈۋەتكەندىن كىيىن «ھۇ يارىمىسى!» دەپ قويۇپ، تولمۇ مەغرۇر، ئاستا قەدەملەر بىلەن مەندىن يىراقلاشتى. مەن قوپۇشقا شۇنچە تېرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ قوپالمىدىم. ئۇ بارغانسېرى يىراقلاشتى، ساماسى بارغانسېرى كىچىكلەپ كىتىپ باراتتى، ئاخىرى كۆرۈش دائىرىمىدىن غايىپ بولدى، دۇنيا بىردىنلا قاپقاراڭغۇ بولۇپ كەتتى....

-ياق! توختا!

ئەڭ ئاخىرقى كۈچۈم بىلەن ئۆرە بولۇپ كۆرۈمنى ئاچتىم. لىكىن ئەتراپىمدىكى ئاپئاق تام ۋە ئاپئاق كىيىملىكلەرنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ تۇرۇپ قالدىم.

-ئۇ ھوشىغا كەلدى! ھوشىغا كەلدى!

-دەرھال مەسئۇل دوختۇرنى چاقىرىڭلار!

مەن دوختۇرخانىدا ئىكەنمەن. بايامقى ئىشلار مىنىڭ چۈشۈمكەن. يۈرىكىم سەل جايىغا چۈشتى. لىكىن قولۇمدا سومكا يوق ئىدى. -مىنىڭ سومكام قەنى؟

-نېمە؟

بىر سىستىرا گىپىمنى چۈشەنەلمەي مەندىن قايتا سورىدى.

-سومكا دىدىم سومكا! مىنىڭ سومكام قەنى؟

-بۇ... مەن سومكا كۆرمىدىم.

-سومكامنى قايتۇرۇپ بېرىڭلار! سومكام قەنى دەيمە!

ھالسىزلىنىپ كارىۋاتقا يىقىلدىم. سومكا يوقالغان بولسا مىنىڭ ھايات قالغىنىمنىڭ نېمە پايدىسى؟ بۇنداق ياشىغاندىن ئۆلسەم بولمامدۇ؟... ئويلىغانسېرى مەيدەم قاتتىق ئاغرىپ، كۆزۈم قاراڭغۇلىشىشقا باشلىدى.

-ئۆزىڭنى تۇتۇۋېلىڭ، ھاياجانلانماڭ!

قۇلاق تۈۋىمىدە كىملىرىڭدۇر ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

-سومكا، مېنىڭ سومكام...
 مەن توختىماي مۇشۇنداق پىچىرلايتتىم.
 -سومكىڭىز بار، مۇشۇ سومكا شۇمۇ؟
 بۈگە پنى ئاڭلاپ پۈتۈن بەدىنىمگە كۈچ كىرگەندەك بولۇپ، يېرىم ئۆرە
 بولۇپ ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىدىم. تونۇشلا كۆرۈنىدىغان بىر يىگىتنىڭ
 قولىدا، غوجام ماڭا بەرگەن سومكا تۇراتتى.
 -شۇ، مۇشۇ شۇ! سومكامنى ماڭا بەسە!
 يىگىت ئارتۇق گەپ قىلماي، سومكىنى ماڭا تۇتقۇزۇپ قويدى. يۈرىكىم
 ئورنىغا چۈشۈپ، كۆزۈمدىن توختىماي ياش قۇيۇلدى. ئاھ... سومكا، سىنى
 ئاخىرى تاپتىم! سومكىنى مەھكەم قۇچا قلاپ كارىۋاتتا ياتتىم. مېنى قاتتىق
 ئۇيقۇ بېسىپ كىتىپ باراتتى. ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇخلاپ قالدىم....
 قايتا كۆزۈمنى ئاچقاندا تۇنجى بولۇپ قىلغان ئىشىمۇ يەنىلا قولۇمدا
 سومكا-بار يوقلىقىغا قاراش بولدى. بۇ قېتىم سومكا قولۇمدا بار ئىدى.
 -ئاخىرى ھوشلىرىغا كەللە!
 يىنىمدا يەنە ھېلىقى تونۇش چىراي يىگىت تۇراتتى.
 -مەن نەدە؟
 -سىلە دوختۇرخانىدا.
 -قاسى دوختۇرخانىدا؟
 -خوتەن ۋىلايەتلىك دوختۇرخانىدا!
 -مەن قاندا بولۇپ بۇيەگە كەپ قالدىم؟
 -دېسەك گەپ جىق. ھازىرچە ئارام ئالغاي تۇرسىلا. سەل ئوڭشالغاندا
 تەپسىلىي پاراڭلىشىلى، بولامدۇ؟
 -مېنىڭ ھازىرلا ھەممىنى بىلگۈم با!
 -ھەي... نىمىنى بىلگۈلىرى بار؟
 -ئەينىدىن تاغام قانداق بولدى؟
 -بىز ئۇنى كۆرمىدۇق. ئۇ سىلە بىلەن بىللە كەتكەن ئىدىغۇ؟

-هە؟...! بىگىمچۇ؟

-بىگىمنىڭ يارىسى بەك ئېغىر بولغاچقا، شاڭخەيگە يۆتكەپ كىتىلدى. بەلكىم تېخنىكىسى ئىلغار بولغان چەت دۆلەتلەرگىمۇ ئېلىپ چىقىشى مۇمكىن. لېكىن شۇنسى ئېنىقكى، ئۇنىڭ ھاياتى ساقلاپ قىلىندى. مەتسىلىمكام تىپىلدىما؟

-ياق....

-مىنى چىم دوختۇرخانىغا ئېلىپ كەلدى؟

-سىلە قۇملۇقتا بېھۇش بولۇپ يىتىپ قاپتىكەنلا. بىز ئىزدەش جەريانىدا بايقاپ، دوختۇرخانىغا ئېلىپ كەلدۇق.

مەن كۆزۈمنى يۇمۇپ چوڭقۇر خيالغا پاتتىم. دىمەك مەن ھايات قاپتىمەن. سومكىنىمۇ يۇتتۇرمەپتىمەن. خۇداغا يۈزىڭ شۈكرى! ئەمدى ساقايغاندىن كىيىن، ئاۋۋال غوجامنىڭ ئاماننىنى دىگەن ئىگىسىگە ئاپىرىپ بىرىمەن، ئاندىن مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە بىرىپ، ئۇنىڭ ئاماننىنى، بىگىمنىڭ سومكىسىنى ئېلىپ، بىگىمنى ئىزدەپ بارمەن. ئاندىن ئۇنىڭ بىلەن قايتا كۈچ تەشكىللەپ، قۇملۇققا بىرىپ غوجام بىلەن مەتسىلىمنى ئىزدەيمەن....

ھەپتىگىچە مىنىڭ يىنىمغا ھېچكىم كەلمىدى. تولۇق داۋالنىش، تەكشۈرتۈش بىلەنلا بولدۇم. دوختۇر-سېستىرالاردىن توختىماي سورايمۇ، كىسەللىك ئەھۋالىمنىڭ زادى قانداق ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي قالدىم. ئۇلار خۇددى دىيىشىۋالغاندەكلا «سىزدە چوڭ كىسەل يوق، زىيادە چارچاش ۋە ئوزۇقلۇق يىتىشمەسلىك» دەپ جاۋاب بېرىشەتتى.

ھەپتىدىن كىيىن، ھېلىقى يىگىت يەنە كەلدى. بۇ قىتىم مەن ئۇنىڭ ھېلىقى قۇتقۇزۇش ئەترىتىدىكى يىگىت ئىكەنلىكىنى ئېسىمگە ئالدىم.

-بۈگۈ قانداقراق تۇرىلا؟

-خۇداغا شۈكرى.

-ئۇنداقتا ياخشى بوپتۇ.

-سىلە قۇتقۇزۇش ئەتىرىتىدىكى بۇرادەرغۇ دەيمە.

-توغرا، مەن شۇ ئىسىم ياقۇپجان.

-ھە، مىنىڭ....

-ئىسىملىرى ئەغزەمجان تۆرەم، قەشقەردىن.

-خا! سىلە قايدا بىلىپ قالالا؟

-دېسەم گەپ جىق.

-دايم شۇندا دەپ قويدىكەنلا ئەدەمگە!

-ھا-ھا! ھەقىقەتەن ئۇلار دىگەندەك سەپرا مېجەزكەنلا، مەن ھەممە

گەپنى دەپ بىرەي ئەمىسە.

ياقۇپجان مىنى بايقاپ دوختۇرخانىغا ئېلىپ كەلگەن بارلىق جەرياننى

سۆزلەپ بەردى، ئۇنىڭ دېيىشىچە ئۇلار مىنى بايقىغاندا مىنىڭ ئاللىقاچان

يۈرەك سوقۇشۇم توختاپ بولغان ئىكەن. شۇنداقتىمۇ ئۇلار مىنى

دوختۇرخانىغا ئېلىپ كەپتۇ. دوختۇرلار يۈرەككە توك سوقتۇرۇش

ئارقىلىق، زور تېرىشچانلىق كۆرسىتىپ، مۆجىزىلىك ھالدا مىنىڭ ھاياتىمنى

ساقلاپ قاپتۇ، مەن ئۈچ كۈن ھۇشسىز يىتىپتىمەن، ئويغۇنۇپلا «سومكام

قېنى» دەپ بىرقانچە قېتىم ۋارقىراپ يەنە ھوشۇمدىن كىتىپ، ئىككى

كۈن يىتىپتىمەن. ھەممىدىن ھەيران قالارلىق يىرى شۇكى، ئۇلار مىنى

ئىككى قولىم بىلەن سومكىنى مەھكەم قۇچاقلاپ ياتقان ھالەتتە تاپقان

بولۇپ، بىرقانچە ئادەم شۇنچە كۈچەپمۇ قولۇمنى سومكىدىن

ئاجرىتالمىغان. دوختۇرلار ھەرخىل ئاماللار بىلەن سومكىنى قولۇمدىن

ئىلىۋەتكەندىن ھامان، مەن ھوشۇمغا كىلىپ سومكىنى ئىزدىگەن.

-ئەھۋال مۇشۇنداق، سىلگە ھەقىقەتەن قول قويدۇق.

-تەلىپىم كەپ قاغان ئوخشايدا، بىگىمنىڭ ئەۋالى قانداراق؟

-ئالدىنقى قېتىم سىلگە دىگەندەك، ھازىر قايسى دوختۇرخانىغا ئېلىپ

كەتكەنلىكىنى مەنمۇ بىلمەيمەن.

-غوجام بىلەن مەتسىلىمنى ئىزدەشكە ئەدەم ماڭدىمۇيا؟

- ھازىر قۇم كۆچۈش بەك كۈچىيىپ كەتتى. بوران توختىغانىدا ئاندىن

بارىمىز.

- ھە.

دىمەك مەن ئۆلۈپ تېرىلىپتىمەن. شۇڭا تېرىلگەنگە لايىق ئىش قىلىمىسام

بوماس

30-باپ ئەينىدىننىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى

دوختۇرخانىدا بارلىق تەكشۈرۈش ۋە داۋالاشلارغا ئاكتىپلىق بىلەن ماسلاشتىم. چۈنكى مەن تىزراق ساقىيىپ چىقىپ كەتمىسەم، چىقىپ غوجام بىلەن مەتسىلىمنى ئىزدىمىسەم بولمايدۇ. ھىچ بولمىغاندا ئۇلارنىڭ ماڭا تاپشۇرغان ئاماننىنى ئىگىسىگە بەرمىسەم بولمايدۇ دە. بۇ مىنىڭ قايتا ھاياتقا ئېرىشكەندىن كىيىنكى ئەڭ چوڭ نىشانىم. ماڭا ئايان، مىنىڭ ھاياتىم ئاسان قولغا كەلمىگەن.

ئەھۋالىم كۈنسىرى ياخشىلىنىشقا باشلىغان بولسىمۇ، لىكىن يەرگە چۈشۈپ ھەركەت قىلىش يەنىلا قىيىنغا توختىدى. بۇ جەرياندا ياقۇبجان بىرقانچە قېتىم ئۆزى يالغۇز كەلگەندىن سىرت، بىر قېتىم بىر قولىدا يوغان گۈلدەستە، يەنە بىر قولىدا سوۋغاتلىق كۆتۈرۈۋالغان، تولىمۇ گەۋدىلىك، چاچلىرىغا ئاق سانجىغان بىر خەنزۇ يولداشنى باشلاپ كىردى.

-ئەغزەمجان تۆرەم دىگەن مۇشۇ كىشى بولىدۇ.

ياقۇبجان ئۇ كىشىگە مىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ تونۇشتۇردى. ئۇ كىشى قولىدىكى گۈلدەستىنى ۋە سوۋغاتلىقنى جايلاشتۇرۇپ بولغاندىن كىيىن، كارىۋاتنىڭ قىرىغا كىلىپ ئولتۇردى ۋە قولۇمنى ئىككى قوللاپ چىڭ سىقىپ ئۆلچەملىق ئۇيغۇر تىلىدا سۆزلىدى.

-جاپا چەكتىڭىز. خاتىرجەم داۋالىنىڭ. بىز چوقۇم پۈتۈن كۈچىمىز بىلەن يوقاپ كەتكەنلەرنى ئىزدەيمىز!

-رەخمەت!

-رەھمەتنى بىز سىزگە ئىيتساق بولىدۇ. ھىلىمۇ كۆپ قىينالدىڭىز. مەن ھەممەيلەنگە ۋاكالىتەن سىزگە رەھمەت ئىيتىمەن!

مەنمۇ ئۇنىڭ قولىنى چىڭ سىقتىم. نىمىشقىدۇر ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن بىرخىل قېيماسلىق ھەم ئىچ ئاغرىتىش چىقىپ تۇراتتى. ماڭا تەسەللىيى بىرىپ بولغاندىن كىيىن، دوختۇرخانى چاقىرتىپ كىسەللىك ئەھۋالىمنى

تەپسىلىي سورىدى. ئاخىرىدا ماڭا قاراپ «بىز يەنە كۆرۈشۈپ قالىمىز، خەيىرخوش!» دەپ چىقىپ كەتتى. ياقۇپجاندىن ئۇنىڭ كىملىكىنى سوراي دىسەم، ئۇمۇ بىللە چىقىپ كەتكەنچە قايتا مېنى يوقلاپ كەلمىدى. بەلكىم ئۇ كىشى بىگىم، غوجاملارنىڭ خىزمەتدىشى ياكى دوستىدۇ دەپ يەكۈن چىقاردىم.

خېلى ئوڭشىلىپ قالغان بىر كۈنۈم، غوجام ماڭا ھاۋالە قىلغان سومكىنى ھاياجان ئىلىكىدە ئېچىپ باقتىم. ئىچىدە ئۇ دائىم ئىشلىتىدىغان ئاپىرات، ئورۇن بەلگىلۈگۈچ، چىرتىيۇز، دائىم نەرسە خاتىرلەيدىغان ئاق تاشلىق يوغان خاتىرە، قارا تاشلىق كىچىكرەك بىر خاتىرە ۋە بىرئاز كۈندىلىك تۇرمۇش بويۇملىرى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە قارا تاشلىق خاتىرىدىن باشقا نەرسىلەرگە تەگمىدىم. ۋارقلاپ بېقىپ بۇ خاتىرىنىڭ غوجامنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى ئىكەنلىكىنى بىلىدىم. لېكىن بۇ بەزى كۈندىلىك خاتىرىلەردەك ھەركۈنى تولۇق يىزىلغان خاتىرە بولماستىن، كۈن ئارىلاپ يىزىلغان خاتىرە ئىدى. ئۇنىڭ نىمىلەرنى يازغانلىقىنى كۆرگۈم كەلدى، چەكسىز ھاياجان ۋە چوڭقۇر ئازاپ ئىلىكىدە بىرىنجى بەتنى ئاچتىم....

***2- يىلى 5-ئاينىڭ 3-كۈنى

يەنىلا ئۇخلىيالمىدىم. ئەجىبا ئۇ قەبرە راستىنلا مەۋجۇتمۇ؟ مەۋجۇت بولمىسا ئۇ بالا ئىلىپ كەلگەن تەڭگىگە قەيەردىن كەلگەن؟... بۇنداق ھاياجانلىنىپ باقمىغىنىغا ئۇزاق زامانلار بولۇپ كەتكەن ئىدى.

بۇ دەلتە چىراي كۆرۈنىدىغان بالىنىڭ ئۆيىدىن راستىنلا بۇنداق تەڭگە چىقىپ قىلىشنى كىم ئويلىغان! ئالدى 18-ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن، ئاخىرى ھازىرغىچە دۆلىتىمىزدىن، يۇرتىمىز شىنجاڭدىن ئاسارە-ئەتىقىلەرنى ھەرخىل يوللار بىلەن ئوغۇرلاپ ئىلىپ چىقىپ كەتكەن دۆلەت ئىچى-سىرتىدىكى ئەتكەسچىلەر ئازمۇ؟! سىرتقا ئېقىپ كەتكەن قەدىمىي يادىكارلىقلار ئازمۇ؟! ئەگەر مەن مۇشۇ دۇككاننى ئېچىپ ئولتۇرمىغان

بولسام بۇ تەڭگىمۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە غايىپ بولۇپ كىتەتتى....

قۇملۇقتىن جىسىم ئايرىلغىلى ساق 20 يىل بولغان بىلەن، روھىم بىر دەقىقىمۇ ئايرىغىنى يوق! مەن يەنە قۇملۇققا بارمەن، چوقۇم بارمەن! لىكىن كىم بىلەن بېرىشىم كىرەك؟ بىگىم بىلەن! ئۇ بالىنىڭ قولىدىن تەڭگىنى ئالغان چېغىمدىلا بىگىم بىلەن بىللە قۇملۇقتىن بۇ تەڭگىنىڭ ئورنىنى ئىزدەش، ئاشۇ رىۋايەتلەردىكى ئاتالمىش «شاھى ساك» قەبرىسىنى تېپىش خىيالى كاللامدا پەيدا بولغان ئىدى.

لىكىن، بىگىم يەنە قايتا سەپەرگە ئاتلىنىشقا ئۇنارمۇ؟ ئۇنىڭ روھى ئازابى بىسىلغانىدۇ؟ ئۇنىڭدا قۇملۇققا بارغۇدەك مادار بارمىدۇ؟... بار! چۈنكى ئۇ دىگەن بىلال سەردار بىگىم!

بۇ خاتىرە مەن ئەينىدىن غوجامنىڭ دۇككىنىغا ئىككىنچى قېتىم بارغاندا، يەنى تەڭگىنى سېتىپ بولۇپ، ئۇنى باشلاپ خوتەنگە بېرىشقا پۈتۈشكەن كۈنى يىزىلغان ئىدى. بەت ئۆردىم.

***2- يىلى 5-ئاينىڭ 6-كۈنى

ئىش مەن ئويلىغاندەك ئۈنچە ئاسان ھەم ئاددىي بولمىدى. چۈنكى بۇ ھەرگىزمۇ «شاھى ساك» قەبرىسى ئەمەس! بۇ ھەتتا قەبرىمۇ ئەمەس! مەتسىلىم دىگەن زادى قانداق ئادەم؟ ئۇ بىزنى باشلاپ راستىنلا ئاشۇ قەبرىنى تىپىپ بىرەلمەيدۇ؟.... شۇنداقتىمۇ مەن ئۇمۇدسىزلىنىپ كەتتىم. چۈنكى يىنىمدا بىگىم بار!

بۇ خاتىرە مەتسىلىم بىزنى باشلاپ مېنى جىن سوقىۋەتكەن چايغا تۇنجى كىرگەن ۋاقتىمىزدا يىزىلغان ئىكەن. يەنە بەت ئۆردىم.

***2- يىلى 5-ئاينىڭ 11-كۈنى

گەرچە بىز پىلاندىكى قەبرىنى تاپالمىغان بولساقمۇ، تەتقىقات نەتىجىسى ناھايىتى يۇقىرى بولغان خېلى كۆپ بويۇملارنى تاپتۇق. ھەيرانمەن، شۇنچە ئاسان تاپقىلى بولىدىغان يەرنى نېمىشقا بىز ياكى باشقا ئورگانلار ھازىرغىچە بايقىمىغاندۇ؟

يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 5-ئاينىڭ 21- كۈنى

ئېغىز مايماق، پۇتىنى يىلان چېقىۋالغان، ھۇشسىز ياتقان ئەغزەمجانغا قاراپ كۈلگۈم كېلىپ قالدى. ھازىرقى بالىلارنىڭ تېنى نىمانچە ئاجىز ھە! ئەگەر ئۇ ئويغۇنۇپ ئۆزىنىڭ چىرايىنى كۆرسە قانداق ھىسسىياتتا بولار؟ قاندا ئىپادە بىلدۈرەر؟... ھەي توۋا....

تەلىپىمنىڭ يوقلىغىدىن ئوڭغا تارتمايدۇ ئىشىم،

قۇرۇت يېسەم ئاغرىماس، ئەنجۈرگە ئاغرىيدۇ چىشىم.

تەلىپىمنىڭ كاجلىقىدىن تەرلىسەم ئاپتاپ چىقار،

كىر يۇيۇپ قوروغا يايسام، شارقىراپ يامغۇر ياغار....

دىگەن شېئىر مۇشۇنداق ئادەملەرگە يىزىلغان بولسا كىرەك.

«خا-خا-خا!» بۇ بەتنى ئوقۇپ ئۆزۈمچە كۈلگۈم كىلىپ

قالدى. دېمىسىمۇ بۇ شېئىر خۇددى ماڭىلا ئاتاپ يىزىلغاندەك، ماڭا نەق

ماس كىلىپ قالغان ئىدى.

بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 6-ئاينىڭ 9-كۈنى

بىر رىۋايەت تارىخقا ئايلاندى! بىر ئەپسانە ھەقىقەتكە ئايلاندى! قۇت

بۆرە تېشى! ئاھ... قۇت بۆرە تېشى! ئۇشۇ دەقىقىلەردە ئاپتونۇم رايوندىكى

مۇشۇ تاش ھەققىدە ئىزدىنىپ، تەتقىق قىلىپ، تاكى ھاياتىدىن ئايرىلغۇچە

كۆرۈشكىمۇ مۇپەرىسسەر بولالمىغان مەرھۇملىرىمىز ئېسىمگە كىلىپ

قالدى! ئۇلارنىڭ روھىنىڭ باقىدا تۇرۇپ كۈلۈۋاتقانلىقىغا ئىشىنىمەن!

«بەزىدە، يۈزىڭ قېتىملىق تەجىربە تەتقىقاتنىڭ نەتىجىسىنى، بىر

قېتىملىق تاساددېبىيلىق بېسىپ كىتىدۇ. بۇنداق تاساددېبىيلىق ھەرگىز

چىن مەنىدىكى تاساددېبىيلىق ئەمەس، چۈنكى بۇندا تاساددېبىيلىقنى

پەيدا قىلغۇچىنىڭ ئۆزى كەسىپ ئەھلى.» دىگەن يەكۈننىڭ راست

ئىكەنلىكىگە تولۇق چىن پۈتتۈم. بەلكىم ئۆزىنى تۆرەم دەۋالغان بۇ پالاكەت
ئەغزەمجان دەل ھىنرى. بېخ دىگەندەك ئاشۇنداق تالانت ئېگىسى بولىشى
مۈمكىن .

ھېنرى. بېخ دىگەن كىم؟ قەۋە ئىزدەيدىغان تەۋەككۈلچىمۇ؟ قېدىرىپ
تەكشۈرگۈچىمۇ؟....

يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

2***- يىلى 6- ئاينىڭ 21- كۈنى

ئەغزەمجان قايتىپ كەلدى. ئۇنىڭ يۇمۇرىستىك تۇرقى ۋە ئۆزىنى زورلاپ
چوڭ تۇتۇۋالدىغان خۇيىنى كۆرۈپ، ئۆزۈمنىڭ ياش ۋاقتىنى ئەسلەپ
قالدىم. ياشلىق، نىمە دىگەن بىباھا ھە! ئەغزەمجاننى يەنە سىناپ بېقىش
كىرەك!

يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

2***- يىلى 6- ئاينىڭ 24- كۈنى

ئەغزەمجان غايىپ بولدى. ھوشۇمنى يوقۇتۇشنىڭ ئالدىدىكى بىرقانچە
دەقىقىدە، قۇدۇقتەك ئېغىزدىن شامال بىلەن بىللە ئاسمانغا ئۇچۇپ
چىقىپ كىتىۋاتقان ئەغزەمجاننى كۆرگەنلىكىم يادىمدا. مانا بۈگۈن ئۇ
يوقاپ كەتكەن ئۈچىنچى كۈنى....

بۇ خاتىرەمنى ھېلىقى شامال سوقۇپ ئۇچۇرۇۋەتكەن كۈنى يىزىلغان
ئىكەن.

يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

2***- يىلى 6- ئاينىڭ 26- كۈنى

ئۇنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلاپ خىيالغا پاتتىم. ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى
مەلۇم بىر خىزمەتتىشىمۇ شۇنداق غەيرى ئادەملەرگە يولۇققانلىقىنى ماڭا
ئېيتىپ بەرگەن ئىدى. بىگىم ئەينى يىلى قاتتىق يارىلانغاندىمۇ مۇشۇنىڭغا
ئوخشاش بىرگەپ قىلغان ئىدى. لىكىن بۈگۈن ئۇ ئەغزەمجاننى باشقىچە
گەپلەر بىلەن قايىل قىلىپ، پىسخىك داۋالاش ئېلىپ باردى. بەلكىم بىگىم

ئۇنىڭ قەلبىدە قارا كۆلەڭگۈ پەيدا بولۇپ قالمىسۇن دەپ ئويلىغان
چېغى. لىكىن مىنىڭچە بىلسە ئەغزەمجاننى يىتەكلەش خىيالىمىزلا
بولدىكەن، ئۇنىڭغا ئەمەلىي ئەھۋالنى ئىيتىپ بېرىشىمىز
كىرەكتى. بوپتۇ. بىگىمىڭمۇ ئويلىغان يېرى باردۇ....

بۇ بەتنى ئوقۇپ دەرھال مەن يولۇققان قوشاقچى
يارمەمەت، قۇمنىقز، غەييۇرلارنى ئەسلىدىم، غوجامنىڭ بۇ خاتىرىسىگە
ئاساسلانغاندا، مەن كۆرگەن ئىشلار ھەرگىز خاتا سەزگۈ ئەمەسكەن! گەرچە
ئۇلار مېنى ئالدىغان بولسىمۇ، مەن يەنىلا توغرا چۈشەندىم. چۈنكى ئەگەر
ئۇلار ماڭا «قۇملۇقتا سەن كۆگەن ھەممە نەسە راس، قۇملۇقتا ئاشتا
ئالۋاستى با» دىگەن بولسا مەن يەنە قايتا قۇملۇققا كىرەلمەيتىم؟ ئۇنىڭ
ئۈستىگە بىگىمىنى ئالدىغاندىمۇ ناھايىتى يۇقىرى سەۋىيە بىلەن
ئالدىغان ئىدى. يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

*** 2- يىلى 8-ئاينىڭ 16-كۈنى

ئەغزەمجان كەتكىلى خىلى ئۇزۇن كۈنلەر بولۇپ كەتتى. ئەگەر ئۇ يەنە
قايتىپ كېلەلسە، ئۇنىڭ بىزنىڭ خىزمەتكە تولىمۇ ماس كېلىدىغانلىقىنى
بىلدۈرىدۇ. لىكىن ئۇنىڭ باشباشتا قىلىقنى تەلتۆكۈس ئۆزگەرتىش
كىرەك....

بۇ غوجامنىڭ مەن دوختۇخانىدىن چىقىپ قەشقەرگە كەتكەندە، يازغان
خاتىرىسى ئىكەن. ئۇلارنىڭ مېنى ئالاھىدە كۈتۈۋېلىشى ئەسلى مېنىڭ
ھەيۋەمنى يەرگە ئۇرۇش ئۈچۈن ئىكەندە! دېمىسىمۇ مېنىڭ
باشباشتا قىلىقم، پوچىلىقم نۇرغۇن تالاپەتلەرنى ۋە ئوڭۇشسىزلىقلارنى
كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئەگەر مەن بالدۇرراق ھوشۇمنى يىغقان بولسام، بەزى
ئىشلار ھازىرقىدەك بولۇپ كەتمەسلىكى مۇمكىن ئىدى.

يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

*** 2- يىلى 9-ئاينىڭ 4-كۈنى

«ئادەت -- ئادەمنىڭ قولىنى ئىتتىك، ئەقلىنى ئاستا قىلىپ قويدۇ»
دىگەن سۆز ناھايىتى توغرا ئىكەن. بۇ تۆرەمىنە... ئەگەر بىگىمدىن باشقا
ئادەم بولغان بولسا، ئاللىقاچان بۆرىگە يەم بولغان بولاتتى. بوپتۇ، بۇرنىغا
سۇ كىرسە، ئەقىل ئوڭۇنۇپ قالار....

بۇ مىنىڭ كامارغا تاش ئېتىپ، بۆرىنىڭ بىزگە ھۇجۇم قىلىشىغا
سەۋەپچى بولغان كۈنى يىزىلغان خاتىرە ئىكەن. يەنە بەت ئۆرۈدۈم.
2***- يىلى 9-ئاينىڭ 11-كۈنى

توۋا، توۋا! دۇنيادىكى بارلىق پالاكەتچىلىك مۇشۇ بالىغا
كىلىدىكەن! كۆزۈڭنى يۇم دىگەن ئىشارەتنى چۈشەنمەي، كۆزىنى
زەخمىلەندۈردى. ئىلاھىم، بەك ئېغىر زەخمىلەنمەس!
خىجىللىق بىلەن يەنە بەت ئۆرۈدۈم.
2***- يىلى 9-ئاينىڭ 20-كۈنى

ھەقىقىي قەبرىگە قەدەم بىسىش ئالدىدا تۇرىمىز. بىز نىشان قىلىپ
كەلگەن رىۋايەتلەردىكى «جىلانشاھ» قەبرىسى، «شاھى ساك»
قەبرىسى، «تۇتاش مازار» قەبرىسى، «مىرزا سۇلتان» قەۋرىسى
قاتارلىقلارنىڭ بىرىنىمۇ تاپالمىدۇق. مەن بۇ قەبرىنىڭ شۇلارنىڭ
ئىچىدىكى بىرىسى بولۇشىنى چىن دىلىمدىن ئۈمۈد قىلىمەن.
بۇ بەتنى ئوقۇپ بىگىملەرنىڭ ئەسلى نىمە مەقسەت بىلەن قۇملۇققا
كەلگەنلىكىنى بىلىدىم. يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

2***- يىلى 9-ئاينىڭ 23-كۈنى
بەھۇش ھالەتتە ئۇنىڭ كۆزىگە زادى نىمىلەرنىڭ كۆرۈنگەنلىكىنى
بىلىدىم. لىكىن شۇنىسى ئېنىقكى، ئۇنىڭ قەلبىنىڭ چوقۇر قاتلىمىغان
بايلىققا بولغان ئوتتەك ئىنتىلىش ئورناپ كىتىپتۇ. بۇ بەك خەتەرلىك
ئەھۋال. ئەگەر مەن جەرياننى تولۇق سىنغا ئېلىپ قويىمىغان بولسام، ئۇ
بىزنىڭ گىپىمىزگە ھەرگىز ئىشەنمەيدىكەن....
چوڭقۇر بىرنى تىنىۋىتىپ، بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 10-ئاينىڭ 9-كۈنى

بىگىمنىڭ يالغىچ ھالەتتە «قۇم بۆرسى» نى باشلاپ قانداق يېزىشنى نامەلۇم بولغان بوشلۇققا كىرىپ كەتكەنلىكىنى ئويلىسام، ھازىرمۇ پۈتۈن بەدىنىم تىكەنلىشىپ كىتىدۇ، ئۇلۇغ خۇدا! بىگىمنى ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغايلىسەن! ۋە تىنىمىز، يۇرتىمىز، مىللىتىمىز ئۇنىڭدەك تەتقىقاتچى، ئالىمغا مۇھتاج! ئۇنىڭدەك باتۇر، پەلۋانغا مۇھتاج! ئۇنىڭدەك بارلىقىنى كەسپكە بېغىشلىيالايدىغان قىدىرىپ تەكشۈرگۈچىگە مۇھتاج! ناھايىتى ئېنىق، بۇ بىگىم بىزنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن قوڭغۇزلارنى باشلاپ كىرىپ كەتكەن كۈننىڭ ئەتىسى يېزىلغان خاتىرە ئىدى. ئىختىيارسىز نەملەنگەن كۆزلىرىمنى سۈرتۈۋېتىپ، يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 10-ئاينىڭ 17-كۈنى

ئەگەر بىگىم ھازىرقىدىن يىگىرمە ياش ياشراق بولغان بولسا ياكى ئارقىدىكى قوڭغۇزلار بولمىغان بولسا، ئۇنىڭ ساق-سالامەت قۇتۇلۇپ چىقالايدىغانلىقىغا تولۇق ئىشىنىتتىم. لېكىن بۇ قېتىم....
بۇ بەتنى ئوقۇپ غوجامنىڭ شۇ چاغدا ماڭا دىگەن سۆزلىرىنىڭ ھەممىسىنىڭ ماڭا تەسەللىي بېرىش ئۈچۈنلا ئېيتىلغانلىقىنى، ئۆزىنىڭمۇ ماڭا ئوخشاش چەكسىز ئەندىشىدە ئىكەنلىكىنى يۈرگەنلىكىنى چۈشەندىم. يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 10-ئاينىڭ 23-كۈنى

ئەگەر ئۇ يوقالسا، دۇنيادىن ھېلىقى رەسىملەرنىڭ سىرىنى يېشىپ بېرىدىغان، تەكلىماكاننى ئۆزىنىڭ ئۆيىدەك تولۇق بىلىدىغان بىردىنبىر تېرىك يىپ ئۇچى يوقالدى دىگەن گەپ! ئۇ راستىنلا ھايات قايتىپ چىقالارمۇ؟ بىگىمنى تاپالارمۇ؟ ئۆيەر راستىنلا يەنە بىر چىقىش ئېغىزىمۇ؟
بىگىم يوقاپ كېتىشىنىڭ ئالدىدا ماڭا كۆپ قېتىم «بۇ ئادەم بىز ئۈچۈن، تەتقىقات خىزمىتى، قىدىرىپ تەكشۈرۈپ ئۈچۈن كەم بولسا

بولمايدىغان گۆھەر، ئەگەر كۈنلەرنىڭ بىرىدە خەتەرگە يۇلۇقۇپ ئىككى ئادەمنىڭ بىرىنى قۇتۇلدۇرۇشقا توغرا كەلسە، چوقۇم مەندىن ۋاز كېچىپ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇش كىرەك» دىگەن ئىدى. ئەپسۇس، تەڭرىم، بىزگە ئۇنداق پۇرسەت بەرمەيلا قالماي، ئۇلارنى ئايرىم-ئايرىم ئېلىپ كەتتى....

بۇ مەتسىلىم كۆمۈلۈپ كەتكەندىن كۈنى يىزىلغان خاتىرە ئىكەن. ئىچ-ئىچىمدىن بىرخىل ئۆكۈنۈش، پۇشايماق ئۇرغۇپ تۇراتتى. لىكىن غوجامنىڭ قايسى رەسىملەرنى دىگەنلىكىنى بىلەلمەي قالدىم. يەنە بەت ئۆرۈدۈم.

***2- يىلى 10-ئاينىڭ 27-كۈنى

قانداق قىلىش كېرەك؟ ئەگەر تۆرەمنى بۇيەرگە يالغۇز قويۇپ كەتسەم، ئۇ چوقۇم ئەخمىقانلارچە ئىش قىلىپ، قۇملۇقتا ھاياتىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ. شامال تېخى توختىغىنى يوق....

يۈرىكىم سېزىپ تۇرىدۇ. ئەگەر يەنە قۇملۇققا كىرسەك، قايتىپ كەلەلشىمىزدە ئۈمۈد يوق. ئەگەر مەن قولۇمدىكى ماتىرياللارنى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا تاپشۇرۇپ بېرىپ ئاندىن قايتىپ كەلسەمچۇ؟ تۆرەم بۇ گىپىمگە ئىشىنىپ مەن بىلەن قەشقەرگە بىللە كىتەمدۇ؟ بىللە كەتكەن تەقدىردىمۇ مەن ئۇنىڭ ھەركىتىنى كونترول قىلالامدەن؟ ئۇ يەنە ئوغۇرلۇقچە قېچىپ كەلسىچۇ؟

مەن يەنىلا ئۇنىڭ رايىغا بېقىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىللە باراي. ئەگەر ئىشلار ئەڭ ناچار تەرەپكە ئۆرۈلۈپ قالسا، پۈتۈن كۈچۈم بىلەن تۆرەمنىڭ ھاياتىنى قۇتۇلدۇرۇپ قالارمەن. شۇ چاغدا ئۇنىڭ بۇخەتنى كۆرۈشىنى ئۈمۈد قىلىمەن.

ئەغزەمجان ئۇكام! بەلىكىم بۇقىتىم بىزمۇ تالاپەتكە ئۇچراپ قېلىشىمىز مۇمكىن. لىكىن سىلە خاتىرجەم بولسىلا، مەيلى قانداق ئەھۋال يۈز بېرىشىدىن قەتئىينەزەر، مەن ئەينىدىن خوجا چوقۇم سىلەنىڭ بىخەتەرلىكلىرىگە كاپالەتلىك قىلىمەن! قېرى جىنىمنى تىكىپ

بولسىمۇ! خۇددى بىگىمدەك! خۇددى مەتسىلىمدەك!

ئەگەر شۇنداق ئىشلار بولۇپ قالسا، سىلە چوقۇم بۇ سومكىنى مەدەنىيەت نازارىتىدىكى جاۋشۇجىگە تاپشۇرۇپ بەرسىلە! بۇ سومكىدىكى ماتىرياللار، بىز تەكلىماكانغا كەلگەندىن بىرى نۇرغۇن جاپا-مۇشەققەت، قۇربانلىق بېرىش نەتىجىسىدە شەكىللەنگەن تەقىقات ماتىرياللىرى، مەلۇم مەنىدىن ئىيتقاندا، بۇ ماتىرياللار مىنىڭ، بىگىمنىڭ ھاياتىدىنمۇ قىممەتلىك! شۇڭا چوقۇم ئەسلىرىدە بولسۇنكى. بۇ سومكا بىزنىڭ ئەڭ موھىم نەرسىمىز!

سىلە بۇ سومكىنى ئېلىپ، ئاشۇ كىشى بىلەن كۆرۈشكىچە، ھىچكىمگە بەرمىسىلە ھەم كۆرسەتمىسىلە! قالغىنىنى ئۇ كىشى بىلەن كۆرۈشكەندە سىلە ھەممىنى چۈشۈنۈپ قالالا، مۇشۇ سومكا سىلگە ئۆزلىرى ئويلىمىغان ياخشى ئىشلارنى ئېلىپ كىلەلەيدۇ!

ئەلۋەتتە، سىلە بۇخەتنى كۆرەلمەسلىكلىرى ھەم بۇ ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالماستىلىقلىرى مۇمكىن. چۈنكى ناۋادا بىز ساق-سالامەت قايتىپ كەلسەك، بۇ ۋەزىپىنى مەن ئورۇندايمەن ھەم بۇ كۈندىلىك خاتىرىمىنى سىلە كۆرەلمەيلا! ھا-ھا-ھا!

ئەگەر ئۇنداق بولماي بۇخەتنى سىلە كۆرگەن چاغلىرىدا، سىلە ۋەزىپىنى ئۆز ئۈستىلىرىگە ئالغان بولالا. سىلگە سالامەتلىك ۋە ئامەت تىلەيمەن! ھە راست، تويلىرىغا قاتنىشالمايدىغان بولدۇم. شۇنداقتىمۇ سىلگە نەسىھەت، 30دىن ئاشىقىچە توي قىلمىغان يىگىتنىڭ ياكى بۇرىكى ئاجىز ياكى نېرۋىسى! شۇڭا ئويلىشىپ باقالا!

تۇنجى قېتىم كۈلۈپ تۇرۇپ يىغلىسا قانداق بولىدىغانلىقىنى ھىس قىلدىم. ئەينىدىن غوجام مۇشۇندا شارائىتىمۇ يۇمۇرىستىك تۇيغۇسىنى يوقاتماي ماڭا چاقچاق قىلىپتۇ! بېشى خاتىرە، كىيىن ماڭا يېزىلغان خەتكە ئايلىنىپ كەتكەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم يىزىلغان بۇ بەتنى قايتا-قايتا ئوقۇدۇم.

دېمەك، غوجام مۇشۇنداق ئىش بولۇشىنى ئاللىقاچان مۆلچەرلەپ
تەييارلىق قىلىپ بولغان ئىدى. تەقدىرمۇ منى بۇ ۋەزىپىنى ئۈستۈمگە
ئىلىشقا شارائىت يارىتىپ بېرىپتۇ. لېكىن بۇ ۋەزىپە مەن ئۈچۈن ناھايىتى
ئاددى ۋەزىپە ئىدى. مەن پەقەت تىزراق ساقىيىپ دوختۇرخانىدىن
چىقىپ، ئۈرۈمچىگە بېرىپ، بۇ سومكىنى جاۋ شۇجىگە تاپشۇرۇپ بەرسەملا
بولاتتى.

شۇڭا مەن تىزراق ساقىيىپ كېتىشىم كىرەك. سومكىنى ئاپىرىپ
بېرىشتىن باشقا، بىگىمنى ئىزدەپ سورايدىغان نۇرغۇن سۇئاللىرىم بار. كۈچ
تەشكىللەپ قۇملۇقتىن غوجام بىلەن مەتسىلىمكە تاپىدىغان ئىشىم
بار، ئۆيگە قايتىپ ئانا-ئانام بىلەن كۆرۈشىدىغان ئىشىم بار. غوجامنىڭ
كۆرسەتمىسى بويىچە توي قىلىدىغان ئىشىم بار....

31-باپ بىگىمنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى

ساقىيىپ دوختۇرخانىدىن ئاخىرى قايتىپ چىقتىم. ھىساۋاتنى كىشىنىڭ قىلغانلىقى نامەلۇم. دوختۇرخانا مەنىدىن بىرپۇڭ ھەق ئالدى. دوختۇرخانىدىن چىقىپ، ياقۇپجان بىلەن بىللە مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، بىگىمنىڭ سومكىسىنى ۋە ئەينىدىننىڭ «يەر يولۇسى» ماركىلىق دالا ماشىنىسىنى تاپشۇرۇپ ئالدىم. ھەمدە ئۇنىڭدىن بىگىمنىڭ ئەھۋالى ياخشى بولمىغاچقا، گىرمانىيەگە داۋالاش ئۈچۈن يۆتكەپ كىتىلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپتىم.

قەشقەرگە قايتقاندىن كىيىن، ماشىنىنى پارلاق روھىي ساغلاملىق دوختۇرخانىسىنىڭ ماشىنا توختىتىش مەيدانىغا توختىتىپ قويۇپ، ئاچقۇچنى دوختۇرخانا باشلىقى نامانجان ئاڭغا ساقلاپ قويۇشقا بەردىم. ئاندىن ئۆيگە قايتىپ ئاتا-ئانىم بىلەن كۆرۈشتۈم. ساپاينىڭ تويىغا بارالمىغان ئادەمگە رىجىلىكىمنى ئادا قىلدىم. ئەپسۇس، ھېلىقى قىزمنى ساقلىماي باشقىلار بىلەن توي قىلىۋاپتۇ.

گەرچە دوختۇرخانىدىن ساقىيىپ چىقىپ كەتكەن بولساممۇ، بەدەن قۇۋۋىتى جەھەتتە تولۇق ئەسلىگە كىلىپ بولالمىغاچقا، ئۆيدە بىر مەزگىل ئارام ئېلىپ، ئاندىن ئۈرۈمچىگە بېرىپ، جاۋ شۇجىگە سومكىنى تاپشۇرۇپ بېرىشنى قارار قىلدىم. ئۆيدە ئارام ئىلىۋاتقان بىركۈنلىرى، بىگىمنىڭ سومكىسىدىن قولدا سىزىلغان ئالتە پارچە رەسىم ۋە كونا بىر خاتىرىنى بايقىدىم. ۋارقىلاپ بېقىپ، بۇنىڭ بىگىمنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۇنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى چۈشىنىشكە پۇرسەت چىققانلىقىدىن ناھايىتى خۇشال بولۇپ كەتتىم. ھەرقانداق بىر ئادەم بىگىمنىڭ چىرايىغا ۋە يۈرۈش-تۇرۇشىغا قاراپ، ئۇنى بۇنداق ئىسىل، ئىستىداتلىق ئادەم دەپ ئويلىماسلىقى، ھەتتا ئۇنىڭ نورمال ئادەملىكىدىنمۇ گۇمانلىنىپ قىلىشى مۇمكىن، لېكىن ئۇنى چۈشەنگەن، بىلگەن ئادەم بولسا، ئۆزىنىڭ ئادەملىكىدىن، ئۆزىنىڭ

نېرۋىسنىڭ نورمال ياكى نورمال ئەمەسلىكىدىن گۇمانلىنىپ
قالدۇ.خۇددى ماڭا ئوخشاش!

بىگىمنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى، ئەينىدىن غوجامنىڭكىگە تۈپتىن
ئوخشىمايدىغان بولۇپ، بۇ خاتىرە بىگىمنىڭ ياش ۋاقتىدىن باشلانغاندىن
سېرت، مەزمۇنى ئاساسەن غەزەل شەكلىدىكى شېئىرلار بىلەن تەركىپ
تاپقان ئىدى. غەزەل بولغاندىمۇ ھەممىسى ئون ئالتە مىسرالىق، ھەر بىر
مىسراسى ئون ئالتە بوغۇمدىن تەركىپ تاپقان غەزەللەر بولۇپ، مەن
بىگىمنىڭ شائىرلىقتەك يەنە بىر ئىستىداتىغا ئاپىرىن ئوقۇدۇم. ئۇ ھەر
مەزگىللىك ئومومى ھالىتىنى «كۆڭۈل ئىزھارىم» دىگەن غەزەل بىلەن
ئىپادىلەپتۇ.

*196-يىلى 3-ئاينىڭ 23-كۈنى

ئۇ ئۇستاز بولغانلىقى ئۈچۈن خاتالاشمامدۇ؟ مېنىڭ ياخشى نىيەت بىلەن
ئۇنىڭ خاتالىقىنى كۆرسىتىپ بەرگەنلىكىم
خاتالىقمۇ؟ ئىسىت! ئۆزۈمگە-ئۆزۈم قىلدىم!

كۆڭۈل ئىزھارىم

ئۇزۇن بولدى خوشلىغىم ئاز، روھىم مىسكىن، ھالىم خاراپ،
كەلىمىدى يا ھېچ بىرەرسى، كۆڭۈل ئىزدەپ ئەھۋال سوراپ.
ھەيرانمەن ئۆزۈم ناچارمۇ يا ئۆزگىمۇ ھېچ بىلىمىدىم،
ئېچىلماي قايدا بولسام، ھەممە كۈلدى مەن كۈلمىدىم.
قەلبىمنى غۇم قاپلىسا، يىغا تۇتسا مەن قانداق كۈلەي؟!
ئۆزگە ۋاپانى جاپا بىلسە، مەن بۇنى كىمىدىن كۆرەي؟!
ۋاپا نىمە؟ ھايا نىمە؟.. ھەممە خۇنۇكلەشكەن ھەجەپ،

ئېرادەمگە بويسۇنماستىن، ئىچ-ئىچىمدىن قاينار غەزەپ.
 ئىچەي دىسەم، چېكەي دىسەم پايدا يوقكەن زەپ قىنالىدىم،
 بۇزۇلدى كۆڭلۈم پەرىشان، ئۆزگىرەيمۇ دەپ ئويلىنىدىم.
 بەلكىم توغرا مەقسەت نىشانەم، ئەمما خاتا قىلىقىم،
 يارا دىللار شىپاھ تاپسۇن ئىدى مىنىڭ تىلىگىم.
 ئاز تارتىدىم دىل ئازارنى، سەۋىرسىزلىك ئۆزۈمدىن،
 سەۋەبىدۇر ئىتتىك تىلىم ھەم، كۆزەتمىگەن سۆزۈمدىن.
 ئاچچىققا پاي بولماس ئاچچىق، بولدى ئەمدى سەۋىر قىلاي،
 تۈزۈلۈپ قالار ئالەممۇ، ئىللەتنى ھەم تۈزەپ ئالاي....

بۇ بەلكىم بىگىمنىڭ مەلۇم ئادەمدىن قاتتىق رەنجىگەن چىغدا يازغان
 خاتىرىسى بولۇشى مۇمكىن.

*196-يىلى 4-ئاينىڭ 11-كۈنى

مەن نىمىشقا يەنە ئۇنى ئەسلىمەن؟! ياق! ھوشۇڭنى تاپ بىگىم!

كۆڭۈل ئىزھارىم

ئۇزۇن بولدى خىيالىم كۆپ، كۆتۈرۈپ يۈردۈم كەيپىمنى،
 ئۆزۈم ياساپ ئۆز كۆڭلۈمنى، يۈردۈم چاندۇرماي دەردىمنى.
 جاپا ماڭا ھىچ گەپ ئەمەس، كۆندۈم يالغۇز يۈرۈشۈپ،
 دىلىم مۇڭلۇق بولۇپ قالدى، كىملىرىنىدۇر كۈتۈشۈپ.
 روھىمنىمۇ چۈشەپ قويدۇم، بولۇپ يالغاندىن بېغەم،
 كۆڭلۈم زىمىستاندا قالدى، ھازىر بولسىمۇ كۆكلەم.
 كۈلەي دەيمەن گاھى ئەمما، كۈلدۈرگۈدەك نەتىجەم يوق،

دوس-يارنىڭ تايىنى يوق، كۆڭلۈم قانداقمۇ بولسۇن توق؟!
ھەق نىمە؟ ناھەق نىمە؟ پەرق قىلمايدۇ ھىچكىم ئۇنى،
يېرىلاي دەيمەن يېرىلمايمەن، سەۋىر قاچام باسقاچ منى.
ئەسىر بولۇپ خىزمىتىمگە، قول ئۈزگەنتىم ھەممىسىدىن،
ئەمما يەنە ئاشالمىدىم، سېغىنىشنىڭ پەشتىقىدىن.
نىمە كۆرسەم مەيلى دىدىم، كۆڭلۈمنىمۇ ئايمىدىم،
غەزەپنىمۇ يۇتقۇمۇ تىتىم، ئوت قازاندەك قاينىدىم.
دىل ئىرادەم يالقۇنلايدۇ، ئەمما زەئىپ تىنىم شۇنچە،
چىداپ تۇرۇپ ئويغىنايچۇ، ناچار بولۇپ كەتمەي بۇنچە....

بۇ بەلكىم بىگىمنىڭ ئايالىنى ئەسلەپ قالغان چاغدا يازغان خاتىرىسى
بولسا كىرەك.

*196-يىلى 6-ئاينىڭ 21-كۈنى

مەن كەلدىم قۇملۇق! مەن كەلدىم تولا چۈشۈمگە كىرىۋالدىغان، ئاق
چاچلىق قىز! مەن كەلدىم تەكلىماكان!

كۆڭۈل ئىزھارىم

ئۇزۇن بولغان كۆڭلۈم غەمكىن، ئوي-خىيالىم رەتسىز ئىدى،
بوران-چاپقۇن ئۆتۈپ كىتىپ، كۆڭلۈممۇ ھەم سەل تىنجىدى.
ھەممە ئاستا ئىزغا چۈشكەي، دەپ يۈرمەيمەن ئەمما يەنە،
يېڭى تۇرمۇش، يېڭى بىرىجەڭ، كۈتۈپ تۇرار منى ئەنە!
تۆت ئەتراپىم دەشتى-جاڭگال، جىمجىتلىق ئۇ ھەمراھ ماڭا،
ئاخشاملىرى ئاينىڭ نۇرى، سالقىن شامال بىرگە ئاڭا.
سۆيگۈم كەلدى بارخانلارنى، جاپا منى باسقانسىرى،

ئوت يېقىلدى ئارمانلارغا، سىرلارنى ھەم ئاچقانسىرى،
 چۈشەندىمغۇ قۇملۇق دىمەك، دېڭىز دىمەك، جەڭگاھ دىمەك،
 گاھ تۇماندا لەيلەپ يۈرۈپ، گاھ ئېقىندا ئۈزۈپ يۈرمەك!
 شۇنچە بۇلبۇل كۆيۈپ يۈرسە، پەشنى قېقىپ كىتىپ سالىدىم،
 بەلكىم مەنمۇ كارۋان ئوغلى، قۇمغا ئاشىق بولۇپ قالدىم.
 يۈردۈم قۇمنى جانان بىلىپ، ئۆز-ئۆزۈمنى شۇنداق ئالداپ،
 ھاردىم ئەمما مادارىم بار، ماڭغىچ تۇراي ئالغا چامداپ....

بۇ ئىنىقكى بىگىمنىڭ قۇملۇققا كىرگەن چاغدا يازغان خاتىرسى
 ئىدى. لىكىن ئۇ كىمنى ئاق چاچلىق قىز دىمەكچى؟! مېنىڭچە ئۇ دەل قۇمقىز
 ئانىكام! دىمەك بىگىم ئۇنىڭ بارلىقىنى. قۇمنىڭ ئوتتۇرىسىدا شۇنداق
 غەيرى كىشىلەرنىڭ بارلىقىنى بىلىدۇ، ئۇ ھەقىقەتەن مېنى ئالداپتۇ....

*197-يىلى 9-ئاينىڭ 10-كۈنى

مەن قايتىپ كەلدىم قەشقەر، مەن قايتىپ كەلدىم دىلرەبا....

كۆڭۈل ئىزھارىم

ئۇزۇن بولدى مېجەزىم شوخ، كەيپىم ھەم چوغ بولۇپ كەلدىم،
 تەشنا بولغان دوست-يارنى ھەم ئەزىز يۇرتنى كۆرۈپ كەلدىم.
 شۇنچە غەمدىن خالاس بولدۇم، ۋىسال ئىچرە لەيلەپ يۈرۈپ،
 چۈشكۈنلۈكمۇ نېرى كەتتى، كۆڭۈل ئىزدىگەننى كۆرۈپ.
 يۇلۇپ ئىلىپ تاشلىۋەتتىم، دىلىمدىكى ئىسكەنجىنى،
 نە قىلاي ئۆزۈمنى قىيناپ، كېتىۋەرسۇن شۇ كەتكىنى.
 ئۆمۈر قىسقا، ۋاقىت چەكلىك ئەمما ئۇندا لەززەت ھەرخىل،
 ئىزدەنسەڭلا چۈشىنىسەن، ھىكمەتلىرى ئۇندىن سەرخىل.

كۈلدۈم، كۈلدۈم يەنە كۈلدۈم، خىيالىمىڭ ئۇ قېتىمدە،
ئازاپتىن قىلچە ئەسەر يوق، كۆڭۈل لوغىتىم بېتىدە.
جاھان ئاتەش تەپتى ياندى، مەنمۇ يۈردۈم قىزىپ-قايىناپ،
خىيالىمدا ئوۋچى بولدۇم، يۈردۈم باغدا كىيىك پايلاپ.
كۆڭلۈمگە ئاياندۇر ئەمما، شادلىققا ھەمراھ قايغۇ ھەم،
ئامان قىلسۇن ئىگەم ئۆزى، باسمىسۇن قايتا دەردۇ-غەم...
بۇ بىگىمنىڭ قۇملۇقتىن قايتىپ كەلگەن ۋاقتىدا يىزىلغان خاتىرە
بولۇشۇ مۇمكىن، دىلرەبا دىگىنى ئۇنىڭ ئايالىدۇر ياكى شۇ چاغدىكى
مۇھەببەتدۇر....

*198-يىلى 9-ئاينىڭ 5-كۈنى

پەرەڭنىڭ شەھرىدە پەقەت ئىلىم تەھسىل قىلىشقىلا
بولدىكەن، ياشاشقا زادى مەس كەلمەيدىكەن، ۋەتەننىڭ تۇپرىقىنى
كۆرۈمگە سۈرۈتكىدەك بولۇپ كەتتىم....

كۆڭۈل ئىزھارىم

ئۇزۇن بولدى غەمناك يۈردۈم، ئىختىيار يوق ئۆز تېنىمدە،
ئىزتىراپسىز ئەس-خىيالىم، تۇرالمايدۇ ئۆز ئىزىدە.
يىرگىنىشىم غەزەپ بىرگە، ھەرقېتىم ناچارنى كۆرسەم،
ئارمانىمنىڭ ئەكسى بولدى، تۇرغان بۇ جاي-ماكانمۇ ھەم.
ھىممەت نىمە؟ قىممەت نىمە؟... ئادىمىيلىكمۇ يوق زەرچە،
يالغان ناز-كەرەشمە قىلىپ، قوش پۇتلاپ ماڭسىمۇ گەرچە.
دوستلۇق بىلەن ئۆتكەن كۈنلەر، ئەسلىمەمنىڭ ئەڭ پەيزىسى،
دەرت-كۈلپەتتە بولدى ماڭا، خۇشاللىقنىڭ ئەندىزىسى.
ئاھ..! نىچۈك ھەردائىم غالىپ، كىلەر ئېرادەمدىن شەيتان؟!

سۆيگۈدىنمۇ بىزار بولدۇم، قىلغاچقا كۆڭلۈمنى قامال.
ئۆزھال ئىيتىپ يىغلاپ كەلسە، قايتۇردۇم ھەم يىغا جاۋاپ،
يۈرىمدىم يەنە ئۆزۈمنى، ئۆزگىنىمۇ ھەم تەڭ ئالداپ.
«كۆرگىنىڭدىن كۆپ كۆرمىگەن، كۆرمىگەننى كۆر ئۆلمىگەن» ،
دىگەن تەمسىل توغرا ئىكەن، بۇ ھەقىقەت ئۆزگەرمىگەن....

غوجامنىڭ ئىيتىپ بېرىشى بويىچە بولغاندا، بۇ بىگىمنىڭ ئايالىنىڭ
بالىسىنى ئىلىپ، چەتئەلگە قېچىپ كەتكەن مەزگىللەردە يازغان خاتىرىسى
بولۇشى مۇمكىن....

*199-يىلى 11-ئاينىڭ 13-كۈنى

ئۇ نىمىگە كەلدى؟! مېنى كۆرگىلىمۇ؟! ياق! ئۇ مېنى ئەمەس، ئاتا-ئانىسىنى
كۆرگىلى كەلدى! يۈرەك پارەممۇ مېنى تونىمىدى، ئاھ! دەردىما.....

كۈزگە مەرسىيە

كۆز ئالدىمدا كۈز شامىلى، ئۇچۇپ يۈرۈيدۇ خازان،
شۇ مىسكىن مەنزىرىدىن، كۆڭلۈم بولىدۇ ۋەيران.
بەلكىم ھەممە ئاخىرىدا، بولۇر مۇشۇنداق ھامان،
كار قىلمايدۇ ئۆتسە بارچە، قىلساڭ قانچە پۇشايمان.
دىمە «تەتۈر ئايلىنىدۇ، مۇھەببەت چاقى نىچۈن?!»
قانداق كىلىپ، قانداق كەتتى؟! ئاجايىپ سىرلىق تۈگۈن» .
بارسا كەلمەس يول مۇھەببەت، ئەقلىڭدىن ئازغاندىكىن،
ماڭمايمەن دەيسەن تېغىزدا، ئەمەل قىلماق بەك قېيىن.
ياشمۇ تۆكمە ئۇن-تۈنسىزلا، ئۆتكەن-كەچكەنلەر ئۈچۈن،

بولدى قىل ئۆتتى تۈنۈگۈن، سەۋدائىي بولما بۈگۈن.
 گۈلگە بەكمۇ بېرىلمىگىن، توزۇيدۇ ئۇمۇ كىيىن،
 كۆر باھاردا سايرار بۇلبۇل، كۈز پەسلىدە قېنىكىن....

بۇ بەلكىم بىگىمنىڭ ئايالى ۋە تەنگە بىر قىتىم قايتىپ كىلىپ يەنە
 كەتكەن چاغدا يازغان خاتىرىسى بولۇشى مۇمكىن. ئىچ-ئىچىدىن ھەسرەت
 ۋە پىغان ئۆرلەپ تۇرغان شىئىرنى ئوقۇپ، بىگىمنىڭ ئەينى چاغدا نەقەدەر
 ئازاپلانغانلىقىنى چوڭقۇر ھىس قىلدىم، كۆزلىرىم ئىختىيارسىز
 نەمدەلدى....

بىگىمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈندىلىك خاتىرىسى بىز مەتسىلىمنىڭ ئۆيىگە
 كەلگەن بىرىنچى كۈنى يىزىلغان ئىكەن.

***2- يىلى

غوجامنىڭ مېنى توساتتىن ئىزدەپ كىلىشىنى ئويلايمۇ باقماپتىمەن، مەن
 يەنە كەلدىم تەكلىماكان! قوينۇڭنى ئاچ!

ئاشقىلىق، ئۇ ئەسلى كىسەللىك ئەمەس،
 مۇپتىلا بولساڭ گەر، ساقايمىقىڭ تەس.
 چىن دوستلۇق، ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى دورىسى،
 بىرەر ئۇ كۈچ-قۇۋۋەت، پۈتمەس-تۈگىمەس....

بىگىمنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسىنى ئوقۇپ بولغاندىن
 كىيىن، ئايرىم-ئايرىم چىكىلگەن رەسىملەرنى چۇۋۇپ كۆرۈپ باقتىم. تۆت
 پارچە رەسىم ئاساسەن ئوخشاش، بەشىنچى پارچە رەسىمدە بۈك-باراقسان
 ئورمانلىقتا ھەرخىل قىياپەتتە ئولتۇرغان، ياتقان، ئۆمىلەۋاتقان
 ئادەملەرنىڭ تەسۋىرى بار ئىدى. لىكىن ئۇلارنىڭ بەزىلىرى

كۈلۈۋاتقان، بەزىلىرى يىغلاۋاتقان، بەزىلىرى ھىسسىياتسىز ھالدا قېتىپ قالغان ئىدى.

ئالتىنچى پارچە رەسىمنى كۆرۈپ تىنىم بىرخىل شۈركىنىپ كەتتى. چۈنكى رەسىمدە سىزىلغان قۇملۇق ئوتتۇرىسىدا بىر ياغاچ ئۆي ۋە تولىمۇ غۇۋا سىزىلغان تۆت ئادەمنىڭ ئوتنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان سىماسى ماڭا ناھايىتى تونۇش بىلىنىپ كەتكەن ئىدى. شۇنداق تولىمۇ تونۇش ئىدى. چۈنكى ئۇ ئۆي دەل يارمەمەتنىڭ ئۆيى، ئوت گۈلخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرغان ئىككى ئوپمۇئوخشاش گەۋدە ئىككى يارمەمەت، تولىمۇ كىچىك بۇ گەۋدە غەيبۇر، ماۋۇ ئۇزۇن چاچلىقى بولسا دەل ھېلىقى قۇمقىز ئانىكام ئىدى! بۇ رەسىملەرنى مەتسىلىم سىزغان، دىمەك مەتسىلىم مەن بارغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىگە بارغان، مەن كۆرگەن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى كۆرگەن!

ئۇ نىمىشقا بۇنداق رەسىملەرنى سىزىپ قالدۇرىدۇ؟ ئۇ بۇنى كىمگە كۆرسەتمەكچى؟ ئۇ ھەممە يەرنى بىلىپ تۇرۇپ نىمىشقا يالغاندىن ھىچنىمنى بىلىمگەن قىياپەتكە كىرىۋالدىدۇ؟... مېڭەمنى سۇئال قاپلاپ كەتتى، رەسىمنى ئاۋايلاپ قاتلاپ، مەخسۇس رەسىم ساقلاش ئەسۋاپىنىڭ ئىچىگە سىلىپ قويدۇم. چۈنكى بۇ رەسىملەر مەن ئۈچۈن ناھايىتى موھىم بولغان يىپ ئۇچى ئىدى....

32- باپ خىزمەت ۋە ئارخىپ

بىر ئايدىن كىيىن ئۈرۈمچىگە بېرىپ، مەدەنىيەت نازارىتىدىكى جاۋ شۇجىنى ئىزدەپ تاپتىم. ئۇنى كۆرۈپلا ھەيران قالدىم. چۈنكى ئۇ كىشى دەل مېنى دوختۇرخانىغا يوقلاپ كەلگەن ھېلىقى كىشى شۇ ئىدى.

-كىلىڭ، كىلىڭ. تۆرەم!

-مېنى ئەغزەم دەپ تولىسىلىرى بولماۋىرتى.

-يەنىلا تۆرەم دەي.

-ھە، بۇنى ئەينىدىن ئەپەندىمنىڭ ھاۋالىسى بىلەن سىلىگە تاپشۇرۇپ بەگىنى كەلدىم. تەپسىلى قايلاپ ئۆتكۈزۈۋاسىلا.

جاۋ شۇجى سومكىنى قولغا ئېلىپ ئىچىدىكى نەرسىلەرنى ئاستا ئېلىشقا باشلىدى. ئاق رەڭلىق چوڭ خاتىرنىڭ ئىچىدىن بىر پارچە خەت چىقىپ قالدى. جاۋ شۇجى خەتنى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭ ھالەتتە كۆرۈشكە باشلىدى. بىردەمدىن كىيىن ئۇنىڭ كۆزىدىن تارام-تارام ياش قۇيۇلدى.

-تۆرەم! مەن رايونىمىزغا، بارلىق مۇشۇ ساھەدىكى خىزمەتداشلارغا، بىگىم، خوجاملارغا ۋاكالىتەن، سىزگە رەھمەت ۋە ئىھتىرام بىلدۈرمىن!

خەتنى ئوقۇپ بولۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ كەتكەن جاۋ شۇجى، مېنىڭ قولۇمنى ئىككىنچى قېتىم چىڭ سىقتى. مەنمۇ ئۇنىڭ قولىنى چىڭ سىقتىم.

-مەن ھېچنىمە قىلىدىم جاۋ شۇجى! رەخمەتنى بىگىم بىلەن ئەينىدىن تاغامغا، مەتسىلىمكامغا ئېيتىڭلا. خوش، مەن كەتتىم!

-توختاڭ! سىز خىزمەتكە قوبۇل قىلىندىڭىز!

-نىمە؟! قاسى خىزمەتكە؟

-ئالەھىدە تۆھپە كۆرسەتكەنلىكىڭىز ھەم نەتىجىڭىز كۆرۈنەرلىك بولغاچقا، ئىمتىھانسىز قوبۇل قىلىندىڭىز.

-ئىمتىھانسىز؟! خا-خا! دۇنيادا ئىمتىھانسىزمۇ خىزمەت باكىنا؟

-شۇنداق. مەن بىلەن نازارەتتە قالامسىز ياكى....

-ۋوجۇ! تەخى ئورۇن تاللىساممۇ بولامدا؟

-بولدۇ.

-مەن قەشقەرگە كىتىمەن. بىگىم بىلەن غوجام نەدە ئىشلىگە بوسا مەنمۇ

شۇ يەدە ئىشلەيمە!

-بولدۇ. سەل توختاڭ.

جاۋشۇجى بىرەيلەنگە تىلفۇن قىلدى. ھايال ئۆتمەي يوغان كۆزئەينەك

تاقىۋالغان بىر ئايال مىنىڭ كىملىكىمنى ئىلىپ چىقىپ كەتتى. يېرىم سائەت

ئۆتكەندىن كىيىن، ئۇ قولۇمغا كىملىكىم بىلەن بىللە بىر خىزمەت ئورنىغا

تىزىمغا ئالدۇرۇش ئۇقتۇرۇشىنى تۇتقۇزۇپ قويدى. ئۇنىڭ

ئۈستىدە «قەشقەر ۋىلايەتلىك قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزى»

دەپ يېزىلغان ئىدى....

مەن ئاخىرى خىزمەتكە ئېرىشتىم. كۈرمىڭ قېتىم ئىمتىھان بېرىپمۇ، يول

مېڭىپمۇ، تىلەپمۇ، يىغلاپمۇ، كۈلۈپمۇ ئېرىشەلمىگەن خىزمەتكە ئاخىرى

ئىمتىھانسىز ئېرىشتىم. ئۆيدىكىلەر بەك خۇشال بولدى. ئەمما مەن تازا رازى

بولمىغان ئىدىم. چۈنكى ئۇلار مېنى ئارخىپ خىزمىتىگە مەسئۇل

قىلىپ، يوغان بىر ئارخىپ ئۆيىنى بېشىمغا كىيدۈرۈپ قويدى. بىر پور

سىمىز خىزمەتداش مېنى ئارخىپ ئىشخانىسىغا باشلاپ كىرگەندىن

كىيىن «ھازىر ئۆتكۈزۈپ بىرىدىغان خىنىم چىرىدا!» دەپ قويۇپ چىقىپ

كەتتى. ئىشخانا ئىچىدە ئۇياق-بۇياق ماڭغاج، تامدىكى رەسىملەرگە كۆزۈم

چۈشۈپ قالدى. ئۇ خىزمەت كۆزىنىكى بولۇپ، بىر-بىرىدىن گۈزەل تۆت

قىزنىڭ سۈرىتى ۋە قىسقىچە تەرجىمھالى تۇراتتى. كۆڭلۈمدە «مۇشۇنداق

گۈزەل قىزلار بىلەن ئىشلىسەم ئارخىپچى بولساممۇ مەيلى ئىدى» دەپ

ئويلاۋاتقاندا، بىرەيلەن ئىشكىنى ئىچىپ كىردى.

-ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

-ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام!

-سەلە ئەغزەمجان بولاملا؟

-شۇندا.

-ھە، ئىشخانىنى ئۆتكۈزۈۋاسلا ئەمەس!

ئالدىمدىكى بۇ تولىمۇ، تولىمۇ سېمىز قىزچاققا قاراپ ھەيران قالدىم. چۈنكى بۇ قىزچاق رەسىمدىكى ھىچقايسىغا ئوخشىمايتتى. بەلكىم بۇ قىز ئۆز رەسىمىنى چاپلاشنى خالىمىغاندۇ دەپ ئويلاپ ئۇنىڭ بىلەن ئۆتكۈزۈپ بىرىش-ئۆتكۈزۈپ ئېلىش خىزمىتىنى داۋاملاشتۇردۇم. ئويلىمىغان يەردىن ئۇ قىز چىكىتىدىغان ۋاقىتتا «رەسىمىنى ئەچكىتەي» دەپ ھېلىقى تۆت قىزنىڭ رەسىمىنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ چىرايلىق بىر رەسىمنى يىرتىشقا باشلىدى.

-ۋوجو! ئاشۇ رەسىم سىلىنىڭما؟

-ھەئە، سوراپ قالغۇ؟

-ياق ئەمدى دەيمىنا. سىلە شۇنداق تولغان، چىرايلىق تۈسىلىرى، ئىي رەسىمگە جىن تىپتەن تەكەن ئاۋاتتەك چىقىپ قاپلا....
 -بەك ماختىۋەتلە....

قىزچاق مىنىڭ زاڭلىق ئەتكىنىمنى بىلمەي، خۇشاللىقىدىن پىخىلداپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇ چىقىپ كەتكەندىن كىيىن مەن بارلىق رەسىملەرنى تولۇق ئىلىۋەتتىم. چۈنكى مەن، جىسمى سۈرىتىگە زىنھار ماس كەلمەيدىغان يەنە ئۈچ قىزچاقنىڭ كىلىپ مىنى قورقۇتۇشنى زادىلا خالىمايتتىم....

يىڭى خىزمەت ئورنۇمدا مىنى ئەڭ خۇشال قىلغان ئىش شۇ بولدىكى. مەن ئارخىپلارنى ئاخشۇرۇپ يۈرۈپ، بىگىم-غوجاملارنىڭ ئارخىۋىنى تىپىۋالدىم.

ئىسمى-ئاتىسى: ئەينىدىن غوجا

تۇغۇلغان ۋاقتى: *194-يىلى 10-ئاينىڭ 9-كۈنى

خىزمەت تارىخى *196:- يىلىدىن *198-يىلىغىچە ئاپتونۇم رايۇنلۇق قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزىدە خىزمەت قىلغان، 90-يىلىدىن

ھازىرغىچە ۋىلايەتلىك قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزىدە ئىشلەۋاتىدۇ.

ئوقۇش تارىخى: *198-يىلى 7-ئايدا ياپونىيە توكيو ئۇنۋېرسىتېتىنىڭ مەدەنىي يادىكارلىقلارنى قىدىرىپ تەكشۈرۈش ئىلىمىدە بىلىم تەھسىل قىلغان....

ئالاھىدە ئەسكەرتىش: مەزكۇر يولداش *197-يىلىدىن باشلاپ تەكلىماكاندىن تىپىلغان مومىيالارنى باھالاش تەكشۈرۈش خىزمىتىگە يىتەكچىلىك قىلىپ، يۈكسەك زور ئۇتۇق قازانغان. يولداش پىڭ جىيامۇنى ئىزدەش ئەترىتىنىڭ يىتەكچىلىكىنى ئۆز ئۈستىگە ئالغان. ئۇنىڭدىن سىرت، ئۆز مەبلىغى بىلەن نۇرغۇن تارىخى ئەھمىيىتى زور بولغان بويۇملارنى قوغداپ قالغان ۋە مۇزىيخانغا بەدەلسىز تاپشۇرۇپ بەرگەن.... ۋەزىپىسى: مەملىكەتلىك مەدەنىي يادىكارلىقلار جەمىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، ئاپتونۇم رايونلۇق مەدەنىي يادىكارلىقلار جەمىيىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، ۋىلايەتلىك مەدەنىي يادىكارلىقلار جەمىيىتىنىڭ رەئىسى ئۇنۋانى: دۆلەتلىك ئالىي قىردىپ تەكشۈرگۈچى، قەدىمىي بويۇملارنى باھالاش مۇتەخخەسىسى

ئىرىشكەن شان-شەرەپلىرى:

.....

.....

ئىسمى-ئاتىسى: بىلال سەردار بىگىم

تۇغۇلغان ۋاقتى: *194-يىلى 3-ئاينىڭ 7-كۈنى

خىزمەت تارىخى: *197-يىلىدىن *198-يىلىغىچە ئاپتونۇم رايونلۇق قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزىدە خىزمەت قىلغان، 90-يىلىدىن ھازىرغىچە ۋىلايەتلىك قەدىمىي يادىكارلىقلار تەتقىقات مەركىزىدە ئىشلەۋاتىدۇ.

ئوقۇش تارىخى: *198-يىلى 7-ئايدا فىنلاندىيە چوڭلار

ئۇنۋېرسىتېتنىڭ قەدىمىي بويۇملار تەتقىقاتى ئىلمىدە بىلىم تەھسىل قىلغان، پسخولوگىيە ئىلمىدە، تىبابەت ئىلمىدە پەخرى دوكتورلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن....

ئالاھىدە ئەسكەرتىش: مەزكۇر يولداش* 196-يىلى، دۆلەت تەشكىللىگەن تۇنجى قېتىملىق تەكلىماكاننى قىدىرىپ تەكشۈرۈش زەربىدارلار ئەترىتىگە تاللانغان. يولداش پىڭ جىيامۇنى ئىزدەش ئەترىتىنىڭ ئەزاسى بولغان* 197-يىلىدىكى قىدىرىپ تەكشۈرۈش جەريانىدا، سەپداشلارنى قۇتقۇزۇش ئۈستىدە قاتتىق يارىلىنىپ، پۇراش سىزىمنى تولۇق يوقاتقان....

ۋەزىپىسى: مەملىكەتلىك پسخولوگىيە جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، ئاپتونۇم رايۇنلۇق مەدەنىي يادىكارلىقلار جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى، ۋىلايەتلىك مەدەنىي يادىكارلىقلار جەمئىيىتىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى
ئۇنۋانى: دۆلەتلىك 1- دەرىجىلىك پسخىك مەسلىھەتچى، قەدىمىي بويۇملارنى باھالاش مۇتەخەسسسى
ئىرىشكەن شان- شەرەپلىرى:

.....
.....

ئۇلارنىڭ ئارخىۋىنى ئوقۇپ يەنە بىر قېتىم قاتتىق ھەيران قالدۇم ھەم ئۆزۈمنىڭ نادانلىقىدىن ئۆكۈندۈم. مەن شۇنچە ئىسىل كىشىلەر بىلەن شۇنچە ئۇزۇن ۋاقىت بىللە بولۇپ ئۇلارنىڭ قەدىرنى بىلمەيتىمەن، ئۇلارنى ھۆرمەتلىمەيتىمەن، ھەتتا ئۇلارنىڭ يوقاپ كىتىشىگە سەۋەبچى بولۇپتىمەن....

كۆز ياشلىرىمنى سۈرتۈپ تۇرۇپ، قولۇمغا يېڭى ئارخىپ خالتىسىدىن بىرنى ئالدىم ۋە تولدۇرۇشقا باشلىدىم:
ئىسمى-ئاتىسى: مەتسىلىم (ئاتىسىنىڭ ئىسمى ئېنىقلىنىۋاتىدۇ)
توغۇلغان ۋاقتى: ئېنىقلىنىۋاتىدۇ.

خىزمەت تارىخى: تېرىك تەكلىمان خەرىتىسى، يەرلىك يېتەكچى
ئوقۇش تارىخى: ئېنىقلىنىۋاتىدۇ.

ئالاھىدە ئەسكەرتىش: مەزكۇر يولداش* 200-يىلى 1-2-ئايدا يولداش
بلال سەردار بېگىمنى قۇتۇلدۇرۇش يولىدا پىشكەلىككە
ئۇچرىغان، ھايات-ماماتلىقى تېخى ئېنىق ئەمەس.

ۋەزىپىسى: ھازىرچە بېكىتىلمىدى.

ئۇنۋانى: ھازىرچە بېكىتىلمىدى.

ئىرىشكەن شان-شەرەپلىرى:

ئېنىقلىنىۋاتىدۇ.

شۇنداق، مەن مەتسىلىمنىڭ ئارخىۋىنى تۇرغۇزۇپ قويۇش قارارىغا
كەلدىم. مەيلى ئۇ ھايات بولسۇن ياكى پىشكەلىككە ئۇچرىغان
بولسۇن، شۇنداق بىر ئادەمنىڭ بولغانلىقى، بىز ئۈچۈن نۇرغۇن سىرلارنى
ئېچىشقا كۈچ چىقارغانلىقىنىڭ ئۆزى كۇپايە....

كۈنلىرىم ئارخىپ كۆرۈش، تۈرلۈك مۇناسىۋەتلىك ماتىرىياللاردىن تارىخى
بىلىملەرنى ئوقۇش، ئىككەيلەننىڭ كۈندۈلۈك خاتىرىسىنى قايتا-قايتا
ئوقۇش، ھېلىقى ئالتە پارچە رەسىمنى تەھلىل قىلىش بىلەن ئۆتتى .
بىرقانچە قېتىم مەسئۇلىمىز بىلەن تاكالىشىپ قالدىم.

-مىنى بۇندا خىزمەتكە قويساڭلا بوممايتى.

-نىمىشقا؟

-مەن قىدىرىپ تەكشۈرۈپ ئەتىرىتىگە چىكەتسەم مۇۋاپىق كىلىتى.

-قىدىرىپ تەكشۈرۈپ ئەتىرىتى دىگەن شىككى-ئۈچ يىلدا ئاران بىز

قىتىم تەكشۈرۈشكە چىقىدا، مەيلىما؟

-ۋىيى؟ ئۇندا ئەمەستۇ؟

-دەل شۇندا! سىلەزە كۆڭەللىرىدە بۇ يەدىكى ئەدەملە خالىغان چاغدا

قۇملۇق، خارابىلىق تەكشۈرىدۇ دەپ ئويلاپ قاپلىدە!

-شۇندا ۋوسىمۇ مىنى ئارخىپ ئۆيىگە قايىلىتىپ قويساڭلا قايدا

ۋولدا؟ مېنى جاۋ شۇجى ئالايدە خىزمەتكە تەكلىپ قىلغان تۇسا؟
 -دېمەي دەپتىم، دەل ئاشۇ جاۋ شۇجى سىلنى ئارخىپ ئۆيىگە
 قايلغاچ، نەزەرىۋى بىلىمنى زۇقىرى كۆتەسۇن، قالايىقان بىزىگە
 بامسۇن دەپ ئورۇنلاشتۇغان. چۈشەنلىمۇيا؟ ماگسا ئەمدى چىقىپ
 ئىشلىرىنى قىسا!

مەسئۇلنىڭ ئىشخانىسىدىن سالىپىپ قايتىپ چىقتىم. لىكىن مەن
 ھەرگىز باشقىلارنىڭ دىگىنى بويىچە ماڭىدىغان ئەغزەمجان ئەمەستە. مۇشۇ
 بىرىل ئىچىدە خوتەنگە ئۈچ قىتىم بېرىپ كەلدىم. كۈندە دىگۈدەك
 ئەينىدىن غوجامنىڭ «ئاسارە-ئەتىقە دۇنياسى» غا بىر قېتىم بېرىپ
 كىلىشنى ئادەتكەن ئايلاندۇردۇم. كۈنلەرنىڭ بىر كۈنىدە بۇ دۇكاننىڭ
 ئېچىلىپ قىلىشىنى، ئەينىدىن تاغامنىڭ «كەسە ئەكەك، تەخى توي
 قىماي زۇرئۇلما؟» دەپ چاقچاق قىلغان پېتى دۇكان ئىچىدىن
 چىقىپ قېلىشنى ئۈمۈد قىلاتتىم.

مەتسىلىمنىڭ ئاماننىنى ئىگىسىگە بىرىش ئۈچۈن ئۇ قالدۇرۇپ قويغان
 قەغەزدىكى نۇمۇرنى ئۇرۇپ زادىلا ئالالمىدىم، ھەرقىتىم بۇنداق نۇمۇر
 مەۋجۇت ئەمەس دەپلا چىقاتتى. بىر تۇرۇپ بۇ تىلىفون نۇمۇرى ئەمەسمىدۇ
 دەپمۇ گۇمانلىنىپ قالدىم، كىيىن ئۇنىڭ كىيۈكىيۇ نۇمۇرى ئىكەنلىكىنى
 جەزملەشتۈردۈم. ئۇ نۇمۇرنى قىتئۈالدىم. ئىسمى «قۇملۇق ئوغلى»
 ئىدى. لىكىن بۇ كىيۈكىيۇ مەن قاتقاندىن بىرى زادىلا يورۇپ
 باقمىدى، مەن كۈندە دىگۈدەك ئۇنىڭغا خەت قالدۇرۇپ تۇردۇم.
 -دادىڭىز مەتسىلىم ئەپەندىنىڭ سىزگە قالدۇرغان پۇلىنى مەندىن
 ئىلىۋىلىڭ! نۇمۇرۇم *****:

ئىككى يىل ئۆتۈپ كەتتى. دۇكان ئېچىلمىدى. مەتسىلىممۇ قايتىپ
 كەلمىدى. بەزىدە تۇرۇپلا ئۈمۈدلىنىپ قالمەن. بەلكىم مەتسىلىم ئۇ يەردىن
 ئاللا بۇرۇن قايتىپ چىقىپ، بىزگە ئوخشاش يەنە بىر توپ قېدىرىپ
 تەكشۈرگۈچىلەرنى باشلاپ، مازارمۇ مازار ئايلىنىپ يۈرگەندۇ. غوجاممۇ ئۇ

يەردىن قايتىپ چىقىپ بىگىمنى يوقلاش ئۈچۈن كەتكەندۇ....
تۇرۇپلا مىنىڭمۇ ماڭا ئادەم بولۇشنى تۈگەتكەن، ۋە تەنپەرۋەرلىكنىڭ
نېمە ئىكەنلىكىنى چىن مەنىدىن بىلدۈرۈپ قويغان
غوجام، بىگىملەرنى، ماڭا چەكسىز سىرلارنى قالدۇرۇپ كەتكەن
مەتسىلىمنى، بولۇپ ئۆتكەن بارلىق ئىشلارنى خاتىرلەپ قويغۇم
كىلىپ، قولۇمغا قەلەم ئېلىپ، بىرىنچى بىتىگە «مەن، قۇملۇق ۋە قەبرە»
دەپ ماۋزۇ قويدۇم. كىيىن ئويلىنىپ بېقىپ، ئۇ ماۋزۇنى
جىجىۋىتىپ، قايتىدىن «قەبرە ئىزدەش خاتىرىسى» دەپ يازدىم. بەلكىم بۇ
خاتىرەمنىڭ باشلانمىسىدۇر ۋە ياكى خاتىمىسىدۇر....